

תפלה קדם למוד הזהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. בקדה ובהשתחויה, שנקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אוניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוחה. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נכשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (תפלה מהאריז"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו יושב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו כרצונו וכרצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בתחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוזנו במהרה בימינו. ויקוים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארע עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

הקדמת תקוני הזהר (דף א ע"א)

רבי שמעון אזל ליה וערק למדברא דלוד ואתגניז בחד מערתא הוא ורבי אלעזר בריה, אתרחיש ניסא נפק להון חד חרוב וחד מעיינא דמיא, אכלי מההוא חרוב ושתן מההוא מיא, והוה אליהו זכור לטוב אתי להון בכל יומא תרי זימני ואוליף לון, ולא ידע איניש בהו וכו', בזהר חדש פרשת תבוא כתוב שם.

ודא אתקרי תקוני הזהר דאינון שבעין אנפין לאורייתא דפריש רבי שמעון בר יוחאי במלת בראשית מסתרי אורייתא.

קום רבי שמעון אפתח מילין קמי שכינתא, פתח ואמר והמשפלים יזהרו כזהר הרקיע וגומר (דניאל יב ג). והמשפלים אלין רבי שמעון וחרבייא, יזהרו פד אתפנשו למעבד האי חבורא, רשותא אתיהיב להון ולאליהו עמהון ולכל נשמתין דמתיבתאן לנחתא ביניהו ולכל מלאכיא באתפסיא ובארח שכל.

ועלת על כלא יהיב רשו לכל שמהן קדישין ולכל הויין ולכל פנויין לגלאה לון רזין טמירין כל שם בדרגא דיליה, ורשותא יהיב לעשר ספירן לגלאה לון רזין טמירין דלא אתיהיב רשו לגלאה לון עד דייתי דרא דמלכא משיחא.

בזהר הרקיע דאיהו כליל כל גוון, זהר טמיר וגניז, זהר בהיר בשחקים, זהר זריק נצוצין ומבהיק כפרק לעיינין, זהר זהיר חוור פסיהרא, זהר זהיר סומקא כמאדים, זהר מבהיק כליל ירוקא פחמה, זהר ירוק כפכב, זהר כליל חוור וסומק, זהר זהיר לכל עיבר, כמאן דמחא בפטיש וזריק שביבין

הקדמת תקוני הזהר

רבי שמעון הלך לו וברח למדבר לוד וגניז במערה אחת הוא ורבי אלעזר בנו. התרחש גם ויצא להם חרוב אחד ומעין מים אחד. אכלו מאותו חרוב ושתו מאותם מים, והיה אליהו, זכור לטוב, בא אליהם בכל יום פעמים ומלמד אותם, ולא ידע איש עליהם וכו', בזהר חדש פרשת תבוא כתוב שם.

וזה נקרא תקוני הזהר, שהם שבעים פנים לתורה, שפרש רבי שמעון בר יוחאי במלת "בראשית" מסתרי תורה.

קום רבי שמעון ופתח דברים לפני השכינה. פתח ואמר: והמשפלים יזהרו כזהר הרקיע וגו'. והמשפלים - אלו רבי שמעון והחברים, יזהרו - כשהתכנסו לעשות את החבור הזה, רשות נתנה להם, ולאליהו עמם, ולכל הנשמות של הישיבות לרדת ביניהם ולכל המלאכים בנסתר ובדרוך שכל. ועלת על הכל נתן רשות לכל השמות הקדושים ולכל ההויות ולכל הפנויים לגלות להם סודות טמירים, כל שם בדרגתו, ורשות נתנה לעשרת הספירות לגלות להם סודות טמירים שלא נתנה רשות לגלות להם עד שיבא דורו של מלך המשיח.

בזהר הרקיע שהוא כולל כל צבע, זהר טמיר וגניז, זהר בהיר בשחקים, זורק ניצוצות ומבהיק כמו ברק לעינים, זהר זהיר לבן כלבנה, זהר זהיר אדם כמו מאדים, זהר מבהיק, כולל ירק פחמה, זהר ירק כוכב, זהר כולל לבן ואדם, זהר זהיר לכל עבר כמי שמכה בפטיש וזורק שביבים לכל צד, כך מהזהר

לְכָל סֵטְרָא, הָכִי מַהֲאִי זֶהר זֶהרִין פֶּמָה
נִשְׁמַתִּין, דְּאִינוּן זֶהרִין פֶּלְהוּ בְּרִקִיעַ.

נוסחא אחרינא.

תאנא והמשכלים וזהו כוהר הרקיע, דאיהו זהר טמיר ונגיו דא
כת"ר, וזה כהיר בשחקים דא חכמ"ה, וזה ורין נצוצין
ומכחיק כפרק לעיניו דא בינ"ה, וזה חוורו כסיהרא דא גרול"ה,
וזה וזהו סומקא כמאדים דא גבור"ה, וזה מכהיק כליל ירוקא
כחמה דא תפא"ר, וזה ורין ככב דא נצ"ח, וזה כליל אוכס
וסומק דא חו"ד, וזה וזהר לכל עיבר כמאן דמקא בפטיש וורין
שביכין לכל סטר דא יסו"ה.

ואלין אינון נשמתין מאלין משפילים דאית
בהון שכל לאשתמודעא ברזין
דמאריהון, פלהו רשימין ומצויירין
במלכותא דרקיעא כוכביא דנהרין ברקיעא,
והיינו וזהו כוהר הרקיע, מאי הרקיע
דנהרין ביה נשמתין דמשפילים ככביא
ברקיע הכי נהרין בכרסיא.

ובלהו פרחין מן רקיע, ודא צדיק חי
עולמים דמניה פרחין נשמתין
דצדיקא ונהרין כסיהרא, ועלייהו
כתוב (בראשית א יז) ויתן אתם אלהיים ברקיע
השמים להאיר על הארץ.

ואיהו רקיע דאיהו לעיל מחיוון הדא הוא
דכתיב (יחזקאל א כו) וממעל לרקיע אשר
על ראשם, והפוך רקיע ותשפך ליה
עיק"ר, ויסודא דמרפכתא דעליה קיימין
חיוון וכרסיא דמרפכתא עלאה, ועליה
אתמר (משלי י כה) וצדיק יסוד עולם, על צדיק
דלעילא (דף א ע"ב) קיימא עלמא דאתפסיא,
ועל צדיק דלתתא קיימא עלמא דאתגליא,
והיינו מצדיקי הרבים, מההוא צדיקא
דעלמא תליין, מאי הרבים אלין דאתמר
הנגלה, והיינו מצדיקי הרבים - מאותו צדיק של העולם תלויים. מי הם הרבים? אלו שנאמר

הנה זוהרות כמה נשמות, שהם
זוהרות פלן ברקיע.

נסחא אחרת

שנינו, והמשפלים וזהו פזהר
הרקיע, שהוא זהר טמיר ונגיו,
זה כת"ר. וזה כהיר בשחקים,
זה חכמה. וזה זורק ניצוצות
ומכחיק כפרק לעינים, זה
בינ"ה. וזה לכן פלכנה, זו
גרול"ה. וזה וזהר אדם כמאדים,
זו גבור"ה. וזה מכהיק פולל
ירק כחמה, זו תפא"ר. וזה ורין
ככוב, זה נצ"ח. וזה פולל
שחר ואדם, זה חו"ד. וזה וזהר
לכל עיבר כמי שמפה בפטיש
וורק שביכים לכל צד, זה
יסו"ה.

ואלין הם נשמות מאלו
המשפילים שיש בהם שכל
לדעת בסודות רבובם, כלם
רשומים ומצויים במלכות
הרקיע ככוכבים שמאירים
ברקיע. והיינו וזהו כוהר
הרקיע, מה הרקיע שמאירים בו
- אף אלה הנשמות של
המשפילים ככוכבים ברקיע, כך
מאירים בפסא.

ובכלם פורחות מן הרקיע, וזה
צדיק חי העולמים, שממנו
פורחות נשמות הצדיקים
ומאירות פלכנה, ועליהם כתוב
ויתן אתם אלהיים ברקיע
השמים להאיר על הארץ.

והוא הרקיע שמעל לחיות, וזהו
שכתוב וממעל לרקיע אשר על
ראשם. והפך רקיע, ותמצא
אותו עיק"ר, ויסוד המרפכה
שעליו עומדים החיות וכסא
המרפכה עליון, ועליו נאמר
וצדיק יסוד עולם, על הצדיק
שלמעלה עומד העולם המכסה,
ועל הצדיק שלמטה עומד עולם
הנגלה, והיינו מצדיקי הרבים - מאותו צדיק של העולם תלויים. מי הם הרבים? אלו שנאמר

עליהם הלכה כרבים, שהם מצד
האבות, שאין רבים פחות
משלש, הלכה כרבים זו שכינה.
ומשם, ועמך כלם צדיקים
לעולם יירשו ארץ, זו שנאמר
בה והארץ הדם רגלי. זו
השכינה שהיא כלולה מעשר
ספירות, ומשם נקראו ישראל
מלכים, צדיקים, חזנים, נביאים,
בצל תורה, גבורים, חסידים,
נבונים, חכמים, ראשי אלפי
ישראל.

ורשות נתנה לנשמות הללו
שגרשו ממקומן אחר
הקדוש-ברוך-הוא ושכינתו
לקנן בחבור הזה, שנאמר בה
כצפור נודדת מן קנה פן איש
נודד ממקומו, ואין צפור אלא
שכינה, שהיא מגרשת ממקומה.
וזהו שכתוב שלח תשלח את
האם ואת הבנים תקח לך. את,
לרבות שכינה תחתונה, האם,
שכינה עליונה. וזהו שכתוב
ובפשעכם שלחה אפכם,
ששתייהן גרשו ממקומן, ולכן
שלח תשלח - שני שלוחים,
אחד מבית ראשון, ואחד מבית
שני, לקים בו אני יהו"ה הוא
שמי וכבודי לאחר לא אתן.
שכינה עליונה - ותהלתי
לפסילים, שכינה תחתונה - פן
איש נודד ממקומו, זה
הקדוש-ברוך-הוא שנאמר בו ה'
איש מלחמה, שגרש אחריהן.
ועוד, פן איש נודד ממקומו, זה
משה, שכתוב והאיש משה ענו
מאד, שגרשה רוחו אחריהם.
ועוד, פן איש נודד ממקומו - מי
שהוא איש צדיק שהולך נע ונד
ממקומו כמו השכינה, שנאמר
בה ולא מצאה היונה מנוח,
שכף פרשהו רבותינו, בזמן

עלייהו הלכה כרבים דאינון מסטרא דאבהן,
דלית רבים פחות מתלת הלכה כרבים דא
שכינתא.

ובתמן (ישעיה ס כא) ועמך כלם צדיקים לעולם
יירשו ארץ, האי דאתמר בה (שם סו א)
והארץ הדם רגלי, דא שכינתא דאיהי כלילא
מעשר ספירן, ומתמן אתקראו ישראל
מלכים צדיקים חזנים נביאים מארי תורה
גבורים חסידים נבונים חכמים ראשי אלפי
ישראל.

ורשותא אתיהיב לאלין נשמתין דאתתרכו
מאתרייהו בתר קודשא בריך הוא
ושכינתיה, לקנא בהאי חבורא, דאתמר
בה (משלי כו י) כצפור נודדת מן קנה פן איש
נודד ממקומו, ולית צפור אלא שכינתא,
דאיהי מתתרכא מאתרהא הדא הוא
דכתיב (דברים כב ז) שלח תשלח את האם ואת
הבנים תקח לך, את לרבות שכינתא תתאה,
האם שכינתא עלאה, הדא הוא דכתיב (ישעיה נ
א) ובפשעכם שלחה אפכם, דתרויהו
אתתרכו מאתריהון, ובגין דא שלח תשלח
תרין שלוחין חד מבית ראשון וחד מבית
שני, לקיימא ביה (שם מב ח) אני יהו"ה הוא
שמי וכבודי לאחר לא אתן שכינתא עלאה,
ותהלתי לפסילים שכינתא תתאה, פן איש
נודד ממקומו דא קודשא בריך הוא דאתמר
ביה (שמות טו ג) יהו"ה איש מלחמה, דאתתרך
אבתרייהו.

ועוד פן איש נודד ממקומו, דא משה דכתיב
(במדבר יב ג) והאיש משה ענו מאד,
דאתתרך רוחיה אבתרייהו. ועוד פן איש נודד
ממקומו מאן דאיהו איש צדיק דאזל נע ונד
מאתריה פשכינתא, דאתמר בה (בראשית ח ט) ולא

מצאה היונה מנוח, דהכי

אוקמוהו רבנן בזמנא דאתחבר בי מקדשא גזר על פתי הצדיקים דיתרבו, דאזלין כל חד נודד ממקומו, דדיו לעבד למהוי כרביה, ורזא דמלה נדד הוא ללחם איה אי"ה דמרחם עליה, אוף הכי (ישע" נא יח) אין מנהל לה וגומר, ובגין דא דיו לעבד למהוי כרביה, ולית לחם אלא אורייתא, האי גרם למארי תורה דאזלין מתתרכין.

זבאה איהו מארי מתיבתא מארי מדרש מארי תורה, דגם צפור מצאה בית (תהלים פד ד), בית דנשמעין ביה פתגמי אורייתא, דבאתר דאית תמן תורה דאיהו עמודא דאמצעייתא, גם צפור מצאה בית תמן, ובגין דא אוקמוהו רבנן כל בית שאין נשמעין בו דברי תורה לסוף תחבר, ואלין דנשמעין דברי תורה בהון אתקריאו ביצים אפרוחים בנים, ביצים מארי מקרא, אפרוחים מארי משנה, בנים מארי קבלה.

ועלייהו אתמר (דברים כב ו) והאם רובצת על האפרוחים או על הביצים, שלח תשלח מניהו, אבל על מארי קבלה אתמר (שם) לא תקח האם על הבנים, דלית סכלתנו לאשתמודע בשכינתא כאלין מארי קבלה, ואלין עבדין לה דירה ולקודשא בריך הוא ופרחין עמה, בכל אתר דאיהי פרחת פלהו מנדיין עמה בשליחותא דילה, אבל אפרוחי לית גדפין דלהון שלמין דפרחין בהון, דאינון פקודי דעשה, כל שפן ביצים, ובגין דא אתמר עליהו לגבי אימא שלח תשלח את האם.

עד דאמר מלין אלין הא סבא אזדמן ליה ואמר, והא פתיב ואת הבנים תקח לה, אמר ליה סבא כל אתין לרבוני, ובגין דא לא

שנחבר בית המקדש, גזר על פתי הצדיקים שיחברו, שהולכים כל אחד נודד ממקומו, שדיו לעבד להיות כרבו. וסוד הדבר - נדד הוא ללחם איה, אי"ה שמרחם עליו, אף כף - אין מנהל לה וגו', ומשום זה, דיו לעבד להיות כרבו, ואין לחם אלא תורה, זה גורם לבצלי התורה שהולכים מגרשים.

אשרי הוא בעל הישיבה, בעל המדרש, בעל התורה, שגם צפור מצאה בית, בית שנשמעין בו דברי תורה, שבמקום שיש שם תורה, שהוא עמוד האמצעי - גם צפור מצאה בית שם, ולכן פרשהו רבוניו, כל בית שאין נשמעין בו דברי תורה, לסוף תחבר, ואלו שנשמעין בהם דברי תורה, נקראו ביצים, אפרוחים, בנים. ביצים - בעלי מקרא, אפרוחים - בעלי משנה, בנים - בעלי קבלה.

ועליהם נאמר והאם רובצת על האפרוחים או על הביצים, שלח תשלח מהם. אבל על בעלי קבלה נאמר לא תקח האם על הבנים, שאין שכל לדעת את השכינה כאותם בעלי קבלה, ואלו עושים לה דירה ולקדוש ברוך הוא ופורחים עמה, בכל מקום שהיא פורחת, כלם נודדים עמה בשליחותה. אבל האפרוחים אין פנפיהם שלמים, שפורחים בהם, שהם מצויות עשה, כל שפן ביצים, ולכן נאמר עליהם כלפי האם שלח תשלח את האם.

עד שאמר דברים אלו, הנה ימן הזמן לו ואמר: והרי כתוב ואת הבנים תקח לה! אמר לו: זקן, כל האתין לרבות, ולכן לא אמר

והבנים תקח לה, אלא ואת, לרבות אפרוחים, אבל לא אמר הבנים תקח לה. אמר לו: ברוך אתה המנורה הקדושה, שכף זה ודאי, והבנים הם ודאי תחת האם העליונה, חסידים, גבורים, בעלי תורה, חוזים, נביאים, צדיקים. חסידים - מצד החסד, דרגתו של אברהם, ובארו עליו, אין חסיד אלא המתחסד עם קונו, שעושה לו קן שהוא אכסניה שלו, וזו השכינה שהיא קן שלו, הבית שלו, ההיכל שלו, המלון שלו, ובארץ הקדושה היא יחודו ובייתו, ולא מלון ואכסניה, אלא כפי אותו האיש שתקן אותה, ולכן נתן מדת החסד לאברהם.

גבורים - מצד הגבורה, שנותנים כח לרבונם לכבש עבד תחת רבו ושפחה תחת גברתה בקשר של תפלין, שמי שאין לו תפלין בשעת קריאת שמע, מהצד שלו שולט עבד ושפחה על העולם, ובאותה שעה רוגזת השכינה, זהו שכתוב תחת עבד פי ימלך ושפחה כי תירש גברתה.

ואף כף היא רוגזת יותר על נבל כי ישבע לחם, שנאמר בו לכו לחמו בלחמי, שהוא קמצן, נבל בממונו נבל שמו, שאינו נדיב ואינו מזרע האבות, שנאמר עליהם נדיבי עמים נאספו, שהרי קמצן הוא עני הדעת, אחר שלא עושה חסד לבעלי תורה להיות מחזיק בידיהם, ותורה ללא מצוות אינה תורת יהו"ה.

בעלי תורה - מצד עמוד האמצעי שבו חצות לילה, היה קם דוד לחבר אותו לשכינה

אמר והבנים תקח לה, אלא ואת, לרבות אפרוחים, אבל לא אמר הבנים תקח לה, אמר ליה בריך אנת בוצינא קדישא דהכי הוא ודאי, ובנים אינון ודאי תחות אימא עלאה, חסידים גבורים מארי תורה חוזים נביאים צדיקים, חסידים מסטרא דחסד דרגא דאברהם, ואוקמוה עליה אין חסיד אלא המתחסד עם קונו, דעביד ליה קן דאיהו אכסניא דיליה, ודא שכינתא דאיהי (דף ב ע"א) קן דיליה בית דיליה היכל דיליה, מלון דיליה ובארעא קדישא איהי יחודיה ובייתה, ולאו מלון ואכסניא, אלא כפום ההוא בר נש דתקין לה, ובגין דא יהיב מדת חסד לאברהם.

גבורים מסטרא דגבורה דיהבין תוקפא למאריהון לכבוש עבד תחת רבו ושפחה תחות גברתה בקשורא דתפלין, דמאן דלית ליה תפלין בשעת קריאת שמע, מסטרא דיליה שליש עבד ושפחה על עלמא, ובההוא שעתא רגזא שכינתא, הדא הוא דכתיב (משלי ל כב) תחת עבד פי ימלוך ושפחה כי תירש גברתה.

ואוף הכי איהי רגזא יתיר על נבל כי ישבע לחם (שם), דאתמר ביה (שם ט ו) לכו לחמו בלחמי, דאיהו קמצן נבל בממוניה נבל שמייה, דלאו איהו נדיב ולאו איהו מזרעא דאבהן דאתמר עליהו (תהלים מז י) נדיבי עמים נאספו, דהא קמצן איהו עני הדעת, בתר דלא עביד טיבו למארי תורה למהוי מחזיק בידיהו, ואורייתא בלא פקודיא לאו איהי תורת יהו"ה.

מארי תורה מסטרא דעמודא דאמצעייתא, דביה חצות לילה הוה קם דוד לחברא ליה בשכינתא דאתקריאת

לִילָה, וְאִיהוּ שׁוֹמֵר מַה מְלִילָה (ישעיה כא יא), לִיל ה', לִיל שְׁמוֹרִים הוּא לִיהו"ה (שמות יב מב), וּבִגְיָנָה אֲתָמֵר כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה בַּלִּילָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹשֶׁף עָלָיו חוּט שֶׁל חֶסֶד בְּיוֹם, שְׁנֵאמֵר (תהלים מב ט) יוֹמָם יִצְוֶה יְהו"ה חֶסֶדּוֹ וּבַלִּילָה שִׁירָה עִמִּי.

חֲזוּזִים נִבְיָאִים מְסֻטָּרָא דְנִצְחָ וְהוּד, דְּבַהוֹן כְּלִילָן תְּרִין שְׁמָהּ דְּאִינוֹן יֵאֱהֹדוּנָה"י, דְּבַהוֹן תְּמַנְיָא אֲתוּוֹן, לְקַבֵּל תְּמַנְיָא סְפָרִי נְבִיאִים, וְנִבְיָאִים תְּרִין הָא עֶשֶׂר, לְקַבֵּל עֶשֶׂר סְפָרִין, לְקַבֵּלִיהָ חֲזָא יַחְזַקְאֵל עֶשֶׂר מְרָאוֹת. צְדִיקִים מְסֻטָּרָא דְצְדִיק, עַל כָּל אֱלִין אֲתָמֵר (דברים כב ו) לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים.

וְעוֹד אֱלִין דְּעֶסְקִין בְּאוֹרֵייתָא לְשָׁמָּה, וְנִטְרִין פְּקוּדָהָא דְּאִינוֹן תְּרִי"ג מִצְוֹת דְּתַלְיִין מִשֵּׁם יְהו"ה כְּעֶנְבִין בְּאַתְכָּלָא, כְּדִי לִיחַדָּא בַּהוֹן לְשֵׁם יְהו"ה בְּשִׁכְיָנָה, כְּכַר נֶשׁ דְּמִתִּיחַד עִם בֵּית זוּגִיָּה בְּכָל אַבְרִין דִּילִיָּה לְאַפְקָא זֶרְעָא מֵעֲלִיא, אֲתָמֵר בַּהוֹן (שם) לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֱלִין דְּלֹא מִשְׁתַּדְּלִי בְּאוֹרֵייתָא לְשָׁמָּה, אֲתָמֵר בַּהוֹן שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, אֶת לְרִבּוֹת שֵׁם יְהו"ה דְּאֶסְתַּלַּק עִמָּה מִהֶהוּא בַּר נֶשׁ.

וְעוֹד אֱלִין דְּאוֹקְרִין שְׁבָתוֹת וְיָמִים טוֹבִים, אֲתָמֵר עַלִּיהוּ לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, דְּעַבְדִּין עוֹבְדָא דְּבָנִין עִם שְׁבַת מַלְכְּתָא, וְעִם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאִיהוּ יוֹם הַשְּׁבָת, מֵאֵן דְּקִיִּים בִּיהָ (ישעיה נח יג) וְכַפְדָּתוֹ מַעֲשׂוֹת דְּרִכְיָךְ, הֵאֵי אִיהוּ (שמות כ יב) כְּפִיד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ וְגוֹמֵר.

דְּתַלְתָּ עֲלָמִין נִינְהוּ, תְּרִין יָרִית בְּכַפּוּד אָב וְאָם, וְתַלְיָתָא יָרִית בְּאוֹרֵייתָא, דְּכָלִיל לֹון בִּ"ן י"ה, הִדָּא הוּא דְּכְתִיב (דברים ל כ)

שְׁנִקְרָאת לִילָה, וְהוּא שׁוֹמֵר מַה מְלִילָה, לִיל ה', לִיל שְׁמוֹרִים הוּא לִיהו"ה, וּבִגְלָלָה נֵאמֵר, כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה בַּלִּילָה, הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹשֶׁף עָלָיו חוּט שֶׁל חֶסֶד בְּיוֹם, שְׁנֵאמֵר יוֹמָם יִצְוֶה ה' חֶסֶדּוֹ וּבַלִּילָה שִׁירָה עִמִּי.

חֲזוּזִים נִבְיָאִים - מִצַּד שֶׁל נִצְחָ וְהוּד, שְׁבָהֶם כְּלוּלִים שְׁנֵי שְׁמוֹת, שְׁהֵם יֵאֱהֹדוּנָה"י, שְׁבָהֶם שְׁמוֹנָה אוֹתִיּוֹת, כְּנֻגַּד שְׁמוֹנָה סְפָרִי נְבִיאִים, וְנִבְיָאִים שְׁנַיִם - הָרִי עֶשֶׂר, כְּנֻגַּד עֶשֶׂר סְפִירוֹת, כְּנֻגַּד רָאָה יַחְזַקְאֵל עֶשֶׂר מְרָאוֹת. צְדִיקִים - מִצַּד שֶׁל הַצְדִּיק, וְעַל כָּל אֱלוֹ נֵאמֵר לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים.

וְעוֹד, אֱלוֹ שְׁעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה לְשָׁמָּה וְשׁוֹמְרִים מִצְוֹתֶיהָ, שְׁהֵן תְּרִי"ג מִצְוֹת שְׁתַּלְוִיִּים מִשֵּׁם יְהו"ה כְּעֶנְבִין בְּאַשְׁכּוֹל, כְּדִי לִיחַד בְּהֵם אֶת שֵׁם יְהו"ה עִם הַשְּׁכִינָה, כְּאֵדָם שְׁמִתִּיחַד עִם בֵּית זוּגוֹ בְּכָל אִיבְרִיו לְהוֹצִיא זֶרַע מֵעֵלָה, נֵאמֵר בְּהֵם לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים. וְאֱלוֹ שְׁלֹא מִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה לְשָׁמָּה, נֵאמֵר בְּהֵם שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם. אֶת - לְרִבּוֹת שֵׁם יְהו"ה שֶׁהִסְתַּלַּק עִמָּה מֵאוֹתוֹ הָאִישׁ.

וְעוֹד, אֱלוֹ שְׁמוֹקְרִים שְׁבָתוֹת וְיָמִים טוֹבִים, עַלִּיהֶם נֵאמֵר לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, שְׁעוֹשִׂים מַעֲשֵׂה שֶׁל בָּנִים עִם שְׁבַת הַמְּלָכָה וְעִם הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהוּא יוֹם הַשְּׁבָת. מִי שֶׁקִּים בּוֹ וְכַפְדָּתוֹ מַעֲשׂוֹת דְּרִכְיָךְ, זֶהוּ כְּפִיד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ וְגוֹ'.

שְׁשֻׁרְשָׁה עוֹלָמוֹת הֵן - שְׁנַיִם יוֹרֵשׁ בְּכַפּוּד אָב וְאָם, וְהַשְּׁלִישִׁי יוֹרֵשׁ בַּתּוֹרָה, שְׁכּוֹלָל אוֹתָם כִּ"ן

כִּי הוּא חֲיִיךָ וְאוֹרְךָ יִמֶיךָ,

כִּי הוּא חֲיִיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה דָּא גַּן דְּלִתְתָּא, וְאוֹרְךָ יִמֶיךָ דָּא עֲלֵמָא דְּאֲתִי עֲלֵמָא אֲרִיכָא, עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהו"ה אֱלֹהֵי"ךָ נוֹתֵן לָךְ עֲלֵמָא שְׁפִלָּה.

וְעוֹד אֱלִין דְּקִשְׁרִין לְשִׁכְיָנָתָא עִם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּקִשְׁרָא דְּתַפְלִין, אֲתָמֵר עַלִּיהוּ לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאִינוֹן דְּלֹא קִשְׁרִין לֹון כְּחָדָא, אֲתָמֵר בַּהוֹן שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, וְעוֹד אֱלִין דְּמִיחַדִּין לֹון כְּחָדָא, לְעַמּוּדָא דְּאִמְצִיתָא וְשִׁכְיָנָתָא תַּתָּא בְּקִרְיָתָא שְׁמַע, אֲתָמֵר עַלִּיהוּ לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֱלִין דְּלֹא מִיחַדִּין לֹון בִּיחּוּדָא דְּקִרְיָתָא שְׁמַע, כְּתִיב בַּהוֹן שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, בְּכָל אֲתֵר אֶת לְרִבּוֹת, וְהִכָּא לְרִבּוֹת חֲכָמָה עֲלָאָה אֲב הָאֲמוּנָה דְּאִיהִי בִינָה, וְעֵלָה אֲתָמֵר הִכָּא לֹא תִקַּח הָאֵם, שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, הִדָּא הוּא דְּכְתִיב (משלי ב ג) כִּי אִם לִבִּינָה תִקְרָא, וְאִיהִי אוֹרֵייתָא דְּלַעֲלֵא דְּאֲתָמֵר בַּה (שם א ח) וְאֵל תִּטֵּשׁ תּוֹרַת אִמְךָ.

וְעוֹד אֱלִין דְּנִטְרִין אוֹת בְּרִית בְּתַחוּמִיָּה, דְּאִיהוּ שְׁמוֹנָה יָמִים, וְנִטְרִי אוֹת שְׁבַת בְּתַחוּמִיָּה, דְּאִינוֹן י"י מֵן יֵאֱהֹדוּנָה"י, דְּבִגְיָנִיָּה אוֹקְמוּהָ מֵאֲרִי מִתְנִיתִין, דְּלֹא אֲשַׁתְּכַח בַּר נֶשׁ פְּחוֹת מִתְרוּיָּהוּ, כְּתִיב לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאִינוֹן דְּלֹא אֲשַׁתְּכַחוּ בְּכָל יוֹמָא בְּשַׁתִּי אוֹתוֹת אֱלוֹ דְּאִינוֹן אוֹת תְּפִלִּין וְאוֹת בְּרִית (דף ב ע"ב) מִלָּה, וּבְשַׁבַּת אוֹת בְּרִית וְאוֹת שְׁבַת, כְּתִיב בַּהוֹן שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם.

וְאִי תִמְרוֹן אִמְאִי צְרִיכִין לְמַהוּי תְּרוּיָּהוּ בְּכָל בַּר נֶשׁ בְּכָל יוֹמָא, בְּגִין דְּלֹא תִשְׁתַּכַּח שְׁכִינָתָא דְּאִיהוּ יו"ד מֵן אֲדַנִּי, יַחֲדָה בְּלֹא שְׁלֹא תִמְצָא הַשְּׁכִינָה, שְׁהִיא יו"ד מֵן אֲדַנִּי, יַחֲדָה בְּלִי הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהוּא יו"ד מֵן

י"ה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב כִּי הוּא חֲיִיךָ וְאוֹרְךָ יִמֶיךָ. כִּי הוּא חֲיִיךָ - בְּעוֹלָם הַזֶּה, זֶה הַגֵּן שְׁלֵמָטָה, וְאוֹרְךָ יִמֶיךָ - זֶה הָעוֹלָם הַבָּא, הָעוֹלָם הָאֲרִיךְ, עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהו"ה אֱלֹהֵי"ךָ נוֹתֵן לָךְ - עוֹלָם שְׁפִלָּה.

וְעוֹד, אֱלוֹ שְׁקוֹשְׁרִים אֶת הַשְּׁכִינָה עִם הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּקִשְׁרֵי שֶׁל תְּפִלִּין, נֵאמֵר עַלִּיהֶם לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֱלוֹ שְׁלֹא קוֹשְׁרִים אוֹתָם יַחַד, נֵאמֵר בְּהֵם שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם. וְעוֹד, אֱלוֹ שְׁמִיחַדִּים אוֹתָם יַחַד, אֶת הָעַמּוּד הָאִמְצָעִי וְאֶת הַשְּׁכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה בְּקִרְיָתָא שְׁמַע, נֵאמֵר עַלִּיהֶם לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֱלוֹ שְׁלֹא מִיחַדִּים אוֹתָם בִּיחּוּד שֶׁל קִרְיָתָא שְׁמַע, כְּתִיב בְּהֵם שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, בְּכָל מְקוֹם אֶת - לְרִבּוֹת, וְכֵאֵן - לְרִבּוֹת חֲכָמָה הַעֲלִיוֹנָה, אֲב הָאֲמוּנָה שְׁהִיא בִינָה, וְעֵלָה נֵאמֵר כֵּאֵן לֹא תִקַּח הָאֵם, שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם. זֶהוּ שְׁכָתוֹב כִּי אִם לִבִּינָה תִקְרָא, וְהִיא הַתּוֹרָה שְׁלֵמָעֵלָה, שְׁנֵאמֵר בַּה אֵל תִּטֵּשׁ תּוֹרַת אִמְךָ.

וְעוֹד, אֱלוֹ שְׁשׁוֹמְרִים אוֹת הַבְּרִית בְּתַחוּמִיָּה, שְׁהֵם שְׁמוֹנָה יָמִים, וְשׁוֹמְרִים אוֹת שְׁבַת בְּתַחוּמִיָּה, שְׁהֵם י"י מֵן יֵאֱהֹדוּנָה"י, שְׁבִגְלָלָם בְּאֲרוֹ בְּעֲלִי הַמִּשְׁנָה שְׁלֹא נִמְצָא אִישׁ פְּחוֹת מִשְׁנִיָּהֶם, כְּתִיב לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאוֹתָם שְׁלֹא נִמְצָאִים בְּכָל יוֹם עִם שְׁנֵי הָאוֹתוֹת הָאֵלּוּ, שְׁהֵם אוֹת תְּפִלִּין וְאוֹת בְּרִית מִלָּה, וּבְשַׁבַּת - אוֹת בְּרִית וְאוֹת שְׁבַת, כְּתִיב בְּהֵם שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם.

וְאִם תִּאמְרוּ, לְמָה צְרִיכִים לְהִיּוֹת שְׁנֵיהֶם בְּכָל אֶדָם בְּכָל יוֹם? כְּדִי

קודשא בריך הוא דאיהו יו"ד מן יהוה, וצריך בר נש דלא ישתכח בכל יומא פחות מתרוייהו, ואי לא עליה אתמר (משלי טז כח) ונרגן מפריד אלוף, דאפריד אלופיה דעלמא משכינתא, נוקבא אתמר בה (שמות לא יז) אות הוא לעולם, דכורא ברית מלח עולם הוא, ובגין דא אות תפלין נוקבא, אות ברית דכורא, ורזא דמילה (דברים ל יב) מ"י י"עלה ל"נו ה"שמימה, ברישי תיבין מיל"ה ובסופי תיבין יהו"ה, בתפלין נוקבא הדא הוא דכתיב (שמות יג טז) והיה לאות על ידכה יד כהה.

וע"ז קן דצפורה דא אתמר, (ישעיה ד ו) וספה תהיה לצל יומם וגומר, ואיהו לשון סכך שמשפכת בה אימא על בניה, אפרוחים דילה תלת הדסים ותרי בדי ערבות ולולב, או ביצים דא אינון אתרוגין דכל חד שיעוריה בכביצה, ואלין דרשימיין בהון כתיב עלייהו לא תקח האם על הבנים, דתלת הדסים רמיזין לתלת אבהן, תרי בדי ערבות לתרי נביאי קשוט, לולב צדיק פתמר יפרח (תהלים צד יג). אתרוג רמיז לשיכינתא, סופה רמיזא לאימא דמשפכת עלייהו, הא אינון תמניא לקבל יאהדונה"י, דאיהו חושבן סופ"ה כ"ו ה"ס, ואלין דלא נטלין אלין סימנין בידיהון כתיב בהון שלח תשלח פת"ר חכמ"ה, דלא שריין אלין באלין תמניא, למהוי פלהו עשר ספירן בכל נענוע ונענוע דנענועי דלולב ומיניו, בכל פקודא ופקודא.

וע"ז האי צפור קא רמיזו רבנן בהגדה דבתרא, דרבה בר בר חנה דהוה אזיל בספינתא, וחזא לההיא צפרא דימא מטא עד קרסולוי, ומאן צפור הכא חד מאלין אפרוחי

הוי"ה, וצריך אדם שלא ימצא בכל יום פחות משניהם, ואם לא עליו נאמר ונרגן מפריד אלוף, שהפריד אלופו של עולם מהשכינה. הנקבה, נאמר בה אות הוא לעולם, הנזר הוא ברית מלח עולם, ולכן אות תפלין - נקבה, אות הברית - זכר. וסוד הדבר, מ"י י"עלה ל"נו ה"שמימה, בראשי תבות מיל"ה, ובסופי תבות יהו"ה. בתפלין נקבה, זהו שכתוב והיה לאות על ידכה, יד כהה.

וע"ז קן צפור היה נאמר וספה תהיה לצל יומם וגומר, והוא לשון סכך, שמשפכת בו האם על בניה. האפרוחים שלה - שלשה הדסים ושני בדי ערבות ולולב, או ביצים - אלו הם אתרוגים, שכל אחד שעורו בכביצה, ואלו שרשומים בהם, כתוב עליהם לא תקח האם על הבנים, ששלשה הדסים רומזים לשלשה האבות, שני בדי ערבות לשני נביאי אמת, לולב - צדיק פתמר יפרח, אתרוג רומז לשיכינה, ספה רומזת לאם שמשפכת עליהם - הרי הם שמונה, כנגד יאהדונה"י, שהוא חשבון סופ"ה כ"ו ה"ס. ואלו שלא נוטלים הסימנים הללו בידיהם, בהם כתוב שלח תשלח, פת"ר חכמ"ה, שלא שורים אלו בשמונה האלו, להיות כל עשר הספירות בכל נענוע ונענוע של נענועי הלולב ומיניו, בכל מצוה ומצוה.

וע"ז הצפור הזו רמזו רבנן בהגדה של בתרא, שרבה בר בר חנה שהיה הולך בספינה, וראה את אותה צפור של הים מגיעה עד קרסוליו, ומי הצפור כאן? אחד מהאפרוחים הללו או מאותם ביצים, אפרוחים כמו

או מאינון ביצים, אפרוחים כגון פרחים דלאו אינון גמר פרי מתתא לעילא, או מבנים שית דאינון מעילא לתתא תחת אימא עלאה, דהא ביצים מסטרא דאימא תתאה אינון דאיהי ביצה, אפרוחים מסטרא דצדיק מתתא לעילא, אלא לא הוה אלא מאלין אפרוחי וצדיק שמייה עמודא חדא מארעא עד רקיעא, וימא מטי עד קרסולוי אלין נצח והוד, דאימא עלאה איהי ימא דאתפשטת לחמשין תרעין, עד קרסולוי דההוא עופא.

כגוונא דא יו"ד איהו עשר ה' חמש, עשר זמנין ה' אינון חמשין, עשר בכל ספירה מאלין חמש מחדס עד הוד, יסוד נטיל לון פלהו ואיקרי פ"ל כליל מאלין חמשין, וכרסיא דלתתא ים המלח פסא דין. עוף דאיהו צפור דיליה איהו מטטרו"ן, עליה אתמר (קהלת י ב) כי עוף השמים יוליך את הקול, קול דקריאת שמע דאיהו כליל שית יומין דחול ושלטי עלייהו, ונטיל ההוא קול ופרח ביה עד עמודא דאמצעיתא, דאיהו קול יהו"ה על המים, (תהלים כט ג) ולית מים אלא תורה, ואיהו קול יהו"ה בהדר, עד שית קלין ואיהו שביעאה לון באימא.

ובע"ז פנפים יגיד דבר (קהלת י ב), דא עלותא, דמטי לה עד צדיק חי עלמין, כליל ח"י ברכאן, דאתמר בהון (משלי י ו) וברכות לראש צדיק, חי העולמים, וצלותא איהו דבור דרכיבת עליה, ואיהו מרכבה לגבה ביומין דחול, ודא שכינתא ודא אדנ"י, קול רכיב בפומוי דא יהו"ה, ורזא דדבור (תהלים נא יז) אדנ"י שפתי תפתח וגומר, ואיהו מרכבה לתרוייהו כגוונא דא יאהדונה"י, והכי סליק לשניהם כמו זה - יאהדונה"י, וקף עולה מלא"ף כחשבון שני שמות כאחד. ולכן נקרא מלא"ף

פרחים שאינם גמר פרי מלמטה למעלה, או משש הבנים שהם מלמעלה למטה תחת האם העליונה, שהרי הביצים הם מצד האם התחתונה, שהיא ביצה, האפרוחים מצד של הצדיק, מלמטה למעלה, אלא לא היה אלא מהאפרוחים הללו, וצדיק שמו, עמוד אחד מהארץ עד לרקיע, והים מגיע עד קרסוליו, אלו נצח והוד, שהאם העליונה היא ים שמתפשט לחמשים שערים עד קרסולי אותו העוף.

כמו זה יו"ד, הוא עשר, ה' חמש. עשר פעמים ה' הם חמשים. עשר בכל ספירה מחמש האלו, מחדס עד הוד, יסוד נוטל את כלם ונקרא כ"ל, כלול מהחמשים הללו, והפסא שלמטה ים המלח פסא הדין. העוף שהוא הצפור שלו הוא מטטרו"ן, עליו נאמר כי עוף השמים יוליך את הקול, הקול של קריאת שמע שהוא כולל ששת ימי החול ושולט עליהם, ונוטל אותו הקול ופורח בו עד העמוד האמצעי, שהוא קול יהו"ה על המים, ואין מים אלא תורה, והוא קול יהו"ה בהדר, עד ששה קולות, והוא השביעי להם באם.

ובע"ז פנפים יגיד דבר - זו תפלה, שמגיעה לה עד צדיק ח"י העולמים, כולל שמונה עשרה ברכות, שבהם נאמר וברכות לראש צדיק, חי העולמים, ותפלה היא דבור שורקבת עליו, והוא מרכבה אליה בימות החול, וזו שכינה, וזה אדנ"י. קול רוכב בפיו זה יהו"ה, וסוד הדבור אדנ"י שפתי תפתח וגומר, והוא מרכבה תפתח וגומר, ואין נקרא מלא"ף

מלא"ך פחושפון תרין שמהן פחדא, ובגין דא אתקרי מלאך שר הפנים, דעל יד שליחא דא מתיחדין בשית יומי דחול, אבל ביומא דשבתא לא סלקין תרין שמהן אליו, דאינון עמודא דאמצעייתא ושכינתיה, ולא מתיחדין על ידי שליח, אלא בצדיק חי העולמים, ועליו נאמר כי עוף השמים יוליך את הקול - הקול של קריאת שמע, ובעל כנפים יגיד דבר - דבור של תפלה, ולא על ידי שליח, ולכן צדיק יסוד עולם הוא כולל הכל, ובו מתיחדים שני שמות אלו, ועל שני שמות אלו נאמר אז ירננו עצי היער. ונענה מלאך מתוך אש משמים ואמר, הן הן מעשה מרובה, והיו מתקבצים מלאכי השרת כמו במזמוטי חתן וכלה. אמר רועה הנאמן: ברוך יהיה המנוחה הקדושה שאמר דברים אלו ליחד בהם את הקדוש-ברוך-הוא עם שכינתו.

יום אליהו הנביא לכבוד הקדוש-ברוך-הוא ושכינתו, ויתעוררו עמך שאר הנביאים, ועשה לו קן בחבור הזה, ולכל המנוחה שהולכים מגרשים אחר הקדוש-ברוך-הוא ושכינתו, לחברם בחבור הזה שתמצא בו מנוחה למנוחה של הנשמות הללו שהולכים מגרשים מהשכינה, שהיא יחידה, איכה ישבה בדר, ולהמצא בו מנוחה למנוחה הקדוש-ברוך-הוא, שנאמר בהם הן אראלם צעקו חצה מלאכי שלום מר יבפיון, ואין שלום אלא הקדוש-ברוך-הוא.

יום לחברם בחבור הזה, שהרי כשיש בישראל משפילים, מאלו שנאמר בהם והמשפלים יזהרו בזהר הרקיע, זה שנקרא ספר

דא דאתקרי ספר הזהר, דידעין למפלח למאריהון, ולאפקא אזכרות דשמהן דקודשא בריך הוא ושכינתיה בכונה, ולחברא לון בקול דקריאת שמע, ובדבור דצלותא, דאינון תרין שמהן יאהדונה"י, דבהון כלילין כל הווי"ן וכווי"ן ועשר ספירן.

במה מלאכין דאינון חיוון דמרובתא ושרפים ואופנים, וכל עשר כחות דכלילין בהון דמשמשין לעשר ספירות, פלהו ופניהם וכנפיהם פרודות (יחזקאל א יא) לפומי, לקבל אליו אזכרות, דאינון יאהדונה"י, בין בקריאת שמע בין בצלותא בין בשירות ותשבחות והודאות, שבכל אזכרה שיוציא מפיו בכל מקום ובכל דבור, צריך לכוון הדבור באדני וקול ביהו"ה וליחדם כאחד ביחד שהוא יחיד נעלם שמחבר אותם ומיחד אותם כאחד, ובו צריך הפונה, שלא תלוי לומר בו קול ודבור, אלא מחשבה.

בשירר הקדוש-ברוך-הוא בקריאת שמע, נאמר בחיות ואשמע את קול כנפיהם, בעשרה מיני הלולים: בשר פשוט שהוא י' פת"ר, כפול שהוא י"ה חכמ"ה ובינ"ה, משלש ביה"ו שהוא חס"ד גבור"ה תפאר"ת, מרובע ביהו"ה שהוא נצ"ח הו"ד יסו"ד מלכו"ת, ששומרים את הצפור הקדושה - ישראל - ביניהם, וקוראים בה לישראל שהוא העמוד האמצעי, והינו שמע ישראל הרי יורד אליה, צריך לקשרו עמה, וליחדם ביחד אחד ללא פרוז כלל ולכן מי ששח בינתים אותה שיחה, עברה היא בידו והיא שיחה.

זהר, שיוצאים לעבד את רבונם ולהוציא אזכרות של השמות של הקדוש-ברוך-הוא ושכינתו בכונה, ולחברם בקול של קריאת שמע ובדבור של תפלה, שהם שני השמות - יאהדונה"י, שבהם כלולים כל ההויות והכנויים ועשר הספירות. במה מלאכים, שהם חיות המרכבה ושרפים ואופנים וכל עשר הכחות שכלולים בהם, שמשמשים את עשר הספירות, כלם ופניהם וכנפיהם פרודות לפיו כנגד האזכרות הללו שהן יאהדונה"י, בין בקריאת שמע, בין בתפלה, בין בשירות ותשבחות והודאות, שבכל אזכרה שיוציא מפיו בכל מקום ובכל דבור, צריך לכוון הדבור באדני וקול ביהו"ה וליחדם כאחד ביחד שהוא יחיד נעלם שמחבר אותם ומיחד אותם כאחד, ובו צריך הפונה, שלא תלוי לומר בו קול ודבור, אלא מחשבה.

בשירר הקדוש-ברוך-הוא בקריאת שמע, נאמר בחיות ואשמע את קול כנפיהם, בעשרה מיני הלולים: בשר פשוט שהוא י' פת"ר, כפול שהוא י"ה חכמ"ה ובינ"ה, משלש ביה"ו שהוא חס"ד גבור"ה תפאר"ת, מרובע ביהו"ה שהוא נצ"ח הו"ד יסו"ד מלכו"ת, ששומרים את הצפור הקדושה - ישראל - ביניהם, וקוראים בה לישראל שהוא העמוד האמצעי, והינו שמע ישראל הרי יורד אליה, צריך לקשרו עמה, וליחדם ביחד אחד ללא פרוז כלל ולכן מי ששח בינתים אותה שיחה, עברה היא בידו.

וּאִמָּא קְשָׁרִין לִיה בְּהֵדָה לֹא־ח עִם ד',
כְּלִילָא מֵאַרְבַּע פְּרָשִׁיין, בְּגִין דְּלֹא
יְהֵא פָּרַח מִינָה, וְאַשְׁתַּאֲרַת יַחֲדָה, אִיכָה
יִשְׁבָּה בְּדָד, וּבְגִין דָּא קְשָׁרִין לִיה בְּהֵדָה
בְּכַמָּה קְשׁוּרֵי דְתַפְלִי, בְּכַמָּה קְשׁוּרֵי דְצִיצִית,
דְּלֹא יִזְוּ מִינָה.

וְכָרְ קְשֵׁר אִיהוּ מִסְטָרָא דָּאֵת י', וְתִרִין
קְשָׁרִין אֲנוּן, דְּאֲנוּן קְשֵׁר דְרִישָׁא קְשֵׁר
דְּרוּעָא שְׁמַאלָא, וְאֲנוּן י"י מִן יֵהוּדוֹנָה י',
יְהו"ה אַרְבַּע פְּרָשִׁיין דְתַפְלִי, וְרָאוּ כָּל
עַמֵי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהו"ה וְכו' (דברים כח
א). אֲדֹנִי אַרְבַּע פְּתֵי דְתַפְלִי, אֵהִי"ה אֲשֶׁר
אֵהִי"ה מְלָגָא דְתַפְלִי, בְּחַד וְעֶשְׂרִין אֲזַכְרוֹת
דְתַפְלִין דְרִישָׁא וּבְחַד וְעֶשְׂרִין אֲזַכְרוֹת
דְתַפְלִין דִּיד, וְדָא אִימָא עֲלָאָה, תַּפְלִי
דְמֵאֲרִי עֲלִמָּא קְאֲרִינָן לִיה, תַּפְלִין עַל
רִישָׁא דְעַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, כְּסִי לִיה אִימָא
בְּגִדְפָּהָא דְאִינּוֹן רְצוּעִין דְתַפְלִי, וְקְשָׁרִין לִיה
יִשְׂרָאֵל בְּשִׁכְנִיתָא תַתָּאָה בְתַפְלִין דִּיד, וְלִיה
אֲמָרִין שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, בְּרָא דְסָבָא דְסָבִין, וְדָא
חֲכָמָה עֲלָאָה, וְעַל שְׁמִיה אֲתַקְרִי עַמּוּדָא
דְאַמְצְעִיתָא יִשְׂרָאֵל, שִׁיר א"ל שִׁיר מִשְׁמַאלָא
שִׁיר דְלוּיִם, א"ל מִימִינָא דְכַהֲנָיָא, עַמּוּדָא
דְאַמְצְעִיתָא (ד' ג ע"ב) יִשְׂרָאֵל כְּלִיל תְּרוּיָהוּ,
חֲכָמָה נְחִית בְּכִרְכְּתָא דְכַהֲנָא בִימִינָא, וּבִיה
הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדִירִים, אִימָא נְחִית בְּקִדּוּשָׁה
דְלִיּוּאֵי מִשְׁמַאלָא, וּבִיה הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר
יֶצְפִּין, עַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא קְשׁוּרָא דְתְרוּיָהוּ
יַחֲוּדָא דְתְרוּיָהוּ.

אוּף הָכִי יִסּוּד חֵי עֲלָמִין, קְשׁוּרָא דְעַמּוּדָא
דְאַמְצְעִיתָא וּשְׁכִינְתָּא תַתָּאָה, בָּאָן אֲתֵר
בְּצִלוֹתָא, דְבִיה כְּלִילָן תַּמְנֵי סְרִי בְּרַכָּאן,
וּבִיה מְתִיחֵדִין תִּרִין שְׁמָהָן כְּחַדָּא אִינּוֹן

וְלָמָּה קוֹשְׁרִים אוֹתוֹ עִמָּה לֹא־ח
עִם ד' כְּלוּלָה מֵאַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת?
כְּדִי שְׁלֹא יִהְיֶה פּוֹרֵחַ מִמֶּנָּה
וְתִשָּׁאֵר יַחֲדָה, אִיכָה יִשְׁבָּה
בְּדָד, וּמִשּׁוּם זֶה קוֹשְׁרִים אוֹתוֹ
עִמָּה בְּכַמָּה קְשׁוּרֵי תַפְלִין בְּכַמָּה
קְשׁוּרֵי צִיצִית שְׁלֹא יִזְוּ מִמֶּנָּה.
וְכָרְ קְשֵׁר הוּא מִצַּד שֶׁל הָאוֹת י',
וּשְׁנֵי קְשָׁרִים הֵם, שֶׁהֵם קְשֵׁר שֶׁל
רֹאשׁ, הַקְּשֵׁר שֶׁל זְרוּעַ שְׁמַאל.
וְהֵם י' מִן יֵהוּדוֹנָה י'. יְהו"ה
- אַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת הַתַּפְלִין, וְרָאוּ
כָּל עַמֵי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהו"ה
וְכו'. אֲדֹנִי - אַרְבַּע פְּתֵי
הַתַּפְלִין. אֵהִי"ה אֲשֶׁר אֵהִי"ה -
מִבְּפָנִים שֶׁל הַתַּפְלִין, בְּעֶשְׂרִים
וְאַרְבַּע אֲזַכְרוֹת הַתַּפְלִין שֶׁל
רֹאשׁ וּבְעֶשְׂרִים אַרְבַּע אֲזַכְרוֹת
הַתַּפְלִין שֶׁל יָד, וְזוֹ הָאֵם
הַעֲלִיזוּנָה, תַּפְלִין שֶׁל רִבּוֹן
הָעוֹלָם קוֹרְאִים לוֹ, תַּפְלִין עַל
רֹאשׁ הָעַמּוּד הָאֲמָצְעִי. מְכַסֶּה
אוֹתוֹ הָאֵם בְּכִנְפֶיהָ, שֶׁהֵן
רְצוּעוֹת הַתַּפְלִין, וְקוֹשְׁרִים אוֹתוֹ
יִשְׂרָאֵל עִם הַשְׁכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה
בְתַפְלִין שֶׁל יָד, וְלוֹ אוֹמְרִים
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, הֵבֵן שֶׁל זָקֵן
הַזְּקֵנִים, וְזוֹ חֲכָמָה עֲלִיזוּנָה, וְעַל
שְׁמוֹ נִקְרָא הָעַמּוּד הָאֲמָצְעִי
יִשְׂרָאֵל, שִׁיר א"ל, שִׁיר מִשְׁמַאל,
שִׁיר שֶׁל לוּיִם, א"ל מִימִין שֶׁל
הַכַּהֲנִים, הָעַמּוּד הָאֲמָצְעִי
יִשְׂרָאֵל כּוֹלֵל אֶת שְׁנֵיהֶם.
הַחֲכָמָה יוֹרֶדֶת בְּכִרְכַּת הַכֶּהֵן
בִּימִין, וְכוֹ הַרוּצָה לְהַחֲכִים
יְדִירִים, הָאֵם יוֹרֶדֶת בְּקִדּוּשַׁת
הַלוּיִם מִשְׁמַאל, וְכוֹ הַרוּצָה
לְהַעֲשִׂיר יֶצְפִּין. עַמּוּד הָאֲמָצְעִי
הַקְּשֵׁר שֶׁל שְׁנֵיהֶם, הַיַּחֲוּד שֶׁל
שְׁנֵיהֶם.

אִף כִּךְ יִסּוּד חֵי הָעוֹלָמִים,
הַקְּשֵׁר שֶׁל הָעַמּוּד הָאֲמָצְעִי
וְהַשְׁכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה בְּאִזְיָה
מְקוֹם בְּתַפְלָה, שְׁבוּ כְּלוּלִים

יֵהוּדוֹנָה י', וְחַבּוּרָא דְתִרִין שְׁמָהָן צְרִיכִין
בְּחֻשָּׁא, וְרָזָא דְמִלָּה (יחזקאל א כה) בְּעַמְדָם
תְּרַפִּינָה כְּנַפִּיהֶן, בְּעַמְדָם יִשְׂרָאֵל בְּצִלוֹתָא
דְעַמִּידָה חִיוּן תְּרַפִּינָה כְּנַפִּיהֶם דְּלֹא לְמִשְׁמַע
בְּהוֹן קָלָא, דְתַמָּן קוֹל דְמָמָה דָּקָה (מ"א י)
יג, קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים דְאִיהוּ בְּעַמִּידָה, בְּגִין
דְתַמָּן קָאֲתָא מְלָכָא.

הָהֵא בְּרוּחַ גְּדוּלָה וּבְרַעַשׁ וּבִבְאֵשׁ,
דְּאַשְׁתַּמְעוּן בְּהוֹן גְּדִפֵי חִיוּן לֹא אֲתָא
מְלָכָא, אֲלָא בְּקוֹל דְמָמָה דָּקָה, דְאִיהִי בְּתֵר
רוּחַ רַעַשׁ אֵשׁ, וְאִיהִי רְבִיעָאָה לוֹן, וְעֲלִיָּהוּ
אָמַר יַחְזַקְאֵל (א ד), וְאַרְא וְהִנֵּה רוּחַ סַעְרָה
בָּאָה מִן הַצָּפוֹן, עָנָן גְּדוֹל, וְאֵשׁ מְתַלַּקְחַת,
הָא אִינּוֹן תֵּלֶת, דְרִכִּיבִין בְּהוֹן תֵּלֶת אֲתוּוֹן
הוּ"ה, קוֹל דְמָמָה דָּקָה דָּא י' מִן הוּה"י,
וְאִיהִי י' מִן אֲדֹנִי, תַמָּן קָא אֲתָא מְלָכָא
דְאִיהוּ יְהו"ה. דְכָל הַיּוֹי"ה דְשִׁלִּיט ה' עַל ו'
ה' עַל י' נּוֹקְבָא אִיהִי הַהוּי"ה, כְּגוֹן טָפָה
דְנוֹקְבָא כַּד שִׁלִּיט עַל טָפָה דְדַכְוִרָא בַּת אִיהִי.
אֲתָא אִלִּיהוּ וְכָל מְאֲרֵי מְתִיבְתָּא, וְאַשְׁתַּטְחוּ
קַמִּיה וְאַמְרוּ, סִינִי סִינִי מָאן יָכִיל
לְמִימַר מִלִּין קַמָּךְ, אֲלָא בְּקוֹל דְמָמָה דָּקָה,
דְּבַפּוּמָךְ קָא אֲתִי מְלָכָא, קוּם אִלִּיהוּ תַקִּין
לְבוּשֵׁי מְלָכָא וּמִטְרוּנִיתָא, דְאַנֵּת כַּהֲנָא, תַקִּין
לִיה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַרְבַּע בְּגָדֵי לְבוֹן,
וְאַרְבַּע בְּגָדֵי זָהָב לְמִטְרוּנִיתָא, דְאַתְמַר
כַּה (תהלים מה יד) כָּל כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה
מִמִּשְׁבַּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה.

אַרְבַּע בְּגָדֵי לְבוֹן כְּלָהוּ רַחֲמֵי בְּשִׁמָּא
דִּיהוּ"ה, וְלִית מָאן דְמַחֲלִיל בְּהוֹן
עֲרִיין אֲלֹא אִיהוּ, אַרְבַּע בְּגָדֵי זָהָב כְּלָהוּ דִּינָא
מִסְטָרָא דְאֲדֹנִי, וְלִית מָאן דְמַחֲלִיל עַל

שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה בְּרַכּוֹת, וְכוֹ
מְתִיחִידִים שְׁנֵי שְׁמוֹת כְּאֶחָד -
הֵם יֵהוּדוֹנָה י', וְחַבּוּרָם שֶׁל שְׁנֵי
הַשְׁמוֹת צְרִיכִים בְּחֻשָּׁא, וְסוּד
הַדְּבָר - בְּעַמְדָם תְּרַפִּינָה כְּנַפִּיהֶן.
בְּעַמְדָם יִשְׂרָאֵל בְּצִלוֹתָא
הָעַמִּידָה, הַחִיּוֹת תְּרַפִּינָה
כְּנַפִּיהֶם שְׁלֹא לְהַשְׁמִיעַ בָּהֶם
קוֹל, שְׁשֵׁם קוֹל דְמָמָה דָּקָה,
קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים שֶׁהוּא בְּעַמִּידָה,
מִשּׁוּם שְׁשֵׁם כָּא הַמֶּלֶךְ.

שְׁהָרִי בְּרוּחַ גְּדוּלָה וּבְרַעַשׁ גְּדוֹל
וּבִבְאֵשׁ, שְׁנִשְׁמָעִים בָּהֶם כְּנַפֵי
הַחִיּוֹת, לֹא כָּא הַמֶּלֶךְ, אֲלָא
בְּקוֹל דְמָמָה דָּקָה, שֶׁהִיא אַחֵר
רוּחַ רַעַשׁ וְאֵשׁ, וְהִיא רְבִיעִית
לָהֶם, וְעֲלִיָּהֶם אָמַר יַחְזַקְאֵל,
וְאַרְא וְהִנֵּה רוּחַ סַעְרָה בָּאָה מִן
הַצָּפוֹן עָנָן גְּדוֹל וְאֵשׁ מְתַלַּקְחַת.
הָרִי הֵם שְׁלֹשׁ, שְׁרוּכְבִים בָּהֶם
שְׁלֹשׁ הָאוֹתִיּוֹת הוּ"ה. קוֹל
דְמָמָה דָּקָה, זוֹ י' מִן הוּה"י,
וְהִיא י' מִן אֲדֹנִי, שֵׁם כָּא הַמֶּלֶךְ
שֶׁהוּא יְהו"ה, שְׁכָל הוּי"ה
שְׁשׁוּלְטַת ה' עַל ו', ה' עַל י',
נִקְבָה הִיא הַהוּי"ה, כְּמוֹ טָפָה
שֶׁל נִקְבָה כְּשִׁשְׁוּלְטַת עַל הַטָּפָה
שֶׁל זָכָר, הִיא בַת.

כָּא אִלִּיהוּ וְכָל רַאשֵׁי הַיִּשִּׁיבָה,
וְהַשְׁתַּטְחוּ לְפָנָיו וְאָמְרוּ: סִינִי,
סִינִי, מִי יִכּוֹל לוֹמַר דְבָרִים
לְפָנֶיךָ, אֲלָא בְּקוֹל דְמָמָה דָּקָה
שְׁכַפִּיךָ כָּא הַמֶּלֶךְ. קוּם אִלִּיהוּ,
תַקִּין לְבוּשֵׁי הַמֶּלֶךְ וְהַגְבִּירָה,
שְׁאֵתָה כְּהֵן. תַקִּין לְקוּדְשׁ-בְּרוּךְ־
הוּא אַרְבַּעַת בְּגָדֵי לְבוֹן, וְאַרְבַּעַת
בְּגָדֵי זָהָב לְגִבְיָהּ, שְׁנַאֲמַר כַּה
כָּל כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה
מִמִּשְׁבַּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה.

אַרְבַּעַת בְּגָדֵי לְבוֹן כְּלָם רַחֲמִים
בְּשֵׁם שֶׁל יְהו"ה, וְאִין מִי
שְׁמוּחַל בָּהֶם עֲרִיּוֹת אֲלֹא הוּא.
אַרְבַּעַת בְּגָדֵי זָהָב כְּלָם דִּין מִצַּד

עבודה זרה אלא איהי, דשלטאן שפחה
באתר דגבירתה.

בשמייה בן פרסייה, בן לבושיה, ובאלין
לבושין לא אתלבש עד כען מיומא

דאתחבר בי מקדשא, דהא כתיב (ישעיה נ

א) אלביש שמים קדרות, ושכינתא אתמר

בה (שיר א ו) אל תראוני שאני שחרחורת, בגין

דאיהי בגלותא, וכרסיא דילה פגימא בחובין

דישראל, דתמן נשמתין דישראל, ובגין דא

זכאה איהו מאן דתקין לה פרסיא בצלותא

דיליה, בפקודין דיליה, בתר דאיהו מתמן

פרסיא פגים בגיניהו, ואסתלק שם יהו"ה

מתמן, דאיהו לא שריא באתר פגים, הדא הוא

דכתיב (ויקרא כא כא) כל איש אשר בו מום לא

יקרב, אוף הכי בנשמתא פגימא לא שריא.

זכאה איהו מאן דאשלים נשמתיה, לשריא

ביה שם יהו"ה, ועביד ליה פרסיא

לגביה, וזכאה פומא דמתחבר בה קודשא

ברוך הוא עם שכינתיה דאיהו תורת יהו"ה,

וזכאה איהו מאן דלביש מלפא ומטרוניתא

בעשר ספירן דבריאה, דכלילן בשם

יאהדונה"י, בשמייה בן לבושויה.

ומאן דתקין ליה סוסיא, דאתמר בה (שיר א ט)

לססתי ברכבי פרעה דמיתוך רעיתי,

דאיהי מרכבה דיליה, דביומי דשבתות וימים

טובים איהו לבוש לבושי מלכותא, דאינון

עשר ספירות דבריאה, וביומי דחול לביש

עשר כתות דמלאכיא, דמשמשי לון לעשר

ספירן דבריאה.

דעשר ספירות דאצילות מלפא בהון, איהו

וגרמיה חד בהון, איהו וחייו חד בהון,

מה דלאו הכי בעשר ספירות דבריאה, דלאו

אינון וחייהון חד, לאו אינון וגרמיהון חד.

של אדנ"י, ואין מי שמוחל על
עבודה זרה אלא היא, ששולטים
שפחה במקום גברתה.

בשמו בן פסא, בן לבושו,

ובלבושים הללו לא מתלבש עד

כעת מיום שנחבר בית המקדש,

שהרי כתוב אלביש שמים

קדרות, ובשכינה נאמר אל

תראני שאני שחרחרת, משום

שהיא בגלות, והפסא שלה פגום

בחטאי ישראל, ששם הנשמות

של ישראל, ולכן אשרי מי

שמתקן לה פסא בתפלתו,

במצוות שלו. אחר שהוא משם,

הפסא פגום בגללם, ומסתלק

שם יהו"ה משם, שהוא לא

שורה במקום פגום. זהו שכתוב

כל איש אשר יהיה בו מום לא

יקרב, אף כן בנשמה פגומה לא

שורה.

אשרי מי שמשלים נשמתו

להשרות בה שם יהו"ה ועושה

לו פסא אליו, ואשרי הפה

שמתחבר בו הקדוש-ברוך-הוא

ושכינתו, שהיא תורת יהו"ה,

ואשרי הוא מי שמתלבש המלך

והגבירה בעשר הספירות של

בריאה שכלולים בשם

יאהדונה"י, בשמו בן לבושויו.

וכי שמתקין לו סוסה, שנאמר

בה לססתי ברכבי פרעה דמיתוך

רעיתי, שהיא מרכבה שלו,

שבימי השבתות וימים טובים

הוא לבוש בלבושי מלכות, שהן

עשר ספירות של בריאה,

ובימות החל לבוש בעשר כתות

של מלאכים שמשמשים אותם,

את עשר ספירות הבריאה.

שעשר ספירות של האצילות,

המלך בהם, הוא ועצמו אחד

בהם, הוא וחייו אחד בהם, מה

שאין בן בעשר הספירות של

הבריאה, שהם וחייהם אינם

אחד, שהם ועצמם אינם אחד.

ועלת על פלא הוא נהיר (נ"א נחית) בעשר
ספירות דאצילות, ובעשר ספירות

דבריאה, ונהיר בעשר כתות דמלאכיא,

ובעשר גלגלי דרקיעא, ולא אשתני בכל

אתר. (דף ד ע"א) קום יחזקאל נביאה, לגלגא

אלין מראות קמי שכינתא, דאתמר בהון

(יחזקאל א יג) ודמות החיות מראיהם בגחלי אש,

בנקודי אורייתא וטעמי דאורייתא, דעלייהו

דאתון אתמר (שם) ודמות החיות, מראיהם

בגחלי אש אלין אינון נקודין, בוערות

פמראה הלפדים אלין טעמי, ובהון (דניאל יב

א) והמשפלים יזהרו כזהר הרקיע,

והמשפלים אלין אתון, יזהרו אלין נקודין

דנהרין בהון, כזהר אלין טעמי.

ושכינתא פלילא מפלהו, עלה אתמר (יחזקאל

א יג) היא מתהלכת בין החיות,

דאינון חיון עלאין דנקודי דטעמי, וחיוון

תתאין דנקודי דאתון, פגוונא דא ה, ואנון

סגולת"א לעילא תלת חיוון עילאין, דרמיזין

י"י בראשי תיבות יהו"ה יהו"ה יהו"ה,

ואינון יהו"ה מלך יהו"ה מלך יהו"ה ימלך,

אנפי תלת חיוון עילאין, דאינון חס"ד

גבור"ה תפאר"ת, ולתתא סגו"ל דאינון

חיוון תתאין, אנפי נצ"ח יסו"ד והו"ד,

דרמיזין ביברכ"ך יהו"ה יא"ר יהו"ה יש"א

יהו"ה, נקודה דאמצעיתא חיה ששמה אדם

פגוונא דא ה, היא מתהלכת בין החיות,

דאינון תלת לעילא, ותלת לתתא, פגוונא דא

ה.

איהי רביעאה לכל תלת, ושביעאה לשית.

ורזא דתלת חיוון תתאין, עלייהו איהו

קא רמיז ויהי בשלשים שנה (יחזקאל א א), ועל

נקודא דאמצעיתא קא רמיז ברביעי, דאיהו

ועלת על הכל, הוא מאיר (יורד)

בעשר ספירות של אצילות,

ובעשר הספירות של בריאה,

ומאיר בעשר כתות של

מלאכים, ובעשרה גלגלי

הרקיע, ולא משתנה בכל מקום.

קום יחזקאל הנביא לגלות את

המראות הללו לפני השכינה,

שנאמר בהם ודמות החיות

מראיהם בגחלי אש, בנקודי

התורה וטעמי התורה, שעל

האותיות נאמר ודמות החיות,

מראיהם בגחלי אש אלו הם

הנקודות, בערות פמראה

הלפדים אלו הטעמים, ובהם

והמשפלים יזהרו כזהר הרקיע.

והמשפלים - אלו האותיות,

יזהרו - אלו הנקודות שמאירות

בהם, כזהר - אלו הטעמים.

והשכינה פלולה מכלם, עליה

נאמר היא מתהלכת בין החיות,

שהן החיות העליונות של נקודות

הטעמים, וחיות התחתונות של

נקודות האותיות, כמו זה: ה והם

סגולת"א למעלה, שלש חיות

עליונות שרמוזות י"י י"י בראשי

תיבות יהו"ה יהו"ה יהו"ה, והם

יהו"ה מלך, יהו"ה מלך, יהו"ה

ימלך, פני שלשת החיות

העליונות שהן חס"ד גבור"ה

תפאר"ת. ולמטה סגו"ל שהם

החיות התחתונות - פני נצ"ח

יסו"ד והו"ד, שרמוזים

ביברכ"ך יהו"ה יא"ר יהו"ה,

יש"א יהו"ה. הנקודה של

האמצע - חיה ששמה אדם, כמו

זה: ה, היא מתהלכת בין

החיות, שהם שלש למעלה

ושלש למטה, כמו זה: ה.

היא רביעית לכל השלש

ושביעית לשש. והסוד של שלש

החיות התחתונות, עליהם הוא

רומז ויהי בשלשים שנה, ועל

הנקודה שבאמצע רומז ברביעי,

אַרְבַּע אַנְפֵי אָדָם, חֲכָמָה עֲלֵאָה פִּי"ח מ"ה,
דְּאִתְמַר בֵּיהּ (שם כו) דְּמוֹת פְּמֵרָאָה אָדָם עֲלִיו
מְלַמְעָלָה, וְכֹלָא בְּרִזָּא דְּנִקְוֵי דָּאָתָהּ.

בְּחִמְשָׁה לַחֲדָשׁ, דָּא אֵת ה', דְּאִיהִי
אֱלֹהִי"ם, פְּנוּ"י לְשֵׁם יְהו"ה,
וְאִיהִי פְּרִסְיָא, דְּהִכִּי סָלִיק הַפְּס"א פְּחוּשְׁפֹן
אֱלֹהִי"ם.

וְאִיהִי פֶתֶר עֲלִיוֹן, חֲמִישָׁאָה לְאַרְבַּע חִיוּן
עֲלֵאִין, וְחֲמִישָׁאָה לְאַרְבַּע תַּתְּאִין,
וְאִיהִי פְּרִסְיָא לְמֵאֲרִי כֹלָא, אֲדוֹן עַל כֹּלָא,
דְּאִיהוּ טָמִיר וְגִנְיָו.

וְאִי תִימָא דְרִזָּא דָּא חֲזָא יַחְזָקָאֵל, לֹא הוּהּ
אֵלָא דְמוֹת דְּאֵלִין חִיוּן, וְלֹא דְחֲזָא
חִיוּן, אֵלָא פְּמֵלְכָא דְשִׁלַּח שְׁטֵר בְּחוֹתְמִיָּה,
וְדִיוֹקְנָא דְמֵלְכָא רְשִׁימָא עַל שַׁעֲוָה
מְחוֹתְמִיָּה. דְּבִסְפִירֵן דְּאֶצִּילוֹת אִיהוּ דִּיוֹקְנָא
דְּמֵלְכָא מְמַשׁ, וְבִסְפִירֵן דְּפִרְיָאָה חוֹתְמָא
דְּמֵלְכָא, וְבִסְפִירֵן דִּיצִירָה וּבְמֵלְאָכִין דְּאִינוּן
חִיוּן צִיורָא דְחוֹתְמָא בְּשַׁעֲוָה, וּבְגִין דָּא
אִתְמַר בְּמֵרָאוֹת יַחְזָקָאֵל (שם) דְּמוֹת פְּמֵרָאָה
אָדָם, וְדְמוֹת הַחַיּוֹת, וְלֹא הַחַיּוֹת מְמַשׁ. לְמָאן
דְּכָל יוֹמוֹי לֹא חֲזָא מֵלְכָא, וְהוּהּ בֶּן כֶּפֶר,
וְשִׁאִיל בְּגִינְיָה, וְרְשִׁימִין לִיהַ עַל טְבִילָא אוּ עַל
נִייר דִּיוֹקְנִיָּה.

וְאִית נִקְוֵדָה דְּכָל עֲלֵמָא תְּלִיא תְּחוּתָהּ, כְּגוֹן
שְׁמַשָּׁא לְגַבִּי תַתְּאִין, אִתְחֲזִיא לְבַנִּי
נִשָּׂא תְּחוּת רְקִיעָא כְּנִקְוֹדָת קִמְ"ץ, וְאִיהוּ
כְּמָה זְמַנִּין רַב מִכָּל אֲרַעָא, כָּל שָׁפֹן נִקְוֵדִין
דְּאוֹרִינִיתָא, לְגַבִּי גֻבְיָה דְלֵהוֹן, וְאִתְחֲזִיין לָן
נִקְוֵדִין. (עד כאן).

וְאִנִּי בְּתוֹף הַגּוֹלָה עַל נְהַר כֶּכֶר (יַחְזָקָאֵל א א), דָּא
נְהַר דִּינּוּר נִגִּיד וְנִפְיָק מִן קְדָמוּהִי, אֶלְף
אֲלָפִים יִשְׁמְשׁוּנִיָּה, וְרַבּוּא רַבּוֹן דְּמֵלְאָכִיא

שְׁהוּא אַרְבַּע פְּנֵי אָדָם, חֲכָמָה
עֲלִיוְנָה - פִּי"ח מ"ה, שְׁנַאֲמַר בּוֹ
דְּמוֹת פְּמֵרָאָה אָדָם עֲלִיו
מְלַמְעָלָה, וְהַכֵּל בְּסוּד הַנִּקְוֹדוֹת
שֶׁל אוֹת ה'.

בְּחִמְשָׁה לַחֲדָשׁ, זוֹ הָאוֹת ה',
שְׁהִיא אֱלֹהִי"ם, כְּנוּ"י לְשֵׁם
יְהו"ה, וְהִיא הַפְּסָא, שֶׁכָּף עוֹלָה
הַפְּס"א כְּחִשְׁבוֹן אֱלֹהִי"ם.

וְהִיא פֶתֶר עֲלִיוֹן חֲמִישִׁית
לְאַרְבַּע הַחַיּוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת,
וְחֲמִישִׁית לְאַרְבַּע הַתַּחְתּוֹנוֹת,
וְהִיא פְּסָא לְרַבּוֹן הַכֵּל, אֲדוֹן עַל
הַכֵּל, שְׁהוּא טָמִיר וְגִנְיָו.

וְאִם תֹּאמַר שֶׁסּוּד זֶה רָאָה
יַחְזָקָאֵל - לֹא הִיָּה אֵלָא דְמוֹת
הַחַיּוֹת הָאֵלָה, וְלֹא שְׂרָאָה חַיּוֹת,
אֵלָא כְּמוֹ מֶלֶךְ שֶׁשִּׁלַּח שְׁטֵר
בְּחוֹתְמוֹ, וְדִיוֹקָן הַמֶּלֶךְ רְשׁוּם עַל
שַׁעֲוָה מְחוֹתְמוֹ, שֶׁבִּסְפִירוֹת
הָאֶצִּילוֹת הוּא דִּיוֹקָן הַמֶּלֶךְ
מְמַשׁ, וּבִסְפִירוֹת הַבְּרִיאָה -
חוֹתֵם הַמֶּלֶךְ, וּבִסְפִירוֹת הַיצִירָה
וּבְמֵלְאָכִים שֶׁהֵם חַיּוֹת - הַצִּיּוֹר
שֶׁל הַחוֹתֵם בְּשַׁעֲוָה. וְלִכְּן נֹאמַר
בְּמֵרָאוֹת יַחְזָקָאֵל, דְּמוֹת כְּמֵרָאָה
אָדָם, וְדְמוֹת הַחַיּוֹת, וְלֹא הַחַיּוֹת
מְמַשׁ. לְמִי שֶׁכָּל יְמֵיו לֹא רָאָה
מֶלֶךְ וְהִיָּה בֶּן כֶּפֶר, וְשִׁאֵל
בְּשִׁבְלֵו, וְרוּשְׁמִים לוֹ עַל טְבִילָה
אוּ עַל נִיר אֵת דִּיוֹקְנוֹ.

וְיֵשׁ נִקְדָּה שֶׁכָּל הָעוֹלָם תְּלוּי
תַּחְתֶּיהָ, כְּמוֹ הַשֶּׁמֶשׁ אֵל
הַתַּחְתּוֹנִים נִרְאִית לְבַנִּי אָדָם
תַּחַת הָרָקִיעַ כְּנִקְוֹדָת קִמְ"ץ, וְהִיא
כְּמָה פְּעָמִים גְּדוּלָּה מִכָּל הָאָרֶץ,
כָּל שֶׁכֵּן נִקְדּוֹת הַתּוֹרָה לְגַבִּי
גְּבָהִם, וְנִרְאִית לָנוּ הַנִּקְוֹדוֹת. (עד
כאן).

וְאִנִּי בְּתוֹף הַגּוֹלָה עַל נְהַר כֶּכֶר -
זֶה נְהַר דִּינּוּר שֶׁשׁוּפֵעַ וְיוֹצֵא
מִלְּפָנָיו, אֶלְף אֲלָפִים יִשְׁמְשׁוּ
אוֹתוֹ, וְרַבּוּא רַבּוֹת שֶׁל
מֵלְאָכִים עוֹמְדִים לְפָנָיו, הֵדִין

יּוֹשֵׁב, וְהַסְפִּירִים נִפְתָּחוּ, שְׁהֵם
שִׁלְשַׁת הַסְפִּירִים שֶׁנִּפְתָּחוּ
בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְבוֹ טוֹבִלוֹת
הַנִּשְׁמוֹת בְּנְהַר דִּינּוּר הַזֶּה
מְזַהֲמָתָן שְׁמוֹתֵהֶם בְּעוֹלָם
הַשָּׁפֵל, וְזֶה מַטְטְרוּ"ן בְּדְמוּת
שֶׁל צִדִּיק יְסוּד עוֹלָם, שְׁהוּא נְהַר
דִּינּוּר. מִצַּד הַגְּבוּרָה - נְהַר
פְּלָגִי, מִצַּד הַחֲסֵד - פְּלָגִי מִים.
וְהוּוֹ עַל נְהַר כֶּכֶר. מַה זֶה כֶּכֶר?
זֶה מַטְטְרוּ"ן, רַכְ"ב לְעִמּוּד
הָאֲמָצִי. וְיִרְכַּב עַל כְּרוֹב וְיַעֲף,
וְהוּא רַכְבֵּי אֵשׁ וְסוּסֵי אֵשׁ, כּוֹלֵל
שְׁשִׁים רַבּוּא מְרַכְבוֹת, וּמִצַּד שֶׁל
צִדִּיק חֵי הָעוֹלָמִים הוּא כּוֹלֵל
שְׁמוֹנֶה עָשָׂר רַבּוּא מְרַכְבוֹת,
וְהוּוֹ רַכְבֵּי אֱלֹהִי"ם רַבְתִּים אֲלִפִּי
שְׁנָאֵן, וּבְעֲלֵי הַמִּשְׁנָה פְּרִשׁוּהָ
שְׁנֵי אֲלָפִים, שְׁאִינִם מִשְׁנֵי רַבּוּא,
שְׁהֵם כָּל רַבּוּא עֲשָׂרַת אֲלָפִים,
רַבּוּתִים - עֲשָׂרִים אֶלֶף. שְׁנִים
שְׁאִינִן, נִשְׁאָרוּ שְׁמוֹנֶה עָשָׂר
שִׁיּוֹרִידִים עִם מַטְטְרוּ"ן לְקַבֵּל
שְׁמוֹנֶה עָשָׂר בְּרִכּוֹת שֶׁל תְּפִלוֹת
יִשְׂרָאֵל לְהַעֲלוֹתָם לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ־הוּא, חֵי הָעוֹלָמִים, צִדִּיק
יְסוּד עוֹלָם, וּבְרִכּוֹת לְרֹאשׁ
צִדִּיק.

וְאִנִּי בְּתוֹף הַגּוֹלָה - זוֹ שְׁכִינָה.
נִפְתָּחוּ הַשָּׁמַיִם - חֲמִשָּׁה רְקִיעִים
שֶׁל הַיּוֹם הַשָּׁנִי. ה' שֶׁל הַשָּׁמַיִם,
שְׁבָה רְשׁוּמֵי הַחַיּוֹת, שְׁמִקּוֹרֶם
יּוֹ"ד ה"י וְא"ו ה"י (יּוֹ"ד ה"א וְא"ו
ה"א) - יְהו"ה, וְאֶרְאָה מֵרָאוֹת
אֱלֹהִי"ם - חֲמִשָּׁה אוֹר שֶׁל יוֹם
הָרִאשׁוֹן כְּנֶגֶד ה' רִאשׁוֹנָה,
כִּלְוֵה מִחְמֶשֶׁה אוֹר שְׁהוּא
אַאֲאֵא פְּתוּחֵי חוֹתֵם קֹדֶשׁ
לִיהו"ה.

וְכִכֹּר אֶחָד מֵרָאָה אַהִי"ה, וְנִקְדּוֹת
אֵלוֹ עוֹלוֹת אֱלֹהִי"ם, שְׁבָהֶם
שְׁבַע נִקְדּוֹת - שִׁלְשׁ לְמַעְלָה,
שִׁלְשׁ לְמַטָּה, חֲל"ם בְּאֲמָצֵעַ.
וְרִקְיעַ שְׁמִינִי אֶחָד לָהֶם, שְׁנַאֲמַר

קְדָמוּהִי יְקוּמוּן, דִּינָא יְתִיב, וְסְפִירִין
פְּתִיחוּ (דִּינָא ל ז י), דְּאִינוּן תְּלַת סְפִירִין דְּנִפְתָּחוּ
בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבִיהַ טְבִילִין נִשְׁמָתִין בְּהֵאִי נְהַר
דִּינּוּר, מְזַהֲמָתָן דְּמִזְוֵהִמִּין בְּעֲלֵמָא שְׁפִלָּה,
וְדָא מַטְטְרוּ"ן, בְּדִיוֹקְנָא דְּצִדִּיק יְסוּד עֲלֵמָא,
דְּאִיהוּ נְהַר דִּינּוּר מַטְטְרָא דְּגְבוּרָה, נְהַר פְּלָגִי
מַטְטְרָא דְּחֲסֵד, פְּלָגִי מִים, וְהֵאִי אִיהוּ עַל נְהַר
כֶּכֶר, מֵאִי כֶכֶר, דָּא מַטְטְרוּ"ן, רַכְ"ב לְעִמּוּדָא
דְּאֲמָצִיעִיתָא, וְיִרְכַּב עַל כְּרוֹב וְיַעֲף (תְּהִלִּים יח
יא), וְאִיהוּ רַכְבֵּי אֵשׁ וְסוּסֵי אֵשׁ (מ"ב ב יא), כּוֹלֵל
שְׁתֵּין רַבּוּא מְרַכְבוֹת, וּמַטְטְרָא דְּצִדִּיק חֵי
עֲלֵמִין הוּא כּוֹלֵל י"ח רַבּוּא מְרַכְבוֹת, וְהִינְנוּ
רַכְבֵּי אֱלֹהִי"ם רַבְתִּים אֲלִפִּי שְׁנָאֵן (תְּהִלִּים סח
יח), וְאוּקְמוּהָ מֵאֲרִי מְתַנִּיתִין תְּרִי אֲלִפִּי שְׁאִינִן
מְתַרִין רַבּוּא, דְּאִינוּן כָּל רַבּוּא עֲשָׂרַת אֲלָפִים,
רַבּוּתִים עֲשָׂרִים אֲלָפִים, תְּרִי שְׁאִינִן, אֲשֶׁתְּאֵרוּ
תְּמַנִּי (ד ק י ע"ב) סְרִי אֲלִפִּי, דְּנִתְחִין עִם
מַטְטְרוּ"ן לְקַבֵּל י"ח בְּרִכָּאֵן דְּצִלוֹתִין
דִּישְׂרָאֵל, לְסִלְקָא לֹון קִמִּי קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
ח"י עֲלֵמִין, צִדִּיק יְסוּד עוֹלָם, וּבְרִכּוֹת לְרֹאשׁ
צִדִּיק.

וְאִנִּי בְּתוֹף הַגּוֹלָה דָּא שְׁכִינָתָא, נִפְתָּחוּ
הַשָּׁמַיִם, ה' רְקִיעֵי דִּיוֹמָא תְּנִינָא, ה'
דְּהַשָּׁמַיִם, דְּבָהּ רְשִׁימִין חִיוּן, דְּמִקּוֹרִיָּהוֹן
יּוֹ"ד ה"י וְא"ו ה"י (ב"א יוֹד ה"א וְא"ו
ה"א), יְהו"ה, וְאֶרְאָה מֵרָאוֹת אֱלֹהִי"ם (יַחְזָקָאֵל א
א), חֲמֵשׁ אוֹר דִּיוֹמָא קְדָמָאָה, לְקַבֵּל ה'
קְדָמָאָה, כּוֹלֵל מִחְמֶשׁ אוֹר, דְּאִיהוּ אַאֲאֵא
פְּתוּחֵי חוֹתֵם קֹדֶשׁ לִיהו"ה (שְׁמוֹת כח לו).

וְכִכֹּר חֵד אַחֲזִי אַהִי"ה, וְנִקְוֵדִין אֵלִין סִלְקִין
אֱלֹהִי"ם, דְּבַהוֹן שְׁבַע נִקְוֵדִין, תְּלַת
לְעִילָא תְּלַת לְתַתָּא חֲלֵם בְּאֲמָצִיעִיתָא, וְחֵד
רְקִיעָא תְּמִינָאָה לֹון, דְּאִתְמַר בֵּיהַ (בְּרַאשִׁית א

ו ויתן אתם אלהים ברכיע השמים. ושב נצוצי דנקודי אאאא לקבל שבע פכבי לכת, תלת מפאן ותלת מפאן חמ"ה באמצעיתיה, רביעאה לכל תלת, ושביעאה לשית, ואיהי בצורת חל"ם, באלין חמש (ויקרא ב ב) וקמץ הפהן משם מלא קמצו, קמ"ץ איהו י' פד אתפתח בה' נקודין איהו ה', חמש אצבעאן, דבהון אתפתח קמץ דאיהו י', לחמשין תרעין דחירו.

ואתון י"ה פחשפן חל"ם דאיהו אמצעי, וחר"ק פחשפן ו"ה, ו' דרועא ה' פתף, קמ"ץ י"ד פרקין דאצבען, והאי איהו (שמות יז טז) ויאמר פי י"ד על פס י"ה, ואינון רמיזין יהו"ה אלהינו יהו"ה, ובחמש אצבעאן דיד שמאל י"ד פרקין, רמיזין כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, ואינון כ"ח דאתמר עליהו (במדבר יד יז) ועתה יגדל נא כ"ח יהו"ה, והכי סליק אי"ה או"ה כ"ח, דרמיזין (ירמיה יז יב) בפסא כבוד מרום מראשון.

מיד דאסתלקו, וילכו בלא כח לפני וידף (איכה א ו), ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין, פל האומר אמן יהא שמיה רבא בכל כחו, קורעין לו גזר דינו של שבעים שנה, דאינון שבעין שנין, פתר אלף ומאתן שנין, דאתחבר פי מקדשא, ואית דחשיב לון משפטל התמיד, בגין דבדרגא דיעקב תליא קץ דפורקנא, דדרגיה אמת, הדא הוא דכתיב (מכה ז כ) תתן אמ"ת ליעקב, דאיהו סימן אלף מאתים תשעים, ואית דאוסף ביה ב', קרוב יהו"ה לכל קוראיו לכל אשר יקראהו באמת (תהלים קמה יח), לדעת דרפך (שם סז ג), אופ הכי ארץ, אלף ר"ץ, מאתים ותשעים, לקיימא בהון

בו ויתן אותם אלהים ברכיע השמים.

ושבעה ניצוצות של נקדות אאאא כנגד שבעה כוכבי לכת - שלשה מפאן ושלשה מפאן, חמ"ה באמצעיתו, רביעי לכל השלשה, ושבועי לששה, והיא בצורת חל"ם באלו החמש, וקמץ משם מלא קמצו - קמ"ץ הוא י', כשנפתח בחמש נקדות הוא ה', חמש אצבעות שבהן נפתח קמץ, שהוא י', לחמשים שצרי החרות.

ואותיות י"ה פחשפן חול"ם, שהוא אמצעי, וחר"ק פחשפון ו"ה, ו' דרוע, ה' פתף, קמ"ץ י"ד פרקין האצבעות, וזהו ויאמר פי י"ד על פס י"ה, והם רמזים יהו"ה אלהינו יהו"ה, ובחמש אצבעות של יד שמאל י"ד פרקים, רמזים כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, והם כ"ח, שנאמר עליהם ועתה יגדל נא כ"ח יהו"ה, וכן עולה אי"ה או"ה כ"ח, שרמזים בפסא כבוד מרום מראשון.

מיד שהסתלקו, וילכו בלא כח לפני וידף, ולכן האומר אמן יהא שמיה רבא בכל כחו, קורעים לו גזר דינו של שבעים שנה, שהם שבעים שנים אחר אלף ומאתים שנים שנחבר בית המקדש ויש מי שמחשב אותם משפטל התמיד, משום שברגת יעקב תלוי קץ הגאולה, שדרגתו אמת. זהו שכתוב תתן אמ"ת ליעקב, שהוא סימן אלף מאתים תשעים. ויש מי שהוסיף בו ב', קרוב יהו"ה לכל קוראיו לכל אשר יקראהו באמת, לדעת בארץ דרפך. אף כך ארץ - אלף ר"ץ, מאתים ותשעים, לקיים

אמ"ת מאר"ץ תצמח (שם פד יב), פד יהון לבר פחושפן אר"ץ, אבל גזר דינם שבעים שנים. דבר אחר, והמשפלים אינון נקודי, יזהרו דנהרין באתון, דאנון נקודין עגולין, אתון מרובעין, דבאתון אתבריו ארבע חיוון דכרסיא, דאתמר עליהו בענינא דיחזקאל (א י), ודמות החיות מראיהם פגחלי אש, אלין אינון נקודי דאורייתא, דאינון תשעה, דבהון אתבריו תשעה גלגלי דכרסיא, פרסיא איהי עשיראה לתשעה גלגלים, דנהרין בהון עשר אתון דאנון יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ובהון אתבריו, וארבע אתון דאינון יהו"ה, נהרין בארבע חיוון, ובהון אתבריו.

ושם יהו"ה איהו עמודא דאמצעיתא, אמת, ושכינתיה תורת אמת, בה אתבריא פרסיא דאיהי אלהי"ם, והינון בראשית ברא אלהי"ם, באורייתא דאיהי ראשית ברא פרסיא דאיהי אלהי"ם, דהכי סליק הפס"א לחושפן אלהי"ם.

ואית אורייתא דבריא, ואורייתא דאצילות, אורייתא דבריא, יהו"ה קנני ראשית דרפך (משלי ח כב), ואורייתא דאצילות תורת יהו"ה תמימה (תהלים יט ח), ובה תמים תהיה עם יהו"ה אלהיך (דברים יח ג), ומסטרך דילה אתמר על ישראל, (שם יד ג) בנים אתם ליהו"ה, ומנא לן דאורייתא דאצילות איהי תורת יהו"ה דתליא בשמיה, אלא הכי אוקמוה זה שמיי לעלם (שמות ג טו), שמיי עם י"ה שס"ה, זכר"י עם ו"ה רמ"ח, תור"ה פחשפן אתווי תרי"א, ועם אנכי ולא יהיה (דף ה ע"א) לך איהי תרי"ג, והינון ב' דאתוספת בתורה, זאת התורה אדם דא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ובגין

בהם אמ"ת מאר"ץ תצמח, פשיהו בחוץ פחשפון אר"ץ, אבל גזר דינם שבעים שנה. דבר אחר והמשפלים - הם הנקדות, יזהרו - שמאירים באותיות, שהם נקדות עגולות, אותיות מרבעות, שבאותיות נבראו ארבע חיות הפסא, שנאמר עליהם בענינו של יחזקאל, דמות החיות מראיהם פגחלי אש, אלו הם נקדות התורה, שהן תשע, שבהן נבראו תשעה גלגלי הפסא. הפסא הוא עשירי לתשעה גלגלים שמאירים בהם עשר האותיות, שהן יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ובהם נבראו, וארבע האותיות שהן יהו"ה, מאירות בארבע החיות, ובהן נבראו.

ושם יהו"ה הוא העמוד האמצעי, אמת, ושכינתו תורת אמת, בה נברא הפסא שהוא אלהי"ם, והינון בראשית ברא אלהי"ם. בתורה, שהיא ראשית, ברא הפסא שהוא אלהי"ם, שפך עולה הפס"א לחושפון אלהי"ם. ויש תורה של בריאה ותורה של אצילות. תורה של בריאה - ה' קנני ראשית דרפך, ותורה של אצילות - תורת יהו"ה תמימה. ובה תמים תהיה עם יהו"ה אלהיך, ומן הצד שלה נאמר על ישראל בנים אתם לה'. ומנין לנו שתורה של אצילות היא תורת ה' שתלויה בשמו? אלא כך פירושה, זה שמיי לעלם. שמיי עם י"ה - שס"ה, זכרי עם ו"ה - רמ"ח, תורה פחשפון אותיותיה - תרי"א, ועם אנכי ולא יהיה לך היא תרי"ג, והינון ב' שנתוספה בתורה. זאת התורה אדם - זה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ומשום זה פבור חכמים ינחלו, ופרשוהו רבני המשנה אין פבור אלא

דא פבוך חכמים ינחלו (משלי ג לה), ואוקמוהו רבנן דמתניתין אין פבוך אלא תורה, ואית פבוך נבך, ואית פבוך נאצל, מסטרא דאורייתא דבריא, אתמר בישראל (ויקרא כה נה) פי לי בני ישראל עבדים, ומסטרא דאצילות, פנים אתם ליהו"ה וגומר (דברים יד א). ולעירא על פלא עלת על פלא דלית אל"ה עליה, ולא תחותיה, ולא לארבע סטרי עלמא, ואיהו ממלא כל עלמין, ואיהו אסחר ומקבל בה יסורין ומרעין ומכאובין בדחילו דמאריה, אהבה בסופה, פגוונא דאוקמוה מארי מתניתין, על אלין מארי קושטין ומחלוקות, את והב בסופה (במדבר כא יד). ואוקמוה אהבה בסופה, דמה דהות לון שכינתא סוף דכל דרגין, קושטא ודין מסטרא דגבורה, אתחזרת לון אהבה מסטרא דימינא, אהבת חסד, ובגין דא פל המקיים את התורה מעוני, סופו לקיימה מעושר, והאי איהו אהבה בסופה, וכל מאן דלא מקיים לה מעושר, לא יקיימה מעוני.

הרגא חמישאה ביראת יי' אוקמוהו מארי מתניתין, פל הקודם יראתו לחכמתו חכמתו מתקיימת, וכל הקודם חכמתו לחטאו אין חכמתו מתקיימת, דכל הקודם חכמתו ליראתו למה הוא דומה, למי שמסרו לו מפתחות הפנימיים, ולא מסרו לו מפתחות החיצוניים, במה יפנס.

ובארח רזא, אדנ"י תמן י' יראת יי', ואלין ארבע אתון אינון מפתחות החיצוניים דילה, י' מן יהו"ה איהי חכמה, וארבע אתון דהאי שמא אינון מפתחות הפנימיים, ובגין דא אקדימו בצלותא אדנ"י שפתי תפתח, ולבתר חתמין לה בשם יהו"ה,

תורה. ויש פבוך נבך, ויש פבוך נאצל. מצד של תורה של בריאה, נאמר בישראל כי לי בני ישראל עבדים, ומצד של אצילות - פנים אתם ליהו"ה וגומר.

ומעד לכל - עלת על הכל שאין אלוה עליו ולא תחתיו ולא לארבע צדדי העולם, והוא ממלא כל העולמות והוא מקיף, ומקבל בה יסורים ומחלות ומכאובים ביראת רבנו, אהבה בסופה, כמו שבארה בעלי המשנה על בעלי הקשיות והמחלוקות הללו - את והב בסופה, ופרשה אהבה בסופה. שמה שהיתה להם השכינה סוף פל הדרגות, קשה ודין מצד הגבורה, חזרה להיות להם אהבה מצד הימין, אהבת חסד, ולכן פל המקיים את התורה מעני, סופו לקיימה מעושר, וזה הוא אהבה בסופה. וכל מי שאינו מקיימה מעושר, לא יקיימה מעני.

דרגה חמישית ביראת ה', פרשה בעלי המשנה, פל הקודם יראתו לחכמתו, חכמתו מתקיימת, וכל הקודם חכמתו ליראת חטאו, אין חכמתו מתקיימת. שפל הקודם חכמתו ליראתו למה הוא דומה? למי שמסרו לו מפתחות הפנימיים ולא מסרו לו מפתחות החיצוניים, במה יפנס?

ובדרך סוד, אדנ"י שם י' יראת ה', ואלו ארבע האותיות הן מפתחות החיצוניים שלה, י' מן יהו"ה, היא חכמה, וארבעת אותיות השם הזה הן מפתחות הפנימיים, ולכן הקדימו בתפלה אדנ"י שפתי תפתח, ואחר כך חותמים אותה בשם יהו"ה: ברוך אתה יהו"ה מגן אברהם.

ואף כן הקדים שב"א, שהיא יראה, בשם יהו"ה, לאהבה שהיא קמ"ץ רחמים, שב"א מצד הגבורה, כי באש ה' נשפט. קמ"ץ מימין, וקמץ הפהן משם, משום שמעלין בקדש ולא מורידין, ומשום זה הקדימו שס"ה לא תעשה, שהם יראה, לרמ"ח מצוות, שהם אהבה. זהו שכתוב זה שמי לעלם וכו'. שמי עם י"ה - שס"ה, זכרי עם ו"ה - רמ"ח.

דרגה ששית ביראת ה' - והיה אמונת עתיד וכו'. אמונת - סדר זרעים, עתיד - סדר מועד, חסן - סדר נשים, ישועת - סדר נזיקין, חכמה - סדר קדשים, ודעת - סדר טהרות. אם יש יראת ה' - פן, ואם לא - לא. וסימן: זמ"ן נק"ט.

וא"ו ששת סדרי המשנה בדרך סוד, הם מעמוד האמצעי שכולל ששה סדרי משנה, ומי שרצה לקחתו ללא שכינתו, שהיא יראת ה', עליו נאמר ונגזן מפריד אליו, כאלו עשה קצוץ ופרוד בין הקדוש-ברוך-הוא לשכינתו, וכדי שלא יעשו פרוד, אף על גב שלמד אדם ששה סדרי משנה ולא הקדים לו יראת ה', שהיא שכינתו, הקדוש-ברוך-הוא לא שורה עליו. ולכן אם יש יראת ה' - פן, ואם לא - לא, כאלו לא היה כלום בידו.

אמונה, היא האם העליונה מצד החסד, שבה קריאת שמע שהיא אמונה, והיא עתיד מצד הגבורה, שבו נאמר ואל יבא בכל עת אל הקדש וגומר. חסן הוא מצד של העמוד האמצעי. ישועת נקראת מצד של נצח, וגם נצח ישראל לא ישקר ולא

וגם נצח ישראל לא ישקר

ברוך אתה יהו"ה מגן אברהם, ואוף הכי אקדים שב"א דאיהי יראה בשם יהו"ה, לאהבה דאיהי קמ"ץ רחמי, שב"א מסטרא דגבורה, פי באש יהו"ה נשפט (ישעיהו סו טז). קמ"ץ מימינא, וקמץ הפהן משם (ויקרא ה יב). בגין דמעלין בקדש ולא מורידין, ובגין דא אקדימו שס"ה לא תעשה דאינון דחילו, לרמ"ח פקודין דאינון רחימו, הדא הוא דכתיב (שמות ג טו) זה שמי לעלם וכו', שמי עם י"ה שס"ה, זכרי עם ו"ה רמ"ח.

הרגא שתיתאה ביראת יי', והיה אמונת עתיד וכו' (ישעיה לג ו). אמונת סדר זרעים, עתיד סדר מועד, חסן סדר נשים, ישועות סדר נזיקין, חכמה סדר קדשים, ודעת סדר טהרות, אי איפא יראת יי' אין, ואי לא לא, וסימן זמ"ן נק"ט.

וא"ן שית סדרי משנה בארח רזא, אינון מעמודא דאמצעיתא, דכליל שית סדרי מתניתין, ומאן דבעי לנטלא ליה בלא שכינתיה דאיהי יראת יי', עליה אתמר (משלי טז כח) ונגזן מפריד אלוף. כאלו עביד קצוץ ופרוד בין קודשא בריך הוא ושכינתיה, ובגין דלא יעבדון פרידא, אף על גב דאוליף אדם שית סדרי משנה, ולא אקדים ליה יראת יי', דאיהי שכינתיה, קודשא בריך הוא לא שריא לגביה, ובגין דא אי איפא יראת יי' אין, ואי לא לא, כאלו לא הוה כלום בידיה.

אמונה איהי אימא עלאה מסטרא דחסד, דבה קריאת שמע דאיהי אמונה, ואיהי עתיד מסטרא דגבורה, דביה אתמר (ויקרא טז ב) ואל יבא בכל עת אל הקדש וגומר, חסן איהו מסטרא דעמודא דאמצעיתא, ישועות אתקריית מסטרא דנצח,

וְלֹא יִנָּחֵם (שמואל א טו כט), חֲכָמָה אִיִּהי סֹדֶר
קִדְשִׁים דְּאִיהוּ הוּד, וְדַעַת אִיהוּ יִסוּד דְּאִיהוּ
סֹדֶר טְהוֹרוֹת.

וְאִית דִּימָא בְּהַפּוּכָא, מִסְטָרָא דְשִׁכְיִנְתָּא
תַּתְּאָה אִיִּהי אִמּוּנָה, וּמִסְטָרָא דְצַדִּיק
דְּבִיה פְּלִילָן תְּרִין שְׁמָהּ אִמ"ן, דְּאִנּוּן
יִאֵהֲדוּנָה"י, וּבְצַדִּיק עֵץ פְּרִי עֵשָׂה פְּרִי (דף ה
ע"ב) לְמִינוּ אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ (בראשית א
יא), וּבִגְיִן דָּא אֲתִקְרִי סֹדֶר זָרְעִים.

עֲתִיד אִיִּהי מִסְטָרָא דְהוּד דְּאִיהי סֹדֶר מוֹעֵד,
דְּבִיה אוֹכְלִין כָּל אַרְבַּע וְתוֹלִין כָּל
חֲמֵשׁ וְשׁוֹרְפִין בְּתַחֲלַת שָׁשׁ, חֶסֶן אִיהוּ
מִסְטָרָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא דְבִיה סֹדֶר
נָשִׁים, יִשׁוּעוֹת אִיִּהי סֹדֶר נְזִיקִין מִסְטָרָא
דְּגִבּוּרָה, דְּתַמָּן כָּל דִּינִין נִפְקִין לְמָאן דְּעִבִּיד
נֹזֶק לְחִבְרִיָּה, חֲכָמָה אֲתִקְרִיָּא מִסְטָרָא
דְּחֶסֶד, דְּבִיה הַרְוָעָה לְהַחֲפִים יָרִים וְהוּא
סֹדֶר קִדְשִׁים, וְעַמִּיָּה נִצַּח, הָדָא הוּא
דְּכִתִּיב (תהלים טז יא) נְעִימָת בִּימִינָךְ נִצַּח, דַּעַת
דְּאִיהוּ סֹדֶר טְהוֹרוֹת, וְאִנּוּן שִׁית סֹדְרֵי
מִתְנִיתִין, בְּרֹזָא דְלֵהֲט הַחֲרִב הַמִּתְהַפֵּכַת,
מִרְחֻמִּי לְדִינָא וּמִדִּינָא לְרַחֲמִי.

דְּרָגָא שְׂבִיעָאָה בִּירָאֵת יִי דְלִית לִיה חוֹסֶר,
הָדָא הוּא דְכִתִּיב (תהלים לד י) יִרְאוּ אֵת
יִי קְדוּשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו, לֹאֹ יִהְיֶה
מֵאִינּוּן דְּאַתְמָר בְּהוּן (משלי יא כד) וְחוּשָׁךְ מִיִּשְׁר
אַף לְמַחְסוֹר, וְלֹא יִהְיֶה חוֹסֶר בְּאוֹרֵייתָא
אִם הוּא מְאִרִי תוֹרָה, דְּבִלְאֹ אוֹרֵייתָא לִית
דְּחִילוֹ, כְּמָא דְאַתְמָר אֵין בּוֹר יִרְא חֲטָא,
כְּגוּנָא דְלִית אוֹרֵייתָא בְּלֹא דְחִילוֹ, אוּף הָכִי
לִית דְּחִילוֹ בְּלֹא אוֹרֵייתָא, לֹא יִהְיֶה חֲסָרוֹן
בְּנִשְׁמָתִיה, וְלֹא יִהְיֶה חֲסָרוֹן בְּעוֹבְדוֹי טְבִין,
דְּלִית חוֹסֶר וְעַנְיֻת כְּחוֹסֶר דְּאוֹרֵייתָא וּפְקוּדֵיָּא טְבִין, כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ

יִנָּחֵם. חֲכָמָה הִיא סֹדֶר קִדְשִׁים,
שְׁהוּא הוּד, וְדַעַת הוּא יִסוּד,
שְׁהוּא סֹדֶר טְהוֹרוֹת.
וְיֵשׁ שְׂאִמְר בְּהַפּוּךְ - מִצַּד
הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה הִיא אִמּוּנָה,
וּמִצַּד שֶׁל צַדִּיק שָׁבוּ כְּלוּלִים שְׁנֵי
שְׁמוֹת אִמ"ן, שְׁהֵם יִאֵהֲדוּנָה"י,
וּבְצַדִּיק עֵץ פְּרִי עֵשָׂה פְּרִי לְמִינוּ
אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ, וְלָכֵן
נִקְרָא סֹדֶר זָרְעִים.

עֲתִיד, הוּא מִצַּד שֶׁל הוּד שְׁהוּא
סֹדֶר מוֹעֵד, שָׁבוּ אוֹכְלִים כָּל
אַרְבַּע, וְתוֹלִים כָּל חֲמֵשׁ,
וְשׁוֹרְפִים בְּתַחֲלַת שָׁשׁ, חֶסֶן, הוּא
מִצַּד שֶׁל הָעַמּוּד הָאֲמִצְעִי שָׁבוּ
סֹדֶר נָשִׁים, יִשׁוּעוֹת הוּא סֹדֶר
נְזִיקִין מִצַּד הַגִּבּוּרָה, שְׁמֵשׁ כָּל
הַדִּינִים יוֹצֵאִים לְמִי שְׁעוֹשָׂה נֹזֶק
לְחִבְרֹ. חֲכָמָה נִקְרָאֵת מִצַּד
הַחֶסֶד, שְׂבִיה הַרְוָעָה לְהַחֲפִים
יָרִים, וְהוּא סֹדֶר קִדְשִׁים, וְעַמּוּ
נִצַּח. זֶהוּ שְׂכָתוֹב נְעֻמוֹת בִּימִינָךְ
נִצַּח. דַּעַת שְׁהוּא סֹדֶר טְהוֹרוֹת.
וְהוּא שְׁשֵׁה סֹדְרֵי מִשְׁנָה, בְּסוּד
שֶׁל לֵהֲט הַחֲרִב הַמִּתְהַפֵּכַת,
מִרְחֻמִּים לְדִין וּמִדִּין לְרַחֲמִים.

דְּרָגָה שְׂבִיעִית בִּירָאֵת ה' - שְׂאִין
לוֹ חֶסֶר. זֶהוּ שְׂכָתוֹב יִרְאוּ אֵת ה'
קְדוּשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו.
לֹא יִהְיֶה מֵאִוָּתָם שְׂנֵאֲמֶר בְּהֵם
וְחוּשָׁךְ מִיִּשְׁר אַף לְמַחְסוֹר, וְלֹא
יִהְיֶה לוֹ חֶסֶר בְּתוֹרָה אִם הוּא
בְּעַל תוֹרָה, שְׂבִילֵי תוֹרָה אֵין
יִרְאָה, כְּמָא שְׂנֵאֲמֶר אֵין בּוֹר יִרְא
חֲטָא, כְּמָא שְׂאִין תוֹרָה כָּלִי
יִרְאָה, אַף כִּף אֵין יִרְאָה כָּלִי
תוֹרָה, לֹא יִהְיֶה חֲסָרוֹן בְּנִשְׁמָתוֹ,
וְלֹא יִהְיֶה חֲסָרוֹן בְּנִשְׁמָתוֹ
הַטּוֹבִים, שְׂאִין חֶסֶר וְעַנְיֻת
כְּחֶסֶר שֶׁל תוֹרָה וּמִצְוֹת טוֹבוֹת,
כְּמָא שְׂבִירָהוּ בְּעַלֵי הַמִּשְׁנָה,
אֵין עֲנִי אֲלֹא מִתוֹרָה וּמִן

תפלה קדם למועד הזהר הקדוש

רְבוּן הַעוֹלָמִים וְאִדּוּנֵי הָאֲדוֹנִים, אָב הַרְחֵמִים וְהַסְלִיחוֹת. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִדְה וּבְהַשְׁתַּחֲוִיָּה, שְׁקַרְבָּתָנוּ לְתוֹרָתָךְ וְלַעֲבוּדָתָךְ
עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ, וְנִתַּתְּ לָנוּ חֵלֶק בְּסוּדוֹת תוֹרָתָךְ הַקְדוּשָׁה. מָה אָנוּ, מָה חַיֵּינוּ, אֲשֶׁר
עֲשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל כְּזֶה. עַל כֵּן אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, שְׁתַּמְחוּל,
וְתַסְלַח, לְכָל חֲטָאֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ, וְאֵל יִהְיֶה עוֹנוֹתֵינוּ מִבְּדִילִים בִּינֵינוּ לְבִינָךְ. וּבְכֵן
יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּכּוֹנֵן לְבָבֵינוּ לִירְאָתָךְ וְאֶהְבָּתָךְ,
וְתִקְשִׁיב אָזְנֶךָ לְדִבְרֵינוּ אֱלֹהֵי, וְתַפְתַּח לְבָבֵינוּ הָעֵרֵל בְּסוּדוֹת תוֹרָתָךְ, וְיִהְיֶה לְמוֹדֵנוּ
זֶה נַחַת רוּחַ לְפָנֵי כְּסֵא כְבוֹדָךְ פְּרִיחַ נִיחוּחַ. וְתִאֲצִיל עָלֵינוּ אוֹר מְקוֹר נִשְׁמָתָנוּ בְּכָל
בְּחִינָתֵינוּ, וְשִׁיתְנוּצְצוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְדוּשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם גְּלִית דְּבִירָךְ אֱלֹהֵי
בְּעוֹלָם. וּזְכוּתָם, וּזְכוּת אֲבוֹתָם, וּזְכוּת תוֹרָתָם, וְתַמִּימוּתָם, וְקִדְשָׁתָם, יַעֲמוּד לָנוּ
לְכָל נִפְשָׁל בְּדָבָרִים אֵלֹ. וּבְזְכוּתָם תִּאִיר עֵינֵינוּ כְּמָה שְׂאֵנוּ לּוֹמְדִים. כְּמֵאֲמַר נְעִים
זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל "גַּל עֵינֵי וְאַבְיָטָה נִפְלְאוֹת מִתוֹרָתָךְ". יְהִי לְרַצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן
לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגוֹאֲלִי. כִּי יי יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּיו דַּעַת וְתַבּוּנָה: (מְבָלָה מִהָאֲרִיז"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבֹתֵי שִׁיתְקִים בָּנוּ עֲתָה מְקַרָּא שְׂכָתוֹב "וְאֲשִׁים
דְּבִרֵי בְּפִיה וּבְצֵל יָדֵי פְּסִיתֶיךָ לְנִטְע שְׁמִים וְלִיסוּד אֲרִיז", לְהַעֲלוֹת לְרוּחָם
וּלְתַקֵּן הַרִיסוֹת וְחִרְבוֹת הַשְּׂכִינָה הַקְדוּשָׁה לְקִשּׁוּט וּפּוֹרְפִירָא עֲלָאָה וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל
מְכוּנוֹ יֵשֵׁב לְהַחֲזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנָה וְקָם בָּנוּ מִהֲרָה מְקַרָּא שְׂכָתוֹב "וְהִיהָ אוֹר
הַלְבָּנָה כְּאוֹר הַחֲמָה וְאוֹר הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבַעֲתִים כְּאוֹר שְׁבַעֲת הַיָּמִים". וּזְכוּת
הַרְשָׁב"י הַקְדוּשׁ וּבְנוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתָם בֶּן עֲזִיָּהוּ, יַעֲמוּד לָנוּ לְתַקֵּן הָעוֹלָם מִיּוֹם
שְׁנִבְרָא עַד סוּפּוֹ כְּרִצּוֹנוֹ וְכְרִצּוֹן יִרְאָיו. וּבְזְכוּת הַיּוֹתָנוּ עֲסוּקִים בְּחֲכָמָה הַזֹּאת, עַל
יְדֵה תַתְּקֵרֵב הַגְּאוּלָּה, וְיִשְׁוּעָתָהּ מִחֲרָה תַצְמִיחַ, לְעַלּוֹי שְׂכִינַת עוֹזָנוּ בְּמַחֲרָה בִּימֵינוּ.
וְיִקּוּיִם בָּנוּ מְקַרָּא שְׂכָתוֹב "וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יְהִי אוֹר", וַיֵּצֵא עָלֵינוּ אוֹר ה', בַּיּוֹם
הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד, אֲמֵן נִצַּח סְלָה וְעַד.

(נִסַּח הַתְּפִלָּה מִתּוֹךְ לְשׁוֹנוֹ הַקְדוּשׁ שֶׁל רַבִּי חַיִּים וִיטָאֵל זִיע"א)

המצוות, שגוף הוא מעשה ידי האדם שאין חסר רב ממנו אחר שאינו מעשה הקדוש-ברוך-הוא. זהו שכתוב אם יהו"ה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו, וזה גרם שיחבר בית המקדש, שלא היה מעשי יהו"ה.

דרכה שמינית ביראת ה' - להיות לו בששת פנים. מי שיש לו בשת פנים שלא לעשות עברה שבאה לידו בגלל יראת הקדוש-ברוך-הוא, כאלו בו נברא העולם, ומשום זה בראשית יר"א בש"ת, הרי יראה עם בשת הפל אחד, ומי שאין לו בשת פנים, פרשוהו בעלי המשנה, בודאי שלא עמדו רגלי אבותיו על הר סיני.

והפך בש"ת ותמצא שב"ת, והינו בראשית יר"א שב"ת, שלא תחלל אותה בפרהסיא, ככן אדם שאין לו בשת פנים. אוי לו למי שמחלל שבת המלכה, שהיא קדש, לעשות אותה חל, שבארוהו בעלי המשנה, כל המשתמש בכתר חלף, זה המשתמש במי ששונה הלכות, כל שפן בשבת המלכה. ועוד, בשת פנים לגן עדן, עז פנים לגיהנם. אותם שעוברים עברה ביד רמה ואין להם בשת פנים מהקדוש ברוך הוא, שנאמר בו משמים הביט יהו"ה ראה את כל בני האדם, ונאמר בו מלא כל הארץ כבודו, ונאמר בו חופש כל חדרי בטן רואה כליות ולב.

וענה קשורה ביראה, זהו שכתוב עקב ענוה יראת יהו"ה. מי שיש בו יראת יהו"ה, היא מביאה אותו לידי ענוה, שהיא שכינה עליונה, שיראת יהו"ה

מאן דאית ביה יראת יי' איתיה ליה לידי ענוה דאיהי שכינתא עלאה,

מארי מתניתין, אין עני אלא מתורה ומן המצוות, דגופא איהו עובדי ידוי דבר נש, לית חוסר סגי מניה בתר דלאו איהו עובדוי דקודשא בריך הוא, הדא הוא דכתיב (תהלים קכז א) אם יהו"ה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו, ודא גרם דיתחבר בי מקדשא, דלא הוה עובדי יהו"ה.

הרנא תמינא ביראת יי', למהוי ליה בשת אנפין, מאן דאית ליה בשת אנפין דלא למעבד עבירה דאתי לידי בגין דחילו דקודשא בריך הוא, כאלו ביה אתברי עלמא, ובגין דא בראשית יר"א בש"ת, הרי יראה עם בשת פלא חד, ומאן דלית ביה בשת אנפין אוקמוהו מארי מתניתין בודאי שלא עמדו רגלי אבותיו על הר סיני.

והפך בש"ת ותשכח שב"ת, והיינו בראשית יר"א שב"ת, דלא תחלל ליה בפרהסיא, כבר נש דלאו ביה בשת אנפין, ווי ליה מאן דמחלל שבת מלכתא דאיהי קדש למעבד ליה חול, דאוקמוהו מארי מתניתין, כל המשתמש בתגא חלף, זה המשתמש במי ששונה הלכות, כל שפן בשבת המלכה, כל שפן בשבת המלכה. ועוד, בשת פנים לגן עדן, עז פנים לגיהנם. אותם שעוברים עברה ביד רמה ואין להם בשת פנים מהקדוש ברוך הוא, שנאמר בו משמים הביט יהו"ה ראה את כל בני האדם, ונאמר בו מלא כל הארץ כבודו, ונאמר בו חופש כל חדרי בטן רואה כליות ולב.

ועוד בוש פנים לגן עדן, עז פנים לגיהנם, אנון דעברין עבירה ביד רמה, ולית לון בשת פנים מקודשא ברוך הוא, דאתמר ביה (תהלים לג כג) משמים הביט יהו"ה ראה את כל בני האדם, ואתמר ביה (ישעיהו א) מלא כל הארץ כבודו, ואתמר ביה (משלי כ כז) חפש כל חדרי בטן, ואתמר ביה (ירמיה כ יב) רואה כליות ולב.

וענוה קטירא בדחילו, הדא הוא דכתיב (משלי כב ד) עקב ענוה יראת יי',

מאן דאית ביה יראת יי' איתיה ליה לידי ענוה דאיהי שכינתא עלאה,

תפלה קדם למוד האהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שנקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניה. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אוניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוחה. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריה אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נכשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (תפלה מהאריז"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבותי שיתקיים בנו עתה מקרא שכתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו יושב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שכתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזריה, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו כרצונו וכרצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בתחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוזנו במהרה בימינו. ויקוים בנו מקרא שכתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארע עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

דִּירָאת יי' עֶקֶב לְגַפָּה, וְדָא דִּרְגָא דְמִשָּׁה, דְּאַתְמַר בִּיה (במדבר יב ג) וְהָאִישׁ מִשָּׁה עֲנֹ מָאד, וּבִגִּין דְּאִיהִי יִרְאָה עֶקֶב לְגַפָּה, אוּקְמוּהָ מְאִירִי מִתְנִיתִין, יִרְאָה מְלָה זִוְטְרִיתִי הִיא לְגַבִּי מִשָּׁה. דְּרַגָּא תְּשִׁיעָאָה בִּירָאת יי', כָּל מָאן דְּאִית בִּיה יִרְאָת יְהוֹ"ה יִתְהַלֵּל, וְכִי אִית לְבַר נֶשׁ לְשַׁבְּחָא גְרָמִיָּה, אֵלָא אִיהוּ מְשׁוּבָּח קֳדָם יְהוֹ"ה, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב (משלי לא ל) שְׁקֵר הַחַן וְהַבֵּל הִיפִי וְגוֹמֵר, דָּא דְרָא דְחֻזְקִיָּהּ, דְּבִירָאת יי' קָא אֲתִי בַר נֶשׁ לְקִיָּמָא תְרִי"ג מִצְוֹת, כְּחֻשְׁפִּין בִּירָא"ת.

דְּרַגָּא עֲשִׂירָאָה בִּירָאת יי', אִית יִרְאָה וְאִית יִרְאָה, לֹאוּ כָּל אֲפִיָּא שׁוּין, אִית יִרְאָה דְּדַחִיל בַּר נֶשׁ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין דְּלֹא יִלְקָה לִיה בִּרְצוּעָה, דְּאַתְמַר (דף טו ו' ע"א) בָּה (בראשית א ב) וְהָאֲרֵץ הִיְתָה תְּהוּ וּבְהוּ, מִסְטָרָא דְאִילָנָא דְטוֹב וְרַע, דְּאִיהִי אֲרַעָא רְקִנְיָא, שְׁפָחָא בִישָׁא, כְּגוּוֹנָא דְחַד מְאֲרַבַּע אֲבוֹת נְזִיקִין דְּאִיהִי הַבּוֹר, וּכְגוּוֹנָא דְבוֹר דְּיוֹסָף, דְּאוּקְמוּהוּ עֲלִיהִי הַבְּרָה, וְהַבּוֹר רִיק וְכו' (בראשית לו כד), הַבְּרָה נִקְבָּא בִישָׁא, בּוֹר דְּכוּרָא, וּבוֹר בְּגִין דְּאִיהִי מִתְמָן, אוּקְמוּהוּ עֲלִיהִי אֵין בּוֹר יִרָא חֲטָא, בְּתַר דְּלִית בִּיה יִרָאת יי'.

מָאן דְּאִיהִי דְחִיל מְגוּ אוֹרִייתָא דְּאִיהִי תַּפְאֲרַת, דְּמִנִּיָּה נִפְקַת, כְּגוֹן דָּא אִיהִי שְׁקוּלָה לְגַבִּיָּה, וּבִגִּין דָּא אֵין כָּל יִרְאָה שׁוּה, דְּהָא יִרָאת יי' הִיא מְלָכוֹת דִּילִיָּה, כְּלִילָא מְכַל פְּקוּדֵי אוֹרִייתָא, בְּגִין דְּאִיהִי יִרְאָה דְּנִפְקַת מְגוּ תוֹרָה דְּאִיהִי עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, דְּאִיהִי יְהוֹ"ה, דְּבִגִּינָה אוּקְמוּהוּ מְאִירִי מִתְנִיתִין, גְּדוּלָּה תוֹרָה שְׁמִבְיָאָה לְאָדָם לִידִי מַעֲשָׂה, דָּאִי בַר נֶשׁ לֹא יֵדַע אוֹרִייתָא, וְאִגְרָא

עֶקֶב לְגַבִּיָּה, וְזוּ דְּרַגָּת מִשָּׁה, שְׁנֵאמַר בּוֹ וְהָאִישׁ מִשָּׁה עֲנֹ מָאד, וּמִשּׁוּם שֶׁיִּירָאָה הִיא עֶקֶב אֱלֹהִי, פְּרֻשָּׁה בְּעַלִּי הַמִּשְׁנָה, יִרְאָה דְּכָר קֶטָן הִיא לְגַבִּי מִשָּׁה. דְּרַגָּה תְּשִׁיעִית בִּירָאת ה' - כָּל מִי שֵׁישׁ בּוֹ יִרָאת יְהוֹ"ה, יִתְהַלֵּל. וְכִי יֵשׁ לְאָדָם לְשַׁבַּח אֶת עֲצָמוֹ? אֵלָא הוּא מְשַׁבַּח לִפְנֵי יְהוֹ"ה. וְהוּוּ שְׁכָתוֹב שְׁקֵר הַחַן וְהַבֵּל הִיפִי וְגוֹמֵר. זֶה דוֹרוֹ שֶׁל חֻזְקִיָּהּ, שֶׁבִּירָאת ה' בָּא בֶן אָדָם לְקַיֵּם תְּרִי"ג מִצְוֹת כְּחֻשְׁפִּין בִּירָא"ת.

דְּרַגָּה עֲשִׂירִית בִּירָאת ה' - יֵשׁ יִרְאָה וְיֵשׁ יִרְאָה, לֹא כָּל הַפְּנִים שׁוּיִם. יֵשׁ יִרְאָה שְׁפוּחַד אָדָם מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדִי שְׁלֹא יִלְקָה בְּרֻצָּעָה, שְׁנֵאמַר בָּה וְהָאֲרֵץ הִיְתָה תְּהוּ וּבְהוּ מִצַּד שֶׁל הָעֵץ שֶׁל טוֹב וְרַע, שֶׁהִיא אֲרֵץ רִיקָה, שֶׁפָּחָה רָעָה, כְּמוֹ שֶׁאֲחַד מְאֲרַבַּעֵה אֲבוֹת נְזִיקִין שֶׁהוּא הַבּוֹר, וְכֵמוֹ שֶׁהַבּוֹר שֶׁל יוֹסֵף שֶׁבְּאֲרוֹ עָלָיו הַבְּרָה, וְהַבּוֹר רִיק וְכו'. הַבְּרָה - נִקְבָּה רָעָה, בּוֹר - זָכַר, וּבוֹר, מִשּׁוּם שֶׁהוּא מִשָּׁם, פְּרֻשׁוֹהּ עָלָיו אֵין בּוֹר יִרָא חֲטָא, מֵאַחַר שֶׁאֵין בּוֹ יִרָאת ה'.

כִּי שֶׁהוּא פּוֹחַד מִתּוֹךְ תוֹרָה שֶׁהִיא תַּפְאֲרַת, שְׁמִמְנִי יִצָּאָה, כְּגוֹן זֶה הִיא שְׁקוּלָה אֱלִיו, וּמִשּׁוּם זֶה אֵין כָּל יִרְאָה שׁוּה, שֶׁהִי יִרָאת ה', הִיא מְלָכוֹתוֹ, כְּלִילָה מְכַל מִצְוֹת הַתּוֹרָה, מִשּׁוּם שֶׁהִיא יִרְאָה שְׁיֻצָּאת מִתּוֹךְ תוֹרָה, שֶׁהוּא עֲמוּד הָאִמְצָעִי שֶׁהוּא יְהוֹ"ה, שֶׁבְּגִלְלָה פְּרֻשָּׁה בְּעַלִּי הַמִּשְׁנָה, גְּדוּלָּה תוֹרָה שְׁמִבְיָאָה אָדָם לִידִי מַעֲשָׂה, שָׂאָם אָדָם לֹא יוֹדַע אֶת הַתּוֹרָה וְשִׁכַּר מִצְוֹתֶיהָ, וְעֲנָשִׁים

דְּפִקוּדִיָּא דִּילָה, וְעוֹנָשִׁין

שְׁלָה לְמִי שְׁעוּבָר עַל הַמִּצְוֹת, וְכִי כִּרָא אֶת הַתּוֹרָה, וּמִיָּהּ שֶׁנִּתְּנָה לְיִשְׂרָאֵל - אֵיךְ יִפְחַד מִמֶּנּוּ וְיִשְׁמַר מִצְוֹתָיו? וְלָכֵן אָמַר דּוֹד לְשַׁלְמָה, דַּע אֶת אֱלֹהֵי אֲבִיךָ וְעִבְדֶּהוּ.

שָׂאָם אָדָם לֹא מְכִיר אֶת אוֹתוֹ שֶׁנֶּתַן לוֹ תוֹרָה וְצִוָּה אוֹתוֹ לְשִׁמְרָה, אֵיךְ יִפְחַד מִמֶּנּוּ וְיַעֲשֶׂה מִצְוֹתָיו? וְלָכֵן פְּרֻשׁוֹהּ רַבְּנָן, וְלֹא עִם הָאֲרֵץ חֲסִיד, וְאֵין בּוֹר יִרָא חֲטָא.

מִשּׁוּם שֶׁתּוֹרָה, שֶׁהִיא תְּרִי"א, מְשַׁתִּי דְּרֻגּוֹת נִתְּנָה, מִחֲסֵד וּגְבוּרָה, שְׁמִשָּׁם שְׁתֵּי מִצְוֹת - אֶהְבֵּת חֲסֵד וְיִרְאָת גְּבוּרָה, שֶׁהִיא יִרְאָה, שֶׁבָּהֶם הִשְׁתַּלְּמוּ תְּרִי"ג מִצְוֹת. וּמִשּׁוּם שֶׁכָּל הַתּוֹרָה וּמִצְוֹתֶיהָ מְשַׁנִּי צִדִּידִים נִתְּנִי, פְּרֻשׁוֹהּ רַבְּנָן וְלֹא עִם הָאֲרֵץ חֲסִיד וְאֵין בּוֹר יִרָא חֲטָא.

וְאִם תֵּאמַר, הֲרִי חֲסֵד וּגְבוּרָה, שְׁמִשָּׁם מְלָכוֹת, הִיא אֶהְבָּה וְיִרְאָה, אֵיךְ פְּרֻשׁוֹהּ חֲכָמִים גְּדוּלָּה תוֹרָה שְׁמִבְיָאָה לְאָדָם לִידִי מַעֲשָׂה, שְׁמִכְפָּן מִשְׁמַע, שֶׁכָּל הַקּוּדָם יִרְאָתוֹ לְחֲכָמָתוֹ, חֲכָמָתוֹ מִתְקַיֶּמֶת? אֵלָא הַכֵּל אֲמַת. תַּפְאֲרַת נִקְרָא אָדָם, כְּמוֹ שֶׁהוּא הִיָּה אָדָם ה"א שְׁלִמְטָה, שֶׁבְּאֲרוֹ עָלָיו שֶׁהִיָּה רֹאשׁוֹן לְמַחֲשָׁבָה וְאַחֲרוֹן לְמַעֲשָׂה, וְלָכֵן פְּרֻשׁוֹהּ חֲכָמִים, יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחֲשָׁבָה לְכִרָאת, שְׁנֵאמַר עֲלִיהֶם אָדָם אֲתָם. אֵיךְ כֵּךְ תַּפְאֲרַת, שֶׁהוּא יְהוֹ"ה, הוּא רֹאשׁוֹן לְמַחֲשָׁבָה, שֶׁהִיא חֲכָמָה עֲלִיוֹנָה, וְאַחֲרוֹן לְמַעֲשָׂה, שֶׁהִיא יי' מִן אֲדִנִּי, חֲכָמָה תַּחְתּוֹנָה, יִרָאת יְהוֹ"ה מְלָכוֹת שְׁלוֹ.

וְכֵן נֵאמַר בָּה אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ. אִשָּׁה, יֵשׁ לָהּ לְהַקְדִּים בְּכָל

דִּילָה לְמָאן דְּעֵבֵר עַל פְּקוּדֵיָּא, וּמָאן הוּא דְּכִרָא אוֹרִייתָא, וּמָאן הוּא דִּיהִיב לָהּ לְיִשְׂרָאֵל, אֵיךְ דְּחִיל לִיה וְנִטִּיר פְּקוּדֵיָּא, וּבִגִּין דָּא אָמַר דּוֹד לְשַׁלְמָה בְּנוֹ (ד"ה א כח ט) דַּע אֶת אֱלֹהֵי אֲבִיךָ וְעִבְדֶּהוּ.

דָּאִי בַר נֶשׁ לֹא אֲשַׁתְּמוּדַע הֵהוּא דִּיהִיב לִיה אוֹרִייתָא, וּמִנִּי לִיה לְנִטְרָא לָהּ, אֵיךְ דְּחִיל מִנִּיָּה וְעֵבֵיד פְּקוּדֵיָּא, וּבִגִּין דָּא אוּקְמוּהוּ רַבְּנָן, וְלֹא עִם הָאֲרֵץ חֲסִיד, וְאֵין בּוֹר יִרָא חֲטָא.

בְּגִין דְּאוֹרִייתָא דְּאִיהִי תְרִי"א מִתְרִין דְּרַגִּין אֲתִיהִיבָת, מִחֲסֵד וּגְבוּרָה, דְּמִתְמָן תְּרִין פְּקוּדִין אֶהְבֵּת חֲסֵד וּדְחִילוּ דְּגְבוּרָה דְּאִיהִי יִרְאָה, דְּבַהוֹן אֲשַׁתְּלִימוּ תְרִי"ג פְּקוּדֵיָּא, וּבִגִּין דְּכָל אוֹרִייתָא וּפְקוּדֵהָא מִתְרִין סְטִרִין אֲתִיהִיבָת, אוּקְמוּהוּ רַבְּנָן וְלֹא עִם הָאֲרֵץ חֲסִיד, וְאֵין בּוֹר יִרָא חֲטָא.

וְאִי תִימָא הָא חֲסֵד גְּבוּרָה דְּמִתְמָן מְלָכוֹת אִיהִי אֶהְבָּה וְיִרְאָה, אֵיךְ אוּקְמוּהוּ רַבְּנָן גְּדוּלָּה תוֹרָה שְׁמִבְיָאָה לְאָדָם לִידִי מַעֲשָׂה, דְּמַהְכָּא מִשְׁמַע דְּכָל הַקּוּדָם יִרְאָתוֹ לְחֲכָמָתוֹ חֲכָמָתוֹ מִתְקַיֶּמֶת, אֵלָא כְּלָא קְשׁוּט, תַּפְאֲרַת אֲתִקְרִי אָדָם, כְּגוּוֹנָא דִּילִיָּה הוּא אָדָם ה"א דְּלִתְתָּא, דְּאוּקְמוּהוּ עֲלִיהִי דְּהוּה רֹאשׁוֹן לְמַחֲשָׁבָה וְאַחֲרוֹן לְמַעֲשָׂה, וּבִגִּין דָּא אוּקְמוּהוּ רַבְּנָן, יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחֲשָׁבָה לְכִרָאת, דְּאַתְמַר עֲלִיָּהּ אָדָם אֲתָם, אוֹיָף הֲכִי תַּפְאֲרַת דְּאִיהִי יְהוֹ"ה, אִיהִי רֹאשׁוֹן לְמַחֲשָׁבָה דְּאִיהִי חֲכָמָה עֲלָאָה, וְאַחֲרוֹן לְמַעֲשָׂה דְּאִיהִי יי' מִן אֲדִנִּי, חֲכָמָה תַּתָּאָה, יִרָאת יי', מְלָכוֹת דִּילִיָּה.

וּבִגִּין דָּא אֲתִמַּר בָּה (ויקרא יב ד) אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ,

אֲתִתָּא אִית לָהּ לְאִקְדָּמָא בְּכָל פְּקוּדֵיָּא, דְּאַתְמַר בָּה אִשָּׁה יִרָאת יי'

דְּאַתְמַר בָּה אִשָּׁה יִרָאת יי'

היא תתהלל (משלי לא ל), ובגין דא מצא אשה בקדמיתא, מצא טוב (שם יח כב), דאתמר ביה (תהלים קמה ט) טוב יהו"ה לכל.

ואי אקדים לה בצלותא, כמה דאוקמוהו (תהלים נא יז) אדנ"י שפתי תפתח, מיד (משלי ח לה) ויפק רצון מיהו"ה, ובגין דא פונה דאיהי מחשבה, צריך לאקדמא למצוה, ובגין דא שויאו רבנן פון מחשבתא דצלותא בברכה קדמא, דהכי אוקמוהו אם לא פון בברכה ראשונה חזר לראש, ובגין דא צריך לאקדמא יראה מסטרא דשכינתא, בין באורייתא, בין בפקודייתא, אבל מסטרא דקודשא בריך הוא, צריך לאקדמא אורייתא ליראה בכל פקודייתא, דיראה באורייתא אית, דאתקרי נוקבא תורה שבעל פה, דבגינה אתמר תמן אז ירגנו עצי היער (דה"א טו לג).

ענה מלאך מן השמים ואמר הן הן מעשה מרפכה, מהאי א"ז תליין ע"ב שמהן דהיינו חסד, דביה צריך לאתקנא פרסיא למאריה, בכנפי מצוה, וישב עליו באמת, עשור אמת מ"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, מוריד הט"ל לאנהרא לגבי ה"א.

דאיהו כליל תלת ברכאן קדמאין דצלותא, ותלת בתראין, ודא עשר ספירות בלי מה, דאינון לקבליהו תריין שמהן יהו"ה אדנ"י, ותמניא אתוון, דאינון עשרה עשרה הפך פשקל הקדש (במדבר ז טז), ודא כ' מן פתר, עשרה מן (דף ו ע"ב) שכינתא תתאה אדנ"י, מתתא לעילא מן אנ"י עד אי"ן, עשרה מעילא לתתא מעמודא דאמצעיתא דאיהו יהו"ה, ובגין דא כ' כליל לון.

ובגין דפורקנא מ'דלג על ה'הרים (שיר ב ח), דא מ"ה, ולית הרים אלא

המצוות, שנאמר ב'ה אשה יראת ה' היא תתהלל, ולכן מצא אשה בתחלה - מצא טוב, שנאמר בו טוב יהו"ה לכל.

ואם הקדים אותה בתפלה, כמו שבארנו אדנ"י שפתי תפתח, מיד ויפק רצון מה', ולכן הפונה, שהיא מחשבה, צריך להקדים למצוה, ולכן שמו חכמים פונת מחשבת התפלה בברכה הראשונה, שפך פרשוהו, אם לא כן בברכה ראשונה - חזר לראש, ולכן צריך להקדים יראה מצד השכינה, בין בתורה בין במצוות, אבל מצד של הקדוש ברוך הוא צריך להקדים תורה ליראה בכל המצוות, שיראה של תורה יש, שנקראת הנקבה תורה שבעל-פה, ששבבילה נאמר שם אז ירגנו עצי היער.

ענה מלאך מן השמים ואמר: הן הן מעשה מרפכה. מן הא"ז הנה תלויים בו ע"ב שמות, שהינו חסד, שבו צריך להתקין פסא לרבנו בכנפי מצוה, וישב עליו באמת. עשור אמת מ"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א מוריד הטל להאיר אל הה"א.

שהוא כולל שלש ברכות ראשונות של התפלה ושלש אחרונות, וזה עשר ספירות בלי מה, שהם כנגד שני שמות יהו"ה אדנ"י, ושמונה אותיות, שהם עשרה עשרה הפך פשקל הקדש, וזה כ' מן פתר, עשרה מהשכינה התחתונה אדנ"י, מלמטה למעלה מן אנ"י עד אי"ן, עשרה מלמטה למטה מעמוד האמצעי שהוא יהו"ה. ומשום זה כ' כולל אותם.

ובגין הנאלה מ'דלג על ה'הרים - זה מ"ה, ואין הרים אלא

אבהן, דאינון מרפכתי, אוף הכי מ'קפץ על הגבעות אנון אמהן, אהי"ה אדנ"י, בההוא זמנא א"ז ישיר משה וכו' (שמות טו א), וכלא אתקשר ואתפליל בח"י עלמין, הדא הוא דכתיב (משלי י ו) ברכות לראש צדיק.

ואית פבוד נברא פגוונא דכבוד נאצל, מסטרא דכבוד נברא אמרין ישראל לגבי אדון על כלא אם פעבדים, ומסטרא דכבוד נאצל אתמר בהון אם פבנים, איהו עלת על כלא לית אל"ה עליה, ולא תחותיה, ולא לארבע סטרין דעלמא, איהו ממלא כל עלמין.

ואיהו אסחר לכל סטרין, דלא מתפשטין יתיר מגבול דשוי לכל חד, ומדה דשוי לכל חד, וכלהו פרשו דיליה ברשות היחיד.

אדנ"י מרפכה ליהו"ה, ובה אתעטף, ואוף הכי יהו"ה אתעטף באהי"ה למברי עלמא, אבל שם יהו"ה איהו מרפכה למאריה לכתר עלאה, ובגין דא (ש"א ב ב) אין קדוש פיהו"ה, עלת על כלא טמיר וגניז בכתר, ומנייה אתפשט נהוריה על יהו"ה, דאיהו י' חכמה, ה' בינה, ו' כליל שית ספירן, ה' מלכות, והאי איהו אתפשטותיה מעילא לתתא, ואוף הכי אתפשט נהוריה על י' מן אדנ"י מתתא לעילא, עד אין סוף, דאתרמזי באדנ"י אי"ן, ובגין דא י' מן יאהדונה"י עשרה עשרה הפך, דא כ' מן פתר, ומארי דכלא לית ביה ציור דאות ונקודה, הדא הוא דכתיב (ישעיה מ יח-כח) ואל מי תדמיוני ואשׁוה, ואל מי תדמיון אל"ל, ומה דמות תערכו לו.

איהו צייר בתרין אתוון תרין עלמין, באת י' צייר עלמא דאתי, ובאת

האבות, שהם מרפכתו, אף כף מ'קפץ על הגבעות - הן האמהות, אהי"ה אדנ"י. באותו זמן א"ז ישיר משה וכו', והפל נקשר ונקלל בח"י העולמים. זהו שפתיב ברכות לראש צדיק. ויש פבוד נברא, כמו שפבוד נאצל. מצד של פבוד נברא אומרים ישראל אל אדון על הכל, אם פעבדים. ומצד של פבוד נאצל נאמר בהם אם פבנים, הוא עלת על הכל, אין אלוה עליו, ולא תחתיו, ולא לארבעה צדדים, הוא ממלא כל העולמות.

והוא סובב את כל הצדדים, שלא מתפשטים יותר מהגבול ששם לכל אחד, והמדה ששם לכל אחד, וכלם ברשותו, ברשות היחיד.

אדנ"י מרפכה ליהו"ה, ובה התעטף, ואף כף יהו"ה מתעטף באהי"ה לברא עולם, אבל שם יהו"ה הוא מרפכה לרבנו לכתר עליון, ולכן אין קדוש פיהו"ה, עלת על הכל, טמיר וגניז בכתר, וממנו מתפשט אורו על יהו"ה, שהיא י' חכמה, ה' בינה, ו' כולל שש ספירות, ה' מלכות. וזהו התפשטותו מלמעלה למטה. ואף כף מתפשט אורו על י' מן אדנ"י מלמטה למעלה עד אין סוף שתרמז באדנ"י אי"ן, ומשום זה י' מן יאהדונה"י, עשרה עשרה הפך, זה כ' מן פתר, ובעל הכל, אין בו ציור של אות ונקודה. זהו שפתיב ואל מי תדמיוני ואשׁוה, ואל מי תדמיון אל"ל ומה דמות תערכו לו.

הוא ציר בשתי אותיות שני עולמות. באות י' ציר העולם

איהו צייר בתרין אתוון תרין עלמין, באת י' צייר עלמא דאתי, ובאת

ה' עֲלָמָא דִּין, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (שם כו ד) פִּי בִי"ה יְהו"ה צוֹר עוֹלָמִים.

וּמְקוֹרֵין דְּכָל שְׁמֵהּ אֵינוֹן יו"ד ה"י וי"ו ה"י, יְהו"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א,

יְהו"ה, כָּל יו"ד אִיהִי אַחְזִי יְהו"ה, כָּל א' אַחְזִי אִיהִי לַעֲיֵלָא, אֲדנִי לְתַתָּא, הֵכָא שֵׁם יְהו"ה אִיהוּ בְּכַנּוּיָהּ חַד, בְּגִין דְּמַנִּיָּה אֲשֶׁתַּפַּח כְּנֻיָּהּ, אֲבָל מִסְטָרָא דַעֲשֹׂר סְפִירָן דְּבִרְיָאָה, לֹאוּ שֵׁם יְהו"ה וְכַנּוּיָּהּ חַד, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (שם מג ד) כָּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁם וְלִכְבוֹדִי בְּרֵאתִיו וכו', הֲרִי סְפִירוֹת אֲתַקְרִיאוּ בְּשֵׁם יְהו"ה, וּבְשֵׁם אֲדנִי, וְאֵינוֹן דָּאֲדנִי אֲתַבְרִיאוּ.

וּבְגִין דָּא אֵית שְׁמֵהּ דְּמִיין לְחֻתְמָא דְּמַלְכָּא, דְּבַהוֹן אֲשֶׁתְּמוֹדַע דִּיוֹקְנָא דְּמַלְכָּא וּמִטְרוֹנִיתָא צִיּוֹרָא מְמַשׁ, וְאֵית שְׁמֵהּ דְּאֵינוֹן כְּגֹוֹנָא דְּרִשִּׁימוּ דְּצִיּוֹרָא דְּחֻתְמָא בְּשַׁעֲוָה, וְהָכִי דְּחִילִין מַהֲהוּא רִשִּׁימוּ כְּאִילוּ הוּא מַלְכָּא מְמַשׁ, אֲבָל אֲדוֹן עַל כָּלָא לִית לִיה מִכָּל אֵלִין צִיּוֹרִין כָּלָל, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (שם מ יח) וְאֵל מִי תִדְמִיוֹן א"ל וכו'.

וּמִסְטָרָא דְּצִיּוֹרִין דְּשַׁעֲוָה, חֲמָא יְחֻזְקָאֵל כָּל אֵלִין מְרֹאוֹת דְּחֻמָּא, וּבְגִין דָּא

אֲתַמַּר בְּהוֹן (יְחֻזְקָאֵל א כו) וּדְמוּת כְּמַרְאָה אָדָם, וְלֹא מְרֹאָה אָדָם מְמַשׁ, כְּמַרְאָה חֲשֵׁמ"ל וְלֹא חֲשֵׁמ"ל, כְּמַרְאָה אֵשׁ בֵּית לֵה סָבִיב, הוּא מְרֹאָה דְּמוּת כְּבוֹד יי', וְלֹא כְבוֹד יי' מְמַשׁ, אֲלֵא מְרֹאָה צִיּוֹר דִּילִיָּה.

פֶּתַח וְאָמַר, יְחֻזְקָאֵל נְבִיאָה, קוּם מִשְׁיִנְתָּךְ לְגַלְאָה הֵכָא מְרֹאוֹת דְּאֲתַגְלִיין לָךְ, דְּכָלֵהוּ לְגַבְךָ בְּאַרְחָ סְתִים וּבְאֲתַגְלִיָּא, בְּאֲתַגְלִיָּא צִיּוֹרִין, אֲבָל בְּסִתִּימוּ דְּעִינִין דִּיוֹקְנָא דְּמַלְכָּא וּמִטְרוֹנִיתָא, כָּל שְׁכָן וְכָל

הֵכָא, וּבִאֲוֹת ה' - הַעוֹלָם הָזֶה. זֶהוּ שְׁתַּנּוּב כִּי בִיָּה ה' צוֹר עוֹלָמִים.

וּמְקוֹרוֹת שֶׁל כָּל הַשְּׁמוֹת הֵם יו"ד ה"י וי"ו ה"י - יְהו"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א - יְהו"ה. כָּל יו"ד מְרֹאָה יְהו"ה, כָּל א' מְרֹאָה אֱהִי"ה לְמַעְלָה, אֲדנִי לְמַטָּה. כָּף שֵׁם יְהו"ה הוּא כְּכַנּוּיוֹ אַחֵר, מִשּׁוּם שֶׁמִּמֶּנּוּ נִמְצָא כְּנֻיּוֹ, אֲבָל מִצַּד שֶׁל עֲשֹׂר הַסְּפִירוֹת שֶׁל בְּרִיאָה אֵין שֵׁם יְהו"ה וְכַנּוּיוֹ אַחֵר. זֶהוּ שְׁתַּנּוּב כָּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁם וְלִכְבוֹדִי בְּרֵאתִיו וכו'. הֲרִי סְפִירוֹת שֶׁנִּקְרְאוּ בְּשֵׁם יְהו"ה וּבְשֵׁם אֲדנִי, וְאוֹתָם שֶׁל אֲדנִי נִבְרְאוּ.

וְכֵן יֵשׁ שְׁמוֹת דּוּמִים לְחֻתָּם הַמְּלֶלֶךְ, שֶׁבָּהֶם נּוֹדַעַת דְּמוּת הַמְּלֶלֶךְ וְהַגְבִּירָה צִיּוֹר מְמַשׁ, וְיֵשׁ שְׁמוֹת שֶׁהֵם כְּמוֹ שְׂרָשָׁם שֶׁל צִיּוֹר שֶׁל חֻתָּם בְּשַׁעֲוָה, וְכָף פּוֹחֲדִים מֵאוֹתוֹ רֵשֶׁם כְּאִילוּ הִיָּה הַמְּלֶלֶךְ מְמַשׁ, אֲבָל אֲדוֹן עַל הַכָּל, אֵין לוֹ מִכָּל הַצִּיּוֹרִים הֵלְלוּ כָּלָל. זֶהוּ שְׁתַּנּוּב וְאֵל מִי תִדְמִיוֹן א"ל וכו'.

וּמִצַּד שֶׁל צִיּוֹרֵי הַשַּׁעֲוָה רָאָה יְחֻזְקָאֵל כָּל הַמְּרֹאוֹת הֵלְלוּ שְׂרָאָה, וְכֵן נֶאֱמַר בָּהֶם וּדְמוּת כְּמַרְאָה אָדָם, וְלֹא מְרֹאָה אָדָם מְמַשׁ, כְּמַרְאָה חֲשֵׁמ"ל וְלֹא חֲשֵׁמ"ל, כְּמַרְאָה אֵשׁ בֵּית לֵה סָבִיב, הוּא מְרֹאָה דְּמוּת כְּבוֹד יְהו"ה, וְלֹא כְבוֹד יְהו"ה מְמַשׁ, אֲלֵא מְרֹאָה צִיּוֹר שֶׁלוֹ.

פֶּתַח וְאָמַר: יְחֻזְקָאֵל הַנְּבִיא, קוּם מִשְׁנִתְךָ לְגַלּוֹת כְּאֵן הַמְּרֹאוֹת שֶׁהִתְגַּלּוּ לָךְ, שֶׁכֵּלֶם אֵלֶיךָ בְּדֶרֶךְ נִסְתָּר וּבִהֲתַגְלּוֹת, בְּהִתְגַּלּוֹת צִיּוֹרִים, אֲבָל בְּסִתִּימוֹת הַעֲנִיִּים דְּמוּת שֶׁל הַמְּלֶלֶךְ וְהַגְבִּירָה, כָּל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן אוֹתוֹ שְׂאִין לוֹ דְּמוּת,

שְׁכָן הֵהוּא דְלִית לִיָּה דִּיוֹקְנָא, דְּבִגִּינִיָּה אֲתַמַּר הָאִי קָרָא לְמָאן דְּצִיִּיר בִּיָּה דִּיוֹקְנָא, (דְּבִרִּים כו טו) אֲרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וְכו', וְשֵׁם בְּסִתָּר, בְּסִתְרוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאִפִּילוּ מִכָּל מַה דְּבֵר נֵשׁ יָכִיל לֹאֲסַתְפֵּלָא בְּעֵינָא, וְאִפִּילוּ מִכָּל דִּיוֹקְנֵין דְּאֲחִזִּי לְנְבִיאִי.

צוֹרֵת דִּיוֹקְנָא דְּכָלִילָא מִכְּמָה נְהוּרִין, חַד וּמִמַּעַל לְרִקִּיעַ אֲשֶׁר עַל רֹאשָׁם א כְּמַרְאָה אֲבָן סְפִיר דְּמוּת כְּסֵא (יְחֻזְקָאֵל א כו), דָּא אֲבָן סְפִיר דְּמוּת כְּסֵא, וְאִיהוּ לַעֲיֵלָא כְּגֹוֹנָא דָּא וְתַחַת רַגְלֵיו כְּמַעֲשֶׂה לְבַנֵּת (ד' ט' א) הַסְּפִיר (שְׁמוֹת כד י'), כְּגֹוֹנָא דָּא א וְכָלָא א, נְקוּדָה דָּא הוּא כְּגֹוֹן חַל"ם לַעֲיֵלָא כְּתָר עֲלִיוֹן, דְּרָכִיב עַל י"ה דְּאֵינוֹן חֲכֵמָה וּבִינָה כְּחֻשְׁבֹּן חַל"ם, וְתַחַת רַגְלֵיו כְּמַעֲשֶׂה לְבַנֵּת הַסְּפִיר חִירָק, וְדָא מַלְכוּת, וְהָאֲרֵץ הַדּוּם רַגְלִי, אִיהִי תַחֲוֹת ו"ה, דְּאִיהוּ חֻשְׁבֹּן חֲר"ק, וְהָכִי סָלִיק א יְהו"ה יו"י.

וְעוֹד רִקִּיעַ דָּא עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, דְּכָלִיל שֵׁם יְהו"ה, וְאִיהוּ כָּלִיל שֵׁית סְפִירָן בְּאֲמַצְעִיתָא, דְּעֲלִיָּה אֲתַמַּר (יְחֻזְקָאֵל א כב) נְטוּי עַל רֹאשֵׁיהֶם מְלַמַּעְלָה, דְּעֲלִיָּה אֲתַמַּר (תְּהִלִּים קד כ) נּוֹטָה שְׁמִים כִּירִיעָה, כְּגֹוֹנָא דָּא \ בְּאֲמַצְעִ א, נּוֹטָה שְׁמִים לְבָדִי (יְשַׁעִיָּה מד כד), מֵאֵן נּוֹטָה לִיָּה, עֲלֵת עַל כָּלָא לְבָדוּ, יַחֲידָא בְּלֹא תַנְיִנָּא לְמַעְזֹר לִיָּה.

הַנְּיִנָּא (יְחֻזְקָאֵל א כו), וְעַל דְּמוּת הַכְּסֵא דְּמוּת כְּמַרְאָה אָדָם עֲלִיו מְלַמַּעְלָה דָּא אִיהוּ יוֹד הָא וְאִוּ הָא כָּלִיל תַּשַּׁע נְקוּדוֹת, וְעַשִּׂירָאָה שְׂכִינְתָּא כָּלִילָא מְכַלְהוּ, וְכָלָא א, דְּלִית אָדָם בְּלֹא א', וְכָלָא אִיהוּ עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, אִיהוּ יְהו"ה דְּכָלִיל א, וְאִיהוּ שְׁמָא מְפָרֵשׁ דְּכָלִיל א לְאַחְזָאָה דָּאָם

שְׁבַגְלָלוּ נֶאֱמַר פְּסוּק זֶה לִמִּי שְׂצִיר בּוֹ דְּמוּת, אֲרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וְכו', וְשֵׁם בְּסִתָּר, בְּסִתְרוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאִפִּילוּ מִכָּל מַה שְׂאָדָם יָכוֹל לְהַסְתַּפֵּל בְּעֵינָי, וְאִפִּילוּ מִכָּל הַדְּמִיוֹת שֶׁהָרָאָה לְנְבִיאִים.

צוֹרֵת הַדְּמוּת שְׁכָלֻלָה מִכְּמָה אוֹרוֹת, אַחַד וּמִמַּעַל לְרִקִּיעַ אֲשֶׁר עַל רֹאשָׁם א, כְּמַרְאָה אֲבָן סְפִיר דְּמוּת כְּסֵא, זֹו אֲבָן סְפִיר דְּמוּת כְּסֵא, וְהוּא לְמַעְלָה כְּמוֹ זֶה , וְתַחַת רַגְלֵיו כְּמַעֲשֶׂה לְבַנֵּת הַסְּפִיר כְּמוֹ זֶה א, וְהַכָּל א, נְקוּדָה זֹו הִיא כְּמוֹ חַל"ם לְמַעְלָה כְּתָר עֲלִיוֹן שְׂרוּכָב עַל י"ה, שֶׁהֵם חֲכֵמָה וּבִינָה כְּחֻשְׁבֹּן חַל"ם, וְתַחַת רַגְלֵיו כְּמַעֲשֶׂה לְבַנֵּת הַסְּפִיר חִירָק, וְזֹו מַלְכוּת, וְהָאֲרֵץ הַדּוּם רַגְלִי. הִיא תַחַת ו"ה, שֶׁהִיא חֻשְׁבֹּן חֲר"ק, וְכָף עוֹלָה א יְהו"ה יו"י.

וְעוֹד, רִקִּיעַ זֶה עֲמוּד הָאֲמַצְעִי שְׁכָלֵל שֵׁם יְהו"ה, וְהוּא כוֹלֵל שֵׁשׁ סְפִירוֹת שֶׁל הָאֲמַצְעִי, שְׁעֲלִיו נֶאֱמַר נְטוּי עַל רֹאשֵׁיהֶם מְלַמַּעְלָה, שְׁעֲלִיו נֶאֱמַר נּוֹטָה שְׁמִים כִּירִיעָה, כְּמוֹ זֶה \ בְּאֲמַצְעִ א. נְטָה שְׁמִים לְבָדִי - מִי נְטָה אוֹתוֹ? עֲלֵת עַל הַכָּל לְבָדוּ, יַחֲיד בְּלִי שְׁנֵי לְעוֹד לוֹ.

הַשְּׁנִי, וְעַל דְּמוּת הַכְּסֵא דְּמוּת כְּמַרְאָה אָדָם עֲלִיו מְלַמַּעְלָה, זֶהוּ יוֹד הָא וְאִוּ הָא כוֹלֵל תַּשַּׁע נְקוּדוֹת, וְעַשִּׂירֵי שְׂכִינָה כְּלוּלָה מִכָּלֶם, וְהַכָּל א, שְׂאִין אָדָם בְּלִי א, וְהַכָּל הוּא עֲמוּד הָאֲמַצְעִי, שֶׁהוּא יְהו"ה שְׁכָלֵל א, וְהוּא הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ שְׁכָלֵל א. לְהִרְאוֹת, שְׂאָם רֵץ לְבָד, שׁוּב לְאַחֹר.

רֵץ לְבָד שׁוּב לְאַחֹר.

תִּלְיִתָּא, כְּמֵרָא אֵשׁ בֵּית לָהּ סְבִיב, וְדָא
שְׂכִינְתָּא, דְּהֵכִי אוּקְמוּהוּ רַבְּנִין,
דְּנִשְׁמְתִין דּוּמִין קֳדָם שְׂכִינְתָּא כְּנֻרוֹת לִפְנֵי
הָאֲבוּקָה, וּבִגִּין דָּא כְּמֵרָא אֵשׁ בֵּית לָהּ (שם)
א (כז), וְאִיהִי בִי כְּנִישְׁתָּא דְלַעֲיִלָא, א"ש נג"ה,
כִּי בֵיתִי בֵּית תַּפְלָה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים (ישעיה נז)
ז, וְאִיהִי אֵשׁ בֵּית לָהּ מִסְטָרָא דְגְבוּרָה, דְּאִיהִי
ב', יוֹמָא תְּנִינָא דְאַתְבְּרִי בִּיה גִּיהֶנֶם, א' יוֹמָא
קְדָמָא דְאַתְבְּרִי בִּיה גִּין עֵדֶן, וְדָא חֶסֶד,
עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא כְּמֵרָא אֵשׁ כְּלִיל
תְּרוּיָהּ, וְא"ו לִימִנָא אַחֲד, ל"ב לְשִׁמְאֵלָא
י"ד ה"א ה"א.

כְּמֵרָא מִתְנִי וּלְמַעְלָה, וּמִמֵּרָא מִתְנִי
וּלְמַטָּה, אֵינֻן תְּרִין שׁוּקִין, תְּרִין
נְבִיאֵי קְשׁוּט, וְאֵינֻן רְבִיעָא וַחֲמִשָּׁא
לְחֶסֶד, דְּמִתְמָן בְּנִינָא דְעֵלְמָא, הָדָא הוּא
דְּכְתִיב (תהלים פט א) עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה, ה' עֲלָא
אֲתַפְשֹׁט עַד הוֹד, חֲמִשִּׁין תְּרַעִין, וּבִגִּין דָּא
קָא רְמִיז עֲלָה, רְאִיתִי כְּמֵרָא אֵשׁ בֵּית לָהּ,
וּבָה שִׁית מֵרָאוֹת.

שְׂבִיעָא, (יחזקאל א כח) כְּמֵרָא הַקְשֶׁת, הַקְשֶׁת
דָּא צְדִיק יִסּוֹד עֲלָמָא, כְּמֵרָא
דִּילָה לְתַתָּא מִטְטְרוּן, דָּא חֲזָא יְחִזְקֵאל,
דְּאִיהוּ כְּלִיל כָּל מֵרָאוֹת.

חִיזוּ תְּמִינָא, כִּין מֵרָא הַנִּגָּה סְבִיב, דָּא
שְׂכִינְתָּא תַתָּא, דְּאַתְמַר בָּהּ (ירמיהו לא
כא) נִקְבָּה תְּסוּבָּב גְּבַר, וּבִגִּין דָּא כִּין מֵרָא
הַנִּגָּה סְבִיב, אֵשׁ נִגָּה.

תְּשִׁיעָא, הוּא מֵרָא דְמוֹת כְּבוֹד יְהוָה,
חֲכֵמָה עֲלָא, דְמוֹת דִּילָה חֲזָא
יְחִזְקֵאל לְתַתָּא, וְלֹא חֲכֵמָה.

וְכַד מָטָא לְדְמוֹת כְּתָר דְּאִיהוּ דְּרָגָא
עֲשִׂירָא, חִזִּי מַה כְּתִיב בִּיה, וְאַרְאָה וְאַפּוֹל עַל פְּנֵי, דִּלָּא יָכִיל

הַשְׁרִישִׁי, כְּמֵרָא אֵשׁ בֵּית לָהּ
סְבִיב, וְזוֹ הַשְׂכִּינָה. שְׁכָף
פְּרֻשָּׁהּ חֲכָמִים, שְׁהַנְשׁוֹת
דּוּמוֹת לִפְנֵי שְׂכִינָה כְּנֻרוֹת לִפְנֵי
הָאֲבוּקָה, וּמִשּׁוּם זֶה כְּמֵרָא אֵשׁ
בֵּית לָהּ, וְהִיא בֵּית הַכְּנֻסָּת
שְׁלֻמְעֵלָה, א"ש נג"ה, כִּי בֵיתִי
בֵּית תַּפְלָה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים,
וְהִיא אֵשׁ בֵּית לָהּ מִצַּד הַגְּבוּרָה
שֶׁהִיא ב', הַיּוֹם הַשְּׁנִי שְׁבוּ נִבְרָא
גִּיהֶנֶם, א' יוֹם רֵאשׁוֹן שְׁנִבְרָא בּוֹ
גִין עֵדֶן, וְזֶה חֶסֶד. עֲמוּד הָאֲמִצְעִי
כְּמֵרָא אֵשׁ כְּלִיל הַכּוֹלֵל שְׁנֵיהֶם,
וְא"ו לִימִין אַחֲד, ל"ב לְשִׁמְאֵל
י"ד ה"א ה"א.

כְּמֵרָא מִתְנִי וּלְמַעְלָה,
וּמִמֵּרָא מִתְנִי וּלְמַטָּה - אֵלוֹ
שְׁתֵּי שׁוּקִים, שְׁנֵי נְבִיאֵי אֲמָת,
וְהֵם רְבִיעִי וַחֲמִישִׁי לְחֶסֶד,
שְׁמִשָּׁם בְּנִין הָעוֹלָם. זֶהוּ שְׁכָתוֹב
עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה. ה' עֲלִינָה
הַתַּפְשֻׁטָּה עַד הוֹד, חֲמִשִּׁים
שְׁעָרִים, וּמִשּׁוּם זֶה רּוּמּוֹ עֲלִיהָ
רְאִיתִי כְּמֵרָא אֵשׁ בֵּית לָהּ, וּבָה
שִׁית מֵרָאוֹת.

הַשְּׂבִיעִי, כְּמֵרָא הַקְשֶׁת, הַקְשֶׁת
זֶה צְדִיק יִסּוֹד עוֹלָם, כְּמֵרָא
שְׁלָה לְמַטָּה מִטְטְרוּן, זֶה רָאָה
יְחִזְקֵאל, שֶׁהוּא כּוֹלֵל כָּל
הַמֵּרָאוֹת.

הַמֵּרָא הַשְּׁמִינִי, כִּין מֵרָא
הַנִּגָּה סְבִיב, זֶה שְׂכִינָה תַחַתְּנוּנָה,
שְׁנֵימָר בָּהּ נִקְבָּה תְּסוּבָּב גְּבַר,
וּמִשּׁוּם זֶה, כִּין מֵרָא הַנִּגָּה
סְבִיב, אֵשׁ נִגָּה.

הַתְּשִׁיעִי, הוּא מֵרָא דְמוֹת כְּבוֹד
יְהוָה, חֲכֵמָה עֲלִינָה, הַדְּמוֹת
שְׁלָה רָאָה יְחִזְקֵאל לְמַטָּה, וְלֹא
חֲכֵמָה.

וּבְשִׁהֲנִיעַ לְדְמוֹת הַכְּתָר, שֶׁהוּא
הַדְּרוּגָה הַעֲשִׂירִית, רָאָה מַה כְּתוּב
בּוֹ, וְאַרְאָה וְאַפּוֹל עַל פְּנֵי, שְׁלָא

עֲשִׂירָא, חִזִּי מַה כְּתִיב בִּיה, וְאַרְאָה וְאַפּוֹל עַל פְּנֵי, דִּלָּא יָכִיל

יָכִיל לְסַבֵּל. וְאֵם הַמֵּרָאוֹת
שְׁלֻמְטָה כָּךְ, כָּל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן
מֵרָאוֹת הַעֲלִינוֹת שֶׁל סְפִירוֹת
הַבְּרִיאָה, כָּל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן
מֵרָאוֹת שֶׁל אֲצִילוֹת.

וּבְכֹסֶד שֶׁל הָאוֹת א' תְּמַצָּא
חֲלָ"ם חֲרִ"ק שׁוּר"ק כְּמוֹ זֶה:
וְ הוּא גִלְגַּל שְׁמַתְהַפֵּף

לְשִׁשָּׁה צְדָדִים - לְמַעְלָה וּלְמַטָּה
וּלְאַרְבַּעַת צְדָדִים, מִתְהַפֵּף לִימִין
וּמַעֲדִי עַל עֵלְת עַל הַכֵּל שְׁאִין
אֲלוֹ"ה אַחֵר לִימִין הָעוֹלָם.

מִתְהַפֵּף לְשִׁמְאֵל וּמַעֲדִי עֲלִי,
וְכָךְ לְכָל צַד מַעֲדִי עַל יְחִידוֹ
שְׁאִין אֲלוֹ"ה אַחֵר לְמַעְלָה
וּלְמַטָּה וּלְאַרְבַּעַת צְדָדִים. זֶהוּ

שְׂבָאָרוֹהוּ חֲכָמִים בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה,
כְּדִי שְׁתַּמְלִיכְהוּ עַל הַשָּׁמַיִם וְעַל
הָאָרֶץ וְעַל אַרְבַּע רוּחוֹת הָעוֹלָם.
וְ כוֹלֵל שְׁלֹשׁ נִקְדוֹת - מַעְלָה

וּמַטָּה וְאַמְצַע, שְׁמַעֲדִים,
וּשְׁלֹשָׁה צְדִים תַּחְתִּיהֶם לְמַטָּה,
עַל עֵלְת עַל הַכֵּל, שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן
וְאַחֲרוֹן, וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים

שֶׁהוּא כּוֹלֵל שְׁשׁ נִקְדוֹת כַּחֲשׁוֹבֹן
ו', שְׁמַעֲדִים עַל עֵלְת עַל הַכֵּל,
שְׁאִין אֲלוֹ"ה אַחֵר לְשִׁשָּׁה צְדָדִים
אֲלָא הוּא. הָרִי תִשַׁע נִקְדוֹת

הַכּוֹלֵלוֹת בָּאוֹת ו' מִן א', וְהָאוֹת
א' בָּהּ הַשְׁתַּלְמּוֹ לְעֶשֶׂר, וְכּוֹ כָּלֵם
הוֹלְכִים לְמָקוֹם אַחֵד, הָרִי כָּאֵן
סוֹד הַבְּנִין שֶׁל יְחִזְקֵאל בְּסוֹד

הַנִּקְדוֹת.
וְעוֹד, הַסּוֹד שֶׁל הַנִּקְדוֹת צָרִיךְ
לְחֻזַּר עֲלֵיהֶם, פֶּתַח, בַּחֲשׁוֹבֹן
אוֹתִיּוֹתֵינוּ הוּא יו"ד, וְכְתוּב
פֶּתַח אֶת יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חֵי
רְצוֹן, וּפְרֻשָּׁהּ, אֶל תִּקְרִי יָדְךָ
אֲלָא יוֹדִיךָ, וְהֵם י' מִן
יֵאֱהוֹנָה"י, וּבְאִיזָה מָקוֹם
נִפְתָּחִים בְּרַקִּיעַ שֶׁהוּא פֶּתַח,
וְהוּא מִפְתָּח הַכּוֹלֵל אֱהוֹנָה"ה.

שְׁשׁ אוֹתִיּוֹת בְּאַמְצַע י' י', וּשְׁנֵי יוֹדִים עִם רַקִּיעַ שֶׁהוּא ו', עוֹלָה לְחֲשׁוֹבֹן יְהוָה.

לְמַסְכָּל, וְאֵם מֵרָאוֹת דְּלִתְתָּא הָכִי, כָּל שְׁכָן
וְכָל שְׁכָן מֵרָאוֹת עֲלָאִין דְּסְפִירוֹת דְּבְרִיאָה,
כָּל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן מֵרָאוֹת דְּאַצִּילוֹת.

וּבְרֵאוֹ דָּאֵת א תִּשְׁכַּח חֲלָ"ם חֲרִ"ק שׁוּרִיק
כְּגוֹנוֹנָא דָּא וְאִיהוּ גִלְגַּל דְּאַתְהַפֵּף לְשִׁית
סְטָרִין לְעִילָא וּלְתַתָּא. וּלְאַרְבַּע סְטָרִין,
אַתְהַפֵּף לִימִנָא וְסָהִיד עַל עֵלְת עַל כָּלָא דְלִית

אַל"ה אַחֲרָא לִימִנָא דְעֵלְמָא, אַתְהַפֵּף
לְשִׁמְאֵלָא וְסָהִיד עֲלִיהָ, וְהֵכִי לְכָל סְטָרָא
סָהִיד עַל יְחִידוֹהִי, דְלִית אַל"ה אַחֲרָא עִילָא
וְתַתָּא וּלְאַרְבַּע סְטָרִין, הָאִי אִיהוּ דְּאוּקְמוּהוּ

מֵאִירֵי מִתְנִיתִין כְּדִי שְׁתַּמְלִיכְהוּ עַל הַשָּׁמַיִם
וְעַל הָאָרֶץ וְעַל אַרְבַּע רוּחוֹת הָעוֹלָם.
ו' כְּלִיל תִּלְתָּ נִקְוִדִין, עִילָא וְתַתָּא
וְאַמְצְעִיתָא, דְּסָהִידִין, וְתִלְתָּ סָהִידִין

תַּחֲוִיתִיהוּ לְתַתָּא, עַל עֵלְת עַל כָּלָא דְאִיהוּ
רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים,
דְּאִיהוּ כְּלִיל שִׁית נִקְוִדִין כַּחֲשׁוֹבֹן ו', דְּסָהִידִין
עַל עֵלְת עַל כָּלָא, דְלִית אַל"ה אַחֲרָא לְשִׁית

סְטָרִין אֲלָא הוּא, הָא תִשַׁע נִקְוִדִין דְּכְלִילָן
בָּאֵת ו' מִן א, וְאֵת א' בִּיה אֲשִׁתְּלִימוֹ לְעֶשֶׂר,
וְבִיה כָּלָהוּ אֲזִלִּין לְאַתֵּר חָד, הָא הֵכָא רְזָא
דְּבִנְיָנָא דִּיחִזְקֵאל (דף ע"ב) בְּרֵאוֹ דְּנִקְוִדִין.

וְעוֹד רְזָא נִקְוִדֵי צָרִיךְ לְאַחֲזָרָא עֲלִיהוּ, פֶּתַח
בַּחֲוִשְׁבֹן אוֹתִיּוֹתֵינוּ אִיהוּ יו"ד,
וְכְתִיב (תהלים קמה טז) פֶּתַח אֶת יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ

לְכָל חֵי רְצוֹן, וְאוּקְמוּהוּ אֶל תִּקְרִי יָדְךָ אֲלָא
יוֹדִיךָ, וְאֵינֻן י"י מִן יֵאֱהוֹנָה"י, וּבָאֵן אַתֵּר
מִתְפַּתְחִין בְּרַקִּיעָא דְאִיהוּ פֶּתַח, וְאִיהוּ מִפְתָּח
כְּלִיל אֱהוֹנָה"ה שִׁית אֲתוּן בְּאַמְצַע י"י,

וְתִרִין יוֹדִין עִם רַקִּיעַ דְּאִיהוּ ו' סָלִיק לְחֲוִשְׁבֹן
יְהוָה.

שְׁשׁ אוֹתִיּוֹת בְּאַמְצַע י' י', וּשְׁנֵי יוֹדִים עִם רַקִּיעַ שֶׁהוּא ו', עוֹלָה לְחֲשׁוֹבֹן יְהוָה.

קִמְצָן רָקִיעַ וְנִיצוּץ, אֵינֹן יִי, אִיהוּ קוֹמֵץ
כָּל נְקוּדִין, דְּאֵינֹן שִׁית סְרִי כְּחֹשֶׁבֶן
שִׁית סְרִי אֲנִפִּין דְּחִיּוֹן, וּבִגִּין דָּא אִיהוּ קוֹמֵץ
כָּל נְקוּדִין, צָרִי אִיהוּ חוֹשֶׁבֶן ו' ו', וְתַחֲת
צָדִיק תָּרִין נִיצוּצִין דְּאֵינֹן י' י', אֵת שְׁנֵי
הַמְּאֻרֹת הַגְּדוֹלִים, וְאֵינֹן ו' ו' י' סֶלְקִין
ל"ב, וְאֵינֹן ל"ב נְתִיבוֹת פְּלִיאֹת חֲכָמָה,
וְנִקְוָה תַּחֲת ר' מִן צָרִי דְאִיהִי י' עֶשֶׂר
סְפִירוֹת, הָרִי מ"ב, וּבִגִּין דָּא צָרִי, בֵּיה צִייר
עֲלָמִין, וְיִיצֵר תַּמָּן צָרִי, בֵּיה צִייר אָדָם, הָרִי
רְזָא דְנִקְוֹד צָרִי מ"ב, וְתַלְת אֲתוּוֹן הָרִי מ"ה,
כְּחוֹשֶׁבֶן אָדָם.

שְׂבָא אוֹף הָכִי (בראשית א טז) אֵת הַמְּאֹר הַגְּדוֹל
לְמַמְשֶׁלֶת הַיּוֹם, וְאֵת הַמְּאֹר הַקָּטָן
וְגו', וּבֵיה רְזָא מ"ב, וּבֵיה רְזָא דָאָדָם, כְּגוֹנָא
דָּא, חֹשֶׁבֶן שְׂבָא ו', וְתַלְת נִיצוּצוֹת וְרָקִיעַ י'
י' ו' דְּחוֹשֶׁבֶנְהוֹן ל"ו, הָרִי מ"ב, וְתַלְת
אֲתוּוֹן שְׂבָא הָרִי מ"ה, וְרְזָא דְמִלָּה (שמות ג'
י) וְאִמְרוּ לִי מַה שְּׁמוֹ מ"ה אוֹמֵר אֱלֹהִים,
וְנִקְוֹד שְׂבָא נְקוּד בִּשְׁם יְהוָה בְּאוֹרֵייתָא.
סְגוּלָּה תִּמְנָסֵר חֹשֶׁבֶנִּיה, וְאִיהוּ ו' ו' ו' מִן
וְיִסְעֵ וְיִבֵּא וְיִיט, וְתַלְת נְקוּדִין י' י' י'
אִיהוּ ח"ם, וְאַרְבַּע אֲתוּוֹן מִן סְגוּלָּה אִיהוּ
חמ"ד, וְתִיבָה הָא אֵינֹן חמ"ה, פְּנֵי מִשָּׁה
כְּפִנֵי חֲמָה.

ח"ם חֶסֶד ו' חוֹשֶׁבֶנִּיה י"ה, וְתַלְת נִיצוּצוֹת
י' י' י' הָא אֵינֹן מ"ה, שְׂמָא מְפָרֵשׁ
יוד ה"א וא"ו ה"א, וְעַם תַּלְת אֲתוּוֹן וְתִיבָה
הָא אִיהוּ מ"ט, כְּחוֹשֶׁבֶן מ"ט אֲתוּוֹן דְּשִׁמְעַ
יִשְׂרָאֵל וכו' (דברים ו ד), בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד וכו',
וְאוֹקְמוּהוּ רַבָּנָן דְּמִתְנִיתִין, חֲמִשִּׁים שְׁעָרֵי
בֵּינָה נִבְרָאוּ בְּעוֹלָם וְנִתְּנוּ לְמִשָּׁה, חוּץ מֶאֱחָד,
שְׁנַאמֵר (תהלים ח ו) וְתַחֲסִרְהוּ מַעַט מֵאֱלֹהִי"ם, וְלִתְתָא בְּמִלָּאכִים אֵינֹן מ"ט

וְלִמְטָה בְּמִלָּאכִים הֵם מ"ט פְּנִים
טְהוֹר מִמַּטְטְרוּ"ן, שְׁהִיא חל"ם
בְּמִלָּאכִים.

חִירָק עִם חוֹשֶׁבֶן אֲתוּוֹן אִיהוּ א"ם, חִירָק
חוֹשֶׁבֶנִּיה ו"ה, וְתַלְת נִיצוּצוֹת י' י' י'
תַּלְתִּין, הָא אִיהוּ א"ם.

שָׂרָק אִיהוּ חוֹשֶׁבֶן אֲתוּוֹי ו', וְחֲמִשׁ נִיצוּצוֹת
חֲמִשִּׁין, הָא נ"ו, תַּלְת אֲתוּוֹן וְתִיבָה הָא
אֲנוּן ס', סוּד יְהוָה לִירְאִיו, וּבֵיה (ירמיה לא
ו) רְנֹו לִיעֲקֹב שְׂמִיחָה נוֹטְרִיקוֹן שוּר"ק.

דְּכָרָ נְקוּדֵי מַחְכָּמָה עֲלָאָה מִתְּפִשְׁטָאן,
תְּשַׁעָה עַד מַלְכוּת, וְטַעַמִי מִכְתָּר עַד
מַלְכוּת, וְשוּר"ק צָדִיק יְסוּד עֲלָמָא, בֵּיה סוּד
שוּרָק תְּנִינָא בְּתוֹסַפַּת ו' מ"ב.

וְעוּד קמ"ץ, אוֹקְמוּהוּ מְאִירֵי דְקִדּוּק דְאִיהוּ
תְּנוּעָה גְדוֹלָה, בִּגִּין דְאִיהוּ קְדָמָאָה
דְּכָלְהוּ נְקוּדִין דְּסִפְרִיאָן, אָף עַל גַּב דְּכָלְהוּ
שְׂמָהָן קְדִישִׁין אֲתַעֲבִידוּ דָּא כְּסָא לְדָא, כְּגוֹן
בְּרָא דְצָרִיף לְמַפְלַח לְאַבּוּי וּלְאַמִּיָּה, וְלִמְעַבַּד
לְגִרְמִיָּה לְגַבְיִיהוּ כְּעַבַּד, וְשִׁמְשׁ, וְכִרְסִיָּא,
וּמַצֵּב תַּחוּתֵיהוּ, הָכִי אֵינֹן סְפִירָן דָּא לְדָא,
וּבִגִּין דָּא אֵית נְקוּדָה מְלָכָא, וְאֵית נְקוּדָה
עַבְדָּא לְגַבְיָה, כְּגוֹן שְׂבָא דְאִיהוּ עַבַּד
לְקמ"ץ, וְרִץ בְּשִׁלְיַחוּתִיה וּמִזְנֵב אַחֲרִיו, אָבֵל
בְּאַתְרִיהָ מְלָכָא אִיהוּ.

וְרֹא דְקמ"ץ, חוֹשֶׁבֶן קמ"ץ י"ד, וְתַלְת
נִיצוּצֵי וְרָקִיעַ נ', מ' דְאִיהוּ מְלָךְ, אֲנוּן
רְמִיזוֹן אֲרַבַּע יוּדִין מִן יו"ד ה"י וי"ו ה"י,
וְלֹא לְמַגְנָא אֲתַמַּר בֵּיה מְלָךְ, דְאִיהוּ מְלָךְ
גְּדוֹל עַל כָּל מַלְכִין.

פְּתָ"ח אִיהוּ מ"ב, חוֹשֶׁבֶן פְּתָח אִיהוּ כ',
וְנִיצוּץ וְתָרִין רָקִיעַ וו"י, הָא

מ"ב, (תהלים צא יד) כ"י כ"י חֶשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ, פְּתַחוּ לִי שְׁעָרֵי צֶדֶק אָבָא כָּם

וכו', ב"ם ארבעים ותרין, פי כי חשק ואפלטו, חשק חירק שבא קמץ מן אבגיתץ, קמץ קומץ (דף פ"א ע"א) סתים באת יו"ד, פת"ח אתפתח ביה בחמש אצבעאן דאינון ה', וכמה רזין בנקודי, והאי איהו אבא בם אודה י"ה, ופתח עליה אתמר (תהלים קיח יט) פתחו לי וכו', זה השער ליהו"ה.

מלאכין אית דמשמשין לאלין נקודין, ואינון אתוון, דאינון פסוסוון לנקודי, וטעמי מנהיגי לון, ואינון תנועות לגבייהו, פגון על פי יהו"ה יחנו, ועל פי יהו"ה יסעו (במדבר ט כ), ואינון נקודין לגבי טעמי, פעאנא בתר רעיון דאנהיגין לון לכל סטרא, לסלקא ולנחתא עילא ותתא, ולאנהגא לון לכל סטרא לימינא ושמאלא לקמא ולאחורא.

וטעמי אינון נשמתינ, ונקודין רוחין, ואתוון נפשין, אלין מתנהגין בתר אלין, ואלין בתר אלין, אתוון מתנהגי בתר נקודי, ונקודי בתר טעמי, פי גבוה מעל גבוה שומר (קהלת ה ז), ועוד אתוון אנון אש, נקודי רוח, אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו (יחזקאל א יב), ואנון כמבועי מיא, דאתמר עלייהו (תהלים קד י) המשלח מעינים בנחלים, ישקו כל חיתו שדי וגו', אלין אתוון.

ואית דשוי לון לאתוון, מים אש רוח ועפר ארבע רגלין דכרסיא, נקודי אדם לשבת על הכסא, מסטרא דאבא יודיין לעילא, מסטרא דברתא יודיין לתתא, מסטרא דבן ווי"ן לעילא, פגוונא דא ווי"י, מסטרא דאבא ווי"ן לתתא, פגוונא דא ווי"ו, ההי"ן דאימא פגוונא דא הה"ו הה"י, ההי"ן דברתא פגוונא

ואפלטו, פתחו לי שערי צדק אבא בם וכו'. ב"ם ארבעים ושתיים, פי כי חשק ואפלטו, חשק - חירק שבא קמץ מן אבגיתץ. קמץ - קמץ סתים באות יו"ד, פתח - נפתח בו בחמש אצבעות שהם ה', וכמה סודות בנקודות, וזהו אבא בם אודה י"ה, ופתח - עליו נאמר פתחו לי וכו' זה השער ליהו"ה. מלאכים יש שמשמשים לנקודות הללו, והם האותיות, שהם כמו סוסים לנקודות, והטעמים מנהיגים אותם, והם תנועות אליהם, כמו על פי יהו"ה יחנו ועל פי יהו"ה יסעו, והם נקודות אל הטעמים, כמו צאן אחר הרועים שמונהיגים אותם לכל צד, לעלות ולרדת מעלה ומטה, ולהנהיג אותם לכל צד, לימין ושמאל, לפנים ולאחור.

והטעמים הם נשמות, והנקודות רוחות, והאותיות נפשות, אלו מתנהגים אחר אלו, ואלו אחר אלו. האותיות מתנהגות אחר הנקודות, והנקודות אחר הטעמים, כי גבוה מעל גבוה שומר, ועוד, אותיות הן אש, נקודות רוח, אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו, והם כמעינות המים, שנאמר עליהם המשלח מעינים בנחלים... ישקו כל חיתו שדי וגו', אלו האותיות. ויש ששם אותם לאותיות, מים אש רוח ועפר - ארבע רגלי הכסא. הנקודות - אדם לשבת על הכסא, מצד של האבא - יודיין למעלה, מצד הבת - יודיין למטה, מצד הפן - ווי"ם למעלה, כמו זה: ווי", מצד האבא ווי"ם למטה, כמו זה: יו"ו. ההי"ן של האם כמו זה: הה"ו הה"י, ההי"ן של הבת כמו זה:

יהו"ה וה"ה, וכן בכל הויה והויה. ועוד, מי שלומד את ההיות הללו, צריך ללמד אותם לבנות בנין לקדוש-ברוך-הוא, שנאמר בו וירפא את מזבח ה' ההרוס. וסוד הדבר, שיכולים להרס באותיות שמו, זהו שכתוב פן יהרסו אל ה', ולכן, פשיהרסו אותם בחטאיהם, צריך לבנותם בתפלותיהם.

שאות י' היא אבן יסוד הבנין, י' י' מן יי"ה, מן יי"ו, מן וי"י, בהם אבנים שלמות תבנה את מזבח יהו"ה אלקיך, זה ה', ו' זו קורה ועמוד לסמך עליה הבית, ולכן חבור של שלש אותיות בית. ב' בנין, י' יסוד בנין, ת' תפארת. והם, ב' מלכות, י' יסוד, ספירה תשיעית, שהוא סומך גאלה לתפלה ובו סומך יהו"ה לכל הנפלים, ת' תפארת, שנאמר בו כתפארת אדם לשבת בית, ובו כל הזקף - זוקף בשם, אבל אל היסוד - כל הפורע, פורע בברוך. זהו שכתוב ברכות לראש צדיק.

והוא ערוב שבו ישפיל הקורה אם היא למעלה מעשרים, שהיא יו"ד, שלמעלה מעשרים, שהוא כ' פתר, הוא עלת העלות על הכל, שאין העין שולטת עליו, ומשום זה מבוי, שהוא שכינה תחתונה, שהיא י' קטנה, עשרה טפחים שעורה, בו צריך להשפיל הקורה שהיא ו', אבל לגבי ספה שהיא אם, ששעורה יו"ד, שהוא כ' פתר, מעל לפתר אין אדם של מרפכה דר בו תוף ספה, שאין העין שולטת עליו. והמקור של ההיות הללו כחשבון חסד, שבהם צריך לבנות בנין זה שהם חסד,

דא יהו"ה וה"ה, והכי בכל הויה והויה. ועוד מאן דאוליף אלין הויין, צריך לאולפא לון למבני בהון בנינא לקודשא בריך הוא, דאתמר ביה (מלכים א יח ל) וירפא את מזבח יהו"ה ההרוס, ורזא דמלה דיכלין למהרס באתווי דשמיה, הדא הוא דכתיב (שמות יט כא) פן יהרסו אל יהו"ה, ובגין דא דיהרסו לון בחובביהו, צריך למבני לון בצלותהון.

דאת י' איהי אבן יסודא דבנינא, יי"י מן יי"ה, מן יי"ו, מן וי"י, בהון אבנים שלמות תבנה את מזבח יהו"ה אלהיך (דברים כו ז) דא ה', ו' דא קורה, ועמודא, לסמוך עליה בית, ובגין דא חבורא דתלת אתוון בית, ב' בנינא, י' יסוד בנינא, ת' תפארת, ואנון ב' מלכות, י' יסוד ספירה תשיעאה, דאיהו סומך גאולה לתפלה, וביה סומך יהו"ה לכל הנפלים (תהלים קמה יד), ת' תפארת, דאתמר ביה (ישעי' ביד יג) כתפארת אדם לשבת בית, וביה כל הזקף זוקף בשם, אבל לגבי יסוד כל הפורע פורע בברוך, הדא הוא דכתיב (משלי יו ברכות לראש צדיק.

ואיהו ערוב, דישפיל ביה הקורה אם היא למעלה מעשרים, דאיהי יו"ד, דלעילא מעשרים, דאיהו כ' פתר, איהו עלת העלות על כלא, דלית עינא שליט עליה, ובגין דא מבוי דאיהי שכינתא תתאה דאיהי י' זעירא, עשרה טפחים שעורה, ביה צריך להשפיל הקורה דאיהו ו', אבל לגבי ספה דאיהי אימא, דשיעור דילה יו"ד דאיהו כ' פתר, לעילא מפתר לית אדם דמרפכה דר ביה גו ספה, דלית עינא שליט עליה.

ומקור דאלין הויין כחשבון חסד, דבהון צריך למבני בנינא דא דאנון מחסד, דמקור דהויתיה איהו יו"ד

וְסִיְהָרָא, כְּסָא דִּין וְכָסָא רַחֲמִים, לְאַעְבְּרָא סמא"ל וְנַח"ש מְנִיהוּ, דְּמַסְטָרָא דְלִהוֹן שְׁלִיט סמא"ל וְכַת זוגו.

וְצִרְיָךְ לְקַשְׂרָא לִיה בְּרַצוּעִין דְּתַפְלִין, תְּרִין בְּתִרִין קְרָנִי, וְחַד בְּדְרוּעָא, וּלְבַתֵּר יִשְׁחוּט לִיה בְּקָרִיאַת שְׁמֵע, בְּגִין דְּלֹא יִתְקַרֵּב לְסִטְרָא דְגְבוּרָה, אֲבָל מַסְטָרָא דְסַפִּירָן וְהוּוֹיֹת דְּלִהוֹן, אֲתָמֵר לֹא יִגְוֹרֵךְ רַע (תהלים ה ה), וְהִזְר הַקָּרֵב יוֹמָת (במדבר א נב).

וְעוֹד ה' דִּיד פִּהָה, דְּאִיהִי יוֹנָה קְדִישָׁא, מְצַפְצָפָאן לָה בְּנֵהָ בְּכֻמָּה צַפְצוּפִין דְּזִמְרֹת שִׁירֹת וְתִשְׁבָּחוֹת וְהוֹדָאוֹת, עַד דְּנַחֲתִין לָה לְגַבְיִיהוּ, הָא נַחֲתִין לָה לְגַבְיִיהוּ קְשָׁרִין לָה בְּרַצוּעָה, דְּאִיהִי ו' שִׁית תִּיבִין דִּיחֻדָּא, וְהִינּוּ רְזָא וְהִיָּה לְאוֹת עַל יִדְכָּה (שמות יג ט), קְשׁוּרָא דְתִרְוּיָהוּ דָא י', וְדָא יְחוּד, וּבְגִין דָּא בְּקְשׁוּרָא דְתִרְוּיָהוּ, מֵאן דְּשָׁח שִׁיחָה בִּינִיָּהוּ, דְּאִיהִי שִׁיחַת חוֹלִין, עֲבִירָה הִיא בִּידוֹ, דְּעֵבֵד בֵּה פְרוּדָא בִּין ו"ה דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא וּמַלְכוּתִיהָ.

תַּפְלִין דְּרִישִׁיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהוּ ו', אִיהִי ה' עֲלָאָה, אִימָא עֲלָאָה, עֲטַרְת תַּפְאֲרַת, עֲלָה אֲתָמֵר פֶּאֲרֵךְ חֲבוּשׁ עֲלִיךְ (יחזקאל כד יז), אֱלוֹ תַפְלִין שְׁבִירָאשׁ, וְהִאי אִיהוּ רְזָא הוּי"ה, דְּאֲתָמֵר בִּיה הִנֵּה יֵד יְהו"ה הוּי"ה וכו' (שמות א ט), וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהּ מֵאֲרִי דְתַלְמוּדָא יְרוּשְׁלָמִי, הוּוֹיֹת בְּאַמְצָע.

יֵד יְהו"ה מִימִנָּא, דְּאֲתָמֵר בֵּה וִירָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה (שם יד לא) מַסְטָרָא דְחֶסֶד, יֵד רָמָה מַסְטָרָא דְתַפְאֲרַת, דְּאֲתָמֵר בֵּה וּבְנִי יִשְׂרָאֵל יוֹצֵאִים בִּיד רָמָה, יֵד חֲזָקָה בְּאַמְצָעִיתָא דְאִיהִי יֵד יְהו"ה הוּי"ה, לְמַהוּי הוּי"ה, לְהוּיֹת רַחֲמִים מְפָל צַד, דִּין כְּבוֹשׁ בְּאַמְצָע, יֵד רָמָה

שָׁמַיִם וְאֶרֶץ, שְׁמֵשׁ וּלְבָנָה, כְּסָא דִּין וְכָסָא רַחֲמִים, לְהַעֲבִיר סמא"ל וְנַחֲשׁ מֵהֶם, שְׁמִצְדָּם שׁוֹלֵט סמא"ל וְכַת זוגו.

וְצִרְיָךְ לְקַשְׂרָא אוֹתוֹ בְּרַצוּעוֹת תַּפְלִין - שְׁנַיִם בְּשֵׁנֵי קְרָנָיו, וְאַחַד בְּזִרוּע. וְאַחַר כֵּךְ יִשְׁחַט אוֹתוֹ בְּקָרִיאַת שְׁמֵע כְּדֵי שֶׁלֹּא יִתְקַרֵּב לְצַד הַגְּבוּרָה, אֲבָל מִצַּד שֶׁל הַסַּפִּירוֹת וְהַהוּיֹת שֶׁלָּהֶן, נֹאמֵר לֹא יִגְרֹךְ רַע, וְהִזְר הַקָּרֵב יוֹמָת.

וְעוֹד, ה' שֶׁל יָד כְּהָה, שְׁהִיא יוֹנָה קְדוּשָׁה, מְצַפְצָפִים לָה בְּנִיָּה בְּכֻמָּה צַפְצוּפִים שֶׁל זִמְרֹת, שִׁירֹת וְתִשְׁבָּחוֹת וְהוֹדָאוֹת, עַד שְׁמוֹרִידִים אוֹתָהּ אֲלֵיהֶם. הָרִי כְּשִׁמוֹרִידִים אוֹתָהּ אֲלֵיהֶם, קוֹשְׁרִים אוֹתָהּ בְּרַצוּעָה, שְׁהִיא ו', שֶׁשׁ תְּבוֹת הַיְּחָד, וְהִינוּ הַסּוֹד שֶׁל וְהִיָּה לְאוֹת עַל יִדְכָּה, הַקְּשֹׁר שֶׁל שְׁנֵיהֶם, זֶה י' וְהָ יְחָד, וְלִכְן בְּקִשְׁר שֶׁל שְׁנֵיהֶם - מִי שֶׁשָּׁח שִׁיחָה בִּינֵיהֶם, שְׁהִיא שִׁיחַת חֲלִין, עֲבָרָה הִיא בִּידוֹ, שְׁעָשָׂה בֵּה פְרוּד בִּין ו"ה, שְׁהוּא עֲמוּדָא הָאַמְצָעִי וּמַלְכוּתוֹ.

תַּפְלִין שֶׁל רֹאשׁ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא, שְׁהוּא ו', הִיא ה' עֲלִיוֹנָה הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה, עֲטַרְת תַּפְאֲרַת, עֲלִיָּה נֹאמֵר פֶּאֲרֵךְ חֲבוּשׁ עֲלִיךְ, אֱלוֹ תַפְלִין שְׁבִירָאשׁ, וְהוּוֹ סוֹד הוּי"ה, שְׁנֹאמֵר בּוֹ הִנֵּה יֵד יְהו"ה הוּי"ה וכו', וְלִכְן פֶּרְשׁוּהוּ בְּעֲלִי תַתְלִמוֹד הִירוּשָׁלַיִם, הָרִיֹת בְּאַמְצָע.

יֵד יְהו"ה מִימִין, שְׁנֹאמֵר בֵּה וִירָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה, מִצַּד הַחֶסֶד - יֵד רָמָה מִצַּד הַתַּפְאֲרַת, שְׁנֹאמֵר בֵּה וּבְנִי יִשְׂרָאֵל יוֹצֵאִים בִּיד רָמָה. יֵד חֲזָקָה בְּאַמְצָע, שְׁהִיא יֵד יְהו"ה עֲלִיָּה נֹאמֵר וְהִיָּה יְהו"ה לְמַלְךְ עַל

רַחֲמֵי מְפָל סִטְרָא, דִּינָא כְּבוֹשׁ בְּאַמְצָעִיתָא, יֵד רָמָה עֲלָה אֲתָמֵר וְהִי"ה יְהו"ה לְמַלְךְ עַל כָּל הָאֶרֶץ (זכר"י ד ט), וְתַלַּת זְמַנִּין י"ד אֲנוּן מ"ב אֲזַכְּרוֹת דְּתַפְלִין דִּיד וְתַפְלִין דְּרִישָׁא.

י"ד שְׁכִינְתָּא תַתָּאָה אִיהִי הַיָּד הַגְּדוֹלָה מִימִנָּא דְחֶסֶד, דְּתַמָּן חֲכָמָה, יֵד הַחֲזָקָה מַסְטָרָא דְגְבוּרָה, דְּתַמָּן בִּינָה, יֵד רָמָה מַסְטָרָא דְעֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, מְעוּטֵר בְּכַתֵּר עַל רִישִׁיָּה, תַּפְלִי דְמֵאֲרִי עֲלֵמָא.

שִׁין שֶׁל תַּפְלִין הַלְכָה לְמִשָּׁה מְסִינִי, ש דְּתַלַּת רָאשִׁין, דְּאַרְבַּע רָאשִׁין, לְקַבֵּל שְׁבַע

הַנְּעוּרוֹת הָרְאוּיוֹת לְתַת לָה מִבֵּית הַמֶּלֶךְ (אסתר ב ט), וְאִינוּן בְּשַׁחַר שְׁתֵּים לְפָנֶיהָ וְאַחַת לְאַחֲרֶיהָ, וּבְעֶרֶב שְׁתֵּים לְפָנֶיהָ וּשְׁתֵּים לְאַחֲרֶיהָ, וּלְקַבֵּל אֵלִין שְׁבַעָה, אִית שְׁבַעָה רוּאֵי פְנֵי הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשְׁבִים רִאשׁוֹנָה בְּמַלְכוּת.

וְתַפְאֲרַת אִיהוּ כְּבוֹשׁ בָּאת יו"ד, עִם ה' תַתָּאָה, וְנִפְשׁוּ קְשׁוּרָה בְּנִפְשׁוֹ, וְנִפְשׁוּ קְשׁוּרָה בְּנִפְשׁוֹ, וְהוּא חֲבוּשׁ עִם אוֹת י' מִצַּד שֶׁל ה' הַעֲלִיּוֹנָה, וּמִשׁוּם זֶה אֵין חֲבוּשׁ מִתִּיר עֲצָמוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִים, שְׁהוּא בְּגָלוֹת עִם יִשְׂרָאֵל. זֶהוּ שְׁכָתוּב בְּכָל צִרְתָּם לוֹ צַר, בּוֹ, לֹא צַר בָּא'. בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁהוּא עִם יִשְׂרָאֵל, וְדָאִי לֹא צַר, וְאֵין צַר אֱלָא יֵצֵר הָרַע, שְׁהִזְר הַקָּרֵב יוֹמָת.

וְרוּא דְמַלְכָּה כִּי כִי חֲשַׁק וְאַפְלִטָהוּ (תהלים צא יד), כִּי כִי בְּגִימְטְרִיא מ"ב אֲזַכְּרוֹת דְּתַפְלִי, אֲשַׁגְּבִהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי, יִקְרָאֲנִי בְּקָרִיאַת שְׁמֵע, וְאַעֲנֶהוּ, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב אֲזַ תִּקְרָא וְיַהוּו"ה יַעֲנֶה (ישעי' נח ט), יְהו"ה בְּאַרְבַּע בְּתִי דְתַפְלִי דְרִישָׁא, דְּאִינוּן אַרְבַּע אֲתוּוֹן אִהִי"ה, וְיַהוּו"ה יַעֲנֶה, יְהו"ה בְּאַרְבַּע בְּתִי דְתַפְלִין דִּיד, דְּאִינוּן אֲדִנִּי,

כָּל הָאֶרֶץ. וְשִׁלַּשׁ פְּעָמִים י"ד הֵם מ"ב אֲזַכְּרוֹת שֶׁל תַּפְלִין שֶׁל יֵד וְתַפְלִין שֶׁל רֹאשׁ.

י"ד, שְׁכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה, הִיא הַיָּד הַגְּדוֹלָה מִימִין שֶׁל חֶסֶד, שְׁשֵׁם חֲכָמָה. יֵד הַחֲזָקָה מִצַּד שֶׁל גְבוּרָה, שְׁשֵׁם בִּינָה. יֵד רָמָה מִצַּד שֶׁל עֲמוּד הָאַמְצָעִי מְעוּטֵר בְּכַתֵּר עַל רֹאשׁוֹ, תַּפְלִין שֶׁל רִבּוֹן הָעוֹלָם.

שִׁין שֶׁל תַּפְלִין הַלְכָה לְמִשָּׁה מְסִינִי. ש שֶׁל שְׁלֹשׁ רָאשִׁים, שֶׁל אַרְבַּע רָאשִׁים, כְּנֻגַּד שְׁבַע הַנְּעוּרוֹת הָרְאוּיוֹת לְתַת לָה מִבֵּית הַמֶּלֶךְ, וְהֵם בְּשַׁחַר שְׁתֵּים לְפָנֶיהָ, וְאַחַת לְאַחֲרֶיהָ, וּבְעֶרֶב שְׁתֵּים לְפָנֶיהָ וּשְׁתֵּים לְאַחֲרֶיהָ, וּכְנֻגַּד הַשְּׁבַע הָאֵלֶּה, יֵשׁ שְׁבַע רוּאֵי פְנֵי הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשְׁבִים רִאשׁוֹנָה בְּמַלְכוּת.

וְתַפְאֲרַת הוּא כְּבוֹשׁ בָּאוֹת יו"ד עִם ה' הַתַּחְתּוֹנָה, וְנִפְשׁוּ קְשׁוּרָה בְּנִפְשׁוֹ, וְהוּא חֲבוּשׁ עִם אוֹת י' מִצַּד שֶׁל ה' הַעֲלִיּוֹנָה, וּמִשׁוּם זֶה אֵין חֲבוּשׁ מִתִּיר עֲצָמוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִים, שְׁהוּא בְּגָלוֹת עִם יִשְׂרָאֵל. זֶהוּ שְׁכָתוּב בְּכָל צִרְתָּם לוֹ צַר, בּוֹ, לֹא צַר בָּא'. בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁהוּא עִם יִשְׂרָאֵל, וְדָאִי לֹא צַר, וְאֵין צַר אֱלָא יֵצֵר הָרַע, שְׁהִזְר הַקָּרֵב יוֹמָת.

וְסוֹד הַדְּבָר - כִּי כִי חֲשַׁק וְאַפְלִטָהוּ, כִּי כִי בְּגִימְטְרִיא מ"ב אֲזַכְּרוֹת שֶׁל תַּפְלִין, אֲשַׁגְּבִהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי, יִקְרָאֲנִי - בְּקָרִיאַת שְׁמֵע - וְאַעֲנֶהוּ. זֶהוּ שְׁכָתוּב אֲזַ תִּקְרָא וְיַהוּו"ה יַעֲנֶה. ה' בְּאַרְבַּע בְּתִי תַפְלִין שֶׁל רֹאשׁ, שְׁהֵם אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת אִהִי"ה, וְיַהוּו"ה יַעֲנֶה. יְהו"ה בְּאַרְבַּע בְּתִי תַפְלִין שֶׁל יֵד שְׁהֵם אֲדִנִּי. וְאֵם

אחת היתה לו במצחו, שנאמר
משור פר מקרן מפריס, מקרן
חסר יו"ד כתוב, וזו רצועה של
יד של תפלין של רבון העולם.
כ' פתר של רבון העולם, הוא
שמו התפלין ששם, אבל פתר
תפלין עליו, וסוד הדבר - אין
קדוש פה' פי אין בלתך, אין
מצוה שלא כלולים בה עשר
ספירות.

ועקר של התפלין משמאל,
ומשום כך נשבע יהו"ה בימינו
זו תורה, ובזרוע עזו - אלו
תפלין. ומצד השמאל ה' תפלין
על ו', אם על בנה, משום שבה
נבנה. זהו שכתוב פונן שמים
בתבונה. י' אבא תפלין על הכת
ה', שבו נבנית. זהו שכתוב
יהו"ה בחכמה יסד ארץ, וזהו
הו"ה, וזה סוד ארבע משמרות
הוא הלילה.

ויש אומרים היו"ת באמצע,
כמו זה: יההו, י' קדש לי, ה' ה'
והיה פי יביאך והיה אם שמוע,
ו' שמע ישראל, הו"ה - ו' י'
באמצע, יההו - ה' ה' באמצע.
ובצורה של שמים עשרה
היו"ת נודעו כלם, ואלה הם:
יהו"ה יההו יוה"ה, שרמונים
בשם יו"ד ה"י וי"ו ה"י. השם
הזה מקור האותיות, והמקור
שלן בפסוקים בנקודות: יהו"ה
ישמחו השמים ותגל הארץ -
מקור הנקודות מן יהה"ו יתהלל
המתהלל השכל וידוע, יהה"ה
ידותיו ולצלע המשכן השנית.

שליש וי"ם בשם הזה יו"ד
ה"י וי"ו ה"י, והיה והה"י
ויה"ה, הנקודותם ויראו אותה
שרי פרעה והו"ה, והה"י וידבש
ה"ים ה"ה יהו"ה, ויה"ה וירא

במצחו, שנאמר (תהלים סט לב) משור פר מקרן
מפריס, מקרן חסר יו"ד פתיב, ודא רצועה
דיד תפלי דמארי עלמא.

כ' פתר דמארי עלמא, איהו שמייה, תפלין
דשוי, אבל פתר תפלין עליה, ורזא דמלה
אין קדוש פיהו"ה פי אין בלתך (שמואל א ב)
לית פקודא דלא אתפלילן ביה עשר
ספירן.

ועיקר התפלין משמאלא, ובגין כך נשבע
יהו"ה בימינו (ישעיה סב ד) זו תורה,
ובזרוע עזו אלו תפלין, ומסטרדא דשמאלא
ה' תפלין על ו', אימא על ברה, בגין דבה
אתבני, הדא הוא דכתיב פונן שמים
בתבונה (משלי ג ב). י' אבא, תפלין על ברתא
ה', דביה אתבניאת, הדא הוא דכתיב יהו"ה
בחכמה יסד ארץ, ודא הוא הו"ה, ודא הוא
רזא ארבע משמרות הויה לילה.

ואית דאמר הויות באמצע, פגוונא דא
יהה"ו, י' קדש לי, ה' ה' והיה פי
יביאך והיה אם שמוע, ו' שמע ישראל,
הו"ה ו' י' באמצעיתא, יהה"ו ה' ה'
באמצעיתא.

ובצורה די"ב הוין, אשתמודעו פלהו, ואלין
אינון יהו"ה יהה"ו יוה"ה, דרמיזי
בשם יו"ד ה"י וי"ו ה"י, האי שמא מקורא
דאתוון, ומקורא דלהון בקראי בנקודי,
יהו"ה ישמחו השמים ותגל הארץ (תהלים צו
יא), מקורא דנקודי מן יהה"ו (ירמיה ט כג) יתהלל
המתהלל השכל וידוע, יוה"ה (שמות כו
יט-כ) ידותיו ולצלע המשכן השנית.

תלת ווי"ן בהאי שמא יו"ד ה"י וי"ו ה"י,
והי"ה והה"י ויה"ה, ונקודיך דלהון ויראו אותה שרי

ואי תימא לאו אינון ביד אלא בית אחד
חמשאה, יד פהה, הכי הוא ודאי דאיהי
חמשאה (דף ט ע"ב) ואיהי רביעאה, רביעאה
ליה"ו יד פהה, יה"ו איהו אהי"ה, וסליק
לחושפן כ"א, וארבע אתוון בכלל כ"ה, ה'
מן יהו"ה רביעאה ליה"ו, וחמשאה
לאהי"ה, דאיהו ארבע בתי, ואיהו בית
חמשאה.

ועוד אהי"ה אדני סליק לחושפן אלהי"ם,
דאיהו פללא דחמשה בתי תפלי,
יהו"ה ארבע פרשיין, י' קדש לי (שמות יג
ב) ודא חכמה, ה' והיה פי יביאך (שם יא) ודא
בינה, ואינון לימינא ושמאלא, דאינון חסד
גבורה, ו' שמע ישראל (דברים ו ד) תפארת,
פליל שית תיבין דיהודא, ה' והיה אם
שמע (שם יא יג) מלכות, שכינתא תתאה.

תלת רצועין נצח והוד ויסוד, יסוד רצועה
דקשיר וא"ו עם ה', פי כל בשמים
ובארץ (דה"א כט יא), דאחיד בשמיא ובארעא,
תרין רצועין נצח והוד, דאחידן בה' עלאה,
והקרנים גבוהים, והאחת גבוה מן
השנית (דניאל ח ט), אוף הכי תרין רצועין חד
ארוכה וחד קצרה, קצרה עד החזה, ארוכה
עד טבורא.

ואתפשטותא דה' עלאה עד הוד באת י'
איהו, דאיהו קשר של תפלין
דרישא, דאיהי ה' עלאה, סליקת לחמשיין,
חמש זמנין עשר באת י', והיינו ה' י' מן
אלהי"ם, חמש זמנין ה' באת י' חמשיין,
בחמש ספירן, יסוד כ"ל נטיל לון פלהו,
וירית לון לכלה והיינו כ"ל פל"ה.

באת ה תתאה קרן אחת, ורזא דמלה
אוקמוהו רבנן, שור שהקריב אדם הראשון קרן אחת היתה לו

תאמר, אינם ביד, אלא בית אחד
חמישי, יד פהה? כך זה ודאי,
שהיא חמישית והיא רביעית,
רביעית ליה"ו יד פהה, יה"ו
הוא אהי"ה, ועולה לחושפן
כ"א, וארבע אותיות בכלל כ"ה.
ה' מן יהו"ה רביעית ליה"ו
וחמישית לאהי"ה, שהיא ארבע
בתים, והוא הבית החמישי.

ועוד אהי"ה אדני עולים
לחושפן אלהי"ם, שהוא הפלל
של חמשה בתי תפלין. יהו"ה -
ארבע פרשיות, י' - קדש לי, וזו
חכמה, ה' - והיה פי יביאך, וזו
בינה, והם לימין ושמאל, שהם
חסד וגבורה, ו' - שמע ישראל,
תפארת פולל שש תבות היחוד,
ה' - והיה אם שמוע, מלכות -
שכינה תחתונה.

ש"ש רצועות - נצח הוד ויסוד.
יסוד רצועה שקושרת וא"ו עם
ה', פי כל בשמים ובארץ,
שאוחז בשמים ובארץ. שתי
רצועות נצח והוד, שאוחזים
בה' עליונה, והקרנים גבוהים,
והאחת גבוהה מן השנית, אף
כך שתי רצועות - אחת ארפה
ואחת קצרה. קצרה עד החזה,
ארפה עד הטבור.

והתפשטות של ה' העליונה עד
הוד באות י' היא, שהוא הקשר
של תפלין של ראש, שהיא ה'
עליונה, עולה לחמשים, חמש
פעמים עשר באות י', והיינו ה'
י' מן אלהי"ם, חמש פעמים ה'
באות י' - חמשים, בחמש
ספירות, יסוד כ"ל, נוטל אותם
כלם, ומוניש אותם לפלה, והיינו
כ"ל פל"ה.

באות ה' תחתונה קרן אחת,
וסוד הדבר פרשוהו רבותינו,
שור שהקריב אדם הראשון, קרן

בא ראה, כל הו"ה שהיא ה' על י', ה' על ו' - נקבה, כל הו"ה ששני ההי"ן פאחד באמצע, הן אחיות, כמו זה: יהה"ו. כל הו"ה י' ו' פאחד באמצע - הו"ה (הו"ה), הם אחים, כי ישבו אחים יחדו - שני ההי"ן פאחד, ותלכנה שתיהן - י' ו' רחוקים זה מזה או קרובים זה מזה, עליהם נאמר שלום שלום לרחוק ולקרוב, שהינו קרוב עולה ויורד יהה"ו, ה' שהיא אם עולה, עולה אל י', היא העולה, ה' שהיא בת יורדת אל הו', ויורד מעשת החטאת, על פן יעזב איש את אביו ואת אמו, וזהו קרבן עולה ויורד, חמש אשות עולות וחמש יורדות.

אין הו"ה שלא מראה על סוד עליו. הוה"י כשהנקבות שולטות על הזכרים, הדין נראה בעולם ומיתה ועני, וזה הוא סוד שהפך משה שמו והרג את המצרי, שנאמר בו ואמר לי מה שמו מה, ומשה הפך אותו כמו זה: מה שמו מה לי - הוה"י, ונקודה הוה"י מצרי שמולול בשמו ואמר מה שמו, מה יכול לעשות לי, להרג אותו בו, ואם האותיות בסופי תבות, הנקודות הם מראשית תבות.

תקון ה': בראשית ב"ת ראש"י, אלה ראשי בית אבותם, בת עליה בארו בעלי המשנה, בת בתחלה סימן יפה בנים, והיא י' מן אדנ"י, מרגלית יקרה כלולה מפל הגונים, שאות י' מן יהוה"ה לא תופס בו גון כלל. זהו שכתוב אני יהוה"ה לא שנית, לא ישתנה בשום גון כלל, אלא מאיר מבפנים של הגונים שם יהוה"ה כמו נשמה בגוף האדם או כנר בהיכל.

(1) אני יהוה"ה לא שנית, לא ישתני בשום גון כלל, אלא נהיר מלגאו דגונין, דשם יהוה"ה כנשמתא בגופא דאיניש, או פשרגא בהיכלא.

תא חזי כל הו"ה דאיהי ה' על י' ה' על ו' נוקבא, כל הו"ה דתרין ההי"ן פחדא באמצע אינון אחיות, כגוונא דא יהה"ו, כל הו"ה י' ו' פחדא באמצע הו"ה (נ"א הו"ה) אינון אחים, (דברים כה ה) כי ישבו אחים יחדו, תרין ההי"ן פחדא, ותלכנה שתיהן (רות א יט). י' ו' רחוקים דא מן דא או קרובים דא מן דא, עלליהו אתמר (ישעיה נד ט) שלום שלום לרחוק ולקרוב וגו', דהיינו קרבן עולה ויורד יהה"ו, ה' דאיהי אימא עולה, סליקא לגבי י' היא העולה, ה' דאיהי ברפא נחיתת לגבי ו', ויורד מעשת החטאת (ויקרא ט כב), על פן יעזב איש את אביו ואת אמו וגו' (בראשית ב כד). והאי איהו קרבן עולה ויורד, חמש אשות סלקין, וחמש נחיתין.

לית הו"ה דלא אחזי על רזא עלאה, הוה"י פד נוקבין שלטין על דבורין, דינא אחזי בעלמא ומיתה ועוני, ודא הוא רזא דהפך משה שמה וקטל למצרי, דאתמר ביה ואמר לי מה שמו מה (שמות ג יג), ומשה הפך ליה כגוונא דא מה שמו מה לי הוה"י, ונקודה הוה"י מצרי דמולול בשמה ואמר מה שמו, מה יכול למעבד לי, לקטיל ליה ביה, ואם אתוון בסופי תיבות נקודין אנון מראשי תיבין.

תקוונא ה', בראשית ב"ת ראש"י, אלה ראשי בית אבותם (שמות ו יד). בת עליה אוקמוהו מארי מתניתין, בת בתחלה סימן יפה לבנים, ואיהי י' מן אדנ"י, מרגלית יקרה כלילא מפל גונין, דאת י' מן יהוה"ה לא תפס ביה גון כלל, הדא הוא דכתיב (מלאכי ג

יושב הארץ הפנעני. הוה"י היו"ה ההי"ו - מקורם הוה"י וכל זה איננו שנה לי, היו"ה המר מירנו והיה הוא, ההי"ו עירה ולשרקה בני אתנו, היה"ו הו"ה ההי"ו, היה"ו ליהו"ה אתי ונרממה שמו, הו"ה הנה יד יהוה"ה הו"ה, ההי"ו וצדקה תהיה לנו כי.

וכך הפסוקים שבאים ההי"ו"ת הללו בראשי אותיות או בסופי אותיות, בין מן התורה, בין מן הנביאים, בין מן הפתובים, יכול לנקד אותם בנקודיהם, אף כן כל ההי"ו"ת שבאות משלש אותיות, נקדה שלהם בפסוקים, כמו יה מקורו: כי יהוה יהיה בכסוף. ויש שמנקד אותם מראשי תבות להי"ה שבסופי תבות, ואם הו"ה בראשי תבות - הנקוד שלו בסופי תבות. ויש נקוד בסוד אחר כמו זה: יהוה"ה מלך יהוה"ה מלך יהוה"ה השמות למעלה, הנקודות שלהם כתובות תחתיהם.

ארבעה שמות תלויים מכל שם ושם, ועליהם נאמר וקרא זה - כנגד שתיים עשרה פני שלש החיות, אל זה - שתיים עשרה פני שלש החיות, ועל כלם פני אדם, ותפלין הוא פני אדם, ציצית פני החיות וכנפי החיות, ופרשוהו רבותינו, שם בן שתיים עשרה - כל היודעו והזהיר בו, כל תפלותיו מתקבלות, ומקורו יו"ד ה"י וא"ו ה"י. כל י' הוא פני יהוה"ה, א' ודמות פניהם פני אדם. כאן בשם הזה הסוד של תפלין וציצית.

יהוה"ה, א' ודמות פניהם פני אדם (יחזקאל א ט), הכא בהאי שמה רזא דתפלין וציצית.

פרעה (בראשית יב טו) והי"ה, והה"י ודבש היום הזה יהוה"ה (דברים כו טו), ויה"ה וירא יושב הארץ הפנעני (בראשית ג טו). הוה"י היו"ה ההי"ו מקורא דלהון, הוה"י וכל זה איננו שנה לי (אסתר ה יג), הו"ה המר מירנו והיה הוא (ויקרא כו לג), ההי"ו עירה ולשרקה בני אתנו (בראשית מט יא), היה"ו הו"ה ההי"ו, היה"ו ליהו"ה אתי ונרממה שמו (תהלים לד ד), הו"ה הנה יד יהוה"ה הו"ה (שמות ט ג), ההי"ו (דברים ו כה) וצדקה תהיה לנו כי.

וכך קראין דקא אתיין הו"ה אלין בראשי אתוון, או בסופי אתוון, בין מן התורה בין מן הנביאים בין מן הפתובים, יכול לנקדא לון בנקודיהו, אופ הכי כל הו"ה דקא אתיין מתלת אתוון, נקודה דלהון בקראין, כגון יהה מקורא דיליה כי יהוה"ה יהי"ה בכסוף (משלי ג כ), ואית דנקיד לון מראשי תיבין להו"ה דבסופי תיבין, ואם הו"ה בראשי תיבות נקודא דיליה בסופי תיבין. ואית נקודה ברזא אחרא (דף י ע"א) כגוונא דא, יהוה"ה מלך יהוה"ה מלך יהוה"ה ימלך, שמהן לעילא, נקודאן דלהון כתיבין דתחותיהו.

ארבע שמהן תליין מפל שמה ושמה, ועלייהו אתמר וקרא זה (ישעיהו ו ב) לקבל י"ב אנפין דתלת חיוון, אל זה י"ב גדפין דתלת חיוון, ועל פלהו פני אדם, ותפלין הוא פני אדם, ציצית פני חיוון וגדפי חיוון, ואוקמוהו רבנן שם בן י"ב כל היודעו והזהיר בו כל תפלותיו מתקבלות, ומקורו יו"ד ה"י וא"ו ה"י, כל י' איהו אנפוי

וְאֵת י' מִן אֲדנִי אִיהוּ סְפִיר, נָטִיל גִּוּוֹן תַּכְלֵת וְאוֹכֶם מִסְטָרָא דְדִינָא, וְנִהִיר בֵּיה נִהוּרָא חוּרָא מִסְטָרָא דְרַחֲמִי, וְאִיהוּ אֵת י' מִן אֲדנִי, אֹדֶם מִסְטָרָא דְגְבוּרָה, פְּטָדָה מִסְטָרָא דִימִינָא, בְּרַקָּת מִסְטָרָא דְעֻמּוּדָא דְאֻמְצָעִיתָא, אִיהִי אֶל־ף דִּלִּית נו"ן יו"ד, פְּלִילָן מִי"ב גִּוּוֹנִין, וְכִלְהוּ מְשׁוּלָשִׁין בְּאַבְהָן, מְשׁוּלָשִׁין בְּכַהֲנִים לְוִים וְיִשְׂרָאֵלִים, קְדוּשָׁה לֶף יִשְׁלֹשׁ.

כִּל אַבְן דְּגִוּוֹן דִּילָה חִיּוּר נְטִילַת מַחְסֵד, וְאִיהִי סְגוּלָה דִּילָה רַחֲמִי, וְרָזָא דְמִלָּה וְאַהֲבַת עוֹלָם אֶהֱבִיתִךָ עַל פֶּן מְשַׁכְתִּיךָ חֲסֵד (יִרְמִיָּהוּ ל"א ב), אַבְנָא סוּמְקָא נְטִילַת מִן גְּבוּרָה, וְסְגוּלָה דִּילָה לְמַהוּי אִימָתוֹ מוּטָלַת עַל בְּרִיין דְּעֻלְמָא, אַבְנָא פְּלִילָא מִתְרִין גִּוּוֹנִין חוּר וְסוּמְקָא אִיהִי מַעֲמוּדָא דְאֻמְצָעִיתָא, יִרוֹק פְּזָהָב מִסְטָרָא דְאִימָא עֲלָאָה, דְאִיהִי תְשׁוּבָה, קו יִרוֹק דְאֶסְחָר כֹּל עֲלָמָא.

וְאִית גִּוּוֹן פְּשׁוּט כְּפוֹל מְשׁוּלָשׁ מְרֻבֵּעַ, עַד דְּסָלִיק לַעֲשָׂרָה גִּוּוֹנִין, דְּנִהִירִין בְּהוֹן י' אֲתוּוֹן, דְּאִינִין י' י"ה יו"ו יו"ה, וְסָלְקִין אֲלֵין י' לַע"ב נִהוּרִין, דְּנִהִירִין בַּע"ב גִּוּוֹנִין. חֲש"ק חל"ם שְׁב"א קַמ"ץ, אִינִין נְקוּדָא צְבֹאוֹת, נֶצַח וְהוֹד יְסוֹד, וְכִלְהוּ נִהִירִין בְּאַבְנָא יִקְרָא מַלְכוּת, פְּלִילָא מְכַל סְגוּלוֹת, שְׁב"א גִוּוֹן סוּמְקָא דְגְבוּרָה דְנָטִיל מִגִּיה הוֹד, קַמ"ץ גִּוּוֹן חוּר, וְלֹא צְרִיךְ לְאַרְכָּא בְּהוֹן דִּהָא אֲתַמְרוּ לַעֲלִילָא.

וְעוֹד תְּקוּנָא ו' וְהַמְשַׁפְּלִים יִזְהָרוּ (דְּנִיָּאל יב א) אֲלֵין אִינִין דִּידְעִין רָזָא בְּפִקּוּדָא תְנִינָא בְּמִלַת בְּרֵאשִׁית, דְאִיהִי אֶהֱבָה, דְאִיהִי (דף י ע"ב) לַחֲשָׁב זַעִיר בְּרֵאשִׁית, בְּמִתְקַלָּא חָדָא סָלְקִין, וְדָא אֶהֱבַת חֲסֵד,

וְהָאוֹת י' מִן אֲדנִי הוּא סְפִיר, נָטִיל גִּוּוֹן תַּכְלֵת וְשָׁחַר מִצַּד הַדִּין וּמֵאִיר בּוֹ אוֹר לְכֹן מִצַּד הַרַחֲמִים, וְהוּא אוֹת י' מִן אֲדנִי, אֹדֶם מִצַּד הַגְּבוּרָה, פְּטָדָה מִצַּד הַיָּמִין, בְּרַקָּת מִצַּד הָעֻמּוּד הָאֻמְצָעִי, הִיא אֶל־ף דִּלִּית נו"ן יו"ד, כְּלוּלִים מִשְׁנַיִם עֶשֶׂר גִּוּוֹנִים, וְכֻלָּם מְשַׁלָּשִׁים בְּאַבְהוֹת, מְשַׁלָּשִׁים בְּכַהֲנִים לְוִים וְיִשְׂרָאֵלִים, קְדוּשָׁה לֶף יִשְׁלֹשׁ. כִּל אַבְן שֶׁהָגוֹן שְׁלֹשׁ לְכֹן, נְטִילַת מַחְסֵד, וְהַסְגָּלָה שְׁלֹשׁ אֶהֱבָה, וְסוֹד הַדְּבָר - וְאַהֲבַת עוֹלָם אֶהֱבִיתִךָ עַל פֶּן מְשַׁכְתִּיךָ חֲסֵד. אַבְן אֲדָמָה נְטִילַת מִגְּבוּרָה, וְהַסְגָּלָה שְׁלֹשׁ לְהוֹיֹת אִימָתוֹ מְטָלַת עַל בְּרִיּוֹת הָעוֹלָם. הָאֲבָן כְּלוּלָה מִשְׁנֵי גִוּוִים - לְכֹן וְאֹדֶם - הִיא מַעֲמוּד הָאֻמְצָעִי. יִרוֹק פְּזָהָב מִצַּד הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהִיא תְשׁוּבָה, קו יִרוֹק שְׁמִקִּיךָ כֹּל הָעוֹלָם.

וְיֵשׁ גִּוּוֹן פְּשׁוּט כְּפוֹל מְשַׁלָּשׁ מְרֻבֵּעַ, עַד שֶׁעוֹלָה לַעֲשָׂרָה גִּוּוִים שְׁמֵאִירִים בָּהֶם עֶשֶׂר אוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן י' י"ה יו"ו יו"ה, וְאֶלָּה עוֹלוֹת י' לַע"ב אוֹרוֹת שְׁמֵאִירִים בַּע"ב גִּוּוִים. חֲש"ק - חל"ם שְׁב"א קַמ"ץ, הֵם נְקוּדָא צְבֹאוֹת, נֶצַח וְהוֹד יְסוֹד, וְכֻלָּם מֵאִירִים בְּאֲבָן הַנִּכְבְּדָה מַלְכוּת, כְּלוּלָה מְכַל הַסְגָּלוֹת. שְׁב"א - גִּוּוֹן אֹדֶם שֶׁל גְּבוּרָה, שְׁנוּטִל מִמֶּנָּה הוֹד. קַמ"ץ - גִּוּוֹן לְכֹן, וְלֹא צְרִיךְ לְהֵאָרֵךְ בָּהֶם. שְׁהִירִי נִאֲמָרוּ לְמַעַלָּה.

וְעוֹד תְּקוּנָא ו', וְהַמְשַׁפְּלִים יִזְהָרוּ, אֵלּוּ הֵם שְׁיֻדְעִים סוֹד בְּמִצְוֵה הַשְׁנִיָּה בְּמִלַת בְּרֵאשִׁית, שֶׁהִיא אֶהֱבָה, שֶׁהִיא לַחֲשָׁבוֹן קֶטֶן בְּרֵאשִׁית בְּמִשְׁקַל אֶחָד עוֹלָם, וְזוֹ אֶהֱבַת חֲסֵד, שֶׁהִיא ע"ב בְּחֻשְׁבוֹן, כְּנֻדָּה הֵשֵׁם הַמְּפֻרָשׁ

תַּפְּלָה קֹדֶם לְמוֹד הַזוֹהַר הַקְדוּשׁ

רְבוּן הָעוֹלָמִים וְאֲדנִי הָאֲדוֹנִים, אֲב הַרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִדְדָה וּבְהַשְׁתַּחֲוִיָּה, שֶׁקִּרְבָּתְנוּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוּדָתְךָ עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ, וְנִתַּתְּ לָנוּ חֵלֶק בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה. מָה אָנוּ, מָה חַיֵּינוּ, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֲסֵד גָּדוֹל כְּזֶה. עַל כֵּן אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, שֶׁתִּמְחוֹל, וְתִסְלַח, לְכָל חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ, וְאֵל יִהְיֶה עוֹנוֹתֵינוּ מִבְּדִילִים בִּינֵינוּ לְבִינֶיךָ. וּבְכֹן יִהְיֶה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכַוֵּן לְבָבֵינוּ לִירְאָתְךָ וְאַהֲבָתְךָ, וְתִקְשִׁיב אָזְנֶיךָ לְדְבָרֵינוּ אֱלֹהֵי, וְתַפְתַּח לְבָבֵינוּ הָעוֹר בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ, וְיִהְיֶה לְמוֹדֵנוּ זֶה נֶחֱת רוח לְפָנֵי כְּסֵא כְבוֹדְךָ פְּרִיחַ נִיחוּחַ. וְתִאֲצִיל עָלֵינוּ אוֹר מְקוֹר נְשִׁמָּתְנוּ בְּכָל בְּחִינָתֵינוּ, וְשִׁיתְנוּצְצוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְדוּשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם גְּלִית דְּבָרֶיךָ אֱלֹהֵי בְּעוֹלָם. וּזְכוּתָם, וּזְכוּת אֲבוֹתָם, וּזְכוּת תּוֹרָתָם, וְתִמְמִימוֹתָם, וְקִדְשָׁתָם, יַעֲמֹד לָנוּ לְכָל נִפְשָׁל בְּדָבָרִים אֵלּוּ. וּבְזְכוּתָם תִּאִיר עֵינֵינוּ בְּמָה שָׁאֲנוּ לּוֹמְדִים. כְּמֵאֲמָר נַעֲיִם זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל "גַּל עֵינֵי וְאַבְיִטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ". יִהְיֶה לְרַצוֹן אֲמָרִי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגוֹאֲלִי. פִּי יי יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּי דַעַת וְתִבְנוּנָה: (מְכַלָּה מִהָאֲרִיז"ל)

תַּפְּלָה לְאַחַר קְרִיאַת הַזוֹהַר

יִהְיֶה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבֹתֵי שִׁיתְקִים בָּנוּ עִתָּה מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְאִשִּׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדֵי פְּסִיתֶיךָ לְנִטְע שְׁמִים וְלִיסַד אֲרִיץ", לְהַעֲלוֹת לְרוּחִים וּלְתַקֵּן הַרִיסוֹת וְחֻרְבוֹת הַשְׁכִּינָה הַקְדוּשָׁה לְקִשּׁוּט וּפּוֹרְפִירָא עֲלָאָה וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל מְכוּנוֹ יֵשֵׁב לְהַחֲזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנָה וְקִים בָּנוּ מִהֲרָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְהִיא אוֹר הַלְבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה וְאוֹר הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבַעֲתִים כְּאוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים". וּזְכוּת הַרְשָׁב"י הַקְדוּשׁ וּבְנוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתָם בֶּן עֲזִיָּהוּ, יַעֲמֹד לָנוּ לְתַקֵּן הָעוֹלָם מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא עַד סוּפּוֹ כְּרֻצוֹנוֹ וְכְרַצוֹן יִרְאִיו. וּבְזְכוּת הַיּוֹתָנוּ עֲסוּקִים בְּחֲכָמָה הַזֹּאת, עַל יְדֵה תַתְּקֵרֵב הַגְּאוּלָּה, וְיִשְׁוַעֲתָה מִהֲרָה תַצְמִיחַ, לַעֲלוֹי שְׁכִינַת עֲזֻזָּה בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְיִקְוִים בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יִהְיֶה אוֹר", וַיֵּצֵא עָלֵינוּ אוֹר ה', בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד, אֲמֹן נֶצַח סֵלָה וְעַד.

(נִסַּח הַתַּפְּלָה מִתּוֹד לְשׁוֹנוֹ הַקְדוּשׁ שֶׁל רַבִּי חַיִּים וִיטָאֵל זִיע"א)

ויסע ויבא ויט, שבו וא"ו
כחשבון אח"ד, שהינו מאמר
אחד שהוא בראשית, שבארוה
עליו, והלא במאמר אחד יכול
להבראת, וזהו אהוב רבנו. מי
שמוסר נפשו באחד, באהבת
רבנו, ומשום זה ואהבת את ה'
אלהי"ך, אפלו נוטל את נפשו.
שאם חביבה עליו נפשו מגופו,
לך נאמר ובכל נפשך. ואם
חביב עליו גופו ממנו, לך
נאמר ובכל לבבך. ואם חביב
עליו ממונו מגופו, לך נאמר בכל
מאדך. במה שחביב עליך, מסר
אותה באהבת רבנוך בעת צרה.
וזהו הנסיון שעתידים ישראל
להתנסות בשבעים השנים של
הגלות האחרונה, שעני חשוב
כמת, וכאלו נוטלים נפשו, גוף
ונפש וממון - כלם שקולים.
במה שחביב עליו, מסר אותו
באהבת רבנו, ובאותו זמן
נקשר במלת אהב"ה שהיא
בראשית, וכאלו בו ברא עולם,
ומי שלא מוסר נפשו או ממונו
באהבת רבנו בשעת השמד,
כאלו החזיר עולם לתהו ובהו,
ומי שמוסר נפשו וגופו וממונו
בשעת השמד באהבת רבנו,
זהו שנקרא אהוב רבנו ודאי,
ובאותו עולם אין למעלה ממנו,
ומשום זה הכתוב סמוך לו
והארץ היתה תהו ובהו.

ואהבת ה' היא המלכות
שפלוה מכל הספירות, והיא
מצות הקדוש ברוך הוא בכל
תר"ג מצוות, ובגללה נאמר
מדוע אתה עובר את מצות
המלך, והיא בנין עולם. השפחה
הרעה היא חרבן עולם, ומשום

מדוע אתה עובר את מצות המלך, ואיהי בנין עולם. שפחה בישא
איהי חרבן עולם, ובגין דא אתמר בה (בראשית א ב) והארץ היתה תהו

דאיהי ע"ב בחושפון, לקבל שמה מפרש
ויסע ויבא ויט, דביה וא"ו בחושפון אח"ד,
דהיינו מאמר אחד דאיהו בראשית,
דאוקמוה עליה והלא במאמר אחד יכול
להבראת, והאי איהו רחימוי דמאריה, מאן
דמסר נפשיה באחד, ברחימוי דמאריה,
ובגין דא ואהבת את יהו"ה אלהי"ך (דברים ו
ה) אפילו נוטל את נפשו, דאם חביב עליה
נפשיה מגופא לך נאמר ובכל נפשך, ואם
חביב עליה גופיה מממוניה לך נאמר בכל
לבבך, ואם חביב עליה ממונא מגופא לך
נאמר בכל מאדך, במה דחביב עלך מסור
ליה ברחימוי דמאריך בעת צרה.

ודא איהו נסיון דעתידין ישראל לאתנסאה
בשבעין שנין דגלות בתראה, דעני
חשוב כמת, וכאלו נוטלין נפשיה, גופא
ונפשא וממונא פלהו שקולין, במה דחביב
עליה מסור ליה ברחימוי דמאריה, ובההוא
זמנא אתקשר במלת אהב"ה דאיהי
בראשית, וכאלו ביה ברא עלמא, ומאן
דלא מסר נפשיה או גופיה או ממוניה
ברחימוי דמאריה בשעת השמד, כאלו אחזר
עלמא לתהו ובהו, ומאן דמסר נפשיה
וגופיה וממוניה בשעת השמד ברחימוי
דמאריה, דא אתקרי רחימא דמאריה ודאי,
ובההוא עלמא לית לעילא מיניה. ובגין דא
קרא סמיה ליה והארץ היתה תהו ובהו (בראשית

א ב)

ואהבת יהו"ה איהי מלכות, פלילא מפל
ספירן, ואיהי פקודא דקודשא בריך
הוא בכל תר"ג פקודין, ובגינה אתמר (אסתר

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי
אלהינו ואלהי אבותינו. בקדה ובהשתחויה, שנקרבתנו לתורתך ולעבודתך
עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר
עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול,
ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניה. ובכן
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך,
ותקשיב אוניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו
זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל
בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריה אלה
בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו
לבל נכשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים
זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון
לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (תפלה מהאריז"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבותי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים
דברי בפיך ובצל ידי פסיתיך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם
ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופורפירא עלאה ולארמון שעל
מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור
הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות
הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויתם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום
שנברא עד סופו כרצונו וכרצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בתחכמה הזאת, על
ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוזנו במהרה בימינו.
ויקוים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארע עלינו אור ה', ביום
ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

וְבָהּ, וְאִתִּי רְצוּעָה בִּידָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְאַלְקָאָה בֵּיה חַיִּיבִיא.

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל דְּרָחִים לְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא
מִגּוֹ נַפְשִׁיהּ אוֹ גּוֹפִיהּ אוֹ מְמוּנִיהּ,
דִּינִטִּיר לִיהּ קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָא רַחֲמֵי
דִּלְיָהּ תְּלוּיָהּ בַּהֲהִיא דִּיהִיב לִיהּ, וְלֹא עָקֵר
רַחֲמֵי, דִּלְאֹ אִיהוּ הָא רַחֲמֵי, דָּאם נָטַל
מְמוּנִיהּ אוֹ גּוֹפִיהּ פְּפֵר בִּיהּ, לֹא אִיהוּ עָקֵר
רַחֲמֵי, עַד דְּמָסַר נַפְשִׁיהּ בְּרַחֲמֵי דְמֵאֲרִיהּ
וְאִם כָּל תְּלַת שְׁקוּלִין לְגַבִּיהּ, יִמְסוֹר לֹון כְּלָהּ
עַל קְדוּשַׁת שְׁמִיהּ בְּרַחֲמֵי, וְהָא אִיהוּ עָקֵר
רַחֲמֵי, דְּאִיהוּ אֶהְבֵּת יְהוָה מַלְכוּת, דְּאִיהִי
אֶהְבֵּת חֶסֶד, דִּירָאָה מִסְטָרָא דְגְבוּרָה אִיהִי,
וּמִחֶסֶד אִיהִי מַלְכוּת אֶהְבֵּת יְהוָה כְּמָה
דְּאֵתְמַר, מִגְבוּרָה אִיהִי יֵרֵאת [טז].

וְאֵלֶּיךָ תָּאֵרָא דְאִיְהִי תִרְיָא מִתְּרוּיָהוּ אֲתִיְהִיב
 לִישְׂרָאֵל וְדָא עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא,
 מִסְטֵרִיהּ אֲתִקְרִיאַת מַלְכוּת תּוֹרַת יְהוָה
 מִמֶּנָּה, וְאִיְהִי מִצְוָה דִּילֵיהּ בְּכָל תְּרִיג פְּקוּדֵי
 דְּתַלְיִין מִשְׁמִיּהּ, דְּאִינוּן שְׁמִי עִם יִ"ה תֵּלַת
 מֵאָה וּשְׁתֵּין וּחֲמִשׁ, זְכָרֵי עִם וִ"ה מֵאֲתָן
 וְתַמְנִיא וָאַרְבַּעִין, הֵיא בְּצַלְמוֹ כְּדֻמוּתוֹ.

[illegible]

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ יִבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם
 יִהְיֶה מִן אֵישׁ וְאִשָּׁה, בְּתֵר דְּחָאבוּ וַיֵּעַשׂ
 יְהוָה אֱלֹהִים לָאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתִנּוֹת עוֹר
 וְלִפְשֵׁם (בראשית ג כא), וְהִינּוּ בּוֹרָא מְאֹרֵי הָאֵשׁ

זֶה נֶאֱמַר בָּהּ וְהֶאָרַץ הִיטָה תְּהוֹ
וְכַהֲ, וְהִיא רְצוּעָה בִּיד הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְהִלְקוֹת בָּהּ הַרְשָׁעִים.
וְזֶה, מִי שְׂאוֹהֵב אֶת
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתּוֹךְ נִפְשׁוֹ
אוֹ גּוּפוֹ אוֹ מְמוֹנוֹ, שִׁשְׁמֵר אוֹתוֹ
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הִרִי אֲהַבְתּוֹ
תְּלוּיָהּ בְּאוֹתָהּ שֶׁנֶּחֱן לוֹ, וְאִינָהּ
עָקֵר אֲהַבְתּוֹ, שֶׁלוֹ לֹא אֲהַבָּה,
שֶׁאִם נִטַּל מְמוֹנוֹ אוֹ גּוּפוֹ כּוֹפֵר
בּוֹ. אֵינוֹ עָקֵר הָאֲהֻבָּה, עַד
שֶׁמוֹסֵר נִפְשׁוֹ בְּאַהֲבַת רִבּוֹנוֹ.
וְאִם כָּל הַשֵּׁלֶשׁ שְׁקוּלִים לְגַבְיֵי,
יִמְסֵר אֶת כָּלָם עַל קִדְשֵׁת שְׁמוֹ
בְּאַהֲבָה, וְזֶהוּ עָקֵר הָאֲהֻבָּה,
שֶׁהִיא אֲהַבְת יְהוָה מַלְכוּת,
שֶׁהִיא אֲהַבְת חֶסֶד, שִׁירָאָה הִיא
מִדַּת הַגְּבוּרָה, וּמִחֶסֶד הִיא
מַלְכוּת, אֲהַבְת יְהוָה, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר מִגְּבוּרָה הִיא יִרְאֵת ה' .
וְזֶה שֶׁהִיא תִּרְיָא - מִשְׁנִינֵיהֶם
נִתְּנָה לְיִשְׂרָאֵל, וְזֶה עֲמוּד
הָאֲמֻצָּע, מִדַּת נִקְרֵאת הַמַּלְכוּת
תּוֹרַת יְהוָה (תַּמְקִידָה), וְהִיא מִצְוֶה
שֶׁלוֹ בְּכָל תִּרְיָא מִצְוֹת שְׁתַּלְמִינִים
מִשְׁמוֹ, שֶׁהֵם שְׁמִי"ע עִם יִי"ה -
שִׁס"ה. זְכָרִי עִם וִי"ה - רַמ"ח,
הִיא בְּצַלְמוֹ כְּדַמּוּתוֹ.

וְיָדָהּ תִּקְוֶה ז', וְהַמְשָׁפִּילִים יִזְהָרוּ,
אֵלֶּה שִׁיּוּדֵּים בְּמִלַּת בְּרֹאשִׁית
מִצְוָה שְׁלִישִׁית, שֶׁהִיא בְּרִית
מִלָּה, וְהֵינּוּ בְּרֹאשִׁית - בְּרִי"ת
א"ש, וּבְרִית הִיא י', וְעַם א"ש
נִצְטָה אִי"ש, וְאִךְ כִּךְ הָאוֹת ה'
עַם אֵשׁ הִיא נִקְבָּה, וְעַל שְׁתֵּי
הָאֲשׁוֹת נֶאֱמַר בְּתַחֲלָה כְּתוּבָה
אוֹר, שֶׁבֶּהֱ עָקְבוּ מִכָּה גִלְגַּל
חֹמֶה.

וַיִּבְרָא בורא מאורי האש, שהם
בהבדלה, י"ה מן איש ואשה,
אחר שחטאו - ויעש יהו"ה
אלהים לאדם ולאשתו פתגות
עור ולבלבשם, והינו בורא מאורי
האש, (אשה), וזה עור של נחש

וְדָא עוֹר שֶׁל נֶחֱשׁ, לְאַתָּה פָּאָה בְּמָה
דְּחָאב, וּבִגִּין דָּא צְדִיקִים דְּנִטְרִי בְּרִית שׁוּב
אֵינֶם חוֹזְרִים לַעֲפָרָן, דְּאִיהוּ עוֹר מְשָׁכָא
דְּחוּיָא דְּאַתְבָּרִי מַעֲפָרָא, דְּאַתְמַר בֵּיהּ וְנֶחֱשׁ
עָפַר לַחֲמוֹ (ישעיהו סה כב).

וַיֵּלֶךְ מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת־בְּרִית אֶתְדָן בְּחִבּוּט
הַקֶּבֶר בַּהֲהוּא עֶפְרָא, וְאֵלֶּיךָ אֵינוֹן
דְּגוּפָא דְלֵהוֹן אֵינוֹן לֹון קֶבֶר בְּחִיּהוֹן,
דְּדַחְקִין לֹון שְׁעָתָא בְּכָל יוֹמָא, וּבְמִלְאָכָא
דְּלֵהוֹן דְּאַתְּבַקַּע דְּמָא בְּצַפְרִינֵיהוֹן, וּבְגִין
דָּא תְּקִינוּ לְאַחְזָא צַפְרָנִים בְּהַבְדְּלָה,
דְּהוּה אָדָם מְלוּבֵשׁ בְּכַתְנוֹת צַפְרָנִים, דְּהוּ
נִהְרִין פְּעֻנֵי כְּבוֹד. (ד' י"א ע"א) וְאִיהוּ בְּהַבְדְּלָה
מִיֵּיהוּ, (בראשית ג' ז) וַיֵּדְעוּ כִּי עִרְמָם הֵם
מִיֵּיהוּ, בְּגוּפָא וּנְשֻׁמָּתָא וְרוּחָא וּנְפִשָּׁא,
עֲרוּמִים מִכְּתָנוֹת אֹר, דְּאֵינוֹן מְאוּרֵי הָאֵשׁ,
וּבְגִין דְּבִשְׁבַת אִתְּמָא לֹון בְּאַדְלָקַת שְׁרָגָא
דְּשִׁבַת בְּתֵרִין פְּתִילוֹת דָּאֵשׁ, וּבְמוֹצָאי שְׁבַת
יִתְעַבְּרוּן מִיֵּיהוּ, תְּקִינוּ לְמֵימַר בְּמוֹצָאי שְׁבַת
הַבְּדִלָה בָּאֵשׁ.

וְהָיָה דִּבְשַׁפֹּת וַיּוֹמִין טָבִין מֵתֻלְפָּשִׁין נֶשְׁמָתִין
בְּכִתְנֹת אוֹר, אָמַר ה' בֵּיא (ישעיה כד)
(טז) עַל כֵּן פְּאוּרִים כִּפְדּוּ יְהוּ"ה, וְאוּקְמוּהוּ
רַבְּנָן כִּפְדּוּהוּ בְּכִסּוֹת נָקִיָּה, מִיד דְּאָמַר מִלִּין
אַלִּין אֲשַׁתְּטֹחוּ קִמְיָה כָּלְהוּ בְּנֵי מִתִּיבְתָּא,
דְּלִית חֲדוּרָה בִּינְיָהּ פְּחֲדוּרָה כִּד אֶתְחַדֵּשׁ בִּינְיָהּ
רְזָא דְאוּרִיטָא.

וְהָיָה דָּא מֵאן דְּנָטִיר בְּרִית אֶשׁ, קָרַי
אִישׁ צְדִיק תָּמִיד, וְאוֹת **(י)** חֲדָא דְּרִי
אַיְהִי חוּלִיא עַל צֻאר דְּשַׂד יַצֵּר הָרַע,
חוּלִיא דְּשִׁלְשָׁא, וּבְגִין דָּא רִשִׁים **(כ)** דְּרִי
בְּבֵרִית, וְרִשִׁים בְּמוֹזָה, דְּמַזְדַּעְזַעִין כְּלֵהוּץ
מֵהָאִי שִׁלְשָׁא, דְּאִיְהִי אוֹת בְּרִית, אוֹת

לֹתִי הָיָה בְּמֶה שֶׁחָטָא. וּמִשּׁוּם זֶה, צְדִיקִים שֶׁשּׂוֹמְרִים הִבְרִית, שׁוֹב לֹא חוֹזְרִים לַעֲפָרָם, שֶׁהוּא עוֹר הַנֶּחֱשׁ, שֶׁנִּבְרָא מֵעֶפֶר, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְנִחַשׁ עֶפֶר לַחֲמוּ.

וְזֶה מִי שֶׁלֹא שׁוּמְ
הַבְּרִית, נִדּוֹן בַּחֲבוּט הַקֶּבֶר
בְּאוֹתוֹ עֶפֶר, וְאֵלּוּ הֵם שְׁגוּפָם
וְזֶה קֶבֶר לָהֶם בְּחַיֵּיהֶם,
שְׂדוּחִיקִים לָהֶם אֶת הַשְׁעָה בְּכָל
יוֹם, וּבִמְלֹאכָתָם מִתְבַּקֵּעַ דָּם
בְּצִרְנֵיהֶם, וּמִשּׁוּם זֶה תִּקְנוּ
לְהִרְאוֹת ת צִרְנֵים בַּהֲבֵדְלָה,
שֶׁהִיא אָדָם מְלֻבֵּשׁ בְּכַתְנוֹת
צִרְנִים שֶׁהֵיוּ מֵאִירִים כְּמוֹ עֲנָנִים
כְּבוֹד, וְהוּא בַּהֲבֵדְלָה מֵהֶם.
וַיִּדְעוּ כִּי עֲלֵמָם הֵם - מֵהֶם,
בְּגוּף וּנְשָׁמָה רוּחַ וּנְפֶשׁ, עֲרָמִים
מִפְתָּנוֹת אֹר, שֶׁהֵם מֵאוּרֵי הָאֵשׁ,
וּמִשּׁוּם שֶׁבִשְׁבֶּת נִרְאָה לָהֶם
בַּהֲדָלָת נֵר שֶׁבֶת בְּשֵׁת פְּתִילוֹת
אֵשׁ, וּבִמְצוּצֵי שֶׁבֶת יַעֲבְרוּ מֵהֶם,
תִּקְנוּ לֵאמֹר בְּמוֹצָאֵי שֶׁבֶת
הַבְּדֵלָה בָּאֵשׁ.

וַיִּשְׁכַּח וַיִּמָּוֶה שְׁכֵכְהָ וַיִּמָּוֶה טוֹבִים
מִתְלַבְּשׁוֹת וּנְשׂוֹמוֹת בְּכָתוּת אֹר,
אֲמַר הַנְּבִיא, עַל כֵּן בָּאִירִים כְּבָדוֹ
יִהְיֶה, וּפְרֻשׁוֹהוּ רְבוּתֵנוּ,
כְּבָדוֹ בְּכִסֵּת נִקְיָה. מִיָּד
שֶׁאֲמַר דְּבָרִים הַלּוֹ, הַשֵּׁתִּיחוּ
לִפְנֵיו כָּל בְּנֵי הַיְשִׁיבָה, שֶׁאֵין
חֲדָה בֵּינֵיהֶם כְּמוֹ הַחֲדָה
כְּשֶׁמִּתְחַדֵּשׁ בְּנֵיהֶם טוֹר שֶׁל
תּוֹרָה.

בְּרִית אֵשׁ, וְקָרָא אִישׁ צָדִיק תָּמִים, וְאוֹת י' שֶׁל שְׂדֵי הָיָא חֲלִיָּה עַל צִוָּר הַשֹּׁד יָצָר הָרָע, חֲלִית הַשְּׁלִשְׁלֵת, וּמִשּׁוּם כֵּךְ רָשׁוּם שְׂדִי בְּבְרִית, וְרָשׁוּם בְּמִזְוָה, שְׁכֵלִם מְזַדְעָצְעִים מִהַשְּׁלִשְׁלֵת אֲתָא, שֶׁהִיא אוֹת בְּרִית, אוֹת יָמִים טוֹבִים, אוֹת תַּפְלִיץ.

יָמִין טָבִין, אֹת תִּפְלִין.

ו דַּאִיהוּ תַּפִּיס בַּהּ יֵצֵר הָרַע דַּאִיהוּ שִׁדְּרָה, נְטִיל בִּר נֶשׁ חֲרָבָא דַּאֲתָמֵר בַּהּ (תהלים קמט ו) רוממות א"ל בגרונם, דאיהו **ו** רישא דחרבא, **ו** גופא דחרבא, **ו** תרי פפיות דילה, וּשְׁחִיט ליה, ובגיניה אתמר הבא להרגך השפם להרגו בצלותא, דאתמר בַּהּ (בראשית יט כז) וישפם אברהם בבקר.

ז קריאת שמע איהי רומ"ח, כלילא משית תיבין דיחודא, ומרמ"ח תיבין עם יהו"ה אליהם אמת, והוא קירטא, והא אתמר חמש אבגין **ח**, דאתעבידו חד אבנא באת **ו**, וקטיל בַּהּ לֵיִצֵּר הָרַע, ובאן אתר איהי קירטא, בתפלין, חוט דקלע דכריך ביד דא רצועה דיד, דאיהו פחוט דזרקא, ואיהי קריאת שמע, קשת דזריק **ו** ים מסטרא דברוך שם כבוד מלכותו, ובכחות לראש צדיק (משלי י), דאיהו קשת הברית.

ח דא עמודא דאמצעייתא, בחמש אצבעאן דיד, דאיהי **ח** תתאה, ואיהי לימינא דחסד, דרגא דאברהם דחושבניה רמ"ח, ועם **ו** דעמודא דאמצעייתא אתעביד רומ"ח, קלע **ח** עלאה לשמאלא, **ו** אבנא דקלע, י"ה דתפלין, וכלא י"ה עם שמ"י שס"ה, זכר"י עם ו"ה רמ"ח.

ט דאיהו נטיר **ו** בתמניא יומין דמילה, בתמניא אלפי תחום שבת, בתמניא פרישין דתפלי, איהו נטיר מפל מליקי דתחת ידא דיצר הרע, דאיהו ממ"א על שתין רבוא, כל שפן מאן דקשיר ליה בשלשלאין וקטיל ליה.

י ברית דתקיננו ליה מנא בעפרא, לשדייא לה בעפרא, ודם דא יפין

י דשהוא תופס בה יצר הרע, שהוא ש"ד, לוקח האיש חרב, שנאמר בה רוממות אל בגרונם, שהוא י' - ראש החרב, ו' - גוף החרב, ה' ה' - שתי פפיות שלה, ושחט אותו, ובגללו נאמר הבא להרגך השפם להרגו, בתפלה, שנאמר בה וישפם אברהם בבקר.

י קריאת שמע היא רמ"ח, כלולה משש תבות היחוד, וממאות ארבעים ושמונה תבות עם יהו"ה אליהם אמת, והוא קלע, והרי נבאר חמש אבנים ה', שנעשו אבן אחת באות י', והורג בה יצר הרע, ובאיזה מקום הוא הקלע בתפלין. חוט של קלע שכוונך ביד זו רצועה של יד, שהוא חוט של זריקה, והיא קריאת שמע, קשת שזרקת **ו** ים **ו** של ברוך שם כבוד מלכותו, ובכחות לראש צדיק, שהוא קשת הברית.

י זה העמוד האמצעי, בחמש האצבעות של היד, שהיא ה' תחתונה, והיא לימין החסד, הדרגה של אברהם שחשבונו מאתים ארבעים ושמונה, ועם ו' של עמוד האמצעי נעשה רומ"ח, קלע ה' עליונה לשמאל, י' אבן הקלע, י"ה של תפלין, והפל י"ה עם שמ"י - שס"ה, זכר"י עם ו"ה - רמ"ח.

י ששומר י' בשמונה ימים של מילה, בשמונת אלפים תחום שבת, בשמונת רישיות התפלין, הוא שמור מפל **ו** ימים שתחת יד היצר הרע, שהוא ממנה על ששים רבוא, כל שפן מי שקושר אותו בשלשלאות והורג אותו. **י** הברית שתקנו לו כלי של עפר לזרק בעפר, ודם שפ יפין

י אֲתַחְשִׁיב לִיה פָּאֵלוּ עֲבִיד לִיה עוֹלָה, וְהָהוּא עֲפָרָא לְתַקְנָא בִּיה מְזִבַּח אֲדָמָה, וְדָם דְּבִרִית פָּאֵלוּ דְּבַח עָלָה עֲלוּוֹן, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב (שמות כ כא) מְזִבַּח אֲדָמָה תַּעֲשֶׂה לִּי וְגו', וְשׂוֹיב לִיה בַּהּ הוּא עֲפָרָא מַחְבּוּט הַקֶּבֶר, וּבְדָם מִלָּה שׂוֹיב לִיה מְשַׁחִיטת מִלֵּאךְ הַמּוֹת.

יא הָהוּא דְּקַבִּיל בְּרִית אִיהוּ מְמוֹר, הָהוּא עֲפָרָא תַּקִּין לִיה לְחוּיָא, דַּאֲתָמֵר בִּיה (ישעיה סה כה) וְנַחֲשׁ עֲפָר לְחֻמוֹ, וְאִיהוּ מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אֲרָרָה יְהו"ה (בראשית ה כט), דַּאֲתָמֵר בַּהּ (שם ג יז) אֲרוּרָה הָאֲדָמָה, וְאִיהִי עֲפָרָא מֵהָא דַּאֲתָמֵר בַּהּ (שם א ב) וְהָאֲרִץ הִיתָה תְּהוֹ וּבָהוּ, דַּאֲתָמֵר בַּהּ (ישעיה נא ו) וְהָאֲרִץ כְּפָגַד תְּבַלָּה, עֲמִיה יְהָ חוּלְקִיה, פָּאֵלוּ קֶשֶׁר לִיה לְמַעַבְד עוֹלָה לְעַבּוּדָה זָרָה, דִּהְהוּא בִּין אוֹ בֵּית אֵינוֹן פֶּסֶל וּמִסְכָּה, וְעַל דָּא אֲתָמֵר (דברים כו ט) אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמִסְכָּה, וְאֲתָמֵר וְשֵׁם בִּסְתֵר, בִּסְתֵרֹו שֶׁל עוֹלָם, וְאֵמֵר כָּל הָעָם אָמֵן, דִּהְהוּא בִּר מִלֵּחַשׁ הַקְּדֻמוֹנִי אִיהוּ, דְּגֵרִים מוֹת לְאָדָם וּלְאֲתַתִּיה, דַּאֲתָמֵר בִּיה (בראשית יד) אֲרוּר אֲתָה מִכָּל הַבְּהֵמָה וְגו'.

יב דְּעִרְלָה דְּכַסִּי עַל **ו**, אֵית לָהּ תַּלְתָּ קְלִיפִי כְּגַלְדִּי בְּצִלִּים דָּא עַל דָּא, וְאֵינוֹן כְּקְלִיפִין דְּאֵגוּזָא, דַּאֲתָמֵר עַלִּיהִי וְהָאֲרִץ הִיתָה תְּהוֹ, דָּא קוֹ יְרוֹק קְלִיפָה קְדָמָא דְּאֵגוּזָא, וּבָהוּ אֲבָנִים מְפּוֹלְמוֹת דָּא קְלִיפָה תְּנִינָא דְּאֵגוּזָא קֶשֶׁה כְּאֵבֵן, וְחֲשֵׁן קְלִיפָה תְּלִיתָא, וּבָהוּ (דף יא ע"ב) אוֹקְמוּהוּ רַבְּנָן אֵין דוֹרְשִׁין בְּעִרְיוֹת בְּשִׁלְשָׁה, שְׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה לָכֶם עִרְלִים (ויקרא יט כג), וְלִקְבֹּל מוֹחָא, אִיהוּ וּבִשְׁנָה הַרְבִּיעִית יִהְיֶה כָּל פְּרִיו קֹדֶשׁ הַלּוּלִים לַיהו"ה.

יג מִסְטָרָא דְּעִרְלָה אֲרַבְעָה נְכֻסּוֹ לְפָרְדֵּס, שְׁלֹשָׁה אֲכָלוּ מֵאֲלִין קְלִיפִי

מִמֶּנּוּ, נִחְשָׁב לוֹ כְּאֵלוּ עֲשֶׂה אוֹתוֹ עוֹלָה, וְאוֹתוֹ עֶפֶר, לְתַקֵּן בוֹ מְזִבַּח אֲדָמָה, וְדָם הַבְּרִית פָּאֵלוּ דְּבַח עָלָיו עוֹלוֹת. זֶהוּ שְׁכָחוּב מְזִבַּח אֲדָמָה תַּעֲשֶׂה לִּי וְגו', וְלֵיל אוֹתוֹ בְּאוֹתוֹ עֶפֶר מַחְבּוּט הַקֶּבֶר, וּבְדָם מִלָּה **ו** יִלוּ מְשַׁחִיטת מִלֵּאךְ הַמּוֹת.

יד אוֹתוֹ שְׁקַבֵּל בְּרִית הוּא מְמוֹר, אוֹתוֹ הָעֶפֶר תַּקֵּן לְנַחֲשׁ, שְׁנֵאמֵר בוֹ וְנַחֲשׁ עֶפֶר לְחֻמוֹ, וְהוּא מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אֲרָרָה יְהו"ה, שְׁנֵאמֵר בַּהּ אֲרוּרָה הָאֲדָמָה, וְהִיא עֶפֶר, **ו** הָאֲדָמָה שְׁנֵאמֵר בַּהּ וְהָאֲרִץ הִיתָה תְּהוֹ וּבָהוּ, שְׁנֵאמֵר בַּהּ וְהָאֲרִץ כְּפָגַד תְּבַלָּה, עֲמוֹ יִהְיֶה חִלְקוֹ, כְּאֵלוּ קֶשֶׁר אוֹתוֹ לַעֲשׂוֹת עוֹלָה לְעַבּוּדָה זָרָה, שְׁאוֹתוֹ בֵּין אוֹ בֵּית הַסֵּלֶסֶל וּמִסְכָּה, וְעַל זֶה נֵאמֵר אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמִסְכָּה, וְנֵאמֵר וְשֵׁם בִּסְתֵר - בִּסְתֵרֹו שֶׁל עוֹלָם, וְאֵמֵר כָּל הָעָם אָמֵן - שְׁאוֹתוֹ הַבֵּן הוּא מֵהַנֶּחֱשׁ הַקְּדֻמוֹנִי שְׁגֵרָם מוֹת לְאָדָם וּלְאֲשָׁתוֹ, שְׁנֵאמֵר בוֹ אֲרוּר אֲתָה מִכָּל הַבְּהֵמָה וְכו'.

טו תְּהִירְלָה שְׁמִסְכָּה עַל י', יֵשׁ לָהּ שְׁלֹשׁ קְלָיוֹת כְּמוֹ גַּלְדִּי בְּצִלִּים זוֹ עַל זוֹ, וְהֵם כְּקְלָיוֹת הָאֵגוּז, שְׁנֵאמֵר עֲלֵיהֶם וְהָאֲרִץ הִיתָה תְּהוֹ - זֶה קוֹ יְרוֹק, הַקְּלָה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל הָאֵגוּז, וּבָהוּ - אֲבָנִים מְפּוֹלְמוֹת, זוֹ הַקְּלָה הַשְּׁנִיָּה שֶׁל הָאֵגוּז קֶשֶׁה כְּאֵבֵן, וְחֲשֵׁן - קְלָה שְׁלִישִׁית. וּבְהֵם **ו** רִשְׁהוּ רַבּוּתֵינוּ, אֵין דוֹרְשִׁים בְּעִרְיוֹת בְּשִׁלְשָׁה, שְׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה לָכֶם עִרְלִים, וּכְנֻגַּד הַמֶּחֱ הוּא, וּבִשְׁנָה הַרְבִּיעִית יִהְיֶה כָּל **ו** רִיוֹ קֹדֶשׁ הַלּוּלִים לָה'.

יז **ו** שֶׁל עִרְלָה, אֲרַבְעָה נְכֻסּוֹ **ו** דָּרְס - שְׁלֹשָׁה אֲכָלוּ

שְׁלֹשָׁה אֲכָלוּ מֵאֲלִין קְלִיפִי

וּמִתְּנוּ, רַב־יַעֲרָה אָכַל אִיבָא וְזָרַק קְלִיפִין וְחִי, פְּגוּוֹנָא דָא אֲתָמַר רַבִּי מֵאִיר רִמּוֹן מְצָא, תּוֹכוֹ אָכַל קְלִיפְתּוֹ זָרַק.

□□□□ א דַּאֲלִין קְלִיפִין, אֵינוֹן קוּשְׁיִין דְּחַפִּין עַל הַלֵּכָה, דְּאִיהִי מוֹחָא מְלָגָא, וְלִית בַּר נֶשׁ יָכִיל לְמִיכַל בְּנֵהמָא דְּאוּרִייתָא, דְּאֲתָמַר בַּה עֵץ חַיִּים הִיא (משלי ג יח), עַד דְּזָרִיק קוּשְׁיִין מִהֲלָכוֹת, וְאִית הַלֵּכָה דְּכָל קוּשְׁיִין דִּילָה אֵינוֹן פְּאִילָנָא, דְּקְלִיפָה דִּילִיה וְקָנָה דִּילִיה וְעַצְיוֹ וְעַלִּין וְאִיבָא פְּלֵהוֹן שׁוּין לְמִיכַל, וְעַלִּיה אֲתָמַר (שיר ד יד) נִרְדָּ וְכִרְכַּם וְעַבָּ, וּבִגִּין דָּא לֹא פֶל קְשִׁין שׁוּין.

□□□□ וְדָא רַב־יַעֲרָה בְּמַלְת בְּרֹאשִׁית, דָּא אוּרִייתָא, דְּאֲתָמַר בַּה (משלי ח כב) יְהוֹ"ה קִנְיִי רֹאשִׁית דְּרַכּוֹ, וְדָא שְׂכִינְתָּא תַתָּא, דְּאִיהִי רֹאשִׁית לְנִבְרָאִים, וְאִיהִי אַחֲרִית לְחֻכְמָה עֲלָא, וּבִגִּינָה אֲתָמַר (ישעיה מו ט) מִגִּיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית.

□□□□ דְּאֲתַנְטִילַת מַכְתָּר אֲתַקְרִיאַת עֲטָרַת תַּפְּאֲרַת, עֲטָרָה בְּרֹאשׁ פֶּל צְדִיק, תַּגָּא דְּסַפֵּר תּוֹרָה, וּבִגִּינָה אֲתָמַר פֶּל הַמְשַׁתְּמֵשׁ בְּתַגָּא חַל, כִּד אֲתַנְטִילַת מֵהַאי חֻכְמָה עֲלָא דְּאִיהִי רֹאשִׁית, אֲתַקְרִיאַת עַל שְׁמָה, וְכִד אֲתַנְטִילַת מִבִּינָה אֲתַקְרִיאַת עַל שְׁמָה תְּבוּנָה. □□□□ וְדְ אֲתַנְטִילַת מַחְסֵד, אֲתַקְרִיאַת תּוֹרָה שְׂבַכְתָּב דְּאִיתִיהִיבַת מִימִינָא, דְּכַתִּיב (דברים לג יב) מִימִינוֹ אֵשׁ דֶּת לְמוֹ, וְכִד אֲתַנְטִילַת מִגְּבוּרָה אֲתַקְרִיאַת תּוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה, דְּהִכִּי אוּקְמוּהוּ מֵאִיר מִתְּנִיתִין, תּוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה מִפִּי הַגְּבוּרָה נִתְּנָה, וּמִתְּמָן גְּבוּרִים עוֹמְדִים בְּפִרְץ, וְלֹא יָכִיל לְמִיקָם בַּה אֲלֹא גְבוּר בְּמַלְחַמְתָּה שֶׁל תּוֹרָה, גְּבוּר בִּיצְרוּ.

מִהֲקָלָוֹת הִלְלוּ וּמִתְּנָה, הִרְבִּיעִי אָכַל □□□□ רִי וְזָרַק הֲקָלָוֹת וְחִי. כְּמוֹ זֶה נֶאֱמַר, רַבִּי מֵאִיר רִמּוֹן מְצָא - תּוֹכוֹ אָכַל, קְלִיפְתּוֹ זָרַק. □□□□ שְׁהֲקָלָוֹת הִלְלוּ הֵם קִשְׁיוֹת שְׂמִכְסוֹת עַל הַלֵּכָה, שְׁהִיא מִחַ מִבְּפִנִּים, וְאִין אָדָם יָכוֹל לֶאֱכֹל בְּלָחַם הַתּוֹרָה, שְׁנֶאֱמַר בַּה עֵץ חַיִּים הִיא, עַד שְׁזָרַק קִשְׁיוֹת מִהֲלָכוֹת, וְיֵשׁ הַלֵּכָה שְׂפֵל קִשְׁיוֹתֶיהָ הֵם פְּאִילָן, שְׂקָלָתוֹ וְקָנָה שְׁלוֹ וְעַצִּים וְעֵלִים וְחֲלָרִי - כָּלֵם שׁוּים לְמַאֲכָל, וְעַלִּיו נֶאֱמַר נִרְדָּ וְכִרְכַּם וְכוּ', וְלָכֵן אִין פֶּל הַקִּשְׁיוֹת שְׁוֹת.

□□□□ וְהָ רַב־יַעֲרָה בְּמַלְת בְּרֹאשִׁית זוֹ תּוֹרָה, שְׁנֶאֱמַר בַּה ה' קִנְיִי רֹאשִׁית דְּרַכּוֹ, וְזוֹ שְׂכִינָה תַתְּחוּנָה, שְׁהִיא רֹאשִׁית לְנִבְרָאִים, וְהִיא אַחֲרִית לְחֻכְמָה עֲלִיונָה, וּבִגְלִילָה נֶאֱמַר מִגִּיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית.

□□□□□□□□□□ מַכְתָּר נִקְרֵאת עֲטָרַת תַּפְּאֲרַת, עֲטָרָה בְּרֹאשׁ פֶּל צְדִיק, הַכְתָּר שֶׁל סֵפֶר תּוֹרָה, וּבִגְלִילָה נֶאֱמַר פֶּל הַמְשַׁתְּמֵשׁ בְּתַגָּא חַל. פְּשָׁנָה מִהַחֲקָמָה הָעֲלִיוֹנָה □□□□, שְׁהִיא רֹאשִׁית, נִקְרֵאת עַל שְׁמָה, וּכְשֶׁנֶּחֱלָה מִבִּינָה, נִקְרֵאת עַל שְׁמָה - תְּבוּנָה.

□□□□□□□□□□ מַחְסֵד נִקְרֵאת תּוֹרָה שְׂבַכְתָּב, שְׁתַּנְה מִימִין, שְׂבַכְתָּב מִימִינוֹ אֵשׁ דֶּת לְמוֹ, וּכְשֶׁנֶּחֱלָה מִגְּבוּרָה נִקְרֵאת תּוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה, שְׂכָפָה רִשְׁוֵה בְּעַלִּי הַמְשַׁנָּה, תּוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה □□□□ מִי הַגְּבוּרָה נִתְּנָה, וּמִשָּׁם גְּבוּרִים לְעֻמַּד בְּרִץ, וְלֹא יָכוֹל לְעֻמַּד בַּה אֲלֹא גְבוּר בְּמַלְחַמְתָּה שֶׁל תּוֹרָה, גְּבוּר בִּיצְרוּ.

□□□□ הַשְּׁלִישִׁי יִרְדָּה לְעֻמּוּד

דְּכַתִּיב (שמות יט טז) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּהֲיוֹת הַבֶּקָר, בְּתִרִי לִוְחֵי אַבְנִין, נִצַּח וְהוֹד, הִדָּא הוּא דְּכַתִּיב (שם לב טז) כְּתוּבִים מִשְׁנֵי עֲבָרֵיהֶם, וְאֵינוֹן תִּרִין נְבִיאִי קָשׁוּט, וּמִסְטָרָא דְּעֻמּוּדָא דְּאֻמְצַעִיתָא אֲתַקְרִיאָו נְבִיאִי הָאֻמָּת, וְשְׂכִינְתָּא תּוֹרַת אֻמָּת, הִדָּא הוּא דְּכַתִּיב (מלאכי ב ו) תּוֹרַת אֻמָּת הִיטָה בְּפִיָּהּ, וְאֲתַקְרִיאַת מִרְאָה דְּנִבּוּאָה, וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ מִסְטָרָא דְּתִירוּיָהּ.

□□□□ הַשְּׂבִיעִי נִתְּנָה, דָּא צְדִיק יִסּוּד עוֹלָם, וּבִדְרָגָא דִּילִיה מַלְכוּת מְלִיל עֲמַהוּן, וְהָ אוּקְמוּהוּ, לְעֶשֶׂר מַלְכִין שְׁמָא לֹא יוֹכְלוּ לְדַבֵּר עַל פֶּה אֶחָד, נִגַּע בְּבַת, וְכָלֵל בַּה פֶּל הָעֶשֶׂר, וְדָא □□ בִּ"ת אַחַת, תַּחּוֹת תַּחַן מִן אֱלֹהִי"ם, □□ מִן אֲדֻנִּי, □□ מִן דִּ"י, פְּלִילָא מְפֶל □□ וִיין, וּמְפֶל הַוִּיין, פְּגוֹן הוּהִי"י, אוֹ פּוֹתִיָּה, דִּיהָ □□ תַּחּוֹת □□, בְּכָל שֵׁם דְּכִינוּי וְהוּהִי אִיהִי נִיקְבָּא.

□□□□ דְּאוּרִייתָא מִינָה אֲתִיהִיבַת, אֲמַר לְמִשָּׁה (שמות לג כג) וְרֹאִית אֶת אַחֲוִרִי עֲבָ, דְּלִית נְבִיא וְחֻכְם יָכִיל לְעַאֲלָא לְעִילָא פָחוֹת מִן דָּא, וּבִגִּין דָּא אֲתַקְרִיאַת מִפְּתַחוֹת הַחִיצוֹנִיִּים אֲנִפִין דִּילָה, וְאֲנִפִין דִּלְגָּא מִפְּתַחוֹת הַפְּנִימִיִּים, וְהָ אֲתָמַר לְעִיל, דָּאָם בַּר נֶשׁ לִית בִּידּוֹ מִפְּתַחוֹת הַחִיצוֹנִיִּים בְּמֵאִי יִיעוּל, וּבִגִּין דָּא אֲתָמַר בַּה (תהלים קיח כ), זֶה הַשָּׁעַר לִיהוֹ"ה.

□□□□ דְּלִית תַּגָּה לְנִבְיָא וְחוּזָה וְחֻכְם פָּחוֹת מִינָה, אֲמַר □□□□ בִּיא (ירמיהו ט כב) כֹּה אָמַר יְהוֹ"ה אֵל יִתְהַלֵּל חֻכְם בְּחֻכְמָתוֹ עֲבָ, כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל עֲבָ, וְיִדּוּעַ אוֹתִי, וּבִגִּין דָּא יַעֲקֹב אוֹלָן □□ לֵה לְכַנּוּי, וְיִהְיֶה לוֹן קְבֵלָה מִינָה, הִדָּא הוּא דְּכַתִּיב (בראשית מט כח) וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם, וְדוּד דְּהוּה לִיה קְבֵלָה מִינָה, אֲמַר לְגַבְיָה (תהלים כז ג) אִם תַּחֲנֶה עָלִי מַחֲנֶה עֲבָ, רְמִיז

הָאֻמְצַעִי עַל יְדֵי מִשָּׁה. זֶהוּ שְׂכַתוֹב וְיִהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּהֲיוֹת הַבֶּקָר. בְּשְׁנֵי לִוְחוֹת אַבְנִים - נִצַּח וְהוֹד. זֶהוּ שְׂכַתוֹב, כְּתוּבִים מִשְׁנֵי עֲבָרֵיהֶם, וְהֵם שְׁנֵי נְבִיאִי אֻמָּת, וְלִי דְּשֶׁל עֻמּוּד הָאֻמְצַעִי נִקְרָאוּ נְבִיאִי הָאֻמָּת, וְשְׂכִינָה תּוֹרַת אֻמָּת. זֶהוּ שְׂכַתוֹב תּוֹרַת אֻמָּת הִיטָה בְּפִיָּהּ, וְנִקְרֵאת מִרְאָה נְבּוּאָה, וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ מִסְטָרָא שֶׁל שְׂנִיָּהּ.

□□□□ הַשְּׂבִיעִי נִתְּנָה, זֶה צְדִיק יִסּוּד עוֹלָם, וּבִדְרָגָה שְׁלוֹ, הַמְלָכוֹת, הוּא דְּבַר עֵמֶם, וְהָרִי □□ רִשְׁוֵהוּ לְעֶשְׂרָה מַלְכִים שְׁמָא לֹא יוֹכְלוּ לְדַבֵּר עַל □□ אֶחָד, וּנִגַּע בְּבַת וְכָלֵל בַּה פֶּל הָעֶשְׂרָה, וְזוֹ " בִּ"ת אַחַת, תַּחַת הִי" מִן אֱלֹהִי"ם, " מִן אֲדֻנִּי, " מִן שְׁדִי, כְּלוּלָה מְפֶל הַכְּנִיִּים, וּמְפֶל הַהֲיוֹת כְּמוֹ הוּהִי"י, אוֹ כְּמוֹתוֹ, שְׁיִהִי " תַּחַת ה', בְּכָל שֵׁם שֶׁל כְּנוּי, וְהוּי"ה הִיא נִקְבָּה. □□□□ שֶׁהַתּוֹרָה נִתְּנָה מִמֶּנָּה, אֲמַר לְמִשָּׁה וְרֹאִית אֶת אַחֲוִרִי וְכוּ', שְׁאִין נְבִיא וְחֻכְם יָכוֹל לְהַכְנִס לְמַעַלְה □□ חוֹת □□, וְלָכֵן נִקְרֵאִים מִפְּתַחוֹת הַחִיצוֹנִיִּים □□ נִים שְׁלָה, וּפְנִים שְׂבַכְתָּב - מִפְּתַחוֹת □□ נִימִיִּים, וְהָרִי נִתְּבָאָר לְמַעַלָּה שְׁאִם אִין לְאִישׁ בִּידּוֹ מִפְּתַחוֹת הַחִיצוֹנִיִּים - בְּמָה יִפְנֹם □□ וּמִשָּׁם זֶה נֶאֱמַר בַּה זֶה הַשָּׁעַר לִיהוֹ"ה.

□□□□ שְׁאִין תַּגָּה לְנִבְיָא וְחוּזָה וְחֻכְם □□ חוֹת מִמֶּנָּה, אֲמַר הַנְּבִיא, כֹּה אָמַר יְהוֹ"ה אֵל יִתְהַלֵּל חֻכְם בְּחֻכְמָתוֹ, כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל וְכוּ' הַשְּׂכָל וְיִדַּע אוֹתִי. וְלָכֵן יַעֲקֹב לָמַד אוֹתָה לְכַנּוּי, וְנָתַן לָהֶם קְבֵלָה מִמֶּנָּה. זֶהוּ שְׂכַתוֹב וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם. וְדוּד שְׁהִיָּה לוֹ קְבֵלָה מִמֶּנָּה, אֲמַר לֵה אִם תַּחֲנֶה עָלִי

לָהּ בַּהֲאֵי תֵּנָא, וְסָלִיק מִחֻשְׁבַּתֶּיהָ לְגַבְיָהּ, וְאָמַר
לֹא יִירָא לְפָנֵי עֲלָא.

וְאָמַר: דִּהּוּה לִיָּה קַבְלָה מִיָּנָה, לָא הָוָה עָאֵל
לְפָנֵי וּלְפָנִים פְּחוּת מִיָּנָה, הָדָא הוּא
דְּכְתִיב (ויקרא טו ג) בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ,
דִּהּוּה יָדַע דְּאִיָּה עֲקָרָא דְכָלָא, דְּאִיָּה קָרְבָן
לִיהוָה, עוֹלָה לִיהוָה, אֲשֶׁה לִיהוָה, וְיִשְׂרָאֵל
דִּהּוּה לֹוֹן קַבְלָה מִיָּנָה, לָא בָּעֵי
מְקוֹדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְשַׁכּוֹנָא אַחְרָא (דף י)
ע"א) דִּיפְדוֹן לֹוֹן בְּגִינָה מִן גְּלוּתָא, אֵלָּא זֹאת,
הָדָא הוּא דְכְתִיב (שם כו מד) וְאֵלָּא גַם זֹאת בְּהִיּוֹתָם
בְּאֶרֶץ אִיבֵיהֶם וְעֲלָא, וְנִבְיָא אָמַר בְּגִינָה כַּד חֲזָא
בְּנִבְוֹתָא דְּחוּקָא דִּישְׂרָאֵל תְּקִיפָא, אָמַר (איכה
ג כא) זֹאת אָשִׁיב אֶל לְפָנֵי עֲלָא, וְזֹאת לִיהוּדָה
וַיֹּאמֶר (דברים לג ג).

אָמַר: מְרַגְלִית פְּלִילָא מִפְּלִי גְּוֹנִין נְהִירִין,
דְּאִינֻן נְהִירִין מְגַרְמִיָּה, וְסִגּוּלָה דִּילִיָּה
בְּכָל נְקוּדִין דְּאַתּוֹן וְטַעְמִי, בְּכָל שֵׁם וְשֵׁם,
מִסְטָרָא דְחַל"ם, אִיָּה סִגּוּלָתָא.

מֵלָא בּוֹא"ו, סָלִיק בְּאַתּוּוֹי אַהֲרִי"ה, וְתֵלַת
נִיצוּצִין וְנִיצוּצִין פְּחוּשְׁבֹן יְהוָה, דְּאִיָּהוּ
כ"ו וְאַרְבַּע אַתּוּן סָלִיק לְחֻשְׁבֹן יְהוָה אַהֲרִי"ה
נ"א, בְּרִזָּא יְהוָה דִּינִי וְסִגּוּלָה דִּילִיָּה (במדבר
יב יג) א"ל נָא רְפָא נ"א לָהּ, אֵלָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה
א"א (תהלים קיח כה), אַהֲרִי"ה כ"א, פְּתֹר, אֵין
סוֹ, אֵין קְדוֹשׁ פִּנְיָ וְגו' וְגו'.

סִגּוּלָתִיהָ לְחַלְמָא, דְּבִיָּה אַתְמֹר וַיַּחֲלֵם
וְתֵה סִלְם מִלְּב אַרְצָה וְעֲלָא (בראשית כח
יב), וְעוֹד חוֹלֵם מוֹחֵל עֲוֹנוֹת יִשְׂרָאֵל, חֵלֶם חֶסֶר
אִיָּהוּ ה"י מִן אֱלֹהִי"ם, תֵּלַת נִיצוּצוֹת ל מִן
אֱלֹהִי"ם, אֲשַׁתָּאֵר א"ם, דְּאַתְמֹר בַּהּ פִּי אִם
לְפִינָה תְּקָרָא (משלי ב ג), וְלֹא צְרִיךְ לְאַרְכָּא
בְּנִקּוּדִי, דְּהָא אַתְאֲמֹר.

מִחְנָה. רִמְזָא אוֹתָהּ בְּכַתְרָא, וְהָעֵלָה
מִחֻשְׁבַּתּוֹ אֱלִיָּה, וְאָמַר
לֹא יִירָא לְפָנֵי וְכו'.

וְאָמַר: שְׁהִיָּה לֹוֹ קַבְלָה מִמְּנָה,
לֹא הִיָּה נִכְנָס לְפָנֵי וּלְפָנִים חוֹת
מִמְּנָה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב בְּזֹאת יָבֹא
אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ, שְׁהִיָּה יוֹדַע
שְׁהִיָּה עֲקָרָא שֶׁל הַכֹּל, שְׁהִיָּה
קָרְבָן לִיהוָה, עוֹלָה לִיהוָה, אֲשֶׁה
לִיהוָה. וְיִשְׂרָאֵל שְׁהִיָּה
לְהֵם קַבְלָה מִמְּנָה, לֹא רָצוּ מִן
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁכּוֹן אַחֵר
שִׁיפְדָּה אוֹתָם מִהַגְלוֹת בְּגִלְלָה
אֵלָּא זֹאת, שְׁכָתוֹב וְאָף גַּם זֹאת
בְּהִיּוֹתָם בְּאֶרֶץ אִיבֵיהֶם. וְהַנְּבִיא
אָמַר בְּשִׁבְלִיָּה, כְּשִׁרְאָה בְּנִבְוֹתָהּ
אֶת דְּחָקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל תְּקִיָּה,
אָמַר זֹאת אָשִׁיב אֶל לְפָנֵי וְכו',
וְזֹאת לִיהוּדָה וַיֹּאמֶר.

אָמַר מְרַגְלִית פְּלִילָה מִפְּלִי הַגְּוִנִים
הַמְּאִירִים שְׁמֵאִירִים מַעְצָמָם,
וְסִגּוּלָתוֹ בְּכָל הַנְּקוּדוֹת שֶׁל
הָאוֹתוֹת וְעַמִּים. בְּכָל שֵׁם
וְשֵׁם, מִלְּד שֶׁל חַל"ם הִיא
סִגּוּלָתָא.

מֵלָא בּוֹא"ו עוֹלָה
בְּאוֹתוֹתָיו אַהֲרִי"ה, וְשִׁלְשָׁה
נִיצוּצוֹת י"ו י"ו כְּחֻשְׁבֹן יְהוָה,
שְׁהוּא כ"ו, וְאַרְבַּע אוֹתוֹתָיו
עוֹלָה לְחֻשְׁבֹן יְהוָה אַהֲרִי"ה
נ"א, בְּסוּד יְהוָה שֶׁל י"ו י"ו,
וְסִגּוּלָתוֹ א"ל נָא רְפָא נ"א לָהּ,
אֵנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא. אַהֲרִי"ה
כ"א, כ' פְּתֹר, א' אֵין סוֹף, אֵין
קְדוֹשׁ בַּהּ וְכו'.

וְסִגּוּלָתוֹ לְחַלְמָא, שְׁבֹו נִאֲמַר
וַיַּחֲלֵם וְהָנָה סִלְם מִלְּב אַרְצָה
וְכו', וְעוֹד חוֹלֵם - מוֹחֵל
עֲוֹנוֹת יִשְׂרָאֵל. חַל"ם חֶסֶר הוּא
ה"י מִן אֱלֹהִי"ם, שְׁלִישָׁה נִיצוּצוֹת
ל' מִן אֱלֹהִים - נִשְׁאָר א"ם,
שְׁנֵאֲמַר בַּהּ פִּי אִם לְפִינָה תְּקָרָא,
וְלֹא צְרִיךְ לְהַאֲרִיךְ בְּנְקוּדוֹת,
שְׁהִיָּה נִתְבָּאֵר.

אָחֵר וְהַמְשַׁכְּלִים, אֵלִין דִּידְעֵי בְּפִקּוּדָא
חֲמִישָׁאָה בְּמֵלֶת בְּרֵאשִׁי"ת, יר"א
שְׁב"ת, אֲזַהֲרָה דִּילִיָּה דְלָא לְחַלְלָא בְּרֵתָא
דְּמִלְכָּא בְּט"ל מְלֹאכּוֹת, דְּאִינֻן אַרְבַּעִים
מְלֹאכּוֹת חֶסֶר חָד, לְקַבֵּל אַרְבַּעִים מְלָקוֹת
חֶסֶר חָד, רְצוּעָה לְאַלְקָאָה אִיָּה שְׁפַחָה בִּישָׁא,
שְׁעִטְנָה, פְּלִילָא מְשׁוֹר וְחֲמוֹר, דְּאָמַר יַעֲקֹב
וַיְהִי לִי שׁוֹר וְחֲמוֹר (בראשית לב ו), עַל כָּל דְּבַר
פֶּשַׁע עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר (שמות כב ח), דְּאֵין מְלָקִין
בְּשַׁבָּת, דְּלֹא שְׁלֹטָא שְׁפַחָה בִּישָׁא עַל עֲלֵמָא,
וְוִי לִיָּה לְמָאן דְּאֲשִׁלִּיט לָהּ עַל עֲלֵמָא.

דָּא אֶת שְׁבִתוֹתֵי תְּשֻׁמְרוֹ (ויקרא כו ב), דָּא
בַּת יַחֲדִידָה, דְּאִיָּה שְׁמִירָה אַחַת
לְשַׁבְּתוֹת הֶרְבֵּה, בַּהּ תִּלְיִין כָּל שְׁמִירָתָן דְּעֵשֶׂר
סְפִירוֹת, דְּאַתְקִרְיָאוּ שְׁבִתוֹת הֶרְבֵּה, וְשְׁמִירוֹ בְּנִי
יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבִת (שמות לא טו), דָּא בַּת יַחֲדִידָה,
דְּאִיָּה שְׁמִירָה לְיִשְׂרָאֵל בְּכָל שַׁבָּת וּשְׁבִתָּהּ, וּמָאן
דְּמַחְלִיל לָהּ לֹא אִיָּהוּ נְטִיר מְקוּדָשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, וְלֹא עוֹד אֵלָּא דְּאַתְמֹר בַּהּ (שם יד) מַחְלִילָהּ
מוֹת יוֹמָת, מָאן דְּאֵעִיל בְּרִשׁוֹת דִּילָהּ שְׁפַחָה
חֲלָלָה זִוְנָה, דְּרִשׁוֹת דִּילָהּ אִיָּהוּ תַּחּוּם שַׁבָּת,
כְּגוּוֹנָא דְּתַּחּוּם וְגָבּוּל דִּימָא, דְּאַתְמֹר שְׁמִתִּי
חוֹל גָּבּוּל לֵים (ירמיהו ה כב), וּמָאִי נִיָּהוּ וְהִיָּה
מִסְפֵּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם (הושע ב כ), וְלִיתֵי יָם
אֵלָּא אוֹרִיָּתָא.

דְּאֵעֲבַר עֲלָה פְּאֵלּוּ חֲזַר עֲלֵמָא לְתַהוּ
וְכַהוּ, וּבְגִין דָּא קָרָא סְמִיךְ לִיָּה, וְהָאֲרִיץ
הִיָּתָה תַּהוּ וְכַהוּ (בראשית א ב), דְּאִיָּהוּ חוֹל לֵים,
כְּחוֹלִיא דְּשִׁלְשָׁלָאָה לְכַלְבָּא, מָאן דְּאֲפִיק לִיָּה
מְשִׁלְשָׁלָאָה, גָּרִים כְּמָה נְשׁוּכִין דִּיסוּרִין
דְּנִשְׁיף לִיָּה, וּבְגִינָה אָמַר דּוֹד מִלְּב מַחְרַב
נְפִשִׁי מִיַּד כָּלֵב יַחֲדִידָתִי (תהלים כב כא), וְדָא סְמָא"ל
דְּאִיָּהוּ תְּפִיס בְּקוֹלָר, מִסְטָרָא דְּאֵלִין דְּקִשְׁרִין

אָחֵר וְהַמְשַׁכְּלִים, אֵלּוּ
שְׁיֻדְעִים בְּמַצוֹה חֲמִישִׁית בְּמֵלֶת
בְּרֵאשִׁית - יר"א שְׁב"ת, אֲזַהֲרָתוֹ
שְׁלֹא לְחַלֵּל אֶת בַּת הַמִּלֵּךְ בְּט"ל
מְלֹאכּוֹת, שְׁהֵן אַרְבַּעִים מְלֹאכּוֹת
חֶסֶר אַחַת, כְּנֶגֶד אַרְבַּעִים
מְלָקוֹת חֶסֶר אַחַת. הִרְצוּעָה
לְהַלְקוֹת, הִיא שְׁפַחָה רְעָה,
שְׁעִטְנָה, כְּלִילָה מְשׁוֹר וְחֲמוֹר,
שְׁאֲמַר יַעֲקֹב וַיְהִי לִי שׁוֹר וְחֲמוֹר.
עַל כָּל דְּבַר פֶּשַׁע - עַל שׁוֹר עַל
חֲמוֹר - שְׁאֵין מְלָקִין בְּשַׁבָּת,
שְׁלֹא שׁוֹלֵטֶת הַשְּׁפַחָה הִרְעָה עַל
הָעוֹלָם. אוֹי לְמִי שְׁמִשְׁלִיט אוֹתָהּ
עַל הָעוֹלָם.

זֶה אֶת שְׁבִתוֹתֵי תְּשֻׁמְרוֹ -
זוֹ בַּת יַחֲדִידָה, שְׁהִיא שְׁמִירָה
אַחַת לְשַׁבְּתוֹת הֶרְבֵּה, בַּהּ
תִּלְיִים כָּל שְׁמִירָתָן שֶׁל עֵשֶׂר
סְפִירוֹת, שְׁנִקְרְאוּ שְׁבִתוֹת הֶרְבֵּה.
וְשְׁמִירוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבִת -
זוֹ בַּת יַחֲדִידָה, שְׁהִיא שְׁמִירָה
לְיִשְׂרָאֵל בְּכָל שַׁבָּת וּשְׁבִתָּהּ, וּמִי
שְׁמַחֲלִיל אוֹתָהּ, אֵינּוּ שְׁמוֹר עַל
יְדֵי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא עוֹד,
אֵלָּא שְׁנֵאֲמַר בַּהּ מַחְלִילָהּ מוֹת
יוֹמָת. מִי שְׁמַכְנִים בְּרִשׁוֹת שְׁלָה
שְׁפַחָה חֲלָלָה זִוְנָה, שְׁרִשׁוֹת
שְׁלָה הוּא תַּחּוּם שַׁבָּת כְּמוֹ
שְׁתַּחּוּם וְגָבּוּל שֶׁל הַיָּם, שְׁנֵאֲמַר
שְׁמִתִּי חוֹל גָּבּוּל לֵים. וּמִי הוּא
וְהִיָּה מִסְפֵּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל
הַיָּם, וְאֵין יָם אֵלָּא תוֹרָה.

שְׁעוֹבֵר עָלֶיהָ כְּאֵלּוּ הַחֲזִיר
אֶת הָעוֹלָם לְתַהוּ וְכַהוּ, וְלִכְן
הַכְּתוּב סִמְךָ לָהּ וְהָאֲרִיץ הִיָּתָה
תַּהוּ וְכַהוּ, שְׁהוּא חוֹל לֵים. כְּמוֹ
חֲלִיָּה שֶׁל שְׁלֵשֶׁת לִכְלָב - מִי
שְׁמוּצִיא אוֹתוֹ מְשִׁלְשָׁלָאוֹתֵי,
גּוֹרֵם כְּמָה נְשִׁיכוֹת שֶׁל יְסוּרִים
שְׁנוּשָׁף אוֹתוֹ, וּבְגִלְלוֹ אָמַר דּוֹד
מִלְּב מַחְרַב נְפִשִׁי מִיַּד כָּלֵב
יַחֲדִידָתִי. זֶה סְמָא"ל, שְׁהוּא
תְּפִיס בְּקוֹלָר מִלְּד שֶׁל אֵלּוּ

וְלֹא מְאִירִים בְּרָקִיעַ עַד,
שִׁיכְנֶס לְשֵׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וּמִיד כְּשִׁיכְנֶס לְשֵׁם, נֹאמַר בָּהֶם
נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם וְאִרְאָה מְרֹאוֹת

אלהי"ם (יחזקאל א א), **מאי מראות אלא מ"ר** **או"ת**, **מר דאתמר ביה מלאכי שלום מר** **יבכיון** (ישעיהו לג ז), **ואיהו אות ב' בא דיליה**, **ליה** **מתפתחין רקיעין**, **וביה נהרין כל גוונין** **דלהון**, **וכען בוצינא קדישא קום נהיר גוונין** **דרקיעא באתון דאורייתא**, **ונהיר ככביא בהון** **בנקודי**, **פזר דא פרסיא יקרא**, **דכל נשמתין** **קדישין מתמן אתגזרו**.

בוצינא קדישא, **פתח במלקדמין**, **ואמר** **והמשפלים יזהרו אלין אתון**, **דכלהו** **פלילן באת ב' מן בראשית**, **ב' איהי בית**, **בי** **מקדשא**, **דתמן בה נהרין כל אתון**, **ראשית** **נקודה בהיכליה**, **כגוונא דא ב'**, **עלה אתמר** **כל כבודה בת מלך פנימה** (תהלים מה יד), **תשע** **נקודין תליין מינה**, **ואיהי ספיר גזרתם** **עשירית לון**.

ואינן דנהרין באת ב' דאיהי בי מקדשא **דלעילא**, **וספירים אתקריאו על שם** **השמים מספרים כבוד א"ל** (שם יט ב), **ולבתר** **דאינן מספרים כבוד א"ל**, **אתקריאו עשר** **ספירות בלי מה**, **ונחית בהו יו"ד ה"א וא"ו** **ה"א לאנהרא בהון**, **דעל שמיה אתקריאו**, **וכלהו נהרין באתון אלין ספירן**, **ואתון די** **בהון אתבניאת דאיהי ב'**, **כגוונא דא**, **ודא** **איהו רזא דמלה בחכמה יבנה בית** (משלי כד ג), **לביתא דא אית ליה תלת גגין**, **ואינן תלת** **עמודין דסמכין לה**, **ואינן ב' ב' ב'**.

עליהו אתמר ווי העמודים וחשוקיהם **כס'** (שמות כד י), **תלת עמודים אלין תלת אבהן**, **דסמכין לביתא דאיהי שכינתא**, **וחשוקיהם** **אלין תרין סמכי קשוט**, **דאתמר בהון יכין** **ובועז**, **ועליהו ביתא קיימא**, **והפריח** **התיכון** (שם כו כח) **דא נקודה מלגא**, **דסתים**

אלהי"ם. **מת ה מראות** **אלא** **מ"ר או"ת**. **מר - שנאמר בו** **מלאכי שלום מר יבכיון**, **והוא** **אות ב' בא שלו**, **לו נפתחים** **הרקעים**, **וכו מאירים כל** **הגונים שלהם**. **וכעת**, **מגורה** **הקדושה**, **קום ותאיר את גוני** **הרקיע באותיות התורה**, **ותאיר** **הפוככים בהם בנקודות**, **כמו** **הה"ה**, **ה"ה**, **כסא הכבוד**, **שכל** **הנשמות הקדושות משם נגזרו**. **המגורה הקדושה**, **תח כמו** **מקדש ואמל** **והמשפלים יזהרו** **- אלו האותיות שכלן כלולות** **באות ב' של בראשית**. **ב' היא** **בית**, **בית המקדש**, **ששם** **מאירות בה כל האותיות**. **ראשית נקדה בהיכלו כמו ב'** **ב'**, **שעליה נאמר כל כבודה בת** **מלך פנימה**. **תשע נקודות תלויות** **ממנה**, **והיא פ' יר גזרתם**, **עשירית להם**.

ואינם הם שמאירים באות ב', **שהיא בית המקדש שלמעלה**, **וספירים נקראו על שם השמים** **מספרים כבוד א"ל**, **ואתרי שהם** **מספרים כבוד א"ל**, **נקראו עשר** **ספירות בלי מה**, **ויורד בהם** **יו"ד ה"א וא"ו** **ה"א להאיר** **בהם**, **שעל שמו נקראו**, **וכלם** **מאירים באותיות**, **אלו** **הספירות**, **והאותיות שבהם** **נבנית שהיא ב'**, **כמו זה**, **וזהו** **סוד הדבר - בחכמה יבנה בית**. **ובית ה' יש שלשה גגות**, **והם שלשה עמודים התומכים** **אותה**, **והם ו' ו' ו' עליהם נאמר** **ווי העמודים וחשוקיהם כסף**. **שלשת העמודים**, **אלו שלשת** **האבות שתומכים לבית**, **שהוא** **שכינה**. **וחשוקיהם**, **אלו שני** **עמודי אמת**, **שנאמר בהם יכין** **ובעז**, **ועליהם הבית עומד**, **והפריח התיכון זו נקדה מבפנים**

שנסתרת מבפנים. **מברית זה ו'**, **התשטות של אותה נקדה** **שהיא י'**, **מברית ודאי מן קצה**, **זו ה"א עליונה**, **אל הקצה**, **זו** **ה"א תחתונה**. **קשר של שלשת** **העמודים שהם ווי העמודים זה** **ח"י העולמים**, **שכך הם עולים** **שלש ו' ו' ו' לחשבון שמונה** **עשרה**, **שהוא צדיק יסוד עולם**. **ה' ה' כשנוסעים מעמוד** **האמצעי**, **שנקרא הברית** **התיכון**, **נקראו אותם בריחים** **על שמו**. **זהו שכתוב וחמשה** **בריחים לקרשי צלע המשכן**.

ות' המשכן היה ציור של **מעשה בראשית וגן עדן**, **ובאלו** **ציורים של הנקודות ורקמת** **הגונים ששם**, **המשפלים יזהרו**, **והכל בראשית - ב' ראשית**, **בה** **והמשפלים יזהרו**, **פזר זה** **אלהי"ם**, **והוא הפסא לחשבון**.

כך חזר ב' כן כמו מקדש **ואמל** **מגורה הקדושה**, **חזר** **ב' נכנסת לגן ונבהלת לצאת** **משם**, **ונמשך נכנסת למשכן** **שהוא ציור של מעשה בראשית** **ויצאת משם**, **יש לך לחזר לשם**, **שהרי כמה חילות שומרים עליך** **מהעם הקדוש לשמע מי** **ציורים ששם**, **שהם כמו דיורי** **השכינה**, **שנאמר בהם ועשו לי** **מקדש ושכנתי בתוכם**. **שודאי** **משכן ומגורה ומקדש ומזבח** **ושלחן**, **הכל הוא דיוקן של** **דיורי השכינה למעלה ולמטה**.

ד' תח רבי שמעון ואמל **ויעשו כל חכם לב בעשי** **המלאכה וגו'**. **מת ה כל חכם** **לב** **אותו שהוא חכם בחכמה** **ובל"ב נתיבות שלה**, **שהם** **כלולים בששת ימי בראשית**, **והיגו שש משור**, **שהם ששת ימי** **בראשית כלולים מעשר אמירות** **ול"ב שבילים**, **שהם ל"ב עמים**

מלגא, **מברית דא ב'**, **אתפשטותא** (דף י) **ע"א**) **דהיא נקודה דאיהי ב'**, **מברית ודאי**, **מן** **קצה דא ב'** **עללה**, **אל הקצה דא ב'** **תתאה**, **קשורא תלת עמודים דאינן ווי העמודים**, **דא ח"י עלמין**, **דכך אינן סלקין תלת ב'** **לחושבן ח"י**, **דאיהו צדיק יסוד עולם**, **ב'** **כד נטלין מעמודא דאמצעיתא דאתקרי** **הברית התיכון**, **אתקריאו אינן בריחים על** **שמיה**, **הדא הוא דכתיב** (שמות כו כז) **וחמשה** **בריחים לקרשי צלע המשכן וכו'**.

ות' דמשכנא היה ציורא דעובדא **דבראשית**, **וב' תא דעדן**, **ובאלין** **ציורין דנקודין**, **ורקימו דגוונין**, **דתמן** **המשפלים יזהרו**, **וכלא בראשית**, **ב' ראשית**, **בה** **והמשפלים יזהרו**, **פזר דא אלהי"ם**, **והוא הפס"א לחשבנא**.

ארת' הא סבא אתמר במלקדמין, **ואמר** **בוצינא קדישא**, **חזור כך**, **עאלת** **לביתא ואתבהילת לנפקא מתמן**, **ומתמן עאלת** **למשכנא דאיהו ציור דעובדא דבראשית**, **ונפקת מתמן**, **אית לך לאחזרא תמן**, **דהא** **כמה חיילין נטרין לך מעמא קדישא**, **למשמע** **מאן ציורין דתמן**, **דאינן כגוונא דדיורין** **דשכינתא**, **דאתמר בהון** (שם כה ח) **ועשו לי** **מקדש ושכנתי בתוכם**, **דודאי משכנא ומגרתא** **ומקדשא ומדבחה ופתורא**, **כלא איהו דיוקנא** **דדיורין דשכינתא לעילא ותתא**.

ד' פתח רבי שמעון ואמר ויעשו כל חכם **לב בעושי המלאכה וגו'** (שם לו ז), **מאי** **כל חכם לב**, **ההוא דאיהו חכם בחכמה**, **ובל"ב נתיבות דיליה**, **דאינן פלילן בשית** **יומי דבראשית**, **והיגו שש משור**, **דאינן שית** **יומי דבראשית פלילן מעשר אמירן ול"ב**

שְׂבִילִין, דְּאִינוּן ל"ב זְמַנִּין אֱלֹהִים פְּעוּבָדָא
דפראשית.

[illegible]

סָבָא וְאָמַר, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, בּוֹדֵאי אֱלִין □□
 אַרְבַּע סָרֵי דְפּוֹרִים אֵינוֹן, בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר
 בּוֹ וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ דָּא יִיד יִיָּה, אֲבָל סִימָנִין
 דְּכ"ח אֵינוֹן אוֹר אַרְבַּעַה עָשָׂר יִיד קְדֵמָאין
 דְּכ"ח, יִיד תְּנִינִין אֵינוֹן בְּרֵאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַה
 עָשָׂר יוֹם וּלְבָ (במדבר ט ה)
 דִּיִּיד יִמִּינָא, וְיִיד שְׂמֵאלָא, וְיִיד פְּרָקִין
 דְּגּוּפָא, וְאֵינוֹן תְּלַת פְּרָקִין דְּדְרוּעָא יִמִּינָא,
 וְתְלַת דְּדְרוּעָא שְׂמֵאלָא, וְתְלַת דְּשׁוּקָא יִמִּינָא,
 וְתְלַת דְּשׁוּקָא שְׂמֵאלָא, וְתִרְיִן דְּגּוּפָא, וְרִזָּא
 דְּמִלָּה שְׁלֹשָׁה פּוֹנִים יָמָה, וְשְׁלֹשָׁה פּוֹנִים נִגְבָּה
 וּלְבָ (מלכים א ז כה)
 דְּגּוּפָא פְתִיקוּנָא דְּמִשְׁפָּנָא, הָא תְּלַת זְמָנִין אַרְבַּע

וְאֱלֹהִים שְׁמַעְשָׁה בְּרֹאשִׁית. וְאֱלֹהִים בָּהֶם נִודָעִים
 הָאוֹתוֹת, שְׁנֹאמַר בָּהֶם, יִודַע
 הִיא בְּצֵלָל לְצַרֵּף אוֹתוֹת שֶׁבָּהֶן
 נִבְרְאוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ, וְהֵם כ"ח
 אוֹתוֹת וָאַרְבַּע עֶשְׂרֵה אַחֲרוֹת
 נִגְזְזוֹת בָּהֶן, וְאֵלּוּ הֵן כ"ח
 אוֹתוֹת בְּרֹאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים
 אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וְעָלִיָּהֶן
 נֹאמַר כֹּחַ מַעֲשֵׂיו הִגִּיד לַעֲמוֹ.
 וּבִגְלוֹת הַסֵּתֶלֶק כ"ח זֶה מֵהֶם,
 וְנֹאמַר בָּהֶם וַיִּלְכוּ בְּלֹא כֹחַ לִפְנֵי
 רוּדָף. וּמִשּׁוֹם זֶה אוֹמְרִים
 בְּקִדְשׁ יִעָתֶה יִגְדֵּל נָא כֹחַ
 אֲדֹנָי, כִּנְגֵד כ"ח אוֹתוֹת אַחֲרוֹת
 שֵׁשׁ בָּאֵלּוּ שֶׁבַע הַתְּבוּת, שֶׁהֵן
 אֱמֵן יְיָ שְׁמִיהַ רַבָּא מְבֹרָךְ
 לְעַלְמֵי וְלְעַלְמֵי עַלְמֵיָא. וְזֶהוּ
 הַעֲוָה אֱמֵן יְיָ שְׁמִיהַ רַבָּא בְּכָל
 כָּחוֹ, י"ד אַחֲרוֹת, הֵם יְהוּ"ה
 אֶלֶּהֵינִי יְהוּ"ה, וְסִימָן אור
 לְאַרְבָּעָה עֶשֶׂר בְּוִדּוּקֵן אֶת הַחֲמִיץ
 לְאוֹר הַנֵּר. וּבִקְאֵלָה הִי"ד אוֹתוֹת
 שְׁבוּעָה, זֶהוּ שְׁפָתוֹב כִּי י"ד עַל
 כֹּס יְהוּ.

[illegible]

טָרִי, פִּוְרִים בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר

בו, פָּסַח אֹר לְאַרְבָּעָה עָשָׂר, תְּלִיתָא בְּרֵאשׁוֹן
בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם, וְסֻלְקִין לְאַרְבָּעִין וְתֵרִין
יּוֹמִין, וְדא אִיהוּ וַיַּעֲשׂוּ כָל חֻמֵּי לֵב וְכַּ

לו ח).

וְאֵין אֶרֶץ דָּא שְׂפַת, דְּמִשְׁפָּנָא אִיהוּ שֵׁשׁ
מְשֹׁר, כְּלִיל שִׁית יוֹמִין דְּבִרְאשִׁית,
דְּאִינוּן תְּרִין דְּרוּעִין חֶסֶד וגְבוּרָה, וגַּם עֲמוּדָא
דְּאִמְצָעִיתָא, וְתִרְיָן שׁוֹקִינִן תְּרִין נְבִיאֵי קְשׁוּט,
וְצָדִיק אוֹת בְּרִית בִּינְיָהּ, מִשְׁפָּנָא שְׂכִינְתָא
תַּתָּא כְּלִילָא מְכַלְהוּ תְּקוּנִין דְּגּוּפָא, צִלְע
הַמְשָׁכֶן דָּא מִטְטֹרִין, שְׂפָחָא דְּמִטְרוּנִיתָא
עֲלָה (דף טז ע"ב) אֲתָמֹר (בראשית כ ג) עֶצֶם מַעְצָמִי,
עֶצֶם הַשָּׁמַיִם לְטָהָר (שמות כד ו), אֶרֶץ וְדָא דָּא
ל"ב, נוֹר דְּלִיק, כְּלִיל ל"ב נְתִיבוֹת, וְאִיהוּ
שְׂפַת, וּבִיהּ שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, דְּאִיְהִי תוֹרַת חֶכֶם,
וּבָהּ לֵב מִבִּין, וְאִיהוּ נְשֻׁמָּה יִתִּירָה דְּשַׁבַּת,
וְאִיהוּ חִירוֹ דְּשַׁבַּת, דְּבִגְיָנָה לֹא שְׁלִטִין מְאִרִי
דְּגִיחָם עַל עֲלָמָא, וּמְאִי נִיהוּ גִיחָם בְּגּוּפָא,
דָּא כְּבֹד, וְאִיְהִי מְזֻבַּח חֶשֶׁת, לְאֶעְבְּרָא לִיהּ
מַעֲלָמָא, וְכַבֵּד בִּיהּ מְרָה גִיחָם דְּאוּקִיד בִּיהּ.

ת הַלֵּב דָּא פְּרִישׁוּ דְסִכַּת שְׁלוֹם, דְּאִתְמַר
 בְּהַּ פְּרוּרְשׁ סִכַּת שְׁלוֹם, מְנִרְתָּא דָּא
 רִישָׁא, וְשִׁבְעָה גִּירוּתִיהָ עָלֶיהָ, אֵינֹן תְּרִין
 אִוְדָנִין, וְתִרִין עֵינִין, וְתִרִין נֹקְבֵי הוּטְמָא,
 וּפּוּמָא, וּמְנִרְתָּא לִימִינָא, וְאִתְמַר בְּהַּ הִרּוּצָה
 לְהַחֲפִים יָדִירִים, בְּגִין דְּתַמָּן מוּחָא בְּרִישָׁא,
 וְחֻכְמָה בְּמוּחָא שְׂרִיא, וּבִיהַּ נְהִיר מְנִרְתָּא, בְּגִין
 דְּאִיהוּ מְשַׁחָא, דְּאִתְמַר בִּיהַּ (תהלים קלג ב) פְּשָׁמֹן
 חֹב עַל הָרָאשׁ, פְּנֵפִי רִיאָה, עָלִייהוּ
 אִתְמַר (שמות כה כ) וְהָיוּ הַכֹּרֶתִים פּוּרְשֵׁי כִנְפֵי־
 לְמַעַלָּה, סוּכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַפֶּפֶרֶת, דָּא
 כִּפְרַת הַלֵּב.

הַמִּשְׁכָּן. הָרִי שֶׁלֹשׁ □ עֲמִים
 אֲרֻבָּה עֶשֶׂר □ וָרִים בְּאַרְבָּעָה
 עָשָׂר בּו, □ סֵחַ אֹר לְאַרְבָּעָה
 עָשָׂר, שְׁלִישִׁי - בְּרִאשׁוֹן
 בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם, וְעוֹלָם
 לְאַרְבָּעִים וְשָׁנִים יָמִים, וְזֶהוּ
 וַיַּעֲשׂוּ כָל חֹכֶם לֵב.

וַיֵּאָרֹן - זֶה שְׁבֹת, שְׁמִשְׁכֹּן
הוא שש משכן, כולל ששה ימי
בראשית, שהם שתי זרועות -
סד וגבורה, וגוף - העמוד
האמצעי, ושתי שוקים - שני
נביאי אמת, וצדיק אות ברית
ביניהם. המשכן, שכינה
התחתונה כולה מכל תקוני
הגוף. צלע המשכן זה
מטטרון, שפחה של הגבורה,
עליה נאמר עצם מעצמי, עצם
השמים לטהר. ארון ודאי זה
ל"ב, אש דולקת, כולל ל"ב
נתיבות, והוא שבת, ובו שכינה
עליונה שהיא תורת חכם, ובה
לב מבין, והיא נשמה יתרה
בשבת, היא חרות של שבת
שבגולה לא שולטים בעלי
הגיהנם על העולם. ומיהו
הגיהנם בגוף זה הכבד, והיא
מזבח הנחשת להעבירו מן
העולם, וכבד מרה, גיהנם
שבווער בו.

וְזוֹ הַלֵּב, רִישֵׁת סֶפֶת
 שְׁלוֹם, שְׁנֹאמַר בָּהּ בְּיָד
 שְׁלוֹם. מִנּוּרָה זֶה הָרֹאשׁ, וְשִׁבְעָה
 גִּירוֹתֶיהָ עֲלֶיהָ - הֵם שְׁתֵּי אֲזִנִּים,
 וְשְׁתֵּי עֵינַיִם, וְשְׁנֵי נֶקֶב־הַחֹסֶם,
 וּפֶה, וּמִנּוּרָה לְיָמִין, וְנֹאמַר בָּהּ,
 הָרוּצָה לְהַחֲכִים - יְדִירִים, מִשּׁוּם
 שֶׁשֶׁם הַמֶּחֱ בְּרֹאשׁ, וְהַחֲכָמָה
 שׁוֹרֶה בְּרֹאשׁ, וְכוּ' מֵאִירָה
 הַמִּנּוּרָה, מִשּׁוּם שֶׁהוּא שָׁמַל
 שְׁנֹאמַר בּוֹ בְּשֵׁמֶן יָדָבֵק עַל
 הָרֹאשׁ. כִּנְיָן הָרֹאשׁ נֹאמַר וַיְהִי
 הַכְּרִבִּים רִשֵׁי כִנְפִים לְמַעַל
 פִּיָּהֶם עַל הַכֶּלֶת, וְזוֹ כֶּלֶת הַלֵּב.

□□□□ א דא לבא, ואתמר ביה שלחן ב' פון, ודא שכינתא תתא, איהי מנרתא כד נטלא מימינא, ושריא עלה חכמה, ואתמר בה הרוצה להחפים ידרי, וכד נטלא מ' מאלא דאיהי גבורה, אתקריאת פתורא, ואתמר בה הרוצה להעשיר יצפין, ושריא עלה בינה, דאתמר בה (משלי י כב) ברכת יהו"ה היא תעשיר, וכד נטלא מגופא דאיהו עמודא דאמצעיתא, אתקריאת משכנא כליל מתרוייהו.

□□□□ תכ' אינון תרין כליון, ובהון שריין תרין סמכי קשוט, מוחא, עליה אתמר (יחזקאל א י) ופני אריה אל הימין, ותמן מנרתא דליק, לבא ופני שור מת' מאל, ותמן פתורא מתתקנא, בגין דלבא איהו לשמאלא, גופא עליה אתמר ופני נשר, ותמן משכנא מתתקנא, ושכינתא איהי דמות אחד לארבעתן, ואיהי ד' דאחד, ואיהי ארבע אנפין דכל חיה.

□□□□ דבה ארבע אתון נהירין דאינון יהו"ה, ואיהי דמות אדם, דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ועשר אתון אליון א' ון שעור קומא דגופא דא, דאיהו משכנא, ועליהו אתמר (שמות כו טו) עשר אמות ארץ הקרש, ואמלא אותו רוח אלהי"ם, בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה (שם לא ג), בחכמה דא' ו, בתבונה דא' ו, ובדעת דא' ו, ובכל מלאכה דא' ו.

□□□□ אחר, והמשפלים, אליון ארבע יסודין דגופא, וזהרו בהון ארבע חיוון, דאינון מ' אריה, מ' שור, מ' נשר, מ' אדם, דפרצופא דבר נש אשתמודעת בהון באנפוי

□□□□ זה הלב, ונאמר בו שלחן ב' פון, וזו השכינה התחתונה, היא מנורה, כשנוסעת ממין, ושורה עליה חכמה, ונאמר בה, הרוצה להחכים - ידרי. וכשנוסעת מ' מאל, שהיא גבורה, נקראת שלחן, ונאמר בה, הרוצה להעשיר - יצפין, ושורה עליה בינה, שנאמר בה ברכת יהו"ה היא תעשיר. וכשנוסעת מהגוף, שהיא עמוד האמצעי, נקראת משכן כליל משניהם.

□□□□ וכנו הם שתי כליות, ובהם שורים שני עמודי אמת. המח, עליו נאמר ופני אריה אל הימין, ושם דולקת המנורה. הלב, ופני שור מת' מאל, ושם שלחן מתקן, משום שלב הוא בשמאל. על הגוף נאמר ופני נשר, ושם המשכן מתקן, ושכינה שהיא דמות אחד לארבעתן, והיא ד' של אחד, והיא ארבע ת' נים של כל חיה.

□□□□ שבה מאירות ארבע אותיות, שהן יהו"ה והיא דמות אדם, שהוא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ועשר אותיות אלו הן שעור קומה של הגוף ו' שהיא שורא משכן, ועליהם נאמר עשר אמות ארץ הקרש, ואמלא אותו רוח אלהי"ם בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה. בחכמה זו י', בתבונה זו ה', ובדעת זה ו', ובכל מלאכה זו ה'.

□□□□ אחר והמשפלים - אלו ארבעת יסודות הגוף, וזהירו בהם ארבע חיות, שהן מ' אריה, מ' שור, מ' נשר, מ' אדם, שרצופו של אדם נפר בהם בפני האדם, וזוהי הפרת גיהם ענתה בם. כזהר זו

דבר נש, ודא איהו הפרת פניהם ענתה בם (ישעיה ג ט), כזהר דא נשמתא, ומצדיקי הרפים באברין דגופא, יהון נהירין מ' ליהו פפכבים לעולם ועד.

□□□□ אחר, והמשפלים אליון ארבע סטרי עלמא, וזהרו אליון ארבע מלאכיא, דאינון מיכאל גבריאל רפאל נוריא"ל, כזהר דא כרסיא יקרא.

□□□□ אחר והמשפלים אליון שפון, דאתמר בהון ושפתותינו שבח, ובהון אחא"ע בומ' גיכ"ק דטלנ"ת זס"ר"ץ, דמשמשיין בפומא בכ"ב אתון, ובהון חתוף דבורא דצלוחא לשבחא למלאכא, וזהרו אליון עיינין, דאתמר בהון ועיינינו מאירות פשמש וכירח, שבעה גלדי עינא אינון, דנהירין בהון שבעה פככי לכת, ושמשא וסיהרא, דאתמר בהון ועיינינו מאירות פשמש וכירח, הא תשעה, פגוונא דתשע נקודין דאורייתא, והא חמה ולבנה בכלל שבעה פככי אינון איך חשיב לון תוספת על, אלא חמה איהי נוקבא לגבי שמשא, לבנה נוקבא לגבי ירח, ושמש וירח אינון נהירין לשבעה פככי לכת, דאינון פשבעה גלדי עינא, ושמשא וסיהרא הא תשעה, בת עין עשירית לון, פלה דכלילא מכלהו.

□□□□ הרקיע, (דף יד ע"א) דא אספקלריאה דנהרא באנפוי דאדם, דמינה תליין אודנין ועיינין וחוטמא ופומא, דאינון מנהיגי גופא ואברין דיליה, פגוונא דטעמי, דאינון מנהיגי אתון ונקודי דאורייתא, כמה דשפון ושינין וחיך ולשון וגרון א' ון משמשיין לאתון, הכי פגוונא דא כנפי עינא ועפעפי עינא ותלת גוויי דעינא, אינון משמשיין

הנשמה, ומצדיקי הרפים באבריו הגוף, יהיו מאירים את מלם, פפכבים לעולם ועד. □□□□ אחר והמשפלים - אלו ארבעת צדדי העולם. וזהרו - אלו ארבעה מלאכים, שהם מיכאל גבריאל רפאל נוריא"ל. כזהר - זה פסא הקבד.

□□□□ אחר והמשפלים - אלו ת' פתים, שנאמר בהם ושפתותינו שבח, ובהם אחא"ע בומ' גיכ"ק דטלנ"ת זס"ר"ץ, שמשמשיין ב' עשרים ושתים אותיות, ובהם חתוף דבור התפלה לשבח למלך. וזהרו - אלו העינים, שנאמר בהם ועיינינו מאירות פשמש וכירח. שבעת גלדי העין הם, שמאירים בהם שבעה פככי לכת ושמש ולבנה, שנאמר בהם ועיינינו מאירות פשמש וכירח, הרי תשעה, כמו שתשע נקודות התורה, והרי חמה ולבנה בכלל שבעה פככים הם, איך מחשיב אותם כתוספת על א' אלא החמה היא נקבה לגבי השמש, הלבנה נקבה לגבי ירח, ושמש וירח מאירים לשבעה פככי לכת, שהם פשבעת גלדי העין ושמש ולבנה, הרי תשעה. בת עין עשירית להם, פלה שכלולה מכלם.

□□□□ הרקיע, זו אס' קלריה המאירה בפני אדם, שממנה תלויים האזנים והעינים וחטם ופה שהם מנהיגי הגוף ואבריו, כמו ש' עינים הם מנהיגי האותיות והנקודות שבתורה, כמו ש' פתים ושנים וחד ולשון וגרון משמשים לאותיות, כן כמו זה כנפי העין ועפע'ים של העין, ושלשת גוויי העין הם משמשים את העין, והכל נקשר

לְעֵינָא, וְכִלְא אֶתְקַשְׁר בַּחֲמֵשׁ נְקוּדִין כְּגוֹנָא
דָּא אֶאֱאָא, אֲתוּן וְנְקוּדֵי חֲמֵשׁ בְּגוּ חֲמֵשׁ,
וְעַלִּיהוּ אֶתְמַר (דבריו כט ט) רֵאשִׁיכֶם שְׁבִטִיכֶם
זְקִנִּיכֶם וְשִׁטְרִיכֶם כֹּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל הָא חֲמִשָּׁה,
טַפְכֶם נְשִׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מַחְנֶיךָ מַחֲטָב
עֲצִיף עַד שֶׁאֵב מִימֶיךָ הָא חֲמֵשׁ אֲחֵרִינִין, חֲמֵשׁ
לְגוּ חֲמֵשׁ אֲלִין ה"ה, וְלִמְיָהוּ אֲתִיְהִיבו עֲשׂוֹר
דְּפֶרֶן דָּא (שמות כו טו) וְכֹל הָעָם רוֹאִים אֶת
הַקּוֹלוֹת מִסְּטֵרָא דְבָא.

ב אחר והמשפלים, אלין מארי מקרא
בעשיה, יזהרו אלין מארי משנה
ביצירה, דאינון מארי מתניתין מ"ט אנפין
טהור ומ"ט אנפין טמא, מ"ט אנפין טהור
און מ"ט אַתוון דפרשה דיחודא עלאה דאיהו
שמע ישראל כ"ה אַתוון, וכ"ד אַתוון דפרשה
תניינא דיחודא דאיהו ברוך שם כבוד מלכותו
לעולם ועד, כ"ה אַתוון עלייהו אַתְמַר (שמות
ט ג) כה תאמר לבית יעקב, ובכ"ד אַתוון
דכלילן בהון כ"ד ספרים, דאינון כ"ד דשאבי
מן ימא דאורייתא, אַתְמַר בהון ותגיד לבני
ישראל, ומאי ניהו דשאבין מליה האי כ"ד
דאיהו שכינתא, כלילא מכ"ד ספרי
דאורייתא, דא צדיק, דאיהו נהר דנפיק מעדן
עלאה, בגין דנחית ביה (א), דאיהו בן י"ה.

וב אסתלק מליה, ואתמר ביה (ישעיהו יט
ה) ונהר יחרב ויבש, יחרב בבית
ראשון, ויבש בבית שני, ואיהו דך בכ"ד
ספרים, ועם כל דא דאיהו חרב ויבש, אַתְמַר
ביה אל ישוב דך נכלם (תהלים עד כא), אל ישוב
דך, דאיהו צדיק ברוך שם כבוד מלכותו
לעולם ועד, ד"ך בשכינתא, דאיהו כ"ד אַתוון
דיחודא, עליה אַתְמַר (מלכים א ב מה) והמלך
ישב דך, שהוא צדיק, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד,

בַּחֲמֵשׁ נְקוּדוֹת כְּמוֹ דָּא אֶאֱאָא.
אוֹתִיּוֹת וְנְקוּדוֹת חֲמֵשׁ בִּתּוּף
חֲמֵשׁ, וְעַלִּיהֶם נֹאמַר רֵאשִׁיכֶם
שְׁבִטִיכֶם זְקִנִּיכֶם וְשִׁטְרִיכֶם כֹּל
אִישׁ יִשְׂרָאֵל - הָרִי חֲמִשָּׁה.
עִלְכֶם נְשִׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב
מַחְנֶיךָ מַחֲטָב עֲצִיף עַד שֶׁאֵב
מִימֶיךָ - הָרִי חֲמִשָּׁה אֲחֵרִים,
חֲמֵשׁ בִּתּוּף חֲמֵשׁ, אֵלֶּה ה"ה,
וּמִהֶם נִתְּנוּ עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת, זֶה
י', וְכֹל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת,
מִדֶּשֶׁל ו'.

ב אחר והמשפלים - אלו
בעלי מקרא בעשיה. יזהרו -
אלה בעלי משנה ביצירה, שהם
חכמי המשנה ארבעים ותשעה
נים טהור וארבעים ותשעה
נים טמא. ארבעים ותשעה
נים טהור הם ארבעים ותשע
אותיות של רשת היחוד
העליונה, שהיא שמע ישראל,
עשרים וחמש אותיות, ועשרים
וארבע אותיות של רשה
השניה של היחוד, שהיא ברוך
שם כבוד מלכותו לעולם ועד,
עשרים וחמש אותיות שעליהן
נאמר כ"ה תאמר לבית יעקב.
ובעשרים וארבע אותיות
שכלולים בהם עשרים וארבעה
ספרים, שהם כ"ד ששואב מים
התורה, נאמר בהם ותגיד לבני
ישראל. ומיהו ששואבים ממנו
כ"ד הללו, שהיא שכינה, כלולה
מעשרים וארבעה ספרי התורה
זה צדיק, שהוא נהר יוצא מעדן
העליון, משום שיורד בו ו',
שהוא בן י"ה.

וב ונת הסתלק ממנו, ונאמר בו
ונהר יחרב ויבש. יחרב בבית
ראשון, ויבש בבית שני. והוא
דך בעשרים וארבעה ספרים.
ועם כל זה שהוא יבש וחרב,
נאמר בו אל ישב דך נכלם. אל
דך בשכינה שהיא עשרים וארבע

שְׁלֹמֹה בְּרוּךְ, וְעַל אֲלִין כ"ד אַתוון אַתְמַר
(ישעיהו נד יב) וְשִׁמְתִּי כ"ד שְׁמֻשׁוֹתֶיךָ וְכֹא,
הַאי עֲנִי אִיהוּ ד"ך, וּבֵת זִוְגִיָּה דְכ"ה, וְאִיהִי
כְד"ה עַל שְׁכֻמָּה, כ"ד א, דִּאִיהִי חֲמִשָּׁה
חֲוֻמֵּי תוֹרָה, וְאִינוּן א אַצְבָּעָאן, דְּבִהוּן
אַתְמַר (בראשית כד טז) וְתִמְלֹא כְד"ה וְתַעַל.

ב א שואבין, מכ"ה אַתוון, ורזא דמלה
כ"ה תברכו את בני ישראל (במדבר ו
כג), את ודאי, במאי אַתְבְּרַכְתָּ וְאֲתִמְלִיאָתָּ, בָּאָת
ד איהו כליל שית תיבין דיחודא, דאינון
שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד,
וביה אַתְעַבְּדִית אֹת.

ה איהי אימא עלאה ימא דאורייתא, ב
נהר דנפיק מתמן, ומליה אַתְמְלִיאָתָּ כ"ד
דאיהי שכינתא תתאה, ומליה אַתְשַׁקִּיא
בגלותא, מה דהוה בקדמיתא היא אַתְשַׁקִּיא
מליה, ורזא דמלה (בראשית כד יח) וְתִמְהַר וְתוֹרֵד
כְּדָה עַל יָדָה וְתַשְׁקֶהוּ, וְעַלָּה אַתְמַר וְתִאמַר
שְׁתֵּה אֲדוֹנִי, דִּאִיהוּ אֲדוֹן דִּילָהּ, וְתַכַּל
לְהַשְׁקוֹתָ וְתִאמַר גַּם לְגַמְלִי"ךָ אֲשָׁאֵב, אֲלִין
רמ"ח תיבין דקריאת שמע, דאינון שקילין
לרמ"ח פקודין דאורייתא, דבהון גמול"י
חלב ינקין, ועתיקי משדים, דאַתְמַר בהון (שיר
ד י) שְׁנֵי שְׂדֵיךָ פִּשְׁנֵי עֲפָרִים תֹּאמְרִי צְבִיָּה,
ואינון תרי לוחי אורייתא.

ה איהי שכינתא עלאה, דבה נפקו ישראל
ממצרים, כמה דאת אמר (שמות יא ד) כה
אמר יהו"ה כחצות הלילה וכו', איהי כ"ה
אַתוון דיחודא דשחרית, וכ"ה אַתוון דיחודא
דערבית, וְשִׁמְתִּי כ"ד שְׁמֻשׁוֹתֶיךָ (ישעיהו נד
יב) דא שכינתא תתאה, דאיהי כ"ד אַתוון
דיחודא קדמא דשחרית, וכ"ד אַתוון
דיחודא דערבית.

אוֹתִיּוֹת הַיַּחֲדוּד, עַלֵּיהּ נֹאמַר
וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בְּרוּךְ. וְעַל אֵלֹו
עֲשָׂרִים וָאַרְבַּע הָאוֹתִיּוֹת נֹאמַר,
וְשִׁמְתִּי כְּד"ד שְׁמֻשׁוֹתֶיךָ וְכו'.
הַעֲנִי אֵל הוּא ד"ך, וּבֵת זִוְגוֹ
דְכ"ה, וְהִיא כְד"ה עַל שְׁכֻמָּה. כ"ד
ה', שְׁהִיא חֲמִשָּׁה חֲוֻמֵּי תוֹרָה,
וְהֵם ה' אַצְבָּעוֹת שְׁבָהֶם נֹאמַר
וְתִמְלֹא כְד"ה וְתַעַל.

ב א שואבין מעשרים וחמש
אותיות, וסוד הדבר - כ"ה תברכו
את בני ישראל, את ודאי, כמה
מתברכת ומתמלאה באות ו'
שהוא כולל שש תבות היחוד,
שהם שמע ישראל ה' אלהינו ה'
אחד, ובו היא נעשית אות.

ה היא אם העליונה, הים של
התורה, ו' נהר שיוצא משם,
וממנו מתמלאת כ"ד, שהיא
שכינה תחתונה, וממנו נשקית
בגלות. מה שהיה בתחתלה - היא
השקתה ממנו. וסוד הדבר -
ותמהר ותד כדה על ידה
ותשקה. ועליה נאמר ותאמר
שתה אדוני, דאיהו אדון שלה.
ותכל להשקותו ותאמר גם
לגמלי"ך אשאב. אלו מאתים
ארבעים ושמונה תבות של
קריאת שמע ששקולות למאתים
ארבעים ושמונה מצוות התורה,
שבהן גמול"י חלב יונקים ועתיקי
משדים, שנאמר בהם שני שדיך
תאומי צביה, והם שני לוחות
התורה.

ה היא השכינה העליונה שבה
יצאו ישראל ממצרים, כמו
שנאמר כה אמר יהו"ה כחצות
הלילה וכו'. היא עשרים וחמש
אותיות של היחוד של שחרית,
ועשרים וחמש אותיות היחוד של
ערבית. וְשִׁמְתִּי כ"ד שְׁמֻשׁוֹתֶיךָ
- זו שכינה תחתונה, שהיא כ"ד
אותיות היחוד של שחרית וכ"ד
אותיות היחוד של ערבית.

ה כ"ד דְּשַׁחֲרִית אֵינוֹן מ"ט אֲנָפִין, וְאִית
מ"ט אֲנָפִין לְתַתָּא מִסְטָרָא דִּישְׂרָאֵל
וּוּטָא דְאִיהוּ מִטְטְרוּן, וְאִיהוּ מ"ט אֲנָפִין,
וּבְהוֹן יִזְהֵרוּ מְאָרִי מְשֻׁנָּה, דְּאִיהִי תְנִינָא
לְהִלְכָּה שְׂפָחָה דִּילִיָּה, בְּגִין פִּי מְרֻדְכִי הִיְהוּדִי
מְשֻׁנָּה לְמִלָּךְ (אסתר ו א), בְּגוּוֹנָא דָא מְשֻׁנָּה, (ד)
יִדְעִי (ם) מְשֻׁנָּה לְמִלָּךְ, וּבִיָּה יִזְהֵרוּ מְאָרִי מִתְנִיתִין,
פְּזַהֵר הֶרְקִיעַ דָּא הִלְכָּה, דְּאִיהִי קְבֻלָּה לְמֹשֶׁה
מִסִּינִי, וּבְמָה עוֹלִימָאן אֵית לָהּ דְּאֵינוֹן הִלְכוֹת
פְּסוּקוֹת, דְּאֵתְמַר בְּהוֹן (שיר ו ח) וְעֻלְמוֹת אֵין
מִסְפָּר, וְאִיהִי סֻלְקָא עַל פִּלְהוּ, הָדָא הוּא
דְּכְתִיב (משלי לא כט) וְאֵת עֲלִית עַל פִּלְנָה, וְאִיהִי
עַם פִּלְהוּ, כַּמָּה דְּאוּקְמוּהוּ הִלְכָּה כּרַבִּים.

פסוקי דשמונה עשרה
הַרְבִּים בָּהֶן יִהְיוּ פַּכְכָּבִים לְעוֹלָם
וְעַד, פַּכְכָּבִים וְדָאֵי דְלִית לֹוּן
חוּשְׁפָנָא, דְּכָל כּוֹכְבָא וְכוֹכְבָא אַתְקָרִי עֲלֵמָא
יְחִידָא, וְדָא הוּא וְעֲלָמוֹת אִין מְסַפֵּר, וְאֵלִין
עֲלָמוֹת אֵל תְּקָרִי עֲלָמוֹת, אֱלָא עוֹלָמוֹת, וּבִגִּין
דְּצִדִּיקָיָא אֵינוֹן פַּכְכָּבִים, וְכָל חַד אֵית לֵיהּ
כֶּכֶב, בִּגִּין דָּא אוֹקְמוּהוּ קְדָמָאִין, כָּל צִדִּיק
וְצִדִּיק אֵית לֵיהּ עוֹלָם בִּפְנֵי עֲצֻמוֹ, וְכָל מָאן
דְּזָכָה לְהֵלְכָה חַד יְרִית עֲלֵמָא חַד, כָּל שָׁפָן
מָאן דְּזָכִי לְמַסְכְּתָא חֲדָא, אוֹ לְתִרִין, אוֹ לְשִׁתִּין,
דְּאַתְמַר בְּהוֹן (שיר ב) שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת, דְּכָל
מְסַכְּתָא מְטֻרְנִיתָא אִיהִי בְּגִרְמָה, זַפָּאָה אִיהִי
מָאן דִּירִית לָהּ בְּהֵאֵי עֲלֵמָא, דְּהֵלְכָה עוֹלִמָא
דְּמְטֻרְנִיתָא, דְּאִיהִי קְבֵלָה, זַפָּאִין אֵינוֹן
דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּשִׁכְנִתָּא דְּאִיהִי עַל פִּלְהוּ בְּהֵלְכָה,
לְאַפְקָא לָהּ מִן גְּלוּתָא, דְּאַתְמַר בָּהּ (ישעיהו ב)
וּבְפִשְׁעֵיכֶם שָׁלַח אֲמַכֶּם, וּלְמִיזֵל לָהּ לְגַבִּי (א)
בְּעֵלָהּ, לְמַהוּי לָהּ קְבֵלָה בְּדִרוּעוּי, לְקִיִּים
בָּהּ (שיר ב ו) שְׁמָאֵלוּ תַחַת לְרֹאשִׁי וְנָלְ.

[illegible]

הָרָבִים בָּהּ יִהְיֶה
 כְּכֹכְבִּים לְעֹלָם וְעַד כְּכֹכְבִּים
 וְדָאִי, שְׂאִין לָהֶם חֲשׁוֹן. שְׁכַל
 כּוֹכֵב וְכוֹכֵב נִקְרָא עֹלָם יַחֲדָה,
 וְזֶהוּ וְעֲלֻמוֹת אֵין מִסָּר. וְאֵלוֹ
 הָעֲלֻמוֹת אֵל תִּקְרִי עֲלֻמוֹת אֱלֹא
 עֲלֻמוֹת. וּמִשּׁוּם שֶׁנֶּאֱדִיקִים הֵם
 כְּכֹכְבִּים וְיָכֵל אֶחָד יֵשׁ כּוֹכֵב,
 בְּגִלְלָהּ וְזֶה רְשׁוּהוּ הָרָאשׁוֹנִים, כֹּל
 צִדִּיק וְצִדִּיק יֵשׁ לוֹ עֹלָם בְּפָנָי
 עֲצֻמוֹ, וְכֹל מִי שֶׁלֹּא יִשְׁכַּח לְהִלָּכָה
 אַחַת - יוֹרֵשׁ עֹלָם אֶחָד, כֹּל שֶׁכֵּן
 מִי שֶׁלֹּא יִשְׁכַּח לְמַסְכַּת אַחַת שֶׁאֵין
 שְׂתִים אוֹ לִשְׁשִׁים, שְׁנֵאמַר בָּהֶם
 שְׁשִׁים הֵמָּה מַלְכוּת, שְׁכַל מַסְכַּת
 הִיא גְבִירָה בְּעֻצְמָהּ, אֲשֶׁרֶי הוּא
 מִי שִׁירֵשׁ אוֹתָהּ בְּעֹלָם הִיא, שֶׁהִלָּכָה
 הִיא עֲלֻמַּת הַגְּבִירָה, שֶׁהִיא קְבֵלָה.
 אֲשֶׁרִיהֶם אוֹתָם שִׁמְשֵׁתְדִלִים בְּשִׁכְנָהּ, שֶׁהִיא
 עַל כָּלֶם בְּהִלָּכָה, לְהוֹצִיאָהּ מֵהַגְּלוּת,
 שְׁנֵאמַר בָּהּ וּבִפְשָׁעֵיכֶם שִׁלַּח
 אֶמְכֶם, וְלְהוֹלִיכָה אֵל בְּעֻלָּה
 שֶׁתִּהְיֶה לָּהּ קְבֵלָה בְּזִרְעוֹתָיו,
 וְיִלָּקִים בָּהּ שְׂמֵאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי
 וְכוּ'.

וְתָא מִשְׁנֵה דְאִיְהִי מִטְטְרוּן שְׁלֵטָא,
וְאִיְהוּ מִשְׁנָה לְמַלְךְ, בְּאַתְר
דְּמִטְרוּנִיתָא יִתְבֵּא מִשְׁנָה, וְדָא אִיְהוּ
(משלי ל כג) וְשִׁפְחָה כִּי תִירֹשׁ גְּבִירֶתָהּ, וּבִיּוֹמוֹי דְּמִשָּׁה
לֹא שְׁלֵטָא שִׁפְחָה אֲלֵא מִטְרוּנִיתָא, לְבִתְר
דְּמִית מִשָּׁה וִירִית יְהוֹשֻׁעַ דְּאִיְהוּ נֶעַר, בְּאַתְר
מַלְכוּתָא שְׁלֵטָא שִׁפְחָה, כְּמָה דְּאַתְרָא אֲמַר
(יהושע ה יד) אֲנִי שָׂר צֶבֶא יְהוָה עִתָּה בֵּאתִי.

וְהָא אוֹקִימָנָא, מִטְטְרוּן אִיהוּ מַעֲשֵׂה
מִרְפְּכָה, וְעֲלִיָּה אֲתָמֵר אֵין דּוֹרְשִׁין
בְּמִרְפְּכָה בִּיחִיד, מְאִי בִּיחִיד בִּיחִידָא דְעֲלָמָא,
אֵלָא אִם כֵּן הָיָה חֻכָּם וּמִכֵּין מִדַּעְתּוֹ, חֻכָּם
בְּחֻכְמָה וּמִכֵּין בְּכִינָה וְיִידַע בְּדַעַת, דְּאֲתָמֵר
בְּהוּן (שְׁמוֹת לֹא ג) וְאַמְלִיא אוֹתוֹ רִיחַ אֱלֹהִיִּים
בְּחֻכְמָה בְּתִבּוּנָה וּבְדַעַת, בְּגִין דְּאִיהוּ מִשְׁפָּנָא
דְּאֲתָמְלִי בְּתִלְת דְּרָגִין אֵלִין, וּבְכָל מְלָאכָה דָּא
מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית שְׂכִינְתָּא תַּתָּא, דְּאֵין דּוֹרְשִׁין
לָהּ בְּעוֹבְדָא דְּבְרָאשִׁית בְּשָׁנִים, אֵלָא בִּיחּוּדָא
דְּעֲלָמָא, מִרְפְּכָה דִּלְהָ אִיהוּ מִטְטְרוּן ג

אֵיִהי מִ"ה יוֹד ה"א וּא"ו ה"א
 אֶתְקִרְיָאֵת, בְּגִין דְּאֵיִהי פִלְלָא
 דַּעֲשׂוּר סְפִירָן, רִכָּב דִּילָהּ מִטְטְרוֹן, עֲלִיהּ
 אֶתְמַר (תהלים סח יח) רִכָּב אֱלֹהִים רְבוּתִים אֶלְפִי
 שְׂנָאֵן, מֵאֵי שְׁנֵאֵן שׁוּר נֶשֶׁר אֲרִיה אָדָם, וְדָא
 אֵיִהוּ סוּד מִרְכָּבָה, רִכָּב מִ"ה וְדָאֵי.

וְאִיהוּ אֲרוֹן, גּוֹפֵא לְאוֹרֵייתָא
 דְּבִכְתָּב דְּאִיהוּ עֲמוּדָא
 דְּאַמְצָעִיתָא, וְאִיהוּ שְׁלֶחַן, פְּתוּרָא דְשְׂכִינְתָּא
 דְּאִיהִי ל"ב, דְּאַתְמַר בֵּיהּ ל"ב מִבִּין, וְאִיהוּ
 לְשִׁמְאֵלָא, וּבִגִּין דָּא אֲמַרוּ מֵאֲרִי מְתַנִּיתִין
 שְׁלֶחַן בִּפְּנֵי.

זמרה מְנוּרָה נֹר דִּלִּיק מִסְטָרָא דְשְׂכִינְתָּא,

וְהָיָה מִשְׁנֵה, שְׁהִיא
מִטְרוּן, שׁוֹלֵט, וְהוּא מִשְׁנֵה
לְמַלְךְ, בְּמָקוֹם שֶׁהִגְבִּירָה יוֹשֶׁבֶת
מִשְׁנֵה, וְהוּא וְשִׁפְחָה כִּי תִירֵשׁ
גְּבוּרָתָהּ. וּבִימֵי מֶשֶׁה לֹא שִׁלְטָה
הַשִּׁפְחָה אֲלֵא הַגְּבוּרָה. אַחֵר
שָׁמְשָׁה מֵת יִירֵשׁ יְהוֹשֻׁעַ, שֶׁהוּא
נֶעַר, בְּמָקוֹם הַמְּלָכוּת שִׁלְטָה
הַשִּׁפְחָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אֲנִי שֶׁר
צָבָא יְהו"ה עִתָּה בִּאתִי.

וַיִּבְרָאוּ בָּאָרֶץ שְׁמַטְטֵרוֹן הָיָה
מַעֲשֵׂה מִרְכָּבָה, וְעָלְיוֹ נֶאֱמָר אֵין
דֹּרְשִׁין בְּמִרְכָּבָה בִּיחִיד. מַחֲהֵה
בִּיחִיד בִּיחִידוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲלֵא
אִם כֵּן הִיָּה חֲכָם וּמִבֵּין מַדְעָתוֹ.
חֲכָם בַּחֲכָמָה וּמִבֵּין בְּבִינָה יוֹדֵעַ
בְּדַעַת, שֶׁנֶּאֱמָר בָּהֶם וְאִמְלֵא
אוֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בַּחֲכָמָה
בְּתַבְּוִינָה וּבְדַעַת, מִשּׁוּם שֶׁהוּא
מִשְׁכֵּן שְׁהִתְמַלֵּא בְּשִׁלְשֵׁת
הַדְּרָגוֹת הָאֵלֶּה. וּבְכָל מְלָאכָה -
זֶה מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, שְׂכִינָה
תַּחְתּוֹנָה, שְׁאֵין דֹּרְשִׁים לָהּ
בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית בְּשֵׁנִים, אֲלֵא
בִּיחִיד שֶׁל הָעוֹלָם, הַמִּרְכָּבָה
שֶׁלָּהּ הוּא מִטְטֵרוֹן, גּוֹף
הַשְּׂכִינָה.

נִקְרָא היא מ"ה, יר"ד ה"א
 וא"ו היא נִקְרָא, משום שהיא
 הפֶּלֶל שֶׁל עֶשֶׂר סְפִירוֹת. הָרֶכֶב
 שֶׁהָאֱלֹהִים מְטַטְרוּן, שְׁעָלָיו נֶאֱמַר
 רֶכֶב אֱלֹהִים רַבּוֹתַיִם אֶלְפֵי
 שָׁנָא. מֵהָאֱלֹהִים שָׁנָא שְׁוֹר,
 נֶשֶׁר, אֲרִיָּה, אָדָם. וְהוּא סוֹד
 הַמִּרְכָּבָה - רַכֵּב מִ"ה וְדָא.

וְהָיָה כִּשְׁנֵי עָשָׂר יוֹם וְהָיָה בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי
שֶׁבִּכְתָּב, שֶׁהוּא עֲמֹד הָאֲמִצָּה,
וְהוּא שְׁלֹחַן, שְׁלֹחַן הַשְּׂכִינָה,
שֶׁהִיא ל"ב, שְׁנָאֵמַר בַּהּ ל"ב
מִבֵּין, וְהוּא לְשִׁמְאֵל. וּמִשּׁוּם זֶה
אָמְרוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה שְׁלֹחַן
בַּפֶּן.

וְהוּא מְנֹרָה אֲשֶׁר דּוֹלָקֶת מִדָּד
הַשְּׂכִינָה, שֶׁנֶּאֱמַר בַּה נֵר יְהו"ה,

בְּרָד זֶה הוּא כְּנוֹי לְכָל הַשְּׁמוֹת,
כְּנוֹי לְכָל הַשְּׁמוֹת, וְבוּ מְרַכִּיבִים
כָּל הָאֵילָנוֹת הָעֲלִיּוֹנִים **מִדַּ** שֶׁל
טוֹב. הַמְּרַכְּבוֹת שֶׁל צַד הָרָע,
עֲלֵיהֶם נֹאמַר וְלֹא בְּעֲרִיֹת
בְּשִׁלְשָׁה. מִתּוֹ **עֲרִיֹת** **סְמָא**ל
וְנַחֲ"שׁ, לֹא צָרִיךְ לִהְיוֹת
בְּשִׁלְשָׁה, שֶׁהֵם מִשְׁחִי"ת אִ"ף
וְחַמ"ה, לִהְיוֹת שְׁלִישִׁי בֵּינֵיהֶם,
שֶׁלֹּא מִתְקַשְּׂרִים בָּהֶם, אֲלֹא
שִׁהְיֵיו שְׁנֵיהֶם בְּפִרְדּוֹ, וּמִשּׁוֹם זֶה
אֵין דּוֹחֵשׁ בְּעֲרִיֹת בְּשִׁלְשָׁה.
וּבְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית **בְּדוֹף** - אֵין
דּוֹחֵשׁ בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית
בְּשָׁנִים, שֶׁלֹּא יַעֲשׂוּ **רֹדֵף**, אֲלֹא
בִּיחִיד, שֶׁהוּא יַחֲדוֹ אֶחָד, וּמִשּׁוֹם
זֶה לֹא יֵאכַל אָדָם שְׁנַיִם וְלֹא
יִשְׁתֶּה שְׁנַיִם.

א בְּמִרְכָּבָה בְּיָחִיד, מִשּׁוּם שֶׁיָּחִיד אֵין לוֹ שְׂתוּף, שֶׁהוּא מִטְטֵרוֹן, כְּמוֹ שֶׁהִנֵּשְׂמָה אֵין לָהּ שְׂתוּף בְּגוֹף. וְלָמָּה אָמַר אֱלֹא אִם כֵּן הָיָה חֶכֶם מִמִּבֵּין מִדַּעְתָּהּ אָבָן מִשְׁמַע שֶׁיֵּשׁ לוֹ מִרְכָּבָה לְמַעַלָּה לְקַדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהִיא מְלָאכָה שְׁלֹו, וּמֵחֵל אֹתָהּ שֶׁפִּלְגָּלָה מִחֻכְמָה בִּינָה וְדַעַת, שֶׁהֵם יח"ו, הִמְלָאכָה שֶׁל שֶׁשֵּׁל אוֹתוֹת, הִיא ה' שֶׁכִּינָה תַחְתּוֹנָה, הַשְׁלָמוֹת שֶׁל שֶׁשֵּׁל אוֹתוֹת, עָלֶיהָ נֹאמַר וְתָכַל כָּל עַבְדָּת

דַּאתְמַר בַּה נַר יְהו"ה, וְצָרִיךְ לְמַהוּי לִימִינָא
לְקַבְּלָא מִשְׁחָא, וּבִגִּין דָּא מְנוּרָה בְּדְרוּם, דָּא
אִיהוּ מְאָנָא לְקַבְּלָא פְתִילָה וּמִשְׁחָא וְנִהוּרָא,
פְתִילָה שְׂכִינָה, מִשְׁחָא דִילָה צְדִיק שְׁמֵן פְתִית,
נִהוּרָא דִילָה עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, כְּגֹוּנָא דָּא
נִפְשָׁא דְאִיהִי שְׂתוּפָא דְגּוּפָא אִיהִי פְתִילָה, רוּחַ
דָּא מִשְׁחָא, נִהוּרָא דָּא נִשְׁמָתָא, מְאָנָא דָּא
גּוּפָא, אִיהוּ עֶבֶד, וְאִיהוּ רֶכֶב לְתֵלַת סְטָרִין
אַלִין, דְּאִינוּן קִיטוּרָא דִיחֻדָּא חֲדָא, דְּאִינוּן
נַר יְהו"ה נִשְׁמַת אָדָם (משלי כ כד).

וְחָא עֶבֶד אִיהוּ כ וַיֵּא לְכָל שְׁמָהּ, ש וַי לְכָל
שְׁמָהּ, וּבִיה מְרַכִּיבִין כָּל אֲלָנִין עֲלָאִין
מִסְטָרָא דְטוֹב, מְרַכְּבוֹת דְּסִטְרָא דְרַע, עֲלִיּהוּ
אֲתָמֵר וְלֹא בַּעֲרִיּוֹת בְּשִׁלְשָׁה, מְאִי עֲרִיּוֹת
סמא"ל וְנַחֲשׁ, לֹא צְרִיךְ לְמַהוּי בְּשִׁלְשָׁה,
דְּאִינֻן מְשַׁחֲיִית א וְחִימָ"ה, לְמַהוּי
תְּלִיתָאָה בִּינִיּהוּ, דְּלֹא מִתְקַשְּׂרִין בְּהוֹן, אֲלֵא
דִּיהוֹן תְּרוּיָהּ (דף ע"ו) בְּפִרְוּדָא, וּבְגִין דָּא
אִין דּוֹרְשִׁין בַּעֲרִיּוֹת בְּתִלְתָּא, וְעוֹבְדָא
דְּבְרָאשִׁית בְּהַפּוֹכָא, אִין דּוֹרְשִׁין בְּמַעֲשָׂה
בְּרָאשִׁית בְּשָׁנִים, דְּלֹא יַעֲבֹדוֹן פִּרְוּדָא, אֲלֵא
בִּיחִיד דְּאִיהוּ יַחּוּדָא חַד, וּבְגִין דָּא לֹא יֵאכֹל
אָדָם תְּרִי, וְלֹא יִשְׁתָּה תְּרִי.

וְאֵל בְּמִרְכָּבָה בִּיחִיד, בְּגִין דִּיחִיד לִית לִיה
שְׁתִּין א דְּאִיהוּ מִטְּרוּן, פְּגוּנָא
דְּנִשְׁמָתָא דְּלִית לֵה שְׁתִּין ב בְּגוּפָא, וְאִמָּא אִמָּר
אֵלָא אִם פֶּן הִיָּה חָכֵם וּמִבִּין מַדְעָתוֹ, הִכָּא
מִשְׁמַע דְּאִית לִיה מִרְכָּבָה לְעִילָא לְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, דְּאִיהוּ מְלָאכָה דִּלְיָה, וּמָאִי אִיָּהִי
הֵהִיא דְּאִיָּהִי כְּלִילָא מִחֲכָמָה וּבִינָה וְדַעַת,
דְּאִינֻן יְהִ"ו, מְלָאכָה דְּתִלַּת אַתְוֹן אִיָּהִי ג
שְׂכִינְתָּא תַתָּאָה, שְׁלִימוֹ דְּתִלַּת אַתְוֹן, עֲלָה
אִתְמַר (שְׁמוֹת לט לב) וְתַכַּל כָּל עֲבוּדַת מִשְׁכָּן וְגַל,

רְבוֹן הָעוֹלָמִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, אֵב הַרְחֵמִים וְהַסְלִיחוֹת. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִדְהָ וּבְהַשְׁתַּחֲוִיָּה, שֶׁקִּרְבָּתֵנוּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ
 עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ, וְנִתַּתְּ לָנוּ חֵלֶק בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה. מָה אָנוּ, מָה חַיֵּינוּ, אֲשֶׁר
 עֲשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל כָּזֶה. עַל כֵּן אֲנַחְנוּ מְפִילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, שֶׁתִּמְחֹל,
 וְתִסְלַח, לְכָל חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ, וְאֵל יְהוִי עוֹנוֹתֵינוּ מִבְּדִילִים בֵּינֵינוּ לְבֵינֶיךָ. וּבְכֵן
 יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכוּנֵן לְבָבֵנו לִירְאָתְךָ וְאֶהְבְּתָה,
 וְתִקְשִׁיב אָזְנוֹךָ לְדְבָרֵינוּ אֵלֶּה, וְתִפְתַּח לְבָבֵנו הָעֵרֶל בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ, וְיִהְיֶה לְמוֹדֵנוּ
 זֶה נַחַת רוּחַ לְפָנֶי כֶּסֶף כְּבוֹדָךָ כְּרִיחַ נִיחוּחַ. וְתֵאָצִּיל עָלֵינוּ אוֹר מְקוֹר נְשָׁמָתֵנוּ בְּכָל
 בְּחִינָתֵינוּ, וְשִׁיתֵּנוּצִצוּ וְיִצְאוּת עֲבָדֶיךָ הַקְדוּשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם גָּלִיתָ דְּבָרֶיךָ אֵלֶּה
 בְּעוֹלָם. וּזְכוּתָם, וּזְכוּת אֲבוֹתָם, וּזְכוּת תּוֹרָתָם, וְתִמְיּוּמָתָם, וְקִדְשָׁתָם, יַעֲמֹד לָנוּ
 לְבַל נִפְשֵׁל בְּדַבָּרִים אֵלֶּה. וּבְזְכוּתָם תֵּאִיר עֵינֵינוּ בְּמָה שָׁאֵנוּ לוֹמְדִים. כְּמֵאמֹר נְעִים
 זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל "גַּל עֵינֵי וְאִבְיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ". יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן
 לְפִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגוֹאֲלִי. כִּי יי יתֵּן חֲכֹמָה מִפִּי דַעַת וְתִבְנוּנָה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבֹתַי שִׁיתְקִים בְּנוֹ עֵתָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְאֲשִׁים
דְּבָרֵי בִפְיָהּ וּבְגַל יָדֵי פְסִיתֶיהָ לְנִטְע שְׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ", לְהַעֲלוֹת לְרוֹמָם
וּלְתַקֵּן הַרְסוֹת וְחֻרְבוֹת הַשְּׂכִינָה הַקְדוּשָׁה לְקִשּׁוּט וּפּוֹרְפִירָא עֲלֶיהָ וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל
מְכוֹנוֹ יֵשֵׁב לְהַחֲזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנָהּ וְקִים בְּנוֹ מְהֵרָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְהָיָה אוֹר
הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה וְאוֹר הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבַעֲתִים כְּאוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים". וְזִכּוֹת
הַרְשָׁב"י הַקְדוֹשׁ וּבְנוֹ רַבִּי אֱלֶעָזָר, וְיוֹתָם בֶּן עֲזִיחֵי, יַעֲמוּד לָנוּ לְתַקֵּן הָעוֹלָם מִיּוֹם
שֶׁנִּבְרָא עַד סוֹפוֹ פְּרָצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יִרְאִיו. וּבִזְכוֹת הַיּוֹתָנוּ עֲסוֹקִים בַּחֲכָמָה הַזֹּאת, עַל
יְדֵה תַתְּקֹרֵב הַגְּאוּלָּה, וְיִשְׁוּעָתָה מְהֵרָה תַצְמִיחַ, לְעַלּוֹי שְׂכִינָת עֲזִינוֹ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.
וּקְיוֹם בְּנוֹ מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר", וַיֵּרָא עֲלֵינוּ אוֹר ה', בְּיוֹם
הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד, אֲמֵן נֹצֵחַ סִלָּה וְעַד.

(נִסַּח הַתּוֹפְלָה מִתּוֹךְ לְשׁוֹנוֹ הַקָּדוֹשׁ שֶׁל רַבִּי חַיִּים וִיטָאֵל זי"ע"א)

הקדמה ללימוד הזהר

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזהר"ק, בדרבנא רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד וימין עצמו בספר הזהר הק' במיוחד בדרגו דרא בתראה [דור אחרון]. וזהו חלק ג' דף קכ"ג ברע"א מהימנא) כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללימוד זה"ק וכו' ויתבטלו כל הגזרות - ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועי' בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשד"י חמד (מערב"ח סי' סוף קל"ק קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר כאילו עשה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללימוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר כאילו למד הש"ס בולו, עכ"ל. - שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הפעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איד קען דידך, און דו קענסט מיד" [פירוש: אני מכיר אותך, ואתה מכיר אותי] (טעמי הפנהגים).

קריאת גדולי ורושלים בשנת תרפ"א: מעלת לימוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרענויות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא וכו' מעלמא... לשקד על לימוד הזהר לנמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלימוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערכים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאולה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כולו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושית, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ" אכ"ר.

חלומדים בחבורה - כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לכולם שלמדו כל הזהר"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זהר לאלפים. ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדרגו הנמוך - יוכל להחשב לשר האלף, ששים כל הזהר"ק, ובפלא יעץ (עוד רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית בדרבים, הנה כי כן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ג') "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועי')

בשרת פרחי קהונה חלק אר"ח סי' י"א)... וממילא כל שכן בלימוד הזהר עלינו לשמוח בסיום לימודו, שזכות לימוד הזהר הוא הדבר היחידי להוציאנו מעבדות לחרות בנזכר בזהר הקדוש, ועוד שהזהר מלא על גדולתו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכ"ל.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"א) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות לתרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (לקה"ר הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: [על פי דברי הכפא מלך והבן איש חי ועוד] - מעלת הלימוד בזה"ק, שהלימוד ממש נהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלימודו, וביומאי בסיום כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזהר וביומאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שתרשב"י בבבדו ובעצמו בא מעטר כמלך יישוב ומקשיב בקולו בשלימד האדרא.

כתב המקובל הקדוש רבי אברהם אזולאי זיע"א זקנו של החיד"א בשם המקובל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשכנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדרבי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגנון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על כן ראוי לעשות סעודת מצוה. וביומאי באשר ובקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים - ספר שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת באשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, וגושמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י באשר משתה עצמו עם הציבור בלימודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזה"ק מ"ה שיהיה הוא - ראשי תבות משה - שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י נשמת משה ובכוחו נצא), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בבלנים, עכ"ל האור החיים הקדוש זיע"א. ובזה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה [ולכל הפחות לימוד בקריאה זוה"ק]. עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על כן כולנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלימוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרגו להתחבר לכל ישראל עם "מפעל הזהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרת רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים - על כן אחי! כל אחד וכל בלימוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

משכן וגו', והיא ה' של היום הששי ומשום זה, אף על גב שאומרים אין דורשים במקדש בייחוד, חזר ואמר, אלא אם כן היה חכם ומבין מדעתו, שודאי באלה השלש דורשים במקדש בייחוד, ובלא אלו השלש אינו יחיד שלו, וזהו סוד, שהקדוש ברוך הוא למעלה אחד עם שכינתו.

וכשהוא למטה במטטרון בלי שכינתו, משתנה בו, ומשום זה אומר אלישע אחר, שמא חס ושלום יש שתי רשות, ומשום כך אומר אל תמירני בו, כי שמי בקרבנו, משום שמיטטרון הוא שני למלך, וכשהשכינה בלי בעלה, נקרא המלאך הזה משנה לה, ומשתנית, שלא יודעים בה החילות ומה שהיא גבירה. ובמה היא מתכסית? באותה שנקראת אמה.

וזהו שאמר הכתוב וכי ימכר איש את בתו לאמה. איש - זה הקדוש ברוך הוא, בתו - זו שכינה, לאמה - בת זוגו של מטטרון, שהיא מיטטרון בתוספת יו"ד, ששפחה רעה היא אמה של ערב רב, ומשום אותה שפחה רעה ובניה לא מכירים אותה, היא מכסה בעבד שלה כמו הנשמה לגוף.

ובגלות הראשונה שלא חזרה למלכותה בת המלך ולא יצאה מאותו הגוף, לא יצאה חפשית, ובגולה נאמר בהם עבדים היינו לפרעה במצרים, משום שהיו תחת רשות אותו עבד, ומשום זה אמר פרעה במקום הזה, לא ידעתי את יהוה, וגם את ישראל לא אשלח, ומשום זה יצאו במנוסה בעבד שאין לו כתב שחרור וברח מאדונו. אבל בגולה האחרונה לא

ואיהי ה' היום הששי, ובגין דא אף על גב דאמרין אין דורשין במרפבה בייחוד, חזר ואמר אלא אם כן היה חכם ומבין מדעתו, שודאי באלין תלת דורשין במרפבה בייחוד, ובלא אלו תלת לאו איהו יחודא דיליה, ודא איהו רזא, דאיהו קודשא בריך הוא לעילא חד בשכינתיה.

וכר איהו לתתא במטטרון בלא שכינתיה, אשתני ביה, ובגין דא אמר אלישע אחר, שמא חס ושלום שתי רשויות יש, ובגין דא אומר אל תמירני בו, כי שמי בקרבנו, בגין דמטטרון איהו שני למלך, וכד איהו שכינתא בלא בעלה, אתקרי האי מלאך משנה לה, ואשתניאת דלא אשתמודעין בה חיילין, ומה דאיהי מטרוניתא, ובמאי היא מתכסיא, בההיא דאתקריאת אמה.

ודא הוא דאמר קרא (שמות כא יג) וכי ימכר איש את בתו לאמה, איש דא קודשא בריך הוא, בתו דא שכינתא, לאמה בת זוגיה דמטטרון, דאיהי מיטטרון בתוספת יו"ד, דשפחה בישא היא אמה דערב רב, ובגין דהיא שפחה בישא ובנהא לא אשתמודעין בה, איהי מתכסיא בעבדא דילה, פנשמתא בגופא.

ובגלותא קדמא דלא חזרת למלכותהא ברתא דמלכא, ולא נפקת מההוא גופא, לא נפקת חפשית, ובגינהא אתמר בהון, עבדים היינו לפרעה במצרים בגין דהוון תחות רשו דההוא עבד, ובגין דא אמר פרעה בהאי אתר לא ידעתי את יי', וגם את ישראל לא אשלח (שמות ה ב), ובגין דא נפקו במנוסה, פעבדא דלית ליה כתב חירו וברח מרבוניה. אבל בפוקנא בתראה לא נפקת ברתא,

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שנקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לבנייה. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוחה. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריה אלה פעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נכשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (תפלה מהאריז"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבותי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו כרצונו וכרצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בתחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוזנו במהרה בימינו. ויקוים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארע עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

בְּהַאי עֲבָדָא כְּשִׁפְחָה, אֶלָּא בְּקוּדְשָׁא בְּחַיִּי
הוּא, בְּגִין דְּאוֹרֵייתָא דְּאִיהִי חִירוֹ, אִיהִי עֲלֵהּ
בְּגִלּוּתָא בְּתֵרָא, דְּאִיהִי חִירוֹ דִּילָהּ, מַה דְּלֵא
הוּא הָכִי בְּגִלּוּתָא קִדְמָא, דְּלֵא הוּא לֵה
וּלְבִנְהָא אוֹרֵייתָא דְּאִיהִי חִירוֹ, דְּאוֹרֵייתָא וְדָאִי
אִיהִי חִירוֹ, בְּמַלְכוּתָא דִּילָהּ בִּיקְרָא דִּילָהּ, הָדָא
הוּא דְּכְתִיב (משלי ג טו) יִקְרָה הִיא מִפְּנִינִים, וּבְגִין
דָּא לֹא תַצֵּא כִצָּאת הָעֲבָדִים (שמות כו ז), וְדָא הוּא
דְּאָמַר פִּי לֹא כַחפְזוֹן תִּצְאוּ, וּבִמְנוּסָה לֹא
תִלְכוּ, כִּי הוּא לְפָנֶיכֶם יִהְיֶה (ישעיה נב
יב). יִהְיֶה וְדָאִי אִיהוּ יוֹקִים לֹון מַעֲפָרָא, וְאִיהוּ
נִהִיר עַל אֲנָפוּי דִּישְׂרָאֵל, וּבִיה אֲשֶׁתְּמוֹדְעִין
כָּל עֲלָמִין דְּאִינוּן (שם סא ט) זֶרַע בָּרַי יִהְיֶה.
וְאִתְּוֹ קוּדְשָׁא בְּחַיִּי הוּא מִכָּל בְּרִיָּין,
וּמִרְכָּבוֹת דְּמַלְכוּת, דְּאִינוּן
כְּחַד בְּמוֹכְסִי כְּחַד, מַצְפֵּי, וְאִתְּמַר
בִּיה (ישעיה לב) וְלֹא יִפֹּג עוֹד מוֹחֵי, וְהִיוּ עֵינֵי
רְאוּת אֶת מוֹחֵי, בְּהֵוֹא זְמָנָא, כִּי עֵין בְּעֵין
יִרְאוּ בְּשׁוּב יִהְיֶה עֲוֹן (שם לב כ), וְאִתְּפֵי
מִרְכָּבוֹת דְּלִתָּא, וְאִתְּלַבֵּשׁ בְּמִרְכָּבָה דִּילָהּ
דְּאִיהִי אֲדָנִי, שֵׁם תִּרְכָּבָה דָּא יִהְיֶה, בְּלֹאִי
דְּאִתְּלַבֵּשׁ, דְּסָלִיק לְמַשְׁבֵּן אֲחִיָּה אֲדָנִי,
וְאִיהוּ בְּלֹאִי דְּתֵרִין שְׂמֵהּ אֲלִין וּבִיה אֲתַפְסִיין.
אֲחִיָּה אִיהוּ יִתְּו, וִי דְּאִיהוּ פְּלִילָא דְּשִׁית
סָרִין, דְּבִהוּן חֲתִים שִׁית סָרִין,
וְאִינוּן יִתְּו הַיִּי וְהַיִּי וְהַיִּי וְהַיִּי וְהַיִּי וְהַיִּי וְהַיִּי
נָיִל לִיה יְמִינָא דְּאִיהוּ חֶסֶד, וְחֲתִים בִּיה
לְחֻכְמָתָא, וּבִיה הִרְוּצָה לְהַחֲפִים יִדְרִים. (דף טו
ע"ב) הַיִּי נָיִל לְשִׁמְאֵלָא דְּאִיהוּ גְבוּרָה, וְחֲתִים
בִּיה לְעוֹתָרָא, וּבִיה הִרְוּצָה לְהַעֲשִׁיר יִצְפִּין,
וְהַיִּי פְּנָה לְמִזְרַח, וְנָיִל לִיה עֲוֹדָא
דְּאִמְצָעִיתָא, וְחֲתִים בִּיה פְּנִי, וְהַיִּי לִיה
נוֹטֵל לוֹ יָרֵךְ יְמִין וּמִסְתַּפֵּל בּוֹ לְמַעְלָה, וְחֲתִים בּוֹ חֲתִים. הִיִּי נוֹטֵל (נוטל) לוֹ יָרֵךְ שְׂמָאל וּמִסְתַּפֵּל

יִרְכָּא יְמִינָא, וְאִסְתַּפֵּל בִּיה לְעִילָא, וְחֲתִים בִּיה
הַיִּי, הַיִּי יִל לִיה יִרְכָּא שְׂמָאלָא, וְאִסְתַּפֵּל
לְתַתָּא, וְחֲתִים בִּיה מְזוּנִי, אִסְתַּפֵּל לְעִילָא לְגַבִּי
חֻכְמָה, וְאִתְּמַר בִּירְכָּא יְמִינָא, וְחֲתִים בִּיה
הַיִּים, בְּגִין דְּחֻכְמָה עֲלִיהּ אֲתַמַּר (קהלת ז
ב) וְהַחֻכְמָה תִּתֵּן בְּעִלָּהּ, אִסְתַּפֵּל לְעִילָא לְגַבִּי
אֲנִי עֲלָהּ, וְאִתְּמַר בִּירְכָּא שְׂמָאלָא, וְחֲתִים
בִּיה מְזוּנִי, יִתֵּן פְּנָה לְמַעְרֵב בְּצִדִּיק, דְּאִיהוּ
עֲרוֹב, דְּתֵן מַתְעַרְבִין כָּל חֵיילִין, וְאִתְּפִלִּל
בְּחַיִּי אֲתוּוֹן, דְּאִינוּן יִתְּו הַיִּי וְהַיִּי וְהַיִּי וְהַיִּי
וְהַיִּי, אֲלִין אִינוּן וְחֲאֲתוּוֹן, דְּבִהוּן חֵי עֲלָמִין
אֲתַקְרִי, וְצִדִּיק בְּהוּן אֲתַקְרִי חֵי עֲלָמִין.
הַיִּי הַיִּי אֲלִין מֵאֵלָּא עֲלָהּ תִלְיִין, דְּאִיהִי
הַיִּים, וְצִדִּיק עַל שְׂמִיה אֲתַקְרִי חֵי, הַיִּי אֲלִין
תִּרְכָּבָה עַל שְׂמִיה אֲתַקְרִיאוּ, בְּגִין דְּאִיהִי אֲנִי
עֲלָהּ הַיִּים, כְּמָה דָּאֵת אָמַר עַל הַיִּים הִיא
לְחִיזְקִים בִּיה (משלי ג יח), וְאִיהִי מִרְכָּבָה לְחֻכְמָה.
לְכָבוֹת תֵּן ה', וּבִיה אֲתַקְרִי יִתְּו בְּשִׁלְמִי,
שְׁבַעָה זְמָנִין אֲתַקְרִיאת בִּיה, יִהְיֶה
יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה, וְאִית
בְּהוּן חֵי אֲתוּוֹן דְּאִתְּמַר בְּהוּן (במדבר יד יז) וְעִתָּהּ
יִגְדֵּל נָא כָּח יִהְיֶה, וּבְאֲלִין שְׁבַעָה שְׂמֵהּ
אֲתַקְרִיאת הִיא כֵּת שְׁבַע, וְעִלְיָהּ אֲתַמַּר (תהלים
קט קסח) שְׁבַע בָּאוֹם הִלְלִחִי.
הַיִּי תִלְתִּין וְתִרְיִין זְמָנִין בְּתִלְתִּין וְתִרְיִין אֲלִתְּו, וְ
אִינוּן לֵב נְתִיבוֹת חֻכְמָה א' עִם וְהַיִּי אֲלִתְּו
מְקוֹם כְּבוֹדוֹ.
וְהַיִּי אִינוּן הִיכְלִין וְחֲוִרִין חֲבִיתָא דְּעֵדוֹן,
פְּלֵהוּ מְצוּיִירִין וּמְרוּקְמִין בְּאֲתוּוֹן.
אֲלִתְּו דְּהִיכְלָא גְנִיזָא דְּאִיהִי אֲנִי, דְּסָלִיק
לְחוּשְׁבֵּן כְּפֵא, וְאִיהוּ מְצוּיִיר פְּלִי וְדִין,
דְּאִינוּן כְּכַפֵּלָא דְּנִהֲרִין בְּרִיקְעָא וּבְהוּן מְצוּיִירִין
נִשְׁמָתִין וְרוּחִין וּנְפִשִׁין דְּצִדִּיקָא.

לְמִשָּׁה, וְחֲתִים בּוֹ מְזוּנוֹת.
מִסְתַּפֵּל לְמַעְלָה לְחֻכְמָה וְנִקְשָׁר
בִּירְךְ יְמִין, וְחֲתִים בּוֹ חֲתִים,
מִשׁוֹם שְׁעַל חֻכְמָה נִאֲמַר,
וְהַחֻכְמָה תִּתֵּן בְּעִלָּהּ. מִסְתַּפֵּל
לְמַעְלָה לֹאֵם הָעֲלִיוֹנָה וְנִקְשָׁר
בִּירְךְ שְׂמָאל וְחֲתִים בּוֹ מְזוּנוֹת.
יִוָּה פְּנָה לְמַעְרֵב, בְּצִדִּיק שְׂהוּא
עֲרוֹב, שְׁשֵׁם מַתְעַרְבִים כָּל
הַחֵילּוֹת, וְנִכְלָל בְּשִׁמּוֹנָה עֲשָׂרָה
אוֹתִיּוֹת, שְׁהַיִּי יִהְיֶה הַיִּי וְיִוָּה
הַיִּי יִוָּה וְהַיִּי. אֵלּוֹ הֵן שְׁמוֹנָה
עֲשָׂרָה אוֹתִיּוֹת שְׁבַחֵן חֲיִי
הָעוֹלָמִים נִקְרָא, וְחֵי דִיק בְּהוּן
נִקְרָא חֲיִי הָעוֹלָמִים.
הַיִּי הַיִּי הַיִּי הַיִּי הַיִּי הַיִּי הַיִּי הַיִּי
מִהָאֵם הָעֲלִיוֹנָה שְׂהִיא חֲיִים,
וְצִדִּיק עַל שְׂמֵו נִקְרָא חֲיִי, חֵי
הַמְּרַכָּבָה עַל שְׂמֵה נִקְרָא, מִשׁוֹם
שְׂהָאֵם הָעֲלִיוֹנָה הִיא חֲיִים, כְּמוֹ
שְׂנִאֲמַר עַל חֲיִים הִיא לְמַחֲזִיקִים
בִּיה, וְהִיא מִרְכָּבָה לְחֻכְמָה.
לְכָבוֹת שֵׁם ה', וּבִיה נִקְרָא
יִוָּה בְּשִׁלְמוֹת, שְׁבַע פְּעָמִים
נִקְרָא בְּחַיִּי יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה
יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה, וְיִשׁ
בְּהֵם כ"ח אוֹתִיּוֹת, שְׂנִאֲמַר בְּהֵם
(במדבר יד) וְעִתָּהּ יִגְדֵּל נָא כָּח
יִהְיֶה, וּבְאֵלּוֹ שְׁבַעָה הַשְּׁמוֹת
הִיא נִקְרָאת בֵּת שְׁבַע, וְעִלְיָהּ
נִאֲמַר שְׁבַע בְּיוֹם הִלְלִחִי.
הַיִּי שְׁלֹשִׁים וּשְׁתֵּים פְּעָמִים
בְּשִׁלְשִׁים וּשְׁנַיִם אֲלֵהִיִּם, הֵם
ל"ב נְתִיבוֹת חֻכְמָה, א' עִם יִוָּה
- אִיהִי מְקוֹם כְּבוֹדוֹ.
וְהַיִּי הַיִּי הַיִּי הַיִּי הַיִּי הַיִּי הַיִּי הַיִּי
אֲלִתְּוִירִים שֵׁם גֵּן עֵדֶן, כָּלֵם
מְצִירִים וּמְרַקְמִים בְּאוֹתִיּוֹת.
א - צִיּוֹר שֵׁם הִיכָל גִּנּוֹז, שְׂהוּא
אֲנִי, שְׁעוֹלָה לְחֻשְׁבוֹן כְּפֵא, וְהוּא
מְצִיר בְּנִקְדוּת, שְׁהֵם
כְּכֻכְבִּים שְׂמִאֲרִים בְּרִיקְעָה,
וּבְהֵם מְצִירוֹת נִשְׁמוֹת וְרוּחוֹת
וּנְפִשׁוֹת שֵׁם דִּיקִים.

סג"ל והוא שור"ק שלש נקודות, הפל הוא א. האותיות האחרות - היכלות וכסויים לאותיות הללו, והכל מרקם ומציר בפסא. ו' - שש דרגות לפסא. ס' - ששים גלגלי הפסא. שאותיות התורה נאמר בהן, אין מקדם ומאחר בתורה, אבל בפסא - כלם מתקנים כראוי, וסוד זה נמסר לחכמי לב.

אחר, והמשפלים יזהרו - אלו הם אותיות, שהיה להם שכל להפנס לפני המלך כל אחת על תקונה. מלך של גבורה נכנסו כלן למפרע, משום שהיא זרוע שמאל תשר"י, וזה בראשית - ב"א תשר"י, בגלל שבמדת הדין נברא העולם, ומשום זה נכנסו למפרע, והרי פרשה שבין מין נברא העולם ובו נכנסו אותיות פסדרן, וסוד הדבר - אמרתי עולם חסד יבנה. ולכן כשנכנסו האותיות למפרע, ומקם פסדרן, לא רצה הקדוש ברוך הוא לברא בהן את העולם, עד ששתף אותן בימין ובשמאל וברא בהן את העולם. וכל א"ב מפסדרן, ונטל תשר"י מלמפרע, ושתף בהן האות י' משמו, וברא בהם את העולם כדי שיתקנים הבנין, והם אב"י תשר"י. אב"י - אש"ר בידו נפש כל ח"י, ת' - תורת ה' תמימה, ש' - שבת, ר' - ראשית חכמה יראת ה'. ובכלם לא רצה להתחיל אלא באות ב', משום שהוא בנין אב, בנין העולם, ובה התחיל להתחיל, משום שבה עתיד לבנות ירושלים, כמו שנאמר בונה ירושלים יהו"ה. שאם יהו"ה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו. ובנין התורה והעולם באות ב' עתיד להפנות, ועליה קים העולם, ובאותו זמן

באמצעיתא, ואיהו סג"ל ואיהו שו"ק תלת נקודין, פלא איהו א, אתון אחרנין היכלין וכסויין לאלין אתון, וכלא איהו מרוקם (דף ט"ז) ומצוייר בכחם, ו' שית דב"י לכהם, א, ס' שתי' ללוי דכהם, א, דאתון דאורייתא אתמר בהון אין מוקדם ומאחר בתורה, אבל בכחם אפלהו מתתקנן פדקא יאות, ורזא דא לחכמי לבא אתמסר.

אחר ות' שפלים יזהרו, אלין אינון אתון, דהוה לון שכל לאעלא קדם מלפא, כל חד על ת' ונוי, מס' רא דגבורה עאלו פלהו למפרע, בגין דאיהי דרועא שמאלא תשר"י, ודא איהו בראשית ב'א תשר"י, בגין דבמדת הדין אתברי עלמא, ובגין דא עאלו למפרע, והא אוקמוהו דבימינא אתברי עלמא, וביה עאלו אתון פסדרן, ורזא דמלה אמרתי עולם חסד יבנה (תהלים פט א), ובגין דא פד עאלו אתון למפרע, ומייהו פסדרן, לא בעא קודשא בריה הוא למברי בהון עלמא, עד דשת' לון בימינא ושמאלא וברא בהון עלמא.

א"ב מפסדרן, ונ"ל תשר"י מלמפרע, ושת' בהון את י' מן שמיה, וברא בהון עלמא, בגין דיתקנים בניינא, ואינון אב"י תשר"י, אב"י אש"ר בידו נפש כל ח"י, ת' תורת יהוה תמימה, ש' שבת, ר' ראשית חכמה יראת יי', ובפלהו לא בעא למתחל אלא באת ב', בגין דאיהו בנין אב, בניינא דעלמא, ובה שארי למתחל, בגין דבה עתיד למבני ירושלים, כמה דאת אמר (תהלים קמז ב) בונה ירושלים יהוה, דאם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו (שם קכו א), ובניינא דאורייתא ודעלמא באת ב' עתידה למבני,

ו' שלו כמו ז' . זוהי דמות הקמ"ד, שהוא ניצול ורקיע. הניצול הוא כוכב, ועליו נאמר דרך כוכב מעקב. רקיע - וקם שבת מישאל. ניצול הוא כוכב חמה שמאיר ברקיע, ועטרה על ראשו למטה נחלק א ב' , ונה שמחת הרקיע, ושניהם בציור ז' כשיבא סמא"ל להסתכל בה למטה, מסתכלת למעלה ומכסה את פניה ממנו, ומחזירה פניה ממנו למטה, והיא מתרחקת ממנו. א"ב זמן, תקעו בחדש שופר בפסח ליום חגנו. באיזה חדש? בחדש שבו מתפסה הלכנה. ומי הוא שמכסה עליה? יהו"ה, שכן עולה א בחשבון י' למעלה, י' למטה, ו' באמצע, והוא שומר אותה. זהו שכתוב אני ה' הוא שמי וכו'.

ב - היכל לנקדה, הגג שלה הוא רקיע, והיא פתח - עליו נאמר נוטה שמים פיריעה, והוא ו' שמכסה על הנקדה העליונה והתחתונה והאמצעית, כמו ז' ו' א' - שני ניצוצות של האות צ' הם צירי. שני הראשים של צ' הם שנים של ע'.

א' - יש לה שלשה ראשים, והם סג"ל, והם שלש נקודות שור"ק, ו' הראש שלה חל"ם חיר"ק שור"ק בו, קל"ם מבפנים, חיר"ק קל"ם של אות ג', והכל נרמז באות א'. נקדה למעלה - חל"ם, נקדה למטה - חיר"ק, באמצע - שור"ק, כמו ז' ו' ועוד שתי נקודות של אות א', הם צירי"י והם שב"א, והם בדמות אחרת א, כמו י' למעלה, ו' באמצע, ד' למטה. א' (ה) היא קל"ם למעלה, קל"ם למטה, קל"ם באמצע, והוא

באמצעיתא, ד' לתתא, א"ב איהו קוצא לעילא, קוצא לתתא, קוצא

ו' א' דיליה פגוונא דא דא איהי וקנא דקמ"ד, ד' דאיהו ניצול ורקיע, ניצול איהו ככב, ועליה אתמר (במדבר כד יז) ד' ככב מעקב, רקיע וקם שב' מ' שראל, ניצול איהו ככב ת' דנהרא ברקיעא, ע' רה על רישיה, לתתא אתפלג א פגוונא דא סיהרא דתחות רקיע ותרוייהו פצ' ורא דא פד ייתי סמא"ל לאסתכלא בה לתתא אסתכלת לעילא, ואתפסיאת אנפיה מ'יה, והדרת אנפיה מ'יה לתתא, ואיהי אתרחקא מ'יה.

ההוא זמנא, תקעו בחדש שופר בפסח ליום חגנו (תהלים פא טז), באן ירחא, בירחא דאתפסיא ביה סיהרא, ומאן הוא דמכסי עליה יהו"ה, דכן סליק א בששבון, י' לעילא י' לתתא ו' באמצעיתא, ואיהו נ"יר לה, הדא הוא דכתיב (ישעיה מב י') אני יהוה הוא שמי וכו'.

ב היכלא לנקודה, ג' דילה איהו רקיע, ואיהו פתח - עליה אתמר (תהלים קד ב) נ"ה שמים פיריעה, ואיהו ו' דמכסי על נקודה עלאה ותתאה ואמצעיתא, פגוונא דא ו' ג"א א"ב א"א

תריין וצות דאת צ אינון צ"י, תרי ראשין דצ אינון תריין דע'.

אית לה תלת ראשין, ואלון סג"ל, ואלון תלת נקודין ש"ב ק, ז"א ו' רישא דילה חל"ם חיר"ק שור"ק בו, קוצא מלגאו חיר"ק קוצא דאת ג', וכלא אתרמיז באת א, נקודה לעילא חל"ם נקודה לתתא חיר"ק באמצעיתא שור"ק פגוונא דא ו', ועוד תריין נקודין דאת א אינון צ"י, ואינון ש"ב א, ואינון פל' וקנא אחרא א, פגון י' לעילא, ו' באמצעיתא, ד' לתתא, א"ב איהו קוצא לעילא, קוצא לתתא, קוצא

וְעָלָה קִיּוּמָא עֲלֵמָא, וּבִהֵוּא זְמַנָּא דַּתְבְּנִיָּא
פְּאֵלוּ בִּהֵוּא זְמַנָּא יתְבַרֵּי עֲלֵמָא וּיתְבַנִּי, וְדָא
בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, אָבֵל כֹּד חֶרֶב בֵּית
רֵאשׁוֹן פְּאֵלוּ הָיָה עֲלֵמָא תֵּהוּ וּבִהוּ, וְדָא אִיהוּ
וְהָאֵל הֵיְתָה תֵּהוּ מִלֹּד דַּתְבְּנִיָּאֵת אֱמָר
אֱלֹהִים יְהִי אֹר, בְּגִין דְּכָל אַתְוֹן נִהֲרִין בֵּה,
וְאֵל עַל־ב דָּאוֹר הוּא א, אֹר דִּילִיָּה דְנִהְרָא
בֵּה ב בְּחֻמֶּשׁ נִהֲרִין דַּיְנוֹן ה' עֲלָאָה דְשִׁמָּא
קְדִישָׁא.

ג עֲוֹדָא דְסַמְנִי בֵּיתָא, דַּאִיהוּ גְמִילוֹת
חֲסִדִּים וּבִים, אִיהוּ סַמְנִי לֹד דַּאִיהוּ
דְלִית, וּבָאֵן אַתְר סַמְנִי לֹה בְּגִלוֹתָא, א' סַמְנִי
וְנִהֲרִי לִב', ג' מִל חֲסֵד עִם ד', וּבִמְאִי, ג'
אִיהוּ לִל, וּבֵה כָּל אַתְוֹן מִתְּלִין בְּכָה
גְלִילִי דְדִהֲבָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (שיר ה יד) יָדִיו
לִילִי זָהָב מְמֻלָּאִים בְּתַרְשִׁישׁ, מֵאִי בְּתַרְשִׁישׁ
אַלָּא בְּתַרִּי שֵׁשׁ, וְאִינוֹן בְּתַרִּין דְּרוּעִין דְּלוּלָה
גְבוּרָה, דְּבִהוֹן שְׂרִי אֹרִייתָא בְּב', וּבִהוֹן שִׁית
פְּרָקִין, דַּיְנוֹן ו' אַתְוֹן בְּרֵאשִׁית, דְּכִלְיָן
בְּעֲוֹדָא דַּאֲמַצְעִיתָא דַּאִיהוּ ו', וְעָלָה
אַתְמָר (דברים לג כא) וְרָא רֵאשִׁית לוֹ, לוֹ לֹאֵת ו',
כִּי שֵׁם חֶלְקָת מְחֻקֵּק סָפוּן.

דִּלְת דְּבֵיתָא דִּירוּשָׁלַם, ו עֲוֹדָא דְסַמְנִי
לְדִלְתִּי גֵאָא (תהלים קיח ט) פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צִדִּיק,
דַּתְמָר בִּהוֹן וְאִיהוּ דִּלְת דְּתַרִּין תַּרְעִין,
וּבְגִין דָּא אֵית לְדִלְתִּי תַרִּין, וְאִינוֹן תַּרִּין
דְּרוּעִין, בְּלָא ו' דַּיְנוֹן שִׁית פְּרָקִין, אִיהוּ דִּלְת
וְדָא אִיהוּ (שם קיג ו) דְּלוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ, וְאֵת ד'
אִיהוּ דְּרוּעָא דַּאִית בִּיה תַּרִּין אֵלִין, ה שְׁלִימוֹ
דְּתַרִּין דְּרוּעִין וּגּוּפָא דַּאִיהוּ כְּלָלָא דְתִלְת אֲבֵהוּ,
ו' יַחֲוּדָא שְׁלִימוֹ דַּאֵת ד' דַּאִיהוּ סִיְהָרָא.

שְׁהִיא כָּלִל שֶׁל שְׁלֹשֶׁת הָאֲבֹת. ו' - יַחֲוּד שְׁלֹמֹת שֶׁל אוֹת ד', שְׁהִיא הִלְכָּה.

שְׁנַבְנִית, פְּאֵלוּ שְׁבָאוֹתוֹ זְמַן
יִבְרָא הָעוֹלָם וּיְבַנֶּה. וְזֵה
בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים. אָבֵל
כְּשֶׁחֶרֶב בֵּית רֵאשׁוֹן, פְּאֵלוּ הִיָּה
הָעוֹלָם תֵּהוּ וּבִהוּ, וְזֵה וְהָאֵל
הֵיְתָה תֵּהוּ מִיַּד שְׁנַבְנִית, וְיֵאמָר
אֱלֹהִים יְהִי אֹר, מִשּׁוּם שֶׁכָּל
הָאוֹתוֹת מְאִירוֹת בֵּה. וְאֵף עַל
גִּב שְׁאוֹר הוּא א - הָאוֹר שֶׁלֹּ
שְׁמַאִיר בֵּה ב' בְּחֻמֶּשׁ אֹרוֹת,
שֶׁהֵם ה' עֲלִינוּהָ שֶׁל הַשֵּׁם
הַקָּדוֹשׁ.

ג - הַעֲמֹד שֶׁתּוֹמֵךְ אֶת הַבֵּית,
שֶׁהוּא גְמִילוֹת חֲסִדִּים טוֹבִים,
הוּא תּוֹמֵךְ אֶת ד' שֶׁהוּא דְלִית,
וּבִאֲזִיזָה מְקוֹם סוּמָךְ אוֹתוֹ?
בְּגִלוֹת. א' תּוֹמֵךְ וּמְאִיר לִב', ג'
גּוֹמֵל חֲסֵד עִם ד', וּבִמָּה? ג' הִיא
גְלִגֵּל, וּבֵה כָּל הָאוֹתוֹת
מִתְגַּלְגֵּלוֹת בְּכֻמָּה גְלִילִי זָהָב.
זֵהוּ שְׁכֻתוֹכֵי יָדִיו גְלִילִי זָהָב
מִמְּלָאִים בְּתַרְשִׁישׁ. מֵה זֶה
בְּתַרְשִׁישׁ? אֵלָּא בְּתַרִּי שֵׁשׁ, וְהֵם
בְּשִׁתִּי זְרוּעוֹת - גְּדִלָה וּגְבוּרָה,
שֶׁבֶהֱן מִתְחִילָה הַתּוֹרָה בְּב',
וּבִהוֹן שֵׁשׁ פְּרָקִים, שֶׁהֵם שֵׁשׁ
אוֹתוֹת בְּרֵאשִׁית שְׁכָלוֹת
בְּעֲמֹד הָאֲמַצְעִי שֶׁהוּא ו', וְעָלִיו
נֶאֱמָר וַיִּבְרָא רֵאשִׁית לוֹ, לוֹ -
לְאוֹת ו', כִּי שֵׁם חֶלְקָת מְחֻקֵּק
סָפוּן.

ד - הַדִּלְת שֶׁל הַבֵּית שֶׁל
יְרוּשָׁלַם, ו' - הַעֲמֹד שֶׁסּוּמָךְ
לְדִלְתִּי (סא), וְהִיא דִּלְת שֶׁל שְׁנֵי
שַׁעֲרִים, שֶׁנֶּאֱמָר בָּהֶם פִּתְחוּ לִי
שַׁעֲרֵי צִדִּיק, וּמִשּׁוּם זֶה יֵשׁ
לְדִלְתִּי שְׁנֵי גִּזּוֹת, וְהֵם שְׁתֵּי
זְרוּעוֹת, כִּלָּא ו', שֶׁהֵם שְׁשֵׁה
פְּרָקִים, הִיא דִּלְת, וְזֵהוּ דְּלוֹתִי
וְלִי יְהוֹשִׁיעַ. וְאוֹת ד' הִיא זְרוּעַ
שֵׁשׁ בֵּה שְׁתֵּי אֲמוֹת. ה' -
שְׁלֹמֹת שֶׁל שְׁתֵּי זְרוּעוֹת וּגּוּף,
שֶׁהִיא הִלְכָּה.

נִהֲרִי בֵּה אַתְמָר בֵּה (ישעיהו ל כז) וְהִיָּה אֹר
הִלְכָּה כְּאוֹר הַחֹה, וְאוֹר הַחֹה יְהִיָּה
שְׁבַעֲתִים כְּאוֹר שְׁבַעֲתַת הַמִּים, וְדָא שְׁלִימוֹ
דְּחֹה וְסִיְהָרָא דַּיְנוֹן חֹה, בְּגִין דַּאִיהוּ ז'
כְּלִיל כָּו, וּבְגִין דָּא אִיהוּ זְכוֹר וְשִׁמּוֹר, זְכוֹר
מִסְּרָא דֵה' עֲלָאָה, שְׁמּוֹר מִסְּרָא דֵה' תַּתָּאָה.

אֵית לֹה תִלְתִּין, וְאִינוֹן ו' ו' ו' דְּכִלְיָן
בְּחֵי עֲלָמִין, ח' אִיהוּ מִפְּרָח חֲלָמִין בִּין
ב', וְהָא אוּקְמוּהוּ חֲלָמָא בָּא מִסְּרָא דַּאֵת
' דַּאִיהוּ סְחוֹר לֹה, כָּה דַּאֲוִקְמוּהוּ חֲלָמָא
בָּא חֲזִית, וְדַאי מִתְּנִין קָא אַתִּיא, בְּגִין דַּאֵת
' אִיהוּ סְפִירָה תְּשִׁיעָאָה מְעִילָא לְתַתָּא, ח'

סְפִירָה תְּמִינָאָה מִתַּתָּא לְעִילָא, ח' (דף טו)
מִסְּרָא דַּאֵת א', י' סְפִירָה עֲשִׂירָאָה,
עֲשִׂירִית הָאִיפָה, כֹּד נְחִית ח' לְגַבָּה אַתְעֲבִידִת
חֵי, וְאֵת י' כֹּד סִלְקָא בְּכ' אַתְקַרִּיאֵת כְּתַר
עֲלָאָה, וְעָלָה אַתְמָר כְּתַר יִתְנוּ ל', יְהוֹה
אֱלֹהֵינוּ אָבָא וְאָמָא, מְלָאכִים הַמוֹנִי מַעֲלָה
אֵלִין נִשְׁמַתִּין דַּיְנוֹן מְלָאכִים מִסְּרָא
דְּמִלְכוּת, יַחֲוּפֵלֶם קְדוּשָׁה ל' יִשְׁלָשׁוּ, קְדוּשָׁה
וְדַאי אִיהוּ שְׁכִינְתָּא, ל' יִשְׁלָשׁוּ אִינוֹן תִּלְת
אֲבֵהוּ דַּיְנוֹן קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ, יְהוֹה
צְבָאוֹת מֵאִי צְבָאוֹת אֵלִין תַּרִּין נְבִיאֵי קִשׁוּ,
מֵלָא כָּל דָּא צְדִיק, הָאֵל כְּבוֹדוֹ דָּא שְׁכִינְתָּא
דַּאִיהוּ קְדוּשָׁה, דְּעָלָה אַתְמָר אֵין קְדוּשָׁה פְּחוֹת
מַעֲשָׂרָה, וְדָא אִיהוּ כ' כְּתַר.

אֵלִין חֲלוּם וְחֵה סִלְסֵם מִלְכָּא אֲרַצָּה (בראשית כח)
(יב). דָּא שְׁכִינְתָּא תַּתָּאָה, וְרֵאשׁוֹ מִיַּע
חֲמִימָה דָּא שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה, וְחֵה מְלָאכִי
אֱלֹהִים דָּא מ', עוֹלָם בְּל' וַיּוֹרְדִים בְּנ',
דַּתְמָר בֵּה (ישעיה יד יב) אֵין נִפְלֵת מִמֵּי הִילָל
בֶּן שָׁחַר, אַתְמָר בִּיה וַיּוֹרְדִים בּוֹ.

נִפְלֵת מִשְׁמִים הִילָל בֶּן שָׁחַר. נֶאֱמָר בּוֹ וַיּוֹרְדִים בּוֹ.

שְׁאֵלָה בֵּה, נֶאֱמָר בֵּה וְהִיָּה
אוֹר הִלְכָּה כְּאוֹר הַחֹמָה, וְאוֹר
הַחֹמָה יְהִיָּה שְׁבַעֲתִים כְּאוֹר
שְׁבַעֲתַת הַיָּמִים. וְזֵה שְׁלֹמֹת שֶׁל
חֹמָה וְלִכְנָה שֶׁהֵם חֹה, מִשּׁוּם
שֶׁהוּא ז' כְּלִיל י"ו, וּמִשּׁוּם זֵה
הוּא זְכוֹר וְשִׁמּוֹר. זְכוֹר - מִד
שֶׁל ה' עֲלִינוּהָ, שְׁמּוֹר - מִד שֶׁל
ח' תַּתְּחוּנָה.

יֵשׁ לֹה שְׁלֹשָׁה גִּזּוֹת, וְהֵם ו' ו'
ו' שְׁכָלוֹתִים בְּחֵי עוֹלָמוֹת. ח'
הִיא פּוֹתֶרֶת חֲלוֹמוֹת טוֹבִים בְּט',
וְהִרִי פְרִשְׁוִה, שְׁחֲלוּם טוֹב מִד
שֶׁל הָאוֹת ט', שְׁהִיא סְכִיב לֹה,
כְּמוֹ שְׁבָאוּהוּ, חֲלוּם טוֹב רֵאִית
- וְדַאי מִשֵּׁם זֵה בָּא. מִשּׁוּם
שָׁאוֹת ט' הִיא סְפִירָה תְּשִׁיעִית
מִלְמַעְלָה לְמַטָּה, ח' סְפִירָה
שְׁמִינִית מִלְמַעְלָה לְמַעְלָה, ח' מִד
שֶׁל אוֹת א', י' סְפִירָה עֲשִׂירִית,
עֲשִׂירִית הָאִיפָה. כְּשִׁינְדִּית ח'
אֱלִיָּה, נַעֲשִׂית חֵי, וְהָאוֹת י'
כְּשִׁעוּלָה עִם כ', נִקְרָאת כְּתַר
עֲלִיוֹן, וְעָלִיו נֶאֱמָר כְּתַר יִתְנוּ ל'
יְהוֹה אֱלֹהֵינוּ, אָבָא וְאָמָא,
מְלָאכִים הַמוֹנִי מַעֲלָה - אֵלוּ
נִשְׁמֹת שֶׁהֵם מְלָאכִים מִד
הַמְּלָכוֹת, יַחֲד כֻּלָּם קְדוּשָׁה ל'
יִשְׁלָשׁוּ, קְדוּשָׁה וְדַאי שְׁהִיא
שְׁכִינָה, ל' יִשְׁלָשׁוּ - אֵלוּ שְׁלֹשֶׁת
הָאֲבֹת שֶׁהֵם קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ.
יְהוֹה צְבָאוֹת, מֵה זֶה
צְבָאוֹת? אֵלוּ שְׁנֵי נְבִיאֵי אֱמֶת.
מֵלָא כָּל - זֵה צְדִיק. הָאֵל
כְּבוֹדוֹ - זֵה שְׁכִינָה, שְׁהִיא קְדוּשָׁה
שְׁעָלָה נֶאֱמָר, אֵין קְדוּשָׁה פְּחוֹת
מַעֲשָׂרָה. וְזֵהוּ כ' כְּתַר.

אֵלִין חֲלוּם וְחֵה סִלְסֵם מִלְכָּא אֲרַצָּה - זֵה הַשְׁכִּינָה הַתַּתְּחוּנָה,
וְרֵאשׁוֹ מִיַּע הַשְׁמִימָה - זֵה
הַשְׁכִּינָה הָעֲלִינוּהָ, וְהֵנָּה מְלָאכִי
אֱלֹהִים - זֵה מ', עוֹלָם בְּל'
וַיּוֹרְדִים בְּנ', נֶאֱמָר בּוֹ וַיּוֹרְדִים בּוֹ.

רשותא אתיהיב לאל הו לאסכמא ע הון ביה, ולכל מארי מתיבתא דלעילא ותתא, וכל חיילין דמלאכין עלאין, ונשמתין עלאין, למחוי ע הון באסכמותא ורעותא כחדא. ת אל הו ואמר, רבון עלמין דאנת הו חד ולא בחשבון, אנת הו עלאה על כל עלאין, סתימא על כל סתימין, לית מחשבה תפיסא ב כלל, אנת הו דאפיקת עשר ת ונין, וקרינן לון עשר ספירן, לאנהגא בהון עלמין סתימין דלא את ליין, ועלמין דאת ליין, ובהון אתפסיאת מבני נשא, ואנת הו דקשיר לון, ומיחד לון, ובגין דאנת מלגא, כל מאן דאפריש חד מן חבריה מאלין עשר, אתת יב ליה פאלו אפריש ב.

וא עשר ספירן און אזלין כסדרן, חד אח, וחד קצר, וחד בינוני, ואנת הו דאנהיג לון, ולית מאן דאנהיג ב, לא לעילא ולא לתתא ולא מפל סרא, לבושין תקינת לון, דמיייהו פרחין נשמתין לבני נשא, וב ה גופין תקינת לון, דאתקריאו גופא לגבי לבושין דמכסיין עליהון, ואתקריאו בת ונא דא, חסד דרועא ימינא, בורה דרועא שמאלא, תפארת ופא, נצח והוד תרין שוקין, ויסוד ס ואמא דגופא אות ברית קדש, מלכות פה תורה שבעל פה קרינן ליה.

ב ה מוחא איהו מחשבה מלגו, בינה לבא ובה הלב מבין, ועל אלין תרין פתיב (דברים כט כח) סתרות ליהנא אלהינו, פתר עליון איהו פתר מלכות, ועליה אתמר (ישעיה מו י) מיד מראשית אחרית, ואיהו קרקפתא דתפלי, מלגו איהו יד ה וא ו ה א, דאיהו ארח אצילות, איהו שקיו דאילנא בדרועוי וענפוי, כמא דאשקי לאילנא, ואתרפי בההוא שקיו.

העולמים, אנת הו עלת העלות, סבת הסבות, דאשקי לאילנא בההוא נביעו, וההוא נביעו איהו פנשמתא לגופא, דאיהו תים לגופא, וב לית דמיון ולית דיוקנא מפל מה דלגו ולבר, ובראת שמא וארעא, ואפיקת מ הון שמשא וסיהרא וכסבא ומ לי, ובארעא אלגין ודשאין וגתא דעדן ועשפין וחיוון ועופין ונונין ובני נשא, לאשתמודעא בהון עלאין, וא יתנהגון בהון עלאין ותתאין, ואני אשתמודעאן מעלאי ותתאי, ולית ידיע ב כלל. (דף ע"ב) ובר מן לית יחידא בעלאי ותתאי, ואנת אשתמודעאן על כללא, וכל ספירן כל חד אית ליה שם ידיע, ובהון אתקריאו מלאכא, ואנת לית ב שם ידיע, דאנת הו ממלא כל

אבר בס', בה סלקין, בגין דאיהי סנה, איהי סלם לסלקא בל', ע בה מסתפל וביה מצפה, ורזא דמלה וכל עין ב תצפה, פ, בה כל לשון ב תשבת, בזמנא דסליק לאתריה, וכי כען לא משבחין ליה כל לשון, לא, עד דיתבאים קרא (זכריה יד ט) והיה יהנא למי, למי ודאי באת ל', ובההוא זמנא יתבאים כל פה וכל לשון יתנו הדר למלכות.

בההוא זמנא אתמר בה (משלי יד לד) צדקה תרומם וי, ולית צדקה אלא צלותא הא אוקמוהו, ואיהי אנא עלאה דנחתא לגבי צדק ואתעבידת צדקה, ואתפליל ה בתרויהו בצדיק וצדקה, ק בההוא זמנא יסלקון ליה קלין דצלותין קלין דאורייתא, ובההוא זמנא יהא תול קול יעקב.

ראשון לציון ה ה ה ולירושלם מפאר אתן (ישעיה מא כז). בה שלום שלום לרחוק ולרוב אמר יהוה ורפאתיו (שם נז ט), לרחוק שתקרב, דקרב קרוב נא רחוק רחוק הוה. ת בה (איכה ד כב) תם עונות בת ציון, לא יוסף להגלות.

תקמה אחרת למגי חזק אשת ברא אלהים וגומר, פתיב (דניאל יב א) ת שפילים יזהרו פזהר הרקיע וגומר, אלין אינון רבי שמעון בן יוחאי וחבריו, רבי אלעזר בריה, ורבי אבא, ורבי יוסי, ורבי תיא, ורבי יצחק, ושאר חסבא, דאזדהרו זהירו לעילא פזהר הרקיע, מאי פזהר, אלא כד עבדו האי חבורא, אסתפמו עליה לעילא, וקראו ליה ספר הרהר, ומצדיקי הרבים ביה יהון נפישין כפכבים לעולם ועד, דלא אתחשן נהורא דלהון לעלם ולעלמי עלמין, בההוא זמנא דאתחבר האי חבורא,

אבר בס', בה עולים, משום שהיא סנה, היא סלם לעלות בל'. ע - בה מסתפל ובו מצפה. וסוד הדבר - וכל עין ב תצפה. פ - בה כל לשון ב תשבת, בזמן שעולה למקומו. וכי כעת לא משבחין אותו כל לשון? לא, עד שיתקיים הפתוח והיה ה' למלך, למלך ודאי, באות ל', ובאותו זמן יתקיים כל פה וכל לשון יתנו הדר למלכות. - באותו זמן נאמר בה צדקה תרומם גוי, ואין צדקה אלא תפלה, הרי פרשוהו, והיא אם העליונה שירדת אל הדר ונעשית צדקה, ונכלל י"ה בשניהם, בצדיק וצדקה. ק - באותו זמן יעלו אותו הקולות של התפלות, הקולות של התורה, ובאותו זמן יהיה הקול קול יעקב. - ראשון לציון הנה הנם ולירושלם מפאר אתן. ש - בה שלום שלום לרחוק ולקרב אמר יהוה ורפאתיו. לרחוק שנתקרב, שקרוב קרוב רחוק היה. ת - בה תם עונות ציון לא יוסף להגלות.

ההנה אשת ברא אלהים וגומר. פתוב המשפלים יזהרו פזהר הרקיע וגו', אלו הם רבי שמעון בן יוחאי וחבריו - רבי אלעזר בנא, ורבי אבא ורבי יוסי ורבי חייא ורבי יצחק ושאר החברים, שהזיהרו זהר למעלה פזהר הרקיע. מה זה פזהר? אלא כשעשו את החבור הזה, הספימו עליו למעלה, וקראו לו ספר הזהר. ומצדיקי הרבים בו יהיו רבים כפוכבים לעולם ועד, שלא יחשיף האור שלהם לעולם ולעולמי עולמים. באותו זמן

שְׁמֶהָ, וְאַנֶּתְּ הוּא שְׁלִימוֹ בְּפִלְהוּ, וְכַד אַנֶּתְּ תִסְתַּלֵּק מִהוֹן, אֲשֶׁתְּאַרְוֶהָ פִּלְהוּ שְׁמֶהָ פְּגוּפָא בְּלֹא נִשְׁמַתָּא.

חֲפִים וְלֹא בְּחֻמָּה יִדְעָא, אַנֶּתְּ הוּא מִכִּין וְלֹא מִבִּינָה יִדְעָא, לִית לָא אֶתְר יִדְעָא אֲלֵא לֹאֲשֶׁתְּמוּדְעָא תּוּקָא וְחִיל לְבִנֵי נִשְׂא, וְלֹאֲחֻזָּא לֹון אֲלֵא אֶתְנַהֵיג עֲלֵמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי, דְּאִינוּן צִדִּיק וּמִשְׁפָּא, כְּפֻם עוֹבְדִיהוֹן דְּבִנֵי נִשְׂא, דִּין אִיהוּ גְבוּרָה, מִשְׁפָּא עֲוֹדָא דְּאִמְצָעִיתָא, צִדִּיק מְלֻכּוּתָא קִדִּישָׁא, מֵאֻזְנֵי צִדִּיק תִּרִין סְמִכֵי קִשָּׁא, הִין צִדִּיק אוֹת בְּרִית, כְּלֹא לֹאֲחֻזָּא אֲלֵא אֶתְנַהֵיג עֲלֵמָא, אֲבָל לֹא דְאִית לָא צִדִּיק יִדְעָא דְאִיהוּ דִּין, וְלֹא מִשְׁפָּא יִדְעָא דְאִיהוּ רַחֲמֵי, וְלֹא מִכָּל אֲלִין מִדּוֹת כְּלָל.

רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדְשׁוּן מְלִין עַל יָדָא, דְּהָא רִשׁוּתָא אֲתִיְהִיב לָא לְגַלְאָה רְזִין מִירִין עַל יָדָא, מַה דְּלֹא אֲתִיְהִיב רִשׁוּתָא לְגַלְאָה לְשׁוּם בְּרִית נִשְׁ עַד כְּעַן, קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח וְאָמַר, לָא יְהִיבָה דְּרִילָה וְכִי בִּרְהָ וְכוּ' (ד"ה א כט יא), עֲלֵאִין שְׁמַעוֹ אִינוּן דְּמִיכִין דְּחִבְרוֹן, וְרַעֲיָא מְהִימְנָא אֲתַעְרוּ מִנְתְּכוֹן, הִקְצִיזוּ חֲבָנֵי שׁוֹכְנֵי עֶפְרַיִם (ישעיהו כו יט), אֲלִין אִינוּן צִדִּיקָא דְּאִינוּן מִשְׁפָּא רַא דְּהָהוּא דְּאֲתַמְר בִּיה (שיר ה ב) אֲנִי יִשְׁנָה וְלִפִּי עַר, וְלֹא אִינוּן מִתִּים, וּבְגִין דָּא אֲתַמְר בְּהוֹן הִקְצִיזוּ חֲבָנֵי וְכוּ', הִקְצִיזוּ אַנֶּת וְאִבְהָן, רַעֲיָא מְהִימְנָא אֲתַעְר אַנֶּת וְאִבְהָן לֹאֲתַעְרוּתָא דְּשְׁכִינְתָּא דְּאִיהִי יִשְׁנָה בְּגִלּוּתָא, דְּעַד כְּעַן צִדִּיקָא פִּלְהוּ דְּמִיכִין וְשִׁינְתָּא בְּחִירִיהוֹן.

יְהִיבַת שְׁכִינְתָּא תַּלְת קָלִין לְגַבִּי רַעֲיָא מְהִימְנָא, וְיִימָא לִיה קוּם רַעֲיָא מְהִימְנָא, דְּהָא עַל אֲתַמְר (שיר ה ב) קוֹל דּוֹדִי דּוֹפֵק לְגַבַּי בְּאַרְבַּע אֲתוּון דִּילִיָּה, וְיִימָא בְּהוֹן, פֶּתַחִי לִי אַחוּתִי רַעֲיָתִי יוֹנְתִי תַּתִּי, דְּהָא תַּם עוֹנָא פֶּתַח צִוּן, לֹא יוֹסִי לְהַגְלוּתִי (איכה ד כב).

שְׁאֵלָא נִמְלָא ל (שיר ה ב), מַאי נִמְלָא לֹא אֲלֵא אֲמַר קוּדְשָׁא בְּחִי הוּא, אַנֶּת חֲשִׁיבַת דְּמִוּמָא דְּאֲתַחֲרַב בִּי מִקְדָּשָׁא דְּעֵאלָנָא בְּבִיתָא דִּילִי, וְעֵאלָנָא בְּנִי וְכָא, לֹא חִי, דְּלֹא עֵאלָנָא כָּל זְמַנָּא דְּאֶנֶת בְּגִלּוּתָא, הִרִי לָא סִימְנָא שְׂרָאֲשֵׁי נִמְלָא ל, הָא שְׁכִינְתָּא בְּגִלּוּתָא, שְׁלִימוֹ דִּילָה וְחִיִּים דִּילָה אִיהוּ ל, וְדָא אִיהוּ יוֹד הָא וְאִו, וְהָא אִיהִי שְׁכִינְתָּא דְּלֹא מְחוּשְׁבִין ל, אֲלֵא יוֹד הָא וְאִו, דְּסִלִּיקוּ אֲתוּון לְמִשְׁבִּין ל, דְּאִיהוּ מְלִיא לְשְׁכִינְתָּא מִבְּעִי דְּכָל מְקוּרִין עֲלֵאִין, מִדְּ קָם רַעֲיָא מְהִימְנָא, וְאִבְהָן קִדִּישִׁין עֲלֵיהָ, עַד כַּאן רְזָא דִּיחּוּדָא, מִכַּאן וְאִילָן פְּרִשְׁתָּא קִדְמָאָה דְּסִתְרֵי אוּרִיתָא.

רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, בְּרִאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, סוּד יְהוָה לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם. (תהלים כה יד), סוּד אֲלִין אִינוּן שְׁבַעֲיָן אֲנָפִין, דְּאֲתַפְרֹשׁ מִלֵּת בְּרִאשִׁית בְּהָא פְּרִשְׁתָּא. תְּקוּמָה קִדְמָה

אֲשֶׁת ב' רִאשִׁית, זֶה תַּעֲר לִיהוָה צִדִּיקִים יָבֹאוּ בּוֹ (תהלים קיח כ), דָּא אִיהוּ תַרְעָא דְּצִדִּיקָא, דְּאִית לֹון רִשׁוּתָא לְאֵעֲלָא תַּן, וְאַחֲרָנִין וְדִלָּא אִינוּן (דף פ"ט ע"ב) צִדִּיקָא, אֲתַדְחִיין מִתַּן, בִּיה רִשְׁמִין וּמְצוּיִירִין וּמִתְחַלְקִין בְּרִיקִין דְּעֵלָאִין וְתַתָּאִין, וְרִא דְּאֵדָם רִשְׁמָא תַּן, וְאִיהוּ דְּמוּת אֵדָם, רִשְׁמָא דְּאִרְיָה תַּן לִימְנָא, וְרִשְׁמָא דְּשׁוּר לְשְׁמָאֲלָא, וְרִשְׁמָא דְּנִשְׂרָא בְּאִמְצָעִיתָא, וְרִזָּא דְּמִלָּה וְדְמוּת פְּנִיָּהם פְּנִי אֵדָם, וּפְנִי אִרְיָה אֵל הָמִין לְאַרְבַּעַתָּם וְכוּ' (יחזקאל א י), לְכָל חֵיוֹתָא אַרְבַּע אֲנָפִין, אֲלִין אַרְבַּע אֲתוּון דְּשְׁמָא קִדִּישָׁא דִּיהוָה, דְּנִהִיר בְּהוֹן, מְלֻכָּא בְּפִלְהוּ חִיוּן דָּא אֵדָם, דְּאִיהוּ יוֹד הָא וְאִו הָא, דְּסִלִּיק בְּחֻשְׁבִּין חַד, דְּמוּת אֵדָם דָּא שְׁכִינְתָּא קִדִּישָׁא, דְּאִיהִי בְּרִיקָנִיהָ.

חֻתָּם דִּילִיָּה, וְעֵלָה אֲתַמְר (שיר ח י), שְׁיִמְנִי כְּחֻתָּם עַל לִבִּי, דְּהִכִּי אֲמַרְתָּ שְׁכִינְתָּא, אֲלֵא עַלִּיב דְּאֶנֶת תִּסְתַּלֵּק לְעִילָא, בְּרִיקָא לֹא אֲתַעֲדִי מֵאִי לְעֵלָם, כִּיִּהוּא חֻתָּם דְּבִיהוּא אֲתַר דְּאֲתַדְפֵּק בִּיה רִשְׁמֵי דְּמֵאִירִי חֻתָּמָא, לֹא אֲתַעֲדִי מִיָּה בְּרִיקָנָא דְּחֻתָּמָא, לֹאֲשֶׁתְּמוּדְעָא בִּיה, וּבְגִין כִּי אֲמַרְתָּ כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל בְּגִלּוּתָא, שְׁיִמְנִי כְּחֻתָּם עַל לִבִּי, כְּרִשְׁמֵי דְּתַפְלִין דִּיד דְּאִינוּן לְמַכָּב לְפָא, כְּחֻתָּם עַל זְרוּעֵי, כְּתַפְלִין דְּרִישָׁא דְּאִינוּן תַּלְיִין רְצוּעִין לְכָל סָרִין עַל לְפָא וְדְרוּעָא, וּבְהוֹן אִינוּן רִשְׁמִין דְּאִינוּן עֲלֵיהָ דְּקוּדְשָׁא

חֻתָּם שְׁלֹו, דְּמוּת שְׁלֹו, וְעֵלָה נֶאֱמַר שְׁיִמְנִי כְּחֻתָּם עַל לִבִּי, שְׁכֹף אֲמַרְתָּ הַשְׁכִּינָה, שְׁאָף עַל גִּב שְׁאֲתָה תִסְתַּלֵּק לְמַעְלָה מִהַעוֹלָם, דְּמוּת לֹא תִזוּז מִמִּנִּי לְעוֹלָם, כִּמוֹ אוֹתוֹ חֻתָּם שְׁבִאוֹתוֹ מִקּוּם שְׁנִדְבֵּק בּוֹ רִשְׁם שְׁלֹו בְּעַל חֻתָּם, לֹא זִזָּה מִמִּנִּי דְּמוּת שְׁלֹו חֻתָּם, לֹא זִזָּה מִמִּנִּי וְלִכְּן אֲמַרְתָּ כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל בְּגִלּוּתָא, שְׁיִמְנִי כְּחֻתָּם עַל לִבִּי, כְּצִיּוֹר הַתַּפְלִין שְׁלֹו יָד שְׁהֵן כְּנִגְדֵי הַלֵּב. כְּחֻתָּם עַל זְרוּעֵי, כִּמוֹ תַפְלִין שְׁלֹו רֹאשׁ שְׁתַּלְוִיּוֹת רְצוּעוֹת לְכָל בְּדָדִים עַל הַלֵּב וְהַזְרוּעֵי, וּבְהֵן

בַּחֲנוּךְ הַזֶּה, וְעוֹד שִׁמְנֵי כַחוֹתֶם דָּא חוֹתֶם דְּאוֹת
בְּרִית קֹדֶשׁ, וְהוּא אוֹת בְּרִית שְׁפַת קֹדֶשׁ וְיָמִים
וְכִבִּים.

עַל כֵּן כָּתוּב אֵלֶיךָ, וְיָפָא אֵיחָא אֶפְרָשׁוּתָא
דְּקוּדְשָׁא בְּחֵן הוּא וְשְׂכִינְתָּא מִיִּשְׂרָאֵל,
כְּפִרְיָשׁוּ דְנִשְׁמָתָא וְרוּחָא וְנִפְשָׁא מִיִּפְּא, וְתוּ
כִּי עַל כֵּן כָּתוּב אֵלֶיךָ, כִּד יִשְׂרָאֵל מִיַּחְדִּין שְׁמָא
דְּקוּדְשָׁא בְּחֵן הוּא בְּרַחֲמֵי, וְאִמְרֵי הַבּוֹחֵר
בְּעַל יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה, קָשָׁה כְּשֹׂאוֹל קִנְיָה
דְּקוּדְשָׁא בְּחֵן הוּא דְאֵיחָא לְיָ עֲלִיָּהּ, בְּזִמְנָא
דִּיפְקוּן מִן לִוְתָּא, דְאֵיחָא יְהִי בַּהֲוָא זִמְנָא
כִּי וְנוֹקֵם וּבְעַל חֲמָה, רִשְׁפִּיה רִשְׁפֵּי אֵשׁ,
בַּהֲוָא זִמְנָא יִתְעַר שְׁמָאֵלָא בְּשִׁלְהוּבִין דִּילִיָּה,
דְּאִין רִשְׁפֵּי אֵשׁ, שְׁלֵהֶבֶת לָהּ, וְיוֹקִיד בָּהּ
הִיכְלִין דְּבִתֵּי עֲבוּדָה זָרָה, וְכֹל נֹקְמִין
מַעֲמֵלֵק, דְאֵיחָא אוּמֵי בְּתָרִין אֲתוּן דְשְׁמָא
קִדִּישָׁא דְאִינוּן לָהּ, לֵן לֹא נֹקְמָא לָהּ, הִדָּא
הוּא דְכְּתִיב (שְׁמוֹת י"ט) וְאָמַר כִּי יָד עַל כָּס לָהּ,
וְדָא אֵיחָא רִשְׁפֵּי אֵשׁ שְׁלֵהֶבֶת לָהּ.

וְאִלּוּ אִלּוּ אִמְרִין, רַבּוֹן עֲלֵמָא, אֲעֵלָב דְּאֵנָא
בְּגִלּוּתָא מִרְחָקָא מִן, שִׁמְנֵי
כַחוֹתֶם עַל לֵב, וְלֹא יִתְעַדִּי מִן הַוָּקֶן,
דְאֵיחָא חוֹתֶם דִּילָּהּ, שְׂכִינְתָּא דִּילָּהּ, דְּבִגִּינָה
אֲנִתְ הוּיָת דְּכִיר לָן בְּגִלּוּתָא, וְחוֹתְמָא דְּקוּדְשָׁא
בְּחֵן הוּא וְדָאִי אֵיחָא שְׂכִינְתָּא.

אֲשֶׁת פָּרָא, ב' אֵיחָא וְדָאִי, בָּהּ פְּתַחַת
אוּרִייתָא בְּב', וְדָא בְּרָאשִׁית ב'
רָאשִׁית, ב' אֵיחָא וְדָאִי, אוּצְרָא דְכֵלָא, עֲלֵה
אֲתָמֵר (ישעיהו לו ג) יִרְאֵת יִי הִיא אוּצְרוֹ.

וְכֵן תְּקוּנָה תְּנִינָה

וְכֵן תְּקוּנָה תְּנִינָה תְּקוּנָה תְּנִינָה תְּקוּנָה תְּנִינָה

רְשׁוּמִים אֵלּוּ שְׁהֵם עֲמוּ שֶׁל
הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְעוֹד, שִׁמְנֵי
כַחוֹתֶם עַל לֵב, זֶהוּ חוֹתֶם שֶׁל
אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ, וְהוּא אוֹת בְּרִית
שְׁפַת קֹדֶשׁ וְיָמִים טוֹבִים.

עַל כֵּן כָּתוּב אֵלֶיךָ - חֲזָקָה
הִיא הַפְּרָדָת הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
וְהַשְׂכִּינָה מִיִּשְׂרָאֵל כְּמוֹ הַפְּרָדָת
הַנֶּשֶׁמָה וְרוּחַ וְנִפְשׁ מִהַגּוֹף.
וְעוֹד, כִּי עַל כֵּן כָּתוּב אֵלֶיךָ -
כְּשִׁיִּשְׂרָאֵל מִיַּחְדִּים אֵת שֵׁם
הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאַהֲבָה
וְאוֹמְרִים הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּאַהֲבָה, קָשָׁה כְּשֹׂאוֹל קִנְיָה שֶׁל
הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא מְקַנָּא
עֲלֵיהֶם בְּזִמְן שִׁיִּצְאוּ מִהַגְלוֹת,
שֶׁהוּא יְהִי בְּאוֹתוֹ זִמְן קִנָּא
וְנוֹקֵם וּבְעַל חֲמָה, רִשְׁפִּיה רִשְׁפֵּי
אֵשׁ. בְּאוֹתוֹ הַזֶּמֶן יִתְעוֹרֵר
חֲמָל בְּשִׁלְהֻבוֹת שָׁלוֹ, שְׁהֵם
רִשְׁפֵּי אֵשׁ שְׁלֵהֶבֶת לָהּ, וְיִשְׂרָף
כְּמָה הִיכְלוֹת שֶׁל בְּתֵי עֲבוּדָה
זָרָה וְיִטַּל נְקֻמוֹת מַעֲמֵלֵק, שֶׁהוּא
נִשְׁבַּע בְּשִׁפְתֵי הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם
הַקֹּדֶשׁ, שְׁהֵם יִי, לְטַל נְקָמָה
מִמֶּנּוּ. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וְיֹאמֵר כִּי יָד
עַל כָּס יִי, וְזֶהוּ רִשְׁפֵּי אֵשׁ
שְׁלֵהֶבֶת לָהּ.

וְאִלּוּ אִלּוּ אוֹמְרִים, רַבּוֹן הַעוֹלָם,
אֲפִי עַל גֵּב שְׁאֵנִי בְּגִלּוֹת רַחֲוָה
מִן, שִׁמְנֵי כַחוֹתֶם עַל לֵב,
וְלֹא תִזְוִי מֵאֲתָנּוּ דְמוֹת, שֶׁהִיא
הַחוֹתֶם שֶׁל הַשְׂכִּינָה שֶׁל
שְׁבִלְלָה הֵיית זֹכֵר אוֹתָנּוּ
בְּגִלּוֹת, וְהַחוֹתֶם שֶׁל הַקֹּדֶשׁ
בְּרוּךְ הוּא וְדָאִי הִיא הַשְׂכִּינָה.
אֲשֶׁת פָּרָא, ב' הִיא וְדָאִי, בָּהּ
פְּתַחַת הַתּוֹרָה בְּב', וְזֶה בְּרָאשִׁית,
ב' רָאשִׁית, ב' הִיא וְדָאִי, הָאוּצֵר
שֶׁל הַכֵּל, עֲלֵיהּ נֹאמֵר יִרְאֵת ה'
הִיא אוּצְרוֹ.

זֶה תְּקוּנָה שְׁנִי

אֲשֶׁת פָּרָא, פְּעָמִים רַבּוֹת יֵשׁ בַּתּוֹרָה רָאשִׁית, וְכָל אֶחָד הַתְּפָרֵשׁ בְּמִקּוּמוֹ. הָרָאשׁוֹן הוּא - יְהו"ה

בְּאַהֲבָה, כִּי מֵאֵה אֵיחָא יְהו"ה קִנְיָ רָאשִׁית רַבּוֹ (מְשַׁלֵּחַ כב), וְאִלּוּ
אוּרִייתָא אֵיחָא טַעֲמֵי וְנִפְשָׁא וְרוּחָא, וְכֵן הוּא מִיִּשְׂרָאֵל עַל לֵב וְלֹא
תַּעֲלֵה הוּא תַּלְיִין בְּשֵׁם יְהו"ה, כִּי הוּא מִיִּשְׂרָאֵל (שְׁמוֹת ג טו)
וְהוּא שְׁמוֹ לְעֵלְמָא, שְׁמִי עִם יִי שֶׁם יְהו"ה עִם יִי רַבְמָה,
שֶׁם הַמֶּלֶךְ מִלְכָּא מְחִילָא וְהוּא אֲתִיבָא וְהוּא מְחִילָא.

וְכֵן תְּקוּנָה תְּנִינָה

אֲשֶׁת תָּן יִרְאֵת, מָה אֲשֶׁתָּאֵר מֵאִינוּן
אֲתוּן, וְכֵן, וְרִזָּא דְמִלָּה שֶׁב (ד)

וְכֵן תְּקוּנָה תְּנִינָה

חֲכָמָה, כְּמָה דְאוּקְמוּהָ אִם אִין יִרְאֵה אִין
חֲכָמָה, בְּגִין דִּירְאֵה הִיא אוּצְרָא לְחֲכָמָה, אֵיחָא
גְּנִיזוּ דִילָּהּ, אֵיחָא מִירוּ דִילָּהּ, אֵיחָא בִיתָא
דְּמִלְכָּא.

וְכֵן תְּקוּנָה תְּנִינָה

אֲשֶׁת רָאשִׁית, וְרִזָּא דְמִלָּה בְּחֲכָמָה
יְבִנָּה בֵּית (מְשַׁלֵּי כד ג), וְכֵן דְּבִיעֵי
לְמַחְזִי לְמִלְכָּא, לִית לִיָּה רִשׁוֹ לְמַחְזִיָּה אֲלָא
בְּבִיתִיָּה, וְרִזָּא דְמִלָּה חֲכָמָה לֹא אֲשֶׁתְּמוּדְעָא
אֲלָא בְּבִיתִיָּה.

וְכֵן דָּא עַל וְדָא דְאֲמַצְעִיתָא דְאֵיחָא יְהו"ה,
לֹא אֲשֶׁתְּמוּדְעָא לְנִבְיָא וְחוּזָה אֲלָא
בְּהִיכְלִיָּה, דְאֵיחָא אֲדָנִי, וְרִזָּא דְמִלָּה וְיִי
בְּהִיכְל קֹדֶשׁוֹ (חֲבִיקוּם כב), וְאֵיחָא כְּלִילָא מִבְּעָה
הִיכְלִין, מִבְּעָה אֲרַעֲיָן, וְעֲלִיָּהּ אֲמֵר דּוֹד (שם)
קטו טו) אֲתַהֲלֵן לְפָנֵי יְהו"ה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים,
וְעַל וְדָא דְאֲמַצְעִיתָא אֵיחָא כְּלִיל שְׁבַע רְקִיעִין,
וְעֲלִיָּהּ אֲמֵר דּוֹד (שם קטו טז) תְּמִים שְׁמִים
לִיְהו"ה, וְלִית יְדִיעָה כָּלָל בְּמִלְכָּא וּבְמִלְבוּשִׁיָּה
וּבְתוֹנִיָּה לְבָר נֵשׁ בְּעֲלֵמָא, עַד דִּיעוּל לְבִיתִיָּה
וְלִהִיכְלִיָּה, דְאֵיחָא ב', וְעֲלֵה אֲתָמֵר (ישעיהו נו י) כִּי
בִיתִי בֵּית תְּפִלָּה לְרָא לְכָל הָעָלָם.

וְלִהִיכְלוֹ, שְׁהִיא ב', וְעֲלֵיהּ נֹאמֵר כִּי בִיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעָלָם.

(תְּקוּנָה שְׁלִישִׁי) תְּקוּנָה שְׁנִי

אֲשֶׁת שֵׁם יִרְאֵת. מָה נִשְׁאָר
מֵאוֹתָן אוֹתִיּוֹת? ש"ב, וְסוּד
הַדְּבָר - שֶׁב בְּיָרְאֵת ה', וְאִם אִין
יִרְאֵה אִין חֲכָמָה, כְּמוֹ שְׁבָאֲרוּהָ
אִם אִין יִרְאֵה אִין חֲכָמָה. מִשּׁוּם
שִׁירְאָה הִיא אוּצֵר לְחֲכָמָה, הִיא
הַגְּנִיזָה שְׁלָהּ, הִיא הַטְּמִנָּה שְׁלָהּ,
הִיא בֵּית הַמֶּלֶךְ.

זֶה תְּקוּנָה שְׁלִישִׁי כְּמוֹ זֶה

אֲשֶׁת רָאשִׁית בְּיָת, וְסוּד
הַדְּבָר - בְּחֲכָמָה יְבִנָּה בֵּית. וְיִי
שְׁרוּצָה לְרִאוֹת אֵת הַמֶּלֶךְ, אִין לוֹ
רִשׁוֹת לְרִאוֹתוֹ אֲלָא בְּבִיתוֹ, וְסוּד
הַדְּבָר - הַחֲכָמָה לֹא נוֹדַעַת אֲלָא
בְּבִיתוֹ.

זֶה הַעֲמּוּד הָאֲמַצְעִי, שֶׁהוּא
יְהו"ה, לֹא נוֹדַע לְנִבְיָא וְחוּזָה
אֲלָא בְּהִיכְלוֹ שֶׁהוּא אֲדָנִי, וְסוּד
הַדְּבָר - וְה' בְּהִיכְל קֹדֶשׁוֹ, וְהִיא
כְּלוּלָה מִשְׁבַּעַת הִיכְלוֹת, מִשְׁבַּע
אַרְצוֹת, וְעֲלֵיהֶם אֲמֵר דּוֹד
אֲתַהֲלֵן לְפָנֵי יְהו"ה בְּאַרְצוֹת
הַחַיִּים. וְעֲמּוּד הָאֲמַצְעִי הוּא
כּוֹלֵל שְׁבַעַת רְקִיעִים, וְעֲלֵיהֶם
אֲמֵר דּוֹד הַשְּׁמִים שְׁמִים לִיְהו"ה,
וְאִין יְדִיעָה כָּלָל בְּמִלְכָּא
וּבְמִלְבוּשׁוֹ וּבְתוֹנִיוֹ לְכָן אֲדָם
בְּעוֹלָם עַד שִׁכְנָס לְבִיתוֹ
וְלִהִיכְלוֹ, שְׁהִיא ב', וְעֲלֵיהּ נֹאמֵר כִּי בִיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעָלָם.

נא דאיהו אדם פדוקנא דע ודא דאמצעיטא, עליה נאמר אין תפלתו של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת, והא אוקמוה מארי מתניתין, ומאן דנאיר ברית, אתקרי איש תמים, ותאן בראשית, ברחם אש, דנאיר ליה מא א דגיהם, אבל מאן דאתעסק באורייתא ונאיר לה, אתקרי אדם, פדוקנא דההוא דלעילא, הדא הוא דכתיב (ישעיה מד יג) כתפארת אדם לשבת בית, תא חזי, כל מאן דנאיר אות ברית, ודוקניה רשים בשכינתא וצדיק, ומאן דאשתדל באורייתא, ודוקניה רשים בע ודא דאמצעיטא.

תקוני רביעה

אשת פתיב (תהלים קיח יט) פתחו לי שערי צדק אבא כם אודה ה, פתחו לי דא אינון תרין עפעפי עינא, דאינון פתחין וסגרין, ועלייהו אתמר (שמות כה כ) והיו הכרובים פרשי למעלה, אליו תרין כרובי עינא, פרשי כנפים עפעפי עינא, ועוד פתחו לי שערי צדק אליו און תרין עינין, בזמנא דאינון מסתפלין בארץ מישר, אתמר בהון ופניהם איש אל אחיו, ובזמנא דלאו און מסתפלין בארץ מישר, הא נחש עקלתון תאן, עליה אתמר (רות ו יז) כי תחת יפריד וגומר.

לת ווני עינא און תלת אבהן, דאתמר בהו (שמות ו יד) אלה ראשי בית אבותם, בת עין דאיהי דקיקא זעירא, דא שכינתא דאשתתפת באבהן, ועלה אתמר (תהלים יז ח) שמרני פאישון בת עין, וכלא ברזא דבראשית, תאן ראשי תאן בת.

שהוא אדם בדמות העמוד האמצעי, עליו נאמר אין תפלתו של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת, והרי פרשה בעלי המשנה, ומי ששומר ברית נקרא איש תמים, ושם בראשית בריית א"ש, ששומר אותו מאש הגיהנם. אבל מי שמתעסק בתורה ושומר אותה נקרא אדם בדמות של אותו שלמעלה, זהו שפתיב כתפארת אדם לשבת בית. בא ראה, כל מי ששומר אות הברית, דמותו רשומה בשכינה וצדיק, ומי שמתדל בתורה, דמותו רשומה בעמוד האמצעי.

□□□□□□

אשת פתיב (תהלים קיח יט) פתחו לי שערי צדק אבא כם אודה ה"ה. פתחו לי - אלו שני עפעפי העין שהם פותחים וסוגרים, ועליהם נאמר והיו הכרובים פרשי כנפים למעלה. הכרובים, אלו שני כרובי העין, פרשי כנפים - עפעפי העין. ועוד, פתחו לי שערי צדק, אלו הם שתי העינים. בזמן שהן מסתפלות בדרך ישרה, נאמר בהם ופניהם איש אל אחיו, ובזמן שאינם מסתפלים בדרך ישרה, הרי נחש עקלתון שם, עליו נאמר כי המות יפריד וגומר.

ששת צבאי העין הם שלשת האבות, שנאמר בהם אלה ראשי בית אבותם. בת עין שהיא דקיקה קטנה, זו שכינה שמתפתת באבות, ועליה נאמר שמרני פאישון בת עין, והכל בסוד של בראשית, שם ראש"י, שם ב"ת.

רבי שמעון על רגליו ואמר

רבי שמעון על רגליו ואמר, רבון עלמין אפתח עיני לאסתכלא בהון

לעילא, אבא כם בארבעים ותריין אתוון דשמא מפרש, למנדע כל את את על (דף ט ע"ב) ונייה, בראשית וכו', והא היתה תהו ובהו, ואינון אבג ית, קכע, נגד יכ, בדר צתג, חקם כנע, יכל פהק, קו צית, פהו שם פבוד מלכותו לעולם ועד, כל את ואת אית ליה מאמר ואית ליה נתיב, עשר אמין אינון, ולב שבילין, ונפלהו תליין מן אנה, ודא איהו אבא כם אודה נה (תהלים קיח יט) אנה בחושפן אודה נה, נה חכמה ובינה, א' כתר עלאה, ואון שבע ספין כלילן בשבע שמיהן.

נהו כלילת לון בת שבע, ולית ספירה מנפלהו ספין דיהא לה רשו לארקא ברכאן ולאשפעא לתתאין, אלא בבת שבע, בגין דאיהי ל ורא מנפלהו ספין, דאי ספין הוו מריקין לבר מינה הוה פרודא, ובגין דא לית רשו לארקא ספירה לשום אתר בר מינה, לגבי תתאין, ובגין דא אתמר בה (ירמיה ט כב) אל יתהלל חכם בחכמתו וגומר, כי אם בזאת, בזאת יבא אהרן אל ה' דש (ויקרא טז ג), דלית רשו לנביא וחפימא למנדע לעילא שום מדע אלא בה, ובגינה אתמר (שמות יט ג) ומשה עלה אל ואלהים, ודוד בגינה אמר (תהלים קלב ד) אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה, עד אמצא מקום ליהבה, איהו שלימו דאדם, שלימו דיחודא, שלימו דשמא קדישא, שלימו דכל ספירה וספירה.

תקוני מנפלה

אשת ב' ראשית, נקודה בהיכליה, והאי נקודה איהי מחשבה סתימא, אדהכי הא אלהו און לגביה דרפי שמעון, בהיכלו, והנקדה הוה היא מחשבה סתומה. בינתיים הנה אליהו מזדמן אל רבי שמעון. אמר

רבון העולמים, פתח עיני להסתכל בהם למעלה, אבא כם בארבעים ושתים אותיות של השם המפורש, לדעת כל אות ואות על תקוניה, בראשית וכו' והא היתה תהו ובהו, והם אבג ית, קכע, שט"ן, נג"ד יכ"ש, בט"ר צת"ג, חק"ב טנ"ע, יג"ל פז"ק, שק"ו צי"ת, ברוך שם פבוד מלכותו לעולם ועד. לכל אות ואות יש מאמר ויש לה נתיב. עשר אמירות הן ול"ב שבילים, וכלם תלויים מן אי"ה. וזהו אבא כם אודה י"ה. אי"ה בחשבון אוד"ה י"ה. י"ה חכמה ובינה, א' כתר עליון, ואותן שבע ספירות כלולות בשבעה שמות.

ואת כלם כוללת בת שבע, ואין ספירה מכל הספירות שיהיה לה רשות להוריק ברכות ולהשפיע לתחתונים אלא בבת שבע, משום שהיא הקשר של כל הספירות, שאם הספירות היו מריקות מחוץ לה, היה פרוד. ומשום זה אין רשות לשום ספירה להריק לשום מקום פרט לה, אל התחתונים, ומשום כך נאמר בה אל יתהלל חכם בחכמתו וגומר, כי אם בזאת, בזאת יבא אהרן אל הקדש, שאין רשות לנביא וחכם לדעת למעלה שום מדע אלא בה, ובשבילה נאמר ומשה עלה אל האלהים, ודוד אמר בגללה אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה עד אמצא מקום ליהוה, הוא שלמות האדם, שלמות היחוד, שלמות השם הקדוש, שלמותה של כל ספירה וספירה.

□□□□□□

אשת ב' ראשית, נקדה בהיכלו, והנקדה הוה היא מחשבה סתומה. בינתיים הנה אליהו מזדמן אל רבי שמעון. אמר

לֹא רָבִי רַבִּי, וְהָיָה בִּי הָיָה פְּתוּחָה, אִם כֵּן, בְּמֵה הַמַּחֲשָׁבָה סְתוּמָה בְּהָ? אֵלָּא בְּתַחֲלִית שְׁלִטוֹן וּמַמְשָׁלַת הַמֶּלֶךְ, הַנִּיחָה הַקֶּשֶׁה, כְּשֶׁמֶדֶד הַחֶבֶל, הַנִּקְדָּה הַזֶּה יֵצֵא מִמֶּנָּה קוֹ שֶׁהַסִּתְרִי הַנִּיחָה אוֹתָהּ מַחֲשָׁבָה כְּמוֹ זֶה. בְּהַתְחַלָּה הִיא מִ"ם סְתוּמָה, וְכִשְׁהַתְּפִשֵּׁט הַקוֹ שֶׁהוּא ו' מִהֲמִדָּה, הִיא נִפְתָּחָה וְנִעֲשְׂתָה ב', וְזֶה בְּרֹאשִׁית, ב' רֹאשִׁית, נִקְדָּה בְּהִיכָלוֹ.

וְכֵשֶׁאֵם סְתוּמָה, הִיא מִ"ם גְּדוּלָּה מִלְּסֻרְבָּה הַמְּשֻׁרָה, וְנִעֲשִׂית טַבְעָת, וּבִגְלָלָה נֶאֱמַר אֶל הַכֹּלָה, תֵּהָא לִי מִקְדָּשֶׁת בְּטַבְעָת זֶה, וְעֲלֶיהָ נֶאֱמַר, הַקֶּשֶׁר בְּהַתְּגַלְמֻתוֹ נִעֲלָה בְּטַבְעָת, וְהִיא לֹא לִכְנֶה וְלֹא אֲדָמָה וְלֹא שְׁחָרָה וְלֹא יִרְקָה וְלֹא שׁוֹם צָבֵעַ כָּלָל, וְכִשְׁמַתְּפִשֵּׁט לְהָאִיר, הִיא עוֹשֶׂה גִּוְנִים לְהָאִיר.

וְהַדְּבָר - עוֹטָה אֹרֶךְ לִמָּה וְכו', כְּשֶׁהִיא אֹרֶךְ מַעֲטָף וְלֹא מַתְּפִשֵּׁט, וְהוּא נִסְתָּר, נִקְרָא אִיר, אֹרֶךְ נִסְתָּר בְּאֹת יו"ד, נִקְדָּה בְּהִיכָלוֹ, כְּשֶׁמּוֹצֵא י' מִאִוִּיר נִתְּגַלָּה אִוִּיר, וְזֶהוּ וְיֵאמֹר אֱלֹהִים יְהִי אֹרֶךְ, וְחֻמֶּשׁ פְּעָמִים אֹרֶךְ יֵשׁ בְּמַעֲשֵׂה בְּרֹאשִׁית, וְהֵם ה', וְעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר מִי מִדֵּד בְּעֵשְׂלוֹ מִים, וְזוֹ דְּרוּעַ יִמִּין, וְהוּא גִּוֹן לְכוֹ, וְשָׁמַיִם בְּזֶרֶת תִּפְן - זֶה דְּרוּעַ שְׁמַאל, שֶׁהוּא צָבֵעַ אֲדָם, וְכָל בְּשָׁלֵשׁ עֶפְרָה הָאֶבֶן - זֶה הַגּוֹף, הַעֲמוּד הָאֲמָצִי, וְזֶה גִּוֹן יֶרֶק, וְשָׁקֵל בְּפֶלֶס הָרִים וּגְבֻעוֹת בְּמַאֲזָנִים - שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֲמָת, וְזֶה הָזוֹ מַתְּפִשֵּׁט לְהָאִיר בְּחֻמֶּשׁ גִּוְנִים, שֶׁהֵם חֻמֶּשׁ פְּעָמִים אֹרֶךְ י' הִיא מִדָּה שְׁלֵה, ה' עֲלִיוֹנָה חֻמֶּשׁ אֹרֶךְ, ה' תַּחְתּוֹנָה חֻמֶּשׁ

אֲמַר לִיָּה רַבִּי רַבִּי, וְהָאֵל ב' פְּתִיחָה אִיָּה, אִם כֵּן בְּמֵה אִיָּה מַחֲשָׁבָה סְתִימָה בְּהָ, אֵלָּא בְּרִישׁ הוֹרְמֻנוֹתָ דְּמִלְכָּא, בּוֹצִינָא דְּקִרְדִּינוֹתָא, כִּד מִדִּיד מְשִׁיחָא, הָאֵי נִקְדָּה, נִפִּיק מִיָּנָה קוֹ, דְּסִתִּים נִיּוֹצָא, הִיא מַחֲשָׁבָה כְּגוֹנוֹנָא דָּא, בְּקִדְמִיתָא אִיָּה מִ"ם סְתִימָה, וְכִד אֲתַפְּסָה קוֹ דְּאִיָּה ו' מִן תַּדָּה, אִיָּה אֲתַפְּתַחַת וְאֲתַעֲבִידַת ב', וְדָא בְּרֹאשִׁית ב' רֹאשִׁית, נִקְדָּה בְּהִיכָלָה. וְכֵן אִיָּה מִ סְתִימָה, אִיָּה מִ"ם רַבְתָּא מִלְּסֻרְבָּה תַּדָּה שְׁרָה (ישעיה ט ו), וְאֲתַעֲבִידַת עֲזָקָא, וּבְגִינָה אֲתַמֵּר לְגַבִּי כָּלָה, תֵּהָא לִי מִקְדָּשֶׁת בְּטַבְעָת זֶה, וְעֲלֶיהָ אֲתַמֵּר קַרְא בְּגוֹלְמָא, נִעֲלָה בְּעֲזָקָא, וְאִיָּה לֹא חוֹר וְלֹא סוּמָק וְלֹא אוֹכֶם וְלֹא יִרְוֶק וְלֹא גִוֹן כָּלָל, וְכִד אֲתַפְּסָה לְאֲנִהָרָא, אִיָּה עֲבִידַת וְיוֹנִין לְאֲנִהָרָא.

וְכֵן דְּמִלָּה עֲלֶיהָ אֹרֶךְ לִמָּה וְכו' (תהלים קד ב), כִּד אִיָּה אֹרֶךְ מַעֲטָף, וְלֹא אֲתַפְּסָה, וְאִיָּה סְתִימָה, אֲתַקְרִי אִוִּיר, אֹרֶךְ סְתִימָה בְּאֵת יו"ד, נִקְדָּה בְּהִיכָלָה, כִּד אֲפִיק י' מִאִוִּיר, אֲתַלִּיא אִוִּיר, וְדָא אִיָּהוּ אֲמַר אֱלֹהִים יְהִי אֹרֶךְ (בראשית א ג), וְחֻמֶּשׁ זְמַנִּין אֹרֶךְ אִינוּן בְּעוֹבְדָא דְּבְרֹאשִׁית, וְאִינוּן ה', וְעֲלֵיהוּ אֲתַמֵּר (ישעיה מ יב) מִי מִדֵּד בְּעֵשְׂלוֹ מִים, וְדָא דְּרוּעָא יִמִּינָא, וְאִיָּהוּ גִוֹן חוֹר, וְשָׁמַיִם בְּזֶרֶת תִּפְן, דָּא דְּרוּעָא שְׁמַאלָא, דְּאִיָּהוּ גִוֹן סוּמָק, וְכָל בְּלִישׁ עֶפְרָה הָאֶבֶן, דָּא גּוֹפָא עֲלֵיהֶם וְדָא דְּאֲמָצִיעִיתָא, וְדָא גִוֹן יֶרֶק, וְשָׁקֵל בְּפֶלֶס הָרִים (דף טו ע"ב) וּגְבֻעוֹת בְּמַאֲזָנִים, תְּרֵי סְמִכֵי קֶשֶׁף, וְהָאֵי ה' אִיָּה אֲתַפְּסָה לְאֲנִהָרָא בְּחֻמֶּשׁ וְיוֹנִין, דְּאִינוּן חֻמֶּשׁ זְמַנִּין אֹרֶךְ, י' אִיָּה מִדָּה דִּילָה, ה' עֲלֵיהָ חֻמֶּשׁ אֹרֶךְ, ה' תַּחְתּוֹנָה חֻמֶּשׁ וְיוֹנִין דְּנִהָרִין בְּהוֹן חֻמֶּשׁ אֹרֶךְ, וְכִד אֲתַפְּסָה ה' עֲלֵיהָ לְאֲנִהָרָא בְּה'

גִּוְנִים שְׁמֵאִירִים בְּהֵם חֻמֶּשׁ אֹרֶךְ, וְכִשְׁמַתְּפִשֵּׁט ה' עֲלִיוֹנָה לְהָאִיר בְּהָ תַּחְתּוֹנָה בְּחֻמֶּשׁ הַגִּוְנִים (שְׁלֵה) שְׁלֵה, מִיָּד מַתְּפִשֵּׁט ו' אֱלִיָּה, וְזֶהוּ נוֹטָה שְׁמֵים כְּרִיעָה, שְׁוֹדָאֵי כְּשֶׁהִיא מֵאִירָה בְּגוֹנִיָּה, נֶאֱמַר בְּהָ וְרֹאשִׁיתָ לְזָכֵר בְּרִית עוֹלָם, וְרֹאשִׁיתָ בְּתַכְשָׁף הָא, כְּכֹלָה דְּמַתְּפִשֵּׁט אֲלֵגַבִּי בְּעֵלָה, וְיִמֵּד נִ"ה שְׁמֵים כְּרִיעָה, דָּאֲתִי בְּעֵלָה לְגַבִּה.

וְכֵן אִיָּהוּ רִזָּא דְּקוֹ תַּדָּה דְּאִיָּהוּ ו', מֵהִיא מִדָּה דְּאִיָּה י', וְלִבְתֵּר דְּאִיָּהוּ לֹא שְׁמָא קְדִישָׁא, אֲתַעֲבִידַת אִיָּה מִדָּה מַתְּפָא לְעִילָא.

וְכֵן דְּנִקְדָּה י' אִיָּה מִדָּה לְעֶשֶׂר יִרְיעֵן, כֵּן אִיָּה אֲתֵה מִסְּרָא דָּאוֹת ו', כְּלִילָא מַעֲשֵׂר אֲוֹת, הָדָא הוּא דְּכִתִּיב (שמות כו טז) עֶשֶׂר אֲוֹת אֶבֶן יִסְתָּרֶשׁ, וְדָא י', וְכֵן ה' עֲלֵיהָ, וְחֻצִי הָאֵה ה' תַּתְּפָּחָה, אֲבִי הִירִיעָה הָאֵה דָּא ו', וְכֵן אִיָּה אֲתַקְרִי ה' תַּתְּפָּחָה חֻצִי הָאֵה, בְּגִין דְּאֲתַקְרִי מִ"ה פְּרוּסָה לְחֵם עוֹנִי.

וְכֵן נִקְדָּה כִּד סְלָקָא לְגַבִּי א' דְּאִיָּהוּ אִוִּירָא סְתִימָה, אֲתַקְרִי קַמֶּלֶךְ, קוֹמֶל סְתִימָה, בְּגִין וְכֵן הַכֶּהֱן מִ"ם מִלָּא קַמְצוֹ (ויקרא ב ב), וְאִיָּה מַחֲשָׁבָה סְתִימָה, מִ סְתִימָה, מַתְּפָּחָה דִּילָה מֵאִי נִיָּהוּ פְּתִיחָה, וְדָא ו', וְאִיָּהוּ לֹא כְּגוֹנוֹנָא דָּא נִיָּהוּ, כִּד אֲתַפְּרִישׁ מִקְדָּה אִיָּהוּ רְקִיעַ פְּתוּחָה וְדָאִי.

וְכֵן עַל רֹאשִׁי הַחֶה דְּאִיָּה נִיּוֹצָא דְּקַמֶּלֶךְ, הָדָא הוּא דְּכִתִּיב (יחזקאל א כב) וְדָמוֹת עַל רֹאשִׁי הַחֶה רְקִיעַ, מֵאֵן הָא דָּא מְלֻכּוֹת, דְּאִיָּה נִיּוֹצָא לְתַתָּא מִן רְקִיעַ, כְּגוֹנוֹנָא דָּא אֲנִיָּה מֵאֵן רְקִיעַ דָּא צְדִיק, וְהָאֵי אִיָּה הָאֵה אֲשֶׁר תַּחַת אֲלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, רֹאשִׁי הַחֶה דְּלִתְתָּא נִצַּח וְהוֹד.

וְכֵן הָאֵה עֲלֵיהָ כְּגוֹנוֹנָא דָּא וְדָא י' עֲלֵיהָ דְּאִיָּה עַל הָרְקִיעַ, וְאִיָּה מַחֲשָׁבָה

וְזֶהוּ סוֹד שֶׁל קוֹ הַמִּדָּה שֶׁהוּא ו', מֵאוֹתָהּ מִדָּה שֶׁהִיא י', וְאַחֵר שֶׁהִיא נוֹטֶלֶת אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, הִיא נִעֲשִׂית מִדָּה מַמְשָׁה לְמַעֲלָה. וְכֵן שְׁנִיָּה י' הִיא מִדָּה לְעֶשֶׂר יִרְיעוֹת, כִּד הִיא אֲמָה מִלֵּד הָאוֹת ו' כְּלִילָה מַעֲשֵׂר אֲמֹת. וְזֶהוּ שְׁכִתּוֹב עֶשֶׂר אֲמֹת אַרְבֶּה הַקֶּשֶׁר, וְזֶה י', וְאֲמָה ה' עֲלִיוֹנָה, וְחֻצִי הָאֲמָה ה' תַּחְתּוֹנָה. אַרְבֶּה הִירִיעָה הָאֵה זֶה ו'. וְלִמָּה נִקְרָאת ה' תַּחְתּוֹנָה חֻצִי הָאֲמָה? מִשּׁוּם שְׁנִיָּה מִ"ה פְּרוּסָה, לְחֵם עֲנִי. וְכֵן לֵה הַנִּקְדָּה הַזֶּה אֶל א' שֶׁהוּא אִוִּיר סְתוּם, נִקְרָא קַמֶּלֶךְ, קַמֶּלֶךְ סְתוּם, בְּגִלְל וְכֵן הַכֶּהֱן מִשֵּׁם מִלָּא קַמְצוֹ, וְהִיא מַחֲשָׁבָה סְתוּמָה, מִ סְתוּמָה. מִי הוּא הַמַּתְּפָּחָה שְׁלֵה? פְּתִיחָה, וְזֶה ו', וְהוּא נְטוּי כְּמוֹ זֶה (שור מ"ב) כְּשֶׁנִּפְרָד מִהֲנִקְדָּה, הוּא רְקִיעַ פְּתוּחָה וְדָאִי.

וְכֵן עַל רֹאשִׁי הַחֶה, שֶׁהִיא נִיּוֹצָא שֶׁל קַמֶּלֶךְ, זֶהוּ שְׁכִתּוֹב וְדָמוֹת עַל רֹאשִׁי הַחֶה רְקִיעַ. מִי הַחֶה? זֶה מְלֻכּוֹת, שֶׁהִיא נִיּוֹצָא לְמִטָּה מִן רְקִיעַ כְּמוֹ זֶה אֶל מִי הַרְקִיעַ? זֶה צְדִיק, וְזֶהוּ הַחֶה אֲשֶׁר תַּחַת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. רֹאשִׁי הַחֶה שְׁלֻמָּטָה - נִצַּח וְהוֹד.

וְכֵן חֶה עֲלִיוֹנָה כְּמוֹ זֶה וְזֶה י', שֶׁהִיא עֲלִיוֹנָה, שֶׁהִיא עַל

עֲלָאָה, כְּתֵר בְּרִישָׁא דְכָלָה, רְקִיעַ דִּילָה ו' עֲלָאָה, וְהָיִ אִיהִי עֲלֵית תְּפָאֶרֶת, רֵאשִׁין דִּילָה תְרִין דְרוּעִין.

וְהָיִ עֲלֵית בְּרֵאשׁ אָבָא וְאָנָּה, וְאִיהִי כְתֵר עֲלָאָה וְדָאִי, וְרִישִׁין דִּילָה לְעִילָא אֲבָא וְאָנָּה, אִיהִי י' בְּכָל אֲתֵר, קוּצָא דִילָה לְעִילָא, וְגִיּו דִילָה בְּאֲמַצְעִיתָא, וְסוּפָא דִילָה לְתַתָּא, כְּלָלָא דַּאֲתוּן דְשָׁמָּה מְפָרֵשׁ.

וְשָׂא דִילָה לְעִילָא בְּרֹזָא דְעַמִּי, וְגִיּו דִילָה בְּאֲמַצְעִיתָא בְּרֹזָא גִי'א כְּלָלָא דַּאֲתוּן, וּפָא לְתִירוּיָהּ, וְקוּצָא דִילָה לְתַתָּא בְּרֹזָא דְנִקְוָדִי, וְלְתַתָּא אִיהִי הָיִ נִקְוָדָה מִים נִקְבִין, וְלְעִילָא מִים דְכוּרִין, רְקִיעַ בְּאֲמַצְעִיתָא כְּגוּוּנָא דָא א, עֲלָה אֲתֵמֵר (בראשית א ו) וְהָיִ מְבַדִּיל בֵּין מִים לְמִים.

וְהָיִ אִיהוּ מַחְלֻקֶת שְׁהִיא לְשֵׁם שְׁמִים, דְּאִיהוּ סוּפָה לְהַחֲבִיב, וְלֹא עֲלָא שְׁלֵם וְיַחְדָּא בְּתִירוּיָהּ, וְלֹא מַחְלֻקֶת דְּפִרְוָדָא, כְּגוּן מַחְלֻקֶת קֶרַח וְעֵדְתוֹ בְּאֶהֱרֹן, וּמַחְלֻקֶת הָיִ דְּאִיהוּ לְשֵׁם שְׁמִים, בְּגִין דְּמִים תַּתְּאִין אֵינֻן בּוֹכִין וְאֵמֵרִין אֲנִן בְּעִין לְמַחְבִּיבִי לְקִדְּם מְלָכָא עַלְת הָעֵלּוֹת, וּבְעֵן לְסַלְקָא לְעִילָא, רְקִיעַ אֲפִרִישׁ בְּיַנְיָהּ, עַד דְּעַלְת הָעֵלּוֹת שְׁוִי לֹון שְׁוִין, י' מַסְרָא דָא, וְי' מַסְרָא דָא, ו' בְּאֲמַצְעִיתָא, כְּגוּוּנָא דָא לְי' דְּאִיהִי א, וְאֵלִין פְּלִיחֵי קֶרְבִין לְעַלְת הָעֵלּוֹת, וְרֹזָא דְמִלְחָה לְעַשׂ אֲלֵהֶם אֶת שְׁנֵי תֵּאֲרוֹת לְדוּלִים, וְאֵינֻן שְׁוִין, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה ל כא) וְהָיִה אֹרֶךְ הַלְבָנָה כְּאֹרֶךְ הַחֹהֶלֶת.

תְּקוּנָה מְנַחֶמֶת

וְאֵא חֲזִי קַמֵּי אִיהוּ סְתִים בָּאָת י' מִפְּל

הִרְקִיעַ, וְהָיִ מַחְשָׁבָה עֲלִיּוֹנָה, כְּתֵר בְּרֵאשׁ הַפְּלָה. הִרְקִיעַ שְׁלָה ו' עֲלִיּוֹנָה, וְזוּ הָיִ עֲטֶרֶת תְּפָאֶרֶת. הִרְאִשִׁים שְׁלָה שְׁתֵּי זְרוּעוֹת.

וְשׁ עֲטֶרֶת בְּרֵאשׁ אָבָא וְאָמָא, וְהָיִ כְּתֵר עֲלִיּוֹן וְדָאִי, וְהִרְאִשִׁים שְׁלָה לְמַעְלָה הֵם אָבָא וְאָמָא, הָיִ י' בְּכָל מְקוֹם, הִקֵּן שְׁלָה לְמַעְלָה, וְגוּה בְּאֲמַצְעַי, וְסוּפָה לְמַטָּה. הַפְּלָל שֶׁל אוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ.

וְהָיִ שְׁלָה לְמַעְלָה בְּסוּד הַטַּעֲמִים, וְגוּה בְּאֲמַצְעַי בְּסוּד הָאוֹתִיּוֹת, גּוּף לְשִׁנְיָהֶם, וְקוּצָה לְמַטָּה בְּסוּד הַנִּקְוָדוֹת, וְלְמַטָּה הַנִּקְוָדָה הַזֶּה הָיִ מִים נִקְבִיִּים, וְלְמַעְלָה מִים זְכֵרִיִּים. הִרְקִיעַ בְּאֲמַצְעַי כְּמוֹ זֶה א. עֲלִיָּה נֶאֱמַר וְהָיִ מְבַדִּיל בֵּין מִים לְמִים.

וְהָיִ מַחְלֻקֶת שְׁהִיא לְשֵׁם שְׁמִים, שְׁהִיא סוּפָה לְהַחֲבִיב וְלֹא כְּנִס שְׁלֹם וְיַחְדָּא בְּשִׁנְיָהֶם, וְלֹא מַחְלֻקֶת שֶׁל פִּירוּד כְּמוֹ מַחְלֻקֶת קֶרַח וְעֵדְתוֹ עִם אֶהֱרֹן, וּמַחְלֻקֶת הַזֶּה שְׁהִיא לְשֵׁם שְׁמִים, מִשּׁוֹם שְׁהִמִּים הַתַּחֲתוֹנִים בּוֹכִים וְאֹמְרִים, אֲנִי רוּצִים לְהִיּוֹת לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ עַלְת הָעֵלּוֹת, וְרוּצִים לְעֵלּוֹת לְמַעְלָה. הִרְקִיעַ מְפִרִיד בְּיַנְיָהֶם, עַד שְׁעַלְת הָעֵלּוֹת שֶׁם אוֹתָם שְׁוִים, י' מַסְרָא דָא, וְי' מַסְרָא דָא, ו' בְּאֲמַצְעַי, כְּמוֹ זֶה וְי' שְׁהִיא א. וְכָל אֵלּוֹ קְרוּבִים לְעַלְת הָעֵלּוֹת, וְסוּד הַדְּבָר - וְיַעֲשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת הַגְּדוֹלִים, וְהֵם שְׁוִים. זֶהוּ שְׁכָנוֹת וְהָיִה אֹרֶךְ הַלְבָנָה כְּאֹרֶךְ הַחֹהֶלֶת.

וְהָיִ שְׁהִיא

וְהָיִ וְהָיִ, קָמָה הוּא סְתוּם בְּאוֹת י' מִפְּל צַד, מַעְלָה אֲמַצְעַי וּמַטָּה, וְזֶה הִקֵּן סְתוּם בְּשִׁלְשׁ סְפִירוֹת. הַפְּתִיחָה שְׁלֹו הוּא

בְּחֻמְשָׁה אֹרֶךְ, שְׁהֵם חֻמְשׁ הָאֲצָבָעוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת, וְהֵם ה' עֲלִיּוֹנָה, חֻמְשׁ אֲאֵאָא, שְׁהֵם אֹרֶךְ אֹרֶךְ אֹרֶךְ אֹרֶךְ אֹרֶךְ, חֻמְשׁ פְּעֻמִּים, חֻמְשָׁה אֹרוֹת שֶׁל מַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית, וְהַנִּקְוָד שְׁלֵהֶם אֲאֵאָא, חֻמְשׁ שְׁעוּלִים לְעַשֵּׂר. וְהָיִה אֲנַחְנוּ מְאֻלָּמִים וְגוּמֵר, וְהָיִה קָמָה אֲלֵמָתִי וְגַם לְכָה. זֶה א' בְּחָלָם, שְׁהוּא לְמַעְלָה מִכָּל הַנִּקְוָדוֹת, בְּקוּמָה זְקוּפָה, וְבוּ הַתְּעֵלָה וְהָיִה יוֹסֵף בְּחִלּוּם, וְכֵן יַעֲקֹב. זֶהוּ שְׁכָנוֹת וְיַחְלֵם וְהָיִה סֵלֶם לְכָל אֲרָצָה וְרֵאשׁוּ מְגִיעַ הַשְּׁמַיָּמָה. זֶה א' שְׁהוּא רֵאשׁ. וְהָיִה מְלָאכִי אֱלֹהִים עוֹלָם וְיִוֵּרְדִים בּוּ, אֲמָרוּ בְּעֵלֵי הַמַּשְׁנָה, עוֹלָם שְׁנִים וְיִוֵּרְדִים שְׁנִים, וְהֵם אֲאֵאָא.

וְהָיִה הַזֶּה שְׁהִיא אֲלֵף חל"ם שְׁהִיא בְּאֲמַצְעַי, הָיִ כְּתֵר עֲלִיּוֹן שְׁכּוּב עַל רֵאשׁוֹ שֶׁל הַעֲמוּד הָאֲמַצְעִי, וּמִשּׁוֹם כֶּף וְהָיִה תְּסַבִּינָה אֲלֵמָתִיכֶם וְתַשְׁתַּחֲוִין לְאֵלֵמָתִי. הַכְּתֵר הַזֶּה נֶאֱמַר בָּהּ אֲבָן מְאֻסָּה הַבּוֹנִים הִיָּתָה לְרֵאשׁ פְּנֵה. וְהָיִה אֲבָן שְׁנִגְזֶרֶת שְׁלֹא בִידִים, זֶהוּ שְׁכָנוֹת עַד דִּי הַתְּגִזֶּרֶת אֲבָן דִּי לֹא בִידִין וְגוּמֵר, וּמִשּׁוֹם שְׁלֹא מוֹצֵאִים לָהּ אֶת הַמְּקוֹם מֵאִפְּהָ שְׁנִגְזֶרֶת, שׁוֹאֲלִים הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא מוֹצֵאִים לָהּ מְקוֹם, עַד שְׁאוּמְרִים כְּרוּף כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ.

וְהָיִה אֲבָן דִּי לֹא בִידִין וְגוּמֵר, וּמִשּׁוֹם שְׁלֹא מוֹצֵאִים לָהּ אֶת הַמְּקוֹם מֵאִפְּהָ שְׁנִגְזֶרֶת, שׁוֹאֲלִים הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא מוֹצֵאִים לָהּ מְקוֹם, עַד שְׁאוּמְרִים כְּרוּף כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ. וְהָיִה אֲבָן דִּי לֹא בִידִין וְגוּמֵר, וּמִשּׁוֹם שְׁלֹא מוֹצֵאִים לָהּ אֶת הַמְּקוֹם מֵאִפְּהָ שְׁנִגְזֶרֶת, שׁוֹאֲלִים הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא מוֹצֵאִים לָהּ מְקוֹם, עַד שְׁאוּמְרִים כְּרוּף כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ. וְהָיִה אֲבָן דִּי לֹא בִידִין וְגוּמֵר, וּמִשּׁוֹם שְׁלֹא מוֹצֵאִים לָהּ אֶת הַמְּקוֹם מֵאִפְּהָ שְׁנִגְזֶרֶת, שׁוֹאֲלִים הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא מוֹצֵאִים לָהּ מְקוֹם, עַד שְׁאוּמְרִים כְּרוּף כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ. וְהָיִה אֲבָן דִּי לֹא בִידִין וְגוּמֵר, וּמִשּׁוֹם שְׁלֹא מוֹצֵאִים לָהּ אֶת הַמְּקוֹם מֵאִפְּהָ שְׁנִגְזֶרֶת, שׁוֹאֲלִים הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא מוֹצֵאִים לָהּ מְקוֹם, עַד שְׁאוּמְרִים כְּרוּף כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ. וְהָיִה אֲבָן דִּי לֹא בִידִין וְגוּמֵר, וּמִשּׁוֹם שְׁלֹא מוֹצֵאִים לָהּ אֶת הַמְּקוֹם מֵאִפְּהָ שְׁנִגְזֶרֶת, שׁוֹאֲלִים הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא מוֹצֵאִים לָהּ מְקוֹם, עַד שְׁאוּמְרִים כְּרוּף כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ. וְהָיִה אֲבָן דִּי לֹא בִידִין וְגוּמֵר, וּמִשּׁוֹם שְׁלֹא מוֹצֵאִים לָהּ אֶת הַמְּקוֹם מֵאִפְּהָ שְׁנִגְזֶרֶת, שׁוֹאֲלִים הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא מוֹצֵאִים לָהּ מְקוֹם, עַד שְׁאוּמְרִים כְּרוּף כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ. וְהָיִה אֲבָן דִּי לֹא בִידִין וְגוּמֵר, וּמִשּׁוֹם שְׁלֹא מוֹצֵאִים לָהּ אֶת הַמְּקוֹם מֵאִפְּהָ שְׁנִגְזֶרֶת, שׁוֹאֲלִים הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא מוֹצֵאִים לָהּ מְקוֹם, עַד שְׁאוּמְרִים כְּרוּף כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ. וְהָיִה אֲבָן דִּי לֹא בִידִין וְגוּמֵר, וּמִשּׁוֹם שְׁלֹא מוֹצֵאִים לָהּ אֶת הַמְּקוֹם מֵאִפְּהָ שְׁנִגְזֶרֶת, שׁוֹאֲלִים הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא מוֹצֵאִים לָהּ מְקוֹם, עַד שְׁאוּמְרִים כְּרוּף כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ. וְהָיִה אֲבָן דִּי לֹא בִידִין וְגוּמֵר, וּמִשּׁוֹם שְׁלֹא מוֹצֵאִים לָהּ אֶת הַמְּקוֹם מֵאִפְּהָ שְׁנִגְזֶרֶת, שׁוֹאֲלִים הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא מוֹצֵאִים לָהּ מְקוֹם, עַד שְׁאוּמְרִים כְּרוּף כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ. וְהָיִה אֲבָן דִּי לֹא בִידִין וְגוּמֵר, וּמִשּׁוֹם שְׁלֹא מוֹצֵאִים לָהּ אֶת הַמְּקוֹם מֵאִפְּהָ שְׁנִגְזֶרֶת, שׁוֹאֲלִים הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא מוֹצֵאִים לָהּ מְקוֹם, עַד שְׁאוּמְרִים כְּרוּף כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ. וְהָיִה אֲבָן דִּי לֹא בִידִין וְגוּמֵר, וּמִשּׁוֹם שְׁלֹא מוֹצֵאִים לָהּ אֶת הַמְּקוֹם מֵאִפְּהָ שְׁנִגְזֶרֶת, שׁוֹאֲלִים הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא מוֹצֵאִים לָהּ מְקוֹם, עַד שְׁאוּמְרִים כְּרוּף כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ. וְהָיִה אֲבָן דִּי לֹא בִידִין וְגוּמֵר, וּמִשּׁוֹם שְׁלֹא מוֹצֵאִים לָהּ אֶת הַמְּקוֹם מֵאִפְּהָ שְׁנִגְזֶרֶת, שׁוֹאֲלִים הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא מוֹצֵאִים לָהּ מְקוֹם, עַד שְׁאוּמְרִים כְּרוּף כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ. וְהָיִה אֲבָן דִּי לֹא בִידִין וְגוּמֵר, וּמִשּׁוֹם שְׁלֹא מוֹצֵאִים לָהּ אֶת הַמְּקוֹם מֵאִפְּהָ שְׁנִגְזֶרֶת, שׁוֹאֲלִים הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא מוֹצֵאִים לָהּ מְקוֹם, עַד שְׁאוּמְרִים כְּרוּף כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ. וְהָיִה אֲבָן דִּי לֹא בִידִין וְגוּמֵר, וּמִשּׁוֹם שְׁלֹא מוֹצֵאִים לָהּ אֶת הַמְּקוֹם מֵאִפְּהָ שְׁנִגְזֶרֶת, שׁוֹאֲלִים הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא מוֹצֵאִים לָהּ מְקוֹם, עַד שְׁאוּמְרִים כְּרוּף כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ. וְהָיִה אֲבָן דִּי לֹא בִידִין וְגוּמֵר, וּמִשּׁוֹם שְׁלֹא מוֹצֵאִים לָהּ אֶת הַמְּקוֹם מֵאִפְּהָ שְׁנִגְזֶרֶת, שׁוֹאֲלִים הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא מוֹצֵאִים לָהּ מְקוֹם, עַד שְׁאוּמְרִים כְּרוּף כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ. וְהָיִה אֲבָן דִּי לֹא בִידִין וְגוּמֵר, וּמִשּׁוֹם שְׁלֹא מוֹצֵאִים לָהּ אֶת הַמְּקוֹם מֵאִפְּהָ שְׁנִגְזֶרֶת, שׁוֹאֲלִים הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא מוֹצֵאִים לָהּ מְקוֹם, עַד שְׁאוּמְרִים כְּרוּף כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ. וְהָיִה אֲבָן דִּי לֹא בִידִין וְגוּמֵר, וּמִשּׁוֹם שְׁלֹא מוֹצֵאִים לָהּ אֶת הַמְּקוֹם מֵאִפְּהָ שְׁנִגְזֶרֶת, שׁוֹאֲלִים הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא מוֹצֵאִים לָהּ מְקוֹם, עַד שְׁאוּמְרִים כְּרוּף כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ. וְהָיִה אֲבָן דִּי לֹא בִידִין וְגוּמֵר, וּמִשּׁוֹם שְׁלֹא מוֹצֵאִים לָהּ אֶת הַמְּקוֹם מֵאִפְּהָ שְׁנִגְזֶרֶת, שׁוֹאֲלִים הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא מוֹצֵאִים לָהּ מְקוֹם, עַד שְׁאוּמְרִים כְּרוּף כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ. וְהָיִה אֲבָן דִּי לֹא בִידִין וְגוּמֵר, וּמִשּׁוֹם שְׁלֹא מוֹצֵאִים לָהּ אֶת הַמְּקוֹם מֵאִפְּהָ שְׁנִגְזֶרֶת, שׁוֹאֲלִים הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא מוֹצֵאִים לָהּ מְקוֹם, עַד שְׁאוּמְרִים כְּרוּף כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ. וְהָיִה אֲבָן דִּי לֹא בִידִין וְגוּמֵר, וּמִשּׁוֹם שְׁלֹא מוֹצֵאִים לָהּ אֶת הַמְּקוֹם מֵאִפְּהָ שְׁנִגְזֶרֶת, שׁוֹאֲלִים הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא מוֹצֵאִים לָהּ מְקוֹם, עַד שְׁאוּמְרִים כְּרוּף כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ. וְהָיִה אֲבָן דִּי לֹא בִידִין וְגוּמֵר, וּמִשּׁוֹם שְׁלֹא מוֹצֵאִים לָהּ אֶת הַמְּקוֹם מֵאִפְּהָ שְׁנִגְזֶרֶת, שׁוֹאֲלִים הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא מוֹצֵאִים לָהּ מְקוֹם, עַד שְׁאוּמְרִים כְּרוּף כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ. וְהָיִה אֲבָן דִּי לֹא בִידִין וְגוּמֵר, וּמִשּׁוֹם שְׁלֹא מוֹצֵאִים לָהּ אֶת הַמְּקוֹם מֵאִפְּהָ שְׁנִגְזֶרֶת, שׁוֹאֲלִים הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא מוֹצֵאִים לָהּ מְקוֹם, עַד שְׁאוּמְרִים כְּרוּף כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ. וְהָיִה אֲבָן דִּי לֹא בִידִין וְגוּמֵר, וּמִשּׁוֹם שְׁלֹא מוֹצֵאִים לָהּ אֶת הַמְּקוֹם מֵאִפְּהָ שְׁנִגְזֶרֶת, שׁוֹאֲלִים הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא מוֹצֵאִים לָהּ מְקוֹם, עַד שְׁאוּמְרִים כְּרוּף כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ. וְהָיִה אֲבָן דִּי לֹא בִידִין וְגוּמֵר, וּמִשּׁוֹם שְׁלֹא מוֹצֵאִים לָהּ אֶת הַמְּקוֹם מֵאִפְּהָ שְׁנִגְזֶרֶת, שׁוֹאֲלִים הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא מוֹצֵאִים לָהּ מְקוֹם, עַד שְׁאוּמְרִים כְּרוּף כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ. וְהָיִה אֲבָן דִּי לֹא בִידִין וְגוּמֵר, וּמִשּׁוֹם שְׁלֹא מוֹצֵאִים לָהּ אֶת הַמְּקוֹם מֵאִפְּהָ שְׁנִגְזֶרֶת, שׁוֹאֲלִים הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא מוֹצֵאִים לָהּ מְקוֹם, עַד שְׁאוּמְרִים כְּרוּף כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ. וְהָיִה אֲבָן דִּי לֹא בִידִין וְגוּמֵר, וּמִשּׁוֹם שְׁלֹא מוֹצֵאִים לָהּ אֶת הַמְּקוֹם מֵאִפְּהָ שְׁנִגְזֶרֶת, שׁוֹאֲלִים הַמְּלָאכִ

והאב הוּזוּ היא סגלת מלכים, היא שיחת מלאכי השרת, שיחת חיות ושרפים ואופנים, שיחת כל העליונים והתחתונים, ידיעת השמש והלבנה בעתים, עת וזמן לכל.

הטעמים והנקודות והאותיות כלולים בה, קול, דבור ומחשבה כלולים בה. היא כתר תורה וכתר כהנה וכתר מלכות, והיא כתר בראש כל האותיות, כמו זל ש, ועל האבן הוּזוּ אמר רבי עקיבא לחבריו, כשתגיעו לאבני שיש טהור, אל תאמרו מים מים.

הא הקל של כל האותיות. ב כמו זה ד. קל של כל אות ואות, שעור קומה שלהן ו' ממעלה למטה וממטה למעלה, וסוד הדבר - מקצה השמים ועד קצה השמים, וזה סוד י' יהו"ה הגדלה והגבורה והתפארת וגומר. י' יהו"ה הממלכה - זו מלכות, שהיא בכל.

הא צפצוף של העופות הקדושים, שנאמר בהם כי עוף השמים יוליך את הקול, הצפוף של כל הפרים, שהן נשמות קדושות שמצפצפים בכמה תפלות, שיחת חיות, שהם תלמידי חכמים, ובגללה נאמר ויצא יצחק לשוח בדה וכו', ואין שיחה אלא תפלה.

ובגד נאמר, תפלת שחרית חובה, תפלת ערבית רשות, שהיא רשות הלילה בפני עצמה, ומשום כך אין לה קביעות בלילה, שדומה לגלות, אלא פעמים נמצאת שם ופעמים אין נמצאת.

אע"מי שפוגש אותה, כמו יעקב שנאמר בו ויפגע במקום וילן שם עמה כי בא השמש, עד שבא בעלה ושמר אותה ולן שם עמה. משם ואילך קבועה חובה.

ותאבן איהי סגולת מלכים, איהי שיחת מלאכי השרת, שיחת חיות ושרפים ואופנים, שיחת כל עלאין ותתאין, ידיעת שמשא וסיהרא בעתים, עת וזמן לכלא.

רעמי ונקודי ואתון כלילן בה, קלא דבור ומחשבה, כלילן בה, איהי כתר תורה, וכתר כהונה, וכתר מלכות, ואיהי פא בריש כל אתון, פגוונא דא, ועל האי אבנא אמר רבי עקיבא לחבריו, כשתגיעו לאבני שיש הור אל תאמרו מים מים.

ואה קוצא דכל אתון, ב פגוונא דא ד, קל דכל את ואת, שיעור קומה דילהון ו', מעילא לתתא ומתתא לעילא, ורזא דמלה מקצה תמים ועד קצה תמים (דברים ד ג), ורזא דא ל' יי' וזלה ותבורה והתפארת וגומר. י' יהו"ה המלכה דא מלכות, דאיהי בכלא.

ואה צפצוף עופין קדישין, דאתמר בהון (קהלת י ב) כי על תמים יולד את הול, צפצופא דכל צפרין דאינון נשמתין קדישין, דמצפצפין בלה צלותין, שיחת חיוון דאינון תלמידי חכמים, ובגינה אתמר (בראשית כד ג) ויצא יצחק לשוח בדה וכו', ולית שיחה אלא צלותא.

ובגד אתמר תפלת שחרית חובה, תפלת ערבית רשות, דאיהו רשו דלילה בפני עצמה, ובגין דא לית לה קביעות בלילה דדמיא לגלותא, אלא זמנין אשתפחת תן וזמנין לא אשתפחת.

נאה איהו מאן דפגע בה, פגון יעקב דאתמר ביה (שם כח יא) ויפגע במקום וילן שם עלה פי בא תמש, עד דאתא בעלה ויר לה, ובת תן עלה, מתן ואילך קבועה חובה.

אבל בשבת איהי רשות חיד, דאיהי ברשותא דבעלה, ולא פגוונא דליליא דהות יחידה ברשותא דילה, הדא הוא דכתיב (איכה א) איכה ישבה בדד.

ב פגין דקריב לה לבעלה בפגיעה דיליה, ודאי עביד לה חובה, וכד אתא שמשא בשחרית, דאתמר ביה (תהלים פד יב) פי שמש ומגן יי' אלהי, אתמר ביה (בראשית לב) וירח לו תמש, מתן ואילך קשר לה עיה, דאיהו קשר דתפלין דיד, קשיר לה עיה דלא תזוז מיניה לעלמין, מפא רא דשמאלא קשיר לה בתפלין דיד, דאינון בדרועא שמאלא, מפא רא דימינא שוי לה כתרא על רישיה, תפלין דרישא, והאי פיומא דאיהי קשירא עם (דף ע"ב) בעלה, אתמר בה ישחרונני ואז ימצאונני, אבל בליליא דאיהי גלותא, דאיהי לבר מבעלה, ואיהי רשות בפני עצמה, אתמר בה אל תתודע לרשות, ובגין דא אמר דוד (תהלים קלב ד) אם אתן שנת לעיני וגומר עד אמצא מקום ליי.

כאן רזא דקמ, דאיהו רזא דמחשבה עלאה ותתאה גיא עילא ותתא, דאיהי נקודה ברשות בעלה דאיהו ו' רקיע, ופתח בלא נקודה רשו בפני עצמו, ונקודה בלא פתח רשו בפני עצמה, דכמה דאתון אינון דכר ונוקבא, הכי נקודין אינון דכר ונוקבא, אבל אתון אנהו לגבי נקודי פגון ופא לגבי רוחא, וכן נקודה בור, פגון חלם או חיר"ק או שורק, חלם לעילא מן ו' אתעביד ז', חיר"ק לתתא אתעביד זנב ימל, שורק באמצעיתא דא ד' קוצא באמצעיתא, וכלא חד, אני ראשון ואני אחרון ומפלעדי אין אלהי (ישעיהו מד ו).

(ישעיהו מד ו).

שָׁבָא מֵאֵן אִיהוּ, כַּאֲשֶׁר יִהְיֶה הָאוֹפֶן בְּחֹל
הָאוֹפֶן, וְאִינוֹן אֶת תְּאֹר בְּדֹל וְאֶת
תְּאֹר תְּאֹר, וְאִינוֹן וְיִבְרִית, וְלִקְבִלִיָּהּ
תְּאֹר וְלִבְנָה, דְּאִינוֹן לִקְבֵל אֶנְא עֲלֵאָה
וְתַתְּאָה.

וְהִיא אוֹפֶן אֶחָד בְּאֶל אֶצֶל הַחֹת (יחזקאל א
טו), דָּא נְקוּדָה דְּתַחֲתִית סְגֻלָּה נְקוּדָה
דְּלַתְתָא, אֶצֶל הַחֹת דְּאִינוֹן צִי, אֶת שְׁנֵי
תְּאֹרֹת בְּדוֹלִים.

וְכֵן אִיהוּ בְּחֹל הָאוֹפֶן שׁוֹבָק, אוֹפֶן חֵד
לְעִילָא וְאוֹפֶן חֵד לַתְּתָא, וְאִיהוּ עֲוֹדָא
דְּאֻמְצִיעִיתָא בִּינִיָּהּ, וְהִיא אוֹפֶן אֶחָד בְּאֶל
דָּא חִירֵק דְּאִיהוּ לַתְּתָא, כֹּל נִיצוּץ אִיהוּ י',
וְכָל רְקִיעַ ו'.

וְהִיא שְׁבָא אִיהוּ דִּינָא, קַמִּי רַחֲמֵי,
שְׂמָאלָא וִימִינָא, דְּמִתְּאֵן אוֹרִיָּתָא
אֲתִיָּהִיב דְּאִיהוּ עֲוֹדָא דְּאֻמְצִיעִיתָא, וּבְזִמְנָא
דְּאִינוֹן שְׁבָא קַמִּי חֵלָם, אִיהוּ רְמוּז כִּי בִי
חֵשֶׁק וְאֶפְלָהּ, רַק בְּאֹחֻלֵי חֵשֶׁק י'.

וְהִיא דְּחֵד דְּאִיהוּ יְנִי דְּסֻלִּיק יְהוָה, הִוָּה
קוּדְשָׁא בְּחֹל הוּא הוּא וְשְׁמִיָּה לְחֵד
בְּכִתְרָא, לְדָם דְּאֲתִבְרִי עֲלֵמָא, עַד דְּסֻלִּיק
בְּמַחֲשַׁבְתִּיהּ לְמִבְרֵי אָדָם, דְּאִיהוּ י' בְּרִישָׁא
דָּא, פֶּאֶל לְעִילָא, וְלַתְּתָא נְקוּדָה, וּבְנִקּוּדֵי
דְּאֲתוּוֹן אֲשֶׁתְּמוּדְעָאן כֹּל סְפִירָן, דְּתִשְׁע נְקוּדֵי
אִינוֹן, וּבְהוּן וְנִיצוּצִין, וְעִלִּיהוּ אֲתִמֵּר (שמות
יד כח) וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצֵאִים מִן רֶמֶה, וְאִינוֹן
לְקַבֵּל פְּרִקִּין דְּה' אֲצַבְעֵן דְּאִינוֹן וְד', וְתִרִין
רְקִיעִין תְּאֹר, חֵד מִן קַמִּי וְחֵד מִן פֶּתִיחַ,
לְקַבֵּל תִּרִין קִנֵּי דְּדְרוּעֵי, וְכָל נִיצוּץ אִיהוּ פְּרִק,
וְאִיהוּ מִדָּה, וְרְקִיעַ אֶתָּה, וְקִנָּה, וְקוּ תְּאֹרֵה.

וְאִינוֹן מִן כְּתָרָא, וְאִינוֹן בְּרִישָׁא
דְּעֲוֹדָא דְּאֻמְצִיעִיתָא, נְקוּדִין מִן

שְׁבָא מִיָּהוּ? כַּאֲשֶׁר יִהְיֶה
הָאוֹפֶן בְּתוֹךְ אוֹפֶן, וְהֵם אֶת
הַמְּאֹר הַגָּדֹל וְאֶת הַמְּאֹר הַקָּטָן,
וְהֵם גּוֹף וְיִבְרִית, וּכְנִגְדָם חֲמָה
וְלִבְנָה, שְׁהֵם כְּנִגְדָם הָאֵם
הַעֲלִינָה וְהַתְּחִלָּה.

וְהִיא אוֹפֶן אֶחָד בְּאֶל אֶצֶל
הַחֹת, זֶה נְקוּדָה שְׂמִיָּה סְגֻלָּה
הַנְּקוּדָה שְׂמִיָּה, אֶצֶל הַחֹת
שְׁהֵן צִי, אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת
הַגָּדֹלִים.

וְכֵן הוּא בְּתוֹךְ הָאוֹפֶן שׁוֹבָק,
אוֹפֶן אֶחָד לְמַעְלָה וְאוֹפֶן אֶחָד
לְמַטָּה, וְהוּא הַעֲמוּד הָאֻמְצִיעִי
בִּינִיָּהּ. וְהִיא אוֹפֶן אֶחָד בְּאֶל
זֶה חִירֵק, שְׁהוּא לְמַטָּה. כֹּל
נִיצוּץ הוּא י', וְכָל רְקִיעַ הוּא ו'.
וְהִיא שְׁבָא הוּא דִּין. קַמִּי
רַחֲמִים, שְׂמָאל וִימִין, שְׂמִשָּׁם
נִתְּנָה תוֹרָה, שְׁהוּא הַעֲמוּד
הָאֻמְצִיעִי, וּבְזִמְנָן שְׁהֵם שְׁבָא
קַמִּי חֵלָם, הוּא רְמוּז כִּי בִי
חֵשֶׁק וְאֶפְלָטָהּ, רַק בְּאֹחֻלֵי
חֵשֶׁק יְהוָה.

זֶה שְׁהוּא יוֹרֵי שְׁעוּלָה
יְהוָה, הִיא הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא
וְשְׁמוֹ לְחֵד בְּכִתְרָא לְפָנֵי שְׁנִבְרָא
הָעוֹלָם, עַד שְׁעוּלָה בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ
לְבָרָא אָדָם, שְׁהוּא י' בְּרִישָׁא
א' כְּתֵר לְמַעְלָה, וְלְמַטָּה נְקוּדָה,
וּבְנִקּוּדוֹת שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת נוֹדְעוֹת
כֹּל הַסְּפִירוֹת, שְׁהֵם תִּשְׁע נְקוּדוֹת,
וּבְהֵם י"ד נִיצוּצוֹת, וְעִלִּיָּהֶם
נִאֲמָר וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצֵאִים מִן
רֶמֶה, וְהֵם כְּנִגְדָם הַפְּרָקִים שֶׁל
חֲמֵשׁ הָאֻצְבָּעוֹת שְׁהֵם י"ד, וְשְׁנֵי
רְקִיעִים שֶׁם - אֶחָד מִן קַמִּי
וְאֶחָד מִן פֶּתִיחַ, כְּנִגְדָם שְׁנֵי
הַקִּנֵּים שֶׁל הַדְּרוּעוֹת, וְכָל נִיצוּץ
הוּא פְּרִק, וְהוּא מִדָּה, וְרְקִיעַ
אֲמָה, וְקִנָּה, וְקוּ הַמְּדָה.

וְהִיא הֵם מִן הַכְּתֵר, וְהֵם
בְּרִישׁוֹ שֶׁל הַעֲמוּד הָאֻמְצִיעִי.
הַנְּקוּדוֹת מִן הַמַּחֲ, וְהֵם בְּרִכּוֹת

תְּפִלָּה קֹדֶם לְמוֹד הַזוֹהַר הַקְּדוּשׁ

רְבוּן הָעוֹלָמִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, אֲבִי הַרְחֵמִים וְהַסְּלִיחוֹת. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִדְדָה וּבְהַשְׁתַּחֲוִיָּה, שֶׁנִּכְרַתְנוּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוּדָתְךָ
עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ, וְנִתַּתְּ לָנוּ חֵלֶק בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה. מָה אָנוּ, מָה חַיֵּינוּ, אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל כֵּזֶה. עַל כֵּן אֲנַחְנוּ מְפִילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, שְׂתַּמְחֹל,
וְתַסְלַח, לְכָל חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ, וְאֵל יִהְיֶה עוֹנוֹתֵינוּ מִבְּדִילִים בִּינֵינוּ לְבִינֶיךָ. וּבְכֵן
יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכַוֵּן לְבָבֵינוּ לִירְאָתְךָ וְאֶהְבְּתְךָ,
וְתִקְשִׁיב אָזְנֶיךָ לְדִבְרֵינוּ אֱלֹהֵי, וְתַפְתַּח לְבָבֵינוּ הָעֶרֶל בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ, וְיִהְיֶה לְמוֹדֵנוּ
זֶה נִתַּח רוּחַ לְפָנֵי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ פְּרִיחַ נִיחוּחַ. וְתִאֲצִיל עֲלֵינוּ אוֹר מְקוֹר נְשִׁמָּתֵנוּ בְּכָל
בְּחִינָתֵינוּ, וְשִׁיתְנוּצְצוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם גְּלִית דְּבָרֶיךָ אֱלֹהֵי
בְּעוֹלָם. וּזְכוּתָם, וּזְכוּת אֲבוֹתָם, וּזְכוּת תּוֹרָתָם, וְתַמִּימוּתָם, וְקִדְשָׁתָם, יַעֲמֹד לָנוּ
לְכָל נַפְשֵׁל בְּדָבָרִים אֵלֹהִים. וּבְזְכוּתָם תִּאֲדִיר עֵינֵינוּ בְּמָה שְׁאֵנוּ לוֹמְדִים. כִּמְאֹמֶר נַעֲיִם
זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל "גַּל עֵינֵי וְאֶבְיֹטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ". יְהִי לְרַצוֹן אֲמֹרֵי פִי וְהִגִּיוֹן
לְפִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. כִּי יי יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּי דַעַת וְתַבּוּנָה: (מְבַלָּה מִהָאֲרִיז"ל)

תְּפִלָּה לְאַחַר קְרִיאַת הַזוֹהַר

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבֹתֵי שִׁיתְקִים בָּנוּ עֲתָה מְקַרָּא שְׂפָתוֹב "וְאֲשִׁים
דְּבָרֵי בְּפִי וּבְצֵל יָדֵי פְסִיתֶיךָ לְנִטְע שְׁמִים וְלִיסַד אֲרִיץ", לְהַעֲלוֹת לְרוּחִים
וְלַתְּקוּן הַרִיסוֹת וְחִרְבוֹת הַשְּׁכִינָה הַקְּדוּשָׁה לְקִשּׁוּט וּפּוֹרְפִירָא עֲלֵאָה וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל
מְכוּנוֹ יֵשֵׁב לְהַחֲזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנֶיהָ וְקִים בָּנוּ מִהֲרָה מְקַרָּא שְׂפָתוֹב "וְהִיא אוֹר
הַלְבָּנָה כְּאוֹר הַחֲמָה וְאוֹר הַחֲמָה יְהִיה שְׁבַעֲתִים כְּאוֹר שְׁבַעֲתֵי הַיָּמִים". וּזְכוּת
הַרְשָׁב"י הַקְּדוּשׁ וּבְנוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתָם בֶּן עֲזִיָּהוּ, יַעֲמֹד לָנוּ לְתַקֵּן הָעוֹלָם מִיּוֹם
שְׁנִבְרָא עַד סוּפּוֹ כְּרִצּוֹנוֹ וְכְרִצּוֹן יִרְאִיו. וּבְזְכוּת הַיּוֹתָנוּ עֲסוּקִים בְּחֲכָמָה הַזֹּאת, עַל
יְדֵה תַתְּקֵרֵב הַגּוֹאֲלָה, וְיִשְׁוּעָתָהּ מִהֲרָה תַצְמִיחַ, לְעִלּוּי שְׁכִינַת עוֹזָנוּ בְּמַהֲרָה בִּימֵינוּ.
וְיִקּוּיִם בָּנוּ מְקַרָּא שְׂפָתוֹב "וְיִאֲמָר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר", וְיִזְרַח עֲלֵינוּ אוֹר ה', בַּיּוֹם
הַהוּא יְהִיה ה' אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד, אֲמֵן נִצַּח סֵלָה וְעַד.

(נִסַּח הַתְּפִלָּה מִתּוֹךְ לְשׁוֹנוֹ הַקְּדוּשׁ שֶׁל רַבִּי חַיִּים וִיטָאֵל זִיע"א)

קן לה דא אימא עלאה יובל, דאתמר בה (ויקרא כה) ויקראתם דרור באר, בזמנא דצפור מצאה בית דאיהי בי מקדשא, ואתבניאת ואתתקנת, מיד דרור דאיהי שכינתא עלאה, אשפחת קן לה לעילא.

אשר שתה אפרוחיה, אליו שית בנין דילה, שית ספירן, דאינון ששת ימי המעשה, פלהו פרחין לגבה, בכמה חגין וזמנין וימין טבין, ואפרוחים דאינון ישראל לתתא, פלהו פרחין עמה בגלותא, ובזמנא דאנון ביצים, דלית לון גרפין בפקודין דעשה לפרחא, אתמר בה לא תקח האם על הבנים. אי הכי מאי כי יקרא קן, אלא בזמנא דלית לה לשכינתא אתר לשריא תמן בקביעו, איהי אזלת במקרה, ודא איהו כל הקובע מקום לתפלתו וכו', פמה דנשמתין עבדין, הכי שריא שכינתא עמהון, נשמתא דאיהי קבועה בצלותא או באורייתא איהי אתר קבוע לשריא בה שכינתא, אבל נשמתא דלית לה קביעו בצלותא או באורייתא, אלא אי אזדמנת לה במקרה, הכי איהי שריא עלה במקרה, ודא איהו כי יקרא קן צפור לפניך וכו'.

אי נשמתא, איהי קן צפור וכן ההיא נשמתא דבר נש אתקריאת קן צפור, וגופא קן דנשמתא, וכן נשמתין דאינון עולימאן דילה, דאתקריאו בתולות אחריה רעותיה, יתבין בגופין דאינון קן דלהון בארץ מקרה, בזמנא דלאו אינון קבועין בבתי פנסיות ובבתי מדרשות, ודא איהו כי יקרא קן צפור לפניך.

קן צפור לעילא, איהו פרסיא, וקן דילה לתתא מטטורין, ועליה אתמר (כמדבר יד)

גם צפור מצאה בית, וזו מבראשית, שנאמר בה בפקמה יבנה בית. ודרור קן לת, זו האם העליונה יובל, שנאמר בה ויקראתם דרור בארץ. בזמן שצפור מצאה בית, שהיא בית המקדש, ונבנתה ונתתקנה, מיד הדרור, שהיא שכינה עליונה, מצאה קן לה למעלה.

אשר שתה אפרוחיה, אליו ששת בניה, שש ספירות, שהם ששת ימי המעשה, כלם פורחים אליה, בכמה חגים וזמנים וימים טובים. ואפרוחים, שהם ישראל למשה, כלם פורחים עמה בגלות, ובזמן שהם ביצים, שאין להם כנפים במצות עשה לפרה, נאמר בה לא תקח האם על הבנים.

אם כן, מה כי יקרא קן אלא בזמן שאין לשכינה מקום לשרות שם בקביעות, היא הולכת במקרה, וזהו כל הקובע מקום לתפלתו. כמו שנשמות עושות, כך שורה עמהם שכינה. הנשמה שהיא קבועה בתפלה או בתורה, היא מקום קבוע לשרות בו שכינה, אבל נשמה שאין לה קביעות בתפלה או בתורה, אלא אם מזדמנת לה במקרה, כך היא שורה עליה במקרה, וזהו כי יקרא קן צפור לפניך וכו'.

אי נשמה היא קן צפור, וכן אותה נשמת האדם נקראת קן צפור, והגוף הקן של הנשמה, וכן הנשמות שהן עלמותיה, שנקראו בתולות אחריה רעותיה, יושבים בגופות, שהם קן שלהם בדרך מקרה, בזמן שאינם קבועים בבתי פנסיות ובבתי מדרשות, וזהו כי יקרא קן צפור לפניך.

קן צפור למעלה הוא אלא, והקן שלה למטה הוא מטטורין,

ונקה לא ינקה, דתמן קן, ואיהו קנא ונוקם, בזמנא דלא אשפחת קינא לשרייתא, בדרך, דא דאתמר בה (יהושע ה ד) מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים, ועוד בדרך, דא קבורת רחל, דאיהי בפרשת אורחין, ועלה אתמר (ירמיהו ט) מי יתנני במדבר מלון ארחים, ואינון תרין משיחין, דמתמן קא עבדין פד אתאן למפרק לישראל.

דא איהו ע חיים, דאתמר ביה (משלי ג יח) ע חיים היא למחזיקים בה, ועליה אתמר (דברים כ יט) כי האדם ע תרה, ועוד בכל ע דא צדיק דאתמר ביה (בראשית א יא) ע פרי עשה פרי למינו, ודא יום השבת דתמן זיוגא דשכינתא עם קודשא בריך הוא, ותמן אית לה נייחא, ועליה אתמר (תהלים א ג) והיה כע ע שתול על פלגי מים אשר פרו יתן בעתו, דא עתו דצדיק דאיהי ליל שבת, דצדיק מניה פרחין נשמתין חדתין בישראל ערב שבת דאתקריאו פנים חדשות.

אליו תלמידי חכמים, דבגינהון שריא שכינתא על ישראל, או ביצים אליו אינון תינוקות של בית רבן, דבגינהון שריא שכינתא על ישראל, ואליו אינון מארי מקרא, ובזמנא דאינון עסקין באורייתא או במצוה דאנון קודשא בריך הוא ושכינתא, וגרמי לחפרא לון פחדא, ירתין מתמן נשמתין, ואתקריאו בנים דקודשא בריך הוא, בגין דמארי מקרא ומארי משנה אינון מגדפין (דף כא ע"ב) דילה, ובגין דא והאם רבצת על האפרוחים או על הביצים, איהי רביעא עלייהו בארבע גרפין דילה, דאתמר בהון (יחזקאל א ו) וארבע כנפים, יונקין אנפי זוטרי, ואינון ארבע אנפין לכל חד וחד, ובהון

ועליו נאמר ונקה לא ינקה, ששם קן, והוא קנא ונוקם בזמן שלא נמצא קן לשרות. בדרך, זה שנאמר בה מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים. ועוד בדרך, זו קבורת רחל, שהיא בפרשת דרכים, ועליה נאמר מי יתנני במדבר מלון ארחים, והם שני משיחים, שמשם עוזרים כשבים לגאל את ישראל.

עץ, זהו עץ החיים, שנאמר בו עץ חיים היא למחזיקים בה, ועליה נאמר כי האדם עץ תרה. ועוד בכל עץ, זה צדיק, שהוא עץ פרי עשה פרי למינו, וזה יום השבת, ששם זיוגה של השכינה עם הקדוש ברוך הוא, ושם יש לה נחת, ועליו נאמר והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פרו יתן בעתו. זה עתו של צדיק שהוא ליל שבת, שמהצדיק פורחות נשמות חדשות בישראל ערב שבת, שנקראו פנים חדשות.

אלו תלמידי חכמים, שבגללם שורה שכינה על ישראל. או ביצים, אלו הם תינוקות של בית רבן שבגללם שורה שכינה על ישראל, ואלו הם בעלי מקרא, ובזמן שהם עוסקים בתורה או במצוה, שהם הקדוש ברוך הוא ושכינתו, וגורמים לחבר אותם יחד, יורשים משם נשמות, ונקראים בנים של הקדוש ברוך הוא, משום שבעלי מקרא ובעלי משנה הם מהכנפים שלה, ומשום זה והאם רבצת על האפרוחים או על הביצים, היא רבצת עליהם בארבע הכנפים שלה, שנאמר בהם וארבע כנפים, יונקים פנים קטנות, והם ארבע פנים לכל אחד ואחד,

[illegible]

שְׁנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא
תוֹרָה, וּשְׂכִינָהּ הִיא מִצְוָה. אֲשֶׁר־
מִי שִׁמְחָה בָּהֶם לֵיחַד אוֹתָם.
וְכֵן זְכוֹר וּשְׂמוֹר הֵם הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא וּשְׂכִינָתוֹ. אֲשֶׁר־הוּא
מִי שִׁמְיַחַד אוֹתָם בְּיוֹם שַׁבָּת,
שֶׁהוּא יְסוֹד, וּבִאֲהָבָה וִירָאָה שֶׁל
יְיָ, שֶׁהֵם אֲבָא וְאָמָא. זְכוֹר
וּשְׂמוֹר, הֵם כְּנֻגַּד תַּפְלִין שֶׁל
רֵאשִׁי **א**, וְתַפְלִין שֶׁל יוֹד **ב**,
זְכוֹר וְנִקְבָּה, וְאֲשֶׁר־הוּא מִי
שִׁמְיַחַד אוֹתָם בְּקִרְיַת שְׁמַע
בִּירְאָה וְאֲהָבָה, שְׂבֻזְמֵן שִׁישְׂרָאֵל
מִתַּעֲקִים בַּתוֹרָה שֶׁבִּכְתָּב
וּבַתוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה בִּאֲהָבָה
וִירְאָה, נֶאֱמַר בָּהֶם לֹא תִּחַק אֲחֵם
עַל הַבְּנִיִּים, וּבִזְמַן שֶׁלֹּא
מִתַּעֲקִים בָּהֶם בִּאֲהָבָה וִירְאָה,
נֶאֱמַר בָּהֶם שְׁלַח תִּשְׁלַח אֶת
הָאֵם.

בבֹּמֶן שִׁישְׁרָאֵל שׁוּמְרִים שִׁבְתִּי
בִּכְנוֹר וְשִׁמּוֹר בִּירָאָה וְאַהֲבָה,
נֹאמֵר בָּהֶם לֹא תִקַּח הָאֵם עַל
הַבָּנִים. וְאִם לֹא, כְּתוּב בָּהֶם
שִׁלַּח תְּשַׁלַּח וְנָא, שְׁנֵי גִירוּשִׁים.
וּבִזְמַן שִׁישְׁרָאֵל מִיְּהוּדִים אֶת
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַפְלִין שֶׁל
יָד וּבְתַפְלִין שֶׁל רֹאשׁ בִּירָאָה
וְאַהֲבָה, נֹאמֵר בָּהֶם לֹא תִקַּח
הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאִם לֹא ☐ שִׁלַּח
תְּשַׁלַּח. וּבִזְמַן שְׁמַעְקִימִים מְצוֹת
בְּרִית מִלֵּה וּמַעֲבִירִים מֵהֶם
הַדּוֹרָה וְיוֹשִׁים פְּרִיעָה בִּירָאָה
וְאַהֲבָה, נֹאמֵר בָּהֶם לֹא תִקַּח
הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאִם לֹא ☐ שִׁלַּח

אִימָא רְבִיעָא עֲלִייהוּ, וְזִמְנִין אִיהִי עֲלִייהוּ,
וְזִמְנִין אֶסְתַּלְקַת מִנִּייהוּ, אָבֵל בְּגִין דַּאיִנוֹן מִן
מִעוּי, (דְּמִייהוּ לֹא יֵט) (דְּמִייהוּ לֹא יֵט) בְּגִין
דְּרַחֲמִימוּ דְּחִמּוּ מִיַּעֲהָא עֲלִייהוּ וְאִינוֹן מֵאִרִי
קִבְלָהּ, אֲתַמֵּר בְּהוֹן (דְּבִרִים כב ו') לֹא תִקַּח הָאֵם
עַל הַבָּנִים, דַּאימָא לֹא זֹה מִנִּייהוּ לְעֵלָם.

א' קודשא בריך הוא איהו אורייתא,
ושכינתא היא מצוה, זפאה מאן
דמתעסק בהון ליחדא לון, וכן זכור ושמור
אינון קודשא בריך הוא ושכינתיה, זפאה איהו
מאן דמיחד לון ביום שבת, דאיהו יסוד,
וברחימו ודחילו די"ה, דאינון אבא ואימא.
זכור ושמור, אינון מלכל תפלין דרישא י',
ותפלין דידא ה', דכר ונוקבא, וזפאה איהו
מאן דמיחד לון בקריאת שמע בדחילו
ורחימו, ובזמנא דישראל משתדלין
באורייתא דבכתב ובאורייתא דבעל פה,
ברחימו ודחילו, אתמר בהון לא תקח האם
על הבנים, ובזמנא דלא משתדלין בהון
ברחימו ודחילו, אתמר בהון שלח תשלח את
האם.

בַּמָּא דִּישְׂרָאֵל נָטְרִין שְׁפַתָּא בְּזִכּוּר וְשִׁמּוּר
בְּדַחֲלִילוּ וְרַחֲיִמוֹ, אֶתְמַר בְּהוֹן לֹא תִקַּח
הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאִם לֹא פְתִיב בְּהוֹן שְׁלַח
תְּשַׁלַּח וְגוֹמֵר, תְּרִין תְּרוּכִין, וּבְזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל
מִיַּחְדִּין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְתַפְלִין דִּיד
וּבְתַפְלִין דְּרֵאשׁ בְּדַחֲלִילוּ וְרַחֲיִמוֹ, אֶתְמַר בְּהוֹן
לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאִם לֹא שְׁלַח
תְּשַׁלַּח, וּבְזִמְנָא דְּמַקְיִימִין מִצּוֹת בְּרִית מִלָּה
וְאֶעְבְּרִין מִנִּיהוּ עֲרָלָה, וְעֶבְדִּין פְּרִיעָה, בְּדַחֲלִילוּ
וְרַחֲיִמוֹ, אֶתְמַר בְּהוֹן לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים,
וְאִם לֹא שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, בְּזִמְנָא
דְּמִיּוּחְדִּין בְּזוּגִיָּהוֹן בְּקוּדוּשִׁין וְשִׁבְעָ בְּרַכְאָן,

דַּאינֹנִן יְחִידָא דְּלֵהוֹן בְּקִדּוּשָׁה וּבְבִרְכָּתָא,
אֲתַמֵּר בִּהְיוֹן לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאִם
לֹא שְׁלַח תְּשַׁלַּח וְכו'.

אֵין יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּתָא בְּרִשְׁוֹתָא אַחֲרָא, דְּכַד
לֹא מִתְיַחֲדִין בְּזוּגֵיהוּ בְּקְדוּשֵׁין
וְשִׁבְעַ בְּרַכָּאן, דְּאֵינוּן יְחֻדָּא דְּלֵהוּן בְּקְדוּשָׁה
וּבְרַכָּה, בְּאַתְר דְּקְדוּשָׁה שְׂרִיא עֲלִייהוּ
מִסְאָבָא, וּבְאַתְר דְּבְרַכָּה שְׂרִיא עֲלִייהוּ
לְטוֹתָא, וּבְאַתְר דְּיְחֻדָּא שְׂרִיא עֲלִייהוּ פְּרוּדָא
וְדָא גְרִים גְּלוּתָא לְשְׁכִינְתָא, דְּאַתְתַּרְכַּת
מֵאַתְרָהּ וּמִקְנָהּ דְּאֵיהִי יְרוּשָׁלַם, הָדָא הוּא
דְּכְתִיב (ישעיה נ א) וּבִפְשַׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם,
תְּרִין שְׁלוּחִין שְׁלַח תְּשַׁלַּח, חַד מִבֵּית רֵאשׁוֹן,
וְחַד מִבֵּית שְׁנִי.

וְאִי תִימָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא אֶתְתַּרְךָ
עֲמִיה, בְּגִין דָּא אָמַר קָרָא (משלי כז)
(ח) כְּצִפּוֹר נוֹדֶדֶת מִן קִנָּה פֶּן אִישׁ נוֹדֵד
מִמָּקוֹמוֹ, בְּגִין לְנִטְרָא לָהּ בְּגִלוּתָא מִרְשָׁא
נוֹכְרָאָה, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (ישעיה מב ח) אֲנִי יי'
הוּא שְׂמִי וְכְבוֹדִי לֹא־אֲחֵר לֹא אֶתָּן וְגוֹמַר, לֹא־אֲחֵר
דָּא אֵל אֲחֵר, דָּא סְמָא"ל, לְפָסִילִים אֵלִין
מִמֶּנּוּ דְעַל שְׁבַעִין אוּמִין.

וּבְגִינָה, קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֵיהּ מִלָּךְ אָסוּר
בְּרֵהִטִים, אֵיהּ אָסוּר עֲמָהוֹן בְּתַפְלִין
דְּרִישָׁא, דְּאִינוּן פֶּאָר דְּרִישָׁא, דְּתַפְלִין דְּרִישָׁא
אִינוּן בְּאֵתֵר דְּרֵהִטִי דְּמוֹחָא, וְדָא אֵיהּ אָסוּר
בְּרֵהִטִים, וְאֵיהּ חָבוּשׁ עֲמָהוֹן בְּתַפְלִין דִּיד
בְּקָשֵׁר שֶׁל יֵד, וְדָא הוּא דְכֶתִיב (יחזקאל כד י) פֶּאָרֶךְ
חָבוּשׁ עָלֶיךָ, וּבְגִין דְּאֵיהּ חָבוּשׁ עֲמָהוֹן
בְּגָלוּתָא, אֲתֵמֵר בִּיה אֵין חָבוּשׁ מִתִּיר עֲצֻמוֹ מִבֵּית
הָאָסוּרִין, וְשְׂכִינְתָּא אֵיהּ בֵּית הָאָסוּרִין דִּילִיהּ,
בְּגִין רַחֲמֵי דִלְהּ אֵיהּ אָסוּר בָּהּ, וְרָזָא דְמִלָּה
צְרוּר הַמּוֹר דּוּדִי לִי בֵין שְׂדֵי יִלְיִן (שיר א יג).

תִּשְׁלַח אֶת הָאֵם. בְּזֶמֶן שְׂמִיחִים
בְּזוּגָם בְּקִדּוּשֵׁין וְשִׁבְעַת בְּרִכּוֹת,
שֶׁהֵם הַיְחוד שֶׁלָּהֶם בְּקִדּוּשָׁה
וּבְבִרְכָּה, נֶאֱמַר בָּהֶם לֹא תִקַּח
הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאִם לֹא - שִׁלַּח
תִּשְׁלַח וְכוּ'.

וַיִּשְׂרָאֵל הֵם בְּגִלוֹת בְּרִשּׁוֹת
אֲחֵרֶת, שֶׁשָּׂשְׁלָא מִתִּיחֲדִים בְּזוּגָם
בְּקִדּוּשֵׁין וְשִׁבְעַ בְּרֻכּוֹת, שֶׁהֵם
הַיְחוד שֶׁלָּהֶם בְּקִדּוּשָׁה וּבִרְכָּה,
בְּמָקוֹם הַקִּדּוּשָׁה שׁוּרָה עֲלֵיהֶם
טְמֵאָה, וּבְמָקוֹם שֶׁל בְּרָכָה שׁוּרָה
עֲלֵיהֶם קָלְלָה, וּבְמָקוֹם שֶׁל יְחוד
שׁוּרָה עֲלֵיהֶם פְּרוּד, וְזֶה גּוֹרֵם
גִּלוֹת לִשְׂכִינָה, שֶׁגִּרְשָׁה מִמָּקוֹמָהּ
וּמִקְנָהּ, שְׁהִיא יְרוּשָׁלַיִם. וְהוּ
שֶׁנֶּחֱבֵב וּבִפְשָׁעֵיהֶם שִׁחָה אֲמָכֶם,
שְׁנֵי שְׁלֹחִים, שִׁלַּח תְּשַׁלַּח, אֶחָד
מִבֵּית רֹאשׁוֹן וְאֶחָד מִבֵּית שֵׁנִי.

וְאִם תֹּאמַר שֶׁהַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
לֹא גִרָשׁ עִמָּה - מִשּׁוּם כִּךָ אָמַר
הַכְּתוּב כְּצִפּוֹר נִוּדָתָ מִן קִנְיָה כֵּן
אִישׁ נִוּדָה מִמָּקוֹמוֹ, כְּדִי לִשְׁמַר
אוֹתָהּ בְּגִלּוֹת מִרְשָׁוֹת זְכָרֶיהָ. זֶהוּ
שִׁפְתּוֹב אֲנִי יְהו"ה הוּא שְׂמִי
וּיִכְבְּדִי לְאַחֲרָי לֹא אֶתֶן וְגוֹמֵר.
לְאַחֲרָ - זֶה אֵל אַחֵר, זֶה סִמָּא"ל,
לְפָסְלִים - אֱלֹהֵי הַמִּגְמִים עַל
שְׁבָעִים אֲמוֹת.

ובשבֿע־לֶלֶה הִקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא
מֶלֶךְ אֲסוּר בְּרֵהוּטִים, הוּא אֲסוּר
עִמָּהֶם בַּתְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ, שֶׁהֵם
הַפָּאָר שֶׁל הָרֹאשׁ, שֶׁתְּפִלִּין שֶׁל
רֹאשׁ הֵם בְּמָקוֹם שֶׁל הִרְהוּטִים שֶׁל
הַמֶּחֶ, וְזֶהוּ אֲסוּר בְּרֵהוּטִים, וְהוּא
חִבּוּשׁ עִמָּהֶם בַּתְּפִלִּין שֶׁל יָד
בְּקֶשֶׁר שֶׁל יָד, וְזֶהוּ שְׂכֵנִיב פְּאָרְךָ
חִבּוּשׁ עֲלֶיךָ, וּמִשּׁוּם שֶׁהוּא חִבּוּשׁ
עִמָּהֶם בְּגִלּוּת, נֶאֱמַר בּוֹ אֵין חִבּוּשׁ
מִתִּיר עֲצוּמוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִין,
וְהַשְׂכִּיבֵהּ הִיא בֵּית הָאֲסוּרִים שְׁלוֹ,
בְּגִלּל הָאֶהְבָּה שֶׁלֶּה הוּא אֲסוּר
בָּהּ, וְסוֹד הַדְּבָר - צָרוּר הַמּוֹר
דּוּדֵי לֵי בֵין שְׂדֵי יִלְיָן.

וּבְנֵי דָא מָאן דְּבַעֵי לֹא־גָא לְמַלְפָּא, לִית לִיה רְשׁוּ לֹא־גָא לִיה אֲלֵא בְשִׁכְיִנְתָּא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (ירמיה ט כב) אֶל יִתְהַלֵּל וְכוּ' כִּי אִם בְּזֹאת וּגְזֵמָר, וְאַהֲרֹן כִּד עָאֵל לְקֹדֶשׁ קִדְשִׁין בְּיוֹמָא דְכַפּוּרִי, בְּה הָוָה עָאֵל, דְּכְתִיב (ויקרא טז א) בְּזֹאת יָבֵא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ, דְּאִיהִי עֵת לַעֲשׂוֹת לִי, וּמִשָּׁה בְּגִינָה אֲתִיבִים בְּעֵלְמָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (דברים לג א) וְזֹאת הַבְּרִכָּה אֲשֶׁר וּגְזֵמָר, וּבְה עֲבִיד עֲשׂוֹר מִכְתָּשִׁין לְפָרְעָה, הָדָא הוּא דְכְתִיב (שמות ט טז) וְאוֹלָם בַּעֲבוּר זֹאת תַּעֲמַדְתִּיהָ, וַיַּעֲקֹב בְּגִין דִּהּוּה יִדַּע דְּכָל רַעוּתָא דְמַלְפָּא בְּה, מְנִי לְבִנּוּי עֲלָה, דְלֹא יַעֲלוֹן קָדָם מַלְפָּא אֲלֵא בְּה, וְכָל שְׁאֲלִיתִין דִּלְהוֹן בְּצִלּוֹתִין וּבַעוּתִין לְמַלְפָּא דִּיהוֹן בְּה, הָדָא הוּא דְכְתִיב (בראשית מט כח) וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם (דף כב ע"א) וּגְזֵמָר, וְדוֹד בְּגִין דִּהּוּה יִדַּע דְּכָל רַעוּתָא וְחִילָא וְתוֹקְפָא דְמַלְפָּא בְּה, אֲמַר (תהלים כד ג) אִם תִּחְנֶה וּגְזֵמָר, בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ, דְּאֲתַמַּר עֲלָה (שם קג ט) וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, וּמָאן דְלֹא שֶׁת לְפִיה גַּם לְזֹאת, עֲלִיהָ אֲתַמַּר (שם צב ז) וְכִסִּיל לֹא יִבִּין אֶת זֹאת.

וּבְנֵי דָא כַּד יִשְׂרָאֵל בַּעָאן בַּעוּתִין לְמַלְפָּא, אֲמַרִין לָה (שיר ו א) אָנְהָ הִלֵּךְ דּוֹדָהָ, דְּאֲתַמַּר בִּיה בְּרַח דּוֹדִי, אָנְהָ פָנָה דּוֹדָהָ וּנְבַקְשָׁנוּ עִמָּךְ, בְּכַמְּהָ בְקָשׁוֹת דְּצִלּוֹתִין וּבַעוּתִין, דְּבִגִּינָךְ אִיהוּ נְחִית עֲלֵךְ, דְלֹא זִי מִנְנָא אֲלֵא בְּגִין דְלֹא נִהְגָּנָא יִקְרָא בָךְ, דְּבִגִּינָךְ הָוָה אֲסִיר עֲמָנָא כָּל שִׁית יוֹמִין, הָדָא הוּא דְכְתִיב (יחזקאל מו א) לַיהוָה סָגוּר שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, וּבַיּוֹם תִּפְתַּח וּבַיּוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתַּח, דְּהִכִּי אִיהִי שְׁכִינְתָּא סְתִימָא עֲמִיהָ בְּיוֹמָא דְחוּלָא, פְּשוּשָׁנָה דְּאִיהִי אֲטִימָא, וּבְיוֹמָא דְשַׁבְתָּא וּבְיוֹמָא דְחֲדָשָׁא וּבְיוֹמִין טַבִּין

וּבַיּוֹם כֶּף, מִי שְׂרוּצָה לֹתִיגִי אֶת הַמֶּלֶךְ, אִין לֹו רְשׁוֹת לֹתִיגִי אוֹתוֹ אֲלֵא עִם הַשְׁכִּינָה, זְהוּ שְׁכָתוֹב אֶל יִתְהַלֵּל וְכוּ', כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל וּגְזֵמָר, וְאַהֲרֹן כִּשְׁנֹכְס לְקֹדֶשׁ תַּפְּדִשִׁים בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, בְּה הָיָה נִכְסֵי, שְׁכָתוֹב בְּזֹאת יָבֵא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ, שְׁהִיא עֵת לַעֲלוֹת לַיהוָה, וּמִשָּׁה בְשִׁבִּילָה הַתְּקִים בְּעוֹלָם, זְהוּ שְׁכָתוֹב וְזֹאת הַבְּרִכָּה אֲשֶׁר בְּרַךְ וּגְזֵמָר, וּבְה עֲלָה עֲלוֹר מִכּוֹת לְפָרְעָה, זְהוּ שְׁכָתוֹב וְאוֹלָם בַּעֲבוּר זֹאת תַּעֲמַדְתִּיהָ, וַיַּעֲקֹב, מִשׁוֹם שְׁהִיָּה יוֹדַע שְׁכָל רְצוֹנוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ בְּה, צִוָּה אֶת בְּנָיו עֲלִיהָ שְׁלֹא יִכְנָסוּ לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ אֲלֵא בְּה, וְכָל מִשְׁאֲלוֹתֵיהֶם בְּתַפְלוֹת וּבְקָשׁוֹת לְמַלְכָּה שִׁיחִיו בְּה, זְהוּ שְׁכָתוֹב וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם וּגְזֵמָר, וְדוֹד, מִשׁוֹם שְׁהִיָּה יוֹדַע שְׁכָל הַרְצוֹן וְהַכֹּחַ וְהַתַּלְּמָה שֶׁל הַמֶּלֶךְ הוּא בְּה, אֲמַר אִם תִּחְנֶה וּגְזֵמָר, בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ, שְׁנַאֲמַר עֲלִיהָ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, וּמִי שְׁלֹא שֶׁת לְבֹו גַּם לְזֹאת, עֲלִיו נִאֲמַר וְכִסִּיל לֹא יִבִּין אֶת זֹאת.

וּבַיּוֹם כֶּף, כִּשְׁנֹכְסֵי רֵאֵל מְבַקְשִׁים בְּקָשׁוֹת לְמַלְכָּה, אוֹמְרִים לָה אָנְהָ הִלֵּךְ דּוֹדָהָ, שְׁנַאֲמַר בּוֹ בְּרַח דּוֹדִי, אָנְהָ פָנָה דּוֹדָהָ וּנְבַקְשָׁנוּ עִמָּךְ, בְּכַמְּהָ בְקָשׁוֹת שֶׁל תַּפְלוֹת וּבְקָשׁוֹת, שְׁבִשְׁבִילָךְ הוּא יִרְדַּע עֲלֵינוּ, שְׁלֹא זִי מִמְּנוּ אֲלֵא מִשׁוֹם שְׁלֹא נִהְגָּנוּ בְּךָ כְּבוֹד, שְׁבִשְׁבִילָךְ הָיָה אֲסִיר עֲמָנוּ כָּל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים, זְהוּ שְׁכָתוֹב וְהָיָה סָגוּר שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִפְתַּח וּבַיּוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתַּח, שְׁכָף הִיא הַשְׁכִּינָה נִסְתַּרְתָּ עִמּוֹ בְּיָמֵי הַחֹל, כְּמוֹ שְׁוִשְׁנָה שְׁהִיא אֲטוּמָה, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וּבַיּוֹם הַחֲדָשׁ וּבְיָמִים טוֹבִים נִפְתַּחְתָּ

לְקַבֵּל רִיחֹת וּבְיָמִים וְלִירֵשׁ נַפְשׁוֹת וְעוֹנְגִים לְבְנֵיהֶם. אִי לָהֶם לְבָנֵי אָדָם, שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲסִיר עִמָּהֶם בְּגִלוֹת וְהַשְׁכִּינָה אֲסִירָה עִמָּם, וְנִאֲמַר בְּה אִין חֲבוּשׁ מִתִּיר אֶת עֲצָמוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִים, וְהַגְאֵלָה שְׁלָה, שְׁהִיא תְּשׁוּבָה, הָאִם הַעֲלִינָה הִיא תְּלוּיָה בִּידֵיהֶם, שְׁחַמְשִׁים שְׁעָרֵי חֲרוּת עִמָּה, כְּנָגֵד חֲמִשִּׁים פְּעָמִים שְׁנֹכְרָה יִצִּיאַת מִצְרַיִם בְּתוֹרָה, זְהוּ וַיִּפֶּן כִּיָּה וְכוּ', בְּחַמְשִׁים הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ שְׁמִיחִידִים אוֹתוֹ בְּכָל יוֹם פְּעָמִים שְׁמַע לֵאֲרָל, שִׁישׁ בְּהוֹן כִּיָּה וְכוּ' אוֹתִיּוֹת, וַיִּרָא כִּי אִין אִישׁ שִׁיעוּרֵר אוֹתָהּ בְּתוֹכָם.

וְזֹא מְשָׁגִיחַ מִן הַחֲלֹנוֹת, שְׁנַאֲמַר בְּהֶם חֲלוּ נָא פָנֵי אֲלִי וַיַּחֲנֹנוּ, לְאוֹתָהּ שְׁנַאֲמַר בְּה אֲלִי נָא רָפָא נָא לָה, שְׁהַרְפּוּאָה בִּידוֹ, שְׁהִיא יָד פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִים, וַיִּרָא כִּי אִין אִישׁ, וְהִיא בְּעַד הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה וְתִיבֵב בְּתוֹרָעָה, שְׁהִיא יְכִכָּה, שְׁנַאֲמַר בְּה וַיִּפְתַּח נַח אֶת חֲלוֹן הַתִּבְּהָ אֲשֶׁר עָלָה, וְזֶה יוֹם הַכַּפּוּרִים שֶׁל תִּכְתּוּב נַח, הִיא הָאִם הַעֲלִינָה, הַחֲלוֹן שְׁלָה הוּא הַעֲמוּד הָאֲמִצְעִי, שְׁבֹו אֹר, וְתוֹרָה אֹר, וְהוּא הָאֹר הַגָּנוּז.

וְכֵה וְכֵה, מַצָּה מִן הַחֲרִפִּים, אֲלוּ עֲלִית יָמֵי תְּשׁוּבָה, וַיִּרָא כִּי אִין אִישׁ, וְעוֹד, מְשָׁגִיחַ מִן הַחֲלֹנוֹת, אֲלוּ הַחֲלֹנוֹת שֶׁל בֵּית כְּנֶסֶת, שְׁהָאֵב וּבְנוּ הֵם בְּבֵית הַכְּנֶסֶת) אֲסוּרִים, וְהוּא בְּכָל יוֹם הַשְּׁגָחְתּוֹ עֲלֵיהֶם וְנוֹתֵן לָהֶם מִזוֹן.

וְכֵה וְכֵה, אִם יֵשׁ מִי שִׁיעוּרֵר בְּתְּשׁוּבָה לְשִׁבּוֹר אֶת בֵּית הָאֲסוּרִים שְׁלָהֶם, זְהוּ שְׁכָתוֹב לֵאמֹר לְאֲסוּרִים צֹאוּ

אֶתְפַּתְּחָתָּ, לְקַבֵּלֵּא רִיחִין וּבּוֹסְמִין, וְלִירֵתֵא נַפְשִׁין וְעוֹנְגִין לְבְנֵיהֶו.

וְזִי לֹוֹן לְבָנֵי נִשָּׂא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲסִיר עִמָּהוֹן בְּגִלוֹתָא, וְשְׁכִינְתָּא אֲסִירַת עִמָּהוֹן, וְאֲתַמַּר בְּה אִין חֲבוּשׁ מִתִּיר אֶת עֲצָמוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִים, וּפּוֹרְקָנָא דִּילָה דְּאִיהִי תְּשׁוּבָה אִימָא עֲלָהָ, אִיהִי תְּלִיא בִּידֵיהוֹן, דְּחַמְשִׁין תְּרַעֲיָן דְּחִירוֹ עִמָּה, לְקַבֵּל חַמְשִׁין זְמָנִין דְּאֲדַפְּרָ יִצִּיאַת מִצְרַיִם בְּאוֹרֵייתָא, דָּא הוּא (שמות ב יב) וַיִּפֶּן כִּיָּה וְכוּ', בְּאֲלִין חַמְשִׁין אֲתוּוֹן דְּמִיחִידִין לִיה בְּכָל יוֹמָא פְּעָמִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, דְּאִית בְּהוֹן כִּיָּה וְכוּ' אֲתוּוֹן, וַיִּרָא כִּי אִין אִישׁ דְּאֲתַעֲרָ לָהּ בְּגוּיָהוּ.

וְאִי מְשָׁגִיחַ מִן הַחֲלֹנוֹת, דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן חֲלוּ נָא פָנֵי אֲלִי וַיַּחֲנֹנוּ, לְהִהִיא דְּאֲתַמַּר בְּה (במדבר יב יג) אֲלִי נָא רָפָא נָא לָה, דְּאֲסוּתָא בִּידֵיהָ, דְּאִיהוּ יָד פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִים, (שמות ב יב) וַיִּרָא כִּי אִין אִישׁ, וְאִיהִי (שופטים ה כח) בְּעַד הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה, וְתִיבֵב בְּתוֹרָעָה דְּאִיהִי יְכִכָּא, דְּאֲתַמַּר בְּה (בראשית ח ו) וַיִּפְתַּח נַח אֶת חֲלוֹן הַתִּבְּהָ אֲשֶׁר עָשָׂה, וְזֶה יוֹם הַכַּפּוּרִים דְּתִיבַת נַח הִיא אִימָא עֲלָהָ, חֲלוֹן דִּילָה הוּא עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, דְּבִיהָ אֹר, וְתוֹרָה אֹר, וְאִיהוּ אֹר הַגָּנוּז.

וְכֵה וְכֵה, מַצָּה מִן הַחֲרִפִּים, אֲלוּ עֲשֶׂרֶת יָמֵי תְּשׁוּבָה, וַיִּרָא כִּי אִין אִישׁ, וְעוֹד מְשָׁגִיחַ מִן הַחֲלֹנוֹת, אֲלִין חֲלֹנוֹת דְּבִי כְּנִישְׁתָּא, דְּאָפָא וּבְנוּי אִינוּן בְּבֵית (הכנסת) אֲסִירָן, וְאִיהוּ בְּכָל יוֹמָא אֲשַׁגְּחוּתִיהָ עֲלִיהוּ, וְיִהִיב לֹוֹן מִזוֹנָא.

וְכֵה וְכֵה, אִם אִית מָאן דִּיתַעֲרָ בְּתִיבְתָּא לְתַבְּרָא בֵּית אֲסוּרִין דִּלְהוֹן, הָדָא הוּא דְכְתִיב (ישעיה מט ט) לֵאמֹר לְאֲסוּרִים צֹאוּ, וְלֵאשֶׁר בַּחֲשֹׁךְ הִגְלוּ, וַיִּפֶּן כֵּה וְכֵה

וְלֹאֲשֶׁר בַּחֲשֹׁךְ הָגִלּוּ, וַיִּפֶּן כֹּה וְכֵה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ, אֲלָא אִישׁ לְדַרְכּוֹ פָּנּוּ, לַעֲסָקִים שְׁלֵהֶם, לְדַרְכִּים שְׁלֵהֶם, אִישׁ לְבַצְעוֹ מִקְצָהוּ, בְּבַצְעֵי שֶׁל הָעוֹלָם הָיָה, לִירֵשׁ אֶת הָעוֹלָם הָיָה, וַאֲיֵנָם מִדֹּ אֱלֹהֵי שְׁנֵאֲמָר בָּהֶם אֲנֹשִׁי חֵיל, יֵרָאִי אֱלֹהִיִּים, אֲנֹשִׁי אֲמַת, גְּנָאִי בַצְעֵי, אֲלָא כָלָם צוֹעֲקִים בַּתְּפִלָּה בְּיוֹם הַפְּפוּרִים כְּמוֹ כְּלָבִים, הֵב לָנוּ מִזֹּון וּסְלִיחָה וְכִפְּרָה וְחַיִּים, כְּתַבְנוּ לְחַיִּים, וְהֵם לֹא נִפְשׁ כְּכָלְבִּים. שְׁהֵם אֲמוֹת הָעוֹלָם שְׁלֹעֲקִים כְּנִגְדּוֹ וְאֵין לָהֶם בִּשְׁת פָּנִים, שְׁאֵין מִי שְׁקוֹרָא לוֹ בְּתִשְׁבָּה שְׁיִחְזִיר אֶת שְׁכִינְתּוֹ אֶל הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁהֵא מִרְחַקַת מִמֶּנּוּ, לְחֹזֵר אֱלֹהֵי, וְנִדְמִים לְכָלְבִּים, שְׁנֵאֲמָר בָּהֶם וַיִּתְּעַרְבוּ בָּגוֹים וַיִּלְמְדוּ מֵעֲלֵיהֶם, וְאוֹתָם עֵרַב רַב, שְׁכָל חֶסֶד שְׁעָרִים, הֵם עָלִים אוֹתוֹ לַעֲצָמָם.

הֵם מִבְּקָשִׁים מִזֹּון וּכְסוּת וְעוֹנָה, שְׁהֵא עוֹנַת זְוֹנָם, שְׁנֵאֲמָר בֵּה שְׁאֵרָה כְּסוּתָהּ וְעוֹנָתָהּ לֹא יִגְרַע, וְאֵין מִי שְׁשׂוֹאֵל מִזֹּון, שְׁהוּא תוֹרָה, שְׁאֵרָה שֶׁל הַשְׁכִּינָה, וְהֵיא הָאֵם הָעֲלִינָה שְׁנֵאֲמָר בֵּה וְאֵל תֵּשׁ תּוֹרַת אֲמָד. כְּסוּתָהּ זֶה כִּי יִצִּית וְלֹא שְׁלָה, וְהַפְּלִין שֶׁל יָד, שְׁנֵאֲמָר בֵּה תְּפִלָּה לְעֵנִי כִי יַעֲלֶה וְעוֹנָתָהּ זֹו קְרִיאת שְׁמֵעַ בְּעוֹנָתָהּ. שְׁאֵם שְׁלֹשׁ אֱלֹהֵי לֹא יַעֲלֶה לָהּ, לַשְׁכִּינָה, וַיִּצָּא חָנֹם אֵין כֶּסֶף, אֵין לוֹ בּוֹשָׁה מִן הַשְׁכִּינָה, הוּא חֲצֹץ. וְעוֹד אֵין כֶּסֶף, לֹא יִהְיֶה לוֹ וּפְסִים לַעֲלֹם הָבָא.

כָּל אֱלֹהֵי יַפְעֵל אִ"ל פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ עַם גְּבֵר, וּמִשּׁוּם כִּךְ כִּי הֵיא כְּסוּתָהּ לְבִדָּה - זֶה גִלְגּוּל הָרָשָׁיוֹן, הֵיא מִלְתּוֹ לְעוֹרוֹ - זֶה גִלְגּוּל שְׁנִי, בְּמָה יִשְׁכַּב - זֶה

וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ, אֲלָא אִישׁ לְדַרְכּוֹ פָּנּוּ, בְּעַסְקִין דְּלִהוֹן, בְּאוֹרְחִין דְּלִהוֹן, אִישׁ לְבַצְעוֹ מִקְצָהוּ, בְּבַצְעָא דְהָאִי עֲלָמָא, לִירְתָא הָאִי עֲלָמָא, וְלֹאוּ אֵינוֹן מִטְּרָא דְאֵלִין דְּאַתְמָר בְּהוֹן (שְׁמוֹת יח כא), אֲנֹשִׁי חֵיל, יֵרָאִי אֱלֹהִיִּים, אֲנֹשִׁי אֲמַת, שְׁנֵאִי בַצְעֵי, אֲלָא פִלְהוּ צְוֹחִין בְּצִלּוֹתֵין בְּיוֹמָא דְכְּפוּרִי כְּכָלְבִּים, הֵב לָנָא מִזֹּנָא, וּסְלִיחָה וְכִפְּרָה וְחַיִּים, כְּתַבְנוּ לְחַיִּים, וְאֵינוֹן לֹא נִפְשׁ כְּכָלְבִּים, דְּאֵינוֹן אוּמִין דְּעֲלָמָא דְצְוֹחִי לְגַבְיָה וְלִית לוֹן בִּשְׁת אֲנַפִּין, דְּלֹא אִית מֶאֵן דְּקָרָא לִיה בְּתִיּוֹבְתָא, דִּיחְזוֹר שְׁכִינְתָּיה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִיהִי מִרְחַקָא מִנִּיה, לְמַסְדֵּר לְגַבְיָה, וְאֲדַמְיִין לְכָלְבִּים, דְּאַתְמָר בְּהוֹן (תְּהִלִּים קו לה) וַיִּתְּעַרְבוּ בָּגוֹים וַיִּלְמְדוּ מֵעֲשִׂיהֶם, וְאֵינוֹן עֵרַב רַב, דְּכָל חֶסֶד דְּעַבְדִּין לְגִרְמִיהוּ עַבְדִּין.

אֵינוֹן שְׁאֵלִין מִזֹּנָא וְכִי וַיֵּא וְעוֹנָה, דְּאִיהִי עוֹנַת זְוֹנִיָּהּ, דְּאַתְמָר בֵּה (שְׁמוֹת כא ו) שְׁאֵרָה כְּסוּתָהּ וְעוֹנָתָהּ לֹא יִגְרַע, וְלֹא אִית מֶאֵן דְּשְׁאִיל מִזֹּנָא דְאִיהִי תוֹרָה, שְׁאֵרָה דְשְׁכִינְתָּא, וְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, דְּאַתְמָר בֵּה (מְשִׁלִּי א ח) וְאֵל תֵּשׁ תּוֹרַת אֲמָד, כְּסוּתָהּ (דף כב ע"ב) דָּא כִי וַיֵּא דְצִיצִית, וְעַיְפוּ דִילִיָּה, וְתַפְלִין דִּיד, דְּאַתְמָר בֵּה (תְּהִלִּים קב א) תְּפִלָּה לְעֵנִי כִי יַעֲלֶה, וְעוֹנָתָהּ דָּא קְרִיאת שְׁמֵעַ בְּעוֹנָתָהּ, דָּאֵם שְׁלֹשׁ אֱלֹהֵי לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ לַשְׁכִּינְתָּא, וַיִּצָּא חָנֹם אֵין כֶּסֶף (שְׁמוֹת כא יא), לִית לִיה כֶּסֶף וּפָא מִן שְׁכִינְתָּא, חֲצֹץ אִיהוּ, וְעוֹד אֵין כֶּסֶף, לֹא יִהְיֶה לִיה כֶּסֶף וּפָא לַעֲלָמָא דְאַתִּי.

כָּל אֱלֹהֵי יַפְעֵל אִ"ל פְּעָמִים שְׁלֹשׁ עַם גְּבֵר (איוב לג כט), וּבְגִין דָּא כִי הֵיא כְּסוּתָהּ לְבִדָּה, דָּא גִלְגּוּלָא קְדָמָאָה, הֵיא שְׁמִלְתּוֹ לְעוֹרוֹ, דָּא גִלְגּוּלָא תְּנִינָא, בְּמָה יִשְׁכַּב, דָּא גִלְגּוּלָא

גִלְגּוּל שְׁלִישִׁי, וְאֵלֹהֵי הֵם שְׁלֹשָׁה לְבּוֹשִׁים שֶׁל שְׁלֹשָׁה לְיָמִים שֶׁל שְׁלֹשָׁה צְבָעֵי הָעֵין, שְׁהֵם לְבּוֹשִׁים לְבַת עֵין שְׁהֵיא נִשְׁמָה. וּבִשְׁלֹשׁ אֱלֹהֵי אֲמָר, שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה יֵרָאֵה כָּל זְכוּרָךְ, וּכְנִגְדֵּי שְׁלֹשֶׁת לְבָכֵים, פְּעָמִים הֵם שְׁלֹשֶׁת לְבָכֵים שֶׁל הָנֹר, שְׁנֵאֲמָר בָּהֶם וַיֵּרָא מִלְּאָךְ יְהוּ"ה אֱלֹהֵי בְּלַבַּת אִשׁ מִתּוֹךְ לְבָנָה. וַיֵּרָא - הָרִי צָבַע אֶחָד, בְּלַבַּת אִשׁ מִתּוֹךְ לְבָנָה - הָרִי צָבַע שְׁנִי, וַיֵּרָא וְהָנָה לְבָנָה בְּעַר כָּאֵשׁ - הָרִי שְׁלֹשָׁה, וְהֵם כְּנִגְדֵּי שְׁלֹשֶׁת צְבָעֵי הָעֵין. בְּלַבַּת אִשׁ זֹו בַת עֵין, בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁיִהְיֻ מְאִירִים שְׁלֹשֶׁת צְבָעֵי הָעֵין, שְׁהֵם כְּנִגְדֵּי שְׁלֹשֶׁת צְבָעֵי הַקֶּשֶׁת, מִיד וַיִּרְאִיתָהּ לְזָכֵר בְּרִית עוֹלָם, וּבְאוֹתוֹ לְמֶן - כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יְהוּ"ה צִיּוֹן.

אֲרֵי הָעֵין הוּא עֲמוּד הָאֲמָצִיתָא, בַּת עֵין בֵּיתָא דִּילָהּ, בְּהֵהוּא זְמַנָּא דִּיתְפַּנִּי עֲנָנָא מִן בַּת עֵינָא, דְּאַתְמָר בֵּה (איכה ג מד) סִפְתָּה בְּעֵנִין לָךְ וּגּוֹמֵר, דְּאִיהִי תְּבִלּוּל דְּעֵינָא, דָּא רוּמִי רְבָתָא, שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה עֲתִידָה לְמִימַר לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְמָה תַּעֲמּוּד בַּחֲוָיָה, וְאֲנֹכִי פְּנִיתִי הַבֵּית (בראשית כד לא), אֲנֹכִי דִּיצִיאַת מְצָרִים, וְאַ עַל גֵּב דְּאֵין חֲבוּשׁ מִתִּיר עֲצָמוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִים, דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא, דְּאִיהִי אֲסוּרָה בְּגִלּוּתָא, שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה יִפְרוֹק לָהּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (רות ג יג) אִם יִגְאָלְךָ טוֹב יִגְאָל, וְאִם לֹא יִחַפֵּי לְגִאָלְךָ וּגְאָלְתִּיךָ אֲנֹכִי, חִי יִי שְׁכַבִּי עַד הַבֶּקֶר, דְּאִיהִי יְמִינָא פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִים, דְּלִית מִלְתָּא דָּא תְּלִיָּא אֲלָא בְּתִיּוֹבְתָא, יְמִין עֲלָאָה דְשְׁכִינְתָּא.

זְמַנָּא שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה פְּנִשֵּׁר יַעִיר קִנּוּ (דְּבָרִים לב יא), דְּאִיהוּ יְרוּשָׁלַם, קִ"ן ו' עַל גּוֹזְלֵי יִרְמִיָּהּ, יִפְרוּשׁ פְּנִפִּי וְקָחְהוּ לְאֵהוּ עַל

תְּלִיתָאָה, וְאֵלִין אֵינוֹן תְּלַת לְבּוֹשִׁין, דְּתַלַּת לְבּוֹשִׁין, דְּתַלַּת גְּוִוִּין דְּעֵינָא, דְּאֵינוֹן לְבּוֹשִׁין לְבַת עֵין, דְּאִיהִי נִשְׁמָתָא.

וּבִלְבָבִי תַלַּת אֲתָמָר (שְׁמוֹת כג יז) שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּנֵה יֵרָאֵה כָּל זְכוּרָךְ, וְלְקַבֵּל תַּלַּת זְמַנִּין אֵינוֹן תַּלַּת גְּוִוִּין דְשְׁרָגָא, דְּאַתְמָר בְּהוֹן (שֵׁם ג ב) וַיֵּרָא מִלְּאָךְ יִי אֱלֹהֵי בְּלַבַּת אִשׁ מִתּוֹךְ לְבָנָה, וַיֵּרָא הָא גְּוִוִּין חֵד, בְּלַבַּת אִשׁ מִתּוֹךְ לְבָנָה הָא גְּוִוִּין תְּנִינָא, וַיֵּרָא וְהָנָה לְבָנָה בְּעַר כָּאֵשׁ הָא תְּלַתָּא, וְאֵינוֹן לְקַבֵּל שְׁלֹשָׁה גְּוִוִּין דְּעֵינָא, בְּלַבַּת אִשׁ דָּא בַת עֵין, בְּהֵהוּא זְמַנָּא דִּיהוֹן נְהִירִין תַּלַּת גְּוִוִּין דְּעֵינָא, דְּאֵינוֹן לְקַבֵּל תַּלַּת גְּוִוִּין דְּקֶשֶׁת, מִדֹּ וַיִּרְאִיתָהּ לְזָכֵר בְּרִית עוֹלָם (בראשית ט טו), וּבְהֵהוּא זְמַנָּא כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יִי לְצִיּוֹן (ישעיה נב ח).

דְּעֵינָא הוּא עֲמוּדָא דְאֲמָצִיתָא, בַּת עֵין בֵּיתָא דִּילָהּ, בְּהֵהוּא זְמַנָּא דִּיתְפַּנִּי עֲנָנָא מִן בַּת עֵינָא, דְּאַתְמָר בֵּה (איכה ג מד) סִפְתָּה בְּעֵנִין לָךְ וּגּוֹמֵר, דְּאִיהִי תְּבִלּוּל דְּעֵינָא, דָּא רוּמִי רְבָתָא, שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה עֲתִידָה לְמִימַר לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְמָה תַּעֲמּוּד בַּחֲוָיָה, וְאֲנֹכִי פְּנִיתִי הַבֵּית (בראשית כד לא), אֲנֹכִי דִּיצִיאַת מְצָרִים, וְאַ עַל גֵּב דְּאֵין חֲבוּשׁ מִתִּיר עֲצָמוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִים, דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא, דְּאִיהִי אֲסוּרָה בְּגִלּוּתָא, שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה יִפְרוֹק לָהּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (רות ג יג) אִם יִגְאָלְךָ טוֹב יִגְאָל, וְאִם לֹא יִחַפֵּי לְגִאָלְךָ וּגְאָלְתִּיךָ אֲנֹכִי, חִי יִי שְׁכַבִּי עַד הַבֶּקֶר, דְּאִיהִי יְמִינָא פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִים, דְּלִית מִלְתָּא דָּא תְּלִיָּא אֲלָא בְּתִיּוֹבְתָא, יְמִין עֲלָאָה דְשְׁכִינְתָּא.

זְמַנָּא שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה פְּנִשֵּׁר יַעִיר קִנּוּ (דְּבָרִים לב יא), דְּאִיהוּ יְרוּשָׁלַם, קִ"ן ו' עַל גּוֹזְלֵי יִרְמִיָּהּ, יִפְרוּשׁ פְּנִפִּי וְקָחְהוּ לְאֵהוּ עַל

אָבֶרְתוּ, הָדָא הוּא דְכְתִיב (שמות יט ד) וְאֶתְכֶם אֶתְכֶם עַל פְּנֵי נְשָׁרִים וְאֶבִּיא אֶתְכֶם אֵלַי.

בְּבִינָא דְשְׂכִינְתָּא אִיהִי בְּגִלּוּתָא, אֲתָמֵר בִּיה (בראשית ח ט) וְלֹא מִצָּאָה בְּיֻנָּה מְנוּחַ וְגוֹמֵר, אֵלָּא בִּשְׁבַת יוֹמִין טְבִיחַ, וּבִהְיוּ זְמַנָּא אֲתִיחַדַת עִם בַּעֲלָהּ, וְכִמְה נְפִשׁוֹת יִתְרִין קָא נְחִיתִין עִמָּה, לְבִירָא בִּישְׂרָאֵל, הָדָא הוּא דְכְתִיב (שמות לא טז) וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת חֻקֵּי לְדִרְתָּם, זָפָאָה אִיהוּ מֵאֵן דְּמִתְקֵן לֵה דִירָה נָאָה בְּלִבִּיהּ, וְכִלִּים נָאִים בְּאִיבְרִים דִּילִיהּ, וְאֵלָּה נָאָה דְאִיהִי נִשְׁמָתִיהּ, דְּבִגִּינָה שְׂרִיא שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה דְאִיהִי נִשְׁמָת כָּל חַי עֲלִיהּ, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִיהוּ שְׁבַת בַּחַד, בְּנִפְשָׁא בַּחַד, בְּשְׂכִינְתָּא עֲלָאָה אִיהוּ שְׁבַת עֲלִיָּהּ, וּבִשְׂכִינְתָּא תַּתָּאָה אִיהוּ בְּנִפְשָׁא עֲלִיָּהּ, וְיִהִיב לֹחַ נִפְשָׁאן יִתְרִין.

אֲנִינָא בְּתוּלוֹת אַחֲרִיהּ רַעוּתִיהּ, דְּקָא אֲתִיָּאן עִמָּה, וְכִמְה מְלָאכִים מְמַנֵּן וּמִשְׁמָשִׁין דְּלִהוֹן קָא אֲתִיָּאן עִמָּהוֹן, דְּאִינֹן שְׁבַעִין, דְּתִלְיִין מִן זְכוֹר וְשְׁמוֹר, וְדָא אִיהוּ וִיכְלִ"ו, כְּלִיל שְׁבַעִין וְתִרְיָן, וְאַתְקִרְיָאוּ אֵלַיִן נְפִשׁוֹת אוּשְׁפָּיִין, בְּגִין דְּלֹא שְׂרִיָּאן בִּישְׂרָאֵל אֵלָּא בְּיוֹם תַּבֵּת, וְכַד נִפִּיק שְׁבַת כְּלָהּ חֲזִרִין לְאַתְרֵיהוּ.

וְנִשְׁפָּטִין דְּאִינֹן מִטְּרָא דְשְׂכִינְתָּא עֲלָאָה אֲתִקְרִיאוּ אֲפֻרְחִין, וְנִפְשִׁין מִטְּרָא דְשְׂכִינְתָּא תַּתָּאָה אֲקֻרִין בִּיצִים, וְדָא אִיהוּ רִזָּא דְהַפּוֹרִס סַבְתָּ שְׁלוֹם עֲלִינוּ, אִימָא עֲלָאָה דְאִיהִי סַבְתָּ שְׁלוֹם דְּמִסְכַּךְ עֲלִיָּהּ, וְשְׁלוֹם עִמָּה, דְּאֲתָמֵר בִּיה (במדבר כה יב) הִנְנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם, וְאִית סוּפָה לְתַתָּא כִּי"ו ה"ס דְּאִיהוּ יֵאֵהֱדוּנָה"י, סוּפָת שְׁלוֹם, כִּי"ס, ת' דְּאִיהוּ תַּפְאָרַת. (דף ע"א) בְּהִהוּא זְמַנָּא יְהוֹן בְּנִין

כְּנִפְיוּ וְקָחֵהוּ אֵהוּ עַל אֲבֶרְתוֹ. זְהוּ שְׁפָתוֹב וְאֵלָּא אֲתָכֶם עַל כְּנִפְיוּ נְשָׁרִים וְאֶבִּיא אֶתְכֶם אֵלַי. עַל שְׂכִינָה בְּגִלּוּת, נִאֲמַר בִּיה וְלֹא מִצָּאָה הִינָּה מְנוּחַ וְגוֹמֵר, אֵלָּא בִּשְׁבַת יוֹמִים טוֹבִים. וּבִאֲתוֹ זְמַן מִתְיַחַדַת עִם בַּעֲלָהּ, וְכִמְה נְפִשׁוֹת יִתְרִין יוֹרְדוֹת עִמָּה לְדוֹר עִם יִרְאֵל. זְהוּ שְׁפָתוֹב וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִרְאֵל אֶת הַשְּׁבַת לְדִרְתָּם. אֲשֶׁרִי הוּא מִי שְׁמִתְקֵן לֵה דִירָה נָאָה בְּלִבּוֹ, וְכִלִּים נָאִים בְּאִיבְרִים שְׁלֹו, וְאִשָּׁה נָאָה, שְׁהִיא נִשְׁמָתוֹ, שְׁבַעֲבִילָה שְׂוֹרָה הַשְּׂכִינָה הַעֲלִינָה שְׁהִיא נִשְׁמָת כָּל חַי עֲלִיָּהּ, וְהַקְדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא הוּא שׁוֹבֵת בַּאֲחַד, וְנִפְשָׁא בַּאֲחַד, בִּשְׂכִינָה הַעֲלִינָה הוּא שׁוֹבֵת עֲלִיָּהּ, וּבִשְׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה הוּא וְנִפְשָׁא עֲלִיָּהּ, וְנוֹתֵן לָהֶם נְפִשׁוֹת יִתְרִין.

שְׂכִינָה בְּתוּלוֹת אַחֲרִיהּ רַעוּתִיהּ, שְׂכִינָה עִמָּה, וְכִמְה מְלָאכִים מְמַנֵּן וּמִשְׁמָשִׁין דְּלִהוֹן קָא אֲתִיָּאן עִמָּהוֹן, דְּאִינֹן שְׁבַעִין, דְּתִלְיִין מִן זְכוֹר וְשְׁמוֹר, וְדָא אִיהוּ וִיכְלִ"ו, כְּלִיל שְׁבַעִין וְתִרְיָן, וְאַתְקִרְיָאוּ אֵלַיִן נְפִשׁוֹת אוּשְׁפָּיִין, בְּגִין דְּלֹא שְׂרִיָּאן בִּישְׂרָאֵל אֵלָּא בְּיוֹם תַּבֵּת, וְכַד נִפִּיק שְׁבַת כְּלָהּ חֲזִרִין לְאַתְרֵיהוּ.

וְנִשְׁפָּטִין דְּאִינֹן מִטְּרָא דְשְׂכִינְתָּא עֲלָאָה אֲתִקְרִיאוּ אֲפֻרְחִין, וְנִפְשִׁין מִטְּרָא דְשְׂכִינְתָּא תַּתָּאָה אֲקֻרִין בִּיצִים, וְדָא אִיהוּ רִזָּא דְהַפּוֹרִס סַבְתָּ שְׁלוֹם עֲלִינוּ, אִימָא עֲלָאָה דְאִיהִי סַבְתָּ שְׁלוֹם דְּמִסְכַּךְ עֲלִיָּהּ, וְשְׁלוֹם עִמָּה, דְּאֲתָמֵר בִּיה (במדבר כה יב) הִנְנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם, וְאִית סוּפָה לְתַתָּא כִּי"ו ה"ס דְּאִיהוּ יֵאֵהֱדוּנָה"י, סוּפָת שְׁלוֹם, כִּי"ס, ת' דְּאִיהוּ תַּפְאָרַת. (דף ע"א) בְּהִהוּא זְמַנָּא יְהוֹן בְּנִין

הַבְּנִים בְּרִשְׁתוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא, וְקוּל יֵצֵא וְיֵאמֹר לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים. מִיָּד שְׂוִיצָא זְכוֹר וְשְׁמוֹר שֶׁל שְׁבַת וְיֵבֵא הַלֵּילָה שֶׁל יוֹם הָרָאשׁוֹן שֶׁל שְׁבַת, קוּל שְׁנֵי יוֹצֵא שְׁלַח תִּשְׁלַח.

כִּי יִקְרָא קֵץ צְפוֹר לַפְּנִיךְ - זוֹ סִכָּה, שְׁהִיא הָאֵם הַעֲלִינָה. בְּכָל עֵרָא זְהוּ שְׁפָתוֹב וְלִקְחָתֶם לָכֶם בְּיוֹם הָרָאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר. אֲפֻרְחִים, אֵלֹו שְׁבַעֲת יָמִי בְּכוֹת. אוֹ בִיצִים, שְׁבָהֶם עַל יָם שְׁבַע הַקְּפוֹת, וְסוֹד הַדְּבָר - נִקְבָּה תְּסוּבֵב גְּבֵר.

כִּי עֵרָא הָדָר, הָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה. הוּא לִוְלָב, ל"ו ל"ב נְתִיבוֹת, שְׁהוּא אֲתֻרוֹ, וְצִרִיךְ לְנַעֲנֵעַ בּוֹ לְשֵׁשֶׁת צִדִּים - אֲרַבַּע רִחוֹת, מַעֲלָה וּמַטָּה, לְעוֹרֵד עֲלִיָּו ו', וּשְׁלֹשָׁה נִעְנוּעִים לְכָל צִד עוֹלָם שְׁמוֹנָה עָר, וְצִרִיךְ אֲרַבַּע פַּעֲמִים שְׁמוֹנָה עָר, אֲחַד בְּנִטִּילַת לִוְלָב, וְהַשְּׁנִי בְּאֵנָה יְהוּ"ה, שְׁנֵי אַחֲרִים בְּהוֹדוֹ לֵה' הַתַּחֲלָה וְסוֹף, וּבְנִעְנוּעִים הַלְלוּ הֵם מִשְׁפִּילִים מִמַּעֲלָה לַמַּטָּה אֶת שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם הָאֲמוֹת, וְאַחֲרַיִם שְׁמֹנִים אֲוֹתָם, אוֹמְרִים אֲנִי וְהָיוּ הוֹשִׁיעָה נָא פַּעֲמִים, שְׁהֵם וְאִי מִן וְהָיוּ, אֲנִי וְהָיוּ מִן תַּבֵּת עַל תִּקְחָהּ הָאֵם עַל הַבְּנִים.

יָמִים הֵם מִיָּד שֶׁל אוֹפְנִים, הָאֲפֻרְחִים מִיָּד שֶׁל הַנְּעִר מִטְּרִינִין, הַבְּנִים מִיָּד שֶׁל הַפּוֹרִס, שְׁהִיא סַבְתָּ שְׁלוֹם, שְׁהִיא הַקֵּץ שֶׁל הַשְּׂכִינָה, שְׁהִיא הַעֲלִינָה מִקְּנֵנָה בְּכָל שְׁלֹשׁ הַפִּירוֹת הַעֲלִינָה, הַעֲמוּד הָאֲמָצִי כוֹלָל שֵׁשׁ סְפִירוֹת, שְׁמִקְנָנוֹת בְּמִטְּרִינִין, הָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה, מִקְּנֵנָה בְּאֻפְן, שְׁנֵאמַר בּוֹ וְהָנָה אֻפְן אֲחַד בְּאֵלַי, שְׂכִינָה מִיָּד הַפּוֹרִס נִקְרָאת

בְּרִשְׁתָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְקָלָא נִפִּיק וְיִימָא לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים, מִיָּד דְּנִפִּיק זְכוֹר וְשְׁמוֹר דְּשְׁבַת, וְיִתִּי לִילִיא דְיוֹמָא קָמָא דְשְׁבַתָּא, קָלָא תְּנִינָא נִפִּיק שְׁלַח תִּשְׁלַח.

כִּי יִקְרָא קֵץ צְפוֹר לַפְּנִיךְ, דָּא סוּפָה דְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, בְּכָל עֵרָא הוּא דְכְתִיב (ויקרא כג כ) וְלִקְחָתֶם לָכֶם בְּיוֹם הָרָאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר, אֲפֻרְחִים אֵלִיִן שְׁבַעֲת יָמִי בְּכוֹת, אוֹ בִיצִים דְּבִהוֹן עֲבָדִין שְׁבַע הַקְּפוֹת, וְרִזָּא דְמִלָּה נִקְבָּה תְּסוּבֵב גְּבֵר (ירמיה לא כא).

כִּי עֵרָא הָדָר אִימָא תַּתָּאָה, עֵרָא אִיהוּ לִוְלָב, ל"ו ל"ב נְתִיבוֹת, דְּאִיהוּ אֲתֻרוֹ, וְצִרִיךְ לְנַעֲנֵעַ בִּיה לְשֵׁית סְטִרִין, אֲרַבַּע רִחוֹת וְעִילָא וְתַתָּא, לְאַתְעָרָא עֲלִיהּ ו', וְתִלַּת נִעְנוּעִין לְכָל סְטִרָא סְלִקִין ח"י, וְצִרִיךְ אֲרַבַּע זְמַנִּין ח"י, חַד בְּנִטִּילַת לִוְלָב, וְתִרְיָן בְּאֵנָה יְי', תִּרְיָן אַחֲרִינִין בְּהוֹדוֹ לִי תַחֲלָה וְסוֹף, וּבְאֵלִין נִעְנוּעִין אִינֹן מִשְׁפִּילִין מַעֲלָא לְתַתָּא לְשְׁבַעִין וְתִרְיָן אוֹמְרִין, וְלִבְתֵּר דְּנִצְחִי לֹחַ אֲמִרִי אֲנִי וְהָיוּ הוֹשִׁיעָה נָא תִרְיָן זְמַנִּין, דְּאִינֹן וְאִי מִן וְהָיוּ אֲנִי וְהָיוּ, מִן הַחֵץ עַל בְּכָל אֲוִי"ט, וּבִהְיוּ זְמַנָּא לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים.

יָמִים אִינֹן מִטְּרָא דְאֻפְנִים, אֲפֻרְחִים מִטְּרָא דְנְעִר מִטְּרִינִין, בְּנִים מִטְּרָא דְכְּחָסָא דְאִיהִי סַבְתָּ שְׁלוֹם, דְּאִיהִי קָנָא דְשְׂכִינְתָּא, דְּאִימָא עֲלָאָה מִקְּנָנָא בְּכָחָם אֲבִתִּלַת סְפִירָן עֲלִאִין, עֲמוּדָא דְאֲמָצִיעִיתָא כְּלִיל שֵׁית סְפִירָן, מִקְּנָנִין בְּמִטְּרִינִין, אִימָא תַּתָּאָה מִקְּנָנָא בְּאֻפְן, דְּאֲתָמֵר בִּיה (יחזקאל א ט) וְהָנָה אֻפְן אֲחַד בְּאֵלַי.

שְׂכִינְתָּא מִטְּרָא דְכְּחָסָא אֲתִקְרִיאת

נָשֶׁר, וּמִטְּרָא דְנַעַר יוֹנָה, וּמִטְּרָא דְאֹפֶן צְפוּר, וּשְׂכִינְתָּא דְמוֹת אָדָם לְהִנָּה.

וְשִׁלַּח תְּשַׁלַּח תָּא חֲזִי מִלְּאָכָא אֵית דְּמִמְנָא עַל עוֹפִין, דְּאִינוּן נִפְשִׁין דְּאֵתְקִרְיָאוּ צְפָרִין, וְסַנְדְּלָפוֹ"ן שְׁמִיָּה, וּבְזִמְנָא דִישְׂרָאֵל מְקִימֵי הָאֵי פְקוּדָא, וְאִזְלַת אִימָא מִתְתַּרְכָּא, וּבְגִין צְוּוּחִין, אִיהוּ אוּלָּן זְכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה, וְיִימָא לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְהָא פְתִיב בְּךָ (תְּהִלָּם קֹהֵט) וְרַחֲמֵי עַל כָּל מַעֲשָׂיו, אִמָּאֵי גִזְרִית עַל הָאֵי עוֹפָא דְאֵתְתַרְכַּת מְקִינָה, וְכֵן מִטְטְרוּ"ן אוּלָּן זְכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה, דְּאִינוּן רוּחִין דְּפָרְחִין בְּבִנֵּי נָשָׂא, דְּמִפְחֹסָא אִינוּן נִשְׁמָתִין, וּמֵהָאֵי חֵלָּה רוּחִין, וּמֵאֹפֶן נִפְשִׁין, וְאִינוּן בְּכִרְיָאָה יִצִּירָה עֲשֵׂהָ.

וְיִוְמִין טְבִין נְחִתִּין עֲלִיָּהוּ נִשְׁמָתִין רוּחִין וְנִפְשִׁין בְּאַרְח אֲצִילוֹת, דְּאִינוּן רוּחָא דְקֻדְשָׁא מַעֲשֵׂר סְפִירָן, וְכָל מִמְנָא אוּלָּן זְכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה, דְּאִינוּן נִשְׁמָתִין דְּפָרְחִין בְּבִנֵּי נָשָׂא, וּבְזִמְנָא דִישְׂרָאֵל מְקִימֵין הָאֵי פְקוּדָא, כָּל מִמְנָא אוּלָּן זְכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מָה עֲבִיד, פְּנִישׁ לְכָל חִילִין דִּילִיָּה, וְיִימָא, וְכִי (א ב ג) כָּל מִמְנָא דְעוֹפִי דִלְתַּתָּא אוּלָּן זְכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה דְּמִמְנָא עֲלִיָּהוּ, וְלִית בְּכוּ מָאן דְּאוּלָּן זְכוּ עַל בְּנֵי דְאִינוּן יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי בְכִרֵּי יִשְׂרָאֵל, וְעַל שְׂכִינְתָּא דְאִיָּה בְּגִלוֹתָא, דְקִנָּא דִילָּה דְאִיָּה יְרוּשָׁלַם חֲרֵבָה, וּבְנוֹי בְּגִלוֹתָא תַּחַת יָד אֲדוֹנִים קִשִּׁין אוּמִין דְּעִלְמָא, וְלִית מָאן דְּבַעֲי עֲלִיָּהוּ רַחֲמֵי, וְיִוְלָן זְכוּ עֲלִיָּהוּ, בְּהֵהוּא זִמְנָא צְוּוּחַ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְאָמַר (יִשְׁעִיָּה מִח יא) לְמַעַנִי לְמַעַנִי אַעֲשֶׂה, וְאַעֲשֶׂה לְמַעַן שְׁמִי (יחֻזְקָאֵל כ יד), וּבְדָא יִתְעַר רַחֲמֵי עַל שְׂכִינְתִּיָּה וְעַל בְּנוֹי דְּבְּגִלוֹתָא.

נָשֶׁר, וּמִטְּרָא דְנַעַר יוֹנָה, וּמִטְּרָא דְאֹפֶן צְפוּר, וּשְׂכִינְתָּא דְמוֹת אָדָם לְהִנָּה. וְשִׁלַּח תְּשַׁלַּח תָּא חֲזִי מִלְּאָכָא אֵית דְּמִמְנָא עַל עוֹפִין, דְּאִינוּן נִפְשִׁין דְּאֵתְקִרְיָאוּ צְפָרִין, וְסַנְדְּלָפוֹ"ן שְׁמוֹ. וּבְזִמְנָא שְׁרָאֵל מְקִימֵים אֵת הַמְצִיָּה לָא וְהָאם הוֹלֶכֶת מְגִשֶׁת, וְהַבְּנִים צוֹעֲקִים, הוּא מְלַמֵּד זְכוֹת עַל הָעוֹפוֹת שְׁלוֹ, וְיֹאמַר לְקוּדְשׁ בְּרִיךְ הוּא, וְהָרִי כְּתוּב בְּךָ וְרַחֲמֵי עַל כָּל מַעֲשָׂיו, לְמָה גִּזְרַת עַל הָעוֹלָם שְׁנִתְּגַרְשָׁה מִקִּנְיָן וְכֵן מִטְטְרוּ"ן מְלַמֵּד זְכוֹת עַל הָעוֹפוֹת שְׁלוֹ, שְׁהֵן רוּחוֹת שְׁפוּרָחוֹת בְּבִנֵּי הָאָדָם, שְׁמַהֲכָא הֵם נִשְׁמָת, וּמֵהֵחָיָה לָא רוּחוֹת, וּמֵהָאֹפֶן נִפְשוֹת, וְהֵם בְּכִרְיָאָה יִצִּירָה עֲשֵׂהָ. וְיִוְמִים טוֹבִים יוֹרְדוֹת עֲלֵיהֶם נִשְׁמָת וְרוּחוֹת וְנִפְשוֹת בְּדֶרֶךְ אֲצִילוֹת, שְׁהֵם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ מְעַרְסִירוֹת, וְכָל מִמְנָה מְלַמֵּד זְכוֹת עַל הָעוֹפוֹת שְׁלוֹ, שְׁהֵם נִשְׁמָת שְׁפוּרָחוֹת בְּבִנֵּי אָדָם. וּבְזִמְנָא שְׁרָאֵל מְקִימֵים מְצִיָּה זֹ, כָּל מִמְנָה מְלַמֵּד זְכוֹת עַל הָעוֹפוֹת שְׁלוֹ. וְהָא עֲנֵה הַקֹּדֶשׁ בְּרִיךְ הוּא הוּא מְכַנֵּס אֵת כָּל חִילוֹתָיו וְיֹאמַר, וְכִי (מח) כָּל מִמְנָה שֶׁל הָעוֹפוֹת שְׁלֵמָה מְלַמֵּד זְכוֹת עַל הָעוֹפוֹת שְׁלוֹ שְׁהוּא מִמְנָה עֲלֵיהֶם, וְאִין בְּכֵם מִי שִׁילְמֵד זְכוֹת עַל בְּנֵי שְׁהֵם שְׂרָאֵל, בְּנֵי בְכִרֵּי שְׂרָאֵל, וְעַל הַשְׂכִּינָה שְׁהִיא בְּגִלוֹת, שְׁהֵן שְׁלָה הוּא יְרוּשָׁלַם חֲרֵבָה, וּבְנֵי בְּגִלוֹת תַּחַת יָד אֲדוֹנִים קִשִּׁים, אִמּוֹת הָעוֹלָם, וְאִין מִי שְׁמַבְקֶשׁ עֲלֵיהֶם רַחֲמִים וְיִלְמֵד עֲלֵיהֶם זְכוֹת, בְּאוֹתוֹ זְמַן צוֹעֵק הַקֹּדֶשׁ בְּרִיךְ הוּא וְאָמַר, לְמַעַנִי לְמַעַנִי אַעֲשֶׂה, וְאַעֲשֶׂה עַל שְׂכִינְתִּיָּה וְעַל בְּנוֹי בְּגִלוֹת.

וְרַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, וְהָא קִדְּם דְּגִלּוּ יִשְׂרָאֵל וּשְׂכִינְתָּא, בְּמָאֵי הוּוּ מְקִימִין שְׁלוֹת הַקֶּן, אָמַר לִיָּה רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּרִי, בְּגִין לְאַתְעָרָא רַחֲמִין עַל אִינוּן נִפְשִׁין וְרוּחִין וְנִשְׁמָתִין, דְּהוּוּ אֲזַלִּין בְּגִלוֹתָא בְּגִלְגוּלָא מִתְתַּרְכִּין מְגוּפִיָּהוּן דְּאֵתְתַרְכְּבוּ, דְּעִלִּיָּהוּ אִתְמַר דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא הוּוּ בּוֹנֵה עֲלִמִין וּמַחֲרִיבֵן, דְּאַשְׁתָּאֲרוּ חֲרִבִין גּוּפִיָּהוּן מְנִיָּהוּ, וּמְנִיעוּ דְּבִרְכָּאָן לְעִילָא גְרִים וְנַהֵר חֲרִיב וּיְבֵשׁ, וְהָכִי אוּקְמוּהוּ אִתְתַּרְכַּב בֵּית רֵאשׁוֹן וְהָאֵל הִיתָה תְּהוּ וְכֵהוּ. (דף טז ע"ב) אִתְתַּרְכַּב בֵּית שְׁנֵי וְחִשְׁףַּ עַל פְּנֵי תְּהוֹם, וּבְגִין אֵלִין נִשְׁמָתִין דְּאֵתְבְּרִיאוּ קִדְּם דְּאֵתְבְּרִי עֲלִמָא וְלִית לוֹן גּוּפִין, בְּגִין לְאַתְעָרָא רַחֲמֵי עֲלִיָּהוּ, הוּוּ מְקִימֵי הָאֵי פְקוּדָא, אָמַר לִיָּה, אָבָא, אִם כֵּן תְּלַמִּיד חָכָם דְּאִיהוּ מִטְּרָא דְּמַחֲשֶׁבָה, דְּאִתְמַר בִּיה יִשְׂרָאֵל עֲלָה בְּמַחֲשֶׁבָה לִיבְרָאוֹת, הָאֵי אוּרִיָּתָא אִיָּהִי בֵּן לְתַלְמִיד חָכָם, אִם כֵּן אִתְתָּא דִילָּה אִמָּאֵי צְרִיכָא יְבוּם, דְּהָא לֹא שׁוּוּ אִפְרָשׁוּתָא מֵאֲרִי מִתְנִיתִין לְתַלְמִידֵי חָכְמִים מִטְּרָא בְּנֵי נָשָׂא, אָמַר לִיָּה, בְּרִי, וְדָא צְרִיכָה יְבוּם, לְאֵלִין נִשְׁמָתִין דְּאֲזַלִּין עֲרִטִילָאִין מִיָּת יוֹמֵי בְּרָאשִׁית.

אָמַר לִיָּה, וְהָא פְתִיב (ויקרא כז י) לֹא יִחְלִיפְנוּ וְלֹא יִמִּיר אִתּוּ וְגוֹמֵר, וְכִי הָאֵי אִתְתָּא דְּאִיָּה קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁין, תְּהָא קִינָא לְמָאן דְּלָאוּ אִיָּהוּ מְמִינָה, דְּהָא פְתִיב (בראשית א כד) תּוֹצֵא הָאֵל נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ, וְלִית לָהּ הִרְפָּכָה אֵלָא מְמִינָה, אָמַר לִיָּה, בְּנֵי, גִלְגוּלִין אִינוּן רְזָא דְּהִרְפָּכָה, כְּגוֹן מָאן דְּמִרְפִּיב אֵילְנָא דְּלָאוּ אִיָּהוּ מִינָהּ בְּאֵילְנָא אַחֲרָא, כְּגוֹן מָאן דְּמִרְפִּיבִין אֵלְנִין דָּא בְּדָא, אָבָל עֲקָרָא דָּאִם הִמֵּר יִמִּירְנוּ, צְרִיךְ דִּיהָא קֹדֶשׁ בְּקֹדֶשׁ, דְּאֵילְנָא אִית מִטְּרָא צְרִיךְ שִׁיָּהִי קֹדֶשׁ בְּקֹדֶשׁ, שִׁישׁ עֲלֵה מִטְּרָא מִמָּה שְׁהוּא רַע, וּבְשִׁבִּיל נְאֻמָּר לֹא יִמִּיר אִתּוּ טוֹב

וְרַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, וְהָא קִדְּם שְׁגִלּוּ שְׂרָאֵל וְהַשְׂכִּינָה, בְּמָה הָיוּ מְקִימִים שְׁלוֹת הַקֶּן, אָמַר לֹא רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּנֵי, כְּדִי לְעוֹרֵר רַחֲמִים עַל אוֹתָן נִפְשוֹת וְרוּחוֹת וְנִשְׁמָתוֹת שְׁהִיוּ הוֹלְכוֹת בְּגִלוֹת בְּגִלְגוּל, מְגִרְשׁוֹת מְגוּפִיָּהֶם שְׁנַחֲרָבוּ, שְׁעֲלִיהֶם נְאֻמָּר שְׁהַקֹּדֶשׁ בְּרִיךְ הוּא הִיָּה בּוֹנֵה עוֹלָמוֹת וּמַחֲרִיבֵן, שְׁנִשְׁאָרוּ חֲרִבוֹת גּוּפִוֹתֵיהֶם מִמָּה, וּמְנִיעַת הַכְּרָכוֹת לְמַעַל גְּרָמָה, וְנַהֵר יַחֲרִיב וְיְבֵשׁ. וְכֵן פְּרָשׁוּהוּ, נַחֲרַב בֵּית רֵאשׁוֹן - וְהָאֵל הִיתָה תְּהוּ וְכֵהוּ. נַחֲרַב בֵּית שְׁנֵי - וְחִשְׁףַּ עַל פְּנֵי תְּהוֹם. וּבְשִׁבִּיל הַנִּשְׁמָתוֹת הִלְלוּ שְׁנַבְרָאוּ קִדְּם שְׁנַבְרָא הָעוֹלָם וְאִין לָהֶם גּוּפוֹת, כְּדִי לְעוֹרֵר עֲלֵיהֶם רַחֲמִים הָיוּ מְקִימִים אֵת הַמְצִיָּה לָא. אָמַר מִטְּרָא, אָבָא, אִם כֵּן, תְּלַמִּיד חָכָם שְׁהוּא מִטְּרָא הַמַּחֲשֶׁבָה, שְׁנִאֲמַר בּוּ שְׂרָאֵל עֲלָה בְּמַחֲשֶׁבָה לְהִבְרָאָת, הַתּוֹרָה לָא הִיא בֵּן לְתַלְמִיד חָכָם, אִם כֵּן, לְמָה אֲשַׁתּוּ צְרִיכָה יְבוּם, שְׁהָרִי לֹא מוּוּ הִבְדֵּל בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה בֵּין תְּלַמִּידֵי חָכְמִים לְשֹׂאֵר בְּנֵי אָדָם, אָמַר מִטְּרָא, בְּנֵי, הִיא וְדָא צְרִיכָה יְבוּם לְנִשְׁמָתוֹת הִלְלוּ שְׁהוֹלְכוֹת עֲרִטִילָאוֹת מִשְׁשֶׁת יוֹמֵי בְּרָאשִׁית. אָמַר מִטְּרָא וְהָרִי כְּתוּב לֹא יִחְלִיפְנוּ וְלֹא יִמִּיר אִתּוּ וְגוֹמֵר, וְכִי הָאֵשֶׁה לָא, שְׁהִיא קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁין וְהָאֵל נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ, וְלִית לָהּ הִרְפָּכָה אֵלָא מְמִינָה, אָמַר מִטְּרָא, בְּנֵי, גִלְגוּלִין אִינוּן רְזָא דְּהִרְפָּכָה, כְּגוֹן מָאן דְּמִרְפִּיב אֵילְנָא דְּלָאוּ אִיָּהוּ מִינָהּ בְּאֵילְנָא אַחֲרָא, כְּגוֹן מָאן דְּמִרְפִּיבִין אֵלְנִין דָּא בְּדָא, אָבָל עֲקָרָא דָּאִם הִמֵּר יִמִּירְנוּ, צְרִיךְ דִּיהָא קֹדֶשׁ בְּקֹדֶשׁ, דְּאֵילְנָא אִית מִטְּרָא צְרִיךְ שִׁיָּהִי קֹדֶשׁ בְּקֹדֶשׁ, שִׁישׁ עֲלֵה מִטְּרָא מִמָּה שְׁהוּא רַע, וּבְשִׁבִּיל נְאֻמָּר לֹא יִמִּיר אִתּוּ טוֹב

בָּרַע אֹרַע בָּטוּב, שֶׁהוּא סוּד שֶׁל
צִדִּיק וְרַע לוֹ רָשָׁע וְטוֹב לוֹ, אָכֵל
אִם הָמָר יִמְרְנוּ, וְהִיָּה הוּא
וְחַמּוּרְתּוֹ יִהְיֶה קֹדֶשׁ, וּבִזְזָה
מְרִיבִים קֹדֶשׁ בְּקֹדֶשׁ וּמִקְבָּלִים
זֶה מֵהַ, וְסוּד הַדָּבָר - מִקְבִּילוֹת
הִלְלָאֵת, וּמִיֵּן בְּמִינוֹ זֶהוּ צִדִּיק
וְטוֹב לוֹ, וְכִשְׁאוֹתָהּ נִשְׁמָה,
שְׁהִיא קֹדֶשׁ, אִינֶה מִצֻּאֵת אֵת
מִיָּה, נֶאֱמַר בָּהּ וְלֹא מִצֻּאֵה
הַיּוֹנֶה מְנוּחַ לָהּ רִגְלָהּ.

וַיִּסְדֹּר שֶׁל קֵץ צָפוֹר, שְׁנֵאמָר
 בַּהּ שִׁלַּח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם,
 וְהוֹלֶכֶת נֹדֶדֶת מִקֵּנָה, וְהֵן כָּל
 אֱלֹה יַפְעַל אֶ"ל פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ
 עִם גִּבֹּר, כִּנְגֵד שְׁלֹשָׁה שְׁלוּחִים
 שֶׁל הַיּוֹנָה, וּכְשִׁמוּצָאֵת מִקּוֹם
 לְשִׁירוֹת שָׁם, נֶאֱמָר בַּהּ וְלֹא יִסְפָּה
 שׁוּב אֵלָיו עוֹד. לְהֵבִיא זְמַן אַחֵר
 בְּהִרְפָּכָה.

וְכָל כֹּהֵן שֶׁלֹּחַ הֵקֵן הוּא בָּכֵל
הַעוֹפֹת הַקְדוּשִׁים, וְלֹא
בְּמַיִם, שֶׁהֵם נִשְׁמֹת
שְׁהוֹלְכוֹת מִגִּישׁוֹת, לְעוֹרֵר
עֲלֵיהֶם רַחֲמִים. וְמָה כְּתוּב
בְּהֵם גַּם צָפוֹר מִצָּאָה בֵּית - זֶהוּ
גִּלְגּוּל רִאשׁוֹן שֶׁהוּא נֶפֶשׁ, וְדוּרֹר
קֵץ לָהּ - זֶהוּ הַגִּלְגּוּל הַשֵּׁנִי שֶׁל
הַיּוֹנֵה, אֲשֶׁר שְׁתָּה אֶפְרוּחֶיהָ -
זֶהוּ גִלְגּוּל שְׁלִישִׁי שֶׁל הַנִּשְׁמָה,
וּמִשּׁוֹם זֶה שֶׁלַח תְּשַׁלַּח, כִּנְגֵד
נֶפֶשׁ וְרוּחַ. אֵת הָאֵם, לְרִבּוֹת
הַנִּשְׁמָה, שֶׁנֶּאֱמָר בָּהּ וּבִפְשָׁעֵיכֶם
שִׁלַּח אִמָּכֶם. אֵת הָאֵם, אֵת בָּא
לְרִבּוֹת גִּלְגּוּל שְׁלִישִׁי.

וְנִיחָם אֹתָם מִן הַיָּד הַזֹּאת וְהִנֵּה אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם אֶלְּכָהּ וְנִיחָם אֹתָם מִן הַיָּד הַזֹּאת וְהִנֵּה אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם אֶלְּכָהּ

מִן גּוֹפִיָּה מֵהָאֵי עֲלָמָא, הִכִּי מִקְפְּלִין לֹוֹן פִּעֲלָמָא דְאַתִּי, וְאַתְמַר בְּהוּן גַּם

דַּמְסָאבוּ דְאִיהוּ רַע, וּבִגְיִינָה אֶתְמַר (ויקרא כז
 א) לֹא יָמִיר אֶתוֹ טוֹב בְּרַע אוֹ רַע בְּטוֹב, דִּהְיָ
 אִיהוּ רָצָא דְצַדִּיק וְרַע לֹא רָשַׁע וְטוֹב לוֹ,
 אֲבָל (שם לג) אִם הָמָר יִמְרְנוּ, וְהִיָּה הוּא
 וְתִמּוּרְתּוֹ יִהְיֶה קָדֵשׁ, וּבִדְא מְרִכְבִּין קָדֵשׁ
 בְּקָדֵשׁ, וּמִקְבִּלִין דִּין מִן דִּין, וְרָצָא דְמִלָּה (שמות
 כו ה) מִקְבִּילוֹת הִלְלָאֵת, וּמִן בְּמִינוֹ הָאִי אִיהוּ
 צַדִּיק וְטוֹב לוֹ, וְכֵד הֵיא נִשְׁמְתָא דְאִיהִי קָדֵשׁ
 לֹא אֶשְׁפַּחַת מִינָהּ, אֶתְמַר בֵּה (בראשית ח ט)
 לֹא מִצָּאָה בְּיָנָה מְנוּחַ לָבָד רַגְלָהּ.

וַיִּרְאָה דָּקֵן צָפוֹר, וְאַתְמָר בָּהּ (דברים כב)
שֶׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, וְאַזְלָא מִנְדָּדָא (1)
מִן קִנְיָה, וְהָן כָּל אֱלֹה יַפְעֵל אֲ"ל פְּעָמִים שְׁלֹשׁ
עִם גָּבֵר (איוב לג כט),
לִקְבֹּל תֵּלֵת שְׁלוּחִים דְּיוֹנָה,
וְכַד אֲשַׁפַּחַת אֶתֶר לְשָׂרְיָא תַּמָּן, אֲתַמָּר
בָּהּ (בראשית יב)
זְמַנָּא אַחְרָא בְּהֻרְפָּכָה.

וּבְכַנִּי דָא שְׁלוּחַ הֵקֵן בְּכָל עוֹפִין קְדִישִׁין אִיהוּ,
וְלֹא בְּמִסְאֲבִין, דְּאֵנוּן נִשְׁמָתִין דְּאֻזְלִין
מִתְתַּרְכִּין, לֹא תַעְרָא רַחֲמֵי עֲלֵיהּ, וּמָה כְּתִיב
בְּהוּ (תהלים פד) גַּם צִפּוֹר מִצֵּאָה בֵּית דָּא גִלְגּוּלָא
קִדְמָאָה דְּאִיהּ נֶפֶשׁ, וּדְרוֹר קֵן לָהּ דָּא גִלְגּוּלָא
תְּנִינָא דְּרוּחָא, אֲשֶׁר שְׁתָּה אֶפְרוּחֶיהּ דָּא
גִּלְגּוּלָא תְּלִיתָאָה דְּנִשְׁמָתָא, וּבְגִין דָּא שְׁלַח
תְּשִׁלַּח לִקְבֹּל נֶפֶשׁ וְרוּחַ, אֶת הָאֵם לְרִבּוּת
נִשְׁמָתָא, דְּאִתְּמַר בֵּהּ (ישעיה נ א) וּבִפְשָׁעֵיכֶם
שְׁלַח אִמְכֶם, אֶת הָאֵם, אֶת אֲתָא לְרִבּוּת
גִּלְגּוּלָא תְּלִיתָאָה.

וּבְנֵי דָּא מָאן דְּמִקְבְּלִין אוֹשְׁפִיזִין, דְּאִינוּן
נִשְׁמָתֵין יְתִירִין, דְּאִינוּן מְרַכִּיבִין עַל־יְהוּ
בְּעָרֵב שַׁבָּת, בְּאַנְפִּין צְהוּבִין בְּחִדְוָה בְּעֻגָּא
בְּהָא עֲלָמָא, כִּד נִשְׁמָתָא וְרוּחָא וְנַפְשָׁא נִפְיָק

צָפוֹר מִצָּאָה בֵּית וכו', זָפָאָה אִיהוּ מָאן דְּמִקְבֵּל
אוֹרְחִין בְּרַעְיוֹ שְׁלִים, כְּאֵלוֹ מִקְבֵּל אֲנָפִי
שְׁכִינְתָא, דְּבִמְדָּה דְּמִדָּד בֶּר נֶשׁ בֵּה מוֹדְדִין
לִיה, אַתָּא רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה וְנָשִׁיק יָדָיו,
וְאִשְׁתַּחֲוִי לִיה כָּל חַבְרָא, וְאָמְרוּ לִיה, אֵילֵינוּ
לֹא אֶתִינָא לְעִלְמָא אֱלָא לְמִשְׁמַע מַלְיָן אֵלִין
דִּי.

אֲלֵהוּ קָא נַחִית מַעֲלָא, בְּכַמָּה
חֵילִין דְּנִשְׁמָתִין, וְכַמָּה מְלָאכָא
טוֹחַרְנִיָּה, וּשְׂכִינְתָא עֲלָא עֲטָרָה עַל כְּלָהּ,
פֶּתֶר בְּרִישׁ כָּל צְדִיק, בְּהוּא זְמָנָא קִלָּא אֶתְעַר
בְּאֵילָנָא דְלַעֲיֵלָא בְּגוּנָא, וְכַמָּה עוֹפִין
דְּנִשְׁמָתִין שְׂרִיין תַּמָּן בְּעֻנְפֵי, הָדָא הוּא
דְּכֹתִיב (דְּנִיאל ד' ח) רַבָּה אֵילָנָא וְתִקְוָא וְכוּ', וְיִימָא
הָכִי, רַבִּי רַבִּי אֲנָתָה הוּא אֵילָנָא דְרַבָּה וְתִקְוָא
בְּאֻרִּיתָא, בְּעֻנְפִין דִּילָךְ דְּאֵינוּן אֲבָרִין
קְדִישִׁין, כַּמָּה עוֹפִין שְׂרִיין תַּמָּן, דְּנִשְׁמָתִין
קְדִישִׁין כְּגוּנָא דְלַעֲיֵלָא, דְּאֶתְמַר בִּיהּ (שם ט)
וּבְעֻנְפֵיהּ יְדוּרִין צְפָרִי שְׂמָא, וְכַמָּה בְּנֵי נֶשָׂא
לְתַתָּא יִתְפַּרְנְסוּן מֵהָא (ד' קכד ע"א) חֲבוּרָא דִּילָךְ,
כִּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְאָה בְּסוּרָא יוֹמָא,
וּבְגִינִיָּה (ויקרא כה י') וְקִרְאֲתֶם דְּרוּר בְּאֵרָא וְגוֹמַר.

אֵלָּהּ הוּא וְאָמַר, כִּד נָפִיק שְׁבֹתָא וְיוֹמִין
טָבִין, וְיִשְׂרָאֵל אֵינוֹן תְּחוֹת מַמְשְׁלָה
דְּסַמְא"ל וְשִׁבְעִין מַמְנָן, וְדַחֲקִין לְיִשְׂרָאֵל,
קָלָא נָפִיק מִן שְׁמָא לְגַבְיָהּ, וְיִימָא הִכִּי, יר"א
בִּשְׁ"ת, וְדָא בְּרֵאשִׁית, יְהֵא לָךְ כִּי וּפָא מִן
שְׁמָא, וְדָא

תקונא ביעאה

יר"א בש"ת, ווי ליה לסמא"ל, פד
 קודשא בריך הוא ייתי למפרק
 לשכינתא ולישראל בנהא, ותבע מניה
 הוא לפדות את השכינה ואת ☐ ראל בניה, ותובע ממנו ומ

בְּעוֹלָם הַבָּא, וְנֹאמַר בָּהֶם גַּם
צָפוֹר מִצָּאָה בֵּית וכו'. אֲשֶׁרִי
הוּא מִי שֶׁמִּקְבֵּל אוֹרֵי חַיִּים בְּרִצּוֹן
שָׁלֵם, כְּאִלוּ מִקְבֵּל פְּנֵי שְׂכִינָה,
שֶׁבְמִדָּה שְׂאֵדָם מוֹדֵד בָּהּ
מוֹדִידִים לוֹ. בָּא רַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ
וְנִשְׁק יָדָיו, וְהִשְׁתַּחֲוֶה לוֹ כָּל
הַחֲכָרִים וְאָמְרוּ לוֹ אֱלֹהֵי לֹא
כָּאֲנוּ לְעוֹלָם אֱלֹא לְשִׁמְעַ
הַדְּבָרִים הַלֵּלוּ - דִּי.

כֹּה הָרִי אֱלִיהוּ יוֹרֵד מִלְמַעְלָה
 עַם כְּמָה חִילּוֹת שֶׁל נִשְׁמוֹת
 וְכֵמָה מְלָאכִים סְבִיבּוֹ, וְהַשְׂכִּינָה
 הָעֲלִינָה מִצִּיּוֹת עַל כֵּלָם, כְּתֹר
 בְּרָאשׁ שֶׁל כָּל צְדִיק. בְּאוֹתוֹ זְמַן
 הַתְּעוֹרֵר קוֹל בֶּן־
 בְּנִגּוּן, וְכֵמָה עוֹפוֹת שֶׁל נִשְׁמוֹת
 שׁוֹרוֹת שֵׁם בְּעֶנְפִים שְׁלוֹ. זֶהוּ
 שֶׁתּוֹכּ גְּדֹל הָאֵילָן וּמִתְחַלֵּק
 וְכו', וְיֵאמָר כֵּן, רַבִּי רַבִּי אֲתָה,
 אֲתָה הוּא עַל־
 בְּתוֹרָה, בְּעֶנְפִים שְׁלֹךְ, שֵׁם
 אֵיכָרִים קְדוּשִׁים, כְּמָה עוֹפוֹת
 שׁוֹרִים שֵׁם, שְׁנֹשְׁמוֹת קְדוּשׁוֹת
 כְּמוֹ שְׁלֻמְעֵלָה, שְׁנֹאמֵר בּוֹ
 וּבְעֶנְפָיו יִקְנֶנּוּ עוֹפוֹת הַשָּׁמַיִם,
 וְכֵמָה בְּנֵי אָדָם לֹמֵה יִתְפָּרְסוּ
 מִהַחֲבוּר לֹהֶה שְׁלֹךְ, כְּשִׁיתְּגַלֶּה
 לֹהֶה בְּדוֹר הָאַחֲרוֹן בְּסֵף
 הַיָּמִים, וּבְגִלְלוֹ וּקְרֹאתָם דְּרוֹר
 בְּאֵל וּגּוֹמֵר.

אֱלֹהֵי וְאִמִּי כְשִׁיזָאֵת שֶׁבֶת וַיָּמִים טוֹבִים, וְיִרְאֵל הֵם תַּחַת מַמְשֶׁלֶת סִמְאָל וְשִׁבְעִים מְנַחֵם וְדוּחִקִּים אֶת יִרְאֵל, קוֹל יוֹצֵא מִהַשָּׁמַיִם אֵלָיו, וַיֹּאמֶר כֹּף, יִרְאָ בִשְׁתִּי, וְזֶה בְּרֵאשִׁייתִי, תִּתְּנֶה לָּךְ בּוֹשָׁה מִן הַשָּׁמַיִם, וְזֶה

שָׁמַיָּא וְעַרְבָּא

ראשי יר"א בִּשְׁת, אוי לו
לְסמא"ל, כְּשִׁיבא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
שְׂבָעִים הָאֲמוֹת וּמֵהֶמְמָנִים שְׁלֹהֶם

לַיָּבָא מַעֲלָמָא, וְלֹא יְהֵא חֲדוּהָ קִדְמִי עַד
דִּיתַאבִּידוּ מַעֲלָמָא, וּבַהֲהוּא זְמַנָּא יְהֵא חֲדוּהָ
קִדְמִי, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (משלי יא י') וּבִאֲבָד
רְשָׁעִים רָפָה.

תקונא ע' יראה

רַאשֵׁי שִׁיר תַּא"ב, וְהָא אִיהוּ שִׁיר
מְשׁוּבָּח מִכָּל תַּיִרִים, תָּאב מִכָּל
תַּיִרִים, וְעַלִּיהָ אֶתְמַר שִׁיר תַּיִרִים אֲשֶׁר
לְשִׁלְמָה, לְמַלְךְ שֵׁת לֹוּם שְׁלוֹ, הָכִי אוֹקְמוּהוּ,
וְהָאִי שִׁיר מְתִי יתער, בזמנא דִּיתַאבִּידוּן
סמא"ל וּמִמֶּנּוּ דִּילִיָּה [לכא] מִן עֲלָמָא,
וּבַהֲהוּא זְמַנָּא אֲזִי יִשִּׁיר מִשָּׁה (שמות טו א), אֲזִי שִׁיר
לֹא כְּתִיב אֲלֵא יִשִּׁיר, וְהָא אוֹקְמוּהוּ.

וְאִי שִׁיר בָּאֲזִי, סְלִיק בְּפּוּמָא, אֲבָל שִׁיר אִיהוּ
וְדָאִי חֲכָמָת שְׁלֻמָּה, בַּהֲהוּא זְמַנָּא וְתִרְבַּח חֲכָמָת
שְׁלֻמָּה (מלכים א ה י').

נָא סְלִיק לָהּ לְאַתְרָהּ, דָּא מִשָּׁה, וְרִזָּא דְמָלָה
אֲזִי יִשִּׁיר מִשָּׁה, בָּאֲזִי סְלִיק לָהּ בְּתַלְשָׁא,
הָאִי תִגָּא דְתַלְשָׁא אִיהִי י' יִשִּׁיר, וְתִקּוּם מִן ה'
דְּמִשָּׁה וְשִׁירָא עַל רִישָׁא דו', וְאַתְעֵבִידַת תִּגָּא
ז', וְסְלִיק לָהּ עַד אֲתֵר דְּאַתְגַּזְרַת מִתַּמָּן.

סְלִיקָא לְגַבִּי י' עֲלָאָה אֶתְקַרִּיאַת שִׁיר זָכֵר,
וְכַד נִחְתָּא לְגַבִּי ה' אֶתְקַרִּיאַת שִׁירָה, הָדָא
הוּא דְכְּתִיב אֲזִי יִשִּׁיר מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת
תַּיִרָה [את ליי' וגומר, דַּעֲלָה אֶתְמַר (תהלים
קכ כב) אֲבָן מֵאֲסוּ הַבּוֹנִים וְגוֹמֵר, דָּאִיהִי אֲבָנָא
דִּי מַחַת לְצִלְמָא דַּעֲבֻדָּה זָרָה, בַּהֲהִיא זְמַנָּא
דְּאַתְמַחִי צִלְמָא דַּעֲבֻדָּה זָרָה [וּקְנָא בִישָׁא,
אֶתְמַר בַּהּ (דניאל ב לה) וְאַבְנָא דִּי מַחַת לְצִלְמָא
הוּת לְטוֹר רַב וּמִלֵּאֵת כָּל אַרְעָא, הָדָא הוּא
דְּכְתִיב (ישעיה ו ג) מִלֵּא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהָכִי
סְלִיקַת עַד דְּלֹא אֲשַׁבְּחִין לָהּ אֲתֵר, וְשִׁאֲלִין
מִלְּאֲכִין בְּגִינָה [אָה מְקוּם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ,

הַעֲלֹם, וְלֹא תַהִיָּה [מְחָה לִפְנֵי
עַד שִׁיאֲבָדוּ מִן הַעֲלֹם, וּבִאֲוֹתוֹ
[מִן תַּהִיָּה [מְחָה לִפְנֵי זֵהוּ
שְׁכָתוֹב וּבִאֲבָד רְשָׁעִים וְנָהּ.

שירי

רַאשֵׁי שִׁיר תַּא"ב, שִׁיר תַּא"ב, וְזֵהוּ
הַשִּׁיר הַמְּשֻׁבָּח מִכָּל הַשִּׁירִים,
תָּאב מִכָּל הַשִּׁירִים, וְעַלִּיו נֶאֱמַר
שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה,
לְמַלְךְ שֵׁת שֶׁהַשְׁלֹוֹם שְׁלוֹ, כִּף
פְּרִשְׁוֹהוּ. וּמִתִּי יתעורר הַשִּׁיר
[אָה] בְּזִמְנָן שִׁיאֲבָדוּ סמא"ל
וְהַמִּמְנִים שְׁלוֹ הַרְשָׁעִים מִן
הַעֲלֹם, וּבִאֲוֹתוֹ זְמַן אֲזִי יִשִּׁיר
מִשָּׁה, לֹא כְּתוּב אֲזִי שִׁיר, אֲלֵא אֲזִי
יִשִּׁיר, וְהָרִי פְרִשְׁוֹהוּ.

וְאִיר [אָה] בָּאֲזִי, עוֹלָה בַּפֶּה,
אֲבָל הַשִּׁיר הוּא וְדָאִי חֲכָמָת
שְׁלֻמָּה. בָּאֲוֹתוֹ זְמַן וְתִרְבַּח חֲכָמָת
שְׁלֻמָּה.

י' הַעֲלָה אוֹתָהּ לְמִקְוָא [אָה] זֵה
מִשָּׁה, וְסוֹד הַדְּבָר - אֲזִי יִשִּׁיר
מִשָּׁה. בְּאִיפָּה מַעֲלָה אוֹתָהּ [אָה]
בְּתַלְשָׁא. הַפְּתוּר [אָה] שֶׁל תַּלְשָׁא
הָאִי י' יִשִּׁיר, וְתִקּוּם מִן ה' שֶׁל
מִשָּׁה, וְשׁוּרָה עַל הָרֹאשׁ שֶׁל ו',
וְנַעֲלִית ז' כְּתֵר, וּמַעֲלָה אוֹתָהּ
עַד הַמְּקוֹם שְׁנִיגֻרָה מִשָּׁם.

שִׁיר [אָה] אֵל י' הַעֲלִינָה נִקְרָאת
שִׁיר זָכֵר, וּכְשִׁינִרְדַּת אֵל ה'
נִקְרָאת שִׁירָה. זֵהוּ שְׁכָתוֹב אֲזִי
יִשִּׁיר מִשָּׁה וּבְנֵי [רַאֲל] אֵת
הַשִּׁירָה [אָה] אֵת לִיהוִ"ה וְגוֹמֵר,
שְׁעָלִיָּה נֶאֱמַר אֲבָן מֵאֲסוּ הַבּוֹנִים
וְגוֹמֵר, שֶׁהָאִי אֲבָן שְׁמִכָּה אֵת
צֶלֶם הַעֲבֻדָּה זָרָה. בָּאֲוֹתוֹ זְמַן
שְׁנִיגֻרָה [אָה] לִם שֶׁל הַעֲבֻדָּה זָרָה,
הַדְּמוּת הָרַעָה, נֶאֱמַר בַּהּ וְהָאֲבָן
שֶׁהִכְתָּה אֵת [אָה] לִם נִחִיתָה לְהוֹ
גְּדוֹל וּמִלֵּאָה אֵת כָּל הָאָרֶץ. זֵהוּ
שְׁכָתוֹב מִלֵּא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ,
וְכִף עוֹלָה עַד שֶׁלֹּא מוֹצִאִים לָהּ
מְקוֹם, וְשׁוֹאֲלִים הַמִּלְּאָכִים

בְּגִלְלָה, אִיָּה מְקוּם כְּבוֹדוֹ
לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא מוֹצִאִין לָהּ
שְׁעוֹר, עַד שְׁאוּמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד
יְהוִ"ה מְקוּמוֹ, מִשּׁוּם שְׁמַעֲלָה
אוֹתוֹ עַד אֵין [אָה], שְׁהוּא י'
הָרֹאשׁ שֶׁל א'.

וְאִיר [אָה] עוֹלָה [אָה] בַּעֲמֹד הָאֲמָצְעִי
שְׁהוּא ו', עֲטָרָה עַל רֹאשׁוֹ.
כְּשַׁעֲלָה הָעֲטָרָה עַל רֹאשׁוֹ,
נֶאֱמַר בַּהּ אֵשֶׁת חֵיל עֲטָרַת
בַּעֲלָהּ, וּכְשִׁינִרְדַּת תַּחֲתִיו,
נִקְרָאת בַּת זִגְגוֹ יְחִידוֹ, הוּא כְּתֵר
לְמַעֲלָה, הַכְּתֵר שֶׁל סִפֵּר תוֹרָה,
בְּגִלְלָה נֶאֱמַר וּדְאֲשַׁתְּמַשׁ בְּתִגָּא
חָלָה, וְהָאִי נִקְדָּה שֶׁל קַלָּה א'
לְמַלְכָּהּ, כִּמּוֹ זֵה א' יְחִידוֹ לְמַעֲלָה
הוּא כִּמּוֹ זֵה א' תֵּג עַל סִפֵּר תוֹרָה,
לְמַלְכָּהּ כִּמּוֹ זֵה א' נִקְדָּה שֶׁל
הַתּוֹרָה, וּבְגִלְלָה נֶאֱמַר מִגִּיד
מִרְאשִׁית אַחֲרִית.

שִׁירָא חָהּ בִּינִיָּהם, אוֹמְרִים
מִמְקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמֵי לַעֲמוֹ,
כְּשֶׁהִסְתַּלַּקָּה מֵהֶם, שׁוֹאֲלִים אִיָּה
מְקוּם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ. וּבִאֲוֹתוֹ
זְמַן שְׁעוֹלָה הָאִי, כָּל הַחֲחִית
תִּרְפִּינָה כְּנִפְיָהם. וּמִתִּי הָאִי
עוֹלָה לְמַעֲלָה בַּעֲמָדָם [רַאֲל]
בַּעֲמִידָה. זֵהוּ שְׁכָתוֹב בַּעֲמָדָם
תִּרְפִּינָה כְּנִפְיָהם, שְׁעוֹלָה עַד אֵין
[אָה] לְשִׁאֲל מְזוֹן מַעֲלַת הָעֲלֹת,
וּכְשִׁינִרְדַּת, יוֹרְדַת מִלֵּאָה מִכָּל
[אָה] וּבֹת. בָּאֲוֹתוֹ זְמַן הַחֲחִית
פּוֹתַחֹת כְּנִפְיָהֶן אֵלֶיהָ בְּכִמָּה
שִׁירֹת וְתַשְׁבּוּחוֹת לְקַבֵּל אוֹתָהּ
[מְחָה].

וּבִאֲזִי מְקוֹם יוֹרְדָה בָּאֲוֹת ו'
שְׁהִיא בְּאֲמָצְעָה שֶׁל א' עֲמוּד
הָאֲמָצְעִי, בּוֹ קוֹרְאִים לוֹ שְׁמַע
[רַאֲל], שִׁירָא א"ל, וּבִאֲוֹתוֹ זְמַן
שִׁינִרְדַּת מֵה כְּתוּב בְּחִיּוֹת [אָה]
וְאַשְׁמַע אֵת קוֹל כְּנִפְיָהם.

ם אֵלֶיהוּ וְאֶמַר רַבִּי רַבִּי חֲזוֹר בָּךְ, בּוֹדָאִי
כַּד אִיהִי סְלִיקַת, כְּלָהּ חִיּוּן מְצַפְצָפִין
לְגַבְּהָ בְּכִמָּה שִׁירִין וְתוֹשְׁבָחִין, וְאִיהִי סְלִיקָא

וְלֹא אֲשַׁבְּחִין לָהּ שִׁיעוֹרָא, עַד דְּאֶמְרִין בְּרוּךְ
כְּבוֹד יי' מִמְקוֹמוֹ, בְּגִין דְּסְלִיקָא לִיָּה עַד אֵין
סָלָה דָּאִיהוּ י' רִישָׁא דָּא'.

וּבִאֲזִי סְלִיקַת בַּעֲמֹדָא דְּאֲמָצְעִיתָא דָּאִיהוּ ו',
עֲטָרָה עַל רִישִׁיָּה, כַּד סְלִיקַת עֲטָרָה עַל
רִישִׁיָּה אֶתְמַר בַּהּ (משלי יב ד) אֵשֶׁת חֵיל עֲטָרַת
בַּעֲלָהּ, וְכַד נִחִיתַת תַּחֲתִיָּה אֶתְקַרִּיאַת בַּת זִגְגִיָּה
יְחִידָהּ. (דף כ"א ע"א) אִיהוּ תִגָּא לְעִילָא, תִּגָּא
דְּסִפֵּר תוֹרָה, בְּגִינָה אֶתְמַר וּדְאֲשַׁתְּמַשׁ בְּתִגָּא
חָלָה, וְאִיהִי נִקְדָּה דְּקַלָּה א' לְתַתָּא, כְּגוֹנוֹנָא
דָּא א' יְחִידָהּ לְעִילָא אִיהוּ כְּגוֹנָא דָּא א' תִּגָּא
עַל סִפֵּר תוֹרָה, לְתַתָּא כְּגוֹנָא דָּא א' נִקְדָּה
דְּאוֹרִיִּיתָא, וּבְגִינָה אֶתְמַר (ישעיה מו י') מִגִּיד
מִרְאשִׁית אַחֲרִית.

אִיהִי [אָה] בִּינִיָּהוּ, אוֹמְרִים מִמְקוֹמוֹ יִפֵּן
בְּרַחֲמֵי לַעֲמוֹ, כַּד אֶסְתַּלִּיקַת מִינִיָּהוּ,
שׁוֹאֲלִים [אָה] מְקוּם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וּבַהֲהוּא
זְמַנָּא דְּסְלִיקָא אִיהִי כְּלָהּ חִיּוּן תִּרְפִּינָה
כְּנִפְיָהם (יחזקאל א כד), וְאִימְתִי סְלִיקָא אִיהִי
לְעִילָא, בַּעֲמָדָם יִשְׂרָאֵל בַּעֲמִידָה, הָדָא הוּא
דְּכְתִיב (שם) בַּעֲמָדָם תִּרְפִּינָה כְּנִפְיָהם, דְּסְלִיקַת
עַד אֵין [אָה], לְמַשָּׁאֵל מְזוֹנָא מַעֲלַת הָעֲלֹת,
וְכַד נִחִיתַת נִחִיתַת מִלֵּאָה מִכָּל טְבִין, בַּהֲהוּא
זְמַנָּא חִיּוּן פְּתַחֲחִין גְּדַפְיָהוּ לְגַבְּהָ, בְּכִמָּה שִׁירֹת
וְתוֹשְׁבָחִין לְקַבֵּלָא לָהּ בַּחֲדוּהָ.

וּבִאֲזִי אֲתֵר נִחְתַּת בָּאֲת ו' דָּאִיהִי בְּאֲמָצְעִיתָא
דָּא' עֲמוּדָא דְּאֲמָצְעִיתָא, בִּיָּה קְרָאֵן לִיָּה
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל שִׁירָא א"ל, וּבַהֲהוּא זְמַנָּא
דְּנִחְתַּת מֵה כְּתִיב בְּחִיּוּן (שם) וְאַשְׁמַע אֵת קוֹל
כְּנִפְיָהם.

ם אֵלֶיהוּ וְאֶמַר רַבִּי רַבִּי חֲזוֹר בָּךְ, בּוֹדָאִי
כַּד אִיהִי סְלִיקַת, כְּלָהּ חִיּוּן מְצַפְצָפִין
לְגַבְּהָ בְּכִמָּה שִׁירִין וְתוֹשְׁבָחִין, וְאִיהִי סְלִיקָא

על פלהו עד אין סוף, הדא הוא דכתיב (משלי לא כט) רבות בנות עשו חיל ואת עלית על פלה. דקראן לה ישראל לתתא בקריאת שמע דתיחות לגביהו, ובאן קראן לה בבן זוגה דאיהו ו', ישראל סבא, ואיהו שיר א"ל, שיר דיליה, דאם לא קראן לה ביה לא נחתא עליהו.

ובא זמנא דנחיתת קשרין לה בתפלה דיד לתתא, דתהא קשורה עמיה, ורזא דמלה ונפשו קשורה בנפשו (בראשית מד ז), וקשר דתרווייהו איהו שר"ק לתתא, ולעילא שלשל"ת תפלין על רישיה, ברזא דטעמי אתקריאת תנועה, מל טרא דנקודה יחודא, וצריך לארכא לה בתנועה דאיהו רביע עד אין סוף לעילא, וצריך לנחתא לה בחיר"ק עד אין תכלית, לאמלכא לה על תתאין.

ובשולח צריך ליחדא לה בפעלה, ובחל"ם איהי תגא על רישיה, ובחיר"ק איהי כחםא תחותיה, ובשור"ק איהו יחודא לגביה, פגוונא דא ו', וכד איהי לעילא תגא על רישיה, ואיהי פרטא (פסוקים) תחות רגלי, ואיהי ביחודא דיליה בחיקיה, אתעבידת שר"ק ק ורא דיליה, וכד בעי לתברא קליפין דאינון צלמים, בה אתקרי שב"א תבי"ר, ובה שבר תשבר מכותיהם (שמות כג כד).

אבל יחודא דיליה בנקודת שור"ק ו דאיהו יסוד ח"י עלמין, ח"י ברכאן דצלוחא, בזמנא דאינון ביחודא חדא, צריכין ישראל למיקם בצלותא בחשאי, ורזא דמלה הביאו לה בחשאי, ובגין דא בעמדם ישראל בעמידה, לאתערא לגבה ח"י ברכאן בחשאי, לארקא לה ברכאן, אתמר בחיון בעמדם ישראל בעמידה לעורר אליה שמונה ערה ברכות בחשאי

שירים ותשבחות, והיא עולה על כלם עד אין סוף. זהו שכתוב רבות בנות עשו חיל ואת עלית על פלה.

שקוראים לה ישראל מלה בקריאת שמע שתרד אליהם. ואיפה קוראים לה עם בן זוגה שהוא ו', ישראל סבא, והוא שיר א"ל, השיר שלו, שאם לא קוראים לה בו, לא יורדת עליהם.

ובא זמן שיוורדת, קושרים אותה בתפלה של יד למלה, שתהיה קשורה עמו, וסוד הדבר - ונפשו קשורה בנפשו, והקשר של שניהם הוא שור"ק למלה, ולמעלה שלשל"ת, תפלין על ראשו, בסוד עמים נקראת תנועה מלד של הנקדה יחוד, וצריך להאריך אותה עם תנועה, שהיא רביע עד אין סוף למעלה, וצריך להוריד אותה בחיר"ק עד אין תכלית, להמליך אותה על התחתונים.

ובשולח צריך ליחד אותה עם פעלה, ובחל"ם היא כתר על ראשו, ובחיר"ק היא א תחתיו, ובשור"ק היא יחוד אליו, בגין ו', וכשהיא למעלה, כתר על ראשו, והיא בת מכות רגליו, והיא ביחוד שלו בחיקו נע"ת שור"ק הקשר שלו, וכשצריך לשבר הקלפות של אותם צלמים, בה נקראת שב"א תבי"ר, ובה שבר תשבר מכותיהם.

אבל היחוד שלה בנקודת שור"ק ו שהוא יסוד חי העולמים, שמונה ערה הברכות של התפלה בזמן שהם ביחוד אחד, צריכים ישראל לעמד בתפלה בחשאי, וסוד הדבר - הביאו לה בחשאי, ומשום זה, בעמדם בחשאי, להריק לה ברכות, נאמר בחיות

בעמדם תרפינה כנפיהם, שלא צריך לשמע את כנפיהם, כמו שבחנה נאמר בה וקולה לא ישמע.

צריכים ישראל להתיחד עם בת זוגם בחשאי, בענוה, באימה, בררת ובזיע, בבוישה, כמו שבארו הראשונים פמי שפפא שד, שהיא שד מן שד"י, שבאותו זמן נעבר מן השער, וזה סוד המזוזה, שנאמר בה וכתבתם על מזוזות ביתך. מזוזות כתוב, זו מות. ואם הוא נשמע קולו, מיד לפתח את רגל, ולא עוד, אלא שהוא קטן באמנה, ולא לחנם פרשוהו הראשונים כל המשמיע קולו בתפלתו הרי זה מקטני אמנה.

ואזמן שמתחיד הקדוש ברוך הוא עם שכינתו, כל החיות מקבלים זה מלה ברכות, וכלם בקדשה, ומשום כך תקנו קדושין וברכות לכלה, וכנגד ברכה וקדשה ויחוד של הקדוש ברוך הוא, כך צריכים ישראל שהיחוד שלהם יהיה בקדשה וברכה. וכן כל מזונם בברכה וקדשה, ואין קדשה פחות מלרה, שהיא י', ומשום שפעת היא י', כמו זה - ס, בה מתקדשת פלה, וצריך להכניס אותה באצבע שלה, שהוא דיוקן של האות ו', ונע"ת ז', וצריך שני עדים, שהם כנגד ה"ה. וכשתפעת היא בראש האצבע ונע"ת ז', באותו זמן צריך לברך אותה בשבע ברכות שיורשת הפלה.

ואזמן שמתחידים, ישקני מנשיקות פיהו. מלה נשיקות פיהו שתי תפתים שלו ושתיים שלה, הם ארבע כנפי

לאחת מהן, וכד אתפלילן

תרפינה כנפיהם, דלא צריך למשמע גדפיהו פגוונא דחנה דאתמר בה (שמואל א א יא) וקולה לא ימע.

צריכין ישראל ליחדא בבת זוגייהו בחשאי, בענוה באימה בררת ובזיע בכ"ו פא, כמה דאוקמוהו קדמאין פמי שפפא שד, דאיהי שד מן ד"י, דבההוא זמנא אתעבר מתרעא, ודא רזא דמזוזה, דאתמר בה (דברים ו ט) וכתבתם על מזוזות ביתך, מזוזות כתיב זו מות, ואם הוא אשתמע קליה, מיד לפתח את רגל (בראשית ד ז), ולא עוד אלא דאיהו זעיר במהמנותא, ולא למגנא אוקמוה קדמאין כל המשמיע קולו בתפלתו הרי זה מקטני אמנה.

ואזמנא דמיחד קודשא בריך הוא בשכינתיה, פלהו חיוון מקבלין דין מן דין ברכאן, וכלהו בקדושה, ובגין דא תקינו קדושין וברכאן לכלה, ולקבל ברכה וקדושה ויחוד דקודשא בריך הוא, הכי צריכין ישראל דיהא יחודא דלהון בקדושה וברכה, והכי כל מזונייהו בברכה וקדושה, ולית קדושה בפחות מעשרה דאיהי י', (דף כג ע"ב) ובגין דטבעת איהי י' פגוונא דא ס, בה אתקדשת פלה, וצריך לאעלא לה באצבעא דילה, דאיהו דיוקנא דאת ו', ואתעבידת ז', וצריך תרין סהדין דאינון לקבל ה ה, וכד איהי טבעת ברישא דאצבעא ואתעבידת ז', בההוא זמנא צריך לברכא לה בשבע ברכאן דירתא כלה.

ואזמנא דמתחידין קני מנשיקות פיהו (שיר א), מאי נשיקות פיהו, תרין שפון דיליה ותריין דילה, אינון ארבע גדפין דחיוון, דאתמר בהון (יחזקאל א ו) וארבע כנפים

תִּרְיָן אֲנִפִּין דִּילִיה וְתִרְיָן דִּילָה, וְאַרְבַּע דְּרוּעִין
דְּתִרְוִיהוּ, אֲתִמֵּר בְּהוּן (ש) וְאַרְבַּעַה פְּנִים
לְאַחַת, וְאַרְבַּע כְּנָפִים לְאַחַת מֵהֶם, וְאִינוּן
אַרְבַּע אֲנִפִּין יְהוּ"ה, אַרְבַּע גְּדִפִין אֲדנִי,
בְּחִבּוּרָא חֲדָא יֵאָהֳדוּנָה יי.

מתחברין אתוון אקרי חשמ"ל, חיות אש
ממללן, זמנין חשות, זמנין ממללות,
ובגיניהו אתמר גדול העונה אמן יותר מן
המברך, בגין דמתחברין חתן וכלה, תמניא
אתוון פחדא.

ארבע חיוון, ואינון אריה שור נשר
אדם, אריה מקבל עליה י' במוחא,
ובזמנא דאיהו בימינא דאתמר ביה (ש) ופני
אריה אל חמין לארבעתם, הרוצה להחכים
ידרים, שור לשמאלא לקבל לבא, ה' הכל
דלבא, תמן ה' (אויב לו כב) חמין פון זהב צאתה,
בההוא זמנא דאיהו ה' בלבא, הרוצה להעשיר
יצפין.

דחילו ורחימו, אבא ואימא, דרוּעא
ימינא ושמאלא, חמין חסד וגבורה,
דסלקין לחושבן ע"ב תיבין, ורי"ו אתוון
דע"ב שמהן, ודא רזא חמין חסד עיבור כלל
תרווייהו.

דא אורייתא דשריא בפומא, וברוחא
דפומא פרחת על נשר, דנשר איהו חוטמא,
תִּרְיָן גְּדִפּוּי דִּילָה תִּרְיָן שְׁפוּוּן, וְעֵלָה
אֲתִמֵּר (קהלת יב) כִּי עֹלָה תִּמְיָם יוֹלִיף אֶת הַקּוֹל
וּבַעַל כְּנָפִים יִגִּיד דְּבָר, וְדָא עֲמוּדָא
דְּאַמְצְעִיתָא, דְּחֻכְמָה וּבִינָה אִינוּן נִסְתָּרוֹת
בְּמוֹחָא וּלְבָא בְּרַחֲמֵי וּדְחִילוּ, וְאַוְרִייתָא בְּלֹא
דְחִילוּ וּרְחִימּוּ לֹא פִּרְחַת לְעִילָא, וְכֵתֵר בִּיה
תְּלִיין בְּנִי חַי וּמְזוּנִי, דְּאִיהוּ חַי לֹא דְכֻלְהוּ,
וְאִיהוּ לֹא תְלִיא בְּמִלָּא, וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהוּ

החיות, שנאמר בהם וארבע
כנפים לאחת מהן, וכשנכללים
שני הפנים שלו ושנים שלה,
וארבעת הרועות של שניהם,
נאמר בהם וארבעה פנים לאחת
וארבע כנפים לאחת מהם, והם
ארבעה פנים יהו"ה, ארבע
כנפים אדני, בחבור אחד
יאהדוניה יי.

עליונות האותיות נקרא
חשמ"ל, חיות אש ממללות,
לפעמים חשות לפעמים
ממללות, ובגללם נאמר גדול
העונה אמן יותר מן המברך,
משום שמתחברין חתן וכלה
שמונה אותיות כאחד.

ארבע חיות, והם אריה
שור נשר אדם. אריה מקבל עליו
י' במח, ובזמן שהוא בימין,
שנאמר בו ופני אריה אל הימין
לארבעתם, הרוצה להחכים
ידרים. השור מאל כנגד הלב,
ה' הכל הלב, שם ה' חמין פון זהב
צאתה. באותו זמן שה' היא
כלב, הרוצה להעשיר יצפין.

יראה ואהבה, אבא ואמא,
זרוע ימין מאל, ויעב"ר חסד
וגבורה, שעולים לחשבון ע"ב
תבות ורי"ו אותיות של ע"ב
שמות, וזה חמין חסד עיבור כלל
עבור הכלל של שניהם.

זו תורה ששורה בפה, וברוח
של הפה פורחת על נשר, שנשר
הוא חטם, שני הכנפים שלה
שתי תמים, ועליה נאמר כי
על השמים יוליך את הקול
ובעל כנפים יגיד דבר, וזה
העמוד האמצעי, שחכמה ובינה
הם נסתרות במח וזהב באהבה
וראה, ותורה בלי יראה ואהבה
לא פורחת למעלה, ובכח
תלויים בנים חיים ומזונות,
שהוא חמין חסד עיבור כלל
תלוי בחמין, ומשום זה פרושהו,

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבוּן הַעוֹלָמִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, אָב הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִדְדָה וּבְהַשְׁתַּחֲוִיָּה, שֶׁקִּרְבָּתְנוּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוּדָתְךָ
עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ, וְנִתַּתְּ לָנוּ חֵלֶק בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה. מִה אָנוּ, מִה חַיִּינוּ, אֲשֶׁר
עֲשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל כְּזֶה. עַל כֵּן אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, שֶׁתִּמְחֹל,
וְתִסְלַח, לְכָל חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ, וְאֵל יִהְיֶה עוֹנוֹתֵינוּ מִבְּדִילִים בִּינֵינוּ לְבִינֶיךָ. וּבְכֵן
יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכַוֵּן לְבָבֵינוּ לִירְאָתְךָ וְאַהֲבָתְךָ,
וְתִקְשִׁיב אָזְנֶיךָ לְדִבְרֵינוּ אֵלֶּה, וְתַפְתַּח לְבָבֵינוּ הָעֵרֵל בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ, וְיִהְיֶה לְמוֹדֵנוּ
זֶה נַחַת רוּחַ לְפָנֵי כְּסֵא כְבוֹדְךָ פְּרִיחַ נִיחוּחַ. וְתִאֲצִיל עָלֵינוּ אוֹר מְקוֹר נְשָׁמָתְנוּ בְּכָל
בְּחִינָתֵינוּ, וְשִׁיתְנוּצְצוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם גְּלִיתָ דְּבָרֶיךָ אֵלֶּה
בְּעוֹלָם. וְזִכּוֹתָם, וְזִכּוֹת אֲבוֹתָם, וְזִכּוֹת תּוֹרָתָם, וְתִמְמִימוֹתָם, וְקִדְשָׁתָם, יַעֲמֹד לָנוּ
לְכָל נַפְשׁ בְּדָבָרִים אֵלֶּה. וּבְזִכּוֹתָם תִּאִיר עֵינֵינוּ בְּמַה שֶׁאֵנוּ לוֹמְדִים. כִּמְאֹד נַעֲיִם
זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל "גַּל עֵינֵי וְאַבְיֹטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ". יְהִי לְרַצוֹן אֲמִרֵי פִי וְהִגִּיוֹן
לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגוֹאֲלִי. כִּי יי יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּי דַעַת וְתְבוּנָה: (מְבַלָּה מִהָאֲרִיז"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבֹתֵי שִׁיתָקִים בָּנוּ עֲתָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְאֲשִׁים
דְּבָרֵי בְּפִיהּ וּבְצֵל יָדֵי פְּסִיתֶיהּ לְנִטְעָ שְׁמַיִם וְלִיסַד אֲרִיז", לְהַעֲלוֹת לְרוּחָם
וּלְתַקְּנוֹת הַרִיסוֹת וְחִרְבוֹת הַשְׁכִּינָה הַקְּדוֹשָׁה לְקִשּׁוּט וּפּוֹרְפִירָא עֲלָאָה וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל
מְכוּנוֹ יֵשֵׁב לְהַחֲזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנָהּ וְקָיָם בָּנוּ מִהֲרָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְהִיא אוֹר
הַלְבָּנָה כְּאוֹר הַחֲמָה וְאוֹר הַחֲמָה יְהִיה שְׁבַעֲתִים כְּאוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים". וְזִכּוֹת
הַרְשֵׁב יי הַקְּדוֹשׁ וּבְנוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתָם בֵּן עֲזִיָּהוּ, יַעֲמֹד לָנוּ לְתַקְּנוֹת הָעוֹלָם מִיּוֹם
שֶׁנִּבְרָא עַד סוּפּוֹ כְּרִצּוֹנוֹ וְכְרִצּוֹן יִרְאִיו. וּבְזִכּוֹת הַיּוֹתָנוּ עֲסוּקִים בְּחֻכְמָה הַזֹּאת, עַל
יְדֵה תַתְּקֵרֵב הַגְּאוּלָּה, וְיִשְׁוּעָתָהּ מִהֲרָה תַצְמִיחַ, לְעֵלּוּי שְׁכִינַת עוֹזָנוּ בְּמִהֲרָה בִּימֵינוּ.
וְיִקּוּיִם בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יְהִי אוֹר", וַיֵּצֵא עָלֵינוּ אוֹר ה', בַּיּוֹם
הַהוּא יְהִיה ה' אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד, אֲמֵן נִצַּח סֵלָה וְעַד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

הקדמה ללימוד הזהר

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזהר"ק, בדרבב רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד וטמין עצמו בספר הזהר הק' במיוחד בדרגו דרא בתראה [דור אחרון]. וזהו חלק ג' דף קכ"ג ברע"א מהימנא) כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללימוד זה"ק וכו' ויתבטלו כל הגזרות - ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (נעין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשד"י חמד (מערב"ח סי' סוף קל"ק קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר כאילו עשה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללימוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר כאילו למד הש"ס בולו, עכ"ל. - שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הפעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איד קען דיד, און דו קענסט מיד" [פירוש: אני מכיר אותך, ואתה מכיר אותי] (טעמי הפנהגים).

קריאת גדולי ורושלים בשנת תרפ"א: מעלת לימוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרענויות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא וכו' מעלמא... לשקד על לימוד הזהר לנמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלימוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערכים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאולה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כולו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושית, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ" אכ"ר.

חלומדים בחבורה - כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לכולם שלמדו כל הזהר"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זהר לאלפים. ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדרגו הנמוך - ויכל להחשב לשר האלף, ששים כל הזהר"ק, ובפלא יעץ (עוד רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית בדרבים, הנה כי כן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קיט ט"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (נעין)

בשרת פרחי קהונה חלק אר"ח סי' י"א)... וממילא כל שכן בלימוד הזהר עלינו לשמוח בסיום לימודו, שזכות לימוד הזהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות בנזכר בזהר הקדוש, ועוד שהזהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכ"ל.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"א) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות לתרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (לקה"ר הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: [על פי דברי הכפא מלך והבן איש חי ועוד] - מעלת הלימוד בזה"ק, שהלימוד ממש נהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלימודו, ובנודאי בסיום כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזהר ובנודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך יישוב ומקשיב בקולו בשלימד האדרא.

כתב המקובל הקדוש רבי אברהם אזולאי זיע"א זקנו של החיד"א בשם המקובל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשכנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגנון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על כן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובנודאי באשר ובקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים - ספר שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת באשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, וגשמת התפילה ועל דרך דברי האר"י באשר משתף עצמו עם הציבור בלימודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזה"ק מ"ה שיהיה הוא - ראשי תבות משה - שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י נשמת משה ובכוחו נצא), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בבלנים, עכ"ל האור החיים הקדוש זיע"א. ובזה"ק קראו למי שלא למד סודות התורה [ולכל הפחות לימוד בקריאה זוה"ק]. עם הארץ, ובגלל מתעבב הגאולה רח"ל. על כן כולנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלימוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרגו להתחבר לכל ישראל עם "מפעל הזהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרת רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים - על כן אחי! כל אחד וכל בלימוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

בנים חיים ומזונות לא בזכות הדבר תלוי, אלא הדבר תלוי במזל, שחסד הוא זכות. ה' קטנה דמות אדם, בה השתלם יהו"ה, והיא המלכות הקדושה, היא מצוה, עשיית המצוות, שהיא שורה במאמים ארבעים ושמונה איברים, ועל התורה והמצוה נאמר והנגלת לנו, ומצוה בלי יראה ואהבה, לא יכולה לעלות ולעמוד לפני י"ה.

היא כלולה מהכל, ועל הכל אדם, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, זו מחשבה, שעולה פלה עד אין סוף, במלכות נשלם הכל, מעלה ומטה.

והיא כלולה מארבע פרשיות של קריאת שמע, שהן מאתים ארבעים ושמונה תבות עם אל מלך נאמן, וכדי שלא יעשו הפסקה, תקנו שיחזיר השליח צבור יהו"ה אלהיכם אמת, וכשישראל אומרים שמע, אדוני החיות שומטות כנפיהם. באיזה מקום? בכנפי מצוה, שנאמר בהם על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה, שהיא כמו מעיל האפוד, שהפעמונים והרמונים הם כנגד חליות וקשרים, שולי המעיל הם כנגד כנפי מצוה.

והם חמשה קשרים, כנגד שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה, שהם כנגד חמש נימין של כנור דוד שהיה מנגן מאליו. שמונה עשרה חליות כחשבון אח"ד, שקול הנגון עולה באחד, וזה שמונה עשרה בין חליות וקשרים לכל צד עולים שבעים ושנים, וזה והוכן בחסד פס"א, חס"ד ע"ב, כל מי שמחשף בעטוף של מצוה כאלו תקן פנים וארבע כנפים, עולים ס"ד,

בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא, אלא במזלא תליא מלתא, דחסד איהו זכותא.

ה' זעירא דמות אדם, בה אשתלים יהו"ה, והיא מלכותא קדישא, איהי מצוה, עשיית פקודין, דאיהי שריא ברמ"ח אברים, ותורה ומצוה עליהו אתמר (דברים כט כח) והנגלות לנו, ומצוה בלא דחילו ורחימו לא יכילת לסלקא ולמיקם קדם י"ה.

איהי כלילא דכלא, ועל פלא אד"ם, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דא מחשבה, דסליק פלא עד אין סוף, במלכותא אשתלים פלא עילא ותתא.

ואיהי כלילא מארבע פרשין דקריאת שמע, דאינון רמ"ח תיבין עם אל מלך נאמן, ובגין דלא יעבדון הפסקה תקינו למיהדר שליחא דצבורא יי' אלהיכם אמת, וכד ישראל אמרין שמע, מארי חיוון שמטין גדפייהו, באן אתר, בכנפי מצוה דאתמר בהון (דברים כב יב) על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה, דאיהו פגיונא דמעיל האפוד, דפעמונים ורמונים אינון לקבל חליין וקשרין, שולי המעיל אינון לקבל כנפי מצוה.

ואינון ה' קשרין, לקבל שמע ישראל יי' אלהינו יי' (דברים ו ד), דאינון לקבל ה' נימין דכנור דדוד דהיה מנגן מאליו, י"ג חליין כחשבון אח"ד, דקלא דנגוונא סלקא באחד, ודא ח"י בין חליין וקשרין, לכל סטר, סלקין ע"ב, ודא איהו והוכן בחסד פס"א (ישעיה טז ה), חס"ד ע"ב, כל מאן דאתעטף בעטופא דמצוה, כאלו אתקין פרסייה לקודשא בריך הוא, ואינון יאהדונה"י, לכל חד ארבע אנפין וארבע כפא לקדוש ברוך הוא, והם יאהדונה"י, לכל אחד ארבע

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי' אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שנקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי' אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אוניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוחה. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריה אלה פעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נכשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי' צורי וגואלי. כי יי' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (תפלה מהאריז"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו כרצונו וכרצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוזנו במהרה בימינו. ויקוים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארע עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

גִּדְפִין סֶלְקִין ס"ד, וְתִמְנִיָּא אֲתוּן יאהדונה"י,
סֶלְקִין ע"ב, וְכִנְפֵי מְצוּה (דף כו ע"א) אולפין
רָא, דְּאִינוּן ח' חוּטִין לְכָל סֵטֶר, לְקַבֵּל אַרְבַּע
אַנְפִין וְאַרְבַּע גִּדְפִין דְּכָל תָּה, וּבַחֲשֹׁב עִיר
דְּחִנּוּף א"י אִיהוּ ד"י, אַיְשִׁיר בְּכָל אֶתֶר,
וְאִמְרוּ מֵאִרִי מִתְנִיתִין, כָּל מָאן דְּפָחִית לֹא
יִפְחוּת מִבֵּעַ, וְכָל מָאן דְּאִוְסִיף לֹא יוֹסִיף עַל
י"ג, וְאִינוּן שְׁבַע לְקַבֵּל שְׁבַע יְמֵי בְּרֵאשִׁית,
דְּרַמְּיָין לְשִׁבְעָה שְׁמֵהּ אַבְגִּית' וְכו', וְעַלִּיָּהּ
אַמֵּר (ישעיה ו ב) שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ
כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאַחַד, דְּבַהוֹן פְּרַחַת צְלוֹתָא
לְעִילָא, וְאַיְתָן מִן מ"ב, לְקַבֵּל מ"ב אֲכָרוֹת
דְּאִינוּן בְּתַפְלִין דִּיד וְתַפְלִין דְּרִישָׁא, וְעַלִּיָּהּ
אַמֵּר (דברים כח י) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם
י"י וְכו'.

וְאִינוּן כְּשִׁיטִין דְּכָלָה, פְּלִין דְּרִישָׁא עֲטֶרֶת
הַב פְּרִישָׁא דְּכָלָה, וְתַפְלִין דִּיד טַבַּעַת
דְּדְרוּעָא, הָא כְּלָה מִתְּקַנָּא בְּתַכְשִׁיטִין דִּילָהּ,
צִירָה לְעֵמָא לְחֶתֶן דִּילָהּ, הָדָא הוּא דְכֶתִיב (שם)
וְד' שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְהָא אִינוּן בַּחוּפָה, צִירָכִין
עֲמָא קְדִישָׁא לְמִיקָם בַּעֲמִידָה קְדָמִיהוֹן, עִם
תָּאן, לְבָרְכָא לֹוֹן בְּשִׁבְעָה בְּרַכָּאן, וְלִקְדָּשָׁא הַחֲתָן
לְכָלָה בְּקַדְמִיתָא בְּקִדּוּשִׁין, וּבַעֲמָדָם עֲמָא
קְדִישָׁא וְתָאן לְבָרְכָא לֹוֹן, חִיוּן קְדִישִׁין דִּהוּו
מִגְנָנִין בְּגִדְפִיָּהוּ רַפְיָה כְּנַפִּיָּהוּ.

שֶׁל פְּלִין דָּא אִימָא עֲלָאָה, עֲלָה
אַמֵּר (שם כח י) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם
י"י נִקְרָא עֲלֵיהּ וְרָאוּ מִמֶּה, שִׁי"ן סֶלִיק אֲתוּוֹי
ס"ס, ה' דִּיד כְּהָה שֶׁס"ה, וְרַמ"ח פְּוִדִין
דְּכָלִיל בְּרַמ"ח יְבִין דְּקִרְיָאָה שְׁמַע בְּאַרְבַּע
פְּרָשִׁין, הָא רִי"ג, עֲלִיָּהּ אַמֵּר (שמות ג ט) הָא
מִי לְעֵלְמָא בְּנִתְכְּרִי לְחֵרָר, שְׁמִי עִם י"ה
שְׁכֻלוֹת בְּמֵאֲתִים אַרְבַּעִים וּשְׁמוֹנָה תְּבוֹת שֶׁל קְרִיָּאָה שְׁמַע בְּאַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת הֵנָּה תְּרִי"ג, עֲלִיָּהּ

וּשְׁמוֹנָה אוֹתִיּוֹת יאהדונה"י
עוֹלָם ע"ב, וְכִנְפֵי מְצוּה
מִלְמָדִים סוֹד, שְׁהֵם חוּטִים
לְכָל צַד, כְּנָגְד אַרְבַּע פְּנִים
וְאַרְבַּע כְּנָפִים שֶׁל כָּל חִיָּה,
וּבַחֲשֹׁב קֶטֶן שֶׁל חֲנוּךְ, א"י
הוּא שְׁד"י, אִזְ יִשִּׁיר בְּכָל מְקוֹם.
וְאִמְרוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, כָּל מִי
שְׁפּוֹחַת, לֹא יִפְחוּת מִשְׁבַּע, וְכָל
מִי שְׁמוֹסִיף, אֵל יוֹסִיף עַל שְׁלֹשׁ
עֲשָׂרָה, וְהֵם שְׁבַע כְּנָגְד שְׁבַע
יְמֵי בְּרֵאשִׁית, שְׂרומִזִּים לְשִׁבְעָה
שְׁמוֹת אַבְגִּית' וְכָל, וְעַלִּיָּהּ
נִאֲמַר שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ
שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאַחַד,
שְׁבָהּ פּוֹרַחַת הַתַּפְּלָה לְמַעְלָה,
וְהֵם שֵׁם מ"ב, כְּנָגְד מ"ב
אֲזָכְרוֹת שְׁהֵם בְּתַפְלִין שֶׁל יֵד
וְתַפְלִין שֶׁל רֹאשׁ, וְעַלִּיָּהּ נִאֲמַר
וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם
יְהו"ה וְכָל.

וְכָל תַּכְשִׁיטֵי הַכְּלָה, תַּפְלִין
שֶׁל רֹאשׁ עֲטֶרֶת זָהָב בְּרֹאשׁ
הַכְּלָה, וְתַפְלִין שֶׁל יֵד טַבַּעַת
הַזִּירֹעַ, הָרִי כְּלָה מִתְּקַנָּא
בְּתַכְשִׁיטִים שֶׁלָּהּ, צִירָה לְקָרָא
לְחֶתֶן שֶׁלָּהּ, זֶהוּ שְׁכֵתוֹב שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל, וְהָרִי הֵם בַּחוּפָה, צִירָכִים
הָעֵם הַקְּדוֹשׁ לְעַמּוֹד בַּעֲמִידָה
בְּפִגְיָהּ, עִם חֲזָן, לְבָרְכָם בְּשִׁבְעָה
בְּרָכוֹת וְלִקְדָּשׁ אֶת הַחֲתָן עִם
הַכְּלָה בְּרֵאשׁוֹנָה בְּקִדּוּשִׁין,
וּבַעֲמָדָם הָעֵם הַקְּדוֹשׁ וְהַחֲזָן
לְבָרֵךְ אוֹתָם, הַחִיּוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת
שֶׁהֵיוּ מִגְנָנוֹת בְּכִנְפֵיהֶם, תְּרַפְיָה
כְּנַפִּיָּהוּ.

שֶׁל תַּפְלִין זֶה הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה,
עֲלֶיהָ נִאֲמַר וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ
כִּי שָׁם יְהו"ה נִקְרָא עֲלֶיהָ וְרָאוּ
מִמֶּה. שִׁי"ן עוֹלָה אוֹתִיּוֹתֵינוּ
ש"ס, שֶׁל יֵד כְּהָה שֶׁלֹּשׁ
מֵאוֹת שָׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה, וּמֵאֲתִים
אַרְבַּעִים וּשְׁמוֹנָה מֵאוֹת

נִאֲמַר זֶה שְׁמִי לְעֵלְמָא זֶה זְכָרִי
לְדֹר דֹּר. שְׁמִי עִם י"ת שֶׁס"ה,
זְכָרִי עִם ו"ה פְּרָמ"ח, וְהַכֵּל
תְּרִי"ג, הַתּוֹרָה הִיא שְׁמוֹ שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

צִיצִית הִיא כֶּסֶף, הַתַּפְּלִין
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹרֵד עַל
הַכֶּסֶף, שְׁקוֹרָאִים אוֹתוֹ בְּקִרְיָאָה
שְׁמַע, הָרִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף צִירָכִים לְעַמּוֹד
בְּשִׁבְלֵוֹ בְּתַפְלָת עֲמִידָה, שְׁלִשָּׁה
חִלּוֹת שֶׁלָּהּ בָּאִים עִם זְמִירוֹת
שִׁירוֹת וְתַשְׁבָּחוֹת.

אִי זְמַן שְׁהוּא עַל כֶּסֶף, מָה
אוֹמְרִים? אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף
רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּחִסְדִּיּוֹת.
הַתַּקּוֹן הַזֶּה הוּא לְצַדִּיקִים
גְּמוּרִים שְׁמִתְקַיְנִים כֶּסֶף לְקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא צִיצִית וּמוֹרִידִים
אוֹתוֹ בְּתַפְלִין, וְעוֹמְדִים לְפָנָיו
בְּתַפְלָה. לְבִינּוּנִים צִיצִית
וְתַפְלִין הֵם כְּמוֹ שׁוֹר לְעַל
וּכְחִמּוֹר לְמַא, וּבִשְׁבָּת נִאֲמַר
בָּהֶם לְמַעַן יָנוּחַ שׁוֹר וְחִמּוֹרָךְ.
לְרִשְׁעִים הֵם קָשָׁר לְכָל
הַמַּקְטָרִים שֶׁלָּהֶם, שְׁכָף הֵם
עֲשָׂרָה הַכְּתָרִים הַתַּחְתּוֹנִים,
שֶׁהֵרִי זֶה כְּנָגְד זֶה בְּרָא הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, אֲבָל הַכְּתָרִים
הַתַּחְתּוֹנִים הֵם קְלָפוֹת אֶל
הַכְּתָרִים הָעֲלִיּוֹנִים, שְׁמִתְלַבְּשׁוֹת
בָּהֶן עֲשָׂר אוֹתִיּוֹת בְּתַפְלָה שֶׁהֵיוּ
כְּפוֹתִים תַּחְתּוּי הַכְּתָרִים
הַתַּחְתּוֹנִים.

שְׁדִיקִים מִתְקַנִּים בְּכִנְפֵי
מְצוּה וּבְתַפְלִין, נִכְנָעִים תַּחְתֵּיהֶם
הַכְּתָרִים הַתַּחְתּוֹנִים. בְּאוֹתוֹ זְמַן
יִכְנַס הַמֶּלֶךְ לְהִיכָלוֹ, שְׁהוּא
אֲדִנִי, כְּמוֹ חֵה יאהדונה"י, הָרִי
הַמֶּלֶךְ בְּהִיכָלוֹ, מִי שְׂרֹוּצָה לְשֹׁאֵל
אֶת שְׂאֻלָּתוֹ יִכְנַס, וּמִשּׁוּם זֶה
אֲדִנִי שְׁפָתֵי תַפְתַּח. בְּשִׁלֹּשׁ
הָרֵאשׁוֹנוֹת יִסְדֵּר אֶת שְׁבָחוֹ,
כְּמוֹ עֶבֶד שְׁמִסְדֵּר אֶת שְׁבָחוֹ לְפָנָיו רַבּוֹ, שְׁשִׁלֹּשׁ אֵלֶּה כּוֹתְבִים כָּל הַזְּכוֹת, וְשִׁלֹּשׁ הָאֲחֵרוֹנוֹת

שֶׁס"ה כְּרִי עִם ו"ה רַמ"ח, נִכְלָא רִי"ג,
אוֹרִיָּתָא אִיהִי שְׁמָא דְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

צִיצִית אִיהִי כְּחֶסֶף פְּלִין קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ
הוּא דְנִחִית עַל כְּחֶסֶף, דְּקִרְאָן לִיה
בְּקִרְיָאָה שְׁמַע, הָא קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְתִיב עַל
כְּחֶסֶף, צִירָכִין לְמִיקָם בְּגִינִיָּה בְּצְלוֹתָא
דְּעֲמִידָה, לֵת חִיָּלִין דִּילָהּ אֲתִיין בְּמִירוֹת
שִׁירוֹת וְתוֹשְׁבָחוֹת.

מִנָּא דְאִיהוּ עַל פְּרִסִיָּה, מָה אֲמַרִין
א"ל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף רַחֲמִים
וּמִתְנַהֵג בְּחִסְדִּיּוֹת, הָאִי וְנִאֲ אִיהוּ לְגַבִּי
צַדִּיקִים גְּמוּרִים, דְּמִתְּנִין כְּחֶסֶף לְקוֹדֶשָׁא
בְּרִיךְ הוּא בְּצִיצִית, וְנִחֲתִין לִיה בְּתַפְלִין,
וְקִיָּמִין קְדָמוּהִי בְּצְלוֹתָא, לְבִינּוּנִים צִיצִית
וְתַפְלִין אִינוּן פֶּזֶר לְעוֹל וּכְחִמּוֹר לְמִשְׁאֹוִי,
וּבִשְׁבָּת אַמֵּר בְּהוֹן (שמות כג יב) לְמַעַן יָנוּחַ שׁוֹר
וְחִמּוֹר, לְרִשְׁעִים אִינוּן קְוִיָּה לְכָל מַקְטָרִגִּין
דְּלִהוֹן, דְּהִכִּי אִינוּן עֲשָׂרָה כְּתָרִין אִין, דְּהָא
דָּא לְקַבֵּל דָּא בְּרָא קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲבָל
כְּתָרִין אִין אִינוּן קְלִיפִין לְגַבִּי כְּתָרִין עֲלֵאִין,
דְּמִתְלַבְּשִׁין בְּהוֹן עֲשָׂר אֲתוּן בְּצְלוֹתָא, לְמַחֲוִי
כְּפוּיִין חוֹתוֹי כְּתָרִין אִין.

נִאֲ דְצַדִּיקָא מִתְּנִין בְּכִנְפֵי מְצוּה
וּבְתַפְלִין, אֲתַכְּפִיין חוֹתֵיהוּ כְּתָרִין
אִין, בְּהֵהוּא מִנָּא יַעוֹל מְלָכָא בְּהִיכָלִיה
דְּאִיהוּ אֲדִנִי, כְּגוֹנוֹנָא דָּא יאהדונה"י, הָא
מְלָכָא בְּהִיכָלִיה, מָאן דְּבַעִי לְמִשְׁאֵל שְׂאֻלָּוִי
יַעוֹל, וּבְגִין דָּא (תהלים נא יז) אֲדִנִי שְׁפָתֵי פִתְחָה,
בְּתֵלַת קְדָמָאִין יִסְדֵּר בַּר נֶשׁ שְׁבָחוֹי, כְּעַבְדָּא
דְּמִסְדֵּר שְׁבָחוֹי קְדָם רַבִּיָּה, דְּאֵלִין לֵת כְּתָבִין
כָּל כּוּוֹן, וְתֵלַת בְּתָרָאִין חֲתָמִין, וּבְגִין דָּא
צִירָה בַּר נֶשׁ לְמַחֲוִי בְּהוֹן כְּעַבְדָּא דְּמַקְבֵּל פֶּרֶס
כְּמוֹ עֶבֶד שְׁמִסְדֵּר אֶת שְׁבָחוֹ לְפָנָיו רַבּוֹ, שְׁשִׁלֹּשׁ אֵלֶּה כּוֹתְבִים כָּל הַזְּכוֹת, וְשִׁלֹּשׁ הָאֲחֵרוֹנוֹת

מרביה והלך ליה, דתמן איהי בית קבול
חותמא דק. ורא ואיהי מלכותא קדישא.

א. צריך למשאל, דתמן ו' ו', חד
מארי כתיבה וחד מארי חתימה,
ואינן ו' עלאה ו' אה, כלילין רין עשר
פרקין. לת קדמאין רישא ותריין דרועין. לת
בתראין גופא ותריין שוקין, הא אתפטר
ממלכא, בגין דא צריך למיהב. לת פסיען
לאחורא, וברא דמלה (בראשית מט לג) ויאסוף רגליו
אל המטה.

תקונא

א. (דף כו ע"ב) בר"א ש"ת, ומאי ניהו.
שית היכלין לקבל שית יומי
בראשית, אלהי"ם אימא עלאה עליהו,
דאיהי היכלא שביעאה, וכמה דאימא עלאה
אפיקת שית, הכי אימא אה אפיקת שית
ומאי ניהו את תמים ואת הא, ואינן שית
מאנין, דאמר בהון (שמות כ יא) כי ששת ימים
עשה יי את תמים ואת הא, והיכלין
אין אינן מאנין להיכלין עלאין.

ישראל הו מוצלאן, כל היכלין אלין הו
מתחין לגביהו, וכען בגלותא אמר
בהון כל תערים ננעלו, ושכינא לבר
מהיכלה, וקודשא בריך הוא לבר מהיכליה,
ומלאכא דממן על צלותין לבר מהיכליהון,
הדא הוא דכתיב (ישעיה לג ז) הן אראלם צעקו
חוצה, ולא אית לון לצלותין אתר לאעלא,
ודא איהו כל תערים ננעלו, אבל שערי
דמעה לא ננעלו, ולית מאן דאפח לון לאלין
שערים, עד דייתי מארי דדמעה, דאמר
ביה (שמות ב ו) ופח בראהו את ה' ובה
שיפתח את השערים הללו עד שיבא בעל הדמעה, שנאמר

חותמים, ומשום זה צריך אדם
להיות בהם כעבד שמקבל פרוס
מבין והולך לו, ששם הוא בית
קבול החותם של הקשר, והיא
המלכות הקדושה.
א. צריך לשאל, ששם
אחד בעלי הכתיבה ואחד
בעלי החתימה, והם עליה
תחתונה, כוללים שנים עשר
פרקים. שלש הראשונות
הראש ושתי זרועות, שלש
האחרונות הגוף ושתי שוקים,
הרי נפטר מן המלך. משום זה
צריך לתת שלש פסיעות לאחור,
וסוד הדבר ויאסוף רגליו אל
המטה.

ין א

א. בר"א ש"ת, ומה
הוא? ששה היכלות כנגד ששת
ימי בראשית. אלהי"ם, האם
העליונה עליהם, שהיא היכל
השביעי, וכמו שהאם העליונה
הוציאה שש, כך האם התחתונה
הוציאה שש, ומה הם? את
השמים ואת הא, והם ששה
כלים, שנאמר בהם כי ששת
ימים עשה יהו"ה את השמים
ואת הא, וההיכלות
התחתונים הם פלים להיכלות
העליונים.

א. היו מתפללים, כל
ההיכלות הללו היו נפתחים
אליהם, וכעת בגלות נאמר בהם
כל השערים ננעלו, והשכינה
מחל להיכלה, והקדוש ברוך
הוא מחל להיכלו, והמלאכים
הממנים על התפללות מחל
להיכליהם. זהו שכתוב הן
אראלם צעקו חצה, ואין
לתפללות מקום להכנס, וזהו כל
השערים ננעלו, אבל שערי
דמעה לא ננעלו, ואין מי
בו ותפתח ותראהו את ה' ובה

נער בכה, ולית היכלא מתפחא אלא ביה,
ודא איהו בפה, בפה דאתפח הא
היכלא לגביה, במאי אתפח ליה בדמעה,
הדא הוא דכתיב ובה נער בכה, ומד בלחמל
עליו.

א. כד ישראל פתחין בתיובא
בבכיה, מד בלחמל עליו, ודא איהו
בבכי נבאו (ירמיה לא ח), בכות בכיה דיליה
יתפנשון מן גלותא.

א. היכלא דדמעה, דלית לה רשו למפח
אלא בדמעה, ואית היכלא דנגונא,
דלית לה רשו למפח אלא בנגונא, ובגין דא
דוד מתקרב לההוא היכלא בנגונא, הדא הוא
דכתיב (מלכים ב ג טו) והיה כנגן המנגן, ואית
היכלא דנהורא, דלא מתפחא אלא לבר נש
דהו מתעסק בנהורא דאורייתא.

א. היכלא דנבואה, דלא מתפחא אלא
לבר נש דהו חכם גבור ועשיר, ואית
היכלא דיראה, דאתקרי היכל בראה, דלא
מתפחא אלא למאן דאית ביה דחילו, ואית
היכלא דענאים, דלא מתפחא אלא לענאים
דהו מתעטפים קדם יהו"ה בצלותא,
בעטופא דמצוה דציצית ותפלין ועליהו
אמר (תהלים קב א) פלה לעני כי יעטף.

א. רעא דצדיקא, דלא מתפחא אלא
לצדיקא, הדא הוא דכתיב (שם קיח ט) ה
תער לי צדיקים נבאו בו, והאי איהו תרעא
דצדיק ח"י עלמין, דאמר ביה (שם לו כה) ולא
ראיתי צדיק נעב ברעו מבש לחם, וכען
בגלותא אמר ביה (ישעיה נד א) הדיק אבד, מאי
אבד, אבד למטרוניתא, ואמר ביה (שם יט
ה) ונהר נחש ויבש, נחש בבית ראשון, ויבש
הנביעה של כל הברכות ואין מי שיתן להם, והשערים האחרים סתומים, ושער הדיק חרב

נער בכה, ואין ההיכל נפתח
אלא בו, וזהו ותפתח, שנפתח
ההיכל הזה אליו. כמה נפתח
לו? בדמעה. זהו שכתוב והנה
נער בכה, ומיד ותחמל עליו.
ו. ותפתח, כלשישראל פותחים
בתשובה בבכיה, מיד ותחמל
עליו, וזהו בבכי יבאו, בזכות
הבכיה שלו יתפנסו מן הגלות.
ו. היכל של דמעה שאין לה
רשות לפתח אלא בדמעה, ויש
היכל הנגון שאין לה רשות
לפתח אלא בנגון, ומשום זה
דוד מתקרב לאותו ההיכל
בנגון, זהו שכתוב והיה כנגן
המנגן. ויש היכל של אור שלא
נפתח אלא לאדם שהיה מתעסק
באור התורה.
ז. היכל של נבואה שלא נפתח
אלא לאדם שהוא חכם גבור
ועשיר, ויש היכל של יראה
שנקרא היכל היראה, שלא
נפתח אלא למי שיש בו יראה,
ויש היכל של עניים שלא נפתח
אלא לעניים שהיו מתעטפים
לפני יהו"ה בתפלה, בעטוף של
מצוה של ציצית ותפלין,
ועליהם נאמר תפלה לעני כי
יעטף.
ח. שער של צדיקים שלא
נפתח אלא לצדיקים, זהו
שכתוב זה השער ליהו"ה
צדיקים יבאו בו, וזהו השער של
צדיק ח"י העולמים, שנאמר בו
ולא ראיתי צדיק נעב וזרעו
מבקש לחם, וכעת בגלות נאמר
בו הדיק אבד, מה זה אבד?
אבד לגבירה, ונאמר בו ונהר
יחב ויבש, יחב בבית ראשון,
ויבש בבית שני. ומשום שאין
לו משלו, העניים צועקים בח"י
ברכות התפלה אל ח"י
העולמים, והרי הסתלק משם
הנביעה של כל הברכות ואין מי שיתן להם, והשערים האחרים סתומים, ושער הדיק חרב

בבית שני, ובגין דלית ליה מדיליה, ענין צווחין ב"י ברכאן דצלותא, לגבי ח"י עלמין, והא אס"ק מן נביעו דכל ברכאן, ולית מאן דיהיב לון, ותרעין אחרנין סתימין, ותרעא דצדיק חרבא ויבשה, כמה דעני חרב ויבש, וברא דמלה (בראשית א ט) ווהמים מן חת תמים אל מקום אחד ותרעה ב"בשה.

והרעא פתיחא אלא תרעא דדמעה, ומאי איהי בת עין, דדמעה מינה נפקא, ועלה אמר (תהלים יז ח) שמרני פאישון בת עין, ובה ובה נער פכה (שמות ב ו), לגבי קודשא ברין הוא, דירחם עליה בגלותא, הדא הוא דכתיב (תהלים קב יד) אלה תקום רחם ציון, בגין דאיהי לפת אש דאתא ייא למשה בסנה, דכתיב (שמות ג ב) וברא מלאך יי אליו בלפת אש מן הסנה, איהי ב"ת מן בראשית, ודא בראשית.

תקונא תורה

אוי (דף ט ע"א) מאמר קדמא דכלא, כלילא מעשר אמירן, ואיהי ל"ב אלהיים דעובדא דבראשית, ומסטרא דשמאלא אתייהיבת, דאיהי גבורה אלא סומקא, ובגין דא בלפת אש (שמות ג ב), נמשה הוה מסטרא דליואי מסטרא דיליה ממש, ואמאי אתגליא ליה בסנה, לא אתא דהות בדוחקא בין וצים, ועם כל דא והסנה אננו אכל, בגין שושים דאינון בנהא, דאינון ישראל, דהו עתידין למסוי בגלותא בין ערב רב דאינון קוצים, ודא איהו א (ירמיהו מו כח) פי אעשה כלה בכל הגוים אשר הדת וי שמה, ואות לא אעשה כלה.

ויבש, כמו שעני חרב ויבש, וסוד הדכת יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותרעה היבשה. ואין שער פתוח אלא שער של דמעה, ומה היא בת עין? שדמעה יוצאת ממנה, ועליה נאמר שמרני פאישון בת עין, ובה והנה נער בכה, לקדוש ברין הוא, שירחם עליה בגלות. זהו שכתוב אתה תקום תרחם ציון, משום שהיא לפת אש שנראתה למשה בסנה, שכתוב וברא מלאך יהוה אליו בלפת אש מתוך הסנה, היא ב"ת מן בראשית, וזה בראשית.

והנער פכה

אוי הוא מאמר ראשון של הפל, כלול מעשר אמירות, והיא ל"ב אלהיים של מעשה בראשית ומד שמאל נתנה, שהיא גבורה, אש אדמה, ומשום זה בלפת אש, ומשה היה מד הלויים מד של ממש, ולמה התגלה לו בסנה? להראות שהיתה בדחק בין הקוצים, ועם כל זה והסנה אינו אכל, בשביל השושים, שהם בגינה, שהם ישראל, שהיו עתידים להיות בגלות בין הערב רב שהם קוצים, וזהו הסוד כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הדחתך שמה, ואותך לא אעשה כלה.

אתה לו שכן הפלה, והיא לפת אש בין הקוצים, שהם הרשעים, כשהם דוחקים את השכינה ואת ישראל, ובר שולחם כלה, יוצאת השכינה הפלה מבניהם, ויבא החתן בשבילה, וזהו שכן

אוי ליה אגרא דכלה, דאיהי לפת אש בין וצים דאינון תיבא, כד דחקין לשכינא וישראל, אגרא דלהון כלה, נפקא שכינא כלה

הפלה הדחק, ויגאל אותם מן הגלות בשבילה, והדחק של הגלות של הערב רב את ישראל, ממחר להם את הגאלה, והרפיון שלהם מעכב לישראל את הגאלה, בגלל זה נראה למשה בלפת אש מתוך הסנה, מתוך הקוצים.

תורה לשם לראות המעשה הזה, אמר לו הקדוש ברין הוא אל תקרב הלום, של נעליך. כאן רמז שהתפשט מן הגוף שלו, שהיא נעל, לגוף אחר שהתלבש כשהתקרב, ויש מי שיאמר שהוא אשתו, והפל אמת, זה וזה.

בן לו שבת המקדש, שהוא בגין של אדם, שעתידי להחבר, ויבנה פעם אחרת על יד הקדוש ברין הוא, זהו שכתוב גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון, משום שנאמר בו ואני אהיה לה נאם יהוה חומת אש סביב, נאמר בבית המקדש בונה ירושלם יהוה.

ונא שם אצל אדם ויבן יהוה אלהיים את תלע אשר לקח מן האדם, זה חכמה, ויביאה אל האדם, זה עמוד האמצעי הדרגה של משה, ותלע הזו היא ודאי פלת משה, ועליה נאמר וברא אליו מלאך יהוה בלפת אש, שהיא בת יחידה שממנה יוצא אור התורה.

זה נאמר ותפתח ותרעהו את הילד, ותרעהו זו השכינה, שהיה בוכה בשבילה, מיד ותחמל עליו, וזהו בכי בכי יבאו ובתחנונים אובלים, בתחנונים ודאי, לקים וברחמים גדולים אקבצך.

הזה כל החיות יתעוררו

מביניהם, וייתי חתן בגינה, ודא איהו אגרא דכלה דוחקא, ויפרוק לון מן גלותא בגינה, ודוחקא דגלותא דערב רב לישראל ממחר לון פורקנא, ורפיון דילהון מעכב לון לישראל פורקנא, בגין דא אתא ליה למשה בלפת אש מן הסנה, מגו כובין.

אתקריב מן למת עובדא דא, אמר ליה חדוש ברין הוא, אל קרב הלום, של נעלי (שמות ג ה), הכא רמז דאתפ"ט מן גופא דיליה, דאיהו נעל, לגבי גופא אחרא דאתלבש כד אתקריב, ואית מאן דיימא דאיהו אתיה, נכלא קשוט דא ודא.

אוי ליה דבי מקדשא דאיהי בנינא דבר נש דעתיד לאתחרבא, ויתבטל מנא אחרא על ידא דקודשא ברין הוא, הדא הוא דכתיב גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון (חגי ב ט), בגין דאמר בו (זכריה ב ט) ואני אהיה לה נאם יי חומת אש סביב, אלאמר בכי מקדשא בונה ירושלם יי.

ואתם לגבי אדם (בראשית ב כב) ויבן יי אלהיים את תלע אשר לקח מן האדם, דא חכמה, ויביאה אל האדם, דא עמודא דאמצעיתא, דרגא חמשה, והאי צלע איהו ודאי פלת משה, ועלה אלאמר וברא אליו מלאך יי בלפת אש, דאיהי בת יחידה, דמלה נפיק נהורא דאורייתא.

וונא דא אלאמר (שמות ב ו), ופחת וראהו את הילד, וראהו דא שכינא, דהוה בכי בגינה, מד וחמול עליו, ודא הוא בבכי נבאו ובתחנונים אובלים (ירמיהו לא ח), בתחנונים ודאי, לקיימא וברחמים גדולים אקבצך (ישעיהו

האי מנא כל חיון יתעורר בקלא, ועופין

מצפצפין בשיר, לקבלא פא בחדוה בנגונא,
לקבלא קדושין מהחתן, דאינון קדוש קדוש
קדוש וכו' (שם ו א), ולית קדושה פחות
מעשרה, וקדושין אינון מסטרא דחכמה
דאיהו יי, קדש ישראל ליי, ראשית
בואתה (ירמיהו ב א), ראשית ודאי, ומתברכין
בשבע ברכאן מסטרא דאימא עלאה דאיהי
ברכה, ועלה אמר (יחזקאל מו ל) להניח ברכה
אל בית, ושבע ברכאן אינון, בשחרית שלום
לפניה ואחת לאחריה, ובערבית שלום לפניה
שלום לאחריה, ואינון שבע ספירן דכלילן
בחתן וכלה, ודא איהו שמע ישראל וגומר,
הא הכא קדושה וברכה ויחוד, בהוא מנא
אתער דוד בלא דאיהו מנגן מאליו, בעשרה
מיני ניגונים קדמא באשרי ודא בראשית.

תקונא תי

אין מן אשרי, ודא איהו אשרי
האיש, ואיהו אהיה אשר אהיה,
רישא לכל (דף ע"ב) רישין, ועלה אמר (שיר ז
א) אשף עליך פכרמל ודא פלין דרישא,
ודלת אשף פארגמן דא פלין דיד, וביה
משבחין לבת בהאי אשרי, הדא הוא
דכתיב (בראשית ל יג) באשרי כי ארונים בנות.
אין כי לאעלא תמן, אשר לא הלך בעצת
רשעים (תהלים א), דאיהי עצה בישא
מסטרא דע הדעת טוב ורע, ובדרך חטאים
לא עמד, מאן דרך חטאים ההיא דאמר
בה (משלי כ ב) פן דרך אה מנאפת, אכלה
ומחתה פיה וגומר, ובמושב לצים לא ישב,
מאן מושב לצים, דא לילית אימן דערב רב,
דאיהי מטמאה כנדה במושבה, וכן ערב רב
מטמאין במושבם לצדיקא דיתבין בינייהו
כנדה.

בכול, והעופות מצפצפים
בשיר, לקבל את הפת בשמחה
בנגון, לקבל קדושין מהחתן,
שהם קדוש קדוש קדוש וכו',
ואין קדשה פחות מעשרה,
והקדושין הם מלך של החכמה
שהיא א, קדש ישראל ליהוה
ראשית תבואתה, ראשית ודאי,
ומתברכים בשבע ברכות מלך
האם העליונה שהיא ברכה,
ועליה נאמר להניח ברכה אל
ביתך. ושבע ברכות הן
בשחרית שמים לפניה ואחת
לאחריה, ובערבית שמים לפניה
שמים לאחריה, והם שבע
ספירות שכלולות בחתן וכלה,
וזהו שמע ישראל וגומר, הרי
כאן קדשה וברכה ויחוד. באותו
זמן מתעורר דוד בכנור שהוא
מנגן מאליו בעשרה מיני נגונים,
ראשון באשרי, וזה בראשית.

תקונא תי

אין שם אשרי, וזהו
אשרי האיש, והוא אהיה אשר
אהיה, ראש לכל הראשים,
ועליה נאמר ראשף עליך
פכרמל, וזה תפלין של ראש.
ודלת ראשף פארגמן זה תפלין
של יד, ובו משבחים את הפת
באשרי הזה. זהו שכתוב באשרי
כי אשורני בנות.
י זוכה להכנס שם? אשר לא
הלך בעצת רשעים, שהיא עצה
רעה מלך של צד הדעת טוב
ורע, ובדרך חטאים לא עמד, מי
זו דרך חטאים? אותה שנאמר
בה (משלי ל) פן דרך אשה מנאפת
אכלה ומחתה פיה וגומר.
ובמושב לצים לא ישב, מי זה
מושב לצים? זו לילית, אמם של
ערב רב, שמטמאת כנדה
במושבה, וכן ערב רב מטמאים
במושבם את הדיקים שיושבים
ביניהם כנדה.

אין דאתדבק בהאי אשרי, דאיהו כתרא
ורישא דאורייתא, אמר ביה (תהלים א
א) והיה כע שתול על פלגי מים, ודא ע
מים, דאמר ביה ועלהו לא יבול, והאי
ונא קדמא.
ניינא בשיר דא חכמה, שר יי, ותלת יודיין
לאון יי יי, ואינון רישא וסופא
ואמצעיתא דאת יי, ואינון רמלין בשמא סתים
דאיהו יו"ד ה"י וא"ו ה"י, באלין לת שבח
דוד מלכא לבא דמלכא, הדא הוא
דכתיב (תהלים קכ א) שיר למעלות, לי מעלות
אינון ודאי, אינון לתין דרגין, דבהון בלא
סלקא לגבי אבא.

נימין דכאור, דאינון חמש אפרות
דאדפיר חמש מנין יהוה בהאי
ממור, חד עארי מעם יי, ב' יי שמא, ג'
יי צל, ד' יי ישמא מכל רע, ה' יי ישמר
צאת ובוא, ובהון מלכא אמר לגבי כלה,
צהלי קול בת גלים (ישעיהו י ל), בת עשרה
גלגלים, דסליק בהון יו"ד ה"א וא"ו ה"א,
בעשרה מיני נגונים.

חיון דסליק יהוה, בשיר פשוט,
כפול, משולש, מרובע, דאיהו
יהוה, דקולו סלקא כגלי ימא, וגלי ימא
דלעילא אינון עשרה גלגלין, ועליהו
אמר (שיר ה יד) ידיו גלילי הוב ממלאים
ברשיש, בתרין דרועין דבא.

הן שית פרקין, ואינון שית דרגין דכחא,
שש מעלות לפסא, וכד סליק ו' בהון,
יתעורון לגביה לקבלא ליה שרפים בגדפיהו,
הדא הוא דכתיב (ישעיהו ב) שרפים עומדים
ממעל לו שש כנפים וגומר, ומאן דסליק על
גדפיהו ופרח בהון איהו ו', כליל שית יבין דיחודא שמע ישראל,

י שדבק באשרי הזה, שהוא
כתר וראש של התורה, נאמר בו
והיה כע שתול על פלגי מים,
וזה ע חיים, שנאמר בו ועלהו
לא יבול, וזה תקון ראשון.
ני בשיר זה חכמה, שר יי,
ושלש יודיין הן סתם, והם
ראש וסוף ואמצע של האות פ,
והם רמזים בשם נסתר שהוא
יו"ד ה"י וא"ו ה"י. באלו השלש
שבח דוד המלך את בת המלך.
זהו שכתוב שיר למעלות, א
מעלות הן ודאי, אותן שלשים
דרגות שבהם הפת עולה לאב.
ה נימין של כנור, שהם
חמש אזכרות שהזכיר חמש
פעמים יהוה במזמור הזה,
אחד עזרי מעם יהוה, ב'
יהוה שמך, ג' יהוה צלך,
ד' יהוה ישמך מכל רע, ה'
יהוה ישמר צאתך ובואך.
ובהם המלך אומר לפלה, צהלי
קולך בת גלים, בת עשרה
גלגלים, שעולה בהם יו"ד ה"א
וא"ו ה"א בעשרה מיני נגונים.
בא חיון שיעולה יהוה,
בשיר פשוט, כפול, משולש,
מרובע, שהוא יהוה, שקולו
עולה כגלי הים, וגלי הים
שלמעלה הם עשרה גלגלים,
ועליהם נאמר ידיו גלילי זהב
ממלאים בשרשיש, בשתי
זרועות הפת.
הם ששה פרקים, והם שש
דרגות של הפסא, שש מעלות
לפסא, וכשעולה בהם א,
יתעוררו אליו לקבל אותו
תריפים בכנפיהם. זהו שכתוב
שרפים עומדים ממעל לו שש
כנפים וגומר, ומי שעולה על
כנפיהם ופורח בהם הוא א,
כולל שש תבות היחוד של שמע

מֵתָא רֹאֵה וְאִינְה נְרֵאִית,

מה תִּדְּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹשֵׁב בְּחֻדְרֵי חֻדְרִים, הֵכִי נִשְׁמָתָא יוֹשֵׁבַת בְּחֻדְרֵי חֻדְרִים, מַה תִּדְּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵלֵא כָל הָעוֹלָם הֵכִי נִשְׁמָתָא מֵלֵאָה אֶת כָּל הַגּוֹף, מַה תִּדְּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא דֵּן אֶת כָּל הָעוֹלָם, הֵכִי נִשְׁמָתָא דִּנְה אֶת גּוּפָא, וְחָא דִּנִּשְׁמָתָא דְאִיהִי שׁוּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּא בִינָה, מִי, וְעֵלָה אֶמֶר (ישעיה מ כה) וְאֵל מִי תִדְּמִינִי וְאִשׁוּה, אֵל מִי וּדְאִי, וְהָא אוּקְמוּהוּ מֵאִרִי מִתְנִיתִין, חֲמָה דְּבָרִים אֱלִין, חֲמָה וּדְאִי, בְּגִין דְּאִינוּן מִסְטָרָא דְהָ עֲלָאָה.

וְאִינוּן פִּלְהוּ תִּוְנִין בִּלְב, כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ מֵאִרִי מִתְנִיתִין הֵלֵב מִבִּין, הֵלֵב רוּאָה, הֵלֵב שׁוּמַע, הָאֵלָת, ה' אִיהִי חֲמֵשׁ, וְרוּחָא דְּפוּמָא דְּסִלִּיק בְּהָ קֵלָא וְאִמִּירָה וּדְבוּרָא דָּא ו', עֲרִקִין דְּלִפָּא אִינוּן פְּחִיילִין בְּתַר מִלְכָּהוֹן, וְחָא דְּמִלָּה (יחזקאל א יב) אֵל אֲשֶׁר יִהְיֶה מָה הָרוּחַ לִלְכַת יִלְכוּ, הֵכִי מִתְנַהֲגִין עֲרִקִין דְּלִפָּא לְגַבִּי רוּחָא הָרִי לָךְ רוּחַ בִּלְב, דְּנִפְיָק מִלְּאָן שְׁמַאלָא דְּלִפָּא, וְאִיהוּ הוּה רוּחַ צְפוֹנִית דְּבִטְשׁ פִּכְאוֹר דְּדוֹד, וּבְהָאִי רוּחָא הוּה בִטְשׁ בְּחֲמֵשׁ נִימִין חֲבָאוֹר, דְּאִינוּן חֲמֵשׁ פְּנֵי רִיָּאָה, וּבִקְנָה סִלִּיק קוֹל לְלִפָּא, וְאִיהוּ אֵשׁ אוּכְלָא, מֵאִוְדָנָא יְמִינָא דְּלִפָּא דְאִיהִי פִלְפִי כְּבֵד, וּמִיָּה נִפְיָק דְּבוּר, הִדָּא הוּא דְּכְתִיב (ירמיה כג כט) תִּלְאָה סָה דְּבָרִי כָּאֵשׁ, וְאִי לֹאוּ פְּנֵי רִיָּאָה דְּנִשְׁבִּין עַל לִפָּא, הוּה אוּקִיד כָּל גּוּפָא, מִחֲשָׁבָה בִּלְפָא וּדְאִי, דְּה' ה' אֶלֶן אִמִּירָה וּדְבוּרָא, ו' קֵלָא כְּלִיל פִּלָּא.

וְחָא בְּמִמּוֹר, וּדְא הוּא דְּרוּעָא יְמִינָא, הִדָּא הוּא דְּכְתִיב (תהלים צח א) מִמּוֹר שִׁירוֹ לִי שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עֲשָׂה הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ, וְעֵלָה אֶמֶר (שם טו ט) הוֹשִׁיעָה יְמִינִי, לִיהוּ"ה שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עֲשָׂה הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ, וְעֵלָה נֶאֱמַר הוֹשִׁיעָה מִיָּיִךְ, וְהוּא בְּגִלּוֹת

וְאִיהוּ בְּגִלּוֹתָא עִם שְׁכִינָא, וְאִיהוּ תְּמִיד לָהּ, וְחָא דְּמִלָּה (ישעיה נג א) וְרוּעַ יִי עַל מִי נִגְלָתָהּ, וּבִיהִי אוּמָאָה דְּפוּרְקָנָא, הִדָּא הוּא דְּכְתִיב (שם סב ח) נִשְׁבַּע יִי בִימִינוֹ וְחָבָרוּעַ עֲלוֹ, וְעוֹד (רות ג יג) חִי יִי שְׁכִבִי עַד תִּפְקֹר.

וְחָא אִי אֶתְקַרְבֵּי רוּעַ יִי, בְּגִין דְּכַף הָד בִּיה י', חֲמֵשׁ אֶצְבָּעָן ה', קְנָה דִּימִינָא דְאִיהוּ דְּרוּעָא ו', כְּתִיב בִּיה ה', וְדָא עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא דְּאֶתְקַר בִּימִינָא, לֵאמָא בִּיה שְׁכִינָא בְּגִלּוֹתָא, וְנִמְשָׁה דְאִיהוּ הָאִוְקָנָא דְּעֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, אֶמֶר בִּיה (ישעיה סג יב) מוֹלִיד לִימִין מִשְׁתֵּי רוּעַ פֶּאֶלָו, וְאִיהוּ בּוֹקַע מֵא דְּאוּרִייתָא לְגַבִּי רַע אֲבִרְהֵם דְאִיהוּ יְמִינָא, לְמַסּוֹי לִיה שֵׁם עוֹלָם, (דף כז ע"ב) וְאֶתְקַר בְּה' דְּאֲבִרְהֵם, דְאִיהוּ חֲמָה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, וּבְהָ אֵשׁ לִים מִשְׁהָ, וּמִדָּ דְּאֵשׁ לִים אֶתְגַּלִּיא עֲלִיהִי יְמִינָא, וְדָא הוּא (ישעיה נג א) וְרוּעַ יִי עַל מִי נִגְלָתָהּ.

וְחָא בְּנִגּוֹן, בְּגִין דְּהָאִי נִיגּוֹן סִלִּיק מִיָּה כְּמָה נְגִינוֹת, עוֹלִימִין מִסְטָרָא דְשְׁמַאלָא, דְּמִלְּמִן רוּחַ צְפוֹן הוּה נִחְתָּא בְּכָאוֹר דוֹד וְהוּה מְנַגֵּן מֵאֲלִיו, הִדָּא הוּא דְּכְתִיב (מלכים ב ג טז) וְהִיָּה כְּנָגֵן הַמְּנַגֵּן וְגוֹמֵר.

וְחָא רַעֲמִין נִפְקִין, הִדָּא הוּא דְּכְתִיב (איוב כו יד) וְרַעֲם גְּבוּרָתוֹ מִי יִתְבוֹנֵן, וּמִלְּמִן (ישעיה כד יט) חֲעָה הַתְּמַעֲעָה הָאֶל בְּתוֹרָעָה, מִסְטָרָא דְּמִשְׁהָ פִלְפִי חֲסֵד, מוֹט הַתְּמוּטָה אֶל בְּתַקִּיעָה, פוֹר הַתְּפוּרָרָה אֶל בְּשָׁבְרִים. בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת מִתְקַשְּׂרִים עִם גְּבוּרָה, וְנִעֲשִׂים בְּהָ תְּרוּעָה שְׁבָרִים תְּקִיעָה, וּבְהֵם רַעָה הַתְּרוּעָה וְגוֹמֵר, וְהָ יְהִיָּה בְּסוֹף הַיָּמִים, וְכָל הָאוֹתוֹת הִלְלוּ יְהוָה בְּאֶל יִשְׂרָאֵל, מִשׁוּם שֶׁשֶּׁם חֲבֵרוֹן, שֶׁשֶּׁם קְבוּרֵים הָאֲבוֹת.

נִרְאָה, כִּף הַנִּשְׁמָה רוּאָה וְאִינָה נִרְאִית. מַה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹשֵׁב בְּחֻדְרֵי חֻדְרִים, כִּף הַנִּשְׁמָה יוֹשֵׁבַת בְּחֻדְרֵי חֻדְרִים. מַה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵלֵא כָל הָעוֹלָם, כִּף הַנִּשְׁמָה מֵלֵאָה אֶת כָּל הַגּוֹף. מַה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא דֵּן אֶת כָּל הָעוֹלָם, כִּף הַנִּשְׁמָה דִּנְה אֶת גּוּפָא, וְחָא דִּנִּשְׁמָתָא דְאִיהִי שׁוּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּא בִינָה, מִי, וְעֵלָה נֶאֱמַר (ישעיה מ כה) וְאֵל מִי תִדְּמִינִי וְאִשׁוּה, אֵל מִי וּדְאִי, וְהָא אוּקְמוּהוּ מֵאִרִי מִתְנִיתִין, חֲמָה דְּבָרִים אֱלִין, חֲמָה וּדְאִי, בְּגִין דְּאִינוּן מִסְטָרָא דְהָ עֲלָאָה.

וְהֵם כָּלִם תְּקוּנִים בִּלְב, כְּמוֹ שְׁבָאֲרוּהוּ בְּעֵלִי הַמִּשְׁנָה, הֵלֵב מִבִּין, הֵלֵב רוּאָה, הֵלֵב שׁוּמַע הָרִי שֵׁלֵשׁ. הָאֵל הִיא חֲמֵשׁ, הֵכֵל וְרוּחַ הַפֶּה שְׁעוּלָה בּוֹ קוֹל וְאִמִּירָה וּדְבוּר, וְהָ אֵל, עוֹרְקִי הֵלֵב הֵם כְּמוֹ חֲלִילִים אַחֵר מִלְכָּם, וְסוֹד הַדְּבָרִים אֵל אֲשֶׁר יִהְיֶה שְׁמָה הָרוּחַ לִלְכַת יִלְכוּ, כִּף מִתְנַהֲגִים עוֹרְקִי הֵלֵב אֵל הָרוּחַ, הָרִי לָךְ רוּחַ בִּלְב, שְׁיוּצָא מֵאֶן שְׁמַאל שֶׁל הֵלֵב, וְהִיא הִיתָה הָרוּחַ פְּנוּיָת שֶׁהִכְתָּה כְּכַנּוֹר דוֹד, וּבְכֹרֶת הַזֶּה הִיָּה מְכָה בְּחֲמִשֶׁת הַנִּימִים שֶׁל הַכְּנּוֹר, שֶׁהֵם חֲמֵשׁ פְּנֵי רִאָה, וּבִקְנָה עוֹלָה הַקּוֹל לִלְב, וְהִיא אֵשׁ אוּכְלָת, מֵאֶן יְמִין שֶׁל הֵלֵב שְׁהִיא פִלְפִי כְּבֵד, וּמִמֶּנּוּ יוּצָא הַדְּבוּר, וְהוּ שְׁכָתוֹב הֵלֵא כֹה דְּבָרִי כָּאֵשׁ, וְאֵם לֹא פְּנֵי הָרִאָה שְׁנוּשְׁבוֹת עַל הֵלֵב, הִיָּה שׁוֹרֵף כָּל הַגּוֹף. הַמִּחְשָׁבָה בִּלְב, וְהָ שְׁחָ הֵם אִמִּירָה וּדְבוּר, קוֹל כּוֹלֵל הַכָּל.

וְחָא בְּמִמּוֹר, וְהוּהוּ הוּא וְרוּעַ יְמִין. וְהוּ שְׁכָתוֹב מִמּוֹר שִׁירוֹ נֶאֱמַר הוֹשִׁיעָה מִיָּיִךְ, וְהוּא בְּגִלּוֹת

אה הללויה הללויה ודא ה"ו עליה
אמר (שמות יב מב) ליל שמורים הוא
ליי, ודא איהו עמודא דאמצעיטא, וְהָא
דמלה (ימיה לא ו) השמיעו הללו, ואמרו הושע
יי את עמ את שארית ישראל, לקיים
קרא (מכה ז טו) כימי צאת מא מצרים ארצו
נפלאות.

א דמלה (קהלת ט ט) מ"ה ה"ה ה"ו
ש"היה, וביה (תהלים לג יד) מ"מכון
ש"ב ו ה"שגית, בגין דאיהו וקנא דעמודא
דאמצעיטא, בההוא מנא אתמים ברא
דמתניתין דאמר אוכלין כל ארבע, ותולין כל
חמש דהיינו אלף חמאה, ושורפין בתחלת
שש דאיהו אלף שתיתאה.

אין דלא יפרישו בין שש דאיהו עמודא
דאמצעיטא, ובין שבע דאיהו בת וגיה,
צריך לבערא שאור וחמ דאינון ערב רב,
דלא יתליין בין שש דאיהו ו', ובין שבע
דאמר בה (שם קט קסד) שבע בום הלל ו, בגין
דערב רב אפרישו בין שש לשבע במל וזה,
כמה דא אמר (שמות לב א) ברא העם כילשש
משה, ואוקמוהו ב ש, באלין שית שעין
עבדו ית עגלא, ואפרישו בין ו"ה דאינון שש
לשבע, הכי יפריש לון קודשא בריך הוא בין
שש לשבע.

אינייהו הות מ ה פרוסה לחם עני עני
ודאי, ובההוא מנא הא שלימה
בגוונא דחבב ה דאיהי מ ה שלימה, הדא
הוא דכתיב (ישעיה ל כו) והיה אור הלבנה כאור
החמה, ואמאי הות מ ה פרוסה, בגין
דאמלק מ ו רגל דילה למחוי ביה כמצוה,
ומ ה פרוסה אש ארת ד', ובגין דא מ ה
פרוסה ד', מ ה שלימה ה', ובגין דא אמרין הלל גמור והלל שאינו

אי הללויה הללויה, וזה
ה"ו, עליו נאמר ליל שמורים
הוא ליהו"ה, וזה העמוד
האמצעי, וסוד הדבב השמיעו
הללו, ואמרו הושע יהו"ה את
עמך את שארית ישראל, לקיים
את הכתוב כימי צאתך מא
מצרים ארצנו נפלאות.
א הדבב מ"ה ש"היה ה"ו
ש"היה, ובו מ"מכון ש"בתו
ה"שגית, משום שהוא הדמות
של העמוד האמצעי. באותו זמן
מתקנים סוד המשנה שאמר,
אוכלין כל ארבע ותולין כל
חמש, שהינו האלף החמישי,
ושורפים בתחלת שש, שהוא
האלף הששי.

א שלא יפרידו בין שש,
שהוא העמוד האמצעי, ובין
שבע, שהיא בת זוגו, צריך
לבער שאור וחמ, שהם ערב
רב, שלא יראו בין שש, שהוא
ג, ובין שבע, שנאמר בה שבע
ביום הולדתך, משום שערב רב
הפרידו בין שש לשבע במתן
תורה, כמו שנאמר וירא העם כי
בשש משה, ופרשוהו בשש,
בשש השעות הללו עשו את
העגל, והפרידו בין ו"ה, שהם
שש לשבע, כך יפריד אותם
הקדוש ברוך הוא בין שש
לשבע.

אה היתה מ ה פרוסה
לחם עני, עני ודאי, ובאותו זמן
היתה שלמה, כמו שכתבה
שהיא מ ה שלמה. זהו שכתוב
והיה אור הלבנה כאור החמה,
ולמה היתה מ ה פרוסה? משום
שהסתלק ממנה ג, הרגל שלה,
להיות בו כמו מצוה, ומ ה
פרוסה נשארה ג, ומשום זה
מ ה פרוסה ג, מ ה שלמה ג,

לחם עני, עני ודאי, ובאותו זמן

גמור בפסח, לקבל מ ה שלימה ומ ה
פרוסה.

אין מרור, על שם ו דאתפרש מן ה',
ודא גרים לון דוימרו א את מיהם,
איהו מרור ואיהי מרה, הדא הוא דכתיב (רות
א כ) קראן לי מרה כי המר ד"י לי, בעבודה
קשה בקשיא, פסמר בקל נמר, בין אומין
דעלמא.

אן גרים דא, י מן ד"י רשימו דברית,
דיהיב משה בערב רב, בגין דא נחית
משה מדרגיה, הדא הוא דכתיב (שמות לב ז) לך
רד כי שחת עמ, עמ ולא עמי, ועל ידיה
עתידה שכינא ליחדא עם קודשא בריך הוא,
בגין דאיהו אפריש לון, צריך ליחדא לון,
לתקנא במה דחאב, קמו כלהו חבא ונשקו
ליה, ואמרו אי לא אתינא לעלמא אלא
למשמע דא די.

אה בנ וח דאיהו נצח ישראל, ועליה
אמר (שמואל א טו כט) וגם נצח ישראל
לא יש, ועליה אמר (תהלים כב א) למנח על
אלת תחר, למנח על ת מינית (שם יב
א), מאן שמינית הוד, ואיהו נצח עליה.

אנאה בהודאה, וביה הוה משבח דוד
הודו ליי, ודא הוד ודאי, למנח
הודו, בהון רמין נצח והוד, ואינון נסין,
וביה שבח משה א, הדא הוא דכתיב (שמות טו
א) ישיר משה, בגין דאיהו הוד דיהיב
למשה, (ישעיה נח ט) א קרא ויי יענה, ואיהו
מניא יומין דמילה, ובתריה ברית דאיהו יסוד
צדיקא דעלמא, וביה אתגליא י (דף כג
ע"א) דמילה, עשיראה לעשר ספרין, ואיהו
הוד מניא יומי דחנופה, לארבעה ועשרין
יומין, דאינון ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, ומד דעלת ית טרף

ומשום כך אומרים הלל גמור
והלל שאינו גמור בפסח, כנגד
מ ה שלמה ומ ה פרוסה.
אים מרור, על שם ג
שנפרד מ, וזה גרם לה
שוימרו את חיהם, הוא מרור
והיא מרה. זהו שכתוב קראן לי
מרה כי המר שד"י לי, בעבודה
קשה בקשיא, בחמר, בקל
וחמר, בין אמות העולם.
אי גרם זה מן שד"י, הרשם
של הברית, שנתן משה בערב
רב, משום כך ירד משה
מדרגתו. זהו שכתוב לך רד כי
שחת עמך, עמך ולא עמי, ועל
ידו עתידה השכינה להתיחד עם
הקדוש ברוך הוא. משום שהוא
הפריד אותם, הוא צריך ליחד
אותם, לתקן במה שחטא. קמו
כל החברים ונשקו אותו,
ואמרו אם לא באנו לעולם
אלא לשמע את זה די.
אי בנ וח, שהוא נצח
ישראל, ועליו נאמר וגם נצח
ישראל לא ישקר, ועליו נאמר
למנח על אילת השחר, למנח
על השמינית. מי השמינית?
הוד, והוא נצח עליה.
אני בהודאה, ובו היה
משבח דוד הודו ליהו"ה, וזה
הוד ודאי, למנח הודו, בהם
רמזים נצח והוד, והם נסים,
ובו שבח משה א, זהו שכתוב
אז ישיר משה, משום שהוא הוד
שנתן למשה, אז תקרא ויהו"ה
יענה, והוא שמונה ימי מילה,
ואחרי ברית שהוא יסוד צדיק
העולם, ובו התגלת של מילה,
עשירי לעשר ספירות, וההוד
הוא שמונה ימי החנוכה,
לארבעה ועשרים ימים, שהם
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם

בפיה, שריא כ"ה על ישראל בכ"ה בכסלו, ואלין אינון כ"ה אתון דיהודא, דאינון שמע ישראל וגומר, ודא איהו חנוכ"ה חנ"ו כ"ה. אלא נצח א"מר ביה (בראשית ח ד) נח ב"יה וביה פחדש ת"ביעי, בגין דנצח ביה רמ"י נח צדיק, וביה והמים גברו מאד (שם ז ט), פד לא נטרין ישראל ברית מילה מתגברין אומין דעלמא דאינון המים ח"דונים, וכד נטרין ליה א"מר בהון (שם ח ה) והמים היו הלוד וחסור, עד תחדש העשירי דא י' דמילה, דאיהי מלכות, עשיראה לעשר ספירן.

נ"י ביהיא ירכא א"מר ביה (שם לב לב) והוא צולע על ירכו, דפרח מ"יה י', ואש"אר עקב, ת"א דמלה הוא ישופ"אש וא"ה שופ"ו עקב (שם ג טו), פד אש"לימת סופה בירך דילה, א"מר ביעקב (שם לג יח) ואלא יעקב שלם, ויעקב ודאי איהו וקנא דעמודא דאמצעיאת מסטרא דלבר, והא למשה תמן הוה, אלא מסטרא דלגאו הוה, דא מגופא, ודא מ"שמתא, ובגין דא תרין ירכין דעמודא דאמצעיאת שלים אינון נצח והוד.

נ"י י"היה עמודא דאמצעיאת שלים, פד אתחבר בשכנ"א, הדא הוא דכתיב (שם יז) ויעקב נסע ספתה לבן לו בית, הדא הוא דכתיב (שם ב כב) לבן י"י אלהי"ם את ת"לע, בההוא מנא דאתחבר עמה, ואלא יעקב שלם (שם לג יח). בההוא מנא תהא סופה שלימתא, כ"ו ה"ס, יאהדונה"י.

ם רבי אלעזר ואמר, אבא אבא, אמאי א"מר ביומא קדמא דספוט, ולקת"ם לכ"ם פ"ום הראשון פרי ע"הדר (ויקרא כג ג), אמר ליה ברי מאני קרבא בימינא נטלין לון, ובאלין הראשון פרי ע"הדר? אמר ל"ה בני, את פלי הקרב נוטלים

ועד, ומיד שעלה זית טרף בפיה, שורה כ"ה על ישראל בכ"ה בכסלו, ואלו הם כ"ה אותיות החוד, שהם שמע ישראל וגומר, וזה הוא חנוכ"ה, חנ"ו כ"ה.

א"ל בנצח נאמר ותנח התבה בחדש השביעי, משום שנצח בו רמזו נח צדיק, ובו והמים גברו מאד, כשלא שומרים ישראל ברית מילה, מתגברים אמות העולם, שהם המים הדידונים, וכששומרים אותו, נאמר בהם והמים היו הלוד וחסור, עד תחדש העשירי, זה"ל של מילה, שהיא מלכות, העשירית לעשר ספירות.

נ"י ב"אותה ירף נאמר בו, והוא צולע על ירכו, שפרחה ממנו ע, ונשאר עקב, וסוד הדבר הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב. כשנשלמה סכה בירך שלה, נאמר ביעקב ויבא יעקב שלם, ויעקב הוא ודאי דמותו של העמוד האמצעי לד החיצוני, והרי משה היה שם, אלא מ"ל שלפנים הוא היה, זה מהגוף וזה מהנשמה, ומשום זה שתי הרכים של העמוד האמצעי שלם הם נצח והוד.

נ"י יהיה העמוד האמצעי שלם? כשמתחבר עם השכינה. זהו שכתוב ויעקב נסע ספתה ויבן לו בית. זהו שכתוב ויבן יהו"ה אלהי"ם את ת"לע. באותו זמן שהתחבר עמה, ויבא יעקב שלם, באותו זמן תהיה הספה שלמה, כ"ו ה"ס, יאהדונה"י.

ם רבי אלעזר ואמר אבא אבא, למה נאמר ביום הראשון של ספוט, ולקחתם לכם ביום

ישראל שמ"ח חים בדין. משל למלך שהיה לו דין וקרב עם שבעים אמות, ולא היו יודעים מי"ח בדין. ושואלים אותו, מי"ח בדין? אמר, תסתכלו באלו שרשומים עם פלי קרב בידיהם ותדעו מי"ח בדין. ולקחתם לכם ביום הראשון פרי ע"הדר, זה אתרוג, שהיא שכינה, הלב, שהוא העקר של כל האיברים של הגוף, שהם שלשה הדסים, ולולב, ושני בדי ערבה. הלב באמצע, והאיברים סביב סביב לו. ומשום כך אתרוג זו שכינה, וכך פרושה בעלי המשנה, אם נטלה בוכנתו ואם עלה חזוית על רבו, פסול, משום שהוא דומה לשכינה, שנאמר בה כף יפה רעיתי ומום אין בך.

תמרים זה לולב, ועליו נאמר נפרצו עליו פסול, משום שזה הוא מק"ל בנטיעות, מי שמברך עליו ביום ראשון של ספוט, משום שהוא קשור ויחיד של הכל, ח"י העולמים, שהוא כנגד שמונה עשרה חליות של השדרה, ומשום זה פרושהו בעלי המשנה, לולב דומה לשדרה, וסוד הלולב צדיק פתח יפוח, וזהו כי כל בשמים ובא", ותרגם אונקלוס שאחוז בשמים ובא".

נ"י לנענע שמונה עשר נענועים לששה צדדים, שהם חותם מזרח ביה"ו ונ"ה, שש היות שיש בהם שמונה עשרה אותיות, וכלם רמזים בספר יצירה בששה צדדים, וכך פרושהו בעלי המשנה, מוליד ומביא למי שארבע רוחות העולם שלו, מעלה ומוריד למי ששמים וא"ל שלו.

ההדסים גוף עם שתי זרועות, והם כנגד העין וכנפי

מאני קרבא אינון ישראל רשימין דנצחין דינא, מתל למלפא דהיה ליה דינא וקרבא בשבעין אומין, ולא הו' ידעין מאן נצח דינא, ושאלין ליה מאן נצח דינא אמר"ם כלון באלין דרשימין במאני קרבא בידיהו, ותנדעון מאן נצח דינא, ולקת"ם לכ"ם פ"ום הראשון פרי ע"הדר דא אתרוג, דאיהי שכנ"א, לפא, דאיהו ע"רא דכל אברין דגופא, דאינון לת הדסים, ולולב ותרי בדי ערבה, לפא באמצעיאת, ואברין סחור סחור ליה, ובגין דא אתרוג דא שכנ"א, והכי אוקמוה מארי מתניתין, אי נטלה בוכנתו, ואי עלה ח"ית על רובו, פסול, בגין דאיהו דמי לשכנ"א, דא"מר בה (שיר ד י) כף יפה רעיתי ומום אין בך.

מרים דא לולב, ועליה א"מר נפרצו עליו פסול, בגין דדא איהו מק"ל בנטיעות, מאן דמברך עליה ביומא קדמא דספוט, בגין דאיהו ק"ורא ויחודא נ"לע, ח"י עלמין, דאיהו לקבל ח"י חולין דשדרה, ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין, לולב דומה לשדרה, ת"א דלולב צדיק פ"מר יפוח, ודא איהו ח"י א"ל פ"ל כל מים ובא", ותרגם אונקלוס דאחיד בשמ"א ובארעא.

נ"י לנענעא ח"י נענועין בשית סטרין, דאינון חותם מ"רח ביה"ו וכו', שית ת"ו"ת דאית בהון מני סרי אתון, וכלהו רמ"ין בספר יצירה בשית סטרין, והכי אוקמוהו מארי מתניתין, מוליד ומביא למאן דארבע רוחות העולם דילה, מעלה ומוריד למאן דשמ"א וארעא דילה.

הדסין גוף ותרין דרועין, ואינון לקבל עינא וכנפי עינא, רי בדי ערבות לקבל

רִין שׁוֹקִין, וְלִקְבֹּל רִין שְׁפוּן, וְכַד אִינוֹן
פִּלְהוּ אֲגוּדָה חֲדָא בְּלוּלָב דְּאִיהוּ שְׁדֵּרָה, מַה
פְּתִיב (שיר השירים ז ט) אֲמַרְי אֶעֱלֶה בְּתִמְרָא, א'
אֲתֵרוּג ע' עֲרֵבָה ל' לֹולָב ה' הֶדֶס, פִּלְהוּ
אֲתַעֲבִידוּ לִקְבֹּל אֲרַבַּע מִיָּנִין דְּמִרְכָּבָא, הֲרוֹכֵב
בְּהוֹן אִיהוּ יְהו"ה (דף כ"ב ע"ג) וְצִרִיךְ לִסְדָּרָא
בְּהוֹן בְּתִפְּהָ, פְּגוּוֹנָא דְּמִבְּחָ, וְלִמָּאן לִגְן,
דְּאֲתַנְטֵעוּ אֵלַיִן נְטִיעִין פִּיהָ, וְחָא דְּמִלְּהָ נִקְבָּה
סוֹכֵב גָּבֵר (ירמיה לא כא), נִקְבָּה נ' מִן גֵּן, גָּבֵר ג'
מִן גֵּן, גִּין הוּא כְּלִיל לַת וְחִמְשִׁין סְדָרִין
דְּאוֹרֵייתָא דְּבִכְתָּב, וְשִׁבַּע יוֹמִין דְּסוּפוֹת, הָא
שִׁין לִקְבֹּל שִׁין מִסְכָּוֹת.

יְיָ עֲצֵרַת חַג בְּפִנֵּי עֲצֻמוֹ, פִּיהָ נִבְיָעוּ
דְּאוֹרֵייתָא, לֹאֲשָׁקָאָה אֵילָנָא, דְּאִיהוּ
נְטוּעַ בְּגֵן, וְשִׁרְשׁוֹ וְעִנְפוֹי אִיהוּ, פְּגוּוֹנָא דְּחוּג
הָא (ישעיה מ כב), דְּכָל חֲגִין מִתְחַגְּגִין בֵּהָ.
וְיָאָה פֶּרָה וְדָא אִיהוּ רִנְנוּ צְדִיקִים פִּינִי
(תהלים לג א), וְדָא דְּרָגָא דְּצְדִיק ח"י
עֲלָמִין, מִן בָּהָה, וּבִיהָ פּוֹרְקָנָא, הָדָא הוּא
דְּכְתִיב (ירמיה כג ה) צִמְחָ צְדִיק, (זכריה ו
יב) וּמִן חֲלוֹתֵי יִצְמָח, מִן חֲלוֹתֵי יוֹדָא, הִיאָה
דְּאִיהִי עֲשִׁירִית לְכַלָּא, וְצְדִיק נְטִיל מִן מֵאֵלָא,
וְעִמּוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא מִימִינָא, הָדָא הוּא
דְּכְתִיב (דברים לג ב) מִימִינוֹ אֵשׁ דֵּת לְמוֹ.

הָהוּא מִנָּא דִּיהוֹן רִין שְׁמֵהּ פְּחָדָא,
אֲתַעֲרָא בְּחָא דְּמִלְּכָא, בְּשִׁיר
תִּירִים וּמִשְׁלֵי נִקְהֵלָת, דְּאִינוֹן אִיחָה שְׁלֹשֶׁת
אֲלָפִים מִשְׁל, לַת יוֹדִיין, דְּאִינוֹן לַת טִפִּין
דְּמוֹחָא, דְּנִחְתִּין מִן יי, וְלֹאֲן אֲתַמְשְׁכוּ לְגַבִּי
צְדִיק, דְּאִיהוּ קִשְׁתַּת הִפְרִית וּמַה דִּיהוּ קִטָּן
אֲתַעֲבִיד גְּדוּל, וְחָא דְּמִלְּהָ שׁוֹפֵר הוּלָךְ פֶּרָה
גְּדוּל, מִתִּי יֵהָא רִיק חָא פְּדוּקָנָא דָא.

רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאִמֵּר, עֲלֵאִין אֲתִי קִנּוּ

וְחָא בְּמֵאנֵי קִרְכָּא לְגַבִּי חוּיָא, דְּאִיהוּ
מִמְּנָא בְּטוּרִין רַבְרִבִּין, וְאִיהוּ קִטִּיל לְאָדָם
קְדָמָאָה, וְלִכְל דְּרִין דִּיהוּ אֲבִתְרִיהָ, וּבִגִּין דָּא
פְּחָא נְפִיק בְּכָל יוֹמָא, מֵאֵן דְּקִטִּיל הָהוּא
חוּיָא דְּאִיהוּ מִמְּנָא בְּטוּרִין רַבְרִבִּין, יִהְיִין לִיהָ
בְּחָא דְּמִלְּכָא, דְּאִיהִי צְלוֹתָא, דִּיתִיב עַל
מִגְדָּלָא, דָּא מִרְכָּבָה (משלי יח י) מִגְדָּל חָא שֵׁם יי
בּו יִרְכָּ צְדִיק וְנִשְׁגָּב.

חָא הָא רַעֲיָא מִהִימָנָא קָא אֲתִי, בְּכַמָּה
עֲאֲנִין וְתוּרִין וְאִמְרִין, וְחוּטְרָא
בִּידִיהָ, סִלִּיק עֵינֵיהָ לְמִגְדָּלָא, וְחִמָּא חַד בֵּר
נִשׁ עוֹלִימָא צְדִיק שְׁמִיהָ, דִּיהוּ יִתִּיב עַל
מִגְדָּלָא, קִשְׁתָּא בִּידוֹ, וְהוּתִּירִיק חָא יִם לְגַבִּי
חוּיָא, וְדָא אִיהוּ פֶּרָה גְּדוּל, וְחוּיָא לָא הָהָה
חֲשִׁיב לֹון.

וְיָאָה אִיהוּ לִישְׁנָא דְּפּוּמָא, אֲגוּא דְּקִשְׁתָּא
דְּפּוּמָא, חוּט חָא חוּט שֵׁל קִשְׁתָּה,
דְּבִיהָ הָהָה צְדִיק רִיק חָא יי, דְּאִינוֹן מְלוּלִין
דְּצְלוֹתָא, לְגַבִּי חוּיָא, וְחוּיָא לָא הָהָה חֲשִׁיב
לֹון, וְלֹאוּ בְּגִין חֲלִישׁוֹ דְּצְדִיק ח"י עֲלָמִין,
אֲלֹא בְּגִין חֲלִישׁוֹ דִּיהוּא חָא רִיק לֹון דְּאִיהוּ
צְדִיק דְּלִתְּא מִיָּה, פֶּד לֹאוּ אִיהוּ שְׁלִים, וּבִגִּין
דָּא לָא חֲשִׁיב לֹון.

דְּאֲתָא רַעֲיָא מִהִימָנָא, וְנִטִּיל חָא חֲדָרִיק
לְגַבִּיהָ, דָּא פֶּתֵר דָּא בְּצְלוֹתִיהָ, (שם ז כג) עַד
יִפְלַח חָא פְּכִדוֹ דְּחוּיָא, דְּאִיהוּ סִמָּא"ל אֵל
אַחֵר, דְּתִמְן יִסּוּדִיהָ וְעָרִיהָ, וּבִגִּין דָּא הִפְכֵּד
כּוּעֵס, בְּמֵאֵי כּוּעֵס, בְּמֵרָה דְּאִיהִי דְּבוּקָה בִּיהָ,
וְדָא סֵם הַמּוֹת נּוֹקֵבָא דִּילִיהָ, נִבְכָּא דִּילִיהָ
יִתְרַת הִפְכֵּד, יִתְרַת אֲתַקְרִיאָת, דְּכִתְר דְּעִבִּידַת
נֹאופִין יִהְיִיבַת שְׁוִירִין לְבַעֲלָהָ, וְנִבְכָּא אִיהִי
שְׁפַחָה דִּילִיהָ, בְּמֵרָה כְּעִיס, וְחָא נִבְכָּא קִטִּיל,
מֵרָה אִיהִי פְּרָצוּף דִּילִיהָ, יִתְרַת נִבְ דִּילִיהָ,

עֲלִיוֹנִים, הִתְפַּקְנוּ וְהוֹדְרוּ בְּכָלִי
קִרְבֵּי אֵל הַנֶּחֱשׁ, שֶׁהוּא מְקַנֵּן
בְּהָרִים הַגְּדוֹלִים, וְהוּא הֵרָג אֶת
אָדָם הָרָאוּשׁוֹן, וְאֵת כָּל הַדּוֹרוֹת
שֶׁהֵיוּ אַחֲרָיו, וּמִשּׁוֹם זֶה הִפְרוּ
יֹצֵא בְּכָל יוֹם מִי שֶׁהוֹרֵג אֶת
אוֹתוֹ הַנֶּחֱשׁ שֶׁמְקַנֵּן בְּהָרִים
הַגְּדוֹלִים, נוֹתֵנִים לוֹ אֶת בֵּת
הַמֶּלֶךְ, שֶׁהִיא תִּפְלָה, שִׁיּוּשֵׁב עַל
הַמִּגְדָּל, שְׁנֵאֵמַר בֵּה מִגְדָּל עוֹ
שֵׁם יְהו"ה בּו יִרְכָּ צְדִיק וְנִשְׁגָּב.
וְיָאָה כָּא הָרֹעָה הַנֶּאֱמָן
בְּכַמָּה צֵאֵן וּשְׁרִירִים וְחִישִׁים,
וּמִטָּה בִּידוֹ, הֵעֲלָה עֵינָיו לְמִגְדָּל,
וְרָאָה אִישׁ אֶחָד, עֹלֵם צְדִיק
שְׁמוֹ, שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב עַל הַמִּגְדָּל,
וְקִשְׁתַּת בִּידוֹ, וְהָיָה זוֹרֵק חָא יִם
לְנֶחֱשׁ, וְזֶהוּ פֶּרָה גְּדוּל, וְהַנֶּחֱשׁ
לֹא הָיָה מְחִשֵּׁב אוֹתָם.

וְיָאָה חָא לִשׁוֹן הִפָּה, אֲגוּז
הִקְשֵׁת שֶׁל הִפָּה חוּט הַשְּׁנִי, חוּט
שֶׁל קִשְׁתָּה, שֶׁבּוּ הָיָה חָא רִיק זוֹרֵק
חָא יִם, שֶׁהֵם דְּבִרֵי תִּפְלָה, אֵל
הַנֶּחֱשׁ, וְהַנֶּחֱשׁ לֹא הָיָה מְחִשֵּׁב
אוֹתָם, וְלֹא בְּגִל חֲלִשְׁתּוֹ שֶׁל
אוֹתוֹ צְדִיק ח"י הַעוֹלָמִים, אֲלֹא
בְּגִל חֲלִשְׁתּוֹ שֶׁל אוֹתוֹ שְׁזָרַק
אוֹתָם, שֶׁהוּא חָא רִיק שְׁלֵמָטָה
מִמֶּנּוּ, כְּשֶׁאִינוֹ שְׁלֵם, וּמִשּׁוֹם כֵּךְ
לֹא הִתְחִשֵּׁב אוֹתָם.

שְׁבָא רֹעָה הַנֶּאֱמָן וְנִטִּל חָא
אֶחָד וְזָרַק אֵלָיו זֶה אַחֵר זֶה
בְּתִפְלָתוֹ. עַד יִפְלַח חָא פְּכִדוֹ,
שֶׁהוּא סִמָּא"ל אֵל
אַחֵר, שֶׁשֵּׁם יִסּוּדוֹ וְעִקְרוֹ, וּמִשּׁוֹם
כֵּךְ הִפְכֵּד כּוּעֵס, בְּמָה הוּא
כּוּעֵס? בְּמָרָה שֶׁהִיא דְּבוּקָה בּוֹ,
וְזֶה סֵם הַמּוֹת, הַנִּקְבָּה שְׁלֹו.
הַזֵּנֵב שְׁלֹו יִתְרַת הִפְכֵּד, נִקְרָאת
יִתְרַת, שֶׁאַחֵר שֶׁעָשְׂתָה נֹאופִין
הִיא נוֹתֵנַת שִׁירִים לְבַעֲלָהָ, וְהַזֵּנֵב
הִיא שְׁפַחָה שְׁלֹו, בְּמָרָה כּוּעֵס,
וּבְזֵנֵב הוֹרֵג. הַמֵּרָה הִיא הַפְּרָצוּף
שְׁלֹו, הִיחְתֵּרַת חָא זֵנֵב שְׁלֹו, כְּמוֹ

פגוונא דאדם, דעביר ליה פרצוף ולבתו נב,
דהאי אדם רע אתקרי, ודא פגוונא דדא, דא
אדם דאתנטיל מאילנא דהי, ודא אדם
דאתנטיל מאילנא דמותא.

דיפלח מ כבדו, רע יורה פה לגבי
כלה, יו"ח רע דאתמ, מיניה ודא
, ואמר בה (שמואל א ב כ) לשלח לי למטרה,
ודא בת עין, בית קבול לרע דאיהו, ודאי,
מאי מטרה, דא ירח פן יומו, סיהרא קדישא,
מטרה איהי ודאי לבת עין, נקודה עירא
מלגיו, לגבה הוה שלח מים ברחימו דעיניו,
מטרה ודאי שכלנא, דאיהו אגנית על ישראל
מחויא בישא סמאל.

נאן (דף ע"א) דאיהי אגנית עליה, אמר
ביה (תהלים צא ה) לא תירא מפחד לילה
מח יעוף יומם, באברתו יסוף לך, דא אבר
מן החי, צדיק, ותחת כנפיו חסה, אינון
ה"ה, דאת' איהו אברתו כלול י"ו, גופא
דיליה ו', רישא דיליה י', גדפוי ה"ה, ובגין
דא ותחת כנפיו חסה עליה וסוחרה אמר,
עליה וסוחרה שכלנא עלאה ותא, אמר
דא עמודא דאמצעיתא, רישא דיליה חכמה
עלאה, צדיק איהו בצלמו כדמותו, כאה איהו
מאן דנטיר ברית מילה, ואורייתא דאיהו
עמודא דאמצעיתא, דתרוייהו מגינין עליה,
חד בעלמא דא, וחד בעלמא דאתי.

תקונא אביר

אחא עליה אמר (שמות כג יט) ראשית
בפורי אדמת, ביא בית יי'
אלהי, לא תפל גדי בחלב אמו, א תי
חכמה עלאה עליה אמר (שם יג כ) קדש לי כל
בכר, דכל בפורים על שמה אתקריאו,
ושכלנא מן אתקריאת בכורה, חכמה ודאי

שאדם שעשה לו פרצוף ואחר
כך זנב, שהאדם הזה נקרא רע,
וזה כמו זה, זה אדם הראשון
שנטל מע החיים, וזה אדם
שנטל מע המות.
א שיפלח מ כבדו, רע יורה
פה לגבי כלה, יו"ד רע
שנמשך ממנו, וזהו, ונאמר בה
לשלח לי למטרה, וזו בת עין,
בית קבול לרע שהוא ודאי.
מה זה מטרה? זה ירח פן
יומו, הלכנה הקדושה, מטרה
היא ודאי לבת עין, נקודה קטנה
מבפנים, אליה הוא שולח מים
באהבת העינים, מטרה ודאי
השכינה, שהיא מגנה על ישראל
מהנחש הרע סמאל.

נאן שיהא מגנה עליו, נאמר בו
לא תירא מפחד לילה מח יעוף
יומם, באברתו יסוף לך, זה איבר
מן החי, צדיק, ותחת כנפיו
תחסה, הם ה"ה, שאותו היא
אברתו כלול י"ו, הגוף שלו,
הראש שלו, כנפיו ה"ה,
ומשום זה ותחת כנפיו תחסה
צנה וסוחרה אמתו. צנה וסוחרה
שכינה עליונה ותחתונה, אמתו
זה העמוד האמצעי, הראש שלו
חכמה העליונה, הדיק הוא
בצלמו כדמותו, אשרי הוא מי
ששומר ברית מילה, והתורה,
שהיא העמוד האמצעי,
ששניהם מגנים עליו, אחד
בעולם הזה ואחד בעולם הבא.

מן אבותינו

אחא עליה נאמר ראשית
בפורי אדמתך תביא בית יהו"ה
אלהיך, לא תבשל גדי בחלב
אמו. בא וראה, החכמה
העליונה, עליה נאמר קדש לי
כל בכר, שכל הפכורים נקראו
על שמה, והשכינה נקראת משם
בכורה, חכמה ודאי, עליה נאמר

עליה אמר (יחזקאל מד ל) ראשית כל בפוריכל,
וברא בוכרא דילה קדמא תכלא דא ו' עמודא
דאמצעיתא.

נאן אדמת, רי סמכי קשוט, מאי אדמת
שכלנא א תא, ואון כל בפוריכל
מסטרד דצדיק דאיהו כל, ושכלנא איהי
ארעא דביה גדליו וצמחיו אלניו, העלה
אמר (ירמיהו כג ה) צמח צדיק, דאיהו ע פרי,
אילנא רבא ותקיף עמודא דאמצעיתא, עשבין
ודשאין דאינון למידי חכמים מן צמחין
בגן, בגין דאיהי אורייתא דבעל פה.

נאן אשקי ורוי, בה אלניו ועשבין
ודשאין, מעין גים, דאיהי חכמה
ראשית כל בפוריכל, ומאין נפקא מעינא
דמא, מבית יי', הדא הוא דכתיב (יואל ד
יח) ומעין מבית יי' יצא, ובגין דא (שמות כג
יט) ראשית בפורי אדמת, ביא בית יי'
אלהי, וכן ראשית דעאני ואמרי, הדא הוא
דכתיב (דברים יד ד) וראשית א צאן וכו' לו.

נאן ליה לראשית בפורי אדמת וכו', לא
תפל גדי בחלב אמו, מאי האי לגבי
האי, קם רבי שמעון על רגליו, פתח בקלא
סגיא ואמר, אלהו אלהו נחית הכא ברשותא
דמארך, ואנהיר עינייהו דאלין סבין בהאי
מלה, דלא יתון למיכל בשר בחלב.

אחא הא אלהו קא נחית ולא אתעכב,
אמר בוצינא קדישא, והא ברא דא
ודאי איהו ברא תלא תחרוש בשור ובחמור
יחדיו (דברים כב ו), כד בוכרא דאיהו ישראל
עמודא דאמצעיתא, לא אתיין ליה לבית יי',
חלב אתערב בבשרא, וגרמין לאתערבא שור
בחמור, ודא איהו פלאים מין דלאו במיניה.

ראשית כל בפורי כל, ובנה
בכורה הראשון של הכל, זהו
העמוד האמצעי.

נאן אדמתך, שני עמודי אמת.
מה זה אדמתך? שכינה
תחתונה, והם כל בפורי כל מ
צדיק שהוא כל, והשכינה היא
א שבה גדלים וצומחים
אילנות, שעליה נאמר צמח
צדיק, שהוא ע פרי, אילן גדול
וחזק, העמוד האמצעי, עשבים
ודשאים שהם תלמידי חכמים,
משם צומחים בגן, משום שהיא
תורה שבעל פה.

נאן משקה ומרוה (שמות כג
יח) אילנות ועשבים ודשאים? מעין
גנים, שהיא חכמה, ראשית כל
בפורי כל, ומאין יוצא מעין
המים? מבית יהו"ה. זהו
שכתוב ומעין מבית יהו"ה יצא,
ומשום זה ראשית בפורי אדמתך
תביא בית יהו"ה אלהיך, וכן
ראשית אן והכבשים. זהו
שכתוב וראשית גז צאנך תתן
לו.

נאן לו, לראשית בפורי
אדמתך וכל, לא תבשל גדי
בחלב אמו. מה זה אל זה? קם
רבי שמעון על רגליו, פתח
בקול גדול ואמר, אלהו אלהו,
רד לכאן פרשות רבונך והאר
את עיני הזקנים הללו בדבר
הזה, שלא יבאו לאכל בשר
בחלב.

נאן בא אלהו, ירד ולא
התעכב, אמר מנורה הקדושה,
והרי סוד זה ודאי הוא הסוד של
לא תחרש בשור ובחמור יחדו,
כשבכור שהוא ישראל, העמוד
האמצעי, לא מביאים אותו
לבית יהו"ה, מתערב חלב עם
בשר וגורמים לערב שור
בחמור, וזהו פלאים, מין
בשאינו מינו.

א רבי שמעון, אלהו אלהו, והא שור
איהו מסטרא דדכיו, וחמור מסטרא
דמסאבו, דא איהו פלאים טב וביש, אבל חלב
איהו מסטרא דדכיו, ובשרא מסטרא דדכיו,
אמר ליה ודאי הכי הוא, אבל האי לא
אשמודע בקרא דא, וצא הא צנפשה
למינה (בראשית א כד), דאף על גב דאינון מסטרא
דדכיו, פלהו אינון דכר ונוקבא, ואינון וגין,
ומאן דנטיל ממה דלאו איהו מיניה, ההוא
פר דאתרכיב מרוייהו, עליה אמר (שמות כג
ט) לא תפיל גדי בחלב אמו.

א בוצינא קדישא בודאי פען איהו מלה
בדוכא, ודא איהו ברירא דמלה, ודא
איהו, מלאה ודמע לא תאחר (שם כב כח), כמה
דאמר שמא יקדמי אחר ברחמי, חובא דא
דערב בר נש טפה בוכרא בווגא נדה שפחה
גויה ונה, דא גרים דנטיל אחר בת וגיה,
ואיהו מדה לקבל מדה, (דף ע"ו) ובגין דא
ראשית בפורי אדמת, ביה בית יי אלהי,
לא תפיל גדי בחלב אמו, דההוא פר איהו
ערבוביא דנפיק פלאים, מאתא דלאו מיניה,
דאיהי כנגדו, ובגין דא כה ער, בת וגיה
דאיהי ער ליה באורייתא בפ ודא בדחילו
וברחימו, ער לו בעלמא דין, ובעלמא דאתי,
ואם לאו, אחרא דלאו איהו מיניה, איהי
כנגדו, לאובדא ליה מרין עלמין, וכל דא
גרים ליה בגין דלא נטיר טפה קדמאה לבת
וגיה.

ו כל דא אם תר בתיובא, עליה
אמר (ישעיהו ו י) ושם ורפא לו, ויהיב ליה
בת וגיה, דאמר בה (משלי ג ח) רפאות יהי
לשך, ואיהי בוקנא דאורייתא, דאיהי
אסוותא ואיהי תים, הדא הוא דכתיב (שם

א רבי שמעון, אלהו אלהו, והא שור
איהו, והרי השור הוא מלד השפחה,
והחמור מלד השמאה, והו פלאים טוב ורע,
אבל חלב הוא מלד השפחה, ובשר מלד
השפחה? אמר לו ודאי כך זה,
אבל הסוד הזה נודע בפסוק
הזה, תוצא הא צנפשה נפש חיה
למינה, שאף על גב שהם מלד
השפחה, כלם זכר ונקבה, והם
זוגות, ומי שנוטל ממי שאינו
מינו, אותו בן שמרפב
משניהם, עליו נאמר לא תבשל
גדי בחלב אמו.

א המנורה הקדושה בודאי
פעת הדבר הוא במקומו, והו
ברור הדבר, והו מלאה
ודמע לא תאחר, כמו שנאמר
שמא יקדמו אחר ברחמים,
חטא זה שעבר אדם טפה
בכורה כזוג נדה שפחה גויה
זונה, זה גורם שנוטל אחר את
בת זוגו, והוא מדה כנגד מדה,
ומשום כך ראשית בפורי
אדמת תביא בית יהוה
אלהיך, ולא תבשל גדי בחלב
אמו, שאותו בן הוא ערבוביא
שיוצא כלאים, מאשה שאינה
מינו, שהיא כנגדו, ומשום זה
זכה עזר, בת זוגו שהיא עזר
לו בתורה במצוה ביראה
ובאהבה, עזר לו בעולם הזה
ובעולם הבא, ואם לא, אחר
שאינו מינו היא כנגדו לאבדו
משני העולמות, וכל זה גרם לו
משום שלא שמר טפה ראשונה
לבת זוגו.

ו כל זה, אם חזר בתשובה,
עליו נאמר ושם ורפא לו, ונותן
לו בת זוגו, שנאמר בה רפאות
תהי לשרך, והיא דמות של
התורה, שהיא רפואה והיא
חיים. זה שכתוב צ חיים היא
למחזיקים בה, ואשתו היא

תפלה קדם למוד הזהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי
אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שנקרבתנו לתורתך ולעבודתך
עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר
עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול,
ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבניך. ובכן
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך,
ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו
זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוחה. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל
בחנותינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה
בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו
לכל נפש בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים
זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון
לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (מקלה מהארז"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים
דברי פסיה ובצל ידי פסיתיך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרוזים
ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופורפירא עלאה ולארמון שעל
מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור
הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות
הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום
שנברא עד סופו כרצונו וכרצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על
ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוזנו במהרה בימינו.
ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארז עלינו אור ה', ביום
ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

הקדמה ללימוד הזהר

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזהר"ק, בדרבנא רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד וטמין עצמו בספר הזהר הק' במיוחד בדרגו דרא בתראה [דור אחרון]. וזהו חלק ג' דף קכ"ג ברע"א מהימנא) כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללימוד זה"ק וכו' ויתבטלו כל הגזרות - ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (נעין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשד"י חמד (מערב"ח סי' סוף קל"ק קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר כאילו עשה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללימוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר כאילו למד הש"ס בולו, עכ"ל. - שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הפעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איד קען דידך, און דו קענסט מיד" [פירוש: אני מכיר אותך, ואתה מכיר אותי] (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת לימוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרענויות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא וכו' מעלמא... לשקד על לימוד הזהר לנמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלימוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערכים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאולה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כולו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושית, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ" אכ"י.

חלומדים בחבורה - כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לכולם שלמדו כל הזהר"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זהר לאלפים. ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדרגו הנמוך - ויכל להחשב לשר האלף, ששים כל הזהר"ק, ובפלא יעץ (ערוך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית בדרבים, הנה כי כן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קיט ט"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (נעין)

בשרת פרחי קהונה חלק אר"ח סי' י"א)... וממילא כל שכן בלימוד הזהר עלינו לשמוח בסיום לימודו, שזכות לימוד הזהר הוא הדבר היחידי להוציאנו מעבדות לחרות בנזכר בזהר הקדוש, ועוד שהזהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכ"ל.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"א) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות לתרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (לקה"ר הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: [על פי דברי הכפא מלך והבן איש חי ועוד] - מעלת הלימוד בזה"ק, שהלימוד ממש נהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלימודו, וביומאי בסיום כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזהר וביומאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך יישוב ומקשיב בקולו בשלימד האדרא.

כתב המקובל הקדוש רבי אברהם אזולאי זיע"א זקנו של החיד"א בשם המקובל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשכנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדרבי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגנון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על כן ראוי לעשות סעודת מצוה. וביומאי באשר ובקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים - ספר שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת באשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, וגשמת התפילה ועל דרך דברי האר"י באשר משתה עצמו עם הציבור בלימודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזה"ק מ"ה שיהיה הוא - ראשי תבות משה - שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י נשמת משה ובכוחו נצא), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בבלנים, עכ"ל האור החיים הקדוש זיע"א. ובזה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה [ולכל הפחות לימוד בקריאה זוה"ק]. עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על כן כולנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלימוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרגו להתחבר לכל ישראל עם "מפעל הזהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרת רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים - על כן אחי! כל אחד וכלל בלימוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"י.

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. בקדה ובהשתחויה, שנקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אוניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתנו, ושיטננו צו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נכשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (תפלה מהאריז"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבותי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרוחם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו יושב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו כרצונו וכרצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בתפלה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוזנו במהרה בימינו. ויקוים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

בדמותה. זה שכתוב ראה חיים עם אשה אשר אהבת. התורה היא טוב. זהו שכתוב כי לקח טוב נתתי לכם, ואשתו היא בדמותה. זה שכתוב מצא אשה מצא טוב. סוף עשרה דברים נאמרו בזה ועשרה בזה, והרי פרשה החברים.

תקון חמשה עשר

בראשית זה ישראל, זהו שכתוב קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה, ראשית בלי ערבוניא אחרת, ומשום שהיא קדש, אין לו הרפכה ממין אחר, ומשום שהוא קדש, אין לו הרפכה שצריך בו שמירה אל בת זוגו שהיא ה', ומשום זה ראשית תבואת ה', אין בו פגם. זהו שכתוב ויעקב איש תם, אין בו פסולת, (צריך להיות שמור) פרי זה למלך ראוי, ומשום כך, כל אוכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם יהוה.

שהו עץ החיים, שפריו סם חיים, בת זוגו שמורה לו בעולם הזה ובעולם הבא, עליה נאמר ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם, גם - לרבות בת זוגו, סם החיים שלו, והוא שומר אותו בעולם הזה ובעולם הבא, ומי שרצה לטל את בת זוגו, כמו אוריה שהקדים את דוד, נאמר בו כל אוכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם יהוה.

שבת זוגו של צדיק היא מצה שמורה, לגבי מצה שלמה עשירה, ומי גרם את זה שתהיה בת זוגו מצה שמורה לגבי? משום ששומר הטפה שלו, ומי שפוגם הטפה שלו, נקראת בת

דנטר טפה דיליה, ומאן דפגים טפה דיליה, אתקרי בת זוגו מצה פרוסה

(יח) עץ חיים היא למחזיקים בה, ואתתיה איה בדיוקנהא, הדא הוא דכתיב (קהלת ט) ראה חיים עם אשה אשר אהבת, אורייתא איה טוב, הדא הוא דכתיב (משלי ד כב) כי לקח טוב נתתי לכם, ואתתיה איה בדיוקנהא, הדא הוא דכתיב (שם יח ב) מצא אשה מצא טוב, סוף סוף עשר מלין אתמר בהאי, ועשר בהאי, והא אוקמוה חבריא.

תקונא חמיסר

בראשית דא ישראל, הדא הוא דכתיב (ירמיה ב א) קדש ישראל לי יי ראשית תבואתה, ראשית בלא ערבוניא אחרא, ובגין דאיהו קדש, לא הוה ליה הרפכה ממינא אחרא, ובגין דאיהו קדש, לית ליה הרפכה דצריך ביה נטירו לגבי בת זוגיה דאיהי ה', ובגין דא ראשית תבואת ה', לית ביה פגימו, הדא הוא דכתיב (בראשית כה כז) ויעקב איש תם, לית ביה פסולת, (צריך להיות נטיר) איבא דא למלפא אתחזי, ובגין דא (ירמיהו ב ג) כל אוכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם יי.

הדא איהו עץ החיים, דאיבא דיליה סם חיים בת זוגיה, נטירא ליה בעלמא דין ובעלמא דאתי, עליה אתמר (בראשית ג כב) ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם, גם לרבות בת זוגיה, סם חיים דיליה, ואיהו נטיר ליה בעלמא דין ובעלמא דאתי, ומאן דבעי לנטלא בת זוגיה, כגון אוריה דאקדים לדוד, אתמר ביה (ירמיהו ב ג) כל אוכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם יי.

דבת זוגיה דצדיק איהו מצה שמורה, לגבי מצה שלימה עשירה, ומאן גרים דא למחזי בת זוגיה מצה שמורה לגביה, בגין דנטר טפה דיליה, ומאן דפגים טפה דיליה, אתקרי בת זוגו מצה פרוסה

לַחֵם עֲנִי, וְרֹזָא דְמַלְהָ פֿל מָאן דְּמִזְלִיל בְּנֵהמָא, אוּ בְּפִירוּרִין דְּנֵהמָא, דְּאִינוּן טַפִּין פְּכֻלִית, עֲנִיּוֹת קָא רְדִיף אֲבִתְרִיהּ, אֶלָּא צְרִיף לְנִטְרָא טַפִּין דִּילִיהּ, דְּלֹא יִזְרִיק לֹוּן בְּאַתֵּר דְּלֹא אֲצִטְרִיף, וּבִגִּין דָּא אוּקְמוּהוּ מֵאִרֵּי מִתְנִיתִין, אוּקִירוּ לְנִשְׁיָכוּ פֿי הִיכִי דִתְתַּעְתְּרוּ, וְאוּקִירוּ דְלֵהוֹן לְנִטְרָא טַפָּה קִדְמָא, דְּלֹא יַעֲבִיד בֵּה פֿסולֶת.

בְּתַלְמֵי דְאַבְרָהָם וַיִּצְחָק, גְּרִים לְאוּמָה דַּעֲשׂוּ וַיִּשְׁמַעֲאֵל דַּאֲשַׁתְּעַבְדּוּן בְּבִנְיָהוּן בְּגִלּוּתָא, וְנִסְיוֹנָא דְלֵהוֹן בְּאִשָּׁא וְסַכִּינָא, שְׂזִיב לֹוּן מְרִיפָה וְהֵרֵג דְלֵהוֹן.

יַעֲקֹב בִּגִין דְּלֹא הָוֵה בִּיה פֿסולֶת, אֲתַמֵּר בְּזִרְעִיהּ בְּגִלּוּתָא (דְּבִרִים לג כח) וַיִּשְׁכֵּן יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּדָד עֵין יַעֲקֹב, אֲתַמֵּר הֵכָא בְּטַח בְּדָד, וְאֲתַמֵּר הָתֵם בְּמַפְקֵנוּ דְּגִלּוּתָא (שם לב יב) יִי' בְּדָד יִנְחֵנוּ וְאִין עֲמֹו אֵל נִכְר, לֹא אֲתַעֲרֹבֵן בְּבִנְיָו עֲרֹבִיבֵי דְגִיּוּרִים, וּבִגִּין דָּא אִין מְקַבְּלִים גְּרִים לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ, דַּעֲלִיִּיהוּ דְזִרְעַ יַעֲקֹב אֲתַמֵּר (תהלים ט) גִּפֶּן מִמַּצְרִים פֿאַיע, מַה גִּפֶּן לֹא מְקַבְּלָא הִרְפָּכָה מִמִּין אַחֲרָא, פֿן זִרְעִיהּ הָווּ נְטִרִין אוֹת בְּרִית, וְלֹא מְקַבְּלִין הִרְפָּכָה מִמִּין אַחֲרָא, וְכֹל מָאן דְּנִטְרִי אוֹת בְּרִית זָכִי לְמַלְכוּ, (דף לא ע"א) בְּגִיּוֹנָא דְיוֹסֵף, וַיִּשְׂרָאֵל בִּגִין דְּנִטְרִין בְּרִית זָכוּ לְמַלְכוּתָא, וְאֲתַמֵּר בַּהוֹן פֿל יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מַלְכִּים, וּמִשָּׁה בִּגִין דְּנִטְרִי אוֹת בְּרִית, אֲתַמֵּר בִּיה (דְּבִרִים לג ה) וַיְהִי בִישׁוּרוֹן מְלֶךְ, זַפָּאָה אִיהוּ מָאן דְּנִטְרִי בְּרִית.

תקונא יתמר

בראשית דא חלה, הדא הוא דכתיב (במדבר טו) ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה, והא אוקמוהו דאדם חלתו של עולם

זוגו מצה פרוסה, לחם עני, וסוד הדבר - כל מי שמוזל בלחם או בלרורי לחם, שהם טפות בכזית, עניות רותת אחריו, אלא צריך לשמור הטפות שלו שלא יזרק אותם במקום שלא צריך, ומשום זה פרושהו בעלי המשנה, כבדו את נשותיכם כי כן תתעשרו, והכבוד שלהן לשמר טפה ראשונה שלא יעשה בה פסולת.

עלילות של אברהם ויצחק גרמו לאמה של עשו וישמעאל שהשתעבדו בבניהם בגלות, וליזן שלהם באש וספין הציל אותם מלחמה והרג שלהם.

יעל משום שלא היתה בו פסולת, נאמר בזרעו בגלות, וישכן ישראל בטח ביד עין יעקב. נאמר כאן בטח ביד, ונאמר שם ביציאת הגלות יהוה ביד יסו ואין עמו אל נכר, לא התערבו בכניו ערובי של גרים, ומשום זה אין מקבלים גרים לימות המשיח, שעליהם, על זרע יעקב נאמר גן ממצרים יע. מה גן לא מקבלת הרפכה ממין אחר, כך זרעו היו שומרים אות ברית ולא מקבלים הרפכה ממין אחר, וכל מי ששומר אות הברית, זוכה למלכות, כמו שיוסף, וישראל בגלל ששומרים ברית זוכים למלכות, ונאמר בהם כל ישראל בני מלכים, ומשה משום ששומר את הברית, נאמר בו ויהי בישרון מלך. אשרי הוא מי ששומר הברית.

תקון ששה עשר

בראשית זו חלה, זהו שכתוב ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה, והרי פרושהו שאדם היה חלתו של עולם, ומין לנו

שחלה היא ראשית? שכתוב מוכיח, זהו שכתוב ראשית ערסתכם תרימו תרומה ליהוה. מה זה חלה? אלא שבעה מינים הם - חטה ושעורה וגן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש, שהוא דבש תמרים.

חלה הוא העץ שממנו אכל אדם הראשון, והוא לא הוציא משם חלה, ומשום זה לא חל בו חלה, ושורה בו ח' ט' וגרם לו מות.

חלה היא שכינה, כלולה משבעת המינים הללו, ובה חטא אדם הראשון. טפה זו י' עה צריך להוציא מלה חלה, ומיד חל על אותה טפה, ונותן לו זרע כלול משניהם, שהוא ו', וסוד הדבר - ה"א לכם זרע.

ומשן זה חלה היא ודאי מצוה שצטווה לאשה, שבגללה מת אדם שהוא חלתו של עולם, צריכה היא להיש חלה, ולהוציא אותה מלתה, שהיא טפה שלה, להחזירה על האדם.

חלה כבתה את נרו, שאמר בו נר יהוה נשמת אדם, צריכה להדליק אותו כליל שבת בהתעוררות שלהבות של אהבה לבעלה, וסוד הדבר - מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה, והתעוררות של חם של ליל שבת, מאשתו צריכה באהבה ויראה, וזהו אשה כי תזריע וילדה זכר.

חלה את הדמים של אדם, נזרק דמה, ועל כל זה צריכה לשמר אותו מדם נדה, ומשום זה על שלשה דברים אלו נשים זהירות, בנדה ובחלה ובחלוקת חלה. עד כאן סוד החטה, שממש חלה, חטה הוא סוד של עשרים ושנים אותיות התורה.

הוא, ומנא לן דחלה איהו ראשית, דקרא אוכח הדא הוא דכתיב ראשית ערסתיכם חלה תרימו תרומה ליי', מאי חלה, אלא שבעה מינין אינון, חלה ושעורה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש, דהוא דבש תמרים. חלה אילנא איהו דאכיל מיה אדם קדמא, ואיהו לא אפיק מתמן חלה, ובגין דא לא חל ביה ה', ושריא ביה ח' ט', וגרים ליה מותא.

חלה איהי שכינתא, כלילא משבעה מינין אילין, ובה חב אדם קדמא, טפה דא י', עה צריך לאפקא מינה חלה, ומיד חל על ההיא טפה, ויהיב ליה זרע כליל מתרוייהו דאיהו ו', ורזא דמלה חלה א לכם זרע (בראשית מז כז). חלה דא חלה ודאי איהי פ ודא דאתמלי לאתתא, דבגינה מת אדם דאיהו חלתו של עולם, צריכה איהי לאפרשא חלה, ולאפקא לה מלתה, דאיהי טפה דילה, להחזירה על האדם.

איהי אטפת שרגא דיליה, דאתמר ביה (משלי כז) נר יי' נשמת אדם, צריכה לאוקדא ליה כליל שבת, באתערו דשלהובין דאשא דרחימו לגבי בעלה, ורזא דמלה מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה (שיר א ד), ואתערו דחמימותא דליל שבת, מאתתיה צריכה ברחימו ודחילו, ודא איהו אשה כי תזריע וילדה זכר (ויקרא יב ב).

איהי שפיכת דמים דאדם, אזדריקת דמה, ועל דא צריכה לנטרא ליה מדם נדה, ובגין דא על תלת מלין אלין נשים זהירות, בנדה ובחלה ובחלוקת חלה, עד כאן רזא דחלה, דמתמן חלה, חלה איהו רזא דעשרין ותריין אתון דאורייתא.

תקונא יבסר

בראשית **עלה אתמר** **על** **יה** **ראשית מעשר דגל**, **ודא מלכות דאיהו מעשר, ואיהו עשירית לעשר ספירות, ובגינה מעריץ, ומוץ ותבן דאינון לבושין דתה, בהאי עלמא פטורין ממעשר, ומאן דבעי לאפקא מעשר מתה, בעי לנקייה מן מוץ ותבן דאינון חט, ואשתארת איהי ה' נקיה, בההוא זמנא יהא זריק בה טפה דאיהי י'.**

יה **דא בזווגא דבר נש, צריך לנא** **ה טפה מחטא דאיהו יצר הרע, למהוי זרעא נקיה בה, הדא הוא דכתיב** **(בראשית מז כז)** **תא לכם זרע.**

אב **בעלמא דאתי תה איהי נקיה, איהי ולבושה, ואיהי עשרין ותריין אתוון דאורייתא, ובגין דא בהמוציא, בעל הפית צריך לדקדק בה, למהוי איהי נקיה בלא פסולת, ותריין על וריין אינון, דאמר קרא** **(דברים יד כב)** **על תעור, אמאי אלא בגין לקשרא לה בתריין דרועין, דאינון כהן לוי, דאינון מעשר ראשון ללוי, מעשר מן המעשר לפהן, דכל ספירן סלקין לעשר** **(ויקרא יד יג), עד דסלקין למאה, ואיהי אתעבידת תרומה לכלהו מאה, ובגין דא שיעור** **(דף לא ע"ב)** **תרומה תרי ממאה, לקבל תריין לוחין דאורייתא, דאיהי תורה דאתיהיבת בארבעין יומין, ודא איהו תורה מ', ובה אתעבידו ספירן כלהו עשרונים, תלת אבהן תלת עשרונין, תרי נביאי קשוט אינון על רון על רון.**

תקונא תמני סרי

בראשית בלא שפא, אינון שית דרגין דנבואה, דאתמר **(שיר ה טו)** **שוקיו עמודי שש, וכמה דאינון שית**

תקון שבועה עשר

בראשית **עליה נאמר ראשית מעשר דגל, וזו מלכות שהיא מעשר, והיא עשירית לעשר ספירות, ובשבילה מעריץ, ומוץ ותבן שהם הלבושים של החטה, בעולם הזה פטורים ממעשר, ומי שרוצה להוציא מעשר מחטה, צריך לנא ותו מן המוץ והתבן שהם חט, והיא נשארת ה' נקיה. באותו זמן יהיה זורק בה טפה שהיא י'.**

יה **זה בזווגו של אדם, צריך לנא טפה מחטא, שהוא יצר הרע, להיות זרע נקי בה. זהו שכתוב ה"א לכם זרע.**

אב **בעולם הבא, החטה היא נקיה, היא ולבושה, והיא עשרים ושתים האותיות של התורה, ומשום זה בהמוציא, בעל הפית צריך לדקדק בה, שהיא תהיה נקיה בלי פסולת, ושני על וריים הם, שאמר הכתוב על תעור, למה? אלא בשביל לקשר אותה עם שתי זרועות, שהם כהן ולוי, שהם מעשר ראשון ללוי, מעשר מן המעשר לפהן, שכל הן ספירות עולות לעשר** **(ויקרא יד יג), עד שעולות למאה, והיא נעשית תרומה לכל המאה, במשום זה שעור תרומה שנים ממאה, כנגד שני לוחות התורה, שהיא תורה שתנה בארבעים ימים, וזהו תורה מ', ובה נעשו הן יריות כלן עשרונים, שלשת האבות שלשה עשרונים, שני נביאי אמת הם על רון על רון.**

תקון שפא עשר

בראשית ברא שית, הם שש דרגות של נבואה, שאמר בהם שוקיו עמודי שש, וכמו שהם

שש למטה, כך הם שש למעלה, ואותם שש עולים לששים, באיזה מקום? ביסוד ח"י העולמיים, נשאר י"ד מן יסוד, זו שכנה תחתונה כלולה מארבעה עשר פרקים של היד שהם בחמש אצבעות, והם יהוה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ארבע עשרה אותיות של הדוש ברוך הוא שכלולות בה, וזהו ובני בניאים אדמה.

יה **מן יסוד, הם כנגד שש הדרגות של הפא, שאמר בו שש מעלות לפא, ואות ו' עולה בי, שהיא עטרה של הברית לששים, שש פעמים עשר, ועולים לששים כנגד ששים גלגלים על אובכים את הפא, והפא שם השכינה.**

שהיא הדמיון ומראה של הכל, הדמיון, הרי נאמר ובני בניאים אדמה, ועליה נאמר ותמונת יהוה יביט, על שם שכל הפרצופים של הביאים הם רשומים בה, נקראת דמיון, ועל שם שכל האורות שלמעלה מפה בה הם נראים, היא נקראת מראה. זהו שכתוב יהוה במראה אליו אתודע, בסתימת העינים נקראת מראה בחלום, וסוד הדבר - אני ישנה ולפי ער, ובתיחת העינים הוא מראה בהקין, ושני מליים שם, אחד סגורין ואחד תחורין, ומטטורין של קרא בשם שניהם, ממה על שני התיחתות הללו. מר של העמוד האמצעי, השכינה היא מראה בהקין, ומשה כצדו, שכתוב בו פה אל פה אדבר בו פה אלא בחידות, ותמונת יהוה יביט. מן הצד של צדיק, שהוא אור הגנוז לצדיקים לעולם הבא

הוא יהוה העמוד האמצעי, שטל

לתתא, הכי אינון שית לעילא, ואינון שית סלקין לשתיין, באן אתר, ביסוד תי עלמין, אשתאר לך מן יסוד, דא שכינתא תתאה, כלילא מארבע סרי פרקין דיד, דאינון בחמש אצבעאן, ואינון יהנה לך תא וא"ו תא, ארבע סרי אתוון דקודשא בריך הוא, דכלילן בה, ודא איהו ובני בניאים אדמה **(הושע יב א).**

יה **מן יסוד, אין לקבל שית דרגין דכרסיא, דאתמר ביה** **(מלכים א י ט)** **שש מעלות לפא, ואת ו' סליק בי דאיהי עטרה דברית לשתיין, שית זמנין עשר, וסלקין לשתיין לקבל שתיין גלגלין דסחרין לכרסיא, וכרסיא תמן שכינתא.**

דאיהו דמיון ומראה דכלא, דמיון הא דאתמר ובני בניאים אדמה, ועלה אתמר **(במדבר יב ח)** **ותמונת יי יביט, על שם דכל פרצופין דנביאי בה אינון רשימין, אתקרי דמיון, ועל שם דכל נהורין דלעילא מינה, בה אתחזיין אתקריאת מראה, הדא הוא דכתיב** **(שם ו)** **יי במראה אליו אתודע, בסתימו דעינין, אתקריאת מראה בחלום, ורזא דמלה אני ישנה ולפי ער** **(שיר ה ב), ובפתיחו דעינין איהו מראה בהקין, ותריין ממין תמן, חד סגורין, וחד פתחורין, ומטטורין דאתקרי בשם תרויהו, ממה על תריין מפתחין אליו. מראה דעמודא דאמצעיתא איהי שכינתא מראה בהקין, ומשה בסטריה, דכתיב ביה** **(במדבר יב ח)** **פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות, ותמונת יי יביט.**

יה **רא דצדיק, דאיהו אור הגנוז לצדיקים לעלמא דאתי** **(יח יג)** **אתקריאת מראה בחלום, והוא דאתחזיא** **(יח יג)** **נקראת מראה בחלום, והוא שראה בה מצד הגופי,**

בה, מַטְרָא דְגּוּפָא, אִיהוּ יְהוָה עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, דְּאַתְנָן לִיל מִתְרִין סְטִרִין, וְאִיהוּ רִכִּיב עַל אַרְבַּע חִיּוֹן דְּאִינוּן פְּנֵי אָדָם פְּנֵי אַרְיָה פְּנֵי שׁוֹר פְּנֵי נֶשֶׁר, יוֹד הָא וְאֵל הָא אֲתַקְרִי מַלְגָּאוּ דְגּוּפָא, וְאִיהוּ אָדָם לְשֹׁכֵת עַל הַפָּא.

מֵאֵן דְּאִיהוּ אָדָם אֲתַחְזִיא לִיהּ בְּדַמּוּת אָדָם, לְמֵאֵן דְּאִיהוּ כְּשָׂאָר חִיּוֹן אֲתַחְזִיא לִיהּ בְּדַמּוּת חִיּוֹן דְּכִרְסִיא, לְכָל חַד כְּפּוּם חִילִיָּה, וְאֵל יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשֹּׁפֵל לִיהּ, אֵלָא בְּשִׁכְנִיתִיהּ, דְּלֹא יָכִיל לֹא־גָא לִיהּ שׁוּם נְבִיא וְחוּזָה אֵלָא בְּשִׁכְנִיתָא, וְאִית אָדָם לְעִילָא מֵאָדָם, מַטְרָא דְחֻכְמָה, כָּח מַה וְדַאי, וְאַתְמַר בִּיהּ חֻכְם עֲדִיף מַבִּיא.

רַבִּי שְׁמַעוֹן וְכִלְהוּ חֲבֵרָא, וְאָמַר רַעִיא מְהִימְנָא, רַבֵּן דְּכָל נְבִיאִיא, קוּם אַתְעַר מְשַׁנְתָּךְ, דְּאַנְתָּ אִיהוּ בְּכָל נְבִיאִיא כְּגִוּוֹנָא דְשִׁמְשָׁא, דְּסִיְהָרָא וְכִכְבִּיא מִיָּה נְהִרִין, וְלִית לֹון נְהוּרָא מַטְרָא אַחְרָא, וּבְזַמְנָא דְאַנְתָּ אַתְכִּנִּישַׁת מַעְלָמָא, אַתְמַר בַּהוּן (אִיּוּב ג' ט) יַחֲשֹׁכוּ כְכָבֵי נִשְׁפּוּ, קוּם אַנְהִיר נְהוּרָךְ.

אָמַר עוֹד, אֵלָא בְּזַמְנָא דְאַנְתָּ אַתְכִּינִיש מֵן עַלְמָא, בִּיתָא דְנְבוּזָא, דְאַתְמַר בַּהּ (שם) לֹא כֵן עֲבָדִי מִשָּׁה בְּכָל בֵּיתִי גֵאֲמֵן הוּא, אִיהִי סְתִימָא, קוּם אִפְתַּח לָהּ, דְּאִיהִי בִיתָא עֲלָאָה גְּנִיזָא, דְּכָל גְּנִיזִין דְּלַעִילָא סְתִימִין דְּמַלְכָּא עֲלָאָה תַּמָּן, וְאַנְתָּ הוּיָת כְּכֵן בֵּית, בֵּן דְּהִהוּא בִיתָא, פְּלַת, ב' אִימָא (דף ע"א) עֲלָאָה, י' חֻכְמָה אֲבָא, ת' תַּפְאָרַת, בֵּן בֵּית דְּלַעִילָא, וְאַנְתָּ הוּיָת בְּדִיּוּקְנִיָּה, דְּבַהֲהוּא בֵּית לֹא הוּהּ רְשׁוֹ לְנְבִיא וְחוּזָה לְאַעְלָא תַּמָּן אֵלָא בְּרִשׁוֹ, וְאַנְתָּ הוּיָת עָאֵל בְּלֹא רְשׁוֹ, כְּבָרָא דְמַלְכָּא דְלִית תַּמָּן תַּרְעָא סְתִימָא לִיהּ.

מְשֻׁנֵּי צִדִּידִים, וְהוּא רוֹכֵב עַל אַרְבַּע חִיּוֹת, שְׁהֵם פְּנֵי אָדָם, פְּנֵי אַרְיָה, פְּנֵי שׁוֹר, פְּנֵי נֶשֶׁר. יוֹד הָא וְאֵל הָא נִקְרָא מַלְאָכִים שֶׁל הַגּוּף, וְהוּא אָדָם לְשֹׁכֵת עַל הַפָּא.

מִי שֶׁהוּא אָדָם - נִרְאֶה לוֹ בְּדַמּוּת אָדָם, לְמִי שֶׁהוּא כְּשָׂאָר הַחִיּוֹת - נִרְאֶה לוֹ בְּדַמּוּת חִיּוֹת הַפָּא, לְכָל אֶחָד כִּי כָחוּ, וְאֵל יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשֹּׁפֵל אוֹתוֹ, אֵלָא בְּשִׁכְנִיתוֹ, שֶׁלֹּא יָכוֹל לִיַּג אוֹתוֹ שׁוּם נְבִיא וְחוּזָה אֵלָא עִם הַשִּׁכְנִיָּה, וְיֵשׁ אָדָם לְמַעְלָה מֵאָדָם מִצַּד שֶׁל חֻכְמָה, כִּ"ח מ"ה וְדַאי, וְנֹאמַר בּוֹ חֻכְם עֲדִיף מַבִּיא.

רַבִּי שְׁמַעוֹן וְכָל הַחֲבֵרִים וְאַמְרֵי רוּעָה אֲמָן, רַבֵּן שֶׁל כָּל הַבִּיאִים, קוּם הַתְעוּרֹר מְשַׁנְתָּ, שְׁאֵתָהּ הוּא בְּכָל הַבִּיאִים כְּמוֹ הַשֶּׁמֶשׁ, שֶׁהִלְכָנָה וְהַכּוֹכָבִים מְאִירִים מִפְּנֵי, וְאִין לָהֶם אוֹר מִצַּד אַחֵר, וּבְזַמֵּן שְׁאֵתָהּ גֵּאֲמֵת מִן הָעוֹלָם, נֹאמַר בָּהֶם יַחֲשֹׁכוּ כְכָבֵי נִשְׁפּוּ, קוּם הָאָר אוֹן.

אָמַר עוֹד, אֵלָא בְּזַמֵּן שְׁאֵתָהּ גֵּאֲמֵת מִן הָעוֹלָם, בֵּית הַבּוּזָא, שְׁאֲמַר בַּהּ לֹא כֵן עֲבָדִי מִשָּׁה בְּכָל בֵּיתִי גֵאֲמֵן הוּא, הִיא סְתוּמָה, קוּם פְּתַח אוֹתָהּ, שֶׁהִיא בֵּית עֲלִיּוֹן גְּנִיזָא, שֶׁפֶל הַגְּנִיזִים שְׁלַמְעֵלָה סְתוּמִים, שֶׁהַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן שָׁם, וְאַתָּה הֵייתָ כְּכֵן בֵּית, בְּנוֹ שֶׁל אוֹתוֹ הַבֵּית. בִּי"ת, ב' הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, י' חֻכְמָה, אֲבָא, ת' תַּפְאָרַת, בֵּן בֵּית שֶׁל מַעְלָה, וְאַתָּה הֵייתָ בְּדִיּוּקְנֹךְ, שְׁבָאוֹתָ בֵּית לֹא הֵייתָ רְשׁוֹת לְנְבִיא וְחוּזָה לְהַפְגֵּס לְשֵׁם אֵלָא בְּרִשׁוֹת, וְאַתָּה הֵייתָ נִכְנָס בְּלִי רְשׁוֹת, כְּכֵן הַמֶּלֶךְ שְׁאִין שָׁם שַׁעַר שְׁתוּם לוֹ.

אָמַר עוֹד, אֵלָא שְׁבִיאִים אַחֲרִים לֹא הִיוּ נִכְנָסִים לְרֵאוֹת אֶת הַמֶּלֶךְ אֵלָא בְּשַׁעוֹת יְדוּעוֹת, וּבִימִים יְדוּעִים, כְּמוֹ שְׁמַצְאָנוּ בְּאַהֲרֹן שֶׁהָיָה עֲלִיּוֹן מְכֻלָּם, שְׁאֲמַר בּוֹ וְאֵל יָבֹא בְּכָל עַת אֶל הָדֶשׁ, אֵלָא בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל הָדֶשׁ, כָּל שֶׁכֵּן אַחֲרִים, וְאַתָּה בְּכָל שַׁעַר וְשַׁעַר וּבְכָל יוֹם שְׁהֵייתָ רוּצָה, הֵייתָ נִכְנָס לְרֵאוֹת אֶת הַמֶּלֶךְ.

אָמַר עוֹד, אֵלָא כָּל הַבִּיאִים הִיוּ רֹאִים אֶת נְבוּזָתָם בְּאִיבְרֵי הַמֶּלֶךְ, כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּאִיבְרֵי יְדוּעַ וְלֹא יוֹתֵר. מִהֶם בְּרֵאשׁ הַמֶּלֶךְ, מִהֶם בְּיָמִים שֶׁל הָרֹאשׁ, שְׁהֵם כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת שְׁאִין לָהֶם חֲשׁוֹבֹן, מִהֶם בְּעֵינַיִם, מִהֶם בְּאָזְנוֹים, מִהֶם בְּפִנִּים, מִהֶם בְּחֻטָּם, מִהֶם בְּפֶה, מִהֶם בְּצוּרָא, מִהֶם בְּיָדַיִם, מִהֶם בְּלִוְיָהּ שֶׁהוּא הַגּוּף, מִהֶם בְּשׁוּקִים, מִהֶם בְּאוֹת בְּרִית, מִהֶם בְּלְבוּשֵׁי הַמֶּלֶךְ, שֶׁלֹּא הֵייתָ לָהֶם רְשׁוֹת לְהַסְתַּפֵּל יוֹתֵר.

אֲבָי מִשָּׁה, בְּכָל אִיבְרֵי וּבְכָל מְקוֹם הִיָּה מַיַּג נְבוּזָתוֹ, וּבְכָל אִיבְרֵי וְאִיבְרֵי הִיא הֵייתָ יוֹרְדָת אֲלֵיוֹ, מַה שֶׁלֹּא הִיָּה כֶּף לְשָׂאָר כָּל הַבִּיאִים, שֶׁכָּל אֶחָד עוֹלָה לְאִיבְרֵי שְׁלוֹ, וְנִשְׁמָתוֹ הֵייתָ אֲצִילוֹת מֵאוֹתוֹ הָאִיבְרֵי, וְאוֹתוֹ הָאִיבְרֵי הִיָּה לוֹ אֲבִיו.

וּבֵת הַמֶּלֶךְ הִיא הַהִיכָל שֶׁל כָּל אִיבְרֵי וְאִיבְרֵי, הַמַּצְוֶה שֶׁל כָּל אִיבְרֵי וְאִיבְרֵי, אֲדֹנָי הוּא כְּחֲשׁוֹבֵן הַיִּכָּל, וּמְשׁוּם זֶה נֹאמַר אֲדֹנָי שְׁלַתִּי תַּתַּח, יְהוָה הוּא הִיכָל, יְהוָה הִיכָל אִיבְרֵי וְאִיבְרֵי, וְהִיא נְבוּזָה שֶׁל כָּל אִיבְרֵי וְאִיבְרֵי, הַמַּרְאֶה שֶׁל כָּל אִיבְרֵי וְאִיבְרֵי נִקְרָא, וְלִכְלֵל אִיבְרֵי וְאִיבְרֵי יֵשׁ לוֹ מִיָּדָה יְדוּעָה, הַהִיכָל שֶׁל

אָמַר עוֹד, אֵלָא דְנְבִיאִיא אַחֲרִינִין, לֹא הוּוּ עֲאֲלִין לְמַחְמִי לְמַלְכָּא, אֵלָא בְּשַׁעֲתִין יְדִיעָאן, וּבִזְמִין יְדִיעָאן, כְּגִוּוֹנָא דְאַשְׁכְּחָנָא בְּאַהֲרֹן דְּהוּהָ עֲלָאָה מְכֻלָּהוּ, דְאַתְמַר בִּיהּ (ויקרא טו ב) וְאֵל יָבֹא בְּכָל עַת אֶל הָדֶשׁ, אֵלָא בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל הָדֶשׁ, כָּל שֶׁכֵּן אַחֲרִינִין, וְאַנְתָּ בְּכָל שַׁעֲתָא וְשַׁעֲתָא, וּבְכָל יוֹמָא דְאַנְתָּ בְּעִי הוּיָת עֲיִיל לְמַחְזִי לְמַלְכָּא.

אָמַר עוֹד, אֵלָא כָּל נְבִיאִיא, הוּוּ חֲזִיין נְבוּזָה דְלַהוּן בְּאַבְרִין דְּמַלְכָּא, כָּל חַד וְחַד בְּאִבְרֵי יְדִיעָא וְלֹא יִתִּיר, מַהוּן בְּרִישָׁא דְמַלְכָּא, מַהוּן בְּנִימִין דְּרִישָׁא, דְאַוּן כְּכִבִּיא וּמַלְלִי דְלִית לוֹן חוּשְׁבָּנָא, מַהוּן בְּעֵינַיִן, מַהוּן בְּאוּדְנִין, מַהוּן בְּאַנְפִּין, מַהוּן בְּחוּטָמָא, מַהוּן בְּפּוּמָא מַהוּן בְּצוּרָא, מַהוּן בְּיָדַיִם, מַהוּן בְּקוּמָה דְאִיהוּ גּוּפָא, מַהוּן בְּשׁוּקִין, מַהוּן בְּאוֹת בְּרִית, מַהוּן בְּלְבוּשֵׁין דְּמַלְכָּא, דְּלֹא הוּהּ לוֹן רְשׁוֹ לְאַסְתַּפְּלֹא יִתִּיר.

אֲבָי מִשָּׁה בְּכָל אֲבֵר, וּבְכָל אֶתֶר הוּהּ מַיַּג נְבוּזָה דִּילִיָּה, וּבְכָל אֲבֵר וְאֲבֵר אִיהִי הוּהּ נִחְתָּא לְגַבִּיָּה, מַה דְּלֹא הוּהּ הִכִּי לְשָׂאָר כָּל נְבִיאִיא, דְּכָל חַד סְלִיק לְאַבְרֵי דִילִיָּה, דְנִשְׁמָתִיהּ הוּהּ אֲצִילוֹת מַהֲהוּא אֲבֵר, וְהִהוּא אֲבֵר הוּהּ לִיָּה אֲבִיו.

וּבְרֵתָא דְמַלְכָּא אִיהִי הִיכָלָא דְכָל אֲבֵר וְאֲבֵר, מַצְוֶה דְכָל אֲבֵר וְאֲבֵר, אֲדֹנָי אִיהוּ כְּחֲשָׁבֵן הִיכָל, וּבִגְזִין דָּא אַתְמַר (תהלים נא י) אֲדֹנָי שְׁפָתַי תַּפְתַּח, יְהוָה אִיהוּ בְּכָל אֲבֵר וְאֲבֵר, אֲדֹנָי הִיכָל, יְהוָה בְּכָל אֲבֵר וְאֲבֵר וְאִיהִי נְבוּזָה דְכָל אֲבֵר וְאֲבֵר, מַרְאֶה דְכָל אֲבֵר וְאֲבֵר אַתְקִרִי, וְכָל אֲבֵר וְאֲבֵר אִית לִיָּה סְפִירָה יְדִיעָא, הִיכָלָא דְכִלְהוּ שְׁכִינְתָּא תַּתָּא אֲדֹנָי,

וכמה ממין נטורי תרעין אינון להיכלא, דלא יעלו תמן נביאיא אלא ברשו.

ו רעיא מהימנא, קום אפתח היכלא, דהא כמה מארי דנבואה אינון דפקין לתרעין דהיכלא, ואמרין אדני שפתי תפתח, ואיהי סתימא לגבייהו, עד דאנת תיתי תמן איהי לא אתפתחת, למלכא דהו צריכין ליה עבדוי ואפרכי ויממן ושלטני ארעא למחזי עמיה, כל חד כפום צרכוי, וכל חד כפום שלטנותיה, וכל חד כפום עסקוי, מה עבד מלכא, שוי כלא בידא דמטרוניתא, ואמר כל מאן דבעי למשאל שאלתוי, ייתי למטרוניתא, דאיהי בית דיילי בית יי, היכל דיילי, והאי איהו (ירמיה ט כג) אל יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי, כי אם בזאת.

בההוא זמנא דפקין פלהו לפתחא, דתמן סגורין דסגיר, ותמן פתחין דפתח, מיד ייתי רעיא מהימנא, ויימא אדני שפתי תפתח, קמין פתח, דא סגיר ודא פתח, תרין שפון (ב) שפתי צדק, עלייהו אתמר (שם קיח ט) פתחו לי שערי צדק.

מא איהי סגולתא, סגולת איהו בעלה, ואיהי סגולתא, עטרה על רישיה, חלם עליה אתמר (שם) אבוא כם אודה לה, אבוא איהי עשר, דאיהי נקודת חלם, וביה (דף לז ע"ב) אודה לה דאיהו פתר על פלהו, זה דא צרי, ואינון תרי סמכי קשוט, צדיקים יבאו בו (תהלים קח כ), דא צדיק דאיהו אות ברית, בתרויהו, איהו חילק תחות צדי, ואיהו שורק, קשורא דתרויהו, ובגין דא אודי פי עניתני ותהי לי לישועה (שם כא), דא שכינתא, דאיהי מטררא דצדיק שורק לגבי בעלה, קשורא דילה.

כלם, שכינה התחתונה אדני, וכמה ממין שומרי שערין הם להיכל שלא יכנסו שם נביאים אלא ברשות.

ו רועה אמר, קום פתח ההיכל, שהרי כמה בעלי נבואה הם דוקים על השערים של ההיכל, ואומרים אדני שפתי תפתח, והיא סתומה אליהם, עד שאתה תבא לשם היא לא תפתח. למלך שהיו צריכים אותו עבדיו ותלמידים והממלכה ושלטי הארץ להראות עמו, כל אחד צרכו, וכל אחד צרי שלטונו, וכל אחד צרי עסקו. מה עשה המלך? שם את הפל בידו הגבירה, ואמר, כל מי שרוצה להשגות, יבא לגבירה שהיא הבית שלי, הבית שלי יי, ההיכל שלי. וזהו אל יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי, כי אם בזאת.

בא זמן כלם דוקים לפתח, ששם סגורין שגור, ושם תחון שפותח. מיד יבא רועה אמר, ואמר, אדני שפתי תפתח, קמין פתח, זה סגור וזה פתח, שפתי שפתי (שם) שערי צדק, עליהם נאמר פתחו לי שערי צדק.

מא היא סגולתא, סגולת, הוא בעלה, והיא סגולתא עטרה על ראשו, חלם, עליו נאמר אבוא כם אודה לה, אבוא היא עשר, שהיא נקודת חלם, ובו אודה לה, שהוא כתר על כלם, זה - זה צרי, והם שני עמודי אמת. צדיקים יבאו בו, זה צדיק שהוא אות ברית בשניהם, הוא חירק תחת צרי, והוא שורק, שר של שניהם, ומשום זה אודי פי עניתני ותהי לי לישועה, זו שכינה, שהיא מצדו של הצדיק, שורק אל בעלה, שר שלו.

איהי חילק תחות צדי, תרי סמכי קשוט, ואיהו סגולת תחות תרין דרועין, ואיהי חלם לעילא בכתר, ובגין דא אבן מאסו הפונים היתה לראש פה (שם), פלהו אמרין מאת יי היתה זאת היא נפלאת בעינינו (שם), בזמנא דאיהי לראש פה אתקריאת רישא, ועלה אתמר (שיר ז ו) ראשך עליך כפרמל.

שפתי למלך, כמה מלאכים וכמה נשמות עולים עמה, שהם ימים שלה, שתלויים מפה כמו ענבים באשכול, וכמה מלאכים ונשמות מאירים צדיה, שקראים עיני יהוה, ועליהם נאמר כי עיניו על דרכי איש, וכמה מצוות עולות צדיה, שקראת בכלם מצות יהוה ברה מאירת עינים. (תהלים יט ט).

מלאכין סלקין עמה, דאתקריאו אזני יי, דממן על קלין דצלותין, ועל שיחת בני האדם, למשמע צלותין, וכמה מלאכין סלקין עמה דאתקריאו פני יי, דאתמר בהון (יחזקאל א ו) ודמות פניהם פני אדם וגומר, נהרין בכמה גוונים, וכמה מלאכין סלקין עמה דאתקריאו רוחין ואשין, דאתמר בהון (תהלים קד ד) עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט, דממן על ריחא ותננא דקרבינו, ואינון מארי דחוטמא.

מארי דקלין ודבורין דפומא סלקין עמה, דאתמר בהון (קהלת י ב) כי עוף השמים יוליף את חיל ובעל פנים יגיד דבר, וכמה מארי דצוארי סלקין עמה, דתמן קנה ושט, דממן על קרבנין וצלותין, דאתמר בהון (במדבר כח ב) את קרבני לחמי לאשי, ואלין אתקריאו אשנא, וכמה מלאכין סלקין עמה דאתקריאו מארי דידין,

היא חירק תחת צרי, שני עמודי אמת, והוא סגולת תחת שפתי זרועות, והיא חלם למעלה בכתר, ומשום זה אבן מאסו הפונים היתה לראש פה, כלם אומרים מאת יהוה היתה זאת היא לאת בעינינו, בזמן שהיא לראש פה נקראת ראש, ועליה נאמר ראשך עליך כפרמל.

שפתי למלך, כמה מלאכים וכמה נשמות עולים עמה, שהם ימים שלה, שתלויים מפה כמו ענבים באשכול, וכמה מלאכים ונשמות מאירים צדיה, שקראים עיני יהוה, ועליהם נאמר כי עיניו על דרכי איש, וכמה מצוות עולות צדיה, שקראת בכלם מצות יהוה ברה מאירת עינים.

מלאכין סלקין עמה, דאתקריאו אזני יהוה, שממין על קולות הולות ועל שיחת בני אדם, לשמע הולות, וכמה מלאכין סלקין עמה, שקראים פני יהוה, שקראם בהם ודמות פניהם פני אדם וגומר, מאירים בכמה גוונים, וכמה מלאכין סלקין עמה שקראו רוחות ואשין, שקראם בהם עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט, שממין על ריח ועשן ורפנות, והם בעלי החטם.

מא בעלי קולות ודבורים של הפה עולים עמה, שקראם בהם פי עוף השמים יוליף את חיל ובעל פנים יגיד דבר, וכמה בעלי צוארים עולים עמה, ששם קנה ושט, שממין על קרבנות וצלות, שקראם בהם את קרבני לחמי לאשי, ואלו נקראו אשנים, וכמה מלאכין עולים

דֹּאֲתָמֶר בִּהוֹן (יחזקאל א ח) וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת
פְּנֵיהֶם, וּכְמָה מְאִירִי דְגוּפָא סְלִקִין עִמָּה
דֹּאֲתָמֶר בִּהוֹן (דניאל י ו) וּגְוִיתוֹ כְּתִרְשִׁישׁ, וּכְמָה
מְאִירִי דְבְרִית סְלִקִין עִמָּה דֹּאֲתָמֶר בִּהוֹן (יחזקאל
א כח) כְּמִרְאָה חַבֵּשֶׁת, וְאַזְוֹן מְאִירִי דְאוֹתוֹת,
וּכְמָה מְאִירִי דְרַגְלִין סְלִקִין עִמָּה דֹּאֲתָמֶר
בִּהוֹן (שם) וּרְגֻלֵיהֶם רַגְלֵי יִשְׂרָאֵל.

[illegible]

וַעֲבֹדָה מִפְּלֹהוּ יָד פֹּתֶבֶת, וּלְתַתָּא מִפְּלֹהוּ יָד
 חֹתֶמֶת, הָדָא הוּא דְכְתִיב (איוב לו'
 ז') וּבִיד כָּל אָדָם יַחְתֹּם, יָד פֹּתֶבֶת אֹרִייתָא
 דְּכֻתָּב דְּאִיהִי לִימִינָא, יָד חֹתֶמֶת אֹרִייתָא
 דְּכַעַל פֶּה דְּאִיהִי לְשֹׁמְאֵלָא, אֹרִייתָא דְּכֻתָּב
 דְּאִיהִי לִימִינָא עֲלִיָּה אֶתְמַר (שמות יד ח') וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל יּוֹצְאִים בְּיַד רָמָה, וְדָא עֲמוּדָא
 דְּאַמְצָעִיתָא, דְּאִיהוּ אֹרִייתָא דְּאַתְיָהִיב
 מִימִינָא דְּתַמָּן חֻכְמָה.

אֲרִיִּיתָא דְּבַעַל פֶּה דְּתַמְנִן שְׂכִינְתָּא תַתָּא, פֶּה
 אַתְקִרִּיאַת מִטְרָא דְּצָדִיק, דְּהָכִי
 סָלִיק פֶּה לְחַוְשְׁפִּין מִיִּלָּה, דְּאִיהוּ כָּל פֶּה,
 וּבִגִּין דָּא (איוב לו ז) וּבִיד כָּל אָדָם יַחְתּוּם, וְאִיהִי
 לְשִׁמְאֵלָא, דְּתַמְנִן אִיהִי אִמְאָ עֲלֵאָה, דְּאַתְמַר
 פֶּה חֲתַמְנִי לְחַיִּים, וְצָדִיק עַל שְׁמָה אַתְקִרִּי
 סִפֵּר חַיִּים. (דף ע"א) כְּמָה דְּאַמְרִינֵן וּבִסְפֵּר
 חַיִּים וּגְזִמֵּר, הָא אַתְפַּתְחַת הֵיכְלָא, הָא קָא
 אַתִּין נְבִיאִיא מֵאֲרִי דְּרַגְלִין דְּקָא דְּפִקִּין

עֲמָה, **ש**ֶׁאֵמְרָאִים בְּעָלֵי יָדִים,
שֶׁאֵמְרָ בְּהֶם וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת
 מַלְאֲכֵיהֶם, וְכִמָּה בְּעָלֵי גֹוף עֹלָם
 עֲמָה, **ש**ֶׁאֵמְרָ בְּהֶם וַגִּיטוֹ
 כְּתָרְשִׁישׁ, וְכִמָּה בְּעָלֵי בְרִית
 עֹלָם עֲמָה, **ש**ֶׁאֵמְרָ בְּהֶם
 כְּמִרְאָה **ו**שֵׁת, וְהֵם בְּעָלֵי
 אוֹתוֹת, וְכִמָּה בְּעָלֵי רַגְלִים
 עֹלָם עֲמָה, **ש**ֶׁאֵמְרָ בְּהֶם
 וּרְגִלֵּיהֶם רַגְלֵי יִשְׂרָאֵל.

וַיִּשְׁמְעוּ בְּחִירְכֶּהָ כָּל הַבָּיִים
עוֹלָם שָׁם, וְדוֹקִים בְּשַׁעַר,
וְאֹמְרִים אֲדֹנָי שֵׁנִי תִּתֶּח.
שְׁלֹשֶׁת הָרְאשׁוֹנִים שֶׁל הַמֶּלֶךְ
הֵם מְסֻדְרִים בְּשׁוֹת עַל הַשָּׁש,
לְהַכְנִס בָּהֶם לְגִי עֶלֶת הַעֲלֹת,
שֶׁשֶׁם חַיִּי הַשָּׁש. הָאֲמֻצִּיּוֹת
מִמֹּת עַל שְׁאֵלוֹת לְבָשׁ
וְשִׁתִּיהֶם עַל צִרְי הַגּוֹף.
שְׁלֹשֶׁת הָאֲחֻרוֹנוֹת מִקְבָּלִים
תְּשׁוּבָה שֶׁל כָּל הַשְּׁאֵלוֹת מִן
הַמֶּלֶךְ.

וּמַעַן כָּלֵם יָד כּוֹתֶבֶת, וּמִתַּחַת כָּלֵם יָד הוֹתֶמֶת. זֶהוּ שְׁכֵתִיב וּבִכְד כָּל אָדָם יִחְתּוֹם, יָד כּוֹתֶבֶת תּוֹרָה שְׁכֵתִיב שֶׁהִיא לְיָמִין, יָד הוֹתֶמֶת תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה שֶׁהִיא לְשִׁמָּל. תּוֹרָה שְׁכֵתִיב הִיא לְיָמִין, עָלָיו נֶאֱמַר וּבְנִי יִשְׂרָאֵל יֵצְאִים בְּיָד רַמָּה, וְזֶה הָעֲמּוּד הָאֲמֻצִּי, שֶׁהוּא תּוֹרָה שְׁתֵּנָּה מִיָּמִין, שֵׁשׁ חֲמֵה.

בַּיּוֹם שֶׁבַעל פֶּה, שֵׁשׁ שָׁכִינָה
 תַּחְתּוֹנָה, נִקְרָאת פֶּה מִצַּד
 הַצִּדִּיק, שֶׁכֶּף עוֹלָתֹה **וְה' לַחֲשׁוֹן**
 מִלְּה', שֶׁהוּא כָּל פֶּה, וּמִשּׁוּם
 זֶה וּבִכְד כָּל אָדָם יַחְתּוֹם, וְהִיא
 לְשִׁמְאֵל, שֵׁשׁ הִיא הָאֵם
 הַעֲלִיזוֹנָה, שֶׁאֲמָר בָּהּ חֲתַמְנוּ
 לַחַיִּים, וְצִדִּיק עַל שֶׁמָּה נִקְרָא
סֵר חַיִּים, כִּמּוֹ שֶׁאֲמַרְנוּ וּבִסֵּר
 חַיִּים וְגוֹמֵר. הִרִי **וַתֵּן הַהִיכָל,**
 וְהִירָאִים בָּאִים **בְּכִבְיָאִים בְּעַלִּי**
 הַרְגִּלִּים שְׁלֹשָׁאִים בְּשַׁעַר,

לְתַרְעָא, וְאָמְרִין לֵהוּא דְסָגִיר הֵיכְלָא, סָגֵר וְ
וְאִתְקִיר אֲדָנִי שְׁמִיהּ כְּשֵׁם רַבִּיהּ, אָמְרִין לִיהּ
אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, אִפְתָּח תִּרְעִין דֵּהֵיכְלָא,
בִּהְהוּא זְמָנָא עָאֲלִין נְטוּרֵי תַרְעָא לְמַלְכָּא,
וְאָמְרִי לִיהּ, רַבּוֹן עֲלָמִין הָא מְאִירִי דְרַגְלִין קָא
דְּפָקִין לְתַרְעָא, דְּאֵינוֹן שְׁלוּחֵי מְצוּהָ, דְּקִיִּימִין
בַּעֲמִידָה דְּצִלוֹתָא קִדְמָה.

בְּהָהוּא זְמַנָּא יְהִי לֵוִן רִשׁוֹ לְאַעְלָא,
מְטוּרִינִיתָא דִּיאֵהִי מְצוּה דְּמִלְכָּא
אַפּוּטְרוּפּוּסָא דְּכָל פֿוֹדִין, אוֹלִיפֶת זְכוּ קָדָם
מִלְכָּא בְּגִינִיָּהּ, וְיִימָא לִיה רַבּוֹן עֲלֵמָא, הָא
אַלִין דְּקִימִין קְדָמָךְ בְּצִלּוֹתִין, צְרִיךְ לְמִיָּהֵב
לֵוִן שְׂאֵלְתִין דְּלֵהוֹן, בְּהָהוּא זְמַנָּא קָלָא נָפִיק
לְגַבִּי מֵאִרֵּי דְּרַגְלִין, וְאָמַר (יחזקאל ב א) בֶּן אָדָם
עֲמוּד עַל רַגְלִי וְאֶדְבַר אֶתְךָ, מְלִיל עֲמִי מַה
שְׂאֵלְתָךְ בְּאַמְצָעִיּוֹת דְּצִלּוֹתִין, נִתְּנָן לָךְ
בְּבִתְרָאִין, מְטוּרִינִיתָא קְבֵלֶת שְׂאֵלְתוֹי, וְצְרִיךְ
לְמִיָּהֵב תֵּלֶת פְּסִיעָאן לְאַחֲזָרָא, דְּלֹא יִתְּחַלֵּךְ
כְּתָפוֹי לְגַבִּי מִלְכָּא, אֵלִין נָפִיקִין וְסַגְרָן סָגַר
תִּרְעָא אֲבִתְרִיָּהּ.

הָא מְאִיר דְּאוֹתוֹת קָא דְּפִקִּין לְפִתְחָא, וְאִמְרִין
אֲדָנִי שְׁפִתֵי תִפְתָּח, תִּפְתָּח דָּא פִתְחֻן, וְ
וְאֵלִין אֵינוּן מְאִיר דִּתְּי בְּרַכָּאן דְּצִלוֹתָא,
מִלְּטָא דִּתְּי עֲלִמִין, דְּמִיחֲדִין לְקוּדְשָׁא בְּרִין
הוּא וּשְׂכִינְתִּיהּ תַּמָּן, דְּצִדִּיק תְּשִׁיעָאָה אִיהוּ
מַעֲלִיל לְתַתָּא וּמִתַּתָּא לְעִילָא, תְּשַׁע נְקוּדִין
תְּשַׁע טַעְמִי, וְעֲלִייהוּ אֲתַמֵּר (בראשית א יז) וַיִּתֵּן
אוֹתָם אֶל־הֵם בְּרִקְיעַ שָׁמַיִם, וְדָא צִדִּיק
דְּבִיהּ פֿל נְקוּדִין, לְהֹאִיר עַל הָאָרֶץ דָּא
שְׂכִינְתָּא, דְּאִיהּ כְּלִילָא מִפֿל אֲתוּן.

מִדָּר מֵאֲרִי שְׂאֵלֶתִין דְּפִקִּין לְתַרְעָא, כִּמָּה
נְטוּרֵי תַרְעָא עֲאֵלִין קִדָּם מִלִּפְּא, וְיִימְרוּן

בַּמֶּלֶךְ בְּעָלֵי הַשְּׂאֵלוֹת הַיְּקִימֵם בַּשְּׂעֵר, כַּמָּה שׁוֹמְרֵי הַשְּׂעֵר נִ

וְאֹמְרִים לְאוֹתוֹ עֲגֹר הַהֵיכָל,
סָגְרוּ, וְנִקְרָא אֲדֹנָי, שְׁמוֹ כְּשֶׁם
רַבּוֹ, אֹמְרִים לוֹ, אֲדֹנָי עֲלֵיתִי
עִתָּה, פָּתַח שַׁעְרֵי הַהֵיכָל.
בְּאוֹתוֹ זְמַן נִכְנָסִים שׁוֹמְרֵי הַשַּׁעַר
לְמִלָּךְ, וְאֹמְרִים לוֹ, רַבּוֹן
הָעוֹלָמִים, הִרִי בְּעָלֵי הָרְגָלִים
הַיְּקִים בְּשַׁעַר, שֶׁהֵם שְׁלֹחֵי
מִצְוָה, שְׁעוֹמְדִים בְּעִמְדָה שֶׁל
תְּלָה לְבַיִת.

בא זמן נותן להם רשות להכנס, הגבירה שהיא מצות המלך, האפטרופוס של כל המצוות, מלמדת זכות לני המלך בשבילים, ותאמר לו רבון העולם, הרי אלו שעומדים לני בת לות, צריך לתת להם את השותיהם. באתו זמן יוצא קול אל בעלי הרגלים, ואומר בן אדם, עמד על רגלך ואדבר אתך, דבר עמי מה שאלת באמצעיות של הת לות, יתן באחרונות. הגבירה מקבלת את השותיו, וצריך לשוב שלש פסיעות לאחור, שלא יחזיר בתיו אל המלך. אלו יוצאים, וסגרו"ן סוגר את השער אחריהם.

וַיִּרְיָ בְּעָלֵי הָאוֹתוֹת וְדִקְקִים
בַּפֶּתַח, וְאוֹמְרִים אֲדֹנָי שְׁמִי
תִּתֶּנָּה. תִּתֶּנָּה זֶה וְהָתַחְוֹן, וְאֵלֹ
הֵם בְּעָלֵי שְׁמוֹנֶה עָשָׂר בְּרֻכּוֹת
שֶׁל הַתִּלְהָ, מִצַּד שֶׁל ח"י
הַעוֹלָמִים שְׁמִיחִידִים אֶת ה' דּוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא וּשְׂכִינָתוֹ שָׁם,
שֶׁהַצִּדִּיק הוּא תִשְׁעִי מִמַּעַל
לְמִטָּה וּמִמַּטָּה לְמַעַל, תִּשְׁעִי
נִקְדוּת, תִּשְׁעִי טַעֲמִים, וְעֲלֵיהֶם
נֹאמַר וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרִיקֵי
הַשְּׁמַיִם, וְזֶה צִדִּיק שְׁבוּ בִּי
הַנִּקְדוּת. וְהָאִיר עַל הָאָרֶץ, זֹ
שְׂכִינָה, שְׁהִיא כְּלוּלָה מִכָּל
הָאוֹתוֹת.

סִים לְגֵי הַמֶּלֶךְ, וְיֵאמְרוּ רַבּוֹן

רבוץ עלמא, הא מארי צדיקאי מארי דצלותין דמברכין לה בתי ברכאן, בעון לאעלא קמך, מיד מי למפתח לון, ולמהב שאלתי, ואלין אינון מארי דאותות, מטרטרא דאלין דאתמר בהון (שם יד) והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים, ואלין און דסגדין בתי עלמין, בתי ברכאן לגבי שכינתא.

אין נפקין הא מארי דקומה דפקין לפתחא, דאינון פרעין וסגדין למלכא בצלותין, כמה דאמרו כל הפורע פורע בברוך, וכל חוקף זוקף בשם, פורע לגבי אדני בצדיק, דאתמר ביה (מלכים א ב מה) והמלך שלמה ברוך, וזוקף לגבי יהוה, לחברא לון תרוייהו פגוונא דא יאהדונה י.

ע פלהו אוליפת שכינתא זכו, ואינון פד סלקין לעילא נשמתהון, כמה חיוון מקבלין לון על גדפייהו, וסלקין לון עד תרעא דהיכלא דמלכא, מיד דאלין דפקין לפתחא, אולפין זכו קדם מלכא בגינייהו, ומי מלכא למפתח לון, ואלין אינון דממלין קדם מלכא בחשאי, ושאלין מיה בעותהון בחשאי, יחידים קדם מלכא, ומלכא יהיב לון שאלתי דלהון.

באר הא מטרוניתא אחידת בהון, ואוליפת זכו בגינייהו קדם דיפקון מן היכלא, ואמרת רבון עלמין, אלין אינון דהו, מליין לי בעופא דמצוה דציצית, בחמש קשרין ותלת עשר חוללין לכל סטר, ובתלתין ותרין ענפי מצוה, מיד מי קודשא בריך הוא למלאכין דמרפכתא דלעילא, לנטלא לון בגדפייהו, ולפרחא בהון מאתר לאתר, ולבא אה עליהון מפל מליקין ומלאכי חבלה.

העולם, הרי בעלי הצדיקים, בעלי התולדות שמברכים אותם בשמונה עשרה ברכות, רוצים להכנס למיד מצוה ואתם להם ולתת את שאלותי, ואלו הם בעלי האותות, מצד של אלו שאמר בהם והיו לאתת ולמועדים ולימים ולשנים, ואלו הם שמשתחווים על ברכיהם בנ"י עולמות, בשמונה עשרה ברכות אל השכינה. און יוצאים, הרי בעלי ומה חלקים בפתח, שהם כורעים ומשתחווים למלך בתיולות, כמו שאמרו, כל הפורע פורע בברוך, וכל חוקף זוקף בשם. כורע אל אדני בצדיק, שאמר בו והמלך שלמה ברוך, וזוקף אל יהוה, לחבר אותם שניהם כמו זל יאהדונה י.

ע כלם מלמדת השכינה זכות. והם, כשמעלים את נשמתם למעלה, כמה חיות מקבלות אותם על פיהם, ומעלים אותם עד לשער היכל המלך. מיד שאלה חלקים בפתח, מלמדים זכות לני המלך בשבילים, ומצוה המלך לתת להם, ואלו הם שמדברים לני המלך בחשאי, ושואלים ממנו את שותיהם בחשאי, יחידים לני המלך, והמלך נותן להם את שאלותיהם.

באר הרי הגבירה אוחות בהם ומלמדת זכות בשבילים לני שיצאו מן ההיכל, ואומרת רבון העולמים, אלה הם שריו, מביאים אותי בעטוף של מצוה של ציצית, בחמשה קשרים ושלוש עשרה חליות לכל צד, ובשלושים ושנים ענפי מצוה. מיד מצוה לדוש ברוך הוא למלאכי המרפכה של מעלה

לטל אותם בכל יום, ולי רח עמם ממקום למקום, ולי צות עליהם מפל המזיקים ומלאכי החבלה.

הרי אלו יוצאים, ומה אחרים חלקים בשער. מיד נכנסים שומרי השערים, ואומרים רבון העולם, הרי בעלי הידים שושרים חלה של יד על זרועם תמאלית בתיולת, וחלקין על הראש, נכנסים, ואלו הם שותנים דורון לני כמין, שהיא צדקה, צ' תשעים אמינים, ד' ארבע קדשות, ק' מאה ברכות, ה' חמשה חמשי תורה. ומיד מצוה אותם לתת להם. באותו זמן וידי אדם יוצאים, שהן גדלה וגבורה ומקבלים את הדורון שלהם. זהו שכתוב וידי אדם מתחת פניהם. מה זה אדם? אותו שאמר בו בתי ארת אדם, ומהם מקבלים הדורון ונותנים למלך. ואם הדורון אינו פראי, נמסר לכלב, ודוחים את בשתו החוצה, שיש שלא וותחים להם שערים, ונאמר בהם פחוץ תעמוד, ומדבר המלך עמם מבחוץ, ונותן להם שאלותיהם מבחוץ, והולכים להם.

שא כלם נכנסים לבית המלך, אלא אלו בעלי הבית, שאמר בהם ילדים אשר אין בהם כל מום, לא בתחתם ולא בנשמתם, וטובי מראה בכל מעשיהם, ומשפלים בכל חכמה, ונאים למראה, ועליהם נאמר הראיני את מראיך השמיעני את קולך פי קולך ערב ומראיך נאווה, וידעי דעת ומביני מדע (דניאל א ד). וידעין בחכמה ובתבונה ודעת, דאין דורשין במעשה בראשית, אלא אם הוא חכם בחכמה ומבין בבניה וידע בדעת, ואשר פח בהם, דא שכינתא עלאה, דאיהי כח אתון דעובדא דבראשית, לעמוד בכלהו בעמידה בחכמה ומבין בבניה וידע בדעת, ואשר פח בהם, זו שכינה

הא אלין נפקין, והא אחרנין דפקין לתרעא, מיד עאלין נטורי תרעין, ואמריין רבון עלמא, הא מארי ידן דקשרין תפלה של יד על דרועייהו שמאלא בצלותא, ותפלין על רישא, קא עאלין, ואלין אינון דיהבין דורנא לך בימינא, דאיהי צדקה, צ' תשעים אמינים, ד' ארבע קדושות, ק' מאה ברכאן, ה' חמשה חומשי אורייתא, ומיד מי לון, למפתח לון, ביהוא (דף ע"ב) זמנא וידי אדם נפקין, דאינון גדולה גבורה, ומקבלין דורנא דלהון, הדא הוא דכתיב (יחזקאל א ח) וידי אדם מתחת פניהם, מאי אדם, ההוא דאתמר ביה (ישעיה מד יג) פתפאת אדם, ומקבלין מיהו דורנא ויהבין ליה למלכא, ואם דורנא לאו איהו כדקא יאות, לכלכא אתמר, ודחיין לון לבר, דאית דלא פתחין לון תרעין, ואתמר בהון (דברים כד יא) פחוץ תעמוד, וממלל מלכא בהון מלכר, ויהיב לון שאלתי מלכר, ואזלין לון.

דא פלהו עאלין לבי מלכא, אלא אלין מארי דביתא, דאתמר בהון (דניאל א ד) ילדים אשר אין בהם כל מום, לא בצלותהון, ולא בנשמתהון, וטובי מראה בכל עובדיהון, ומשפלים בכל חכמה, ושפירין למחזי, דעלייהו אתמר (שיר ב יד) הראיני את מראיך השמיעני את קולך, פי קולך ערב ומראיך נאווה, וידעי דעת ומביני מדע (דניאל א ד). וידעין בחכמה ובתבונה ודעת, דאין דורשין במעשה בראשית, אלא אם הוא חכם בחכמה ומבין בבניה וידע בדעת, ואשר פח בהם, דא שכינתא עלאה, דאיהי כח אתון דעובדא דבראשית, לעמוד בכלהו בעמידה בחכמה ומבין בבניה וידע בדעת, ואשר פח בהם, זו שכינה

דְּצִלוֹתָא, אֵלִין יַעֲלוֹן לְהִכְלָא דְּמִלְפָּא, דְּאִינוֹן צְדִיקִים גְּמוּרִים.

בהַיּוֹם יִהְיֶה לֹוֹן שְׂאֵלְתִין דְּלֵהוֹן מִלְכָּר, וְלֹא עֲאֵלִין לְגֹאוּ, רְשִׁיעִיָּא אֲדַחֲיִין מִתַּמָּן, וְלֹא יִהְיֶה לֹוֹן שְׂאֵלְתִין דְּלֵהוֹן, אֲלֹא עֲלִיָּהוּ אֲתָמֵר (ישעיה א יב) מִי בִּשְׂזָת מִידְכֶּם רְמֵס חֲצָרִי, וְאֵלִין אִינוֹן רְשִׁיעִיָּא, דְּהוּוּ מִבִּין לְמִלְפָּא בְּצִלוֹתְהוֹן, דְּמִנְחֹן לְמִשְׁמַע צִלוֹתָא, וּפְסָקִין לָהּ עַל שִׂיחָה בְּטִלָּה.

אלִין נִפְקִין, הָא אַחֲרָנִין עֲאֵלִין, אִינוֹן מְאִרִי דְּצוּאָר, דְּהוּוּ מְבָרְכִין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל מֵאֲכִלִין וּמִשְׁתִּיִין דְּקִרְבָּנִין, דְּאֲמַרִין בְּכָל יוֹמָא צוּ אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֲמַרְתְּ אֲלֵיהֶם אֵת קִרְבָּנִי לְחֻמִּי לְאִשֵּׁי רִיחַ נִיחוּחִי (במדבר כח ב). דְּהוּוּ מְקַרְבִּין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתָּיה, בְּכֻמָּה קִרְבָּנִין דְּצִלוֹתִין, וְאֵלִין אִינוֹן דְּמִבִּין פֻּעֵגַג שִׁבְתָּ, וּמְבָרְכִין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, יִהְיֶה לֹוֹן שְׂאֵלְתִין דְּלֵהוֹן, וְלֹאֲחֲרָנִין דְּהוּוּ אֲכִלִין בְּלֹא צִלוֹתָא אֲדַחֲיִין מִתַּמָּן, וְיִהְיֶה לֹוֹן בִּידָא דְּכֻמָּה מִלְּאֲכֵי חֲבֵלָה דְּאִינוֹן מִלִּיקִין.

הא אֵלִין נִפְקִין, הָא מְאִרִי דְּקָלִין וְדַבּוּרִין בְּזִמְרֹות וְתוֹשְׁבָחוֹת וְהוֹדָאוֹת דְּצִלוֹתָא דְּפָקִין, וּמְאִרִי דְּקָלִין דְּקִרְאָן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּקִרְיַת שְׁמַע, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל תְּרִין זְמָנִין עָרֵב וּבִקֵּר.

אדְּתִי הָא מְאִרִי דְּרַגְלִין קֹא דְּפָקִין לְפִתְחָא, מְאִרִי דְּעֻמִּידָה דְּצִלוֹתָא, דְּאֲתָמֵר בְּהוֹן (דניאל א ד) וְאֲשֵׁר פֶּח בְּהֶם לְעַמּוּד בְּהִיכַל הַמִּלָּךְ, הַמִּלָּךְ סֵתֶם דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הִיכַל הַמִּלָּךְ דָּא אֲדָנִי, דְּאֲתָמֵר בִּיה (תהלים נא י) אֲדָנִי שְׁפָתֵי תִפְתָּח, אֲדָנִי סִלִּיק לְחוּשְׁבָן הוּא, הִיכַל הַמִּלָּךְ זֶה אֲדָנִי, שְׁפָתֵי אֲדָנִי עֲלִי תִפְתָּח,

מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית לְעַמּוּד בְּכֻלָּם בְּעֻמִּידָה בְּתִלָּה, אֵלִין יִפְנִסוּ לְהִיכַל הַמִּלָּךְ, שְׁהֶם צְדִיקִים גְּמוּרִים.

בהַיּוֹם נִתְּנָן לָהֶם אֵת בְּשׁוּתֵיהֶם מִבְּחוּץ, וְלֹא נִכְנָסִים פְּנִימָה. הִרְשָׁעִים נִדְּחִים מִשָּׁם, וְלֹא נִתְּנָן לָהֶם אֵת בְּשׁוּתֵיהֶם, אֲלֹא עֲלִיָּהֶם נִאֲמַר, מִי בִּשְׂזָת מִידְכֶּם רְמֵס חֲצָרִי, וְאֵלִין הִרְשָׁעִים שְׁהִיוּ מִבְּזִים אֵת הַמִּלָּךְ בְּתִלָּתָם, שְׁמַיִחִים לְשִׁמְעָא אֵת הַמִּלָּךְ וּלְסִיקִים אוֹתָהּ עַל שִׂיחָה בְּטִלָּה.

אלִין יוֹצְאִים, וְהָרִי אַחֲרִים נִכְנָסִים, אוֹתָם בְּעִלִּי צוּאָר שְׁהִיוּ מְבָרְכִים אֵת הַדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל מֵאֲכִלִים וּמִשְׁקִים שֶׁל תְּרַבְּנוֹת, שְׁאֹמְרִים בְּכָל יוֹם צוּ אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֲמַרְתְּ אֲלֵיהֶם אֵת קִרְבָּנִי לְחֻמִּי לְאִשֵּׁי רִיחַ נִיחוּחִי, שְׁהִיוּ מְקַרְבִּים לְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְשְׂכִינְתוֹ בְּכֻמָּה קִרְבָּנוֹת שֶׁל תִּלָּלוֹת. וְאֵלִין הִם שְׁלֵהֲנִים בְּעֵגַג שִׁבְתָּ וּמְבָרְכִים אֵת הַדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתְּנָן לָהֶם שְׂאֵלוֹתֵיהֶם, וְלֹאֲחֲרִים שְׁהִיוּ אוֹכְלִים בְּלִי תִלָּה, נִדְּחִים מִשָּׁם, וְנִתְּנִים אוֹתָם בִּידֵי כְּמָה מִלְּאֲכֵי חֲבֵלָה שְׁהֶם מְזִיקִים.

הרִי אֵלִין יוֹצְאִים, וְהָרִי בְּעִלִּי קוֹלוֹת וְדַבּוּרִים בְּזִמְרֹות וְתוֹשְׁבָחוֹת וְהוֹדָאוֹת שֶׁל תִּלָּה דְּלִיקִים, וּבְעִלִּי תִלָּלוֹת שְׁלֹוּאִים לְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּקִרְיַת שְׁמַע, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל פְּעָמִים בַּיּוֹם, עָרֵב וּבִקֵּר.

בין כֶּף תִּלָּה בְּעִלִּי הַרְגָלִים וְלִיקִים בְּפִתְחָא, בְּעִלִּי הַעֲמִידָה שֶׁל תִּלָּה, שְׁאֹמְרִים בְּהֶם וְאֲשֵׁר כֶּח בְּהֶם לְעַמּוּד בְּהִיכַל הַמִּלָּךְ. הַמִּלָּךְ סֵתֶם זֶה הַדּוֹשׁ בְּרוּךְ אֲדָנִי עוֹלָה לְחֻשְׁבָּן הִיכַל, וְנִאֲמַר

וְיִהוּ"ה בְּהִיכַל קִדְשׁוֹ הִם מִפְּנֵי כָּל הָאָרֶץ.

אשְׂרֵי הוּא מִי שְׁזוּכָה לְהַפְּנֵס לְהִיכְלוֹ שֶׁל תִּלָּה דּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְרֹאוֹת אֵת הַמִּלָּךְ וְהַגְבִּירָה, אֲשֵׁרִי הִפָּה שְׁשׁוּרָה בּוֹ תִלָּה שְׁהִיא אֲדָנִי, שְׁאֹמְרִים לָהּ אֲדָנִי עֲלִי תִפְתָּח, וְאֲשֵׁר תִּלָּתִים שְׁהֶם שְׁעָרֵי הִיכַל, כְּמוֹ שְׂאֵלָה שְׁאֹמְרִים בְּהֶם פִּתְחוּ לִי שְׁעָרֵי צִדִּיק, שְׁכַשְׁפִּיו פּוֹתַח בְּתִלָּה עִם הַשְׂכִּינָה, וְיִהוּ"ה יַעֲנֶה מִיד, זֶהוּ שְׁכָתוֹב אֲזַ תִּקְרָא וְיִהוּ"ה יַעֲנֶה. אֲזַ שְׁמוֹנֶה אוֹתִיּוֹת יִהוּ"ה אֲהִי"ה, וְיִהוּ"ה יַעֲנֶה, הוּא וּבֵית דִּינוֹ, וְזֶה יִהוּ"ה אֲדָנִי יִאֲהוּדוֹנָא כְּנָגֵד שְׁמוֹנֶה אוֹתִיּוֹת, אֵלִין הֶם הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל חֲשֵׁמ"ל, שְׁהֶם חִיּוֹת הָאֵשׁ, פֻּעֵם חֲשׁוֹת בְּעִם מְמַלְלוֹת, בְּתִלָּת לֹא מִיֵּשֵׁב מְמַלְלוֹת, בְּתִלָּת לֹא מְעַמֵּד חֲשׁוֹת.

ובֹּא וְרֹא, אִם אָדָם מַעֲלָה בְּמַחְשְׁבָתוֹ בְּתִלָּתוֹ לְשְׂכִינָה, אוֹ כָּל מַצְוָה וּמַצְוָה שְׁעוֹשָׂה, מִיד כְּשֶׁדִּלֵּק תִּלָּתָהּ הִיכַל הַמִּלָּךְ, נִבְיָא אוֹ חוֹזֶה אוֹ חֶכֶם אוֹ צִדִּיק אוֹ חֲסִיד, מִיד כְּשֶׁלֹּוֹרָא לְשַׁעַר, אִם שְׂכִינָה עוֹלָה שָׁם, יִהוּ"ה יַעֲנֶה מִיד, וְלֹא מִמַּתִּין לְעֵבֶד אוֹ מַלְאָךְ שְׁפָתַח לוֹ, אֲלֹא הוּא מִמֶּשׁ פּוֹתַח לוֹ, מִחֲבִיבוֹת וְהֶאֱהָבָה שִׁישׁ לוֹ אֲלֵיהּ, כְּמוֹ חֲתָן אֶל הַפִּלָּה, וְאִם שְׂכִינָה לֹא עוֹלָה בְּאוֹתָהּ תִּלָּה אוֹ מַצְוָה, לֹא מַחְשִׁיב אוֹתוֹ תִּלָּה דּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא תִפְתָּח לוֹ אֵת הִיכְלוֹ, וְאֵלִין עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, וְאִינוֹן כְּדָאִי לְהַפְּנֵס לְהִיכַל הַמִּלָּךְ, וְעֲלִיו נִאֲמַר בְּחוּץ תַּעֲמֹד, וּמִבְּחוּץ נִתְּנִים לוֹ אֵת בְּשִׁתּוֹ עַל יְדֵי שְׁלִיחַ אוֹ מַלְאָךְ, וְאִם לֹא עוֹלָה תִּלָּתוֹ כְּרָאוּי, דוֹחִים אוֹתוֹ הַחוּצָה, וְסוּגָרִים אֵת הַשְּׁעָרִים בְּלִינִי, וְעֲלִיו נִאֲמַר

הִיכַל, וְאֲתָמֵר (חבקוק א כ) וַיֵּי בְּהִיכַל קִדְשׁוֹ הִם מִפְּנֵי כָּל הָאָרֶץ.

בהַיּוֹם אִיהוּ מָאֵן דְּזָכִי לְאַעֲלָא לְהִיכְלִיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְמַחְזִי לְמִלְפָּא וּמִטְרוּנִיתָא, זְכָאָה פּוּמָא, דְּשִׂרְיָא בִּיה צִלוֹתָא דְּאִיהִי אֲדָנִי, דְּאֲמַרִין לָהּ אֲדָנִי שְׁפָתֵי תִפְתָּח, וּכְפָאִין שְׁפּוֹן דְּאִינוֹן תְּרַעֲיִן דְּהִיכְלָא, כְּגוֹנָא דְּאֵלִין דְּאֲתָמֵר בְּהוֹן (שם קיח יט) פִּתְחוּ לִי שְׁעָרֵי צִדִּיק, דְּכַד פּוּמִיָּה פִּתַּח בְּצִלוֹתָא בְּשְׂכִינְתָּא, וַיֵּי יַעֲנֶה מִיד, הִדָּא הוּא דְּכָתִיב (ישעיה נח ט) אֲזַ תִּקְרָא וַיֵּי יַעֲנֶה, אֲזַ תְּמַנִּיא אֲתוּוֹן יְהוָה אֲהִי"ה, וַיֵּי יַעֲנֶה הוּא וּבֵית דִּינוֹ, וְדָא יְהוָה אֲהִי"ה יִאֲהוּדוֹנָא, לְקַבֵּל תְּמַנִּיא אֲתוּוֹן, אֵלִין אִינוֹן חִיּוֹן דְּחֲשֵׁמ"ל, דְּאִינוֹן חִיּוֹן דְּאֲשָׁא, פֻּעֵם חֲשׁוֹת וּפֻעֵם מְמַלְלוֹת, בְּצִלוֹתָא מִיּוֹשֵׁב מְמַלְלוֹת, בְּצִלוֹתָא דְּמַעוּמֵד חֲשׁוֹת.

בהַיּוֹם חֲזִי, אִם בְּרַשׁ סִלִּיק בְּמַחְשְׁבָתִיהּ בְּצִלוֹתָא דִּילִיהּ לְשְׂכִינְתָּא, אוֹ בְּכָל פֶּוֹדָא וּפֶוֹדָא דְּעֵבִיד, מִיד דְּדַפִּיק לְפִתְחָא דְּהִיכְלָא דְּמִלְפָּא, נִבְיָא אוֹ חוֹזֶה אוֹ חֶכֶם אוֹ צִדִּיק אוֹ חֲסִיד, מִיד דְּקִרְאָה לָהּ לְתַרְעָא, אִם שְׂכִינְתָּא סִלִּיקַת תַּמָּן, יֵי יַעֲנֶה מִיד, וְלֹא אֲמַתִּין לְעֵבֶד אוֹ מַלְאָךְ דְּאֲפִתַּח לָהּ, אֲלֹא אִיהוּ מִמֶּשׁ אֲפִתַּח לָהּ, מִחֲבִיבוֹ וּרְחִימֹו דְּאִית לָהּ לְגַבְיָהּ פִּתְחָן לְגַבִּי כְּלָה, וְאִם שְׂכִינְתָּא לֹא סִלִּיקַת בְּהִיכָא צִלוֹתָא אוֹ פֶּוֹדָא, לֹא חֲשִׁיב לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַפְתָּח לִיהּ הִיכְלִיהּ, וְאִפִּילוֹ עַל יְדֵי שְׁלּוּחָא. (דף ז' ע"א) וְלֹאֵו אִיהוּ כְּדָאִי לְמִיעָאֵל לְהִיכְלָא דְּמִלְפָּא, וְעֲלִיהּ אֲתָמֵר (דברים כד יא) בְּחוּץ תַּעֲמֹד, וּמִלְכָּר יִהְיֶה לָּהּ בְּעוֹתִיהּ, עַל יְדֵי שְׁלּוּחָא אוֹ מַלְאָךְ, וְאִי לֹא סִלִּיק צִלוֹתִיהּ בְּדָקָא יֵאוּת, דְּחִיִּין לָהּ לְכָר, וְסוּגָרִין תְּרַעֲיִן בְּאַנְפוּי, וְעֲלִיהּ אֲתָמֵר (משלי א

(כח) אז יקראנני ולא אענה ישחרנני ולא ימצאנני.

יְהוָה בְּדִקְרָאן יִשְׂרָאֵל כָּל חַד וְחַד לְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּקִרְיַת שְׁמֵע אוֹ בְּצִלּוֹתָא אוֹ בְּכָל פְּיָדָא, אִם שְׂכִינְתָּא לֹא אִיהִי תַמָּן לֹא נַחִית תַּמָּן, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (שמות כ כד) בְּכָל מְקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֶת שְׁמִי אָבָא אֱלֹהֵי וּבְרַכְתִּי, וְתִרְגַּם אֲנִקְלוֹס בְּכָל אֶתֶר דְּאֲשֶׁרִי שְׂכִינְתִּי תַמָּן וְגוֹמֵר, דְּכַד בְּרַ נִשְׁ סְלִיק שְׂכִינְתָּא בְּפִי וְדִין דִּילִיָּה לִגְבִּי קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא נַחִית עֲלֵיהּ בְּגִינָה, וּבְגִין דָּא אָמַר הַבֵּיא (ירמיה ט כב), אֵל יִתְהַלֵּל וְגוֹמֵר, כִּי אִם בְּזָתָא וְהָא אֲוִקְמוּהוּ.

יְהוָה כַּד בְּרַ נִשְׁ סְלִיק שְׂכִינְתָּא בְּצִלּוֹתָא דִּילִיָּה לִגְבִּי קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא נַחִית לְקַבֵּל צִלּוֹתֶיהּ, וּשְׂכִינְתִּיהּ אֶקְדִּימָת, לְאַפְתָּחָא לִיָּה, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (בראשית כד טו) וַיְהִי הוּא טָרַם כֹּלָה לְדַבֵּר, וְהִיא רַבְּקָה יֵצֵאת, וְדָא אִיהוּ רִזָּא דְאֲוִקְמוּהּ מֵאֲרִי מִתְנִיתִין, אִם שְׂגוּרָה תְּפִלְתִּי בְּפִי יוֹדַע אֲנִי שְׂהוּא מְקוּבָּל, וְאִם לֹא יוֹדַע אֲנִי שְׂהוּא מְטוּרָךְ, וְטוּרְפִין לוֹ צִלּוֹתֶיהּ בְּאַנְפִּי, וּבְגִין דָּא וַיְהִי הוּא טָרַם כֹּלָה לְדַבֵּר, וּלְמַלְלָא בְּצִלּוֹתֶיהּ בְּשֵׁם יי', מִיד שְׂכִינְתָּא נִפְקַת לִגְבִּיָּהּ וּבְגִינָה נַחֲתַת שְׂכִינְתָּא לְרַגְלֵי, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (תהלים קי"ד) צִדְק לִפְנֵי יְהוָה יִהְיֶה וְיִשָּׁם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו.

יְהוָה שְׂכִינְתָּא אִיהִי עוֹמֶדֶת עַל יִשְׂרָאֵל, וְיִשְׂרָאֵל אֵינוֹן רַגְלִין דְּקָמַת עֲלֵיהּ בְּגִלּוֹתָא, קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא מְשַׁבַּח לָהּ בְּהוֹן, מַה יְפֹ פְּעָמֶיהּ בְּעֵלִים וְגוֹמֵר (שיר ז ב), וְעוֹד מַה יְפֹ פְּעָמֶיהּ, כַּד יִשְׂרָאֵל הוּוּ מְקִיִּימִין שֵׁלֶשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה, וְעוֹד מַה יְפֹ פְּעָמֶיהּ בְּעֵלִים, בְּזִמְנָא דְעָמְדוּ יִשְׂרָאֵל עַל טוּרָא דְסִינִי, דְעֲלִיָּהּ אֶתְמַר (זכריה יד י) וְעָמְדוּ

אז יקראנני ולא אענה ישחרנני ולא ימצאנני.

כַּשֵּׁ יִרְאִים יִשְׂרָאֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּרִיךְ הוּא, בְּקִרְיַת שְׁמֵע אוֹ בְּכָל מְצוּה - אִם שְׂכִינָה אִינְהָ שָׁם, לֹא יוֹרֵד לָשָׁם. זֶהוּ שְׁכָתוֹב בְּכָל מְקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֶת שְׁמִי אָבָא אֱלֹהֵי וּבְרַכְתִּי, וְתִרְגַּם אֲוִקְלוֹס, בְּכָל מְקוֹם שְׂאִשְׁרָה אֶת שְׂכִינְתִּי שָׁם וְגוֹמֵר. שְׂכִשְׂאֲדָם מַעֲלָה אֶת הַשְׂכִּינָה בְּמַצּוֹת שְׁלוֹ בְּרִיךְ הוּא, בְּרִיךְ הוּא יוֹרֵד עֲלֵיו בְּשִׁבְלִיָּה, וּמִשּׁוֹם זֶה אָמַר הַבֵּיא אֵל יִתְהַלֵּל וְגוֹמֵר, כִּי אִם בְּזָתָא, וְהִירִי פְרָשׁוּהוּ.

כַּשְׂאֲדָם מַעֲלָה אֶת הַשְׂכִּינָה בְּכָל לַתוֹ בְּרִיךְ הוּא, בְּרִיךְ הוּא יוֹרֵד כְּנַגֵּד לַתוֹ, וּשְׂכִינְתּוֹ מְקַדִּימָה לַתוֹ לֹ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב וַיְהִי הוּא טָרַם כֹּלָה לְדַבֵּר וְהִיא רַבְּקָה יוֹצֵאת, וְזֶהוּ יוֹד שְׂבָאוֹרָהוּ בְּעֵלִי הַמִּשְׁנָה, אִם שְׂגוּרָה לַתִּי בִּי, יוֹדַע אֲנִי שְׂהוּא מְקַבֵּל, וְאִם לֹא, יוֹדַע אֲנִי שְׂהוּא מְטוּרָךְ, וְטוּרְפִין לוֹ לַתוֹ בְּנִי, וּמִשּׁוֹם זֶה, וַיְהִי הוּא טָרַם כֹּלָה לְדַבֵּר, וּלְדַבֵּר בְּכָל לַתוֹ בְּשֵׁם יְהוָה, מִיד שְׂכִינָה יוֹצֵאת אֵלָיו, וּבְשִׁבְלֵי יוֹרֵדֶת שְׂכִינָה לְרַגְלוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב צִדְק לִפְנֵי יְהוָה וְיִשָּׁם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו.

וְשִׁשְׁאֵלָה עוֹמֶדֶת עַל יִשְׂרָאֵל, וְיִשְׂרָאֵל הֵם הַרְגָלִים שְׂעוֹמֶדֶת עֲלֵיהֶן בְּגִלּוֹת, בְּרִיךְ הוּא מְשַׁבַּח אוֹתָהּ בְּהוֹן, מַה יְפֹ עֲמִיךְ בְּעֵלִים וְגוֹמֵר. וְעוֹד מַה יְפֹ עֲמִיךְ, כַּשֵּׁ יִשְׂרָאֵל הִיוּ מְקִיִּימִים שֵׁלֶשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה. וְעוֹד מַה יְפֹ עֲמִיךְ בְּעֵלִים,

(זכריה יד י) וְעָמְדוּ

בְּזִמְנָא דְעָמְדוּ יִשְׂרָאֵל עַל הַר סִינִי, שְׂעֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר וְעָמְדוּ רַגְלֵי בְּיוֹם הַהוּא. וְעוֹד מַה יְפֹ עֲמִיךְ בְּעֵלִים, כַּשֵּׁ עוֹמְדִים בְּרִאשׁ הַשָּׁנָה בְּיוֹם הַדִּין בְּכָל לַה, בְּרִיךְ הוּא בְּרִיךְ הוּא בְּשִׁבְלִים עוֹמֵד מִכָּא דִין וְיוֹשֵׁב עַל כָּא רַחֲמִים, בְּזִמְנָא שְׁהֵם עוֹמְדִים עִם הַשְׂכִּינָה בְּגִלּוֹת וּסְבָלִים עֲלֵיהֶם כְּמָה דִּינִים וְכְמָה לְוִרִים, שְׂאוֹמְרִים כִּי עֲלִי הוֹרְגֵנוּ כָּל הַיּוֹם נַחֲשָׁבְנוּ כְּצֶאֱן טְבַחָה (תהלים מד כג).

רְבִי בְרַ נִשְׁ מַצְלִי, צְרִיךְ בְּקַדְמִיתָא לְנַחֲתָא קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהוּ יְהוָה בְּקִרְיַת שְׁמֵע, וְלִיָּה אֲמַרִין שְׁמֵע יִשְׂרָאֵל, בְּכָל שְׁבָתוֹת וַיִּמֵּין טְבִין, בְּגִין דִּיּוֹמִין דְּחוֹל תְּרַעָא דְהִיכְלָא פְּנִימָאָה אִיהִי סְתִימָא, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (יחזקאל מו א) כֹּה אָמַר אֱלֹהֵי אֱלֹהִים שְׁעַר הַחֲצָר הַפְּנִימִית הַפְּנִיָּה קָדִים יְהִיָּה סָגוּר שֵׁשֶׁת יָמִי הַמַּעֲשֶׂה, וְאֲמַאי בְּגִין דְּמִטְטְרוֹן שְׁלִיט עֲלֵיָּהּ, וּבְיוֹם הַשְּׁבָת דִּיִּיתִי בְּעֵלָה יִפְתַּח, וְכֵן בְּיוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתַּח, וּבְגִין דָּא, כַּד נַחִית בְּרַ נִשְׁ יְהוָה בְּקִרְיַת שְׁמֵע, צְרִיךְ לְנַחֲתָא לִיָּה בְּאֲדָנִי, דְאִיהוּ בְּפוֹמִיָּה, וּבְגִין דָּא אֲדָנִי שְׁפָתֵי תַפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתָא.

רְבִי צִלּוֹתִין אֵינוֹן בְּשְׁבָת, וּרְבִיעָאָה צִלּוֹתָא דְמוֹסָף, צִלּוֹתָא דְעֲרִבִית, וְדָא שְׂכִינְתָּא תַתָּא, דְאִיהִי מְטָרָא דְשְׂמַאֲלָא, דְתַמָּן לִיּוֹאִי, דְאֶתְמַר בְּהוֹן וְקַדְשָׁתָא אֶת הַלּוּיִם, צִלּוֹתָא דְשַׁחֲרִית יִשְׁמַח מִשָּׁה בְּמַתְנַת חֶלְקוֹ, וְדָא נִשְׁמַת כָּל חֵי, דְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, עֲלָה אֶתְמַר (תהלים סח יד) אִם תִּשְׁכַּבְוּ בֵּין שְׁפָתִים, אֵל תִּקְרִי אִם אֵלָא אִם, דְעֵלָה אֶתְמַר (בראשית כח יא) וַיִּשְׁכַּב בְּמָקוֹם הַהוּא, בְּאֶתֶר דִּישׁ לֵב אֶתְוֹן דְּאוֹרִיָּתָא שְׂכִיבַת תַּמָּן, זָכָאָה אִיהִי פוֹמָא, דְּאוֹרִיָּתָא דְהִיאָה שְׁעָתָא שְׂכִיבַת תַּמָּן. שֵׁשׁ כ"ב אוֹתִיּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה, שׁוֹכְכַת שָׁם. אֲשֶׁרִי הוּא הִפָּה שְׁהַתּוֹרָה שֶׁל אוֹתָהּ שְׁעָה שׁוֹכְכַת שָׁם.

תא תליתא אַתָּה אַחַד וְשֵׁם אַחַד, דא יְהוָה עמוּדא דאֲמַצְעִיתָא דאֲחִיד תְּרוּיָהּ, ואִינוּן נִשְׁמָה יְתִירָה וְרוּחַ יְתִירָה וּנְפֶשׁ יְתִירָה, נֶפֶשׁ יְתִירָה בְּעֶרְב שַׁבַּת, אַתָּה קִדְשָׁתָּ, נִשְׁמָה יְתִירָה נִשְׁמַת כָּל חַי, דְּאִתְמַר בְּה יִשְׁמַח בְּה יִשְׁמַח מִשָּׁה בְּמַתְנַת חִלְקוֹ, רוּחַ יְתִירָה אַתָּה אַחַד וְשֵׁם אַחַד, זַכָּא אִיהוּ מֶאֵן דְּאִפְתַּח פּוּמוֹי בְּתֵלַת צְלוֹתִין, לְקַבְּלָא (דף לד ע"ב) לֹון בְּשַׁבַּת, תְּפִלַּת מוֹסָף דא צְדִיק, דְּכִלְיַל כְּלָהּ צְלוֹתִין, וּבִיה אֲמִרִין בְּצְלוֹתָא דְּמוֹסָף כְּתָר יִתְנוּ לִי אֱלֹהִינוּ וְכְתָר אִיהוּ כְּתָר עֲלִיוֹן, יִי אֱלֹהֵינוּ אָבָא וְאִמָּא, קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ תְּלַת אֲבָהוּן, יִי צַבְאֵנוּ בְּרִית מִילָה וְתֵרִין יִרְכִי קִשׁוּט, מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ דא שְׂכִינְתָּא.

אין שְׁפוּן דְּאִינוּן תְּרַעֲיוֹן דְּהִיכְלָא, לְקַבְּלָא כְּהוֹן צְלוֹתִין אֵלִין, וּבְגִין דא אַחַדִּי שְׁפִתִי תִפְתַּח (תהלים נא יז), פְּתַחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק (שם קיח יט), דְּכַד בֵּר נֶשׁ אִפְתַּח פּוּמוֹי בְּצְלוֹתָא בְּשְׂכִינְתִּיה, מִיד אַז תִּקְרָא וִיִּי יַעֲנֶה (ישעיה נח ט), הוּא וּבֵית דִּינוּ, אַז תִּמְנִיָּא אַתְוֹון דְּאִינוּן יְהוָה אַחַדִּי, אָבָא וְאִמָּא, וִיִּי יַעֲנֶה מִיד הוּא וּבֵית דִּינוּ יְהוָה אַחַדִּי.

א אִינוּן בָּאָבָא וּבְאִמָּא, לִימִינָא וּשְׂמָאלָא, כָּל חַד אִיהוּ שֵׁם בְּפָנֵי עַצְמוֹ, וְכַד אִינוּן בְּכְתָר עֲלִיוֹן אִינוּן בִּיחּוּדָא חֲדָא, כְּגוּוֹנָא דא יֵאָהוּיָהּ, בְּחֶסֶד וּגְבוּרָה אִינוּן יְהוָה אַחַדִּי, עֲנַפִּין מִתְפָּרְדִּין לִימִינָא וּשְׂמָאלָא, בְּעַמּוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא אִינוּן תְּרוּיָהּ בִּיחּוּדָא חֲדָא, וְהָכִי אִינוּן עֲנַפִּין מִתְפָּרְדִּין בְּנִצְחָ וְהוּד, יְהוָה לִימִינָא אַחַדִּי לְשְׂמָאלָא, בְּצִדִיק מְתִיחָדִים, הָא הָכָא רְזָא דְאִילָנָא, דְּאִתְפְּשֻׁן עֲנַפּוֹי מַעֲיָלָא, וּמִתִּיחָדִין בְּשִׁרְשׁוֹי לְתַתָּא, וְדא עַץ הַחַיִּים.

ה הַשְּׁלִישִׁית, אַתָּה אַחַד וְשֵׁם אַחַד, זֶה יְהוָה הַעֲמוּד הָאֲמַצְעִי שְׂאוֹחוֹ בְּשִׁנְיָהּ, וְהוּן נִשְׁמָה יְתִירָה וְרוּחַ יְתִירָה וְנֶפֶשׁ יְתִירָה, לִשׁ יְתִירָה בְּעֶרְב שַׁבַּת - אַתָּה קִדְשָׁתָּ. נִשְׁמָה יְתִירָה - נִשְׁמַת כָּל חַי, לֵאמֹר בְּה יִשְׁמַח מִשָּׁה בְּמַתְנַת חִלְקוֹ. רוּחַ יְתִירָה - אַתָּה אַחַד וְשֵׁם אַחַד. אֲשֶׁרִי הוּא מִי שְׁפוֹתָח אֶת פִּיו בְּשִׁלְש חֳלוֹת לְקַבֵּל אוֹתָם בְּשַׁבַּת. חֳלוֹת מוֹסָף זֶה צְדִיק, שְׂכוּלָל אֶת כָּל הַחֳלוֹת, וּבוֹ אוֹמְרִים בְּחֳלוֹת מוֹסָף כְּתָר יִתְנוּ לִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְהַכְתָּר הוּא כְּתָר עֲלִיוֹן, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ - אָבָא וְאִמָּא, וְקְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ - שְׁלֹשַׁת הָאֲבֹת, יְהוָה צְבָאוֹת - בְּרִית מִילָה וְשִׁתִּי יִרְכִים שֶׁל אֲמֵת, מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ זֶה שְׂכִינְהָ.

אשרי תַּחֲתֵים שְׁהִם שַׁעֲרֵי הַהִיכָל לְקַבֵּל בָּהֶם אֶת הַחֳלוֹת הַלָּיְלָה, וּמִשּׁוּם זֶה אֲדִנִּי שְׁפִתִי תִפְתַּח, פְּתַחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק, שְׂכַשְׂאֲדָם פּוֹתַח פִּיו בְּחֳלוֹת עִם שְׂכִינְתּוֹ, מִיד אַז תִּקְרָא וִיהוָה יַעֲנֶה, הוּא וּבֵית דִּינוּ, אַז שְׁמוֹנֶה אוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן יְהוָה אֱהִיָּה, אָבָא וְאִמָּא, וִיהוָה יַעֲנֶה מִיד, הוּא וּבֵית דִּינוּ, יְהוָה אֱהִיָּה אֲדִנִּי.

שם בָּאָבָא וּבְאִמָּא, לִימִין וּשְׂמָאל, כָּל אַחַד הוּא שֵׁם בְּפָנֵי עַצְמוֹ, וּכְשֶׁהֱם בְּכְתָר עֲלִיוֹן, הֵם בִּיחּוּד אַחַד כְּמוֹ זֶה יֵאָהוּיָהּ, בְּחֶסֶד וּגְבוּרָה, הֵם יְהוָה אֱהִיָּה, הַעֲלִיִּים לְרִדִּים לִימִין וּלְשְׂמָאל, בְּעַמּוּד הָאֲמַצְעִי הֵם שְׁנֵיהֶם בִּיחּוּד אַחַד, וְכֵן הַעֲלִיִּים לְרִדִּים בְּנִצְחָ וְהוּד, יְהוָה לִימִין, אֱהִיָּה לְשְׂמָאל, בְּצִדִיק מְתִיחָדִים. הָרִי כָּאן סוּד הָאֵלִין, שְׂמִתְפַּשְׁטִים עַלֵּי מַמְעֵלָה וּמִתִּיחָדִים לְמַטָּה בְּשִׁרְשׁוֹ, וְזֶה עֵץ הַחַיִּים.

ע הַדְּעַת טוֹב, שְׂאִין בּוֹ רַע, מִמַּטָּה לְמַעְלָה, כְּמוֹ זֶה אֲדִנִּי שְׂכִינָה תַּחְתּוֹנָה, יְהוָה הַעֲמוּד הָאֲמַצְעִי, וּבְשִׁתִּי יִרְכִים הַעֲלִיִּים לְרִדִּים לִימִין וּלְשְׂמָאל, וְכֵן בְּשִׁתִּי הַזְּרוּעוֹת לְרִדִּים עַלֵּיִם לִימִין וּשְׂמָאל. בְּצִדִיק הֵם בִּיחּוּד אַחַד יֵאָהוּדוּנָה, וְזֶה סוּד הַחֲשֵׁמ"ל, חַיּוֹת שֶׁל אֵשׁ מְדַבְּרוֹת, כָּל הַכּוֹרֵעַ כּוֹרֵעַ בְּכּוֹרֵעַ, שְׁהִיא יֵאָהוּדוּנָה, וְכָל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם, בְּשִׁנֵּי שְׁמוֹת, וְזֶה יְהוָה אֱהִיָּה.

ובן הָיָה מְשַׁבַּח אֶת הַשְּׂכִינָה בְּשִׁיר הַשִּׁירִים מִמַּטָּה לְמַעְלָה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב מֶה לִּי וְעַמִּיךָ בְּעֲלִים בַּת נְדִיב, חֲמוּקֵי יִרְכִיךָ כְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֶׂה יְדֵי אֲמִן, שְׂרַרְךָ אֲגִן לָהֶר, שְׁנֵי שְׂדִיךָ, צִנְאָרְךָ, רֹאשְׁךָ, הָרִי כָּאן מִמַּטָּה לְמַעְלָה.

היא מְשַׁבַּח אֶת הַדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַמְעֵלָה לְמַטָּה, רֹאשׁוֹ כְּתָם פֶּז, עֵינָיו, לְחִיּוֹ, שְׁפִתָּיו, שׁוֹקִיו, אֲשִׁרְיוֹ מִי שְׂמַעְלָה אֶת הַחֳלוֹת בְּכָל אֵיכָר וְאֵיכָר בְּחֵין הָזֶה.

בא וְרָאָה, יְהוָה אֲדִנִּי הוּא הַדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׂכִינְתּוֹ, בְּשִׁתִּי שׁוֹקִים, יְהוָה לִימִין, אֲדִנִּי לְשְׂמָאל, וְהֵם אֲסַפְקִלְרִיָּה הַמְּאִירָה וְאֲסַפְקִלְרִיָּה שְׂאִינָה מְאִירָה, בְּצִדִיק שְׁנֵיהֶם אַחַד, יֵאָהוּדוּנָה. וְכֵן בְּשִׁתִּי זְרוּעוֹת, יְהוָה לִימִין, אֲדִנִּי לְשְׂמָאל, בְּעַמּוּד הָאֲמַצְעִי יֵאָהוּדוּנָה, שְׁנֵיהֶם בִּיחּוּד אַחַד, בְּסוּד אֲמִן, וּמִשּׁוּם זֶה גְּדוּל הַעֲוֹנָה אֲמִן יוֹתֵר מִן הַמְּכַבֵּר, זֶהוּ מִמַּטָּה לְמַעְלָה.

ע לְמַטָּה, יְהוָה אֱהִיָּה שְׁנֵיהֶם אַחַד בְּכְתָר עֲלִיוֹן, כְּמוֹ זֶה יֵאָהוּיָהּ, בְּחֶסֶד וּגְבוּרָה וּבִינָה יְהוָה אֱהִיָּה, בְּשִׁתִּי זְרוּעוֹת

ע הַדְּעַת טוֹב, דְּלִית בֵּיה רַע, מִתְתָּא לְעִילָא, כְּגוּוֹנָא דא, אַחַדִּי שְׂכִינְתָּא תַּתָּא, יְהוָה עַמּוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, וְאִינוּן בְּתֵרִין יִרְכִין עֲנַפִּין מִתְפָּרְדִּין לִימִינָא וּשְׂמָאלָא, וְהָכִי בְּתֵרִין דְּרוּעִין מִתְפָּרְדִּין עֲנַפִּין לִימִינָא וּלְשְׂמָאלָא, בְּצִדִיק אִינוּן בִּיחּוּדָא חֲדָא יֵאָהוּדוּנָה, וְדא רְזָא דְחֲשֵׁמ"ל, חַיּוֹן דְּאֲשָׁא מְמַלְלֵן, כָּל הַכּוֹרֵעַ כּוֹרֵעַ בְּכּוֹרֵעַ, דְּאִיהִי יֵאָהוּדוּנָה, וְכָל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם, בְּתֵרִין שְׁמֵהֶן וְדא יְהוָה אַחַדִּי.

ובן הָיָה מְשַׁבַּח שְׂכִינְתָּא בְּשִׁיר הַשִּׁירִים מִתְתָּא לְעִילָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (שיר השירים ז ב) מֶה יָפוּ פַעְמִיךָ בְּעֲלִים בַּת נְדִיב, חֲמוּקֵי יִרְכִיךָ כְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֶׂה יְדֵי אֲמִן, שְׂרַרְךָ אֲגִן לָהֶר, שְׁנֵי שְׂדִיךָ, צִנְאָרְךָ, רֹאשְׁךָ, הָא הָכָא מִתְתָּא לְעִילָא.

היא מְשַׁבַּחַת לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מַעֲיָלָא לְתַתָּא, רֹאשׁוֹ כְּתָם פֶּז, עֵינָיו, לְחִיּוֹ, שְׁפִתָּיו, יְדִיו, שׁוֹקִיו, זַכָּא אִיהוּ מֶאֵן דְּסָלִיק צְלוֹתָא בְּכָל אֵיכָר וְאֵיכָר בְּחֵין דָּא.

תא חֲזִי יְהוָה אַחַדִּי אִיהוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתִּיה, בְּתֵרִין שׁוֹקִין יְהוָה לִימִינָא אַחַדִּי לְשְׂמָאלָא, וְאִינוּן אֲסַפְקִלְרִיָּה הַמְּאִירָה וְאֲסַפְקִלְרִיָּה שְׂאִינָה מְאִירָה, בְּצִדִיק תְּרוּיָהּ חַד יֵאָהוּדוּנָה, וְהָכִי בְּתֵרִין דְּרוּעִין יְהוָה לִימִינָא אַחַדִּי לְשְׂמָאלָא, בְּעַמּוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא יֵאָהוּדוּנָה, תְּרוּיָהּ בִּיחּוּדָא חֲדָא, בְּסוּד אֲמִן, וּבְגִין דא גְּדוּל הַעֲוֹנָה אֲמִן יוֹתֵר מִן הַמְּכַבֵּר, הָא אִיהוּ מִתְתָּא לְעִילָא.

מעניא לְתַתָּא יְהוָה אַחַדִּי תְּרוּיָהּ חַד בְּכְתָר עֲלִיוֹן, כְּגוּוֹנָא דא יֵאָהוּיָהּ, בְּחֶסֶד וּגְבוּרָה וּבִינָה יְהוָה אַחַדִּי, בְּתֵרִין דְּרוּעִין יְהוָה אַחַדִּי, בְּעַמּוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא תְּרוּיָהּ

פחדא, בנצח והוד יחא ה אלהי דא לימינא
ודא לשמאלא, בצדיק תרוייהו ביחודא
פחדא, וכן במלכות תרוייהו ביחודא חדא
פגוונא דא יחא אדני, ובה מתחברין יחא
אדני, ובגין דא איהי קרית ארבע, חבורא
דארבע שמיה, דאינון בארבע פרשין תפלין
דיד, ובארבע בתי תפלין דרישא.

ד נביא הוה סליק לעילא, ודפיק לתרעא,
אי הוה סליק בשכינתא, הוה פתח ליה
מיד, והוה אמר ליה בן אדם עמד על רגלי
ואדבר אתך (יחזקאל ב א), דאנת הוא דהוית סביל
לשכינתא בצלותא בעמידה, עמוד על רגלי,
דאתמר בהון (שם א ו) וכף רגליהם ככף רגל
עגל, עגולים פקודים דאינון מנהיגים
לאתוון, ומטרא דאתוון אינון מרופעין, הדא
הוא דכתיב (שם יו) על ארבעת רבעיהם בלכתם
ילכו, ועוד על ארבעת רבעיהם, אינון (דף 12
ע"א) ארבע קדושות דאומר בר נש בכל יומא,
ועוד עמוד על רגלי בקדמאין, ומה שאלתך
עד חצי המלכות באמצעיות, ותעש בבתראין,
דתמן איהו בר נש כעבד המקבל פרס מרבו
והולך לו, אליו נפקין דיהיב לון מלפא
בעותהון, הא אחרנין קא דפקי לתרעא, מארי
דברית מילה, ואמרי אדני שפתי תפתח.

אין אינון ישראל דאינון רגלין דשכינתא,
דקמת עלייהו בצלותא בעמידה,
דאיהי ודאי עלייהו תפלה מעומד, וקמת
עלייהו בגלותא, ובמאי קמת עלייהו, בגין
דנחתין לגבה יחא, דעליה אתמר כל זקף
זקף בשם, דביה צריך בר נש לזקפא
לשכינתא, ואלין דלא זקפין לה בשם יחא
בצלותהון, או בפ' ודין דאורייתא (ב)
יהו"ה, שעליו נאמר כל הזקף זקף בשם, שבו צריך בן אדם לזקף את השכינה, ואלו שלא

יהו"ה אהי"ה, בעמוד האמצעי
שניהם כאחד, בנצח והוד יהו"ה
אהי"ה, זה לימין וזה לשמאל,
בצדיק שניהם ביחוד כאחד, וכן
במלכות שניהם ביחוד אחד כמו
ז' יהו"ה אדני, ובה
מתחברים יהו"ה אהי"ה, ומשום
זה היא קרית ארבע, החבור של
ארבעה שמות, שהם בארבע
פרשיות של תפלין של יד,
ובארבעה בתי תפלין של
הראש.

שביא היה עולה למעלה
ורק בשער, אם היה עולה עם
השכינה, היה ותח לו מיד,
והיה אומר לו, בן אדם, עמד על
רגלי ואדבר אותך, שאתה הוא
שהיית סביל את השכינה
בתלת עמידה, עמד על רגלי,
ש'אמר בהם וכף רגליהם ככף
רגל עגל, עגלים פקודים שהם
מנהיגים את האותיות, ומצד
האותיות הם מרפעים. זהו
שפתוב על ארבעת רבעיהם
בלכתם ילכו. ועוד על ארבעת
רבעיהם, הם ארבע קדושות
שאומר אדם בכל יום. ועוד עמד
על רגלי - בראשונות, ומה
שאלתך עד חצי המלכות -
באמצעיות, ותעש - באחרונות,
ששם אדם הוא כמו עבד
המקבל פרס מרבו והולך לו.
אלו יוצאים, ש'ותן להם המלך
את כל שותם, והרי אחרים
הלקים בשער, בעלי ברית
מילה, ואומרים אדני שפתי
תפתח.

אשרית? ישראל שהם רגלי
השכינה, שעומדת עליהם
בתלת העמידה, שהיא ודאי
עליהם תלה מעמד, ועומדת
עליהם בגלות, ובמה עומדת
עליהם? משום שמורידים אליה

ז' ים אותה עם שם יהו"ה
בתלת, או במצוות של
התורה (שם), היא צווקת
עליהם, נתנני יהו"ה בידי לא
אוכל קום, ש'מכיח שלה היא
בשתי זרועות, שהן חסד
וגבורה, והעמידה שלה בשתי
שוקים, שהם נצח והוד,
והזקף ות שלה בגוף, שהוא
העמוד האמצעי, שמו יהו"ה,
ומשום כך כל הזקף זקף בשם,
והיחוד שלה עם צדיק, ומשום
אלו שלא יכולה לעמד עמהם
בתלה, ואין לה סמיכה ולא
זקפה עמהם בגלות, מתעצבת
בהם, וסוד הדבר - בן חכם
ישמח אב ובן כסיל תוגת אמו,
ובגללו ויתעצב אל לבו, ולמה
כל זה לאמו ולא לאביו?

אז זהו סוד עליון, מצוות
עשה הן מימין, ששם חכמה,
כמו שבארוהו בעלי המשנה,
הרוצה להחכים ידרים, ומצוות
לא תעשה הן מלמאל, ששם
האם העליונה, שהם אדני
שמעיה, אדני סלחה, אדני
הקשיבה ועשה אל תאחר, ביום
הכפורים, וכשלא חוזרים
בתשובה אותם שעוברים על לא
תעשה שהם מלמאל, נאמר
עליהם ובן כסיל תוגת אמו,
משום ששם האם לשמאל, והלב
הוא לשמאל, ומשום
זה ויתעצב אל לבו.
ושתי הוי"ות הן, לימין
ולשמאל, כמו ז' יהו"ה יוה"ה,
י' לימין, ובו יהו"ה בחכמה יסד
ארץ, האב עם הבת, ה' עליונה
עם הבן שהוא ו', תפלין על
ראשו. זהו שפתוב ובזרוע עזו,
אלו תפלין של ראש, שבכל
מקום שאות ה' על ו', היא אם.
וזהו תפלין של קרנן עולה ויורד,
שעולה ה' אל י', ויורדת ה' אל

איהי צווקת עלייהו, נתנני יי בידי לא
אוכל קום (איכה א י), דסמיכו דילה איהו בתרין
דרועין דאינון חסד וגבורה, ועמידה דילה
בתרין שוקין דאינון נצח והוד, וזקיפו דילה
בגופא דאיהו עמודא דאמצעייתא, יחא
שמיא, ובגין דא כל זקף זקף בשם,
ויחודא דילה בצדיק, ובגין אלין דלא יכילת
למיקם בהון בצלותא, ולית לה סמיכו ולא
זקיפו בהון בגלותא, אתעצבת בהון, ורזא
דמלה בן חכם ישמח אב, ובן כסיל תוגת
אמו (משלי י א), ובגיניה ויתעצב אל לבו (בראשית

יז), ואמאי פולי האי לאמיה ולא לאבויה.
אז דא רזא עלאה איהו, פ' ודין דעשה
אינון מימינא דתמן חכמה, כמה
דאוקמוהו מארי מתניתין הרוצה להחכים
ידרים, ופ' ודין דלא תעשה אינון מלמאל
דתמן אימא עלאה, דבהון אדני ש'מעיה
אדני סלחה אדני ה'קשיבה ועשה אל
תאחר (דניאל ט ט), ביום הכפורים, וכד לא
חזרין בתיובתא אינון דעברין על לא תעשה
דאינון מלמאל, אתמר עליהו (משלי י א) ובן
כסיל תוגת אמו, בגין דתמן אימא לשמאלא,
ולבא איהו לשמאלא, (מלך ה) ובגין דא
ויתעצב אל לבו.

ותרין הוי"ות אינון לימינא ולשמאלא,
כגוונא דא יהו"ה יוה"ה, י' לימינא
וביה יחא בחכמה יסד ארץ (שם ג יט), אב עם
ברתא, ה' עלאה עם ברא דאיהו ו', תפלין
על רישיה, הדא הוא דכתיב (ישעיה סב ח) ובזרוע
עזו אלו תפלין דרישא, דבכל אתר דאת ה'
על ו' איהי אימא.

דא רזא דקרנן עולה ויורד, דסליק ה' לגבי
י', ונחית ה' לגבי ו', ואם לאו האי

הַיְהוָה יִהְיֶה לָנוּ, דְּאֶתְרַמִּיז בְּהָאֵי קָרָא (ירמיה ט כג) כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל ה' מִתְהַלֵּל ה' שֶׁפֶל וְיִדְוֶעַ אֹתִי, לֹא הוּוּ יִדְעִין בְּנֵי נֶשֶׁא קֶרֶבָן עוֹלָה וְיִוֵּרֵד, דְּכַד לֹא הוּוּ בַר נֶשׁ קָרִיב אֶת ה' עִם יי, ה' עִם וי, וּמֵאֵן עוֹלָה וְיִוֵּרֵד, מֵאֵן הוּוּ יִדְעַ מֵאֵי נִיחֵי ה' דְּאִיְהִי בְרִתָּא, דְּאִית לִיה לִסְלָקָא לָהּ לִגְבִי אָבָא, וְה' דְּאִיְהִי אִימָא לְנַחְתָּא לָהּ לִגְבִי פָּרָא, אֲלֵא בְּגִין הָאֵי הַיְהוָה דְּאִיְהִי יִהְיֶה לָנוּ, דְּה' דְּאִיְהִי עַל וי אִיְהִי אִימָא עֲלָאָה, וּבִהּ אֲשַׁתְּמַע ה' תַּתָּאָה דְּאִיְהִי תַחֲת יי דְּאִיְהִי בְרִתָּא, וְדָא רְזָא דְקֶרֶבְנָא, דְּצִרִיף לִסְלָקָא ה' לִגְבִי יי, וּלְנַחְתָּא ה' לִגְבִי וי.

יִהְיֶה יי אִיְהוּ לִימִינָא חֲכָמָה, וי תוֹרָה שֶׁבְכַתָּב, מִימִינוּ אֵשׁ דֵּת לָמוּ (דברים לג כ). וְהָאֵי אִיְהוּ דְּאֶמְרִין מוֹחַ הַבֵּן דְּאֶתְמַשֵּׁף מִמוֹחַ הָאָב, ה' עֲלָאָה לְשִׁמְאָלָא, וּמִתַּמָּן אֲתִיְהִיבַת אוֹרִייתָא שֶׁפַּעַל פֶּה, דְּאִיְהִי ה' תַּתָּאָה.

אֵין אִינוּן יִשְׂרָאֵל יִדְעִין רִזִּין עֲלָאִין בְּהוֹלָת, דְּבִהוּן סִלְקִין צְלוֹתִין בְּהַבְלִים דְּפּוֹמָהוּן, וְנַחְתִּין אִינוּן חִיילִין בְּהוּן פְּדָקָא יָאוּת, דְּכַד בַּר נֶשׁ סִלִּיק שְׁכִינְתִּיה בְּצְלוֹתִיה, קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא נַחֲת עֲלִיה, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (שמות כ כד) בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֶת שְׁמִי אָבָא אֱלֹהִי וּבְרַכְתִּי, וְכַאֲן אִינוּן יִשְׂרָאֵל דְּאִינוּן רַגְלִין לְשְׁכִינְתָּא, לְמִיקָם עֲמָה בֵּין בְּרִיחַ בֵּין בְּעָאקוּ, דְּכַד אֵין בְּדִינָא (דף ע"ג) בְּיוֹמָא דְּדִינָא דְּאִיְהִי רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אִיְהִי קָמַת עֲמָהוּן לְדִינָא, דְּקִימִין לָהּ בְּצְלוֹתִהוּן, דְּעֲלִיְהוּ אֲתָמַר (משלי ו כב) בַּהֲתַהֲלֹךְ תִּנְחָה אוֹתָךְ, בְּשִׁכְכָךְ תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ, וְהַקִּיצוֹת הִיא תִשְׁתִּי, דְּבַכָּל אֲתֵר דְּקִימִין יִשְׂרָאֵל בְּכָל פֶּה וְדָא וְדָא לְשְׁכִינְתָּא, אִיְהִי קִימַת בְּגִינְיִיהוּ בְּכָל דִּוְחָקָא וְצַעֲרָא, בֵּין

וי, וְאִם לֹא הַהִי"ה יִהְיֶה וי הוּוּ שְׁרַמְזָה בְּכַתוּב הָהּ, כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל ה' מִתְהַלֵּל ה' שֶׁפֶל וְיִדְוֶעַ אֹתִי, לֹא הוּוּ יִדְעִין בְּנֵי נֶשֶׁא קֶרֶבָן אֲדָם קֶרֶבָן עוֹלָה וְיִוֵּרֵד, שֶׁפֶלָא הִיָּה אֲדָם מְקָרִיב אֶת אוֹת ה' עִם יי, וְה' עִם וי, וּמֵאֵן עוֹלָה וְיִוֵּרֵד, מֵאֵן הוּוּ יִדְעַ מִי הִיָּה יִדְעַ מִי הִיָּה ה' שְׁהִיא חֲבַת שִׁישׁ לוֹ לְהַעֲלוֹתָהּ אֶל הָאָב, וְה' שְׁהִיא הָאֵם לְהוֹרִיד אוֹתוֹ אֶל הַבֵּן? אֲלֵא בְּגִלְל הַהִי"ה הוּוּ שְׁהִיא יִהְיֶה וי, שְׁהִיא עַל וי הִיָּה הָאֵם הַעֲלִינָהּ, וּבִהּ נִשְׁמַע ה' תַּחֲתוּנָה, שְׁהִיא תַחֲת יי, שְׁהִיא חֲבַת, וְזֶה סוּד בְּרַבָּן, שְׁצִרִיף לְהַעֲלוֹת ה' לִי, וְלְהוֹרִיד ה' אֶל וי.

יִהְיֶה יי הוּא לְמִין, חֲכָמָה, וי תוֹרָה שֶׁבְכַתָּב, מִימִינוּ אֵשׁ דֵּת לָמוּ, וְזֶהוּ שְׁאוּמְרִים מוֹחַ הַבֵּן שֶׁמֶשֶׁף מִמוֹחַ הָאָב, ה' עֲלִינָהּ לְשִׁמְאָל, וּמִשָּׁם נַתְּנָה תוֹרָה שֶׁפַּעַל פֶּה, שְׁהִיא ה' תַּחֲתוּנָה. אֲשֶׁרִיף יִשְׂרָאֵל שִׁיּוּדְעִים סוּדוֹת עֲלִינָם בְּהוֹי"ת, שְׁפֹהֶם עוֹלִים וְיִוֵּרֵדִים בְּהַבְלִים שֶׁל פִּיָּהֶם, וְיִוֵּרֵדִים אוֹתָם חֲחִילוֹת בְּהֶם פְּרָאוּ, שֶׁשֶּׁפֶלָא מַעֲלָה אֶת שְׁכִינְתּוֹ בְּתוֹלָתוֹ, בְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹרֵד עֲלֵיו. וְזֶהוּ שְׁכַתוּב בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֶת שְׁמִי אָבָא אֱלֹהִי וּבְרַכְתִּי. אֲשֶׁרִיָּהֶם יִשְׂרָאֵל שְׁהֶם רַגְלִי הַשְׁכִּינָה לְעַמֵּד עִמָּה בֵּין בְּרוּחָהּ בֵּין בְּצִרָהּ, שֶׁשֶּׁפֶלָא בְּדִין בְּיוֹם הַדִּין, שְׁהוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה, הִיא עוֹמֶדֶת עִמָּהֶם לְדִין שְׁמַעֲמִידִים אוֹתָהּ בְּתוֹלָתָם, שְׁעֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר בַּהֲתַהֲלֹךְ תִּנְחָה אוֹתָךְ, בְּשִׁכְכָךְ תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ, וְהַקִּיצוֹת הִיא תִשְׁתִּי. שֶׁבְכָל מָקוֹם שְׁעוֹמֵדִים יִשְׂרָאֵל בְּכָל מַצְוָה וּמַצְוָה

תפלה קדם למועד הזוהר הקדוש

רְבוּן הַעוֹלָמִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, אָב הַרְחֵמִים וְהַסְלִיחוֹת. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִדְדָה וּבְהַשְׁתַּחֲוִיָּה, שֶׁקֶרְבָּתָנוּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוּדָתְךָ עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ, וְנִתַּתְּ לָנוּ חֵלֶק בְּסוּדוֹת תוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה. מָה אָנוּ, מָה חַיִּינוּ, אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל כְּזֶה. עַל כֵּן אֲנַחְנוּ מִפְּסִילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, שְׁתַּמְחוּל, וְתַסְלַח, לְכָל חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ, וְאֵל יִהְיֶה עוֹנוֹתֵינוּ מִבְּדִילִים בִּינֵינוּ לְבִינֶיךָ. וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכַוֵּן לְבָבֵינוּ לִירְאָתְךָ וְאֶהְבְּתְךָ, וְתַקְשִׁיב אָזְנֶיךָ לְדְבָרֵינוּ אֱלֹהִי, וְתַפְתַּח לְבָבֵינוּ הָעֵרֵל בְּסוּדוֹת תוֹרָתְךָ, וְיִהְיֶה לְמוֹדֵנוּ זֶה נַחַת רוּחַ לְפָנֵי כְּסֵא כְבוֹדְךָ פְּרִיחַ נִיחוּחַ. וְתִאֲצִיל עֲלֵינוּ אוֹר מְקוֹר נִשְׁמָתָנוּ בְּכָל בְּחִינָתֵינוּ, וְשִׁיתְנוּצְצוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם גְּלִית דְּבָרֶיךָ אֱלֹהִי בְּעוֹלָם. וּזְכוּתָם, וּזְכוּת אֲבוֹתָם, וּזְכוּת תוֹרָתָם, וְתַמְיּוּתָם, וְקִדְשָׁתָם, יַעֲמִיד לָנוּ לְכָל נִפְשֵׁל בְּדָבָרִים אֵלֹהִי. וּבְזְכוּתָם תִּאִיר עֵינֵינוּ בְּמָה שֶׁאָנוּ לוֹמְדִים. כְּמֵאמַר נָעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל "גַּל עֵינֵי וְאֶבְיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ". יְהִי לְרַצוֹן אֲמִרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגוֹאֲלִי. כִּי יי יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּיו דַּעַת וְתְבוּנָה: (מְבֻלָּה מִהָאָרֶץ"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבֹתֵי שִׁיתְקִים בָּנוּ עֲתָה מְקַרָּא שְׁכַתוּב "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיָּה וּבְצֵל יָדֵי פְּסִיתֶיךָ לְנִטְע שְׁמִים וְלִיסַד אֶרֶץ", לְהַעֲלוֹת לְרוּחָם וּלְתַקֵּן הַרִיסוֹת וְחֲרָבוֹת הַשְׁכִּינָה הַקְּדוֹשָׁה לְקִשּׁוּט וּפּוֹרְפִירָא עֲלָאָה וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל מְכוּנוֹ יֵשֵׁב לְהַחֲזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנָהּ וְקָם בָּנוּ מִהֲרָה מְקַרָּא שְׁכַתוּב "וְהִיָּה אוֹר הַלְבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה וְאוֹר הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבַעֲתִים כְּאוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים". וּזְכוּת הַרְשָׁב"י הַקְּדוֹשׁ וּבְנוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתָם בֵּן עֲזִיָּהוּ, יַעֲמִיד לָנוּ לְתַקֵּן הָעוֹלָם מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא עַד סוּפּוֹ כְּרִצּוֹנוֹ וְכְרִצּוֹן יִרְאִיו. וּבְזְכוּת הַיּוֹתָנוּ עֲסוּקִים בְּחֲכָמָה הַזֹּאת, עַל יְדֵה תַתְּקֵרֵב הַגְּאוּלָּה, וְיִשְׁוּעָתָהּ מִהֲרָה תַצְמִיחַ, לְעֲלִוי שְׁכִינַת עוֹזָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְיִקּוּם בָּנוּ מְקַרָּא שְׁכַתוּב "וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יְהִי אוֹר", וַיֵּצֵא עֲלֵינוּ אוֹר ה', בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד, אֲמֵן נִצַּח סֵלָה וְעַד.

(נֶסֶח הַתְּפִלָּה מִתּוֹךְ לְשׁוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבִּי חַיִּים וִיטָאֵל זִיע"א)

הקדמה ללימוד הזהר

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזהר"ק, בדרבב רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד וטמין עצמו בספר הזהר הק' במיוחד בדרגו דרא בתראה [דור אחרון]. וזהו חלק ג' דף קכ"ג ברע"א מהימנא) כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללימוד זה"ק וכו' ויתבטלו כל הגזרות - ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (נעין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשד"י חמד (מערב"ח סי' סוף קל"ק קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר כאילו עשה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללימוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר כאילו למד הש"ס בולו, עכ"ל. - שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הפעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעמר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איד קען דידך, און דו קענסט מיד" [פירוש: אני מכיר אותך, ואתה מכיר אותי] (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת לימוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרענויות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא וכו' מעלמא... לשקד על לימוד הזהר לנמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלימוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערכים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאולה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כולו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תשכינה ידיהם תושית, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ" אכ"ר.

חלומדים בחבורה - כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לכולם שלמדו כל הזהר"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זהר לאלפים. ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדרגו הנמוך - ויכל להחשב לשר האלף, ששים כל הזהר"ק, ובפלא יעץ (עוד רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית בדרבים, הנה כי כן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קיט ט"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (נעין)

בשרת פרחי קהונה חלק אר"ח סי' י"א)... וממילא כל שכן בלימוד הזהר עלינו לשמוח בסיום לימודו, שזכות לימוד הזהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות בנזכר בזהר הקדוש, ועוד שהזהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכ"ל.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"א) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות לתרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (לקה"ר הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: [על פי דברי הכפא מלך והבן איש חי ועוד] - מעלת הלימוד בזה"ק, שהלימוד ממש נהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלימודו, ובנודאי בסיום כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזהר ובנודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך יישוב ומקשיב בקולו בשלימד האדרא.

כתב המקובל הקדוש רבי אברהם אזולאי זיע"א זקנו של החיד"א בשם המקובל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשכנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגנון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על כן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובנודאי באשר ובקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים - ספר שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת באשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, וגשמת התפילה ועל דרך דברי האר"י באשר משתף עצמו עם הציבור בלימודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזה"ק מ"ה שיהיה הוא - ראשי תבות משה - שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י נשמת משה ובכוחו נצא), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בבלנים, עכ"ל האור החיים הקדוש זיע"א. ובזה"ק קראו למי שלא למד סודות התורה [ולכל הפחות לימוד בקריאה זוה"ק]. עם הארץ, ובגלל מתעבב הגאולה רח"ל. על כן כולנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלימוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרגו להתחבר לכל ישראל עם "מפעל הזהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרת רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים - על כן אחי! כל אחד וכל בלימוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

לשכינה, היא עומדת בשבילם בכל דחק וצער, בין בדרך בין בישוב בין בים. וזהו בהתהלכך במדבר - תנחה אתך, וזהו שכתוב צדק לפניך יהלך וישם לדרך פעמיו. בשכבך - בישוב, תשמר עליך, והקיצות - לרדת לים - היא תשיחך. ועוד, בהתהלכך - בעולם הזה - תנחה אתך, בשכבך - בקבר - תשמר עליך, והקיצות - בתחית המתים - היא תשיחך.

הרי אלו יוצאים, והנה אחרים דופקים בפתח, והם בעלי הרגלים, מהצד של הרגלים של הקדוש ברוך הוא, שנאמר בהם ועמדו רגליו ביום ההוא, ועליהם נאמר כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף. אלו יוצאים והרי אחרים נכנסים, מצד של אלו שנאמר בהם ורגליהם רגל ישרה, ויש רגלים אחרות מרבעים של אופנים, שנאמר בהם על ארבעת רבעיהם בלכתם ילכו, שבהם והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק, ואותם רגלים בעגול, הם כמו נקודות לאותיות, שהם רגלים ברבוע.

והנביא שהוא מהצד שלהם, שם היתה עולה רוחו, ומשם היה שומע כל מה שהיה לו לשמע. וזהו שכתוב ויאמר אלי בן אדם עמד על רגליך ואדבר אותך, ועוד, ותבא בי רוח כאשר דבר אלי ותעמדני על רגלי, ואשמע את מדבר אלי, ותשאני רוח ואשמע אחרי וגומר, משום שהדרגות הן מצד השכינה, שנאמר בה וראית את אחורי, אמר ואשמע אחרי.

מה זה קול רעש גדול? שיש רעש ויש רעש. יש רעש שנאמר בו לא ברעש יהוה, שלא יבא

בארחא בין בישובא בין בימא, ודא איהו בהתהלכך במדברא תנחה אותך, הדא הוא דכתיב (תהלים פה יד) צדק לפניך יהלך וישם לדרך פעמיו, בשכבך בישובא תשמור עליך, והקיצות למיזל בימא היא תשיחך, ועוד בהתהלכך בהאי עלמא תנחה אותך, בשכבך בקבר תשמור עליך, והקיצות בתחית המתים היא תשיחך.

הא אליו נפקין, והא אחרנין קא דפקין לפתחא, ואינון מארי רגלין, מסטרא דרגלין דקודשא בריך הוא, דאתמר בהון (זכריה יד) ועמדו רגליו ביום ההוא, ועלייהו אתמר (שמות יב לו) פשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף, אליו נפקין הא אחרנין עאלין, מסטרא דאליו דאתמר בהון (יחזקאל א י) ורגליהם רגל ישרה, רגלין בעגולא אינון רגל ישרה, ואית רגלין אחרנין מרובעין דאופנים, דאתמר בהון (שם יד) על ארבעת רבעיהם בלכתם ילכו, דבהון והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק (שם יד), ואינון רגלין בעגולא, אינון פנקודין לאתוון, דאינון רגלין ברבועא.

ונביא דאיהו מסטרא דלהון, תמן הוה סליק ויחיה, ומתמן הוה שמע כל מה דהוה ליה למשמע, הדא הוא דכתיב (יחזקאל ב א) ויאמר אלי בן אדם עמד על רגליך ואדבר אותך, ועוד (שם ב) ותבא בי רוח כאשר דבר אלי ותעמדני על רגלי, ואשמע את מדבר אלי, ותשאני רוח ואשמע אחרי וגומר (שם ג יב). בגין דדרגין אינון מסטרא דשכינתא, דאתמר בה (שמות לג כג) וראית את אחורי, אמר ואשמע אחרי.

מאי קול רעש גדול, דאית רעש ואית רעש, אית רעש דאתמר ביה (מלכים א יט יא) לא

תפלה קדם למוד האהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שנקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על בן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניה. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוחה. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתנו, ושינתנו צונו ויצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נכשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (תפלה מהאריז"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שכתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו יושב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שכתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו כרצונו וכרצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בתחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוזנו כמהרה בימינו. ויקוים בנו מקרא שכתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

ברעש יי', דלא ייתי תמן קודשא בריך הוא, ואית רעש דיייתי תמן, אלא רע"ש בהפוכא ער"ש, כמה דאתמר (תהלים מא ד) יי' יסעדנו על ערש דוי, ודא איהו כל משכבו הפכת בחליו, דאתהפך רע"ש לער"ש, ומאי ניהו ער"ש, אלא איהו ער"ר בהפוך אתוון, ודא שכינתא דאיהי כללא דעשר ספירן, דעלה אתמר אין קדושה בפחות מעשרה.

דאיהי שריא לרישא דחולה, ובגינה יי' יסעדנו, ובמאי על ערש דוי, על שכינתיה ודאי, ואם שכינתא לאו תמן, רוח סערה תמן, דאסעיר גופיה דבר נש, דכתיב ביה (יונה א ד) והאניה חשבה להשבר, דאיהי גופא דספינה, פד לית שכינתא סמיכת לה, רוח סערה מהפך לה ותבר לה, ובזמנא דשכינתא סמיכת לה, מיד קלא נפיק בן אדם עמד על רגליך (יחזקאל ב א), וקאים ממרעא דיליה, ונפיק מדינא, שלים בגופיה שלים בממוניה.

הא אלין נפקין, הא אחרנין דפקין לפתחא, ואמרין אדנ"י שפתי תפתח, ואינון דסמיכין לשכינתא בכמה רגלין דמועדים ויומין טבין, וכד אלין עאלין, קודשא בריך הוא משבח לה בהון, מה יפו פעמיה בנעלים בת נדיב (שיר ז ב), דאלין אינון דאתמר בהון (דברים טז טז) שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך, אמר קודשא בריך הוא, כמה אנת שפירא באלין נעלים דאינון נעילת פסח ונעילת עצרת ונעילת חג, חמוקי ירכיך, אלין אינון מסטרא דתרי ירכי קשוט דאתמר בהון שוקיו עמודי שש, ואינון שית דרגין דנבואה. מסטרא דאת ו' דאיהו צדיק, עמוד דסמין לון, ואיהו שית לקבל (מלכים א י

לשם הקדוש ברוך הוא, ויש רעש שזכא לשם, אלא רע"ש בהפוך ער"ש, כמו שנאמר יהו"ה יסעדנו על ערש דוי, וזהו כל משכבו הפכת בחליו, שנהפך רע"ש לער"ש, ומי הוא ער"ש? אלא הוא ער"ר בהפוך אותיות, וזו שכינה שהיא הפלל של עשר ספירות, שעליה נאמר אין קדושה פחות מעשרה. שהיא שורה על ראש החולה, ובגללה יהו"ה יסעדנו, ובמה? על ערש דוי, על שכינתו ודאי, ואם שכינה לא שם, רוח סערה שם, שמסעירה את גוף האדם, שכתוב בו והאניה חשבה להשבר, שהיא גוף הספינה. כשאין השכינה סומכת אותה, רוח סערה מהפכת אותה ומשברת אותה, ובזמן ששכינה סומכת אותה, מיד יוצא קול: בן אדם עמד על רגליך, ועומד ממחלתו, ויוצא מהדין שלם בגופו שלם בממונו.

הרי אלה יוצאים, הנה אחרים דופקים בפתח, ואומרים אדנ"י שפתי תפתח, ואותם שסומכים את השכינה בכמה רגלים של מועדים וימים טובים, וכלשאלה נכנסים, הקדוש ברוך הוא משבח אותה בהם, מה יפו פעמיה בנעלים בת נדיב, שאלו הם שנאמר בהם שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך. אמר הקדוש ברוך הוא, כמה את נאה באלו הנעלים, שהם נעילת פסח ונעילת עצרת ונעילת חג. חמוקי ירכיך - אלה הם מצד של שתי ירכי אמת שנאמר בהן שוקיו עמודי שש, והן שש דרגות נבואה.

מצד האות ו', שהוא צדיק, העמוד שסומך אותם, והוא כנגד שש מעלות לפסא, ועולה

שש מעלות לפסא, וסליק באת י' לששים, פגוונא דששים ושית גלגלים דסחרין לכורסיא, ואינון ס"ו מן יסו"ד, והא אוקמוה, אשתאר י"ד, ביה וביד הנביאים אדמה (הושע יב א), ודא שכינתא יד חותמת מסטרא דצדיק, יד פותבת מסטרא (דף לו ע"א) דעמודא דאמצעייתא, איהי תמונת כל, ובגין דא (הושע יב א) וביד הנביאים אדמה.

הא אלין נפקין, הא אחרנין קא דפקין לפתחא, ואמרין אדנ"י שפתי תפתח, ואינון מארי דאות, דאיהו ח"י עלמין, דמצלין בח"י ברכאן דצלותין, דמקרבין בהון קרבנא לקודשא בריך הוא, דחשיבא לקבל שבעה פרים ושבעה אלים, ולקבל שתי תורים או שני בני יונה, דמסטרא דהאי אות אמר למשה וזה לך האות (שמות ג יב), ואיהו כליל תרי עשר מזלות, ושבעה ככבי לכת, מסטרא דקדושה, דאיהי בת שבע, ומסטרא דו' דאיהו ו' עלאה ו' תתאה, ועליהו אתמר (ירמיה ב ב) ומאתות השמים אל תחתו, כי יחתו הגוים מהמה. ה"א אינון שית ככבי לכת, ה' ככבא שביעאה, ו"ו תרין עשר מזלות, דכל מזל אתקרי אות, ואיהו ממנא על כל שעתא דתרין עשר שעותין, כל נביא אית ליה מזליה ושעתיה, וכפום ההוא מזל, וכפום פעולה דיליה, הכי אתגלייא ליה אות מן וא"ו, דתרין עשר מזלות ממנן על תרין עשר שעותין, ועל תרין עשר ירחין.

ואל"ן מזלות מתמן הוו ירתין תרין עשר שבטין נשמתין דלהון, ואית מסטרא אחרא תרין עשר, דאתמר בהון (בראשית כה טז) שנים עשר נשיאים לאמתם, דאינון אתקריאו טל"ה שו"ר תאומי"ם סרט"ן

באות י' לששים, כמו הששים ושה גלגלים שסובבים את הפסא, והם ס"ו מן יסוד, והרי פרשה, נשאר י"ד, בו וביד הנביאים אדמה, וזו שכינה, יד חותמת מצד של הצדיק, יד פותבת מצד העמוד האמצעי, היא תמונת כל, ומשום זה וביד הנביאים אדמה.

הרי אלו יוצאים, והנה אחרים דופקים בפתח, ואומרים אדנ"י שפתי תפתח, והם בעלי האות, שהוא ח"י העולמים, שמתפללים בשמונה עשרה ברכות של התפלות שמקריבים בהן קרבן לקדוש ברוך הוא, שחשובה כנגד שבעה פרים ושבעה אילים, וכנגד שני תורים או שני בני יונה שמצד האות הנה, אמר למשה וזה לך האות, והוא כולל שנים עשר מזלות, ושבעה כוכבי לכת מצד הקדשה, שהיא בת שבע, ומצד של ו"ו, שהוא ו' עלינה ו' תחתונה, ועליהם נאמר ומאתות השמים אל תחתו, כי יחתו הגוים מהמה.

ה"א הם ששה כוכבי לכת, ה' כוכב שביעי, ו"ו שנים עשר מזלות, שכל מזל נקרא אות, והוא ממנה על כל שעה של שתיים עשרה שעות, לכל נביא יש מזלו ושעתו, וכפי אותו מזל וכפי הפעלה שלו, כך מתגלה לו אות מן וא"ו, ששנים עשר מזלות ממנים על שתיים עשרה שעות ועל שנים עשר ירחים. והמזלות הללו, משם היו יורשים שנים עשר השבטים את נשמותיהם, ויש מצד אחר שנים עשר, שנאמר בהם שנים עשר נשיאים לאמתם, שהם נקראו טל"ה שו"ר תאומי"ם סרט"ן וגומר, זה

וגומר, דא כגוונא דדא עבד קודשא בריך הוא.

נשית מזלות אינון מעילא לתתא מחסד ועד יסוד, ושית מתתא לעילא מיסוד ועד חסד, מסטרא דמלכות אתקריאו שבעה ככבי לכת, משכינתא עד חסד, וכפום פעולה דהיא ספירה הכי אתגלייא אות, אות מסטרא דחסד איהו רחמי, אות מסטרא דגבורה איהו דינא, ואחזי על קטולא דחייביא, ושפיכו דדמא, ואחזי בצדיקיא דם דבעירן, למיכל בחדרה וענג דמאכלין בחתן וכלה, ובשפיכו דדמא דקרפניו, דדא הוא דכתיב (שמות כ) וזבחת עליו את עלתיד וכו', ועלייהו אתמר איזהו מקומן של זבחים שחיטתן בַּפֿון, ועוד אחזי בצדיקיא דם ברית, דאתמר ביה (יחזקאל טו) ואומר לך בדמיו חיי ואומר לך בדמיו חיי.

מסטרא דעמודא דאמצעייתא איהו אות תלוי ארוך, אם זכוון עובדין דעלמא מַה פלפי חסד, ואם לאו פלפי דינא, והכי אינון תלת אחרנין פגוונא דא, ולחכימא ברמיזא.

הא אליו נפקין, הא אחרנין דפקין לפתחא מסטרא דקשת, דאיהו אַה הכי אות ברית, דאתמר ביה (שם א כח) כמראה תִּשְׁת אשר יהיה בענן ביום הגשם, כן מראה הנגה סביב, הוא מראה דמות כבוד יהוה ואראה ואפל על פני ואשמע קול מדבר, ולמה הוא נפל על פניו? משום שאסור להביט בקשת.

אמר רבי אלעזר: אבא, ואמאי אסיר לאסתפלא בַּשֶּׁת, אמר רבי ליה רבי שמעון, ברי בגין אינון קליפין דמתלבשין ביה ודאינון ביה, דאינון רוח סערה ענן גדול ואש מתַלַּח חת ונגה לו

כמו זה עשה הקדוש ברוך הוא. שֶׁה מזלות הם ממעלה למטה מחסד עד יסוד, ושש מטה מעלה מיסוד עד חסד. מצד המלכות נקראו שבעה כוכבי לכת, משכינה עד חסד, וכפי הפעלה של אותה הספירה כן התגלה אות. אות מצד של חסד הוא רחמים, אות מצד הגבורה הוא דין, ומראה על הרג הרשעים, ושפיכות דם, ומראה בצדיקים דם בהמות, לאכל בשמחה, וענג של מאכלים בחתן וכלה, ובשפיכות של דמי הקרבנות. זהו שכתוב וזבחת את עלתיד וכו', ועליהם נאמר איהו מקומן של זבחים שחיטתן בצפון. ועוד מראה בצדיקים דם ברית, שנאמר ביה ואומר לך בדמיו חיי ואומר לך בדמיו חיי.

מצד העמוד האמצעי הוא אות תלוי ארוך. אם זכיות המעשים של העולם - מַה פלפי חסד, ואם לא - פלפי דינא, וכך הם שלשה האחרים כמו זה, ולחכם ברמז.

הרי אלו יוצאים, והנה אחרים דופקים בפתח מצד הקשת, שהוא אף כן אות ברית, שנאמר בו כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הנגה סביב, הוא מראה דמות כבוד יהוה ואראה ואפל על פני ואשמע קול מדבר, ולמה הוא נפל על פניו? משום שאסור להביט בקשת.

אמר רבי אלעזר: אבא, ולמה אסור להסתפל בקשת? אמר לו רבי שמעון: בני, בגלל אותם הקלפות שמתלבשים בו, ושהם בו, שהם רוח סערה ענן גדול

סביב, ודא איהו דחזא יחזקאל עליו השלום, דאמר וארא והנה רוח סערה באה מן תַּפֿון, דא קו תהו קליפא ירוקא דאגוזא קו ירוק, ענן גדול קליפה תניינא חוורא דאגוזא, ודא בהו, ואש מתַלַּח חת קליפה תליתאה דאגוזא ודא חשף, ונגה לו סביב דא קליפה רביעאה דאגוזא, דאיהי אתאחדא במוחא, ומתוכם פֿעין החשמל דא מוחא דאגוזא, ודא יאהדונה"י.

רי עד דאלין קליפין דאגוזא מתעברין ומתתברין, בתקיעה ושברים ותרועה, דבהון שברים (שמות כג כד) שבר תשבר מכותיהם, דאינון קליפין דאגוזא, ובתרועה (תהלים ב ט) תרועם בשבט ברזל, ובתקיעה והוקע אותם ליי, דאלין גרמו (בראשית לב כו) דותקע פֿ ירך יעקב בגיד הנשה, דאיהו צדיק, ואתפרש מינה שכינתא, ואיהי בגלותא, ואתדבק באתרהא קליפה דערלה דאפריד בין צדיק ושכינתא, על כן לא (דף לו ע"ה) יאכלו בני ישראל את גיד הנשה (שם לב לג), עד דאתעברת האי קליפה מתמן.

רי כל זמנא דאלין קליפין לא מתעברין מַשֶּׁת, לא יהא קשת בגונוני נהירין, וסימנא דא יהא בידך, עד דתחזי קשתא בגונוני נהירין לא תצפי לרגלי דמשיחא, ומיד דיהא נהיר בגונוני נהירין, מיד וראיתיה לזכר ברית עולם (שם ט טז), ומיד אתגלייא ההוא דאתמר ביה (שמות ג יב) וזה לך האות פי אנכי שלחתיך, לקיימא ביה פימי צאתך מאֶרֶץ מצרים אראנו נפלאות (מכה י טז), בההוא זמנא אתגלייא מ"ה ש"היה ה"וא שיהיה. הא אליו נפקין, אחרנין דפקין לפתחא,

ואש מתלקחת ונגה לו סביב, והוה שראה יחזקאל עליו השלום, שאמר וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון, זה קו תהו, קלפה ירוקא של אגוז, קו ירוק. ענן גדול, הקלפה השניה הלכנה של האגוז, וזה בהו. ואש מתלקחת, קלפה שלישית של האגוז, וזה חשף. ונגה לו סביב, זו קלפה רביעית של האגוז, שהיא נאחזה במח, ומתוכם פֿעין החשמל, זה מח האגוז, וזה יאהדונה"י.

רי עד שקלפות האגוז הללו נעברים ונשברים בתקיעה ושברים ותרועה, שבהם שברים - שבר תשבר מצבותיהם, שהם קלפת האגוז, ובתרועה - תרועם בשבט ברזל, ובתקיעה - והוקע אותם ליהוה, שאלה גרמו שותקע כן ירך יעקב בגיד הנשה, שהוא צדיק, ונפרדה ממנו שכינה, והיא בגלות, ונדבק במקומה קלפה של ערלה שמפרידה בין צדיק ושכינה, על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה, עד שנעברת הקלפה הו משם.

רי כל זמן שהקלפות הללו לא עוברים מן הקשת, לא תהיה הקשת בגוניה מאירים, וסימן זה יהיה בידך - עד שתראה קשת בגוניה מאירים, אל תצפה לרגלי המשיח, ומיד שתהיה מאירה בגוניה מאירים, מיד וראיתיה לזכר ברית עולם, ומיד מתגלה אותו שנאמר בו וזה לך האות פי אנכי שלחתיך, לקיים בו פימי צאתך מאֶרֶץ מצרים אראנו נפלאות, באותו זמן מתגלה מ"ה ש"היה ה"וא שיהיה.

הרי אלו יוצאים, אחרים דופקים בפתח ואומרים אדני

ואמרין אדנ"י שפתי תפתח, ואינון מארי דקומה, מסטרא דאימא עלאה אתקריאת שכינתא בטון, הדא הוא דכתיב (איוב לח כט) מבטן מי יצא תִּרְחַח, (יחזקאל א כב) פעין תִּרְחַח הנורא, גַּל דילה עמודא דאמצעיתא, בטון עליה אתמר (שיר ד ג) בטנך ערמת תִּים.

שרי אגן הסהר אל יחסר המזג וגומר (שם), שררף דא ציון, דאיהו טבור עלמא, נקודה דמינה הושתת העולם, לארבע סטרין דאינון מזרח ומערב צפון ודרום, ולקבליהו, רישא למזרח, גופא למערב, דרועין לדרום, רגלין לצפון, אות ברית נקודה באמצעיתא, כגוונא דטבור, אגן הסהר, דא נקודה דסיהרא כגוונא דא כ, והיא ראשית נקודה באת כ, פת קול איהי ודאי, כללא דנדין ואתוון.

ואיהי פתוחה כלפי צדיקיא וחסידיא וחכימא מארי דאורייתא, ופתיחא לגבי נביאיא, ולגבי נטרי ברית, וכל אינון תליין בספירן, דאינון שמא קדישא דקודשא בריך הוא, ואיהי סתימא מסטרא אחרא כלפי רשיעיא, דכזמנא דאתיין לאסתכלא בה, חזרת אנפין לאחורא מנייהו, כגוונא דא .

דיעקב דאיהו דיוקניה חקוקה בסיהרא תמן, אתמר ביה (במדבר כג כא) לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל, ייאלהיו עמו ותרועת מלך בו, ועל אינון דזרעא דיעקב אתמר (דברים לג כז) וישפן ישראל בטח בדרך עין יעקב, אתמר הכא בדרך, ואתמר התם באתר אחרא (שם לב יב) יי בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר, דא יהא ביומוי דמלכא משיחא, דלא יהא פסולת בישראל, אלא יי בדרך ינחנו, ומאן פסולת. אינון גרים, ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין, דאין מקבלים גרים לימות המשיח.

שפתי תפתח, והם בעלי הקומה, מצד האם העליונה נקראת השכינה בטון, זהו שכתוב מבטן מי יצא הקרח, פעין הקרח הנורא. הגוף של העמוד האמצעי, הבטון שעליו נאמר בטנך ערמת תִּים.

שרי אגן הסהר אל יחסר המזג וגומר, שררף זה ציון, שהוא טבור העולם, הנקודה שממנה השתת העולם לארבעה צדדים, שהם מזרח ומערב צפון ודרום, וכנגדם ראש למזרח, גוף למערב, זרועות לדרום, רגלים לצפון, אות ברית נקודה באמצע, כמו שכתוב, אגן הסהר, זו נקודה של הלבנה כמו זה: כ, והיא ראשית נקודה באות כ, פת קול היא ודאי, הכלל של נקודות האותיות.

והיא פתוחה כלפי צדיקים וחסידים וחכמים בעלי התורה, ופתוחה לנביאים ולשומרי הברית, וכל אותם שתלויים בספירות, שהם שמו של הקדוש ברוך הוא, והיא סתומה מצד אחר כלפי הרשעים, שבזמן שבאים להסתכל בה, מחזירה פנים לאחור מהם, כמו זה: .

דיעקב שדיוקנו חקוק בלבנה שם, נאמר בו לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל, יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו, ועל אותם זרע של יעקב נאמר וישפן ישראל בטח בדרך עין יעקב. נאמר כאן בדרך, ונאמר שם במקום אחר יהוה בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר, זה יהיה בימי מלך המשיח שלא תהיה פסולת בישראל, אלא יהוה בדרך ינחנו, ומי הפסולת? אלו הגרים, ומשום כך פשוה בעלי המשנה שאין מקבלים גרים לימות המשיח.

הא זמנא מתפשטא סיהרא מאלין קליפין חשוכין, ומתחדשא בלבושין שפירין, והאי איהו חדושא דסיהרא,

הדא הוא דכתיב (בראשית לה יד) ותסר בגדי אלמנותיה מעליה, ואתמר בה (תהלים קג ה) תתחדש פנשר נעורייכי, ומיד דאיהי מתחדשא, מיד אתקיים קרא (יחזקאל לו כז) דנבואה בישראל, ואת רוחי אתן בקרבכם וגומר (שם כז) ונתתי בכם לב חדש, ורוח חדשה אתן בקרבכם וגומר, ונבאו בניכם ובנותיכם.

הא אלין נפקין, הא מארי דקומה קא דפקין לפתחא, דאיהו קומה דגופא דמלכא, דאתמר ביה (דניאל י ו) וגויתו בתרשיש, והאי איהו דאתקרי שמים, דביה אתפתחון חמש נהורין, הדא הוא דכתיב (יחזקאל א א) נפתחו השמים ואראה מראות אלהיים, ואינון חמש נהורין דאינון ה' ספרי דאורייתא, בגין דאיהו ו' וביה אתפתחון חמש נהורין דאת ה', דסלקין לחמשין תרעין דחירו.

הא דאלין דפקין לפתחא, ואמרין אדנ"י שפתי תפתח, אתפתחת לון תרעא דהיכלא בכמה נהורין מן, נהרין מכל גוונין דעלמא, ובזמנא דאלין עאלין להיכלא, שכינתא אוליפת זכו עליהו, ואמרת רבון עלמא, הא אלין מארי דקומה דקא סגדין בצלותא לגבך ארבע זמנין, בתלת קדמאין תרי, ובתלת בתראין תרי, לקבל ארבע אתוון דילך, וזקפין ארבע זקיפות בהון לארבע אתוון דילי דאינון אדנ"י, לסלקא ארבע דאינון (דף ע"א) אדנ"י, בארבע דאינון יהוה, וצריך למכרע בכלהו, בח"י חולין, דאינון לקבל תמני סרי ברכאן, דכלילן בח"י

אותו זמן מתפשטת הלבנה מאותן קלפות חשוכות, ומתחדשת בלבושים יפים, וזהו חדוש הלבנה. זהו שכתוב ותסר בגדי אלמנותיה מעליה, ונאמר בה תתחדש פנשר נעורייכי. ומיד שהיא מתחדשת, מיד מתקנים פסוק הנבואה בישראל: ואת רוחי אתן בקרבכם וגומר ונתתי בכם לב חדש, ורוח חדשה אתן בקרבכם וגומר, ונבאו בניכם ובנותיכם.

הרי אלו יוצאים, והנה בעלי הקומה דופקים בפתח, שהוא הקומה של גוף המלך, שנאמר בו וגויתו בתרשיש, וזהו שנקרא שמים שבו נפתחו חמשה אורות. זהו שכתוב נפתחו השמים ואראה מראות אלהיים, והם חמשה אורות שהם חמשה ספרי התורה, משום שהוא ו', ובו נפתחים חמשה אורות של אות ה', שעולים לחמשים שערי חרות.

מן שאלה דופקים לפתח ואומרים אדנ"י שפתי תפתח, נפתח להם שער ההיכל בכמה אורות מקומים, מאירים מכל גוני העולם, ובזמן שאלה נכנסים להיכל, השכינה מלמדת עליהם זכות, ואומרת: רבון העולם, הרי בעלי הקומה האלה שמשתחוים בתפלה אליך ארבע פעמים, בשלש הראשונות שתים, ובשלש האחרונות שתים, כנגד ארבע האותיות שלך, וזקפים ארבע זקיפות בהם לארבע האותיות שלי שהם אדנ"י, להעלות ארבע שהם אדנ"י, בארבע שהם יהוה, וצריך לזרע בכלם בשמונה עשרה חליות, שהם כנגד

עלמין, ודא איהו דתלנינו

מארי מתניתין, עד דיתפקקו כל חוליות שבשדרה, ושדרה איהו לולב, אם נפרצו עליו פסול, בגוונא דא צריך דלא יפסיק בתמני סרי ברכאן דצלותא, דאינון לקבל ח"י נענועין דלולב.

מה דאוקמוהו מארי מתניתין, אפילו נחש פרוץ על עקבו לא יפסיק, בגין דח"י עלמין איהו דאחיד בין יהו"ה אדנ"י, בגוונא דא יאהדונה"י, דסליק לחשבן אמ"ן, ובגין דא אפילו נחש פרוץ על עקבו לא יפסיק, כשהוא כורע בברוך, ומה דאתמר אבל עקרב פוסק, בגין דהא אוקמוהו (ויקרא יח ה) וחי בהם, ולא שימות בהם.

נזר כל הפורע כורע בברוך, הא אוקמוהו דצריך לכלול ביה עשר ספירן, דאינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דאינון כ' מן ברוך כתר, ר' ראשית חכמה, ב' תרין ההי"ן שכינתא עלאה ותתאה, ו' שית ספירן, הא עשר, ובגיניה אתמר (בראשית יד כ) וברוך א"ל עליון וגומר, ויתן לו מעשר מפל, יוסף בגין דזכה לצדיק ח"י עלמין, דביה צריך למסגד בכל ספירן לגבי שכינתא, זכה להאי חלמא, הדא הוא דכתיב (שם לו ט) והנה השמש והירח וגומר, ונביא דסליק להאי דרגא, שמשא וסיהרא וככביא ומזלי, כלהו יהבין ביה נביעו בנשמתיה, ורוח דנבואה לאתנבאה מפלהו, והאי איהו משתחוים לי, דמפלהו נחית ליה נבואה, ומפלהו אתפלילת נשמתיה, והאי איהו אגרא דאלין מארי דקומה.

הא אלין נפקין, הא אחרנין דפקין לפתחא, ואינון מארי דרועין, ואמרין אדנ"י שפתי תפתח, מיד עאלין נטורי תרעין, ואמרין דופקים בפתח, והם בעלי הזרועות, ואמרים אדנ"י שפתי תפתח.

שמונה עשרה ברכות שכוללות בח"י העולמים, וזהו שתקנו בעלי המשנה עד שיתפקקו כל החליות שבשדרה, והשדרה היא לולב, אם נפרצו עליו פסול, כמו זה צריך שלא יפסיק בשמונה עשרה ברכות התפלה, שהם כנגד שמונה עשר נענועים של הלולב.

כמו שבאורוהו בעלי המשנה, אפלו נחש פרוץ על עקבו לא יפסיק, משום שח"י העולמים הוא שאחוז בין יהו"ה אדנ"י, כמו זה: יאהדונה"י, שעולה לחשבון אמ"ן, ומשום זה, אפלו נחש פרוץ על עקבו לא יפסיק, כשהוא כורע בברוך, ומה שנאמר אבל עקרב פוסק, משום שהרי פרשוהו וחי בהם, ולא שימות בהם.

כל הפורע כורע בברוך, הרי פרשוהו שצריך לכלול בו עשר ספירות, שהם יו"ד ה"א וא"ו ה"א, שהם כ' מן ברוך כתר, ר' ראשית חכמה, ב' שתי ההי"ן, שכינה עליונה ושכינה תחתונה, ו' שש ספירות, הרי עשר, ובשבילו נאמר וברוך א"ל עליון וגומר, ויתן לו מעשר מפל. יוסף משום שזכה לצדיק ח"י העולמים, שבו צריך להשתחוות בכל הספירות אל השכינה, זכה לחלוס הזה. זהו שכתוב והנה השמש והירח וגומר. ונביא שעולה לדרגה הזו, השמש והלבנה והכוכבים והמזלות, כלם נותנים בו נביעה בנשמתו, ורוח של נבואה להתנבא מפלם, והו משתחוים לי, שמפלם יורדת לו נבואה, ומפלם נכללת נשמתו, וזהו שכתוב של בעלי הקומה הללו. הרי אלה יוצאים, והנה אחרים מיד נכנסים שומרי השערים

רבון עלמא הא מארי דדרועין קא דפקין לפתחא, קלא נפיק ויימא, הא אינון מארי דדרועין בקשורא דתפלין, ובצטיפו דמצוה, דאתמר בהון וישימו על שכם שניהם, בגוונא דשם ויפת, דאתמר בהון (שם ט כג) וחי שם ויפת את חמלה וגומר, וערות אביהם לא ראו, ערוה איהי מסטרא דחם, ודא איהו יצר הרע, דמחמם גופיה לדבר ערוה. וגלי ערין בעלמא, דאיהו מסטרא דנחש חמלה דמוני, דאתמר ביה (שם ג יד) ארור אתה מפל הבהמה, ובגין דהאי איהו מסטרוי, אמר (שם ט כה) ארור כנען וגומר.

נזר אלין אינון מארי מתנן, דעבדין גמילות חסדים עם שכינתא דאיהי עניא, דאנון (דברים טו יא) פתוח תפתח, נתון תתן (שם י). העניק תעניק וכו' (שם יד). עשרה אינון, והא אוקמוהו חבריא מארי מתניתין, ואלין אינון ידי נדיבים מסטרא דאבהן, דאתמר בהון (תהלים מז ו) נדיבי עמים וגומר, ידין פתיחן בותרנותא לגבי עניין, דאינון צדיק וצדק, דגמלין עמהון בגלותא גמילות חסדים, באורייתא דאתיהיבת מימינא ומחמלא, הדא הוא דכתיב (שם מב ט) יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי, אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, דמתרבייהו אתיהיבו, הדא הוא דכתיב (דברים לג ב) מימינו אש דת למו.

נזר רבון עלמא, קבל דורונא דלהון, דאיהי מתנה טובה דסלקא עליהו, דאתמר בה מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושפת שמה, אלין אינון דהו עבדין צדקה עמה, דאיהי צ' תשעין אמנים, ד' ארבע קדושות, ק' מאה ברכות, ה' חמשה חמשי תורה. מיד וידי אדם (יחזקאל א ח) דאינון חסד וגבורה, הו נפקין מאדם דאיהו עמודא

ואמרים, רבון העולם, הרי בעלי הזרועות דופקים בפתח. קול יוצא ואומר, הרי אותם בעלי הזרועות בקשר של תפלין ובע"ף של מצוה, שנאמר בהם וישימו על שכם שניהם, כמו ששם ויפת, שנאמר בהם ויסקח שם ויפת את חמלה וגומר, וערות אביהם לא ראו. הערוה היא מהצד של חם, וזהו יצר הרע, שמחמם את גופו לדבר ערוה (עברה) ומגלה עריות בעולם, שהוא מצד של נחש הקדמוני, שנאמר בו ארור אתה מפל הבהמה, ומשום שזהו מצדו, אמר ארור כנען וגומר. נזר אלו בעלי המתנות, שעושים גמילות חסדים עם השכינה שהיא עניה, שהם פתוח תפתח, נתון תתן, העניק תעניק וכו', עשרה הם, והרי פרשוהו החברים בעלי המשנה, ואלו הם ידי נדיבים מצד של האבות, שנאמר בהם נדיבי עמים וגומר, ידים פתוחות בותרנות לעניים, שהם צדיק וצדק שגומלים עמהם בגלות גמילות חסדים, בתורה שנתנה מימין ומחמלא. זהו שכתוב יומם יצוה יהו"ה חסדו ובלילה שירה עמי, תורה שבכתב ותורה שבעל פה, שמשניהם נתנו. זהו שכתוב מימינו אש דת למו. נזר רבון העולם, קבל את הדורון שלהם, שהיא מתנה טובה שעולה עליהם, שנאמר בה מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושפת שמה, אלו הם שהיו עושים צדקה עמה, שהיא צ' תשעים אמנים, ד' ארבע קדושות, ק' מאה ברכות, ה' חמשה חמשי תורה. מיד וידי אדם (יחזקאל א ח) דאינון חסד וגבורה, הו נפקין מאדם דאיהו עמודא

דאמץעיתא, לקבלא דורונא דלהון, ויהבין ליה למלפא, דאלין דלא עבדין גמילות חסדים עם שכינתיה בגלותא, ואינון קמץנין לגבה, דורונא דלהון לכלפא אתמסר, ודורונא דשכינתא צריך למעבד בגינה מההוא חביב דאית ליה, (דף ע"ט) כמה דאוקמוהו מארי מתניתין, ואהבת את יי' וגומר (דברים ו ח), בההוא דאיהו חביב עלך, בההוא זמנא כמה חיוון פתחין ידיהו, דאתמר בהון (יחזקאל א ח) וידי אדם מתחת פניהם, יהבי דורונא לנשמתא דההוא בר נש, מפמה מתנן טבין, מפמה דרגין דנבואה, ועל פלהו יהיבת ליה שכינתא מתנן, דאתמר בה ישמח משה במתנת חלקו, בגין (קהלת ג יג) דמתת אלהים היא, וההוא דאתמר ביה (תהלים קמה טז) פותח את ידיו וכו', יהיב ליה כמה מתנן טבין, ופרנסה לנשמתיה ולגופיה, וכלהו דעאלין, פד נפקין מבי מלפא, יהבין תלת פסיען לאחורא, דלא חזרין כתפיהו לגבי קודשא בריך הוא, דלית דורונא חביבא קדם קודשא בריך הוא פדורונא דשכינתא.

אין אינון דרועין דסלקין לה לגביה, תפלין על ידיהו ועל רישיהו, זכאין אינון רגלין וגופא וידין וכל אבר ואבר, דביה סליק דורונא לקודשא בריך הוא, דלית דורונא חביבא קדם קודשא בריך הוא פדורונא דשכינתא, זכאיה איהו אבר דעביד ביה מצוה לקודשא בריך הוא, דבגינה נחית קודשא בריך הוא לשרייא בכל אבר דיליה, ועל האי פר נש מכריזין לעילא, הבו יקר לדיוקנא דמלפא. ריש הורמנו דמלפא, בוצינא דקרדינותא,

אדם, שהם חסד וגבורה, היו יוצאים מאדם שהוא העמוד האמצעי לקבל את הדורון שלהם, ונותנים אותו למלך. שאלו שלא עושים גמילות חסדים עם שכינתו בגלות, והם קמץנים אליה, הדורון שלהם נמסר לכלב, ואת הדורון של השכינה צריך לעשות בשבילה מאותו חביב שיש לו, כמו שבארנוהו בעלי המשנה, ואהבת את יהוה וגומר, באותו זמן כמה חביב עליך. באותו זמן כמה חיות פותחות ידיהן, שנאמר בהם וידי אדם מתחת פניהם, ונותנות דורון לנשמה של אותו אדם מפמה מתנן טובות, מפמה דרגות של נבואה, ועל כלם נותנת לו השכינה מתנות, שנאמר בה ישמח משה במתנת חלקו, משום שמתת אלהים היא, ואותו שנאמר בו פותח את ידיו וכו', נותן לו כמה מתנות טובות ופרנסה לנשמתו ולגופו, וכלם פנסיצאים, פנסיצאים מבית המלך, נותנים שלש פסיעות לאחור, שלא מחזירים כתפיהם לקדוש ברוך הוא, שאין דורון חביב לפני הקדוש ברוך הוא פדורון של השכינה. אשרי אותן זרועות שמעלות אותה אליו, תפלין על ידיהם ועל ראשם. אשרי אותן רגלים וגוף וידיים וכל איבר ואיבר, שבו עולה דורון לקדוש ברוך הוא, שאין דורון חביב לפני הקדוש ברוך הוא כמו הדורון של השכינה. אשרי הקדוש שעושה בו מצוה לקדוש ברוך הוא, שבגללה יורד הקדוש ברוך הוא לשרות בכל איבר שלו, ועל האיש הזה מכריזים למעלה, תנו כבוד לדמות המלך. (דברים ו ח) ראש רצון המלך, הניצח הקשה, לא לכן ולא אדם ולא ירק ולא שחר כלל, והמנוחה הזו

לא חזר ולא סומק ולא ירוק ולא אוכם כלל. והאי בוצינא איהו קו המדה, דאיהו אתלבש באורא, וכד איהי באורא. איהי סתימא ולא אתחזייא כלל, וכד אתפשטת לאתגליא, נפיק מהאי אורא נקודה חדא, ומה דאשתאר איהו אור, והאי איהו אור קדמא דעובדא דבראשית, הדא הוא דכתיב (בראשית א ג) ויאמר אלהים יהי אור, יהי י' אור, ורזא דא לחכימי לבא אתמסר. (דף ע"ט)

תקונו תמני סרי

והאי נקודה בתר דאתפשט מהאי אור, אתלבשת בגוונין ארבע בהיכלא עלאה, ומאי איהי ב ועלה אתמר (משלי כד ג) בחכמה יבנה בית, ורזא דהאי נקודה איהי מדיד חמש גוונין, ועלייהו אתמר (ישעיה מ יב) מי מדד בשעלו מים ודא א, ושמים בזרת תכן ודא א, וכל בשליש עפר הארץ ודא א, ושקל בפלס הרים ודא א, וגבעות במאזנים ודא א, דא סליק באורא, ודא אזיל לצפונא, ודא לדרומא, הדא הוא דכתיב (קהלת א ו) הולך אל דרום וסובב אל צפון, תרין אחרנין סובב סובב לגבי מזרח ומערב, דאינון פלהו נקודי בגלי ימא, דא סליק ודא נחית.

ואין פחוטא חזקת דעינא, דאיהו אסחר עינא, וכחוטא ירוקא ואוכמא וסומקא ותכלא, אלין גלגלין פלהו סחרין לההוא נקודה, ואיהי מדה לכלהו, איהי בארבע, וסלקא בעשר, ורזא דמלה יהוה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, אלין אינון ארבע גוונין דסלקין בעשר, ואנון פלהו להביות אשיות, ועליהון אתמר (דברים ד כד) כי יהוה אלהינו אש אכלה הוא, שבע אינון מהאי עשר, ואינון לקבל שבעה רקיעין, ואינון שבע ספיראן, ובין כל

היא קו המדה, שהוא מתלבש באור, וכשהיא באור, היא נסתרת ולא נראית כלל, וכשתפשטת להתגלות, יוצאת מהאור הזה נקודה אחת, ומה שנשאר הוא אור, וזהו האור הראשון של מעשה בראשית. זהו שכתוב ויאמר אלהים יהי אור. יהי י' אור, וסוד זה נמסר לחכימי הלב.

א א ב ג ד ה ו ז ח ט י

ההוא, אחר שהתפשטה מהאור הזה, התלבשה בארבעה גוונים בהיכל העליון, ומה היא? ב, ועליה נאמר בחכמה יבנה בית. וסוד הנקודה הזו, היא מודדת חמשה גוונים, ועליהם נאמר מי מדד בשעלו מים, וזה א, ושמים בזרת תכן, וזו א, וכל בשליש עפר הארץ, ודא א ב, ושקל בפלס הרים, וזו א, וגבעות במאזנים, וזה א. זה עולה באור, וזה הולך לצפון וזה לדרום. זהו שכתוב הולך אל דרום וסובב אל צפון. שני אחרים סובב סובב אל מזרח ומערב, שקל הנקודות הן כמו גלי הים, זה עולה וזה יורד.

והוא כחוט הלבן שבעין, שהוא סובב את העין, וכחוט ירק ושחר ואדם ותכלת, אלו הגלגלים, כלם סובבים את הנקודה הזו, והיא מדה לכלם, היא בארבע, ועולה בעשר, וסוד הדבר - יהוה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, אלו הם ארבעה גוונים שעולים בעשר, והם כלם להביות אשיות, ועליהם נאמר כי יהוה אלהינו אש אכלה הוא. שבע הם מקעשר הזה, והם כנגד שבעה רקיעים, והם

חד וחד חמש מאה שנים,

וְהָכִי פוֹתֵיָא דְכָל רְקִיעָא וְרְקִיעָא חֲמֵשׁ מָאָה
שָׁנִין עַד דְּסִלְקִין כָּלָא לְמַדְהָ יְדִיעָא דְאִיהִי
נְקוּדָה חֲדָא, לְחֻשְׁבֹן יְדִיעָא, וְהָכִי אִיהוּ רִזָּא
דְּחוּשְׁפָנָא פְּגוּנָא דָא. תַּשַּׁע נְקוּדִין

אֵינוֹן לְכָל סֵטֶר, דְּאֵתְפִלְלֵן בְּנְקוּדָה דְּחִלְלָה
דִּילָהּ, וּבְגִינָה אֶתְמַר (שמות לא יד) מְחַלְלִיהָ מוֹת
יּוֹמָת וְכו'.

הָהוּא סָבֵא וְאָמַר לוֹ רַבִּי רַבִּי בְּאוּמָאָה
עֲלֹךְ בְּהָאֵי נְקוּדָה טְמִירָא עֲלָאָה, נְחִית
הָכָא לְגַלְיָא רִזָּא טְמִירָא, וְלֹא לִיקְרָא דִּילִי
עֲבִידְנָא, אֵלָא לִיקְרָא דְשְׁכִינְתָּא, לְאַחֲזָאָה
יְקָרָא דְהָאֵי נְקוּדָה טְמִירָא גְּנִיזָא, דְּאֶתְמַר
בָּהּ (איוב כח כא) וְנַעֲלָמָה מַעֲיֵנִי כָל חַי, וְעֲלָהּ
אֶתְמַר נְתִיב לֹא יִדְעוּ עֵיט וְגוֹמֵר, אֲדַהֲכִי הָא
רַבִּי סָלִיק לְעִילָא בְּאוּרָא לְנִטְלָא רִשּׁוּ מִהֶהֱיָא
נְקוּדָה דְאִיהִי גְּנִיזָא תַּמָּן, וְהָא קָא נְחִית
בְּעַמּוּדָא דְאַשָּׁא דְאִיהִי הֶבֶל דְּפוּמָא, דְּבִיהָ (דף
ל"ג ע"א) חִיוּוֹן רִצִּין וְשִׁבּוֹן, הִדָּא הוּא דְכֻתִּיב
(יחזקאל א יט) וְהַחַיּוֹת רָצוּא וְשׁוּב וְגוֹמֵר, וְאָמַר
בְּרֵאשִׁית תַּמָּן בִּ"ת.

תקונא ח' סרי

רֵאשִׁית תַּמָּן בִּ"ת, וְהָאֵי בֵּת נְקוּדָה סְתִימָא
בְּאוּרָא, עֲלָהּ אֶתְמַר (תהלים יז
ח) שְׁמִרְנִי כְּאִישׁוֹן בֵּת עֵין, אִיהִי וְדָאֵי גְּנִיזָא
בְּאוּר, וּבָהּ אֶתְעִבִיד אֹיִר, וּבְגִינָה אֶתְמַר (שמות
ג ב) וַיֵּרָא מִלְּאֲךָ יְהוָה אֵלָיו בְּלֶבֶת אֵשׁ מִתּוֹךְ
הַסִּנֵּה, חֲמֵשׁ זְמַנִּין אֲדָפִיר סִנֵּה, וְחֲמֵשׁ זְמַנִּין
אוֹר אֵינוֹן לְקַבְּלִיהוּ בְּעוֹבְדָא דְּבְרֵאשִׁית,
וְאֵינוֹן (בראשית א ג ד) יְהִי אוֹר, וְיִהְיֶה אוֹר, אֶתְהַאֲוֵר
כִּי טוֹב, וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר, וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לָאוֹר.

וְאֵינוֹן חֲמֵשׁ וְנִינִן דְּמַדְהָ, דְּאֵינוֹן לְקַבְּלִיהוּ

אֶאֱאָא, וְעֲלִיָּהּ אֶתְמַר (ישעיהו מ יב) מִי מַדְד
בְּשַׁעְלוֹ מִים דָּא חֲסֵד, וְשָׁמַיִם בְּזֶרֶת תַּפְן מָאֵי
זֶרֶת דָּא גְּבוּרָה, וְכָל בְּשָׁלִישׁ דָּא עַמּוּדָא
דְּאַמְצִיעִיתָא דְאִיהוּ תְּלִיתָאֵי, וְשָׁקֵל בְּפִלְס הָרִים
דָּא נֶצַח, וּגְבָעוֹת בְּמַאזְנִים דָּא הוּד, וְאֵינוֹן
בְּרִזָּא דָּאֵת ה', דְּהָאֵי נְקוּדָה מְדִיד בְּהוֹן ה'
נְקוּדִין.

אִיהִי דְנִפְיָק מִגּוֹ אֹיִרָא דְכִיָּא, דְּאִיהוּ כְּתֵר
עֲלָאָה, וּבְגִין דְּאֵלִין חֲמֵשׁ מְדִידִין
אֵינוֹן בְּרִזָּא דְה' עֲלָאָה, אִיהוּ אֲזִיל בְּהוֹן חֲמֵשׁ
מָאָה שָׁנִין בֵּין כָּל חַד וְחַד, וְרִזָּא דְמִלְּהָ ע
הַחַיִּים מִהֶלֶךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, וּבֵין כָּל חַד
וְחַד חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, וּבְעוֹבֵי דְכָל חַד וְחַד
חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, דְּכֻלְהוּ סִלְקִין בְּמִתְקַלָּא
דְּחֲמֵשׁ חֲמֵשׁ לְכָל סֵטֶרֶא.

דְּמִלְּהָ וְעֵשִׂית בְּרִיחִם עֲצִי שְׁיָם חֲמִשָּׁה
לְקֶרְשִׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָד, וְחֲמִשָּׁה
בְּרִיחִם לְקֶרְשִׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית, וְחֲמִשָּׁה
בְּרִיחִים לְקֶרְשִׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן לִירְכַתִּים
יָמָה (שמות כו כז), לִירְכַתִּים אֵינוֹן יִרְכֵי קֶשׁוּט,
יָמָה, מָאֵי יָמָה דָּא שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה, הָהוּא
דְּאֶתְמַר בִּיהָ (יחזקאל א כב) וּדְמוּת עַל רֹאשֵׁי הַחִתִּיהָ
רְקִיעַ.

וְאֵינוֹן דְּאוּקְמוּהוּ אֵין בֵּין מִים הָעֲלִיּוֹנִים לְמִים
הַתַּחְתּוֹנִים אֵלָא כְּמִלָּא נִימָא, וְהָאֵי
נִימָא עֲלִיָּה אֶתְמַר אֵין מְלָכוֹת נּוֹגַעַת בְּחִבְרָתָהּ
אֶפִּילוּ כְּמִלָּא נִימָא, וּבָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
מְדַקְדֵּק עִם צִדִּיקֵיָא אֶפִּילוּ כְּחוּט ח' עֲרָה,
וְהָאֵי חוּט אִיהוּ חוּט דְּסַחֲרִי לְאוֹת בְּרִית מִלְּהָ,
וּבְרִית אִיהִי נִימָא, וְוִי לֹזֶן מֵאֵן דְּאַפְרִישׁ אוֹת
בְּרִית בֵּין מִים לְמִים, וּמִנַּע זֶרַעַא מִנִּיהָ, דְּאַחֲזֵר
עֲלֵמָא לְתַהוּ וּבְהוּ, וְרִזָּא דְמִלְּהָ (ישעיהו מח יח) לֹא

תַּהוּ בְּרָאָה לְשִׁבְתָּ יִצְרָה וְדָאֵי, מִים עֲלִיּוֹנִים אֹרִייתָא דְכֻכְתָּב, מִים תַּחְתּוֹנִים

נֶאֱמַר מִי מַדְד בְּשַׁעְלוֹ מִים - זֶה
חֲסֵד, וְשָׁמַיִם בְּזֶרֶת תַּפְן, מִה זֶה
זֶרֶת? זֶה גְּבוּרָה, וְכָל בְּשָׁלִישׁ -
זֶה הַעֲמוּד הָאֲמִצְעִי שֶׁהוּא
שְׁלִישִׁי, וְשָׁקֵל בְּפִלְס הָרִים - זֶה
נֶצַח, וּגְבָעוֹת בְּמַאזְנִים - זֶה הוּד,
וְהֵם בְּסוּד הָאוֹת ה', שֶׁהִנְקִדָּה
הֵזוּ מוֹדֶדֶת בָּהֶם ה' נְקוּדוֹת.

שְׁיָם יוֹצֵאת מִתּוֹךְ אֹיִר זָךְ,
שֶׁהוּא כְּתֵר עֲלִיּוֹן, וּמִשּׁוּם
שֶׁחֲמֵשׁ הֵלְלוּ הֵם מוֹדֶדִים בְּסוּד
ה' הָעֲלִיּוֹנָה, הוּא הוֹלֵךְ בָּהֶם
חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים בֵּין כָּל אֶחָד
וְאֶחָד, וְסוּד הַדָּבָר - ע' הַחַיִּים
מִהֶלֶךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, וּבֵין כָּל
אֶחָד וְאֶחָד חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה,
וּבְעֵבֵי שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד חֲמֵשׁ
מֵאוֹת שָׁנָה, שֶׁכָּלם עוֹלִים
בְּמִשְׁקַל שֶׁל חֲמֵשׁ חֲמֵשׁ לְכָל צֶד.
וְזֶה הַדָּבָר - וְעֵשִׂית בְּרִיחִם עֲצִי
ע' יָם חֲמִשָּׁה לְקֶרְשִׁי צֹלַע
הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָד, וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחִם
לְקֶרְשִׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית,
וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחִים לְקֶרְשִׁי צֹלַע
הַמִּשְׁכָּן לִירְכַתִּים יָמָה, לִירְכַתִּים
אֵלוּ יִרְכֵי אֲמֶת. יָמָה, מִה זֶה יָם?
זֶה שְׁכִינָה עֲלִיּוֹנָה, אוֹתָהּ שֶׁנֶּאֱמַר
בָּהּ וּדְמוּת עַל רֹאשֵׁי הַחִתִּיהָ רְקִיעַ.

אֵינוֹן שְׁבָאֲרוּהוּ אֵין בֵּין מִים
הָעֲלִיּוֹנִים לְמִים הַתַּחְתּוֹנִים אֵלָא
כְּמִלָּא נִימָה, וְעַל הַנִּימָה הַזֹּאת
נֶאֱמַר, אֵין מְלָכוֹת נּוֹגַעַת
בְּחִבְרָתָהּ אֶפִּילוּ כְּמִלָּא נִימָה, וּבָהּ
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְדַקְדֵּק עִם
הַצְדִּיקִים אֶפִּילוּ כְּחוּט ח' עֲרָה,
וְהַחוּט הַזֶּה הוּא חוּט שֶׁסּוֹבֵב
אֶת אוֹת בְּרִית הַמִּילָה, וְהַבְּרִית
הִיא נִימָה. אוֹי לְמִי שֶׁמְפִירִיד
אוֹת בְּרִית בֵּין מִים לְמִים וּמוֹנֵעַ
מִמֶּנּוּ זֶרַע, שֶׁמְחַזֵּיר אֶת הָעוֹלָם
לְתַהוּ וּבְהוּ, וְסוּד הַדָּבָר - לֹא
תַּהוּ בְּרָאָה, לְשִׁבְתָּ יִצְרָה וְדָאֵי.

מִים תַּחְתּוֹנִים

אורייתא דבעל פה, נמא דאיהו בין תרוייהו דא יסוד, דאיהו רזא דאורייתא, ואיהו יסודא ועל דא דתרוייהו.

מאן דמנע רזא דעלמא דתרי תורות, כאלו אהדר עלמא לתהו ובהו, ואלין אינון דאמרינ דלא אורייתא אלא כפשטה, ולית בה רזא אחרא, ואינון דו פרצופין, איהו ג"ן סדרים דאתמר בה (שיר ד יב) גן נעול אחותי כלה, גן נעול מסטרא דם' סתומה, ו' איהו נעול בשית יומי דשבו, הדא הוא דכתיב (יחזקאל מו א) יהיה סגור ששת ימי המעשה, וביום השבת יפתח, ובשבת בגין דלא תהא פנועל דלת בפני לווי, דאתמר בהו לוו עלי ואני פורע, איהי פתיחא לגבייהו דאינון נשמתין יתירין.

אלין דלא מלווין לה ולא אוסיפין לשבתות ולימים טובים, איהי סתימא להון, ובגין דא כל המוסק מוסיפין ליה, ודא תוספת נשמתא יתירא, ואיהי תוספת רוחא דקדושה, וכל הגורע גורעין ליה ההיא נשמה יתירה, ואשתאר עני, ואם הוא חכם אסתלק מניה חכמתיה, ואם הוא עשיר בממונא אסתלק מניה, ואשתאר עני יבש, כמה דאיהו (דף ל ע"ב) מנע מלעילא נשמתא יתירה דאיהו נשמת כל חי, ואשתאר יום השבת עני ושכינתא יבשה, הכי אתמנע ברכאן מניה, ואיהו מדה פנגד מדה, וכל מאן דאוסק בשבת, אז וכנגה זרועיה תצמיח (ישעיהו סא יא). און הכי נמי אצמיח טובה דיליה, ומאן זרועיה דשכינתא לעילא, אינון נשמות יתירות דזרעין מניה, ונחדין לון לישראל לתתא מזיו כבודא.

מא דההיא ס' סתימא אתפתחת, לא אתפתחת אלא בפיוסא, כמה דא

מים עליונים תורה שבכתב, מים תחתונים תורה שבעל פה, נמא שהיא בין שניהם זה יסוד, שהיא סוד התורה, והוא יסוד ועקר של שתיהן.

מי שמונע סוד העקר של שתי תורות, כאלו החזיר את העולם לתהו ובהו, ואלו אותם שאומרים שאין תורה אלא כפשטה, ואין בה סוד אחר. והם דו פרצופים, הוא ג"ן סדרים, שנאמר בו גן נעול אחותי כלה, גן נעול מצד של ס' סתומה, ו' הוא נעול בששת ימי המעשה וביום השבת יפתח, ובשבת כדי שלא תהיה פנועל דלת בפני לווי, שנאמר בהם לוו עלי ואני פורע, היא פתוחה אליהם, שהם נשמות יתרות.

אלו שלא מלוים אותה ולא מוסיפים לשבתות ולימים טובים, היא סתומה להם, ומשום זה כל המוסיף מוסיפים לו, וזו תוספת נשמה יתירה, והיא תוספת של רוח קדשה, וכל הגורע, גורעים לו אותה נשמה יתירה, ונשאר עני, ואם הוא חכם, חכמתו מסתלקת ממנו, ואם הוא עשיר בממון, מסתלק ממנו ונשאר עני יבש, כמו שהוא מונע מלמעלה נשמה יתירה, שהיא נשמת כל חי, ונשאר יום השבת עני ושכינה יבשה, כך נמנעות ממנו ברכות, והוא מדה פנגד מדה, וכל מי שמוסיף בשבת, אז וכנגה זרועיה תצמיח. אף כך גם אצמיח ובה שלו, ומי זרועיה של שכינה שלמעלה? אותן נשמות יתרות שזרעים ממנו, וישמחו את ישראל למה מזיו כבודה.

מן שאותה ס' סתומה נפתחת, לא נפתחת אלא בפיוס,

אמר (שיר ב) פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל, והאי פיוסא לגבי ו' דאיהו מפתחא דסתים לה, ובגין דא פתחי לי ביומא קדמאה, למאן לאת י' דאיהי נקודה דקמא, כד אתפתחת אתפתחת בפתח דאיהו ו', כד סתים סתים בקמא, ואיהו י"ו טפה וזרע דאתמשך מניה.

אין דא פתחי לי ביומא קדמאה לאת י' דאיהי נקודה דקמא, אחותי ביומא תניינא, רעיתי ביומא תליתאה, דאיהו רעיא מהימנא, יונתי ביומא רביעאה, תמתי ביומא חמשאה, תם עונך בת ציון, שראשי ביומא שתיתאה, דאתמר (בראשית מז לא) וישתחו ישראל על ראש המטה דאיהו יום הששי, נמלא טל ביומא שביעאה, דא טפה י' ודאי, ודא נקודה דאת ב'.

אין דא זווגא דתלמידי חכמים משבת לשבת, לירתא ההיא טפה דאיהי חכמה, ט"ל תורה לבניהו, ולא למגנא אוקמוהו זכרונם לברכה, כל העוסק בטל תורה טל תורה מחייהו.

נעול (שיר ד יד) גל איהו כמו גלגל, איהו רמז דביה מעין חתום דאיהי י', ומיד השקו אן דאינון אברין קדישין, דאתמר בהון (יחזקאל לד לא) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם, פלהו רועים, ומשה על פלהון, דכתיב (שמות ב טו) וישב על הבאר, וכתיב (תהלים צ א) תפלה למשה איש האלהים וכו', איהו שולטנותיה בשבעה רקיעין.

איהי רקיע דפליג בין מיא למיא, בין ים עלאה דאיהי אימא עלאה, ובין ים תתאה דאיהי אימא תתאה, ועליה אתמר אין בין מים העליונים למים התחתונים אלא

כמו שנאמר פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל, והפיוס הזה אל הו', שהוא מפתח שפותם אותה, ומשום זה פתחי לי ביום ראשון, למי? לאות י' שהיא נקודה של קמא, כשנפתחת, נפתחת בפתח, שהוא ו'. כשפותם, סותם בקמא, והוא י"ו, טפה וזרע שנמשך ממנו.

זה פתחי לי ביום ראשון את אות י' שהיא נקודה של קמא, אחותי - ביום השני, רעיתי - ביום השלישי, שהוא הרועה הנאמן, יונתי - ביום הרביעי, תמתי - ביום החמישי, תם עונך בת ציון, שראשי - ביום הששי, שנאמר וישתחו ישראל על ראש המטה, שהוא יום הששי, נמלא טל ביום השביעי, זו טפה י' ודאי, וזו הנקודה של האות ב'.

זה הזוג של תלמידי חכמים משבת לשבת, לירש אותה טפה שהיא חכמה, ט"ל תורה לבניהם, ולא לחנם פרושהו זכרונם לברכה, כל העוסק בטל תורה, טל תורה מחייהו.

נעול, גל הוא כמו גלגל, הוא רומז שבו מעין חתום, שהוא י', ומיד השקו הצאן, שהם איברים קדושים, שנאמר בהם ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם, כלם רועים, ומשה על כלם, שפתוב וישב על הבאר, וכתיב תפלה למשה איש האלהים וכו', שלטונו הוא בשבעה רקיעים.

הוא רקיע שמחלק בין מים למים, בין הים העליון, שהיא האם העליונה ובין הים התחתון, שהיא האם התחתונה, ועליו נאמר אין בין מים

כְּמֵלֵא נִימָא, כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ מֵאֲרִי מִתְּנִיתִין,
וְהָאִי נִימָא אִיהוּ צְדִיק, וְלֹא לְמַגְנָא אוּקְמוּהוּ
קְדָמָאִין, דְּקוּדְשָׁא בְּרִין הוּא מְדַקְדֵּק עִם
תְּלִיקִים אֲפִילוּ כְּחוּט תְּעִירָה.

וְלִית נִימָא וְנִימָא דְשַׁעְרָה דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא
דְּלֹא נִפְקָא מִמְּבוּעָא עֲלָא, וְהָאִי נִימָא
אִיהוּ ו', מְבוּעָא דִּילִיהּ י', דְּסִלְקָא בְּאוּרָא עַד
אֵין סוֹף וְנִחְתָּא עַד אֵין תְּכֵלִית.

וְאִיהִי עֶשֶׂר, וּבְגִינָה אֲתָמֵר (שמות כו טז) עֶשֶׂר
אֲמוֹת אֶרֶץ תְּלָרֶשׁ, אֲמוֹת אֵינוֹן
מֵאוֹת בְּהַפּוּכָא, וְאִמָּה וְחֻצֵי הָאֲמָה רַחֲב
תְּלָרֶשׁ הָאֶחָד, דָּא רִזָּא דְשַׁעְרָה קוּמָה, דְּאִיהוּ
אֲזִיל עַל ק"ו הַמִּדָּה, מֵאִי ק"ו דָּא אֵת ו',
דְּאִיהוּ מִדָּה לְכָל שַׁעְרָא דְגּוּפָא.

אִתְּ (מִדָּה בֵּין עֵינָא לְעֵינָא, וְעֲלָה אֲתָמֵר) שֵׁם
הַטוֹ אֲצַבַּע אֱלֹהִיִּים הִיא, אִיהוּ שַׁעְרָא
דְּאוּרָכָא דְחוּטָמָא וְאִיהִי שַׁעְרָא דְכָל אֲצַבָּעָא
וְאֲצַבָּעָא וְשַׁעְרָא בֵּין אֲצַבָּעָא לְאֲצַבָּעָא וְ
אֲצַבָּעָא

י אִיהִי מִדָּה דְשַׁפָּה, וּמִדָּה דְכָל עֵינָא וְעֵינָא
בְּעֵגוּלָא, וּמִדָּה דְפָן וּפָן דְאַנְפִּין, וּמִדָּה
דְּקַמִּי סְתִים, וְכֵד אֲתַפְתַּח קַמִּי אֲתַפְתַּח
בְּחֻמֶּשׁ אֲצַבָּעִין בְּרִזָּא דֵה, דְּבַהוֹן הָאִי קוֹ אֲזִיל
חֻמֶּשׁ מֵאָה שְׁנִין.

נִרְ (שמות כו טז) נְחִית לְתַתָּא לְגַבִּי צְדִיק אֲתַקְרִי
שַׁעְרָא, וְכֵד סְלִיק לְעִילָא לְגַבִּי אִימָא
עֲלָאָה אֲתַקְרִי קוּמָה, וְרִזָּא דְמִלָּה (שם טז)
(יח) וְיִמְדוּ בְּעֵמֶר דָּא שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה, דְּאִיהִי
עֵמֶר לְגִלְגֻלָּתָא, דְּאִיהִי גִלְגֻלָּתָא דְרִישָׁא,
וְשְׂכִינְתָּא תַתָּאָה אִיהִי סְפִירַת הָעוֹמֶר, דְּבַהּ מְנִי
שְׁבַע יוֹמִין דְּאֵינוֹן שְׁבַע שַׁבְּתוֹת, דְּאִית בְּהוֹן

בְּהֵם אֲרַבְעִים וּשְׁתֵּים שָׁל שֶׁשָּׁה שָׁל כָּל שָׁבוּעַ, וְשָׁבַע שַׁבְּתוֹת, הָרִי מ"ט (שם טז), שֶׁהֵם

הַעֲלִיּוֹנִים לְמִים הַתַּחְתּוֹנִים אֲלָא
כְּמֵלֵא נִימָה, כְּמֹ שְׂבָאוֹרֵהוּ
בְּעֵלִי הַמִּשְׁנָה, וְהַנִּימָה הַזֶּה הִיא
צְדִיק, וְלֹא לְחֻמֶּשׁ פְּרֻשָּׁהוּ
הָרָשׁוֹנִים שֶׁהַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְדַקְדֵּק עִם הַצְדִּיקִים אֲפִילוּ
כְּחוּט תְּעִירָה.

וְאֵין נִימָה וְנִימָה שָׁל שַׁעְרָה שָׁל
הַעֲתִיק הַקֹּדֶשׁ שָׁלֹא יוֹצֵאת
מִמֶּעֵץ עֲלִיּוֹן, וְהַנִּימָה הַזֶּה הִיא
ו', מְעֵינָהּ הִיא י' שַׁעְוֵלָה בְּאוּרִי
עַד אֵין סוֹף יוֹרֵד עַד אֵין
תְּכֵלִית.

וְהִיא עֶשֶׂר, וּבְגִלְגֻלָּה נֶאֱמַר עֶשֶׂר
אֲמוֹת אֶרֶץ הַקֶּרֶשׁ, אֲמוֹתֵי הֶם
מֵאוֹת בְּהַפּוּךְ, וְאִמָּה וְחֻצֵי
הָאֲמָה רַחֲב הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד, זֶה
סוֹד שַׁעְרָה הַקּוּמָה, שֶׁהוּא הוֹלֵךְ
עַל ק"ו הַמִּדָּה. מַה זֶה ק"ו? זֶה
הָאוֹת י', שֶׁהִיא מִדָּה לְכָל שַׁעְרָה
שָׁל הַגּוּף.

הִיא מִדָּה בֵּין עֵין לְעֵין, וְעֲלִיהָ
נֶאֱמַר אֲצַבַּע אֱלֹהִיִּים הִיא, הוּא
שַׁעְרָא שָׁל אֶרֶץ הַחֹטֵם, וְהִיא
שַׁעְרָא שָׁל כָּל אֲצַבָּע וְאֲצַבָּע
וְשַׁעְרָא בֵּין אֲצַבָּע לְאֲצַבָּע ו' (שם טז)

הִיא מִדָּה שָׁל שַׁפָּה, וּמִדָּה שָׁל
עֵין וְעֵין בְּעֵגוּל, וּמִדָּה שָׁל פֶּן
וּפֶן שָׁל פְּנִים, וּמִדָּה שָׁל קַמִּי
סְתִים, וּכְשֶׁנִּפְתַּח קַמִּי, נִפְתַּח
בְּחֻמֶּשׁ אֲצַבָּעוֹת בְּסוֹד שָׁל ה',
שֶׁבֶהֱם הָקוּ הַזֶּה הוֹלֵךְ חֻמֶּשׁ
מֵאוֹת שְׁנִים.

נִאֲשֵׁר (שמות כו טז) יוֹרֵד לְמִלָּה אֶל
הַצְדִּיק, נִקְרָא שַׁעְרָא, וּכְשֶׁעוֹלָה
לְמַעְלָה לֹאִם הַעֲלִיּוֹנָה, נִקְרָא
קוּמָה, וְסוֹד הַדְּבָר - וְיִמְדוּ
בְּעֵמֶר, זֶה שְׂכִינָה עֲלִיּוֹנָה, שֶׁהִיא
עֵמֶר לְגִלְגֻלָּתָא, שֶׁהִיא גִלְגֻלָּתָא
הָרָשָׁה, וְשְׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה הִיא
סְפִירַת הָעוֹמֶר, שְׁבוּ מוֹנֵה שְׁבַע
יָמִים שֶׁהֵם שְׁבַע שַׁבְּתוֹת, שֵׁשׁ

שֶׁהֵם אֲרַבְעִים וּשְׁתֵּים שָׁל שֶׁשָּׁה שָׁל כָּל שָׁבוּעַ, וְשָׁבַע שַׁבְּתוֹת, הָרִי מ"ט (שם טז), שֶׁהֵם

אֲרַבְעִין וְתֵרִין יוֹמִין דְּשִׁיתָא דְכָל שָׁבוּעַ,
וְשָׁבַע (דף טז ע"א) שַׁבְּתוֹת הָא מ"ט (שם טז)

יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה אֶחָד, בְּרוּךְ
שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, דְּבַהוֹן
אֲתַדְפִּיאֵת שְׂכִינְתָּא תַתָּאָה לְגַבִּי בְּעֲלָה, בְּמִקְוָה
דִּילָהּ, דְּאִיהוּ מִקְוָה יִשְׂרָאֵל יְהו"ה, וְאִיהוּ
שַׁעְרָא קוּמָה, דְּהִכִּי אֵינוֹן אֲתָנוּן דְּמִקְוָה קוּמָה,
וְאֵינוֹן סְתִימָא בְּרִזָּא דָא, דְּתַשַּׁע נְקוּדִין

לְכָל סֵטֶר, בְּנִקּוּדָה דְאַמְצַעִיתָא אֲשַׁתְּלִימוּ
לְאַרְבַּעִים סָאִין, אִיהוּ שַׁעְרָא דְמִקְוָה, דְּבִיהַ
אֲתַדְפִּיאֵת אֲתַתָּא לְבַעֲלָה.

נִרְ (דְּאֲתַדְפִּיאֵת, צְרִיךְ לְמַנָּאָה שְׁבַעַה יוֹמִין
דְּדִכּוּ, לְאַשְׁלֵמָא בְּהוֹן מ"ט פְּנִים דְּכִי
דְּאוּרִייתָא, וּבַהוֹן אֲתַחֲבַרְתָּ אוּרִייתָא דְּבִכְתָּב
וְאוּרִייתָא דְּבַעֲלָה פֶה בְּיוֹמָא דְשַׁבּוּעוֹת, דְּאֵינוֹן
דּוּ פְּרָצוּפִין דָּאֲדָם, וְחַבּוּרָא דְתַרּוּיָהוּ רַח"ם,
דְּאִיהוּ רַמ"ח פִּי וְדִין דְּעֵשָׂה, וְרִזָּא דְמִלָּה (שמות
יג ב) קִדְשׁ לִי כָל בְּכֹר פֶּטֶר כָּל רַחֲם, בְּהָאִי
חַבּוּרָא דְשַׁבּוּעוֹת מִתְקַרְבִּין כָּל פִּי וְדִין דְּעֵשָׂה,
כְּעֲצָמִים בְּבִטָּן הַמִּלָּאָה (קהלת יא ה).

תְּלָרֶשׁ א זְמָנָא, כָּל אֵינוֹן אֲבָרִין מְקַבְּלִין עַל
יְדֵי צְנוּרִין דָּא מִן דָּא, הִדָּא הוּא
דְּכְתִיב (שמות כו ה) מְקַבְּלִי לִלְלָאוֹת אִשָּׁה אֶל
אֲחֻתָּה, וְכֵד אֵינוֹן מְקַבְּלִין, כָּל סְפִירָאֵן מְקַבְּלִין
דָּא מִן דָּא, וּמִלְּאָכִין לְתַתָּא מְקַבְּלִין דִּין מִן
דִּין, כְּמָה דָּאֵת אֲמֵר וּמְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין, וְכָל
חַד וְחַד יְהִיב רִשּׁוֹ לְחַבְרִיָּה, לְאַעֲלָא בְּתַחוּמָא
דְּחַבְרִיָּה, כְּמָה דָּאֵת אֲמֵר וְנִתְנִין רִשּׁוֹת זֶה
לְזֶה.

מָאֵן גְּרִים דָּא, יִשְׂרָאֵל כֵּד מְקַבְּלִין דָּא מִן
דָּא, בֵּין בְּאוּרִייתָא בֵּין בְּמִמוּנָא, גְּרָמִין לְקַבְּלָא לְעִילָא דָּא מִן דָּא,

אֲרַבְעִים וְתַשַּׁע פְּנִים טְהוֹר,
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ
יְהו"ה אֶחָד, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, שְׁבִיחָם
נִטְהַרְתָּ שְׂכִינָה תַחְתּוֹנָה אֶל
בְּעֲלָה בְּמִקְוָה שְׁלָה, שֶׁהוּא
מִקְוָה יִשְׂרָאֵל יְהו"ה, וְהוּא שַׁעְרָא
קוּמָה, שְׁכֶן הֵן אוֹתִיוֹת מִקְוָה -
קוּמָה, וְהֵם ס' סְתוּמָה בְּסוֹד זֶה:
(שמות כו טז) שָׁל תַשַּׁע נְקוּדוֹת לְכָל
צֵד, בְּנִקּוּדָה הָאֲמְצַעִית נִשְׁלֻמוּ
לְאַרְבַּעִים סָאִים, הוּא הַשַּׁעְרָא
שָׁל הַמִּקְוָה, שְׁבוּ נִטְהַרְתָּ אִשָּׁה
לְבַעֲלָה.

תְּלָרֶשׁ שְׁנִטְהַרְתָּ, צְרִיךְ לְמִנּוֹת
שְׁבַעַה יְמֵי טְהוֹרָה, לְהַשְׁלִים בְּהֵם
אֲרַבְעִים וְתַשַּׁע פְּנִים טְהוֹרָה שָׁל
הַתּוֹרָה, וּבְהֵם מִתְחַבְּרַת תּוֹרָה
שְׁבִיכְתָּב עִם תּוֹרָה שְׁבַעֲלָה פֶה
בְּיוֹם הַשְּׁבִיעוֹת, שֶׁהֵם דּוּ
פְּרָצוּפִים שָׁל אָדָם, וְהַחֲבּוּרָא שָׁל
שְׁנֵיהֶם רַח"ם, שֶׁהוּא מֵאֲתִים
אֲרַבְעִים וּשְׁמוֹנֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה,
וְסוֹד הַדְּבָר - קִדְשׁ לִי כָל בְּכֹר
פֶּטֶר כָּל רַחֲם, חַבּוּרָא הַזֶּה שָׁל
שַׁבּוּעוֹת מִתְקַרְבִּים כָּל מִצְוֹת
עֲשֵׂה כְּעֲצָמִים בְּבִטָּן הַמִּלָּאָה.

אֲוִתוֹ זְמָן, כָּל אוֹתָם אֵיבָרִים
מְקַבְּלִים עַל יְדֵי צְנוּרוֹת זֶה מִזָּה.
זֶהוּ שְׁכָתוֹב מְקַבְּלִי לִלְלָאוֹת
אִשָּׁה אֶל אֲחֻתָּה, וּכְשֶׁהֵם
מְקַבְּלִים, כָּל הַסְפִירוֹת מְקַבְּלִי
זֶה מִזָּה, וְהַמִּלְּאָכִים לְמִלָּה
מְקַבְּלִים זֶה מִזָּה, כְּמֹ שֶׁנֶּאֱמַר
וּמְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין, וְכָל אֶחָד
וְאֶחָד נוֹתֵן רִשּׁוֹת לְחַבְרִיָּה לְהַפְנֵם
לְתַחוּם חַבְרִיָּה, כְּמֹ שֶׁנֶּאֱמַר
וְנִתְנִין רִשּׁוֹת זֶה לְזֶה.

מִי גוֹרֵם זֶה? יִשְׂרָאֵל.
כְּשֶׁמְקַבְּלִים זֶה מִזָּה, בֵּין בְּתוֹרָה
בֵּין בְּמִמוּן, גוֹרָמִים לְקַבֵּל

לְקַבְּלָא לְעִילָא דָּא מִן דָּא,

וְלֹא־שָׁפַעַד דָּא לְדָא, וְכֹלֵא עַל יְדֵי צְנוּרִין, הָדָא
הוּא דְכְּתִיב (תהלים מב ח) תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרֵא
לְקוֹל צְנוּרֶיךָ וְגוֹמֵר, וּמֵאֵי אֲמַרִי דָּא לְדָא,
אֲבַע מִימִיד. קוֹל שְׁנֵי רִיעִים אֲנִי שׁוֹמֵעַ.

וְאֵלֶּיךָ לְקַבְּלָיִהוּ תָּרִין שְׁפוּן דַּתְקִירוֹן אִפְיִי
מֵיִם, וּמֵאֵן נִינְהוּ נֶצַח וְהוּד, דַּתְקִירוֹן
שְׁקֵתוֹת הַמֵּיִם, וְתִרְוִייהוּ אֶתְשִׁקִּיין עַל יְדֵא
דְּצִנּוּרָא דֵאִיהוּ עֲמוּדָא דֵאֲמַצְעִיתָא דְכָלִיל
כָּלָא, וְאִיהוּ בְּרִית דְּכָלִילָן בֵּיהּ כָּל אֲבָרִין
דְּגוּפָא, כָּל צִנּוּרִין אֵינוֹן אֶתְשִׁקִּיין מִן אֶת ו',
דֵאִיהוּ נְהַר דְּגִגִּיד וְנִפְיִק מַעְדָן, וְאִיהוּ צִנּוּר
דְּנִפְיִק מִמַּצְעִינָא דְמִיָּא דֵאִיהוּ י', וּמִנִּיהּ
אֶתְפִּשְׂטָא ה' דֵאִיהי ים עֲלֵאָה.

וְתָא חֲזִי תִשְׁע נְקוּדִין אֵינֻן מִן קָמַי □ עַד
שׁוּרִי"ק, וְכִלְהוּ אֶתְקֵרִיאוּ צְנוּרִין
וּמְבוּעֵין לְאַתּוּן, דְּאֵינֻן פְּלִילִן בְּקֶרְקַע, דְּאִיהִי
שְׂכִינְתָּא תַתָּא, דְּאֶתְקֵרִיאת ג'ו", פְּלִילָא מִתַּלְת
וּחֲמִשִּׁין סְדְרִין דְּאוּרִייתָא, וְעֵלָּה אֶתְמַר גֵּן נְעוּל
אֲחִתִּי כְּלָה, גַּל נְעוּל מַעֲיָן חֲתוּם, חֲתוּם וְדָאי,
בְּגִין דְּאִיהִי בְּתוּלָה וְאִישׁ לֹא יֵדְעָה, וְאִיהִי
חֲכָמַת שְׁלֹמָה, דְּעֵלָּה אֶתְמַר (מַלְכִּים א ה ו) וְתַרְב
חֲכָמַת שְׁלֹמָה, אֶתְרַבִּיאת מִפֹּל שְׁקִיו דְּכָל
סְפִירָה וּסְפִירָה, עַל יְדָא דֶּהֱהוּא צְנוּרָא דְּאִיהוּ
ו', עַד דְּמַטְיֵאת לֶהֱהוּא מְבוּעָא עֲלָאָה דְּאִיהִי
י' עֲלָאָה חֲכָמַת פֹּל בְּנֵי קֳדָם, וּבִהְהוּא זְמַנָּא
אֶתְעַבִּידַת אִיהִי תְּגָא בְּרִישָׁא דַּת ו'.

וְתָא חֲזִי, שְׂכִינְתָא תַתְּאָה כּד אֵיהִי אֲתַשְׁקִיא
מִן נְקוּדִין, אַתְקֵרִי חֲרָ"ק חֲל"ם שׁוּר"ק,
לְמָאן לְהֵוּא צְנוּר דְּאִיהּ ו', דְּכֻלִּיל שִׁית
צְנוּרִין, דְּכֻלְהוֹן מְשִׁית אֲתוּן, דְּאִינוּן
אַבְגִּית' וכו', שִׁית צְנוּרִין אִינוּן דְּתַלְיִין מִנְּהִי,
וְאִיהּ כֻּלִּיל שִׁית אַחֲרֵינִין, וְכֻלְהוֹ סְלֵקִין לַמַּ"ב,
וכו', שְׁשֵׁה צְנוּרוֹת הֵם שְׁתַּלְיִים מִמֶּנּוּ, וְהוּא כּוֹלֵל שֵׁשׁ אַחֲרֵי

לְמַעַלָּה זֶה מִזֶּה וּלְהַשְׁפִּיעַ זֶה
לָזֶה, וְהָפֵל עַל יְדֵי צְנוּרוֹת. זֶהוּ
שֶׁתּוֹב תְּהוּם אֶל תְּהוּם קוֹרֵא
לְקוֹל צְנוּרִיךְ וְגוֹמֵר. וְמָה
אוֹמְרִים זֶה לָזֶה? אָבֶע מִיֶּמֶיךָ,
קוֹל שְׁנֵי רַעִים שׁוֹמֵעַ.

שְׁתֵּי שְׂפָתַימִ שְׁבָקְרָאִים

אֶפְיָקִי מִים, וּמִי הֵם? נִצָּח וְהוּד,
שְׁבָקְרָאִים שִׁקְתוֹת הַמַּיִם.
וּשְׁנֵיהֶם נִשְׁקִים עַל יְדֵי צְנוֹר
שֶׁהוּא הַעֲמוּד הָאֲמָצְעִי שְׂכּוּלֵל
הַכֹּל, וְהוּא בְרִית שְׂכּוּלִים בּוֹ
כָּל הָאִיכָרִים שֶׁל הַגּוֹף, כָּל
הַצְנוּרוֹת מְשָׁקִים מִהָאֹת ו',
שֶׁהוּא נִהָר שְׁשׁוּפֶעַ וְיוֹצֵא מַעְדָן,
וְהוּא צְנוֹר שִׁיּוֹצֵא מִמַּעַן הַמַּיִם
שֶׁהוּא י', וּמִמֶּנּוּ מִתְּפַשֵּׁטֶת ה'

שֶׁהִיא הֵימָּה הַעֲלִיזוֹ.

וַיֹּאמֶר, תִּשַׁע נְקֻדֹת הֵן מִן
קָמָה עַד שׁוּרֵק, וְכֵלֶן נִקְרָא
צְנוּרוֹת וּמַעֲנִינֹת לְאוֹתֵיהֶן, שֶׁהֵן
כְּלוּלוֹת בְּקִרְקַע, שֶׁהִיא שְׂכִינָה
הַתַּחְתּוֹנָה שֶׁנִּקְרָאת גִּזְן, כְּלוּלָה
מִשְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים סְדָרִים שֶׁל
הַתּוֹרָה, וְעֲלֶיהָ נֹאמֵר בֶּן נְעוּל
אֲחוֹתִי כָלָה, גֵּל נְעוּל מַעֲיֵן
חֲתוּם. חֲתוּם וְדַאי, מִשּׁוּם שֶׁהִיא
בְּתוּלָה וְאִישׁ לֹא יֵדְעָה, וְהִיא
חֲכָמָה שְׁלֵמָה, שְׁעֲלֶיהָ נֹאמֵר
וַתֵּרֶב חֲכָמָה שְׁלֵמָה, מִתְגַּדֵּלֶת
מִכָּל הַהִשְׁקָאָה שֶׁל כָּל סְפִירָה
וּסְפִירָה עַל יְדֵי אוֹתוֹ צְנוּר,
שֶׁהוּא ו', עַד שְׁמִנְיֶיהָ לְאוֹתוֹ
הַמַּעֲיֵן הַעֲלִיזֹן, שֶׁהִיא י'
הַעֲלִיזוֹנָה, חֲכָמָה כָּל בְּנֵי קִדְּם,
וּבְכוּרוֹת זְמַן הִיא נַעֲשִׂית כְּתֹר
בְּרֹאשׁ הָאוֹת ו'.

א וְרָאָה, שְׂכִינָה תַּחְתּוֹנָה,
בְּשֵׁיחַ מִשְׁקִית מִהֶנְקֻדוֹת,
נִקְרָאת חֶרֶק חֲלִים שׁוֹרֵק,
לְמִי? לְאוֹתוֹ צִנּוֹר שֶׁהוּא ו',
שְׂכֻלֵּל שֶׁשֶׁ צִנּוֹרוֹת, שְׂכָלִם
מִשֵּׁשׁ אוֹתִיּוֹת שֶׁהוּא אֲבִיגִיל

וכו', ששה צנורות הם שתלויים ממנו, והוא כולל שש אחרים, וכלם עולים לארבעים ושנים,

אַתָּה קָרִיאת חֵר"ק חל"ם שוּר"ק דִּהְיָהוּא צִנּוֹר,
פִּגְוּנָא דֵּא ו'.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶתְקַרְיָאת לְגַפִּי י', וְהָכִי לְגַפִּי ה', וְרָזָא
דְּמַלְהָ אָנִי רֵאשׁוֹן וְאָנִי אַחֲרוֹן וְכוּ',
וּלְזַמְנִין אִיהִי עֵטְרָה עַל רִישָׁא דָּאת ו', כְּגִוּוֹנָא
דָּא וְרָזָא דְּמַלְהָ נוּטָה שְׁמַיִם פִּירִיעָה, וְדָא
רָזָא דְּרִישָׁא דָּאת א, וּלְזַמְנִין נְחִית תַּחוּתוֹי
כְּגִוּוֹנָא דָּא קַמֵּי, כַּד סִלְקָא עַל רִישָׁא
אֶתְקַרְיָאת תְּגָא זִרְקָא, בְּהֵוּא זְמָנָא אֶתְמַר
בְּהַ (משלי יב ד) אֶשֶׁת חֵיל עֵטְרָת בַּעֲלָהּ,
וְאֶתְקַרְיָאת חַל"ם, וְכַד נְחִית תַּחוּתֶיהָ
אֶתְקַרְיָאת חִיר"ק, וְאִיהִי (דף ע"ב) לַח"ם,
וְהָכִי אִיהוּ חַל"ם בְּהַפּוּךְ אֶתְוּוֹן לַח"ם, וְדָא
אִיהוּ לַחַם אֲבִירִים אַכְלֵי אִישׁ (תהלים עב

(כח.) דַּאתְמַר בִּיהַ (שמות טו ג) יְהו"ה אִישׁ מִלְחָמָה,
מִסְטָרָא דַּחֲכָמָה אַתְקִרְיַת חִל"ם, וּמִסְטָרָא
דַּעֲמֻדָּא דַּאֲמַצְעִיתָא אַתְקִרְי שׁוּר"ק, כְּמָה
דַּאֲת אֲמַר (ירמיהו ג כא) וְאֲנֹכִי נִטְעַתִּיךְ שׁוּר"ק
כְּלָה וְרַע אֲמַת, הֵהוּא דַּאתְמַר בִּיהַ (מִיכָה ז כ) תִּתֵּן
אֲמַת לִיעֶקֶב, מִסְטָרָא דִּילִיָּה אַתְקִרְיַת חִר"ק,
וּבַהֲפֻז אַתְוֹן חֲק"ר, וּבְגִינָה אַתְמַר (אִיוב יא
י) הַחֲקֹר אֲלוֹהַ תִּמְצָא, וְאִיהִי קִרְחַ הַנּוֹרָא,
דַּאִיהוּ שְׂמָא תְּלִיתָאָה דְּצִלוֹתָא, דַּאתְמַר בִּיהַ
הָא"ל הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, הַנּוֹרָא אִיהוּ
עֲמֻדָּא דַּאֲמַצְעִיתָא.

תש"ח איהו טמיר וגניז, מסטרא דצדיק
דאיהו ברית, אור גנוז. דאיהו ר"ז
פחושפן אור, כמא דאוקמוהו מארי מתניתין,
אור זרוע לדיק, ודא הוא אור הגנוז
לצדיקא, דחמש אור דלעילא מניה פלהון
אינון באתגליא.

□ מאי גיהו, תלת אור סגו"ל, ותריין אור שב"ד תריין נקודיין דאינון שב"א, אתעבידת

נִקְרָאת חֶרֶק חַיִּים שׁוּרִי"ק שֶׁל
אוֹתוֹ הַצִּנּוֹר, כְּמוֹ זֶה: וְ.

[illegible]

וְעָטְרָת בַּעֲלָהּ, וְנִקְרְאת חַל"ם,
וּבְשִׁינֹרֶת תַּתְּחִי נִקְרְאת חִיר"ק,
וְהִיא לַח"ם, שֶׁכֶּךָ הוּא חַל"ם
בַּהֲפוּךְ אוֹתוֹת לַח"ם, וְזוֹהוּ לַחֶם
אֲבִירִים אָכַל אִישׁ, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ
יְהו"ה אִישׁ מִלַּחֲמָה. מִצַּד שֶׁל
הַחֲכָמָה נִקְרְאת חַל"ם, וּמִצַּד
הָעָמוּד הָאֲמֻצְעִי נִקְרְאת שׁוּר"ק,
כִּמּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְאֶנֶּכִי נִטְעַתִּיךָ שׁוּרֶךָ
כֹּלָה דָּרַע אֲמַת, אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ
תַּתֵּן אֲמַת לְעַקְבֶּךָ, מִצַּד שֶׁלּוֹ
נִקְרְאת חִר"ק, וּבִאוֹתוֹת הַפְּסוּכּוֹת
חֶק"ר, וּבִשְׁבִילָהּ נֶאֱמַר הַחֶקֶר
אֱלֹהֶ מִצָּא, וְהִיא קֶרֶחַ הַנּוֹרָא,
שֶׁהוּא הַשֵּׁם הַשְּׁלִישִׁי שֶׁל תַּפְּלָה,
שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ הָאֵל הַגְּדוֹל הַגָּבוֹר,
וְהַנּוֹרָא הַנּוֹרָא הוּא הָעָמוּד
הָאֲמֻצְעִי.

וְשָׁרָה הָיָה טְמִיר וְגִנּוּז, מִצְדָּ שֶׁל
צָדִיק שֶׁהוּא בְּרִית, אֹרֶךְ יָמָיו,
שֶׁהוּא רָצוּ כְּחֶשְׁבֹן אֹרֶךְ, כְּמוֹ
שֶׁבִּאֲרוּהוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, אֹרֶךְ
לְצָדִיק, וְזֶהוּ הָאֹרֶךְ הַגִּנּוּז
לְצָדִיקִים, שֶׁחֲמִשָּׁה אֹרֶךְ
שְׁלֹמֹמֶלָה מִמֶּנּוּ הֵם כָּל
בְּהֵמָה.

מי הוא? שלשה אור סגול, וישינים אור שב"א, כשעולה על פנפיהם של שתי נקודות שהן שב"א, נעשית שור"ק, וסוד הדבר - סמכוני באשיות,

ז, פֶּד סִלְקָא עַל גַּדְפֵיהוּ
שׁוּר"ק, וְרִזָּא דְמִלָּה (שיר ב

סמכוני באששות, וכד נחתת איהי תחת צר"י אתעבדת סג"ל ועליהו אתמר רפדוני בתפוחים, ומאי ניהו אלין אששות, אינון תרי אשות, דאינון איש ואשה, אשא חורא, ואשא סומקא, דתמן אב ואם, דאינון י"ה, ואינון אנפי דינא ואנפוי דרחמי.

אמאי בעאת לאסתמכא תמן, בגין דאינון תרין גוונים דשושנה, חור וסומק, רחמי ודינא, דאינון חסד וגבורה, ותמן ריחא דשושנה, ודא איהו עמודא דאמצעיתא, ובגין דארכת ביה, אמרת סמכוני באששות, וביה אתעבדת סג"ל, כד נחתא רפדוני בתפוחים, אלין אינון תרי סמכי קשוט, דאינון חור וסומק, ובגין דארכת באת ו' דאיהי בבית, אמרת רפדוני בתפוחים.

נדר אתחברת ביה אתעבדת סג"ל, מה דהו צר"י אתעביד ציר, הדא הוא דכתיב (בראשית ב ו) וייצר יהו"ה אלהים את האדם עפר מן האדמה וגומר, ויצמח יהו"ה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וגומר. דא צדיק איהו עץ פרי עושה פרי למינו, ובהאי אתר איהו רחימו דילה בבבורא ויחידא דבעלה, ובגין דא אמרת (שיר ב ה) כי חולת אהבה אני.

נדר ישראל חאבין בבית מילה, אתפסיק נביעו דנקודין מאתוון, דכלילן בשכינתא תתאה, ואשתארת יבשה, בההוא זמנא מה פתיב בשור"ק חיר"ק, שרקו ויחרקו שן אמרו בלענו, קמ"ח פת"ח, זה סוגר וזה פותח, שני אלו הם שסוגרים ופותחים את המעינות של אותן נקודות אל האותיות, והאות ו', כשהיא נטויה על ראשי אותיות רפ"ה, וכד איהו במציעו דאתוון אתקרי דג"ש, אתוון אלין אינון חיוון,

דאתמר בהון (יחזקאל א יד) והחיות רצוא ושוב, רצוא בדג"ש ושוב ברפ"ה.

תרין דאתוון דאינון תליין במחשבה, דאינון כגוונא דתגין, נקודין תליין בדבורא, אתוון תליין בעובדא, שבע זיינין אינון כגוונא דא י"ו איהו ז', לא צריכין תגין, דאינון אתוון אתקרון תגין כגוונא דא יהו"ה.

ין תליין במחשבה דלפא ומוחא, נקודין בדבורא דפומא, אתוון בעובדא דאברין, ומאלין נקודין וטעמי ואתוון, עביד ההוא סתים וגניז פרסייא טמירא עלאה, ועליה אתמר (איכה ה ט) אתה יהו"ה לעולם תשב וכו', מאי אתה, ההוא דאתמר ביה (ישעיהו כה א) יהו"ה אלה"י אתה ארוממך, בההוא דאתמר ביה (חבקוק ג ו) רום ידיהו נשא, ובגיניה אתמר למי נושאין כפים לרום השמים, הדא הוא דכתיב רום ידיהו נשא, ומאי ניהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דאיהו חכמה כ"ח מ"ה, ועליה אתמר (דף ע"א) (תהלים קיא ו) כ"ח מ"עשיו ה"גיד לעמו, והאי איהו כ"ח פרקין דידין דמלפא עלאה, דאינון כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, פנויין דיחידא עלאה, דאיהו יהו"ה אלהינו יו"ה, ובגין דאסתלק האי חילא מישראל, אתמר בהון (איכה א ו) וילכו בלא כח לפני רוד.

יו"ד ה"א וא"ו ה"א, אינון עשר אצבעאן, דאתמר בהון (שיר ח יד) ידיו גלילי זהב, דבהון כ"ח פרקין, דאינון כ"ח אתוון דעובדא דבראשית, ובגין דא יהו"ה אלה"י אתה, ומאי אתה, ההוא דאתמר ביה (תהלים צג ב) נכון כסאך מאז מעולם אתה, ומאי נכון, דא נאמן יושב ונאמן עומד באמצע, הדא הוא דכתיב (ישעיהו כסאך מאז מעולם אתה. ומה זה נכון? זה נאמן יושב ונאמן עומד באמצע. זהו שכתוב בתפארת

עליונות, נקרא רפ"ה, וכשהוא באמצע האותיות נקרא דג"ש, האותיות הללו הן חיות, שנאמר בהן והחיות רצוא ושוב. בדג"ש, ושוב ברפ"ה. תרין של האותיות שהן תלויות במחשבה, שהן כמו התגים, הנקודות תלויות בדבור, האותיות תלויות במעשה, שבע זיינים הם כמו זה: י"ו, הוא ז', לא צריכים תגים, שאותן אותיות נקראות תגים, כמו זה: יהו"ה.

תרין תלויים במחשבה של הלב והמח, הנקודות בדבור הפה, האותיות במעשה האברים, ומאלו הנקודות וטעמי האותיות עושה אותו סתום וגנוז פסא טמיר עליון, ועליו נאמר אתה יהו"ה לעולם תשב וכו'. מה זה אתה? אותו שנאמר בו יהו"ה אלה"י אתה ארוממך, באתו שנאמר בו רום ידיהו נשא, ובשבילו נאמר למי נושאין כפים? לרום השמים. זהו שכתוב רום ידיהו נשא. ומי הוא? יו"ד ה"א וא"ו ה"א, שהיא חכמה, כ"ח מ"ה, ועליו נאמר כ"ח מ"עשיו ה"גיד לעמו, וזהו כ"ח הפרקים של די המלך העליון, שהן כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, הכנויים של היחוד העליון, שהוא יהו"ה אלהינו יהו"ה, ומשום שהסתלק הפח הזה מישראל, נאמר בהם וילכו בלא כח לפני רודך.

יו"ד ה"א וא"ו ה"א, הן עשר אצבעות, שנאמר בהן ידיו גלילי זהב, שבהם עשרים ושמונה פרקים, שהן עשרים ושמונה אותיות של מעשה בראשית, ומשום זה יהו"ה אלה"י אתה, ומהו אתה? אותו שנאמר בו נכון

מד יג) פתפאת אדם לשבת בית, ומאי מאז, אלא ההוא דאתמר ביה (שם נח ט) אז תקרא ויהו"ה יענה, ומאי א"ז אלין תמנא אתון דאינון יאהרונה"י דסלקין לחושפן אמ"ן. ודא איהו העונה אמן בכל כחו, בההוא כ"ח, ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין, העונה אמן בכל כחו קורעין לו גזר דינו של שבעים שנה, ובגין דא אתמר (תהלים צג ב) נכון כסאך מאז מעולם אתה, וביה (איכה ה יט) אתה יהו"ה לעולם תשב, אתה, ההוא דאתמר ביה אבינו מלכנו אבינו אתה, ומאי ניהו אבינו אב הרחמן.

ואת כליל כל אתון דאורייתא, ומאי ניהו אורייתא דבכתב עמודא דאמצעיתא, ועליה אתמר ברוך אתה, וכד ישראל קיימין בעמידה דצלותא, איהו יתיב על פרסיא, ובגין דא אתמר בההוא זמנא אתה יהו"ה לעולם תשב כסאך לדור ודור, ומאי ניהו לדור ודור, אלא ההוא דאתמר ביה (קהלת א ד) דור הולך ודור בא והא"ל לעולם עמדת, ולית דור פחות מששים רבוא, ומאי ניהו, משה דשקול לשתי רבוא מישראל, ודרגא דיליה אספקלריא דנהרא.

את יבא אהרן אל ת"דש (ויקרא טז ג), תא חזי אין אדם מפיק רצונו מיהו"ה אלא בזאת, דעלה אתמר (משלי יח כב) מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהו"ה, ודא היא עת לעשות ליהו"ה (תהלים קיט קכו), וכמה עתות יש, ועלייהו אתמר (ויקרא טז ב) ואל יבא בכל עת, ושלמה אמר (קהלת ג ד) עת לשחוק וכו', דאינון כ"ח עת, ועל דא קודשא בריך הוא אמר ואל יבא בכל עת אל ת"דש, דאיהו קדש ישראל ליהו"ה.

אדם לשבת בית. ומה זה מאז? אלא אותו שנאמר בו אז תקרא ויהו"ה יענה. ומה זה אז? אלו שמונה האותיות של יאהרונה"י שעולות לחשבון אמ"ן.

העונה אמן בכל כחו, באותו כ"ח, ומשום זה פרשה בעלי המשנה, העונה אמן בכל כחו קורעין לו גזר דינו של שבעים שנה, ובגללו נאמר נכון כסאך מאז מעולם אתה, וכו' אתה יהו"ה לעולם תשב. אתה, אותו שנאמר בו אבינו מלכנו אבינו אתה, ומי הוא אבינו? אב הרחמן.

כולל את כל אותיות התורה, ומי הוא? התורה שבכתב, העמוד האמצעי, ועליו נאמר ברוך אתה, וכשישראל עומדים בעמידה של תפלה, הוא יושב על כסא, ובשכילו נאמר באותו זמן, אתה יהו"ה לעולם תשב כסאך לדור ודור. ומי הוא לדור ודור? אלא אותו שנאמר בו דור הולך ודור בא והא"ל לעולם עמדת, ואין דור פחות מששים רבוא, ומיהו? משה שקול לששים רבוא מישראל, ודרגתו היא האספקלריה המאירה.

את יבא אהרן אל הקדש, בא וראה, אין אדם מפיק רצונו מיהו"ה אלא בזאת, שעליה נאמר מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהו"ה, וזו היא עת לעשות ליהו"ה, וכמה עתות יש, ועליהם נאמר ואל יבא בכל עת, ושלמה אמר עת לשחוק וכו', שהן כ"ח עת, ועל זה הקדוש ברוך הוא אמר ואל יבא בכל עת אל הקדש, שהוא קדש ישראל ליהו"ה.

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שנקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוחה. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינותינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לכל נפש בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (מקלה מהארז"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרוזים ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקנים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויזתם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו כרצונו וכרצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוזנו במהרה בימינו. ויקוים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארז עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

(נִסַּח הַתּוֹפְלָה מֵתוֹךְ לְשׁוֹנוֹ הַקָּדוֹשׁ שֶׁל רַבִּי חַיִּים וִיטָאֵל זִי"ע"א)

(קהלת ה' ז) כי גבוה מעל גבוה שמר וגבוהים עליהם, וכן בכל פוכב ומזל, פמו שכתוב (תהלים קג יט) ומזל, פמו שכתוב (תהלים קג יט) ומלכותו בכל משלה, וזהו וביד הנביאים אדמה (הושע יב יא), ולכל אחד נדמה פפי פחו שהיא נשמתו, והבן אמן בכל פחו. נשמתו, והבן אמן בכל פחו. וזהו הוא בכתר, שהיה קדם שנברא העולם הוא ושמו לבד פכת, כשברא העולם, במדת ראשית ירד עליו, ולא היה חסר מלמעלה, וכן בכל ספירה, כמדליק נר מנר ואינו חסר מן הראשונה ולא מחברתה, עד אין סוף ואין תכלית.

י שפמיר אותו בזאת, פמו שפמיר אותו בפעליונים ובתחתונים, בפעבור שהיא כלולה מהעליונים, והיא יחוד וקשר פלם, ועל זה אמר הנביא (ירמיה יט כג) אל יתהלל המתהלל כי אם בזאת, היא נקראת נבואה מלך הנביאים, חכמה מלך החכמים, שכל הפירות נקראו חכמים, ועליון ושמונה אותיות הן לכל מעשה בראשית, וכלן הן בין לכתיבה בין לכל דבר שיעשה בידים, שמעשה של עשרים ושמונה הפרקים הם בעשר אצבעות, וזהו מלך מהפח אל הפעל, והכל בחכמה, וסוד הדבר פלם בחכמה עשית.

יש חכמה מלך של האותיות, ויש חכמה מלך של הנקודות, שהאותיות הן בת קול, ובהן סוד הדבור לדרשה ולכל דבר שתלוי בדרשה. התגים הם למחשבה, והם בסוד הכתוב הזה ולחשב מחשבת וכו', וכלם תלויים בשכינה התחתונה, והיא הכלל של כלם.

זה חמץ את תל עמים ונקודות ואותיות, וכן בכל אות

וגבוהים עליהם, וכן בכל פוכב ומזל, פמו שכתוב (תהלים קג יט) ומלכותו בכל משלה, וזהו וביד הנביאים אדמה (הושע יב יא), ולכל אחד נדמה פפי פחו שהיא נשמתו, והבן אמן בכל פחו.

יה הוא בכתר, שהיה קודם שנברא העולם הוא ושמו לבד פכת, כשברא העולם במדת ראשית ירד עליו, ולא היה חסר מלמעלה, וכן בכל ספירה, כמדליק נר מנר ואינו חסר מן הראשונה ולא מחברתה, עד אין סוף ואין תכלית.

י שפמיר אותו בזאת, פמו שפמיר אותו בפעליונים ובתחתונים, בפעבור שהיא כלולה מהעליונים, ואיהי יחוד וקשר פלם, והיא מתלבשת בתחתונים, ועל זה אמר הנביא (ירמיה יט כג) אל יתהלל המתהלל כי אם בזאת, היא אתקריאת נבואה מלך הנביאים, חכמה מלך החכמים, דכל ספירן אתקריאו חכמים.

ח אתון אינון לכל עובדא דבראשית, ובלהון אינון בין לכתיבה בין לכל מלה דיתעביד בידיו, דעובדא דכ"ח פרקין אינון בעשר אצבעאן, ודא איהו רזא מהפח אל הפועל, וכלא בחכמה, ורזא דמלה (תהלים קד כד) פלם בחכמה עשית.

י חכמ"ה מל טרא דאתון, ואית חכמה מל טרא דנקודין, דאתון אינון בת קול, ובהון רזא דדבורא לדרשא ולכל מלה דתליא בדרשא, תגין אינון למחשבה, ואינון ברזא דהאי קרא (שמות לא ד) ולחשוב מחשבות וכו', ובלהון תליין בשכינתא תתאה, ואיהי כללא בלהו.

י דא תשפח טעמין ונקודין ואתון,

שאמר על זאת, הוא מורה שהיו"ה היא על כל ספירה וספירה, פמו שאמר דוד לך יהו"ה הגדלה והגבורה וגומר, ואין לך פעולה בתחתונים אלא על ידי מלכות, שנאמר בה על ידי מלכות, שנאמר בה ומלכותו בכל משלה, אבל בזמן שריף הקדוש ברוך הוא להצדיק צדיק ולעשות עמו צדקה, שהיא מלכות, עם התחתונים, נכללים בו כל הפירות, ונקראים צדיקים על שמו. יהו"ה נקרא על שמו צדיק, שנאמר צדיק יהו"ה בכל דרכיו, ומרחם על בריותיו בצדקה, אין צדקה אלא תפלה, צ' אמינים, ד' קדושות, ק' ברכות, ה' חמשה חמשי תורה, וזהו צדקה תרומם גוי, ועליו נאמר לאברהם ויחשבה לו צדקה, וכשהוא רוצה בה, נאמר בה וילבש צדקה פשריו.

ה היא צדקה, ומלך היא כובע על ראש צדיק אות ברית, עטרה בראש כל צדיק, ומלך נאמר בה ארבה מאד מדה, מלך ה' העליונה, ורחבה מני ים.

ובש"ה הקדוש ברוך הוא להמשיך נבואה, כל הפירות פלולים בהם, ונקראים נביאים, ומלכות היא דמיון פלם, שנאמר (הושע יב יא) וביד הנביאים אדמה, פמו שאמר הנביא (שם) ודברתי על הנביאים וגומר, שהיא פמו האספקלריאה שכל הפנים נראין בה, כן כל הפירות מראין בה פחם ודמיונם וצורתם, לכל נביא פפי השגתו למעלה, וכמו כן למטה היא מתלבשת בפלם הפכוד, ובכל הרקיעים, והפסאות שבהם, והמלאכים, ויש מלאכים גבוהים עליהם, שנאמר

זאת, הוא מורה שהיו"ה היא על כל ספירה (דף נ"ב) וספירה, פמו שאמר דוד (ר"ה א כט יא) יהו"ה הגדולה והגבורה וגומר, ואין לך פעולה בתחתונים אלא על ידי מלכות, שנאמר בה (תהלים קג יט) ומלכותו בכל משלה, אבל בזמן שריף הקדוש ברוך הוא להצדיק צדיק ולעשות עמו צדקה שהיא מלכות, עם התחתונים, נכללים בו כל הפירות, ונקראין צדיקים על שמו, יהו"ה נקרא על שמו צדיק, שנאמר (תהלים קמה יז) צדיק יהו"ה בכל דרכיו, ומרחם על בריותיו בצדקה, אין צדקה אלא תפלה, צ' אמינים, ד' קדושות, ק' ברכות, ה' חמשה חמשי תורה, וזהו צדקה תרומם גוי (משלי יד לד), ועליו נאמר לאברהם (בראשית טו ו) ויחשבה לו צדקה, וכשהוא רוצה בה נאמר בה (ישעיה נט יז) וילבש צדקה פשרין.

ה היא צדקה, ומלך היא כובע על ראש צדיק אות ברית, עטרה בראש כל צדיק, ומלך נאמר בה (איוב יא ט) ארופה מאד מדה, מלך ה' עליונה ורחבה מני ים.

ובש"ה ד' דוש ברוך הוא להמשיך נבואה, כל הפירות פלולים בהם, ונקראים נביאים, ומלכות היא דמיון פלם, שנאמר (הושע יב יא) וביד הנביאים אדמה, פמו שאמר הנביא (שם) ודברתי על הנביאים וגומר, שהיא פמו האספקלריאה שכל הפנים נראין בה, כן כל הפירות מראין בה פחם ודמיונם וצורתם, לכל נביא פפי השגתו למעלה, וכמו כן למטה היא מתלבשת בפלם הפכוד, ובכל המלאכים, והאופנים וחיות תלדש, ובכל הרקיעים, והפסאות שבהם, והמלאכים התלויים מהם, שיש מלאכים גבוהים עליהם, שנאמר (קהלת ה' ז) כי גבוה מעל גבוה שומר

וְאוֹת, וְסוּד הַדָּבָר שְׁלֹשָׁה
תָּגִים לְמַעַל כְּמוֹ זֵינִים שֶׁל סֵפֶר
תּוֹרָה, בֶּה רְשׁוּמִים (מִסְמָרִים) כְּתָרִים
וְנִקְדוֹת וְאוֹתִיּוֹת, וְכָךְ בְּכָל אוֹת
וְאוֹת. ש' שְׁבַת הַגָּדוֹל בִּינָה, שְׁבַת
הַקָּטָן מַלְכוּת, ב' שְׁמֵי זְרוּעוֹת,
גְּדֻלָּה גְבוּרָה, ת' תַּפְאֲרוֹת. בּו'
שְׁקוּלָה שְׁבַת לְכָל הַתּוֹרָה, שְׁלֹשָׁה
כְּתָרִים שֶׁל ש', שְׁלֹשׁ סְפִירוֹת
עֲלִיּוֹנוֹת, וְכֵלֶם לְלוּלֵם בְּתוֹשֻׁבָּה,
שְׂחִינָה שְׂכִינָה הַעֲלִיּוֹנָה, וְעֲלִיָּה
נֹאמַר תַּפְלַת כָּל פֶּה.

וְהָעַם הָאֲמֻצִּי הָיָה נִקְרָא
תַּפְּלוֹת כָּל פֶּה, אֲלֵא כִּי
יִהְיֶה מִן בֵּינָה, וְהוּא הַעֲמֹד
הָאֲמֻצִּי, הוּא מִמֶּנּוּ בִּשְׁלֹשׁ
הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן י"ו, שֶׁכָּלֹלוֹת
בִּבְיָנָה, וְהִיא מִמֶּנּוּ כִּמוֹ גּוֹף בֵּין
שְׁתֵּי זְרוּעוֹת, וְהוּא אוֹת בְּצַדִּיק,
שֶׁהוּא כָּלוּל בִּאֲת, שֶׁהִיא שְׂכִינָה
תַּחְתּוֹנָה הַכּוֹלֶלָה מֵא' עַד ת',
וְהוּא כּוֹלֵל שְׁלֹשׁ בְּרוּכוֹת הַתַּפְּלָה
הָרָאשׁוֹנוֹת וְשְׁלֹשׁ אַחֲרוֹנוֹת, וְהוּא
כּוֹלֵל שְׁנֵי ו' ו', שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶן עַל
שְׁתֵּי קֶצְתָיו וְחֹבֵר, שֶׁהֵן (סג)
שְׁתֵּים עָשָׂר בְּרוּכוֹת שֶׁל הַתַּפְּלָה
שֶׁנֶּקְרָאוּ אֲמֻצִּיּוֹת, וְכָל שְׁמוֹנֶה
עָשָׂר בְּרוּכוֹת שֶׁכָּלְלוּ בָּהֶן, שֶׁהֵן
שְׁלֹשׁ וְיָוֵם, שֶׁהוּא דוּ פְּרָצְפִּים,
וְהוּא עֶשְׂרֵי קֶמָה, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ
עֶשְׂרֵי אֲמוֹת אָרֶץ הָקֶשֶׁשׁ, בְּמָה
עוֹלוֹת לַעֲשֹׂר? בָּאוֹת י'.

[illegible]

וְשֶׁהוּא בִּאֲמִצָּה ה"ה, הוּא שְׁעוֹר

וְהָכִי בְּכָל אֶת וְאֵת, וְרָצָא דְמִלָּה תִּלְתַּת תַּגִּין
לְעִילָא כְּמוֹ זֵינִין דְּסִפְרָ תּוֹרָה, בְּהַ רְשִׁימִין
פְּתָרִין וְקוּדְרִין וְאַתְוּוֹן, וְהָכִי בְּכָל
אֶת וְאֵת, שְׁבַת הַגְּדוֹל בִּינָה, שְׁבַת הַטָּן
מַלְכוּת, ב' תָּרִין דְּרֻעִין גְּדוּלָּה גְבוּרָה, ת'
תַּפְּאֶרֶת, בִּיהַ שְׁקִיל שְׁבַת לְכָל אֹרִייתָא, תִּלְתַּת
פְּתָרִין הַ תִּלְתַּת סְפִירָן עֲלָאִין, וְכֵלְהוּ כְּלִילָן
בְּתִיבְתָּא. דְּאִיְהִי שְׂכִינְתָּא עֲלָא, וְעֵלָה אֲתָמַר
תַּפְּלַת כָּל פַּה.

וְהָיָה עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא אֲתִקְרִי תַפְלַת כָּל
פֶּה, אֶלְאִי־יִי אִיהוּ בִין יִיָּה מִן בִּינָה,
וְאִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, אִיהוּ מְמוּצֵעַ בְּתַלַּת
אַתּוּן דְּאִינוּן יִיָּה, דְּאַתְּכִלִּילִין בְּבִינָה, וְאִיהוּ
מְמוּצֵעַ כְּגֹפֶא בִין תְּרִין דְּרוּעִין, וְאִיהוּ (דִּק מ) אֶת
(ע) אֶת בִּי דִּיק, דְּאִיהוּ כְּלִיל בִּאֲתָא, דְּאִיהוּ
שְׂכִינְתָא תַתָּא כְּלִילָא מֵאָּ וְעַד ת', וְאִיהוּ
כְּלִיל תַּלְתָּ בְּרַכָּאן דְּצִלוּתָא קְדָמָאין, וְתַלְתָּ
בְּתֵרָאין, וְאִיהוּ כְּלִיל תְּרִין וְיָוִי דְּאַתְמַר
בְּהוּן (שְׁמוֹת כח ז) עַל שְׁתֵּי קְצוֹתָיו הַחֹבֵר, דְּאִינוּן
יִיָּב בְּרַכָּאן דְּצִלוּתָא דְּאַתְקִרְיָאוּ
אַמְצְעִית, וְכִלְהוּ חֵי בְּרַכָּאן דְּאַתְכִלִּילִין בֵּיה
דְּאִינוּן תַּלְתָּ וְיָוִיָּין, (שְׁמוֹת כח ז) וְאִיהוּ דוּ פְּרָצוּפִין, וְדָא אִיהוּ שְׁעוּר
קוּמְהָ, דְּאַתְמַר בֵּיה (שְׁמוֹת כח ז) עֶשֶׂר אַמּוֹת אַרְבֵּי
לֶרֶשׁ, בְּמֵאֵי סִלְקַת לַעֲשׂוֹר בֵּאת יִי.

סָבֵא חַד פִּתַּח וְאָמַר, וַדַּאי ה' אֵת בְּהַ
תֵּלֶת וַוִי"ן, דְּאִינוּן ח"י בְּרַכָּאן, כְּגִוּוֹנָא
דָּא, דְּאִתְּמַר בְּהוּן (משלי י) וּבְרֻכּוֹת לְרֹאשׁ
צַדִּיק, מֵאִי רֹאשׁ צַדִּיק דָּא עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא,
דְּבִיהַ שְׂרִיין ח"י בְּרַכָּאן דִּה' עֲלָאָה, וּמִנִּיהַ
אִתְּמַשִּׁיכוּ לֵה' זַעִירָא עַל יְדָא דְּצַדִּיק, וּבִגִּין
דָּא גַּם וּבְרִית חֲשִׁבִין חַד.

דַּאִיְהוּ בַמְצִיעוֹת ה'ה, אֵיְהוּ שְׁעוֹר קוֹמָה, וְאַיְהוּ אִמָּה, וּסְלִיק

בַּת י' לְעֶשֶׂר אַמּוֹת, דְּאֶתְמַד בִּיהּ (שמות כו טז) עֶשֶׂר אַמּוֹת אַרְךָ תִּהְיֶה, וְאַמָּהּ וְחֻצֵּי הָאַמָּה רֹחַב תִּהְיֶה רֶשֶׁת הָאֶחָד, דָּא ו' י', דְּאִיהּ בְּרֹזָא דז', דְּכָל תַּגִּין בִּיהּ אֶתְקִרְיָאוּ.

שִׁי כִתְּפַת (שם כח ז) חִבְרַת דָּא כֹּת עֲלֵאָה
 וְכֹת תַּתְּאָה, דְּאִינוּן יְמִינָא וּשְׂמָאלָא,
 וְאִינוּן ה"ה, אֶל שְׁנֵי קְצוֹתָיו אִינוּן ו' ו', וּבִהּוּן
 אֲתַעֲבִיד ה' ה' בְּחִבְרָא, וּבְגִין דָּא אֶל שְׁנֵי
 קְצוֹתָיו חִבְרָא (שם).

כֹּה אֶתֶר אֲמַה אֵיהִי ו', וּבִגִּין דָּא אֵיהִי פִת
שֵׁשֶׁה טַפְּחִים, וְחֲצִי הָאֲמָה דָּא י', דִּתְרִין
יודִי"ן אֵינוֹן שְׁעוּרָא דְאֲמָה, וְאֵת י' שְׁעוּרָא
דִּלְהָ תֵּלֶת טַפְּחִים, וְדָא ג', וְעֶשֶׂר אֲמוֹת דָּא
אֵיהִי שְׁעוּרָא דְגוּפָא דְכֵר נֶשׁ, מִלְּכַבֵּל עֲשָׂרָה
דְּבָרִים דְּאִתְמַר בְּכוֹס שֶׁל בִּרְכָּה, וְלֹא אֲשַׁתָּאֵר
בְּזִמְנָא דָּא אֲלֵא אֲרַבְעָה פָּסוּקִים וְעֶשְׂרִים
פָּסוּקִים דְּאִתְמַר בְּכָל פָּסוּקִים אֵלֶּיךָ וְעִתִּיךָ
דְּאִתְמַר בְּכָל פָּסוּקִים אֵלֶּיךָ וְעִתִּיךָ

וְהָיָה רִמְיִי בְּגוּפָא פְּגוּנָא דָּא, בְּדִרְעָא
יִמְנָא תְּרִין אַמִּין מִן פְּרָקָא לְפָרָקָא,
וְכֵן בְּדִרְעָא שְׂמָאלָא תְּרִין, הָא אַרְבַּע, וְכֵן
בְּתְרִין שׁוּקִין ד' הָא ח', וּבְגוּפָא תְּרִין הָא
עֶשֶׂר, דָּא אִיהוּ עֶשֶׂר אַמּוֹת אַרְבַּע וְרֵשׁ,
וְרֵשׁ אִיהוּ בְּהַפּוּךְ אַתְרוּן, בֵּין קֶשֶׁר לְקֶשֶׁר.
וְרֵשׁ בְּרִיחִים לְקֶרְשִׁי צִלַּע הַמִּשְׁכָּן
הָאֵחָת (שם כו כז), אֵינּוּן חֲמֵשׁ אַצְבָּעָן
דִּיד יָמִין, וְחֲמֵשָׁה בְּרִיחִים לְקֶרְשִׁי צִלַּע
הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִית חֲמֵשׁ אַצְבָּעָן דִּיד שְׂמָאלָא,
וְאֵינּוּן חֲמֵשׁ אַצְבָּעָן פְּלִהוּ מְדָה לְבְּרִיחִים,
וְאֵינּוּן מִי מִדָּד בְּשַׁעֲלוּ מִים וְגוֹמֵר (ישעיה מ
יב), וְהָא אֻקְמָוְהוּ, וְאֵינּוּן א א א א א חֲמֵשׁ

נְקוּדֵיךְ אֵלֶיךָ, דִּאֲנוּךְ קָמִי צִרִי חֵלָם חֵי

קוֹמָה, וְהוּא אִמָּה, וְעוֹלָה (עולה)
בָּאוֹת י' לְעֶשֶׂר אַמּוֹת, שְׁנֹאמַר בּוֹ
עֶשֶׂר אַמּוֹת אַרְךְּ הַקֶּרֶשׁ וְאִמָּה
וּחְצֵי הָאִמָּה רַחֵב הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד,
זֶה ו' י', שֶׁהוּא בְּסוּד שֶׁל ז', שֶׁכָּל
הַתֵּגִים נִקְרָאִים בּוֹ.

שֶׁיִּכְתַּפְתָּ חֲבֵרָתָהּ, זֶה כְּתָף עֲלִיּוֹנָה
וּכְתָף תַּחְתּוֹנָה, שֶׁהֵן יָמִין
וּשְׂמָאל, וְהֵן ה"ה. אֵל שְׁנֵי
קְצוֹתָיו, הֵם ו' ו', וּבָהֶם נַעֲשִׂים
ה' ה' בְּחִבּוּר, וּמִשּׁוֹם זֶה אֵל שְׁנֵי
קְצוֹתָיו וַחֲבֵר.

וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל אִמָּה הָיָא, וּמִשְׁמֹעַ
זֶה הִיא בֵּת שֵׁשֶׁה טַפָּחִים, וְחִצֵּי
הָאִמָּה זֹו י', שְׁשֵׁתִי יוֹרִיץ הֵן
שְׁעוֹר שֶׁל אִמָּה, וְהָאוֹת י' הַשְּׁעוֹר
שָׁלָה שְׁלִשָּׁה טַפָּחִים, וְזֶה ג',
וְעֶשֶׂר אֲמוֹת זֶהוּ שְׁעוֹר שֶׁל גּוֹף
אָדָם, כִּגְגֵד עֲשָׂרָה דָּבָרִים שֶׁנֶּאֱמָרוּ
בְּכּוֹס בִּרְכָּה, וְלֹא נִשְׁאָר בְּזִמָּן
הַזֶּה אֵלָּא אֶרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים אֲמוֹת
(לְעֵסֶר), כְּמוֹ שֶׁבִּאֲרָהוּ.

וְהָיָה רְמוּזִים בַּגֹּף כְּמוֹ זֶה
בְּזֵרוע יְמִין שְׁתֵּי אֲמוֹת מִפָּרָק
לְפָרָק, וְכֵן בְּזֵרוע שְׂמָאל שְׁתֵּים,
הָרִי אַרְבַּע, וְכֵן בִּשְׁתֵּי שׁוֹקִים
אַרְבַּע, הָרִי שְׁמוֹנֶה, וּבַגֹּף שְׁתֵּים,
הָרִי עֶשֶׂר, זֶהוּ עֶשֶׂר אֲמוֹת אֶרֶץ
הַקָּדָשׁ, הַקָּדָשׁ הוּא בַּהֲפוּךְ
הָאוֹתִיות, בֵּין קֶשֶׁר לְקֶשֶׁר.

וַיֵּשֶׁב בְּרִיחִים לְקִרְשֵׁי צֹלַע
הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָד, הֵם חֲמֵשׁ
אֲצָבָעוֹת שֶׁל יָד יָמִין, וְחֲמֵשֶׁה
בְּרִיחִים לְקִרְשֵׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן
הַשְּׂנִי, חֲמֵשׁ הָאֲצָבָעוֹת שֶׁל יָד
שְׂמָאל, וְאוֹתָן חֲמֵשׁ אֲצָבָעוֹת,
כֹּל מֵדָה לְבְּרִיחִים, וְהָיָה מִי־מֵדָה
בְּשֹׁעֲלוֹ מִים וְגוֹמֵר, וְהָיָה
פְּרֻשֵׁהוּ, וְהֵם אָ א א א א. חֲמֵשׁ
נִקְדוֹת אֵלּוּ, שֶׁהֵן קִמָּיָה צִרְיִי

ק"ק פֿער"ק, אַינזן פֿרזא

דֹּאֵלֵהִים, דִּהְכִי סְלִיק בְּמִשְׁבֵּן, וְרִזָּא
דֹּאֵלֵהִים מִלֵּא י"ה, וְדָא אִיהוּ בִּינָה
וְדָאִי.

וְהָכִי בְּרִזָּא ה' אֶלְפִי"ן כְּלִילֵן בְּה' תַּתָּא, וְאֵלִין אֲתוּן אֵינֹן תַּלְת נִשְׁמָה רוּחַ וְנִפְש, ה' זַעֲרָא גּוּפָא בֵּית קַבּוּל דְּמַלְהוּ, פְּתִילָה דֹּאֲתֶאחֶדֶן בִּיה תַּלְת גּוּנִין דְּשִׁרְגָא, דֹּאִיהוּ נֵר יְהו"ה נִשְׁמַת אָדָם (משלי כ) זֵית מְזִיתִים דָּא צְדִיק, דֹּאֲתֶמֶר בִּיה שְׁמֹן זֵית זָךְ, כְּתִית דְּכִתִּיש כְּתִישָא בְּאֵינֹן אֲתִין דֹּאֵינֹן אֲבָרִי גּוּפָא, וְדָא בְּרִית מִלָּה, לְגַבִּי שְׂכִינְתָא דֹּאֲתֶקְרִיאַת גֵּד.

דְּמִלָּה וְהִמֵּן פִּזְרַע גֵּד הוּא (במדבר יא) בְּהִהוּא יו"ד אֲתַעְבִּידַת גֵּיד, וְאֶמְאִי אֲתֶקְרִיאַת גֵּד, בְּגִין דֹּאִיהִי כְּלִילָא מְזִי סְפִירָאן דְּסִלְקִין לְחוּשְׁבֵּן גֵּד, וְאֶמְאִי אֲתֶקְרִיאַת מֶן, בְּגִין דְּכִלָּא לֹא יִדְעוּ מַה הוּא, דְּנַחֲתִית לֹון קוּדְשָא בְּרִיךְ הוּא מֶן דֹּאִיהוּ פִּזְרַע גֵּד חוּר, וְעֵינֹן כְּעִין הַבְּדִלָח (שם) דֹּאִיהוּ חוּר מִטְּרָא דִּימִינָא, וְטַעְמֹו כְּצַפִּיחִית בְּדָבָשׁ (שמות טז לא) מִטְּרָא דְשִׁמְאָלָא, מַה הוּא, כְּלִיל מַעֲשֵׁר אֲתוּן דֹּאֵינֹן (דף טו ע"ב) יו"ד ה"א וַא"ו ה"א, וְדָא מִנָּא דְאֹרִייתָא, וְסְלִיק לְמִשְׁבֵּן מ"ה, וְלֹא יִדְעוּ מ"ה הוּא.

וְעַד רַב שְׁאִילוֹ בְּשָׂרָא וְיָהִיב לֹון, וּמַה כְּתִיב (במדבר יא לג) הַבֶּשֶׂר עוֹרְדֵנוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם טָרִם יִפְרֹת וַא"י הו"ה כו', וְהָאִי בְּשָׂרָא הָא אוּקְמָוּהוּ מְאִרִי מִתְנִיתִין בְּבֶשֶׂר הַיּוֹרֵד מִן הַשָּׁמַיִם, דָּא מִנָּא דְאֶכְלוּ עֶרֶב רַב, וְעַם כָּל דָּא אֲמָרוּ עֲלֵה אֵין דְּבַר טְמֵא (שם) יוֹרֵד מִן הַשָּׁמַיִם.

דִּהָאִי בְּשָׂרָא מְאִי נִיהוּ, אֶלָּא פְּמָה דֹּאֲתָא אֲמַר (בראשית ו א) בְּשִׁגְם הוּא בְּשָׂרָא, וְרִזָּא דָּא לְחַפְיָמִי לְבָא אֲתֵמֶר, וְהָאִי בְּשָׂרָא בְּהַפּוּכָא אֲתֵמֶר (שם)

חֲלָם חִירָק שְׁנִירָק, הֵן בְּסוּד שֶׁל אֱלֹהִים, שְׂכָף עוֹלָה בְּחֻשְׁבוֹן, וְסוּד שֶׁל אֱלֹהִים מִלֵּא י"ה, וְזֵהוּ בִּינָה וְדָאִי.

בְּסוּד ה' אֶלְפִי"ן כְּלִילִים בְּה' הַתַּחְתּוֹנָה, וְהָאֻתִּיּוֹת הִלְלוּ הֵן שְׁלֹש, נִשְׁמָה רוּחַ וְנִפְש. ה' זַעֲרָה הַגּוֹף, בֵּית קַבּוּל שֶׁל כָּלֶם, הַפְתִּילָה (מחיל ט) שְׁנֵאֲתוּזִים בְּה' שְׁלֹשַׁת צַבְעֵי הַנֵּר, שֶׁהוּא נֵר יְהו"ה נִשְׁמַת אָדָם. זֵית מְזִיתִים זֶה צְדִיק, שְׁנֵאֲמַר בּוֹ שְׁמֹן זֵית זָךְ, כְּתִית, שְׂכּוֹתֶשׁ כְּתִישָׁה בְּאוֹתָן הָאוֹתוֹת (שמות), שֶׁהֵן אֲבִירֵי הַגּוֹף, וְזֵוּ בְּרִית מִלָּה, אֶל הַשְּׂכִינָה שְׁנִקְרָאת גֵּד.

הַדְּבָר וְהִמֵּן פִּזְרַע גֵּד הוּא, בְּאוֹתָהּ יו"ד נִעֲשִׂית גֵּיד, וְלָמָּה נִקְרָאת גֵּד? מִשּׁוּם שֶׁהִיא כְּלוּלָה מִשְׁבַּע סְפִירוֹת שְׁעוֹלוֹת לְחֻשְׁבוֹן גֵּד, וְלָמָּה נִקְרָאת מֶן? מִשּׁוּם שֶׁכָּל לֹא יִדְעוּ מַה הוּא, הַשְׁוֹרִיד לֶהֱמַן הַקּוּדֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מֶן שֶׁהוּא פִּזְרַע גֵּד לְכֹן וְעֵינֹן כְּעִין הַבְּדִלָח, שֶׁהוּא לְכֹן מִלֵּד הַיָּמִין, וְטַעְמֹו כְּצַפִּיחִית בְּדָבָשׁ מִלֵּד הַשְּׁמָאל. מַה הוּא, כְּלוּל מַעֲשֵׂר אוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵן יו"ד ה"א וַא"ו ה"א, וְזֵה הִמֵּן שֶׁל הַתּוֹרָה, וְעוֹלָה לְחֻשְׁבוֹן מ"ה, וְלֹא יִדְעוּ מ"ה הוּא.

וְעַד רַב בְּקִשּׁוֹ בְּשָׂרָא, וְנִתֵּן לֵהֶם, וּמַה כְּתוּב? הַבֶּשֶׂר עוֹרְדֵנוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם טָרִם הַפֶּתַר וְאַף יְהו"ה כו', וְהַבֶּשֶׂר הַזֶּה הִרִי פִּרְשׁוּהוּ בְּעֵלִי הַמִּשְׁנָה, בְּבֶשֶׂר הַיּוֹרֵד מִן הַשָּׁמַיִם זֶה הִמֵּן שְׁאֶכְלוּ עֶרֶב רַב, וְעַם כָּל זֶה אֲמָרוּ עֲלֵי, אֵין דְּבַר טְמֵא (שם) יוֹרֵד מִן הַשָּׁמַיִם.

הַבֶּשֶׂר הַזֶּה מַה הוּא? אֶלָּא כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר בְּשִׁגְם הוּא בְּשָׂרָא, וְזֵה הִזֵּה נִמְסַר לְחַכְמֵי לֵב, וְזֵה הַבֶּשֶׂר בְּהַפּוּךְ שְׂבִיר, וְעֲלִיו

וְעֲלִיהָ אֲתֵמֶר, וְעֲלִיהָ אֲתֵמֶר (שם)

נֵאֲמַר שְׂכַר רַעְבוֹן בְּתִיכֶם, אִם זָכוּ בְּשָׂרָא קֹדֶשׁ, שְׁנֵאֲמַר בּוֹ מִבְּשָׂרִי אֲחֻזָּה אֲלוֹהִי, וְאִם לֹא שׁוּמְרִים בְּבֶשֶׂר הַזֶּה אוֹת בְּרִית, מִתְּהַפֵּךְ לֵהֶם לְשָׂבִיר.

וְרָאָה, כָּל שֵׁם שֶׁהוּא מְשַׁתִּי אוֹתִיּוֹת, כְּמוֹ כִּי בִי"ה יְהו"ה צוּר עוֹלָמִים, תְּלוּי מַחֲכֵמָה, וּמִשְׁלֵשׁ אוֹתִיּוֹת תְּלוּיִים מִבִּינָה, וּמִאֲרַבַּע אוֹתִיּוֹת תְּלוּיִים מִשְׁכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה, וּמִחֻמֶּשׁ תְּלוּיִים בְּחֻמֶּשׁ סְפִירוֹת, וּמִשְׁשׁ תְּלוּיִים מִדִּיק, וּמִשְׁבַּע וְחֲשֻׁעָה בּוֹ, מֶן עֶשֶׂר בְּשִׁכְיָה הַתַּחְתּוֹנָה, שֶׁהִיא עֲשִׂירִית הָאִיפָה סֵלֶת, וּבִהּ מַעֲשָׂרִים, וּמִשּׁוּם שֶׁהִיא כְּלוּלָה מַעֲשֵׂר, נֵאֲמַר בָּהּ אֵין שׁוּרָה פְּחוֹת מַעֲשָׂרָה.

הַתַּג הַזֶּה הוּא י' וְהַחוּט שֶׁלָּהּ ו', וְהִרִי פִּרְשׁוּהוּ כּוֹרֵכִים אֶת שְׁמַע עִם וְאֶהֱבַת אֶת, וְלֹא הָיוּ מְפַסְקִים, מִשּׁוּם שֶׁהָאוֹת י' הִיא אֶבֶן מְרָגְלִית קְדוּשָׁה יְקָרָה, הַקָּלַע הִיא שְׁפָה, כְּלוּלָה מִחֻמֶּשָׁה תְּקוּנִים, שֶׁהֵם אַחַה"ע בּוּמ"ף וְגוּמַר, וְזֵוּ ה' זַעֲרָה, חֻמֶּשׁ אֲבָנִים שֶׁל הַקָּלַע זֶה ה' הַעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהֵן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה, נִעֲשׂוּ ה' אֲבָנִים אַחַת.

יְכִיכָה שֶׁל כָּלֶם ו', שֶׁהוּא כּוֹלָל אֶת שֵׁשׁ תְּבוֹת הַיְּחוד, שֶׁהֵן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה אֶחָד, וּבְאוֹתָהּ פְּרִיכָה צְרִיף לְסוֹכֵב אֶת הַקָּלַע וְלִהְיָרִיף בּוֹ, הָאֶבֶן הַזֶּה כְּלוּלָה מִחֻמֶּשׁ סוּף, וְסוּד הַדְּבָר לְמַעַן יֵאָרִיף יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ.

שְׁחִיבִין הֵזוּ רוּצָה לַעֲשׂוֹת דִּין בְּעַמְלָק, אוֹ בְּצַדִּיקִים אַחֲרִים, וְכֵן בְּרָשָׁעִים, נוֹטְלֵת מִגְבוּרָה, וְנִכְלָלִים בָּהּ כָּל הַפִּירוֹת, וְכָלֶם

מִבִּי"ט) שְׂכַר רַעְבוֹן בְּתִיכֶם, אִם זָכוּ בְּשָׂרָא קֹדֶשׁ, דֹּאֲתֶמֶר בִּיה (איוב יט כו) וּמִבְּשָׂרִי אֲחֻזָּה אֲלוֹהִי, וְאִם לֹא נִטְרִין בְּהָאִי בְּשָׂרָא אוֹת בְּרִית, אֲתַהַפֵּךְ לֹון בְּשָׂבִיר.

וְתֵא חֲזִי כָּל שְׁמָא דֹּאִיהִי מִן תְּרִין אֲתוּן כְּגוֹן כִּי בִי"ה יְהו"ה צוּר עוֹלָמִים (ישעיה כו ד) תְּלִיא מֶן חֲכֵמָה, וּמֶן תַּלְת אֲתוּן תְּלִיין מֶן בִּינָה, וּמֶן אֲרַבַּע תְּלִין מֶן שְׂכִינְתָא תַּתָּא, וּמֶן חֻמֶּשׁ תְּלִיין בְּחֻמֶּשׁ סְפִירָן, וּמֶן שִׁית תְּלִיין מֶן צְדִיק, וּמֶן שְׁבַע וְחֲשֻׁעָה בִּיה, מֶן עֶשֶׂר בְּשִׁכְיָה תַּתָּא, דֹּאִיהִי עֲשִׂירִית הָאִיפָה סֵלֶת, וּבִהּ מַעֲשָׂרִין, וּבְגִין דֹּאִיהִי כְּלִילָא מַעֲשֵׂר, אֲתֶמֶר בָּהּ אֵין שְׂכִינָה שׁוּרָה בְּפָחוֹת מַעֲשָׂרָה (מא סב)

הָאִי תִגָּא אִיהִי י', וְחוּטָא דִּילָהּ ו', וְהָא אוּקְמָוּהוּ כּוֹרֵכִין אֶת שְׁמַע עִם וְאֶהֱבַת אֶת וְלֹא הָיוּ מְפַסְקִין, בְּגִין דֹּאֲתָא י' אִיהִי אֲבָנָא מְרָגְלִיתָא קְדִישָׁא יְקָרָא, קִירְטָא אִיהִי שְׁפָה, כְּלִילָא מִחֻמֶּשׁ וְגִין דֹּאֵינֹן אַחַה"ע בּוּמ"ף וְגוּמַר, וְדָא ה' זַעֲרָא, חֻמֶּשׁ אֲבָנִין דְּקִירְטָא דָּא ה' עֲלָאָה, דֹּאֵינֹן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה, אֲתַעְבִּידוּ ה' אֲבָנִין אַחַד.

יְכִיכָה דְּכוּלָּהּ ו' דֹּאִיהוּ כְּלִיל שִׁית תִּיבִין דִּיחֻדָּא, דֹּאֵינֹן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה אֶחָד (דברים ו ד), וּבְהִהוּא פְּרִיכּוּ צְרִיף לְסַחֲרָא קִירְטָא וְלִאֲרַכָּא בָּהּ, הָאִי אֲבָנָא כְּלִילָא מִחֻמֶּשׁ, עַד דְּסְלִיק לָהּ עַד אֵין סוּף, וְרִזָּא דְּמִלָּה לְמַעַן יֵאָרִיף יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ (שם יז כ).

הָאִי אֲבָנָא בְּעָאֵת לְמַעַבְד דִּינָא בְּעַמְלָק, אוֹ בְּסִטְרִין אַחֲרִינִין, וְכֵן בְּחִיבִין, נִטְלָא מִגְבוּרָה, וְאֲתַכְלִילֵן בָּהּ כָּל סְפִירָאן, וְאֲתֶקְרִיאֻ בָּהּ פְּלָהוּ גְבוּרֹת, וְכֵד

בַּעֲתָא לְמַעַבְדַּהּ חֲנָא וְחֻסְדָּא בְּעֵלְמָא, נְטִילָא מְחֻסְדָּא, וְלִמְלָהּ סִפְרִין אֲתַפְלִילִין בָּהּ וְאַתְקִירָאוּ חֻסְדִּים, וְכֵד בַּעֲתָא לְרַחֲמָא עַל עֲלָמָא, נְטִילָא מְעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, וְלִמְלָהּ סִפְרִין אֲתַפְלִילִיו בָּהּ, וְאַתְקִירָאוּ רַחֲמֵי.

וְיִי אֵיחֵי בְּכָל סֵטְרָא, אִם בְּנִי בְּמֵאֵי אֲשֶׁתְּמוּדֵעַת פִּד נְטִילָא מֵאַבְהֵן, אֵלָא בְּנִקּוּדָהּ, כִּד אֵיחֵי נִקִּידָא מִטֵּרָא דְקִמָּה נְטִילָא מְחֻסְדָּא, וְכֵד אֵיחֵי נִקִּידָא מִטֵּרָא דְשִׁבְ"א נְטִילָא מִמְּגֻבּוּרָה, וְכֵד נִקִּידָא מִחֲל"ם אֵיחֵי מִטֵּרָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, דְתִלַּת נִקּוּדִין אֵלִין אֵינוֹן מֵיָא וְאַשָּׁא וְרוּחָא (כַּאֲסֵר) וְהוּא בְּתַנְיָא "כִּד עֵי"ל.

אֵי הֶבֶל אֲחִי (בראשית ד ט), תָּא חֲזִי תְרִין אַתּוּן אֵלִין דְאַסְתִּלְקוּ מִגְּנִיה, דְּבִהוֹן חֵב, גְּרָמוּ לִיה מִיתָה, א' אֲמוֹן מוּפְלָא וּמְכוּסָה, י' מַחְשְׁבָה, אֲמַר לִיה רַבִּי אֲלַעֲזָר, אָבָא, וְהָא פִּמָּה מַחְשְׁבִין אֵינוֹן, שְׂכִינְתָא תַתָּא אַתְקִירִי מַחְשְׁבָה, חֲכָמָה עֲלָאָה אַתְקִירִי מַחְשְׁבָה, וְלַעֲיִלָא לַעֲיִלָא מַחְשְׁבָה, וְלַעֲיִלָא מַחְשְׁבָה, דְּלִית לַעֲיִלָא מְנָה, וְהִיא סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, עֲלָאָה דְכָל עֲלָאִין, אֵי תִימָא דְסָלִיק מַחְשְׁבִיתָה דְאַדָּם תַּמָּן, לָא, דְהָא אַתְמַר בִּיה (בראשית ג י) וְאִירָא כִי עִירוֹם אֲנָכִי וְאַחְבָּא, דְהָאִי עִירוֹם אַחְזִי דְאַתְפָּשֵׁט מְלִבוּשִׁיָּה, וּבִגִּין דָּא אַתְמַר בְּאַבָּא וְאַחְבָּא, וּבִכְרָא וַיִּסְתַּר מִשָּׁה (שמות ג ו).

לִיה בְּרִי בְּכָלָא חָאב, בְּמַחְשְׁבָה דְאֵיחֵי לְבוּשָׁא לְמַחְשְׁבָה סְתִימָא, וּבְמַחְשְׁבָה סְתִימָא, וְדָא הוּא מִיתָה דִּילִיה, דְאַסְתִּלְק מַחְשְׁבָה סְתִימָא דְכָל סְתִימִין מְנָה, דְאֵיחֵי ח"י הַחִי"ם, דְבָאֲתַר דְאֵיחֵי תַמָּן לִית מִיתָה תַמָּן, וְחָאב בְּמַחְשְׁבָה סְתִימָא וְאַשְׁתָּאֵר (דף מב

נִקְרָאִים בָּהּ גְּבוּרוֹת, וּכְשִׁרְוָצָה לַעֲשׂוֹת חֵן וְחֻסְדָּא בְּעוֹלָם, נוֹטִלַת מְחֻסְדָּא, וְכָל הַפִּירוֹת נִכְלָלוֹת בָּהּ, וּנְקִירָאוֹת חֻסְדִּים, וּכְשִׁרְוָצָה לְרַחֵם עַל הָעוֹלָם, נוֹטִלַת מִן הָעַמּוּד הָאֲמֻצְעִי, וְכָל הַפִּירוֹת נִכְלָלוֹת בָּהּ, וּנְקִירָאוֹת רַחֲמִים. וְהָא הִזּוּ הֵיא בְּכָל צַד, גַּם כֵּן בְּמָה נּוֹדַעַת כְּשִׁנוֹטִלַת מִן הָאֲבוֹת? אֵלָא בְּנִקּוּדָהּ. כְּשֶׁהִיא מְנַקְדָּת מִדְּשֵׁל הַקִּמָּה הִיא נוֹטִלַת מְחֻסְדָּא, וּכְשֶׁהִיא מְנַקְדָּת מִדְּשֵׁל שְׁבִי"א הִיא נוֹטִלַת מְגֻבּוּרָה, וּכְשֶׁמְנַקְדָּת מִחֲל"ם הִיא מִדְּשֵׁל הָעַמּוּד הָאֲמֻצְעִי. שֶׁלֹּש הַנִּקּוּדוֹת הִלּוּ הֵן מִים וְאֵשׁ וְרוּחַ.

אֵי הֶבֶל אֲחִי, אֵי הֶבֶל אֲחִי, בָּא וְרָאָה, שְׁתֵּי אוֹתוֹת אֵלוּ שֶׁהִסְתַּלְקוּ מִמֶּנּוּ, שְׁבִהֵן חֻטָּא, גְּרָמוּ לוֹ מִיתָה. א' אֲמוֹן מְפֻלָּא וּמְכוּסָה, י' מַחְשְׁבָה. אֲמַר לוֹ רַבִּי אֲלַעֲזָר אָבָא, וְהִרִי כְּמָה מַחְשְׁבוֹת הַשְׂכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה נִקְרָאוֹת מַחְשְׁבָה, חֲכָמָה הָעֲלִינָה נִקְרָאוֹת מַחְשְׁבָה, וְלַמַּעֲלָה לְמַעֲלָה מַחְשְׁבָה, וְלַמַּעֲלָה מִכָּלִם מַחְשְׁבָה, שְׁאִין לְמַעֲלָה מִמֶּנָּה, וְהִיא נִסְתַּרְתָּ שֶׁל כָּל הַנִּסְתַּרִּים, עֲלִינָה שֶׁל כָּל הָעֲלִינִים, אִם תֹּאמַר שֶׁעוֹלָה מַחְשְׁבוֹתוֹ שֶׁל אָדָם לָשֵׁם? לֹא, שֶׁהִרִי נֹאמַר בּוֹ וְאִירָא כִי עִירוֹם אֲנָכִי וְאַחְבָּא, שֶׁהִרִי עִירוֹם מֵרָאָה שֶׁהִתְפָּשֵׁט מְלִבוּשׁוֹ, וּמִשּׁוֹם זֶה נֹאמַר בְּאַבָּא וְאַחְבָּא, וּבִכְבִּי וַיִּסְתַּר מִשָּׁה.

לֵב בְּנִי, בְּכָל הוּא חֻטָּא, בְּמַחְשְׁבָה שֶׁהִיא לְבוּשׁ לְמַחְשְׁבָה הַנִּסְתַּרְתָּ, וּבְמַחְשְׁבָה הַנִּסְתַּרְתָּ, וְזוֹ הִיתָה הַמִּיתָה שֶׁלּוֹ, שֶׁהִסְתַּלְקָה הַמַּחְשְׁבָה הַנִּסְתַּרְתָּ שֶׁל כָּל הַנִּסְתַּרִּים מִמֶּנּוּ, שֶׁהוּא ח"י הַחִי"ם, שְׁבִימָקוֹם שֶׁהוּא שֵׁם אֵין שֵׁם מִיתָה, וְחֻטָּא בְּמַחְשְׁבָה הַנִּסְתַּרְתָּ וְנִשְׁאָר עִירוֹם מִמֶּנָּה.

ע"א) עִירוֹם מִינָהּ, מִכָּל מָה דְלַעֲיִלָא מִן אֵימָא עֲלָאָה דְאֵיחֵי תְשׁוּבָה חָאב, וְאַסְתִּלְקוּ מִגְּנִיה, וְאֵי לֹאוּ דְקָמַת עֲמִיָּה תְשׁוּבָה וְגִלַת עֲמִיָּה, הוּא אַתְאָבִיד מִכָּל וְכָל, וּבִגִּין דָּא (תהלים קל א) אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר י"ה אֲדִנִּי מִי יַעֲמוּד, מִי יַעֲמוּד וְדָאִי, וּבִגִּין דָּא וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אֲמַכֶּם (ישעיהו נ א), הֵהִיא דְאַתְמַר בָּהּ (דברים כב ו) שְׁלַח תִּשְׁלַח אֶת הָאֵם, אֶת לְאִסְגָּאָה שְׂכִינְתָא תַתָּאָה עֲמָה. וְעֲלָאָה קָמַת בְּאָדָם, וְאֵימָא תַתָּאָה בְּהֶבֶל, דְחוּבָא דְאָדָם רַב הוּא מִדְּהֶבֶל, וּבִגִּין דָּא בְּרִי א"י מִן אֵהִי"ה, אֵיחֵי א"י דְחֵב בִּיה הֶבֶל, וְאַסְתִּלְקוּ וְאַשְׁתָּאֲרַת (תהלים קל א) ה"ה, וּבִגִּין דָּא א"י הֶבֶל אֲחִי, וְאֵיחֵי א"י מִן אֲדִנִּי, וְאַשְׁתָּאֲרַר ד"ן מִן אֲדִנִּי, חוּבָא דְאָדָם גְּרָם דְאַסְתִּלְק י"ו מִן יְהו"ה, וְאַשְׁתָּאֲרַר ה"ה.

לִיה אָבָא וְהָא י"ו הוּא לִיה לְמַחְשׁוֹ ו"י, אֲמַר לִיה בְּרִי וְדָאִי דָּא רְזָא דְחֵב בְּמַחְשְׁבָה עֲלָאָה, דְאַסְתִּלְק י' מִן א, וְאַשְׁתָּאֲרַת ו"י, בִּגִין דְאַסְתִּלְק מִתַּמָּן עֲלַת הָעֲלוֹת דְאֵיחֵי מַחְשְׁבָה סְתִימָא בָּאֵת י' מִן א, דְלִית יְחוּדָא מִמֶּנָּה, וְהָכָא רְזָא דְלָא אַתְגַּלְיָא עַד הַשְׁתָּא, וְדָא אֵיחֵי כִי יָדַע שְׁמִי יִקְרָאֲנִי וְאַעֲנֶהוּ (תהלים צא יד), שֵׁם י', דְלִית לַעֲיִלָא מְנָה כָּלָל, אֵלָא הֵהוּא דְבָרָא כָּלָא, וְלִית מָאן דְבָרָא לִיה, דְאִית בּוֹרָא דְאַתְפָּרִי, כְּגוֹן מֵיָא דְאֵיחֵי בְּרָא לַעֲשִׁבִים וְגִדְל לֹון וְאֵיחֵי אַתְפָּרִי, אָבֶל הָאִי בְּרָא וְלָא אַתְפָּרִי, אֵיחֵי דְלִית אֶל"ה לַעֲיִלָא מְנָה.

לִיה אָבָא מֵאִי או"י הו"י, אֲמַר לִיה בְּרִי הָאִי אֵיחֵי פִד אֲסְתִּלְק א מִן אֵהִי"ה, עִם י"ו מִן יְהו"ה, אַתְעָבִיד או"י, אֲמַר לִיה, אֵי הָכִי הָאִי א דְתַמָּן ו"י לַעֲיִלָא מִן א' מִן אֵהִי"ה אֵיחֵי, וּמִכָּל שְׁמֵהּ,

מִכָּל מָה שְׁלַמְעָלָה מִן הָאֵם הָעֲלִינָה, שֶׁהִיא תְשׁוּבָה, הוּא חֻטָּא, וְהִסְתַּלְקוּ מִמֶּנּוּ, וְאִם לֹא שְׁעֻמְדָה עֲמֹו תְשׁוּבָה וְגִלַתָּה עֲמֹו, הִיָּה נֹאבִיד מִכָּל וְכָל, וּמִשּׁוֹם זֶה אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה אֲדִנִּי מִי יַעֲמוּד, מִי יַעֲמוּד וְדָאִי, וּמִשּׁוֹם זֶה וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אֲמַכֶּם, אוֹתָהּ שְׁנֹאמַר בָּהּ שְׁלַח תִּשְׁלַח אֶת הָאֵם, אֶת לְרַבּוֹת שְׂכִינָה תַחְתּוֹנָה עֲמָה. הָעֲלִינָה עֲמָה עִם אָדָם, וְהָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה עִם הֶבֶל, שְׁחֻטָּאוֹ שֶׁל אָדָם הִיָּה גְדוֹל מִשֵּׁל הֶבֶל, וּמִשּׁוֹם זֶה, בְּנִי, א"י מִן אֵהִי"ה, הוּא א"י שְׁחֻטָּא בּוֹ הֶבֶל אֲחִי, וְהִסְתַּלְקוּ, וְנִשְׁאָר (תהלים קל א) ה"ה, וּמִשּׁוֹם זֶה א"י הֶבֶל אֲחִי, וְהוּא א"י מִן אֲדִנִּי, וְנִשְׁאָר ד"ן מִן אֲדִנִּי, הַחֻטָּא שְׁגָרָם אָדָם שֶׁהִסְתַּלְק י"ו מִן יְהו"ה, וְנִשְׁאָר ה"ה.

לֵב בְּנִי, אָבָא, וְהִרִי י"ו הִיָּה לוֹ לְהִיֹּת ו"י? אֲמַר לֵב בְּנִי, וְדָאִי זֶה לֵב שְׁחֻטָּא בְּמַחְשְׁבָה הָעֲלִינָה, שֶׁהִסְתַּלְק י' מִן א' וְנִשְׁאָרָה ו"י, מִשּׁוֹם שֶׁהִסְתַּלְק מִשֵּׁם עֲלַת הָעֲלוֹת, שֶׁהוּא מַחְשְׁבָה סְתִימָה בָּאוֹת י' מִן א', שְׁאִין יְחוּד (תהלים קל א) מִמֶּנּוּ, וְכָאן סוּר שְׁלֹא תִתְּגַלֶּה עַד עַכְשָׁו, וְהוּא כִי יָדַע שְׁמִי יִקְרָאֲנִי וְאַעֲנֶהוּ, שֵׁם י' שְׁאִין לְמַעֲלָה מִמֶּנּוּ כָּלָל, אֵלָא אוֹתוֹ שְׁבָרָא הֶבֶל, וְאֵין מִי שְׁבָרָא אוֹתוֹ, שִׁישׁ בּוֹרָא שְׁבָרָא, כְּמוֹ מִים שֶׁהוּא בּוֹרָא אֶת הָעֲשָׁבִים וּמִגְדֵּל אוֹתָם וְהוּא נִבְרָא, אָבֶל זֶה בְּרָא וְלָא נִבְרָא, הוּא שְׁאִין אֶלֹ"ה לְמַעֲלָה מִמֶּנּוּ. לֵב בְּנִי, אָבָא, מָה זֶה או"י הו"י? אֲמַר לֵב בְּנִי, זֶהוּ כְּשֶׁהִסְתַּלְק א מִן אֵהִי"ה, עִם י"ו מִן יְהו"ה נִשְׁעָה או"י. אֲמַר לֵב

אמר ליה ברי אית א' דאיהי בדיוקנא דא יו"ד,
י' לעילא ו' באמצע ד' לתתא, ודא א' מן
אהי"ה, א' מן אדנ"י, אבל האי א סופה
פתחלתה ותחלתה כסופה, ובה אמר עלת
העלות אני ראשון ואני אחרון (ישעיהו מד
ט), ובאת ו' דאמצעיתא ומפלעדי אין אלהי"ם.
למה הא ודאי אתגליא לי מה דלא
ידענא עד השתא, ולא עתיד לאתגליא
עד יומין דיימי מלכא משיחא, אמר ליה אי
הכי אשתמודע דאית אדם קדמון לכל
קדומים, ואית אדם אחרא, אמר ליה הכי
הוא ודאי, אדם דברא ליה עלת העלות
בדיוקנא דיליה סתים וגניז, האי גרם דאסתלק
עלת העלות, אדם תניינא חאב במחשבה,
ואדם תליתאה חאב במעשה, דתלת אדם
אינון, אדם דבריא, אדם דיצירה, אדם
דעשיה, דלאו כל חובין שוין.
למה ברי עם כל דא הוה ה' קיימא קמיה
דאדם, בתר דאתו ערב רב ועבדו ית
עגלא, גרמו דאסתלק ה' לגבי ו"י, ואתעביד
הו"י, ומאן גרם דא, הו"י גוי חוטא (ישעיהו א
ד), ואשתארת ה' בתראה יחידה, הדא הוא
דכתיב (איכה א) איכה ישבה בדד, דבקדמיתא
ותלכנה שתייהן (רות א יט) ה"ה, לבתר אסתלקת
ה' עלאה, אשתארת ה' תתאה בתראה יחידה,
בתר דאתערבו טוב עם רע, מה דאפריש
קודשא בריך הוא, הדא הוא דכתיב (בראשית א
ד) ויבדל אלהי"ם בין האור ובין החשך, גרמו
דגלת שכינתא ואתערבת בין אומין דעלמא,
בגלותא, בגלותא, בזהו זמנא נחית קודשא
ברוך הוא בכל אתווי דאסתלקו בגלותא, הדא

אם כן, הא' הו"י ששם ו"י למעלה
מן א', מן אהי"ה היא, ומפל
השמות. אמר לב' בני, יש א
שהיא בדמות לב' יו"ד, י'
למעלה ו' באמצע ד' למטה, וזו
א' מן אהי"ה, א' מן אדנ"י, אבל
הא' הזו, סופה פתחלתה,
ותחלתה כסופה, ובה אמר עלת
העלות אני ראשון ואני אחרון,
ובאת ו' של האמצע ומפלעדי
אין אלהי"ם.
לב' הרי ודאי התגלה לי
מה שלא ידעתי עד עכשו ולא
עתיד להתגלות עד הימים שיבא
מלך המשיח. אמר לב' אם כן,
נודע שיש אדם קדמון לכל
קדומים, ויש אדם אחר. אמר לב'
בני, כן הוא ודאי, האדם שברא
אותו עלת העלות בדמותו, סתום
וגנוז, זה גרם שהסתלק עלת
העלות. אדם השני חטא
במחשבה, ואדם שלישי חטא
במעשה, ששלשה אדם הם, אדם
של בריאה, אדם של יצירה,
ואדם של עשיה, שאין כל
החטאים שווים.
לב' בני, עם כל זה היתה
ה' עומדת לפני אדם, אחר שבאו
ערב רב ועשו את העגל, גרמו
שהסתלק ה' לו"י ונעשתה הו"י,
ומי גרם את זה? הו"י גוי חוטא,
ונשארה ה' אחרונה יחידה. זהו
שכתוב איכה ישבה בדד,
שפתחלה ותלכנה שתייהן, ה"ה,
אחר כן הסתלקה ה' העליונה,
ונשארה ה' התחתונה יחידה.
אחר שהתערבו טוב עם רע, מה
שהפריד הקדוש ברוך הוא, זהו
שכתוב ויבדל אלהי"ם בין האור
ובין החשך, גרמו שגלתה שכינה
והתערבה בין האמות של העולם
והאמות (שמות יג יט) ושומרת
אותם (שמות יג יט) בגלות. באותו

הוא דכתיב (ישעיהו מב ח) אני יהו"ה הוא שמי
ובכודי לאחר לא אתן וכו'. (דף מב ע"ב)
תקונא ע"הי. ד' ו' ע"ה
לב' ברא אלהי"ם, אלהי"ם מ"י אל"ה,
עליה אתמר (ישעיהו מ כו) שאו מרום
עיניכם וראו מי ברא אל"ה.
לב' נחתו תמן תרין סבין, ואמרין
אתעסקנא במה דהויתין ואנן לא
הוינן. ודא ב' תרין ראשית.
לב' סבא עלאה קא נחית בינייהו, אמר הא
אנן חד, ותלת הוינן וכענ אנן חד,
אלהי"ם ודאי מ"י ברא אלה, מ"י ברא באלין
תלת, ואיהי רביעאה, ושביעאה,
לב' אינון שית סבין, ומאן ניהו את
השמים, ואת הארץ, הא אנן שבעה
ותלת גניזין עלייהו.
לב' שבעה סבין וכת שבת יחידה לקבליהו
שבעה, ובגין דא הא אנן שבעה
שבועות, חד עוליקא הוה מזנב אבתרייהו.
לב' סבין אערעו בבוצינא קדישא וחברוי,
אמרו ליה רבי רבי, אנת וחברך
אשפתון חד עוליקא דאיהו בארחא מזנב
אבתריכו.
לב' לון, אערענא במשריין סגיאי דהו"ו קא
אתיין לב' רבא דחויא, ואנון משריין
דמלאכין דנחתין מזרין לקבלא צלותין,
לב' טרא דחמשין אתון דמיחדין ישראל בכל
יומא, דבהון וחמושים עלו בני ישראל מארץ
מצרים (שמות יג יט), דמלאכין דנחתין לאגחא
קרבא, דקא ממנן על צלותין, פלהו הוה נחתין
בתוקפא דגבורה, פד נצחין לחויא, וכמה חילין דיליה דקא

זמן יורד הקדוש ברוך הוא בכל
אותיותיו שהסתלקו בגלות. זהו
שכתוב אני יהו"ה הוא שמי
ובכודי לאחר לא אתן כו'.
לב' ע"הי. ד' ו' ע"ה
לב' ברא אלהי"ם, אלהי"ם
מ"י אל"ה, עליו נאמר שאו מרום
עיניכם וראו מ"י ברא אל"ה.
לב' ירדו שם שני זקנים,
ואומרים התעלנו במה
שהיינו, ואנו לא היינו (שמות יג יט),
וזה ב' שני ראשית.
לב' הזקן העליון ירד ביניהם.
אמר הרי אנו אחד ושלש היינו,
וכעת אנו אחד, אלהי"ם ודאי,
מ"י ברא אל"ה, מי ברא באלו
השלש, והיא רביעית ושביעית
(שמות יג יט) ואתה חוטא
עליהם.
לב' הם ששה זקנים, ומי
הם? את השמים ואת הארץ, הרי
אנו שבעה, ושלשה גנוזים
עליהם.
לב' הזקנים הללו וכת, שבת
יחידה כנגדם שבעה, ומשום זה
הרי אנו שבעה שבועות, עלם
אחד היה מזנב אחריהם.
לב' הזקנים פגשו את המנוחה
הקדושה וחבריו, אמרו לב' רבי
רבי, אתה וחברך מצאתם עלם
אחד שהוא בדרך מזנב אחרים?
לב' להם פגשנו מחנות רבים
שהיו באים מהקרב של הנחש,
והם מחנות המלאכים שיורדים
מזרזים לקבל תפלות, לב' של
חמשים האותיות שבהן מיחדים
ישראל בכל יום, שבהם וחמשים
עלו בני ישראל מארץ מצרים,
שהמלאכים שיורדים לערוך
הקרב, שממנים על תפלות, כלם
היו יורדים (שמות יג יט) בתוך הגבורה,

רָדְפִין אֶבְתְּרִייהוּ, בְּכֶמָה חֹבִין דִּישְׂרָאֵל,
וְאִינוּן מְאָרִי צְלוֹתִין, וּמִסְתַּפְּלִין בְּשֵׁם יְהוָה
דְּאֵיהִי בִנְהָ, דְנִחְתָּא עֲלֵיהוּ בְתוּקָפָא דְגְבוּרָה,
פְּלֹהוּ נַפְלִין מִיּוֹמֵיהוּ, וְאַתְקִיִּים בְּהוּ סוּס
וְרִכְבּוֹ רָמָה בֵּים (שם טו א), דָּא יֵם נ' שְׁעָרֵי בִנְהָ,
חֲמִשִּׁין אַתּוּן דְקִרְיַת שְׁמַע.

וְלִיהַּ וּלְחִבְרִיא הָיָה לָכֵן לַעֲיִנָּא
 לְאַסְתָּפְלָא בְּתַר הַהוּא דְּמִזְנֵב בְּתַר
 צְלוּתִין דְּאִינוּן חֲלָשִׁין, וְלִית לֹוּן רִשּׁוֹ לְסַלְקָא
 עִם אֲחֵרִין וּלְפָרְחָא עֲמֵהוּן לַעֲיִלָּא, וּבְגִין
 אִינוּן צְלוּתִין חֲלָשִׁין אֲתָמֵר (דְּבָרִים כ"ה י"ח) וְיִזְנֵב בְּ
 כָּל הַנְּשָׁלִים אַחֲרֵי, (יִשְׁעִיָּה י"א ו') דְּנַעַר קָטָן נוֹהֵג
 בָּם.

[illegible]

נחמתי דעני איהו שכינתא, מאן עני דא
צדיק, והאי צלותא אתקריאת עקב
לגבי צלותין אמרנן, ובגינה אתמר אפילו
נחש פרוץ על עקבו לא יפסיק, א על גב
דסחיר לה להאי נקודה דאיהי קוצא דאת ד',
בכמה חובין לאולפא ק יגורא על בנוי
דשכינתא, לא יפסיק לההיא נקודה, דאם
יפסיק, בגינה אסתלק קוצא מן ד' מן אחד,
ואשתאר אחר, דאיהו נחש פרוץ בעקבו,
דבגין חוץ לא יפסיק, ולא אסתלק קוצא
דאת ד' מן אחד, אבל בגין עקרב אסתלק,

כְּשֶׁמָצְא חַיִּים אֶת הַנֶּחֱשׁ, וְכִמָּה
חַיִּלוֹת שְׁלוֹ שְׂוֹדֵפִים אַחֲרֵיהֶם,
בְּכֹמֶה חֲטָאִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְהֵם
בְּעֵלֵי תַפְלוֹת, וּמִסְתַּכְּלִים בְּשֵׁם
יְהוָה שֶׁהָיָא בִּינָה, שְׂוִירֹת
עֲלֵיהֶם בְּתֻקֵּי הַגְּבוּרָה, כָּלֵם
נוֹפְלִים מִקְיָיֵמָם, וּמִתְקַסֵּם בָּהֶם
סוֹס וּרְכָבוֹ רָמָה בָּיִם, זֶה יִם, נ'
שְׁעָרֵי בִּינָה, חֲמִשִּׁים הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל
קִרְיַת שְׁמוֹ.

וְלֹא יִלְחָבוּם הָיָה לָכֶם
לְעֵיץ לְהִסְתַּפֵּל אַחֵר אוֹתוֹ שְׁמוֹנֶה
אֲחֵר הַתְּפִלוֹת שֶׁל אוֹתָם שֶׁהֵם
חֲלֹשׁוֹת, וְאֵין לָהֶן רִשּׁוֹת לַעֲלוֹת
עִם הָאֲחֵרוֹת וּלְפָרֹחַ עִמָּן לַמַּעֲלָה,
וּבִשְׁבִיל אוֹתָן תְּפִלוֹת הַחֲלֹשׁוֹת,
נֶאֱמַר וַיִּזְנוּ בְּךָ כָּל הַנְּחָשִׁים
אֲחֵרִיד, שְׁנַעַר קִטָּן נוֹהֵג בָּם.
עֲשֵׂה הָעֶשֶׂר עוֹלִים בִּיּוֹד הָיָה
וְאִ"ו ה"י, וּלְכָל אֶחָד יֵשׁ אֶת
תְּפִלָּתוֹ, וְאֵם חֶסֶד אֶחָד מֵהֶם,
אֶפְלוּ אַחֲרוֹן, לֹא עוֹלָה הַתְּפִלָּה
שְׁלוֹ עִמּוֹ, מִשּׁוּם שֶׁהוּא עֵנִי, וְאֵין
לוֹ רִשּׁוֹת לְהַעֲלוֹת תְּפִלָּתוֹ עִם
הָאֲחֵרִים, כִּד הַתְּפִלוֹת מִשְׁעַבְכּוֹת
לַעֲלוֹת, עַל שְׁאוֹתָהּ תְּפִלָּה שֶׁל
הָעֵנִי עוֹלָה, וּמִשּׁוּם זֶה הַתְּפִלָּה
לְעֵנִי כִי יַעֲטֹף, שְׁכֵלָם מִתְּחִלָּה
בְּגִלְגָּלָה, עַד שֶׁהָיָה עוֹלָה עִמָּהֶם,
שְׁאִין פְּרֻד בָּה מֵהֶם.

וְהָעֵי הָיָא שְׂכִינָהּ מִי
הַעֲנִי? זֶה צָדִיק, וְהַתְּפִלָּה הַזֹּאת
נִקְרָאת עֶקֶב, אֵל הַתְּפִלוֹת
הָאַחֲרוֹת, וּבִגְלִלָה נֹאמַר אִפְלוּ
נַחֲשׁ כְּרוּךְ עַל עֶקְבוֹ לֹא יִפְסִיק,
אֵף עַל גֵּב שֶׁאוֹכֵב אֶת הַקֶּדֶה הַזֶּה
שֶׁהִיא הַקֶּבֶץ שֶׁל אוֹת ד', בְּכִמָּה
חֲטָאִים לִלְמַד קִטְרוּרִיא עַל בְּנֵי
הַשְּׂכִינָה, לֹא יִפְסִיק אֶת אוֹתָהּ
קֶדֶה, שֶׁאֵם יִפְסִיק, בִּגְלִלָה
מִסְתַּלֵּק הַקֶּבֶץ מִן ד' מִן אַחֵד,
וְנִשְׁאָר אַחֵר, שֶׁהוּא נַחֲשׁ כְּרוּךְ
בְּעֶקְבוֹ, שֶׁבִּגְלִל הַנַּחֲשׁ לֹא יִפְסִיק,
וְלֹא מִסְתַּלֵּק הַקֶּבֶץ שֶׁל הָאוֹת ד'

וְאֵיהוּ פֹסֵק, וּבֵרַח מְנִיָּה, הִדָּא הוּא דְּכֶתִיב (בראשית לט יב) וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בִּידֵהּ וַיִּנָּס וַיֵּצֵא חֲחוּצָה.

הָבִי הָא עוֹלִימָא דְקָא אֲזַדְמֵן לְגַבְיִיהוּ,
מְחַמֵּר אַחֵר בְּעִירָן, אֲמַר לֹון מַהוּ
וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בִּידָהּ, אֲלֵא עֲקָרְב אִיהִי עֲקָר
ב', דְּעֵקֶרֶת בֵּיתָא דְשְׂכִינְתָּא, וְדֵא אִיהוּ בְּגָדוֹ
דְּחִוּיָא דְעֵבֻדָּה זֹרָה, כִּד חִוּיָא אֲתִיָּא
לְאַתְחֻבְרָא עִם אָדָם יִשְׁן, דְּאֲמַרְת
שְׂכֵכְהָ עֲמִי, חֲצוּפָה זֹנָה, אֲתֹמַר בָּאוּת
בְּרִית וִינֵס וַיֵּצֵא הַחוּצָה.

[illegible]

וְלִיָּהּ מָאן אַנְתָּ, אָמַר לוֹן אֲנִי אִיהוּ
בְּרֵא דְנוּנָא חֲדָא, דְּשֵׁט בִּימָא
רַבְרָבָא, וּבִלַּע כָּל נוּנִין דִּימָא וַאֲפִיק לַהוּן
חַיִּים לְבָר, וְלִזְמַנִּין אִיהוּ נָפִיק בִּיבְשָׁתָא,
לְקִיּוּמָא בִּיהּ (בראשית מח טז), וְיַדְגּוּ לְרֹב בְּקָרִב
הָאָרֶץ, תְּוֹוְהוּ, אָמְרוּ לִיָּהּ, בְּתַר דְּלִית רַעוּתָךְ
לְגַלְלָא מָאן אַנְתָּ וּבְרֵא דְמָאן אַנְתָּ, מָאן
אִיהוּ? אֲתַר דְּדוּכְתָךְ, אָמַר לוֹן
אֲתַר דְּדוּכְתִּי אִיהוּ מְגַדְלָא חֲדָא דְפָרַח
בְּאוּרֵא תְּוֹוְהוּ.

מִן אֶחָד, אָבֵל בְּשִׁבִּיל עֶקֶב מִסְתַּלֵּק
וְהוּא פֹסֵק, וּבֹרֵחַ מִמֶּנּוּ. זֶהוּ שְׂתוּבָה
וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בִּידָהּ וַיֵּנֶס וַיֵּצֵא הַחוּצָה.
□ כִּן כָּף הָרִי הָעֵלֶם הוֹדְמָן לָהֶם, מִחֲמַר
אֲחֵר הַבְּהֻמּוֹת. אָמַר לָהֶם מָה זֶה וַיַּעֲזֹב
בְּגָדוֹ בִּידָהּ? אֵלֹא עֶקֶב הוּא עֶקֶר ב',
שֶׁעָקְרָה אֶת בֵּית הַשְּׂכִינָה, וְזֶהוּ בְּגָדוֹ
שֶׁל הַנֶּחֱשׁ, שֶׁל עֲבוּדָה זָרָה, כְּשֶׁהִנָּחַשׁ
בָּא לְהִתְחַבֵּר עִם גּוֹף אָדָם לְשָׁן,
שְׁאוּמֶרֶת שִׁכְבָּה עִמִּי, תְּצוּפָה זֹנָה,
נֹאמֵר בָּאוֹת בְּרִית וַיֵּנֶס וַיֵּצֵא הַחוּצָה.
(ב' נ"א), וּמִשּׁוֹם זֶה, אֶפְלוּ נֶחֱשׁ כְּרוּף
עַל עֶקְבוֹ לֹא יִפְסִיק, אֲף עַל גֵּב שִׁמְשֹׁמֵר
אֶת אוֹתָהּ נִקְדָּה שֶׁל אוֹת ד', לֹא יִפְסִיק,
שֶׁאִם יִפְסִיק, בְּגִלְלוֹ מִסְתַּלֵּק הֵן מִד'
שֶׁל אֶחָד, וְנִשְׁאַר אֲחֵר, שֶׁהוּא נֶחֱשׁ
כְּרוּף, מִשּׁוֹם שֶׁנֶּחֱשׁ לֹא יִפְסִיק וְלֹא
הַסְתַּלֵּק, וְהוּא פֹסֵק וּבֹרֵחַ מִמֶּנּוּ,
אָבֵל עֶקֶב יִפְסִיק, כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה יוֹסֵף
□ דִּיק. זֶהוּ שְׂתוּבָה וַיֵּנֶס בְּגָדוֹ אֲצִלָּהּ
וַיֵּנֶס וכו'. בֵּין כָּף הָרִי הָעֵלֶם הוֹדְמָן
אֵלֵיהֶם מִחֲמַר אֲחֵר הַבְּהֻמּוֹת, אָמַר
לָהֶם מָה זֶה וַיֵּנֶס בְּגָדוֹ אֲצִלָּהּ וכו'?
אֵלֹא עֶקֶב עֶקֶר ב', שֶׁעָקְרָה אֶת בֵּית
הַשְּׂכִינָה. כְּשֶׁרוּצָה לְהִתְחַבֵּר עִם
□ דִּיקִים, כְּרוּף לְהִפָּסֵק מִמֶּנּוּ וְלֹא
יִהְיֶה מִמֶּנּוּ, וְאֶפְלוּ מִן הָעוֹר שְׁלוֹ. לֶךְ
לֶךְ, אוֹמְרִים לְנִזְיָר, סָבִיב סָבִיב, וְלִפְרֶם
אֶת תַּקְרָר, זֶהוּ שְׂתוּבָה וַיֵּנֶס בְּגָדוֹ
אֲצִלָּהּ, הָעוֹר שֶׁל יֵצֵר הָרַע, וְזֶהוּ בְּגָדוֹ
שֶׁל הַנֶּחֱשׁ עֲבוּדָה זָרָה, כְּשֶׁהוּא בָּא
לְהִתְחַבֵּר עִם □ דִּיקִים וְאִמְרָה שִׁכְבָּה
עִמִּי, תְּצוּפָה זֹנָה, נֹאמֵר בָּאוֹת בְּרִית
וַיֵּנֶס וַיֵּצֵא הַחוּצָה).

וַיֹּאמֶר לֵאמֹר מִי אַתָּה? אָמַר לָהֶם אֲנִי
הוּא בֶן שָׁל דָּג אַחֵר שֶׁשֵּׁט בֵּין הַגְּדֹל.
וּבֹלֵעַ כָּל דָּגֵי הַיָּם, וּמוֹצִיא אוֹתָם חַיִּים
הַחוּצָה, וּלְפָעִמִּים הוּא יוֹצֵא בִּכְשֶׁה
לָקִים בוֹ, וַיִּדְּגוּ לְרֹב בְּקֶרֶב הָאֲלֵ.
תִּמְהוּ. אָמְרוּ לֵאמֹר אַחֵר שְׂאִין בְּרִצּוֹנָה
גְּלוֹת מִי אַתָּה וּכְנֹ שֶׁל מִי אַתָּה, מִי
הוּא (מַה הוּא) אֶתֶר שֶׁל מְקוֹמָךְ? אָמַר
לָהֶם אֶתֶר מְקוֹמִי הוּא מְגִדָּל אַחֵד
שְׂפֹרַח בְּאוֹר. תִּמְהוּ.

יָן דָּא כְּרוּזָא כְּרִיז, כְּמָה גְבִירִין, כְּמָה מְאָרִי
תְּרִיסִין, אֶתְכַּנְשׁוּ בְּבִי מְדֻרְשָׁא, לְאַגְחָא
קֶרְבָּא עִם חֲוִיא בְּגִינָה, וְכְמָה תְּרִיסִין אֶתְעֵבִידוּ
פְּסָקוֹת בְּגִינָה דְּבִרְתָּא דְּמִלְכָּא, וּיְפִן כַּה וְכַה
וְיִרְא פִּי אִין אִישׁ (שְׁמוֹת ב יב), לִית בְּהוֹן דְּקָטִיל
לְחֲוִיא, עַד דִּי יִתִּי הֵהוּא דְּאֶתְמַר בִּיה וּיְפִן כַּה
וְכַה וַיֵּן אֶת הַמְּצָרִי, וּבְגִין דָּא אֶתְמַר (בְּרֵאשִׁית
מט י) עַד כִּי יבֹא שׁוּל"ה, שׁוּל"ה מִשׁ"ה, דְּאִיּוּ

פְּמָה זֶה הַכְרֹז מִכְרֹז **ש**ֶׁ
גְּבוּרִים כְּמָה בְּעֵלֵי מְגִנִּים הִתְכַּנְּסוּ
בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ לַעֲרוֹךְ קֶרֶב עִם
הַנָּחֵשׁ בְּשִׁבְלֵהָ, וְכָמָּה מְגִנִּים
נִעְשׂוּ פְסָקוֹת בְּשִׁבְלֵי בֵּית הַמֶּלֶךְ,
וַיִּפֶּן כֹּה וְכֹה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ
(שְׂמוֹת יב), אֵין בָּהֶם שְׁהוֹרֵג אֶת
הַנָּחֵשׁ עַד שֶׁיָּבֵא הֵוא שְׁנֵאמַר
בּוֹ וַיִּפֶּן כֹּה וְכֹה וַיֵּרָא אֶת הַמַּצְרִי,
וּמִשּׁוֹם זֶה נֵאמַר עַד כִּי יָבֵא

חֲנֻכָּה זִמְנָא דַּתְעֵבֵר הִהוּא חוּיָא בִּישָׁא מִן
 יִמָּא, שְׁלִיט חוּיָא קִדִּישָׁא, וּבִהִהוּא
 זִמְנָא אֶזְלִין
 אֲנִיּוֹת בְּהִבְטָחָה בִּימָא דְלֹא טְבַעִין, דְּהָא רוּחַ
 סַעְרָה אֲתַעְבֵּר שְׁלִטְנוּתִיהָ מִן יִמָּא דְאוּרִייתָא,
 וּבִהִהוּא זִמְנָא שֵׁם רַמְשׁ וְאִין מְסַפֵּר וגוֹמֵר,
 שֵׁם אֲנִיּוֹת יִהְלִכּוּן לְוִיתָן זֶה יִצְרָתָ לְשַׁחַק
 בּוֹ (תהלים קד כג), וַיְהִי חֲדָי עֲמֵהוּן, הִדָּא הוּא
 דְּכַתִּיב (תהלים מח יד) שִׁיתוּ לַפֶּכֶם לַחִילָה וגוֹמֵר,
 לַחִילָה פְתִיב, וְכֵלָם אֲמִי יִשְׁבְּרוּן לַתָּת אַכְלָב

בַּעֲתוֹ, עַל

בְּשִׁבְלִי בַעֲלָה, שֶׁהוּא הַעֲמֹד
הָאֲמֻצִּי, כּוֹלֵל שֵׁשׁ סְדָרִים.
עֲרֵיתָ נֶאֱמַר אוּ חִזּוֹק בְּמַעֲוִי
יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי, שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי
שְׁנֵי שְׁלוֹמוֹת, אֶחָד בְּעַמּוּד
הָאֲמֻצִּי וְאֶחָד בַּדִּיק, שְׁעֵלִיהֶם
נֶאֱמַר שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחֹק
וְלִקְרוֹב, שְׁבָגְלוֹת נֶאֱמַר בְּעַמּוּד
הָאֲמֻצִּי מְרַחֵק יְהוּ"ה נִרְאֶה לִי,
צִדִּיק קְרוֹב לֵה, וּבִגְלוֹלָה נֶאֱמַר
טוֹב שָׁכֵן קְרוֹב מֵאֵח רַחוּק.
שֶׁנֶּאֱמַר זֶה שִׁמְעוּ הָרִים אֵלֶי
הָאֲבוֹת, אֵת רֵיב יְהוּ"ה זֶה
שָׁכִינָה, שֶׁהִיא רֵיב עִם הָאֲבוֹת,
מִשּׁוּם שֶׁמְרַחֲקִים אוֹתָהּ מִבְּעָלָה,
שֶׁהֵם נִקְרְאוּ אֲמוּרָאִים, וְהָאֲתִינִים
מוֹסְדֵי אֱלֹהִים אֵלֶי הֵם הַתְּנָאִים,
וְאֵלֶי תְּנַאֲרִים אֲיִתְנַאֲרִים בַּהֲפֹק
אוֹתוֹת, וְהֵם נִצָּח וְאוֹד, (דְּקִים)
אֲיִתְנַאֲרִי עוֹלָם, וְהִרֵּא אֵינֶן בַּהֲפֹק
אוֹתוֹת תְּנַאֲרִי, שֶׁמִּסְעֵי לוֹ
בְּגִלּוֹת, וְעָלֶיהָ נֶאֱמַר אֵינֶן מוֹשְׁבֵּךְ
וְשִׁים בַּלַּע קֹדֶה.

[illegible]

יִלְמְדוּ עוֹד וְגוֹמֵר (ירמיה לא לג), וְהוּא נִפְיָק מֵיָא בְּלֵא שְׂשִׂיא וּמַחְלוּקַת וּפְסָק,

בְּהוֹן בְּשִׁית סְדְרֵי מִשְׁנָה, בְּגִין בְּעֵלָה דְאִיהוּ
עֲמוּדָא דְאַמְצִיתָא, כִּלִּיל שִׁית סְדְרִין.

וַעֲלִיָּהוּ אֶתְמַר (ישעיהו כד ה) או יִחְזֹק בְּמַעֲוִי,
יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי, שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי, תִּרְי
שְׁלָמִי, חֵד בְּעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, וְחֵד בְּצַדִּיק,
דְּעִלִּיָּהוּ אֶתְמַר (שם נז ט) שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק
וְלִרְבֹּב, דְּבִגְלוּתָא אֶתְמַר בְּעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא
מִרַחוּק יְהוֹ"ה נִרְאָה לִי (ירמיהו לא ב), צַדִּיק קְרוֹב
לֵה, וּבִגְיָנִיה אֶתְמַר (משלי כד לה) טוֹב שְׁכֵן קְרוֹב
מֵאֵח רַחוּק.

יִן יְהוָה
 דָּא שְׁמַעוּ הָרִים אֲלֵיךְ אֲבָהָן, אֶת רִיב
 יְהוָה דָּא שְׁכִינְתָּא, דְּאֵיחִי רִיב עִם
 אֲבָהָן, בְּגִין דְּמִרְחֻקִין לָהּ מִבְּעֵלָה, דְּאֵינֻן
 אֲתָקְרִאוּ אִמּוּרָאִים, וְהָאֵיתָנִים מוֹסְדֵי אֶרֶץ
 אֲלֵיךְ אֵינֻן תְּנָאִים, וְאֲלֵיךְ תְּנָאִים אֵיתָנִים
 בְּהַפּוּךְ (דף טו ע"א) אֲתוּן, וְאֵינֻן נֹצֵחַ וְהוּד
 אֵיתָנִי עוֹלָם, וְהָאֵיתָן בְּהַפּוּךְ אֲתוּן
 תְּנִי"א דְּמַסִּיעַ לֵיהּ בְּגִלוּתָא, וְעֵלָה
 אֲתָמֵר (במדבר כד כא) אֵיתָן מוֹשֶׁה וְשִׁים בְּלַע
 לָנָה

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁלַח לָנוּ אֶת הַמָּלְאָכִים הַטּוֹבִים וְיִשְׁלַח לָנוּ אֶת הַמָּלְאָכִים הַטּוֹבִים וְיִשְׁלַח לָנוּ אֶת הַמָּלְאָכִים הַטּוֹבִים

טפין טפין זעיר שם זעיר שם, וכמה מחלוקות
 על אליו טפין, ומאן גרים דא, המורים,
 דאתמר בהון כל המורה הלכה בפני רבו חייב
 מיתה, ובגין דא שמעו נא המורים, ובגיניהו
 ויך משה את הַלֵּל בַּמִּצֵּה הוּ פַּעַמִּים, דאם לא
 דמחא בה לא הוּ טרחין ישראל ותנאים
 באמוראין באורייתא דבעל פה דאיהי סלע,
 אלא אתמר בו (שם ח) ודברתם אל הַלֵּל ונתן
 מימיו בלא טורח, ויהיה מתקיים בהון ולא
 ילמדו עוד וגומר (ירמיה לא לג), והוה נפיק מיא בל

בְּגִין דְּשִׁכְנִיתָא דִּאתְמַר בֵּהּ (שם כג כט) הֲלֵא כֹה
דְּבָרֵי פֶאֶשׁ נֶאֱמַר יְהוָה הוּא שְׂרִי בְּפִמְיָהוֹן
דִּישְׂרָאֵל, דֵּאִיהִי אֲוִרִיתָא דְּבַעַל פֶּה, דֵּאִיהִי
סֵלַע ע"ל ס', דֵּאִינוֹן שְׁתֵּין מִכְתּוּת, דְּהִכִּי
אִיהוּ סֵלַע ע"ל ס'.

שְׂכִינָתָא □□ הָיָה נָח עַל טַנְרָא, דְּבָכַל אֲתָר דְּבָעִי
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבְדּוֹ נָס,
שְׂכִינָתָא אֶקְדַּמְתָּ לְהָהוּא אֲתָר, וְכִיּוֹן דְּשְׂכִינָתָא
הָיָה תַּמָּן, לֹא הָיָה לִיָּה לְמַחָאָה בָּלַע, דְּקָלָנָא
הָיָה לְשְׂכִינָתָא דְּהוּת תַּמָּן דְּלֹא הָיָה לִיָּה חִילָא
לְמַיְהֵב מֵיָא, וְדֹא אִיְהוּ עַל אֲשֵׁר לֹא קִדְשְׁתָּם
אוֹתִי (דְּבָרִים לֵב נֹא), יַעֲזֹן לֹא תִּתְּמַנְתָּם בִּי
לְהַקְדִּישְׁנִי (בְּמִדְבָר כ יב), וּבְגִין דָּא אֶסְתַּלַּק
שְׂכִינָתָא מִן תַּלְעַ, דְּאִיְהִי י' מִן מִיטְטְרוּ"ן,
וְאֶשְׁתָּאֵר מִטְטְרוּ"ן יְבִשָּׁה, וְרָזָא דְּמִלָּה בָּלוּ
הַמֵּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְגוֹמֵר
(בְּרֵאשִׁית א ט), אֶחָד אִיְהִי מְלָכוּת, וְתִרְאֵה הִיבִשָּׁה
דָּא סַלַּע מִטְטְרוּ"ן, דְּבִגְיִנְיָה אֲתַמֵּר (שֵׁם ב
כא) תַּלְחָא אַחַת מִלְעוֹתַי וְיִסְגּוֹר בְּשׁוֹר תַּחְתָּנָה,
מֵאִי בְּשׁוֹר, הֵהוּא דְּאֲתַמֵּר בִּיָּה (שֵׁם ו ג) בְּשִׁגְם
הוּא בְּשׁוֹר, וְעַד דְּנַחֲתָ לָהּ לֹא עָלָה תַּלְעַ וְלֹא
יְהִיב מִימּוּזִי.

 דָּאָסְתֵּלֶק הָאִי מְבוּעָא מִתַּמָּן, שְׁלִיטַת
 מָרָה בְּאַתְרָהָא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (שְׁמוּת
 טו כג) וַיָּבֹאוּ מִרְתָּה, וַרְאָא דְמַלְה וַיִּמְרְרוּ אֶת
 חַיֵּיהֶם בַּעֲבוּדָה קָשָׁה וְגוֹמֵר (שֵׁם א יד), דָּא
 קוּשִׁיא, בְּחִמֵּר דָּא קֵל וְחִמֵּר, וְהָא אִיִּקְמוּהוּ.
 וְהָכִי הוּוּ יִשְׂרָאֵל עַד דְּאַחֲזִי לֹון עֲ, הִדָּא
 הוּא דְכְּתִיב (שֵׁם טו כה) וַיִּזְרְהוּ יְהוֹ"ה עֲ
 וַיִּשְׁלַח אֶל הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם, וְדָא עֲ
 הַחַיִּים, דְּאַתְרַבִּי עַל הַהוּא מְבוּעָא דְאִיְהִי
 שְׁכִינְתָּא, י' מְבוּעָא דְאַשְׁקִי לְאַיִלְנָא דְאִיְהוּ ו',
 וְהָאִי עֲ מִהֵלֶךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה דְאִינוּן ה', וַיִּ

הָלֹא כֹה דִּבְרִי כְּאֵשׁ נֶאֱמַר יְהוָה,
הִיָּה שׂוֹרָה בְּפִיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
שֶׁהִיא תוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה, שֶׁהִיא
סֵלֶע, ע"ל ס', שֶׁהֵם שְׁשִׁים
עֶבְרִית, שֶׁכָּךְ הוּא סֵל"ע, ע"ל
ס'.

שְׁשִׁיבִינָה הִיְתָה נִחָה עַל סִלְעַ
שֶׁבְכַל מָקוֹם שָׂרָצָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא לַעֲשׂוֹת נֶס, שְׁכִינָה הַקְדִּימָה
לְאוֹתוֹ מָקוֹם, וְכִינּוֹן שְׁשִׁיבִינָה
הִיְתָה שָׁם, לֹא הָיָה לוֹ לִהְיוֹת
בַּלֵּעַ, שֶׁקְלוּן הָיָה לְשְׁכִינָה
הַיְהִיָּה שָׁם שְׁלֹא הָיָה לוֹ כַח לִתֵּת
מִים, וְהָיָה עַל אֲשֶׁר לֹא קִדְּשָׁתָם
אוֹתִי, יַעַן לֹא הֶאֱמַנְתָּם בִּי
לְהַקְדִּישֵׁנִי, וּמִשּׁוֹם זֶה הִסְתַּלֵּקָה
שְׁכִינָה מִן הַלֵּעַ, שְׁהָיָא י' מִן
מִיטְטְרוֹן, וְנִשְׁאָר מִטְטְרוֹן
בִּשְׁשָׁה, וְסוּד הַדְּבָר הָיוּ הַמִּים
מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מָקוֹם אֶחָד
וְגוֹמֵר, אֶחָד הֵיא מַלְכוּת, וְתִרְאֵה
הַיִּבְשָׁה, זֶה הוּא סִלְעַ, מִטְטְרוֹן,
שֶׁבְשִׁבִּילוֹ נֶאֱמַר וַיִּקַּח אֶת־
מַלְאָכָיו וַיִּסְגֹּר בְּשָׂר תַּחְתָּנָהּ. מֵהַ
זֶה בְּשָׂר? אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ בִּשְׁשָׁם
הוּא בְּשָׂר, וְעַד שֶׁהוֹרִיד אוֹתָהּ,
לֹא עָלָה הַלֵּעַ וְלֹא נָתַן מִיָּמִיו.
וְהַיִּבְשָׁה שֶׁהִסְתַּלַּק הַמַּעֲיָן הָיָה
מִשָּׁם, שְׁלֵטָה מְרֵה בְּמִקְוָמָה, זֶהוּ
שִׁפְתוֹב וַיָּבֹאוּ מִרְתָּה, וְסוּד הַדְּבָר
וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבוּרָה
קָשָׁה וְגוֹמֵר, זֶה קָשָׁיָה, בַּחֲמֹר, זֶה
קֹל וְחֹמֶר, וְהָרִי פִרְשׁוֹהוּ.
וְהָיָה יִשְׂרָאֵל עַד שֶׁהִרְאָה לָהֶם
זֶהוּ שִׁפְתוֹב וַיִּזְרְהוּ יְהוָה עַל
יִשְׂרָאֵל אֶל הַמִּים וַיִּמְתְּקוּ הַמִּים,
וְהָיָה הַחַיִּים, שֶׁהִתְגַּדֵּל עַל אוֹתוֹ
הַמַּעֲיָן, שְׁהָיָה הַשְׁכִּינָה, י' הַמַּעֲיָן
שֶׁמִּשְׁמַשְׁקָהּ אֶת הָאֵילָן שֶׁהָיָה
וְהָיָה הָיָה מִהֲלֹךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת
שָׁנָה שֶׁהָיָה ה', וַיִּמְתְּקוּ הַמִּים זֶה
ה' אַחֲרֹנָה, שֶׁנֶּאֱמַר בַּהּ קִרְאֵן לִי

והאי ע מהלך חמש מאות שנה דאינון ה' וימתקו המים דא ה' פתראה,

וַיֹּאמֶר בּוֹ כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ
אֹכֶלֶת הוּא, שְׁנוּטֵל מִגְבוּרָה
לְשַׂרְף אֶת הָעוֹלָם. י' נַעֲשֶׂה
גִּחְלָת, ו' שְׁלֵהֲבֵת הַגִּחְלָת, ה' ה'

חד חמש ג'ונין, תנינא חמש נהורין דנהרין בהון, ובזמנא דה' עלאה אסתלקת מה' תתאה, איהי אמרה (שיר א ו) אל תראוני שאני שחרחרת, ובזמנא דאיהי נהרא בגוונהא, אתמר בה (בראשית ט טז) וראיתיה לזכר ברית עולם, קמו תנאים נאמוראים דלעילא, ואמרו רבי רבי כמה תיפא קירטא דילך, די סליקת לה עד אין סוף, ונחיתת לה עד אין תכלית.

פמלקדמין ואמר, שמעו הרים את ריב יהוה (מכה ו ב), אמר לון אבהן אבהן

טורין רברבין, שמעו, דהאי אבן דאתגזרת מאלין טורין דלכון, דאיהי כתרא ברישא בלהו, והאיתנים דאיהי כתרא על פלהו, איהי סליקת ריב עליכו, בגין בעלה, דאיהי מבועא סתימא פלע, עד דייתי בעלה לא יהבא מימוי, דהא לישנין אינון כפישין דמחאן בההוא סלע, ולית חד מנייהו דאפיק מינה נביעו, בר מבעה דידע לאמשכא לה.

רבי שמעון ואמר, זכאה איהו מאן דמצלי וידע לסלקא רעותיה לעילא,

דהא פומוי אפיק שמהן, ואצבעוי כתבין רזין, וכד סלקין שמהן (דף ע"ו) מפומוי, כמה עופין פתחין גדפייהו לעילא לקבלא לון, וכמה חיוון דמרפכתא, פלהו מזדמנין לגבייהו לנטלא לון, כל שפן אם שכינתא שריא בצלותיה, ואסתלקת לקודשא בריך הוא, ורזא דמלה אם תשכבון בין שפתים, (תהלים סח יד), אל תקרי אם אלא אם, זכאה איהו מאן דסליק לה בצלותיה דמצלי בשפוי, לעילא לגבי בעלה.

דשחרית סלקא בשמא דאתקרי א"ל, הא"ל הגדול ודאי, בצלותא דמנחה סליקת בשמא דאתקרי אלהים,

האחד חמשה גונים, השני חמשה אורות שמאירים בהם, ובזמן שה' עליונה הסתלקה מה' תחתונה, היא אומרת אל תראוני שאני שחרחרת, ובזמן שהיא מאירה בגוניה, נאמר בה וראיתיה לזכר ברית עולם. קמו תנאים נאמוראים שלמעלה, ואמרו רבי רבי, כמה תקיר הקלע שלך, שהעלית אותה עד אין סוף, והורדת אותה עד אין תכלית.

כמו מקדם ואמר, שמעו הרים את ריב יהוה. אמר להם אבות אבות, הרים גדולים, שמעו, שהאבן הזאת שנגזרה מההרים הללו שלכם, שהיא כתר בראש כלם, והאיתנים, שהיא כתר על כלם, היא מעלה ריב עליכם בשביל בעלה, שהיא מעין נסתר פלע, עד שיבא בעלה לא נותן מימיה, שהרי הלשונות הם כמו פלשים שמכים באותו סלע, ואין אחד מהם שמוציא ממנה נביעה פרט לבעלה שידע למשך אותה.

רבי שמעון ואמר, אשרי הוא מי שמתפלל וידע להעלות רצונו למעלה, שהרי פיו מוציא שמות, ואצבעותיו כותבות סודות, וכשעולים השמות מפיו, כמה עופות פותחים כנפיהם למעלה לקבל אותן, וכמה חיות של המרכבה, כלם מזדמנים אליהם בכדי לל אתם, כל שפן אם שכינה שורה בתפלתו ומתעלה לקדוש ברוך הוא, וסוד הדבך אם תשכבון בין שפתים, אל תקרי אם אלא אם, אשרי הוא מי שמעלה אותה בתפלתו שמתפלל בשפתיו, למעלה אל בעלה.

השחרית עולה בשם שנקרא א"ל, הא"ל הגדול ודאי. בתפלת המנחה עולה בשם

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבוץ העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקנה ובהשתחויה, שנקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבינה. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניה לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינותינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לכל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו כמה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאריז"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרוימם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו כרצונו וכרצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בתכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוזנו במהרה בימינו. ויקוים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארז עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

שנקרא אליהם. בתפלה ערבית
 עולה בשם שנקרא יהוה, וסוד
 הדבר - א"ל אלהים יהוה דבר
 ויקרא ארץ.

ואמרו בעלי המשנה, שצריך
 אדם בתפלתו לשהות שעה אחת
 קדם שמתפלל, ושעה אחת אחר
 שמתפלל, וסוד הדבר - שיששה
 בתפלתו שעה אחת, משום
 שנאמר והאיש משתאה לה
 מקריש, אותו שנאמר בו יהוה
 איש מלחמה, ואחר ששהה אותו
 האיש והתפלל, אם שגורה
 תפלתו בפיו, ודאי התקבלה
 תפלתו.

וסוד הדבר - אדם צריך לשהות
 והאשה להקדים, כמו שנאמר
 אשה כי תזריע וילדה זכר. (וסוד
 הדבר - אשה מורעת תחלה יולדת זכר, ועוד,
 שבשפלנו זכר לנו, וסוד הדבר - שבשפלותו של
 אדם זכור וזכרנו לטובה).

ועוד, אם שגורה תפלתו בפיו,
 הוא סוד ויהי הוא טרם פלה
 לדבר והנה רבקה יוצאת, וסוד
 הדבר - והיה טרם יקראו ואני
 אענה, עוד הם מדברים ואני
 אשמע. אשרי הוא מי שלא מעכב
 את הגבירה מלעלות למלך, שכל
 מי שתפלתו שגורה בפיו בלי
 עכוב, שהוא ממחר את הגבירה
 למלך. או להם לבני אדם שהם
 אטומי לב ועינים, שלא
 משתדלים להפיר בכבוד רבונם,
 לרצות אותו עם שכינתו בכמה
 תחנונים ופיוסים להוריד אותו
 לשכינה, כל שפן לעורר בו אהבה
 אליה, כמו שתקנו הבוחר בעמו
 ישראל באהבה.

ובשעומדים לפניו, צריך לעמוד
 לפניו ביראה. אשרי הם ישראל
 שיוצאים לפנים את רבונם כראוי,
 ולחבר בפיהם בתפלותם שני
 השמות הללו שהם יאהדונה"י,
 שבאותו זמן א"י תקרא ויהוה"י

בצלותא דערבית סליקת בשמא דאתקרי
 יהוה"י, ורזא דמלה אל אלהים יהוה דבר
 ויקרא ארץ (שם נ א).

ואמרו מארי מתניתין, דצריך בר נש
 בצלותיה לשהות שעה אחת קדם
 דמצלי, ושעה אחת לבתר דמצלי, ורזא דמלה
 דישאה בצלותיה שעתיא חדא, בגין
 דאתמר (בראשית כד כא) והאיש משתאה לה
 מקריש, ההוא דאתמר ביה (שמות טו ג) יהוה"י
 איש מלחמה, ולבתר דשאה ליה בר נש וצלי,
 אם שגורה תפלתו בפיו ודאי אתקבל צלותיה.

ורזא דמלה בר נש צריך למשאה ואתתא
 לאקדמא, כמה דאת אמר (ויקרא יב
 ב) אשה כי תזריע וילדה זכר, (ורזא דמלה אשה
 מורעת תחלה יולדת זכר, ועוד (תהלים קלו כג) שבשפלנו זכר לנו,
 ורזא דמלה שבשפלותו של אדם זכור וזכרנו לטובה).

ועוד אם שגורה תפלתו בפיו, איהו רזא ויהי
 הוא טרם פלה לדבר והנה רבקה יוצאת
 (בראשית כד טו), ורזא דמלה והיה טרם יקראו ואני
 אענה, עוד הם מדברים ואני אשמע (ישעיהו סה
 כד), וזכא איהו מאן דלא מעכב מטרוניתא
 לסלקא למלכא, דכל מאן דאיהו צלותיה
 שגורה בפומי בלא עכובא, ההוא ממחר
 מטרוניתא למלכא, ווי לון לבני נשא דאינון
 אטימין לבא ועינין, דלא משתדלין למנדע
 ביקרא דמאריהון לרצויי ליה בשכינתיה,
 בכמה תחנונים ופיוסים, לנחתא ליה לגבי
 שכינתא, כל שפן לאתערא ביה רחימו לגבה,
 כמה דתקינו הבוחר בעמו ישראל באהבה.

וכר קיימין קדמיה, צריך למיקם קדמיה
 בדחילו, וזכאין אינון ישראל הידעין
 לפייסא למאריהון פדקא יאות, ולחברא
 בפומייהו בצלותהון תרין שמיהן אלין דאינון

תפלה קדם למוד האהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי
 אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שנקרבתנו לתורתך ולעבודתך
 עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר
 עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול,
 ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך. ובכן
 יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך,
 ותקשיב אוניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו
 זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוחה. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל
 בחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה
 בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו
 לבל נכשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים
 ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון
 לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (תפלה מהאריז"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים
 דברי בפיה ובצל ידי פסיתיך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם
 ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופורפירא עלאה ולארמון שעל
 מכוננו יושב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור
 הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות
 הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום
 שנברא עד סופו כרצונו וכרצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על
 ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוזנו במהרה בימינו.
 ויקוים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארע עלינו אור ה', ביום
 ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

יאהדונה"י, דבֿה־הוא זמנא א"ז תקרא ויהו"ה יענה (ישעיהו נח א), ויהו"ה הוא ובית דינו, ודא שכינתא (גא ודא סבכתא עלאה ושכינתא) (גא חכמה) עלאה ותתאה, ודא איהו רזא אם תשכבון בין שפתים (תהלים סח יד), דאיהי קרבנא דקודשא בריך הוא, דודאי שכינתא איהי קרבנא דיליה, ובגין דא תקינו צלותא בקרבנא.

יא העולה, העולה ודאי, זפאה איהו מאן דסליק לה לגביה פדקא יאות, דאיהו שאיל בגינה (שיר ח ה) מי זאת עולה, עולה ודאי, מן המדבר, מן המדבר ודאי, דפומי חשיב קודשא בריך הוא פטורא דסיני, ובגין דא מי זאת עולה מן המדבר וגומר.

גא מר (שם ג ו) דא צלותא דשחרית דתקין אברהם דהוא מר, ועוד מלרת מר, (שם א יג) צור המר דודי לי, ודא נצח דסליק לה בימינא, הדא הוא דכתיב (תהלים טז יא) נעימות בימינך נצח, ולבונה דא הוד, דסליק לה בגבורה, מפל אבקת רוכל דא צדיק, דסליק לה בעמודא דאמצעיתא, ואם לא סלקא שכינתא בצלותיה, קרבנא לקודשא בריך הוא, הא כלבא קא נחית למיכל קרבנא דיליה, ווי ליה טב ליה דלא אתברי בעלמא, ועליה אתמר (משלי יט כג) בלא דעת נפש לא טוב.

וכד סלקא שכינתא בצלותיה, פמה חיוון ומרפכתא וגל לי דכורסיא, פלהו יתערוך לגבה פנא ונא בחודה, ופלהו גדפייהו תיחון לקבלא לה, והא אוקמוהו (יחזקאל א יא) ופניהם וכנפיהם ורודות מלמעלה.

יענה, ויהו"ה הוא ובית דינו, ודא שכינה (חו חכמה עליונה ושכינה) (חכמה) עליונה ותחתונה, ודא סוד אם תשכבון בין שפתים, שהיא הקרבן של הקדוש ברוך הוא, שודאי השכינה היא הקרבן שלו, ומשום זה תקנו תפלה בקרבן. יא העולה, העולה ודאי, אשרי הוא מי שמעלה אותה אליו כראוי, שהוא שואל בשבילה מי זאת עולה, עולה ודאי, מן המדבר, מן המדבר ודאי, שפיו חושב הקדוש ברוך הוא כמו הר סיני, ומשום זה מי זאת עולה מן המדבר וגומר.

גא מר, זו תפלת שחרית שתקן אברהם, שהוא מר, ועוד מלרת מר, צור המר דודי לי, וזה נצח, שמעלה אותה בימין. זהו שכתוב נעמות בימינך נצח, ולבונה זה הוד, שמעלה אותה בגבורה. מפל אבקת רוכל, זה צדיק שמעלה אותה בעמוד האמצעי, ואם לא עולה השכינה בתפלתו קרבן לקדוש ברוך הוא, הרי הכלב יורד לאכל את קרבנו, אוי לו, וטוב שלא נכרא בעולם, ועליו נאמר גם בלא דעת נפש לא טוב.

ובשעת שכינה בתפלתו, פמה חיות ומרפכה וגלגלי ה' אפלים יתעוררו אליה בנגון בשמחה, אפלים פנפיהם פתוחות לקבל אותה, והרי פרשוהו ופניהם וכנפיהם פרוות מלמעלה. ובשעת, עולה כמו יונה, וכשירדת, יורדת פנשר, שהיא הגבירה, שלא פוחדת מפל העופות של העולם, ויורדת עם פמה מזונות לבניה. זהו שכתוב פנשר יעיר קנו על גוזליו ירח.

וכד סלקא סלקא פיונה, וכד נחתת נחתת פנשרא, דאיהי מטרוניתא,

מי הם גוזליו? אלו הם ישראל, שהם כמו גוזלים שמצפצפים לה בכמה צפצופים של תפלה, ויורדת אליהם, לכל אחד מורידה לו מזון כראוי לו. למי מורידה מזון של תורה, שהוא מזון הנשמה, למי מורידה מזון הפל, לכל אחד כפי רצונו.

ר אחר אם תשכבון, זו האם העליונה, שהיא תפלת השבת, שצריכים שפתים לקבל אותה בערב שבת, שהיא נשמת כל חי, היא יורדת על ראש צדיק שהוא יום השביעי, לשון למודים קוראים אותו, והיא שורה עליו בין שתי שפתים, שהם נצח והוד. יא הוא פה, (תה) שנפתח בערב שבת לקבל אותה בתפלת השבת, שהיא תפלת השבת נקראת קבלה, וממנה מקבלות כל ה' פירות זה מזה, ובה תפלתו של אדם מקבלת לפני יהו"ה, והיא תפלת עשרת ימי תשובה, והיא עליונה שתקנו בה חמש תפלות ביום הכפורים.

א שבת היא שכינה תחתונה, כלולה משלשה אבות, שהם שלשת הענפים של של שבת, ב"ת יחידה היא נקודה בחלל שלה, והיא חג של כל (שכולל כל) ימים טובים, עליה נאמר היושב על חוג הארץ.

א נשמה יתרה בשבת ובימים טובים ובכל המוספים, היא האם העליונה, תוספת רוח הקדש, תפלה של ששת ימי החול, שלש פעמים בכל יום, היא השכינה התחתונה, הפלל של שמונה עשרה תפלות, שלש פעמים ביום, עולים בששה ימים שמונה עשרה, ועל שמו נקראת תפלת כל פ"ה, בימי החול מביאים לה

דלא דחילת מפל עופין דעלמא, ונחתא בכמה מזונין לבנהא, הדא הוא דכתיב (דברים לב א) פנשר יעיר קנו על גוזליו ירח, (דף מה ע"ב) מאן גוזליו, אלן אינון ישראל, דאינון פגוזלייא מצפצפין לה בכמה צפצופין דצלותא, ונחתת לגביהו, לכל חד נחתא ליה מזונא פדקא יאות ליה, למאן נחתא מזונא דאורייתא דאיהי מזונא דנשמתא, למאן נחתא מזונא דגופא, לכל חד כפום רעותיה.

ר אחר אם תשכבון, דא אימא עלאה, דאיהי צלותא דשבת, דצריכין שפון לקבלא לה בערב שבת, דאיהי נשמת כל חי, איהי נחתא על ראש צדיק דאיהו יום השביעי, לשון למודים קרינן ליה, ואיהי שריא עליה בין תריין שפון דאינון נצח והוד.

יש איהי פה, (גא תח) דא תחא בערב שבת לקבלא לה בהאי צלותא דשבת, דהא צלותא דשבת אתקריאת קבלה, ומינה מקבלין כל ספיראן דין מן דין, ובה צלותא דבר נש מקובלת קדם יהו"ה, ואיהי צלותא דעשרת ימי תשובה, ואיהי ה עלאה, דתקינן בה חמש צלותין ביומא דב' ירי.

א שבת איהי שכינתא תתאה, כלילא מתלת אבהו, דאינון תלת ענפין ת דשבת, ב"ת יחידה איהי נקודה בחלל דילה, ואיהי חג דכל (גא דכליל כל) יומין טבין, עליה אתמר (ישעיהו מ כב) היושב על חוג הארץ.

א נשמתא יתירא בשבת וביומין טבין ובכל מוספין, איהי אימא עלאה, תוספת רוח הקדש, צלותא דשית יומין דחול תלת זמנין בכל יומא, איהי שכינתא תתאה, כללא דתמני סרי צלותין, תלת זמנין ביומא, סלקין בשית יומין ח"י, ועל שמייה אתקרי תפלת כל"ה, ביומין דחול

סלקין בשית יומין ח"י, ועל שמייה אתקרי תפלת כל"ה, ביומין דחול

אֵיִתִּי לָהּ מְזוֹנָא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, אֲבָל בְּשַׁבַּת
וַיּוֹמִין טַבִּין אֵיִתִּי לָהּ מְזוֹנָא עַל יְדֵי דְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, וְוִי לֹא־תִתָּא דֹאֵם. רַנְסַת עַל יְדֵי
שְׁלִיחָא, וְהָא אוּקְמוּהוּ בִּינָה, דֹּאֲתָמֵר (בראשית
ח יא) וְהִנֵּה עֲלָה זֵית טָבַב בְּפִיָּה, וְאִמָּאֵי עֲלָה
זֵית, אֲלֵא אִמְרַת יוֹנָה, רַבּוֹן עֲלָמִין, תְּהֵא מְזוֹנָא
דִּילִי מְסוּרָה בִּידֵךְ וְתֵהָא מְרִירָא פִּלִּית, וְלֹא
תְהֵא מְתוּקָה וּמְסוּרָה בִּיד שְׁלִיחַ, וּשְׁלִיחַ בְּהָאֵי
אַתֵּר דֹּא מְטַטְרוּן, וְעוֹד שְׁכִינְתָּא אֲתַקְרִיאַת
צְלוּתָא דְפִסְחָא מַלְּטָא דִּימִינָא, צְלוּתָא דְרֹאשׁ
הַשָּׁנָה מַלְּטָא דְשִׁמְעֵאלָא, צְלוּתָא דְשַׁבְּעוֹת
מַלְּטָא דְאִמְצַעִיתָא, יְהוּ"ה אִיהִי בְּכָל אֲתֵר
לְקַבְּלָא לָהּ, (וּלְהַ וְנִי מֵאֲנִי קֶרְבָּא).

רַב אַחֲר שְׁמַעוּ הָרִים אֶת יְהוּ"ה (מִיכָה
ו ב), מֵאֲן רִיב יְהוּ"ה וּמֵאֲן הָרִים, רִיב
יְהוּ"ה דָּא שְׁכִינְתָּא, הָרִים אֲלִין אֲבָהָן, רִיב
אִיהִי קְטֻטָּה וּמַחְלָקַת לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עַל
בְּנֵהָ דְאִינוּן בְּגֻלוּתָא, וּבְזִמְנָא דְלֹא אִינוּן
בְּגֻלוּתָא, אִיהִי רִיב לְגַבִּיָּה עַל אִינוּן מְסַפְנִין
דְּאֲזִלִין מִתְתַּרְכִּין מֵאֲתַרְיָהוּ, בְּגִין דִּירַחֲם
עֲלֵיהוּ, וּקְרָא אוּכַח, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (ישעיה כז
ה) אוֹ יַחְזֹק בְּמַעֲוִזִּי, יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי, שְׁלוֹם
יַעֲשֶׂה לִי, תִּרִי שְׁלָמִי, חַד עִם שְׁכִינְתָּא דְאִיהִי
רִיב לְגַבִּיָּה עַל מְסַפְנָא, וּמֵאֲן אִיהוּ מְסַפְנָא
דְּעַבְדַּת רִיב בְּגִינְיָה, דָּא מְסַפְנָא דְאִיהוּ מַלְּטָא
דְּצִדִּיק, וְכָל שִׁפְן פֶּד צִדִּיק דְאִיהוּ חֶרֶב וַיִּבֶשׁ
בַּח"י בְּרַכָּאן דְּצְלוּתָא, וְצוּוּחִין לְגַבִּי קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, וְאֲתָמֵר לְגַבִּיָּהוּ (משלי א כח) אֲזִי
יִקְרָאֲנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

וּבְמַלְּטָא דְשְׁכִינְתָּא תִּתָּאֵה אִיהִי רִיב עַל צִדִּיק
דְּאִיהוּ ח"י עֲלָמִין, חֶרֶב וַיִּבֶשׁ, (חֶרֶב מִבִּי
מַלְּטָא וַיִּבֶשׁ מַלְּטָא כִּים וְעוֹלוֹת), הִכִּי אִיהוּ רִיב שְׁכִינְתָּא
עֲלָהָה בְּגִינְיָה עִם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְעֲלִיָּהוּ אֲתָמֵר (דְּבָרִים יז ח) דְּבָרִי רִיבּוֹת

בְּשַׁעְחָה, וּבְזִמְנָא דְתַרְוִיָּהוּ אִינוּן רִיבּוֹת
בְּגִינְיָה עִם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא צוּוּחַ לְגַבִּי יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, אוֹ יַחְזֹק
בְּמַעֲוִזִּי, יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי, שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי (ישעיהו
כז ה). תִּרִי שְׁלוֹמִים, לְקַבֵּל תִּרִי רִיבּוֹת, וְקִשְׂיָא
אִיהִי לָהּ מְפֻלָּא, אֲפֻרְשׁוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא מִינָהּ, וְדָא אִיהוּ מַחְלָקַת לְשֵׁם שְׁמִים.
וְכַר נְפִילַת, נְפִילַת לְרַגְלוֹי, הִדָּא הוּא
דְּכָתִיב (רות ג ז) וַתִּגַּל מַלְּטָא לֹותִיו וַתִּשְׁכַּב,
וְאֲתָנָה לַת קַדְמִיָּה בְּנְפִילַת אֲנִים, בְּגִין צִדִּיק
דְּאִיהוּ ח"י עֲלָמִין עֲנִי בְּגֻלוּתָא, וְצִדִּיק פֶּד
אִיהוּ לְכַר מֵאֲתַרְיָה אֲתָמֵר בִּיה (תהלים ב יב) נִשְׁקוּ
בַח"ן יֵאָבֵב, וּשְׁכִינְתָּא כַד אִיהִי לְכַר מֵאֲתַרְיָה
אֲתַקְרִיאַת בְּרִיָּתָא, אִיהוּ כַר וְאִיהִי בְּרִיָּתָא (דף
טו ע"ב) דְּשַׁבַּת דֹּאֲתוּם לְעֲנִי דְאִיהוּ צִדִּיק, יוֹם
הַשַּׁבָּת וְדָאִי, דְּלִית לִיה מְדִילִיָּה אֲלֵא נִשְׁמַתָּא
יִתִּירָה דֹּאֲתוּם לְגַבִּיָּה בְּגִין שְׁכִינְתָּא, אֲתַקְרִי
אִיהוּ מוּסַב שַׁבַּת.

וְאִי זִמְנָא אֲתַקְרִיאַת אִיהִי תוֹסַפְתָּא,
מַלְּטָא דִּיּוֹם שַׁבַּת כְּמָה תוֹסַפּוֹת
נְחִתִּין עֲמָה לְתַלְמִידֵי חֲכָמִים, דֹּאֲתַקְרִיאֵו
נִשְׁמוֹת יִתִּירוֹת, הִדָּא הוּא דְכָתִיב נִשְׁמַת כָּל
חַי תִּבְרַךְ אֶת שְׁמֵי יְהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ וְנִבְּרָא, וְאֲלִין
(אנא) דְּמִתוֹסַפָּאן לְעֵמָא קִדְשָׁא בְּעֶרֶב שַׁבַּת
יִרְתִּין לֹון תַּלְמִידֵי חֲכָמִים בְּיוֹמִין דְּחוּל, וּבְהוֹן
אֲתַעֲבִיד חוּל קִדְשִׁי, וְאֲלִין אִינוּן תוֹסַפּוֹת דְּקָא
נְחִתִּין מִתוֹסַפְתָּא.

חַי אִי שְׁכִינְתָּא אִיהִי תְּקוּנָא דְּגוּפָא דְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, אִיהִי בְּרִיָּתָא פֶּד אֲתָמֵר בִּיה
(רות ג ז) וַתִּגַּל מַלְּטָא לֹותִיו, וְאִיהִי תוֹסַפְתָּא מַלְּטָא
דְּח"י עֲלָמִין, דְּאִיהוּ מוּסַב שַׁבַּת, וְאִיהִי מְשֻׁנָּה
מַלְּטָא דְּגוּפָא, מְשֻׁנָּה תוֹרָה וְדָאִי, וְאִיהִי
הַתְּקַפָּא מַלְּטָא דְּרֹעָא יְמִינָא דְּמַלְכָּא, הִדָּא

שְׁנֵי אִי הַשְׁכִּינָה הִיא תְּקוּנָה הַגָּדוֹל
שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הִיא
בְּרִיָּתָא כְּשֶׁנֶּאֱמַר בִּיה וַתִּגַּל
מַרְגְּלוֹתֶיהָ, וְהִיא תוֹסַפְתָּא מֵאֲדָם
שֶׁל ח"י הַעוֹלָמִים, שֶׁהוּא מוּסַב
שַׁבַּת, וְהִיא מְשֻׁנָּה מֵאֲדָם שֶׁל אֱלֹהִים,
מְשֻׁנָּה תוֹרָה וְדָאִי, וְהִיא הַתְּקַפָּה
מֵאֲדָם שֶׁל רֹעֵה יָמִין הַמֶּלֶךְ. זֶהוּ

מְזוֹן עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, אֲבָל בְּשַׁבַּת
וַיּוֹמִין טוֹבִים מִבִּיאִים לָהּ מְזוֹן
עַל יְדֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אוֹי
לֹא־שֶׁה שְׁמִתְפַּרְנְסַת עַל יְדֵי שְׁלִיחַ,
וְהִרִי פֻרְשׁוּהוּ בִּינָה, שְׁנֵאֱמַר
וְהִנֵּה עֲלָה זֵית טָבַב בְּפִיָּה, וְלָמָּה
עֲלָה זֵיתָא אֲלֵא אִמְרָה הַיּוֹנָה,
רַבּוֹן הַעוֹלָמִים, יְהִיָּה מְזוֹנִי מְסוּר
בִּיָּה וְיְהִיָּה מְרוּר בְּזִית, וְלֹא יְהִיָּה
מְתוּק וּמְסוּר כִּד שְׁלִיחַ, וְהַשְׁלִיחַ
בְּמָקוֹם טָבָה זֶה מְטַטְרוּן. וְעוֹד,
שְׁכִינָה נִקְרָאת תַּפְלָה שֶׁל פִּסְחָא
מֵאֲדָם הַיּוֹמִין, תַּפְלַת רֹאשׁ הַשָּׁנָה
מֵאֲדָם חֲמָל, תַּפְלַת שְׁבֻעוֹת
מֵאֲדָם הַעֲמוּד הָאֲמִצְעִי, יְהוּ"ה
הוּא כְּכָל מָקוֹם לְקַבֵּל אוֹתָהּ (וְלֵתָּא
אֶת כָּלִי הַקָּדוֹשׁ).

רַב אַחֲר שְׁמַעוּ הָרִים אֶת יְהוּ"ה (מִיכָה
ו ב), מֵאֲן רִיב יְהוּ"ה וּמֵאֲן הָרִים, רִיב
יְהוּ"ה דָּא שְׁכִינְתָּא, הָרִים אֲלִין אֲבָהָן, רִיב
אִיהִי קְטֻטָּה וּמַחְלָקַת לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עַל
בְּנֵהָ דְאִינוּן בְּגֻלוּתָא, וּבְזִמְנָא דְלֹא אִינוּן
בְּגֻלוּתָא, אִיהִי רִיב לְגַבִּיָּה עַל אִינוּן מְסַפְנִין
דְּאֲזִלִין מִתְתַּרְכִּין מֵאֲתַרְיָהוּ, בְּגִין דִּירַחֲם
עֲלֵיהוּ, וּקְרָא אוּכַח, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (ישעיה כז
ה) אוֹ יַחְזֹק בְּמַעֲוִזִּי, יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי, שְׁלוֹם
יַעֲשֶׂה לִי, תִּרִי שְׁלָמִי, חַד עִם שְׁכִינְתָּא דְאִיהִי
רִיב לְגַבִּיָּה עַל מְסַפְנָא, וּמֵאֲן אִיהוּ מְסַפְנָא
דְּעַבְדַּת רִיב בְּגִינְיָה, דָּא מְסַפְנָא דְאִיהוּ מַלְּטָא
דְּצִדִּיק, וְכָל שִׁפְן פֶּד צִדִּיק דְאִיהוּ חֶרֶב וַיִּבֶשׁ
בַּח"י בְּרַכָּאן דְּצְלוּתָא, וְצוּוּחִין לְגַבִּי קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, וְאֲתָמֵר לְגַבִּיָּהוּ (משלי א כח) אֲזִי
יִקְרָאֲנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

וּבְמַלְּטָא דְשְׁכִינְתָּא תִּתָּאֵה הַתְּקוּנָה הִיא רִיב
עַל צִדִּיק שֶׁהוּא ח"י הַעוֹלָמִים,
חֶרֶב וַיִּבֶשׁ, (חֶרֶב מִבִּי מַלְּטָא וַיִּבֶשׁ
מִכִּים וְעוֹלוֹת) כִּף הוּא רִיב הַשְׁכִּינָה
(דְּבָרִים יז ח) דְּבָרִי רִיבּוֹת

הוא דְּכָתִיב (שמות טו) יִמְנָה יְהו"ה נֶאֱדָרִי בַּפֶּחַ, בַּפֶּחַ תִּרְאֶם בְּתוֹקְפָא, הַצֶּרֶכָה אִיהִי מַטְרָא דְשִׁמְאָלָא, וּבִדְרוּעָא שִׁמְאָלָא אַחִיד בָּהּ, וּבִדְרוּעָא יִמְנָא אֶתְקַן בָּהּ, וְיִימָא קוּמִי שְׂבִי יְרוּשָׁלַם.

וְעוֹד מַצֵּד הַיָּמִין הִיא חוֹק לְאָדָם, וּמַצֵּד תִּמְאָל נּוֹתֵן לָהֶם צִרְכֵיהֶם בְּמָקוֹם מְדַבֵּר, שְׁאֵלָה הִיא בְּפִי הַמֶּלֶךְ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב שְׁאֵל אִמִּי, וְתִשְׁכַּח אֵלָיו זֶהוּ שְׁכָתוֹב וַיִּגַּל, וְכֵן אָדָם שׂוֹאֵל פְּעֻנִין וּמְשִׁיב פַּה־לֵּכָה.

שְׁמַעֲנָא הִיא בְּלִב שֵׁשׁ מַחֲשָׁבָה, תִּיקוּ הִיא פְּשֵׁה־מֶלֶךְ הַסֵּתֶלֶק מִמֶּנָּה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב נֶאֱלַמְתִּי דִּמְיָה הַחֲשִׁיתִי מַטְרָא, וְכֵן תִּפְלָה בְּחֲשָׁאִי, וְכֵן הִיא תִּיקוּ נֶאֱמַר בָּהּ אֲזִי יִקְרְאוּנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

וְשִׁירָא בָּהּ יְהו"ה אֶתְקַרִּיאת בִּרְדָּה, בַּהֲהוּא זְמַנָּא אֲזִי תִקְרָא וְיִהו"ה יַעֲנֶה, שְׁהָ אֶתְקַרִּיאת כִּד לֹא יִהְיֶה קוּשִׁיא וּמַחֲלָקָת, הָדָא הוּא דְכָתִיב (ישעיה מ ד) כָּל־יָא יִנְשָׂא וְכָל־הָרַגְבָּעָה יִשְׁעֵלּוּ, וְהָיָה הָעֶקֶב לְמִישׁוֹר, סָק אֶתְקַרִּיאת מִכְּמָה גְּוֹנִין, אִית בְּנֵי נִשָּׂא דְמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרִייתָא דְבַעַל־הַשְּׁמָה, וְאִינוּן פְּעֻלִי אוּמָנוֹת לְגַבְיָה, אִית דְּפִסְקִין בָּהּ אֲבָנִין פְּטוּרִין וְסִלְעִין תְּקִיפִין, וּלְבַתֵּר דְּפִסְקִין לֹן מִתְקַנִּין לֹן בְּכֻמָּה פְּרוּקִין, וְעַלִּייהוּ אֶתְמַר (דברים כו ו) אֲבָנִים שְׁלֹמֹת תִּבְנֶה, וְעַבְדִּין בַּהוּן פְּמָה בְּנִינִין לְמַלְכָּא וְלִמְטְרוֹנִיתָא לְדִירָא בִּינִייהוּ.

וְאַסְקוֹת דְּאִינוּן לְבוּשִׁין דְּמִטְרוֹנִיתָא, וְחֲתִכִּין לֹן בְּכֻמָּה סְטֵרִין, וּלְבַתֵּר מִתְקַנִּין לֹן בְּכֻמָּה פְּרוּקִין, לְאַתְמָא בַּהוּן מִטְרוֹנִיתָא קָדָם מַלְכָּא, בַּהֲהוּא

שְׁכָתוֹב יִמְנָה יְהו"ה נֶאֱדָרִי בַּפֶּחַ, בַּפֶּחַ תִּרְאֶם בְּתוֹקְפָא, הַצֶּרֶכָה הִיא מַצֵּד שֶׁל שְׁמָאֵל, וּבִזְרוּעַ שְׁמָאֵל אוֹחוּז בָּהּ, וּבִזְרוּעַ יָמִין מִתְקַן בָּהּ, וְיִאֲמַר קוּמִי שְׂבִי יְרוּשָׁלַם.

וְעוֹד מַצֵּד הַיָּמִין הִיא חוֹק לְאָדָם, וּמַצֵּד תִּמְאָל נּוֹתֵן לָהֶם צִרְכֵיהֶם בְּמָקוֹם מְדַבֵּר, שְׁאֵלָה הִיא בְּפִי הַמֶּלֶךְ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב שְׁאֵל אִמִּי, וְתִשְׁכַּח אֵלָיו זֶהוּ שְׁכָתוֹב וַיִּגַּל, וְכֵן אָדָם שׂוֹאֵל פְּעֻנִין וּמְשִׁיב פַּה־לֵּכָה.

שְׁמַעֲנָא הִיא בְּלִב שֵׁשׁ מַחֲשָׁבָה, תִּיקוּ הִיא פְּשֵׁה־מֶלֶךְ הַסֵּתֶלֶק מִמֶּנָּה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב נֶאֱלַמְתִּי דִּמְיָה הַחֲשִׁיתִי מַטְרָא, וְכֵן תִּפְלָה בְּחֲשָׁאִי, וְכֵן הִיא תִּיקוּ נֶאֱמַר בָּהּ אֲזִי יִקְרְאוּנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

וְשִׁירָא בָּהּ יְהו"ה אֶתְקַרִּיאת בִּרְדָּה, בַּהֲהוּא זְמַנָּא אֲזִי תִקְרָא וְיִהו"ה יַעֲנֶה, שְׁהָ אֶתְקַרִּיאת כִּד לֹא יִהְיֶה קוּשִׁיא וּמַחֲלָקָת, הָדָא הוּא דְכָתִיב (ישעיה מ ד) כָּל־יָא יִנְשָׂא וְכָל־הָרַגְבָּעָה יִשְׁעֵלּוּ, וְהָיָה הָעֶקֶב לְמִישׁוֹר, סָק אֶתְקַרִּיאת מִכְּמָה גְּוֹנִין, אִית בְּנֵי נִשָּׂא דְמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרִייתָא דְבַעַל־הַשְּׁמָה, וְאִינוּן פְּעֻלִי אוּמָנוֹת לְגַבְיָה, אִית דְּפִסְקִין בָּהּ אֲבָנִין פְּטוּרִין וְסִלְעִין תְּקִיפִין, וּלְבַתֵּר דְּפִסְקִין לֹן מִתְקַנִּין לֹן בְּכֻמָּה פְּרוּקִין, וְעַלִּייהוּ אֶתְמַר (דברים כו ו) אֲבָנִים שְׁלֹמֹת תִּבְנֶה, וְעַבְדִּין בַּהוּן פְּמָה בְּנִינִין לְמַלְכָּא וְלִמְטְרוֹנִיתָא לְדִירָא בִּינִייהוּ.

וְיִשׁ פְּסָקוֹת שְׁהוּ לְבוּשֵׁי הַגְּבִירָה, וְחֲתִכִּים אוֹתָם לְכֻמָּה צִדִּידִים, וְאַחֲרֵי כֵן מִתְקַנִּים אוֹתָם בְּכֻמָּה פְּרוּקִים, שְׁתַּרְאָה בָּהֶם הַגְּבִירָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ. בְּאוֹתוֹ זְמַן וְרִאִיתִיהָ לְזָכֹר בְּרִית עוֹלָם, וְאֵלּוּ הֵם

לְבוּשֵׁי הַכֹּהֵן, שְׁהֵם אֲרַבַּע בְּגָדִי לָכֵן וְאַרְבַּע בְּגָדִי זָהָב, וְיִשׁ פְּסָקוֹת מִבְּעֵלֵי הַמַּגִּנִּים הִלְלוּ שְׂבָאִים לְבֵית הַמִּדְרָשׁ, שְׁפוֹסְקִים וְחֲתִכִּים בָּהֶם בְּלִשׁוֹנָם, שְׁהֵם כְּרֻמָּחִים וְחֲרֻבוֹת, וְאֵלּוּ הֵם פְּרָשִׁים וְתַקִּיפִים, פְּעוּרִי קָרָב בָּיִם וּבִיבְשָׁה, שְׁהֵם תּוֹרָה שְׂבַכְתָּב וְתּוֹרָה שְׂבַעַל פַּה.

אַשְׁתָּרִים אִם הַמֶּלֶךְ בִּינִיָּהם, שְׁהוּא הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי כּוֹלֵל שְׁתֵּי תּוֹרוֹת, שְׁהֵן תּוֹרָה שְׂבַכְתָּב וְתּוֹרָה שְׂבַעַל פַּה, שְׁנַתְנוּ מִיָּמִין וּמִמַּלְא שְׂבוּ מִנְּצָחִים בְּקָרָב, אוֹי לָהֶם לְאֵלּוּ שִׁיכְנוּ לְעֶרְף קָרָב בְּשְׁתֵּי תּוֹרוֹת בְּלִי הַמֶּלֶךְ, שְׁעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר אֵין אִמֶּר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם, כָּל בְּעֵלִי אֲמַנּוֹת נִמְצָאִים בְּתוֹרָה שְׂבַעַל פַּה, וְהִיא מִבְּפָנִים. זֶהוּ שְׁכָתוֹב כָּל כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה.

יֵא הַהֲלָכָה שֶׁל הַמֶּלֶךְ, כְּשֶׁהִיא הוֹלֶכֶת אֵלָיו בְּשְׁתֵּי שׁוֹקִים, שְׁהֵם שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֲמָת, וְכִשְׁעוֹלָה בְּכַף בְּשְׁתֵּי זְרוּעוֹת הַמֶּלֶךְ נִקְרָאת קְבֵלָה, וְכִשְׁנוֹשְׁקָת אוֹתוֹ בְּפִי, נִקְרָאת תּוֹרָה שְׂבַעַל פַּה. בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁעוֹלָה לְפִי הַמֶּלֶךְ, מִיד יִתְקַים בְּרוּעָה הַנֶּאֱמָן פַּה אֵל פַּה אֲדָבָר בּוּ. כְּשֶׁעוֹמֶדֶת עַל רַגְלֶיהָ בְּגִלּוֹת הָאֲחֻרּוֹנָה נִקְרָאת הֲלָכָה לְמִשָּׁה מַיִי, וְכִשְׁשׁוֹרָה בְּזוּרְעוֹת הַמֶּלֶךְ נִקְרָאת קְבֵלָה לְמִשָּׁה מַיִי, וְכִשְׁשׁוֹרָה בְּפִי הַמֶּלֶךְ, מִיד פַּה אֵל פַּה אֲדָבָר בּוּ, וְכִשְׁהִיא מְדַחֶקֶת - הֲלָכָה מִמִּשָּׁה, הַשְׂכִּינָה הִיא רִיב לִיהו"ה לְמַלְכָּה, וְכִשְׁאִינָה בְּזוּרְעוֹ - קְבֵלָה, הִיא רִיב לְמַעֲלָה.

וּמַיִם זֶה שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהו"ה, אֵלּוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, מִהוּ הָרִיב שְׁלֵחָם זֹו הַשְׂכִּינָה,

זְמַנָּא וְרִאִיתִיהָ לְזָכוֹר בְּרִית עוֹלָם (בראשית ט טז), וְאֵלִין אִינוּן לְבוּשִׁין דְּכֶהֱנָא, דְּאִינוּן אֲרַבַּע בְּגָדִי לָכֵן וְאַרְבַּע בְּגָדִי זָהָב, וְאִית סְקוֹת מַאֲלִין מְאִירִי תְרִיסִין דְּקָא אֶתִּינ לְבִי מְדִרְשָׁא, דְּפִסְקִין וְחֲתִכִּין בַּהוּן בְּלִישְׁנָהוּן, דְּאִינוּן פְּרוּמָחִין וְסִיפִין, וְאֵלִין אִינוּן רְשִׁיין וְתַקִּיפִין, כְּמַיִיחִין קָרָבָא בִּימָא וּבִיבְשָׁתָא, דְּאִינוּן אוֹרִייתָא דְּכָתָב וְאוֹרִייתָא דְּבַעַל־הָ.

וְאַיִן אִינוּן אִם מַלְכָּא בִּינִייהוּ דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, כְּלִיל תְּרִין תּוֹרוֹת דְּאִינוּן תּוֹרָה שְׂבַכְתָּב וְתּוֹרָה שְׂבַעַל־הָ, דְּאִתִּייהִבוּ מִימִינָא וּמִמַּלְא, דְּבִיה נְצָחִין קָרָבָא, וְוִי לֹן לְאֵלִין דִּיעֲלֹן לְאַחַר קָרָבָא בְּתִרִין תּוֹרוֹת בְּלֹא מַלְכָּא, דְּעַלִּייהוּ אֶתְמַר (תהלים יט ד) אֵין אִמֶּר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם, כָּל בְּעֵלִי אוּמָנִיּוֹת מִשְׁתַּפְּחִין בְּתּוֹרָה שְׂבַעַל־הָ, וְאִיהִי מַלְגָּאוּ, הָדָא הוּא דְכָתִיב (שם מה יד) כָּל כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ־נִימָה.

אִי־הֲלָכָה דְּמַלְכָּא, כִּד אִיהִי אֲזֵלְתָּ בִּיה בְּתִרִין שׁוֹקִין דְּאִינוּן תְּרִי סַמְכֵי קִשּׁוּט, וְכִד סְלִיקַת בְּגוּפָא בְּתִרִין דְּרוּעוֹי דְּמַלְכָּא אֶתְקַרִּיאת קְבֵלָה, וְכִד נְשִׁיקַת לִיָּה בְּפּוּמִיָּה אֶתְקַרִּיאת אוֹרִייתָא דְּבַעַל־הָ, בַּהֲהוּא זְמַנָּא דְּסִלְקָא לְפּוּמָא דְּמַלְכָּא, מִיד יִתְקַיִם בְּרַעֲיָא מְהִימָנָא (במדבר יב ח) הָ אֵל־הָ אֲדָבָר בּוּ, כִּד קָמַת עַל רַגְלָהָ בְּגִלּוֹתָא בְּתַרְאָה, אֶתְקַרִּיאת הֲלָכָה לְמִשָּׁה מַיִי, וְכִד שְׁרִיִּיא בְּדְרוּעוֹי (דף טו ע"ב) דְּמַלְכָּא, אֶתְקַרִּיאת קְבֵלָה לְמִשָּׁה מַיִי, וְכִד שְׁרִיִּיא בְּפּוּמָא דְּמַלְכָּא מִיד־הָ אֵל־הָ אֲדָבָר בּוּ, וְכִד אִיהִי מִרְחָקָא הֲלָכָה מִמִּשָּׁה, שְׂכִינָתָא אִיהִי רִיב לִיהו"ה לְתַתָּא, וְכִד לֹא אִיהִי בְּדְרוּעוֹי קְבֵלָה, אִיהִי רִיב לְעִילָא.

וְדָא שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהו"ה, אֵלִין תֵּלַת אֲבָהוּן, מַאי רִיב דְּלֵהוּן,

ב' ו' ני האי נקודה דאיהו חד שור"ק על תרין דאינון שב"א, ואתעבידו שור"ק, פתר דאיהו מליא מ' טרא דיליה ומ' טרא דעמודא דאמצעיתא, אתמר בשכינתא ותמלא כדה ותעל, ותורד כדה מעל שכמה, כל הפורע כורע בברוך, ותמלא כדה ותעל, כל ה' זול' זול' בשם, סליקת ודאי מ' לותא לגבי פעלה, בהאי שעתא (דף ע"ב) איהי אמרת לגבי צדיק (בראשית כד יח) ותאמר שתה אדוני, וגם מ' אשקה, דאינון מולי מחלב.

ועוד חול"ם אתקרי עמודא דאמצעיתא לגבי מוחא, וחיר"ק לגבי לפא, שור"ק אתקרי בקשורא דתרוייהו, ועוד חול"ם אתקרי בכל סטרא דימינא, הדא הוא דכתיב (ויקרא ב יג) על כל קרפ' תקריב מלח, וחיר"ק אתקרי בכל סטרא דשמאלא, ואיהו שור"ק קשורא דתרוייהו, ועוד חול"ם אתקרי באימא עלאה, יום ה' ורים דאיהו עשור, וביה יהא מוח"ל וסולח חובין דעמיה, וחיר"ק אתמר באימא תתאה, וביה חור"ק עליו שניו על סמאל, דאשתעביד בבנוי דשכינתא בגלותא.

ו' ו' ני אחר נשאו נהרות קולם, דא תרין זמנין דמיחדין ישראל לקודשא בריך הוא, וסלקין ליה ביה קלא ערב ובקר וצהרים, דאינון ימינא ושמאלא, בתרוייהו סלקין קלא דאיהו עמודא דאמצעיתא, לגבי מאן סלקאן ליה לגבי אימא עלאה, דאיהו כ"ה בימינא וכ"ה בשמאלא ערב ובקר, ואינון חמשין תרעין דבינה, קראן ליה בהון, דנחית לגבי צדיק וצדק.

א' ו' ד' בשוקא ימינא, ואיהי פדה על

ע' ו' ת' ת' ת' הפדה ה', שהוא שור"ק אחד, על שנים שהם שב"א, ונעשים שור"ק. אחר שהוא מלא מצדו ומצד העמוד האמצעי, נאמר בשכינה ותמלא כדה ותעל, ותורד כדה מעל שכמה, כל הפורע כורע בברוך, ותמלא כדה ותעל, כל ה' זול' זול' בשם, עולה ודאי מן הגלות אל פעלה. בשעה ה' היא אומרת לצדיק, ותאמר שתה אדוני וגם גמל' אשקה, שהם גמולי חלב. ועוד חול"ם נקרא העמוד האמצעי למח, וחיר"ק אל הלב, שור"ק נקרא בקשר של שניהם, ועוד חול"ם נקרא בכל צד הימין. זהו שכתוב על כל קרפ' תקריב מלח. וחיר"ק נקרא בכל צד ת' מאל, והוא שור"ק הקשר של שניהם. ועוד חול"ם נקרא באם העליונה יום הפורים שהוא עשור, ובו יהיה מוח"ל וסולח חטאי עמו, וחיר"ק נאמר באם התחתונה ובו חור"ק עליו שניו על סמאל, שהשתעבד בבני השכינה בגלות.

ו' ו' ני אחר, נשאו נהרות קולם, זה פעמים שמיחדים ישראל את הקדוש ברוך הוא, ומעלים לו בו קול ערב ובקר וצהרים, שהם ימין ושמאל, בשניהם מעלים קול, שהוא העמוד האמצעי. למי מעלים אות' לאם העליונה, שהוא עשרים וחמש בימין ועשרים וחמש בשמאל ערב ובקר, והם חמשים שערי בינה, קוראים לו בהם, שוירד אל צדיק וצדק.

א' ו' ד' בשוק ימין, והיא פדה על שכמה בשוק שמאל, שהן שני עמודי אמת, ומשום זה ישאו נהרות דכים, ד"ף י"ם, והוא ד"ף

שכמה בשוקא שמאלא,

בעשרים וארבע אותיות של ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד של ערבית, והוא ד"ף בעשרים וארבע אותיות של שחרית, וסוד הדבר - ושמתי כ"ד שמשותף, והיא פדה בשניהם, ואל ישב ד"ף נכלם.

ח' ו' ת' שלא ישמע קול בההוא דף, אלא ישאו נהרות, לא כתוב נשאו אלא ישאו, בשביל, על פת' ו'. באותו זמן ותמלא כדה ותעל, ותאמר שתה אדוני וגם לגמל' אשקה, אלו הם מאתים ארבעים ושמונה תבות של ארבע הפרשיות של היחוד של קריאת שמע, שפבלם הם מאתים ארבעים ושמונה האיברים שכוללים בברית שהוא צדיק, פלם נשקים על ידי השכינה, שהוא כ"ד י"ם.

ע' ו' ת' ת' ו' ארבעה פ' פרים של התורה, ודאי הם כ"ד שנתמלא מן הים העליון של התורה, שהיא כללות של חמשים אותיות היחוד, שהם עשרים וחמש ועשרים וחמש שמיחדים בהן את הקדוש ברוך הוא פעמים, וכשעולה י"ם חמשים, זהו ישאו נהרות דכים, בהפוך אותיות ד"ף, והוא כ"ד, ודף הוא צדיק בפד' ה, משום שהוא שבור בגלות, השכינה שהיא כד עליה נאמר לב נשבר ונדפה אלהי"ם לא תבזה, צדיק הוא דף במים של התורה.

א' ו' ד' וא כתיב בשמן של התורה. זהו שכתוב שמן פתית. מת' בזמן שהסתלק מן ה', ונשארה ה', דלת ודאי, ובשביל זה שמן פתית רביעית ההין, רביעית ה"א ודאי, שחזרה דל"ת, ואותו כתיב הוא ה' שלמה של ה', ועליו נאמר ביני ובין בני ישראל אות הוא לעלם, אות ה' ודאי,

דאינון תרי סמכי קשוט, ובגין דא ישאו נהרות דכים, ד"ף י"ם, ואיהו ד"ף בכ"ד אתון דברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד דערבית, ואיהו ד"ף בכ"ד אתון דשחרית, ורזא דמלה ושמתי כ"ד שמשותף (ישעיה נד יב), ואיהי פדה בתרוייהו, ואל ישוב ד"ף נכלם.

ו' ו' ת' דלא אשתמע קלא בההוא דף, אלא ישאו נהרות, נשאו לא כתיב אלא ישאו, בגין על פת' ו', או, בההיא זמנא (בראשית כד טו) ותמלא כדה ותעל, ותאמר שתה אדוני וגם לגמל' אשקה, אלן אינון רמ"ח תיבין דארבע רשיין דיוחודא דקריאת שמע, דבמלהו אינון רמ"ח אברים דכלילן בברית דאיהו צדיק, פלהו אתשקיין על ידי שכינתא, דאיהו כ"ד י"ם.

ב' ו' ס' פ' ס' ספרין דאורייתא, ודאי אינון כ"ד דאתמלי מן ימא עלאה דאורייתא, דאיהי כלילא דחמשין אתון דיוחודא, דאינון כ"ה וכ"ה, דמיחדין בהון לקודשא בריך הוא תרין זמנין, וכד סליק י"ם חמשין, דא איהו ישאו נהרות דכים, בת' ודף אתון דף ואיהו כ"ד, ודף איהו צדיק בהאי פד, בגין דאיהו תבירא בגלותא, שכינתא דאיהי כד עליה אתמר (תהלים נא יט) לב נשבר ונדפה אלהי"ם לא תבזה, צדיק איהו דף במיא דאורייתא.

א' ו' פ' ת' פ' פתית במשחא דאורייתא, הדא הוא דכתיב (במדבר כח ה) שמן פתית, אימתי, בזמנא דאסתלק ה' מן ה', ואשתארת ה', דלת ודאי, ובגין דא שמן פתית רביעית ההין, רביעית ה"א ודאי, דאתחזרת דל"ת, וההוא פתית איהו ה' זעירא, שלימו ה', ועליה אתמר (שמות יז) ביני ובין בני ישראל אות הוא לעולם, אות ה' ודאי, ובגין דא

אתקריאתה על שמייה, יום הששי, ה"א דששי.
מִיָּמִים רַבִּים (תהלים צג ד), אֵלֶיךָ שָׁבַע (ק)
שמהן, דְּמַתְּ לִגְיוֹן לְשַׁבְּעָה נְהִירוֹת,
בְּמִלְהוֹן מִתְּ לִגְיוֹן בְּהִיחַוָּה נְהִיר דְּנִפְיָא מְעַדָּן,
וְאִינוֹן בְּהִיבּוּ לִיהוּ"ה, שָׁבַע אִינוֹן דְּאִזְלִין עַל
שָׁבַע שְׁמָהָן, דְּאִינוֹן אֲבָגִית"ץ וְכַל, וְאִינוֹן
שָׁבַע סְפָרָן, (שם כט ג) קוֹל יְהוּ"ה עַל הַמָּיִם דָּא
חֲסִיד וְאִיהוּ אֲבָגִית"ץ, דְּמַתְּמָן מִיָּא
דְּאוֹרֵייתָא, קוֹל יְהוּ"ה בִּפְתָּ דָּא קר"ע ט"ן
וְדָא גְבוּרָה, קוֹל יְהוּ"ה בְּהִדָּר דָּא נִגְדִי יְכִי
וְדָא תַּפְאֲרָת, כִּסְאוֹ כְּשִׁמּוֹשׁ נִגְדִי (שם פט
לז), וּבִיָּה אֲתָמֵר לְמִשָּׁה (שמות לד י) נִגְדִי כָּל עַמִּי
אֲעֻשֶׂה נִפְלְאוֹת, קוֹל יְהוּ"ה שׁוֹבֵר אֲרָזִים (תהלים
כט ז) דָּא בִּטְרָר צִת"ג וְדָא נִצְחָה, קוֹל יְהוּ"ה
חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ דָּא חֲק"ב טנ"ע וְדָא הו"ד,
קוֹל יְהוּ"ה יַחֲלִיל מִדְּבַר דָּא יג"ל פז"ק דְּאִיהוּ
יִסוּד, הֵר סִינִי, קוֹל יְהוּ"ה יַחֲלִיל אֵילוֹת דָּא
ק"ו צִי"ת וְדָא מְלָכוּתָהּ, דְּעֵלָה אֲתָמֵר (שם כב
א) לְמִנְצָחָה עַל אֵילַת הַשֹּׁחַר, וְדָא אִיהוּ מְקוּלוֹת
מִיָּם רַבִּים.
אֲרִיִּים מְשַׁבְּרֵי יָם (שם צג ד), אֵלֶיךָ טַעֲמֵי
דְּאוֹרֵייתָא, דְּאֲתָמֵר בְּהוּ (שם מב ח) כָּל
מְשַׁבְּחִי וְגִלְגִּי עָלֶיךָ עֲבָרוּ, וְאֵלֶיךָ אִינוֹן זֶרֶק"א
מִקְדָּשׁ שׁוֹפֵר הוֹלֵךְ סְגוּלָתָא. (דף טו
ע"ב) זֶרֶק"א, קוֹ דִּיּוֹקְנָא דְּאֵתָא, רִישָׁא דִּילִיָּה
וְ, תִּלְתָּ לֵּלִים (א אית) סְלִקִּין בִּיָּה בִּימָא
דְּאוֹרֵייתָא, וְאִינוֹן סְגוּלָּה (א אית), וְכַל לֵל
סְלִיק לֵיל לֵילִים לְעֵילָה, וְהָאוֹפְנִים יִנְשְׂאוּ
לְעַמְתָּם (יחזקאל א כ), וְלִזְמַנָּא דִּינְשְׂאוּ הָאוֹפְנִים
לְעוֹמְתָם, מִיד נִשְׂאוּ נְהִירוֹת יְהוּ"ה, תִּרְיָן
נְקוּדִין דְּאִינוֹן סְגוּלָתָא סְלִקִּין לְהִיחַוָּה נְקוּדָה
חֲדָא עַל דְּפּוֹי, וְאֲתַעֲבִידוּ י"ה, וְדָא אִיהוּ
נִשְׂאוּ נְהִירוֹת יְהוּ"ה, אִינוֹן בָּ נְקוּדִין דָּא, וְ

וּמִשּׁוּם זֶה נִקְרָאתָ עַל שְׁמוֹ,
יָוֵם הַשְּׁשִׁי, ה"א שֶׁל הַשְּׁשִׁי.
מִיָּם רַבִּים, אֵלֶיךָ שָׁבַע
שְׁמוֹת, שְׁנַחֲלָקִים לְשַׁבְּעָה
נְהִירוֹת, כְּפִלְס נְחֻלָּקִים בְּאוֹתוֹ
הַנְּהִיר שִׁיּוּצָא מְעַדָּן, וְהֵם בְּהִיבּוּ
לִיהוּ"ה, שָׁבַע הֵם שְׁהוּלָכִים עַל
שָׁבַע שְׁמוֹת, שְׁהֵם אֲבָגִית"ץ
וְכַל, וְהֵם שָׁבַע סְפִירוֹת. קוֹל
יְהוּ"ה עַל הַמָּיִם זֶה חֲסִיד, וְהוּא
אֲבָגִית"ץ, שְׁמִשְׁם הַמָּיִם שֶׁל
הַתּוֹרָה. קוֹל יְהוּ"ה בִּפְתָּ, זֶה
קר"ע שִׁט"ן, וְזוֹ גְבוּרָה. קוֹל
יְהוּ"ה בְּהִדָּר, זֶה נִגְדִי יְכִי, וְזֶה
תַּפְאֲרָת, כִּסְאוֹ כְּשִׁמּוֹשׁ נִגְדִי,
וְכַל נִשְׂאוּ לְמִשָּׁה נִגְדִי כָּל עַמִּי
אֲעֻשֶׂה נִפְלְאוֹת. קוֹל יְהוּ"ה שׁוֹבֵר
אֲרָזִים (תהלים כט), זֶה בִּטְרָר צִת"ג,
וְזֶה נִצְחָה. קוֹל יְהוּ"ה חוֹצֵב
לְהַבּוֹת אֵשׁ, זֶה חֲק"ב טנ"ע, וְזֶה
הו"ד. קוֹל יְהוּ"ה יַחֲלִיל מִדְּבַר, זֶה
יג"ל פז"ק, שְׁהוּא יִסוּד, הֵר
סִינִי, קוֹל יְהוּ"ה יַחֲלִיל אֵילוֹת,
זֶה שְׁקִי צִי"ת, וְזוֹ מְלָכוּת,
שְׁעִלִיָּה נִשְׂאוּ לְמִנְצָחָה עַל אֵילַת
הַשֹּׁחַר, וְזֶה מְקוּלוֹת מִיָּם רַבִּים.
אֲרִיִּים מְשַׁבְּרֵי יָם, אֵלֶיךָ טַעֲמֵי
הַתּוֹרָה, שְׁנִשְׂאוּ בְּהֵם כָּל מְשַׁבְּחִי
וְגִלְגִּי עָלֶיךָ עֲבָרוּ, וְאֵלֶיךָ זֶרֶק"א
מִקְדָּשׁ שׁוֹפֵר הוֹלֵךְ סְגוּלָתָא.
זֶרֶק"א, קוֹ דִּמּוּת שֶׁל הָאוֹתָא,
הָרִאשׁ שֶׁלֹּא, שֶׁלֹּשָׁה גִּלְגָּלִים (ש
עוֹלִים בּוֹ בֵּינָם שֶׁל הַתּוֹרָה, וְהֵם
סְגוּלָּה (א אית), וְכַל גִּלְגָּל עוֹלָה
לֵיל גִּלְגָּלִים לְמַעְלָה, וְהָאוֹפְנִים
יִנְשְׂאוּ לְעַמְתָּם, וּבְזִמְנָן שִׁינְשְׂאוּ
הָאוֹפְנִים לְעַמְתָּם, מִיד נִשְׂאוּ
נְהִירוֹת יְהוּ"ה, שְׁתֵּי נְקוּדוֹת שֶׁהֵן
סְגוּלָתָא עוֹלוֹת לְאוֹתָהּ נְקוּדָה
אַחַת עַל כְּפֹה, וְנִעֲשִׂים י"ה, וְזֶהוּ
נִשְׂאוּ נְהִירוֹת יְהוּ"ה, הֵם שְׁתֵּי
נְקוּדוֹת שֶׁל א, וְלְמַעְלָה ב
לְמַחֲ, עוֹלִים עַל (בְּקִי)
הַכְּפֹפִים, וְלִזְמַנָּא עוֹלִים אֵלָּא

הַחֲשֹׁבוֹן שֶׁלֹּהֶם לְחֲשֹׁבוֹן הַשֵּׁם
שֶׁל יְהוּ"ה, וְכִשְׁמַעְלִים אוֹתָהּ עַל
כְּנִפְיָהֶם, לְקַבֵּל עֲלֵיהֶם עֵלֶת
הַעֲלוֹת שִׁיּוּר עַל גְּבִיָּהֶם.
וְעוֹד זֶרֶק"א, הוּא יָפָה נוֹף מְשׁוֹשׁ
כָּל הָאָרֶץ, הוּא ז', יוֹם הַשְּׁבִיעִי,
וְזֶה צִדִּיק, וְהוּא עֲנָן מְגוּף הָאֵילָן,
שְׁהוּא הַעֲמוּד הָאֲמָצִי. הֵר צִיּוֹן
יִכְתִּי צִפּוֹן, זֶה נְקוּדָה אַחַת, י" (א)
וְעִירָה, אוֹת הַבְּרִית, וְעֵלֶיָּה נִשְׂאוּ
נְהִירוֹת יְהוּ"ה, וְזֶה הוּא?
יִכְתִּי צִפּוֹן, שְׁמַעְלִים אוֹתָהּ אֵל
יְהוּ"ה שְׁהוּא בְּעֵלָה, וְכִשְׁמַעְלִים
אוֹתָהּ אֵלֶיךָ, נְקִרָתָה הַנְּקוּדָה הִיא
קִרְיַת מֶלֶךְ רַב.
בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁעוֹלָה אוֹתָהּ נְקוּדָה
בְּשְׁתֵּי יָרֵכִים, מְקַבְּלוֹת אוֹתָהּ שְׁתֵּי
זְרוּעוֹת, שֶׁהֵן ב' נְהִירוֹת עֲלִיוֹנִים,
וּמַעְלִים אוֹתָהּ בְּעַמּוּד הָאֲמָצִי,
וְזֶהוּ נִשְׂאוּ נְהִירוֹת קוֹלָם, שְׁתֵּי
יָרֵכִים מוֹלִיכוֹת אוֹתָהּ לְבַעֲלָהּ,
וּשְׁתֵּי זְרוּעוֹת הֵן מְקַבְּלוֹת אוֹתָהּ
אֵל בְּעֵלָה, וּמִשּׁוּם זֶה שְׁנֵי נְהִירוֹת
נִשְׂאוּ בְּהֵם נִשְׂאוּ נְהִירוֹת יְהוּ"ה,
וּשְׁנֵי הַשְּׁנִיִּים יִשְׂאוּ נְהִירוֹת.
וְעוֹד נִשְׂאוּ בְּהֵם עֲלֵיָּה וִירִידָהּ, כְּמוֹ
זֶה, כְּשִׁמְעִים אוֹתָהּ לְעַמּוּד
הָאֲמָצִי נִשְׂאוּ בּוֹ נִשְׂאוּ נְהִירוֹת
קוֹלָם, אֲכַל כְּשִׁמּוּרִידִים אוֹתָהּ אֵל
הַצִּדִּיק, נִשְׂאוּ בּוֹ יִשְׂאוּ נְהִירוֹת
דְּכִיָּם, וְזֶה שְׁהִיָּה סְגוּלָה לְמַעְלָה
כְּמוֹ זֶה: , כְּשִׁיּוּרִית אֵל הַצִּדִּיק
נִעֲשִׂית סְגוּלָּה כְּמוֹ זֶה: , וּמִשּׁוּם
זֶה, מִה שְׁהִיָּתָה לְמַעְלָה נִטְלָה
(תורה) לְמַטָּה, וּמִשּׁוּם זֶה נְקִרָתָה
בְּצִדִּיק דְּכִיָּם.
וְכִּיָּה הַמָּיִם הַתַּחְתּוֹנִים בּוֹכִים,
מִשּׁוּם שְׁהֵם שְׁעִיר דְּמָעָה,
וְעֵלֵיהֶם נִשְׂאוּ שְׁעִיר דְּמָעָה לֹא
נִנְעָלוּ, וּמִשּׁוּם שְׁהִיא הַדְּמָעָה
שֶׁלֹּהֶם, דְּכִיָּם וְדָא, וְצִדִּיק בְּהֵם
וְכִּיָּה מִיָּם הַתַּחְתּוֹנִים כְּכָאן, בְּגִין דְּאִינוֹן תְּרַעֲיָן דְּמָעָה, וְעֵלֵיָּהוּ אֲתָמֵר
שְׁעִיר דְּמָעָה לֹא נִנְעָלוּ, וּבְגִין דְּאִיהִי דְּמָעָה לְהוֹן, דְּכִיָּם וְדָא,

לְעֵילָה ב' לְתַתָּא, סְלִקִּין עַל דְּפּוֹי דְּפִין,
וְלִזְמַנָּא סְלִקִּין, אֵלָּא חוֹשְׁבָנָא לְהוֹן לְחוֹשְׁבָנָא
שְׁמָא דִּיהוּ"ה, וְכַד סְלִקִּין לָה עַל גְּדִפְיָהוּ,
לְקַבֵּל עֲלֵיָּהוּ עֵלֶת הַעֲלוֹת, דְּנִחִית עַל
גְּבִיָּהוּ.
וְעוֹד זֶרֶק"א אִיהוּ יָפָה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל
הָאָרֶץ (תהלים מח ג), אִיהוּ ז', יוֹם הַשְּׁבִיעִי,
וְדָא צִדִּיק, וְאִיהוּ עֲנָפָא מְגוּפָא דְּאִילָנָא, דְּאִיהוּ
עַמּוּדָא דְּאֲמָצִיעִיתָא, הֵר צִיּוֹן יִכְתִּי צִפּוֹן דָּא
נְקוּדָה חֲדָא י" (ג"א א) וְעִירָא אוֹת הַבְּרִית, וְעֵלָה
אֲתָמֵר (שם צג ג) נִשְׂאוּ נְהִירוֹת יְהוּ"ה, וּמִמָּי נִיָּהוּ
יִכְתִּי צִפּוֹן (שם מח א), דְּסְלִקִּין לָה לְגְּבִיָּה
דִּיהוּ"ה דְּאִיהוּ בְּעֵלָה, וְכַד סְלִקִּין לָה לְגְּבִיָּה
אֲתָקִירָתָה הִיא נְקוּדָה קִרְיַת מֶלֶךְ רַב.
בְּהִיחַוָּה זְמַנָּא דְּסְלִקָתָה הִיא נְקוּדָה בְּתִרְיָן
יָרֵכִי, מְקַבְּלִין לָה תִּרְיָן דְּרוּעִין,
דְּאִינוֹן ב' נְהִירוֹת עֲלִיוֹן, וְסְלִקִּין לָה בְּעַמּוּדָא
דְּאֲמָצִיעִיתָא, וְדָא אִיהוּ נִשְׂאוּ נְהִירוֹת קוֹלָם (שם
צג א), תִּרְיָן יָרֵכִין אֲזִלִּין לָה לְגְּבִיָּה בְּעֵלָה, וְתִרְיָן
דְּרוּעִין אִינוֹן מְקַבְּלִין לָה לְגְּבִיָּה בְּעֵלָה, וּבְגִין
דָּא תִּרְיָן נְהִירוֹת אֲתָמֵר בְּהוֹן נִשְׂאוּ נְהִירוֹת
יְהוּ"ה, וְתִרְיָן תְּנִינִין יִשְׂאוּ נְהִירוֹת (שם).
וְעוֹד אֲתָמֵר בְּהֵם סְלִיקוּ וְנִחִיתוּ, כְּגוּוֹנָא דָּא,
כַּד סְלִקִּין לָה לְגְּבִיָּה עַמּוּדָא דְּאֲמָצִיעִיתָא
אֲתָמֵר בִּיָּה נִשְׂאוּ נְהִירוֹת קוֹלָם, אֲכַל כַּד נִחִיתִין
לָה לְגְּבִיָּה צִדִּיק אֲתָמֵר בִּיָּה יִשְׂאוּ נְהִירוֹת דְּכִיָּם,
וְזֶה דִּיהוּ סְגוּלָה לְעֵילָה כְּגוּוֹנָא דָּא כַּד נִחִיתָא
לְגְּבִיָּה צִדִּיק אֲתַעֲבִידִית סְגוּלָּה כְּגוּוֹנָא דָּא וּבְגִין
דָּא מִה דִּיהוֹת לְעֵילָה אֲתַנְטִלֵּת (ג"א
אֲתַחְבִּירֵת) לְתַתָּא, וּבְגִין דָּא אֲתָקִירָתָה בְּצִדִּיק
דְּכִיָּם.

וְצִדִּיק בַּה ד' ד' י"ם, וְהָא אוֹקְמוּהוּ (שם עד כ) אֶל יָשׁוּב דִּף נְכֻלָּם, וְכִיָּה אֶל דְּמַעְתִּי אֶל תַּחֲרֵשׁ (שם יג), וְעֵלָה אֲתָמֵר (שמות ג) צַעֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלַי.

וְעַה דְּסָלִיק לָהּ לְגַבֵּי בַעֲלָה דָא רַבִּי"ע, וְכִהֲהוּא זְמַנָּא אֲתִקְרִי זַק"ף גְּדוּ"ל, וְאִיהִי אֲתִקְרִיאת קְרִית מֶלֶךְ רַב, וּבָאֵן אִיהוּ זַקְפָּא לְגַבִּיָּה, בְּתַרְיִן נְהוּרוֹת, דְּאֲתָמֵר בַּהוּן (שם יו) יִמְנָן יְהו"ה נֶאֱדָרִי בַּפִּתּוּ יִמְנָן יְהו"ה תִּרְעֵץ אוֹיֵב, וְעֵלִיָּהוּ אֲתָמֵר (תהלים יא) נְעִימוֹת בִּימִנִי נֶצַח, מְאִי בִימִנִי דָא גְדוּלָּה, בְּהִהוּא זְמַנָּא אֲתִקְרִי זַק"ף גְּדוּ"ל, וְכַד נִחְתַּת בְּצַדִּיק אֲתִקְרִיאת זַקְף ע"ן, וּמְאִי אִיהִי תְנוּעָה דְקָא נְחִית לָהּ, דָּא תְבִי"ר, רַבִּי"ע לִימִנָּא, אֶרְךְ אֲרָם עַל פִּינוּנִים, וְכִיָּה אִיהוּ מְאִרִי"ף, תְּבִי"ר לְשִׁמְאֵלָא, תְּבִירוֹ דְּחִיבִיָּא, חַד סָלִיק בְּתִקְעָ"ה וּמְאִרִיף בַּה, וְחַד נְחִית לָהּ בְּשִׁבְרִי"ם, שְׁלֹשְׁלֹת דָּא תְרוּעָ"ה קְשׁוּרָא דְתַרְוִיָּהוּ, דִּיּוֹקְנָא דְשׁוּר"ק דְּלַתְתָּא, בְּשִׁלְשֻׁלֹת סָלְקָא, בְּשִׁר"ק נִחְתָּא, הָאִי אִיהוּ סָלָם (ג"א ח) דְּסָלְקָא לְעִילָא, וְהָאִי אִיהוּ סָלָם (ג"א ח) דְּנִחְתָּא לַתְתָּא, וְהֵינֵן דְּרָגָא תְרִי"ע עֲמִי"י.

וְעֵי וְיָא דְשְׁכִינְתָּא אָף עַל גַּב דְּאִיהִי בְּתֵלַת סָרִינ, בְּתִקְעָ"ה דְּאִיהִי דִינָא רַפִּיָּא רַפִּיָּה, וּבְשִׁבְרִי"ם דְּאִיהוּ דִינָא קְשִׁיָּא דְגִ"ש גְבוּרָה, לִית לָהּ וְיָא פֻּלְא וְיָא דְבַעֲלָה דְּאִיהוּ תְרוּעָ"ה, שְׁלֹשְׁלֹת, וְרִזָּא דְמִלָּה אֵין קוּל עֲנוֹת גְבוּרָה (שמות לב יח) דָּא שְׁבִרִי"ם, וְאֵין קוּל עֲנוֹת חֲלוּשָׁה דָּא תִקְעָ"ה, אֶלָּא קוּל עֲנוֹת אֲנָכִי שׁוּמַע דָּא תְרוּעָ"ה, דְּסָלְקָא פֻּלְא וְיָא דָּא בְּתַר דָּא כְּתוּרָעָה, וּבִגִּין דָּא אֲשֵׁרִי הָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה (תהלים יאז), אָף עַל גַּב דְּשְׁכִינְתָּא אִיהִי פֻּלְא וְיָא מִימִנָּא וּמִמָּלְאָא,

ד' ד' י"ם, וְהִרְיָא שְׁוֵהוּ אֶל לְשׁוֹב דִּף נְכֻלָּם, וְכִיָּה אֶל דְּמַעְתִּי אֶל תַּחֲרֵשׁ, וְעֵלָּה נֶאֱמַר נֶאֱמַר צַעֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלַי. וְעַה שְׁמַעֲלָה אוֹתָהּ לְבַעֲלָה זֶה רַבִּי"ע, וּבְאוֹתוֹ זְמַן נִקְרָא זַק"ף גְּדוּ"ל, וְהִיא נִקְרָאת קְרִית מֶלֶךְ רַב, וְאִיפָּה הוּא זַקְף אֵלִיו? בְּשֵׁנִי נְהוּרוֹת, שְׁנֶאֱמַר בְּהֵם יִמְנָן יְהו"ה נֶאֱדָרִי בַּפִּתּוּ יִמְנָן יְהו"ה תִּרְעֵץ אוֹיֵב, וְעֵלִיָּהוּ נֶאֱמַר נְעִימוֹת בִּימִנִי נֶצַח. מַה־הָ בִימִנִי? זֶה גְדוּלָּה, בְּאוֹתוֹ זְמַן נִקְרָא זַק"ף גְּדוּ"ל, וּכְשִׁיּוֹרְדַת בְּצַדִּיק נִקְרָאת זַק"ף ע"ן. וְכִיָּה הִיא תְנוּעָה שְׁמוּרִידָה אוֹתָהּ? זֶה תְּבִי"ר, רַבִּי"ע לִימִין, אֶרְךְ אֲרָם עַל פִּינוּנִים, וְכִיָּה מְאִרִי"ף. תְּבִי"ר לְשִׁמְאֵל, שְׁבִירוֹן הִרְשָׁעִים, אֶחָד עוֹלָה בְּתִקְעָ"ה וּמְאִרִיף בַּה, וְאֶחָד מוֹרִיד אוֹתָהּ בְּשִׁבְרִי"ם. שְׁלֹשְׁלֹת זֶה תְרוּעָ"ה, בְּשִׁר"ק שְׁלֹשׁ שְׁנֵיָּה, דִּיּוֹקְנָה שְׁלֹשְׁלֹת שְׁלֹשְׁלֹת, בְּשִׁלְשֻׁלֹת עוֹלָה, בְּשׁוּר"ק יוֹרֵד, זֶהוּ סָלָם שְׁעוֹלָה לְמַעַלָּה, וְזֶהוּ סָלָם שְׁיורֵד לְמַטָּה, וְהֵינֵן דְּרָגָא שְׁנִי"ע עֲמִי"ם.

וְעֵי שֶׁל הַשְּׁכִינָה, אָף עַל גַּב שְׁהִיא בְּשִׁלְשָׁה צַדִּדִּים, בְּתִקְעָ"ה שְׁהִיא דִין הִרְפָּה רַפִּיָּה, וּבְשִׁבְרִי"ם שְׁהִיא דִין הַפֶּשַׁע דְּגִ"ש גְבוּרָה, אֵין לָהּ עֲנוֹי כְּעֲנוֹי שֶׁל בַּעֲלָה שְׁהִיא תְרוּעָ"ה, שְׁלֹשְׁלֹת, וְסוּד הַדְּבָרֹת אֵין קוּל עֲנוֹת גְבוּרָה, זֶה שְׁבִרִי"ם, וְאֵין קוּל עֲנוֹת חֲלוּשָׁה, זֶה תִקְעָ"ה, אֶלָּא קוּל עֲנוֹת אֲנָכִי שְׁמַע, זֶה תְרוּעָ"ה, שְׁעוֹלָה כְּעֲנוֹי, זֶה אַחֵר זֶה כְּתוּרָעָה, וּמִשּׁוּם זֶה אֲשֵׁרִי הָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה, אָף עַל גַּב שְׁהַשְּׁכִינָה הִיא כְּעֲנוֹי מִימִין

וְעֵי וְיָא דְשְׁכִינְתָּא אִיהִי פֻּלְא וְיָא מִימִנָּא וּמִמָּלְאָא,

וּמִמָּלְאָא, אֵין עֲנוֹי כְּעֲנוֹי שֶׁל בַּעֲלָה, תְרוּעָ"ה שְׁהִיא תְרוּעָ"ה עֲנִי"ן נִים, וְהִיא תְרוּעָה שְׁלֹ, וּמִשּׁוּם זֶה אֲשֵׁרִי הָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה.

ב. אַחֵר קוּל עֲנוֹת אֲנָכִי שׁוּמַע (שמות לב יח). דָּא אִיהוּ פֻּלְא וְיָא דְאֲנָכִי שׁוּמַע, דְּאִיהִי צְוֹחַת בְּכָל יוֹמָא לְמַעַלָּה, הִיא וּבְנָהָא, וְקִרְאָן לִיה תְרִין זְמַנִּין עֶרֶב וּבֹקֶר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְכָל פֶּר נֶשׁ דְּאִית לִיה פֻּלְא וְיָא מְשַׁכְּנִיתָא, דְּאִיהִי עֲנִיָּא בְּגִלוּתָא, רַחֲמִיָּא מִן בַּעֲלָה, וְקִרְאָ לִיה בְּכָל יוֹמָא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, דִּיהָא נְחִית לְגַבֵּה, וְדָאִי עֲלִיה אֲתָמֵר קוּל פֻּלְא וְיָא אֲנָכִי שְׁמַע, קוּל פֻּלְא וְיָא דְהָאִי עֲנִיָּא אֲנָכִי שְׁמַע.

א. אַחַד בְּקִי"א וְדָא שְׁכִינְתָּא תַתָּא, וְחַד בְּקִשְׁתָּא דָּא בְרִית צַדִּיק, עֲלִיה אֲתָמֵר שׁוּפ"ר הוּל"ת ז"ר גְּדוּ"ל, גִּירִין דִּילָה אֵינִין צַדִּיקִים דִּישְׂרָאֵל דְּקִבְּלוּ בְרִית, דְּבִזְכוּתִיה נִפְקִין מִגְּלוּתָא, וְרִזָּא דְמִלָּה (בראשית מז כג) הָא לָהֶם זֶרַע, דְּאֵינִין י"ן וְדָא זֶרַק"א.

ו. פֻּלְאֵין וְאֲמוּרָאֵין דְּלַעֲיִלָּא וּבְרִיכוֹ לִיה, וְאֲמַרוּ מְטָרָה (ג"א ח) תֵּהָא אֲגִינַת עֲלִף מִתְּיָאִים בְּגִלוּתָא, עֲלִף אֲתָמֵר (תהלים צא ה) לָא תִירָא מִחַד לִילָה מִחֵץ יַעֲוֹף יוֹמָם, וְקִשְׁתָּא וְחֵא דִסָּרָא דְקִדּוּשָׁה יִגֵּן עֲלִף, וְתַחַת כְּנַפְיוֹ תַתָּא לַעֲלָה וְסַחְרָה אֲמַתּוֹ, וְזֶה שְׁכִינָה תַתְּמוּנָה, וְסַחְרָה זֶה שְׁכִינָה עֲלִיוֹנָה, אֲמַתּוֹ זֶה הָעֲמוּד הָאֲמַצְעִי.

א. הוּא וְאֲמַר: תְּנָאִים תְּנָאִים, מְשֻׁנָּה תַהֲיָה בְּעוֹרְתְכֶם וְלֹא תִשְׁתַּנוּ מִרְחֻמִּים לְדִין, הִתְלַכְה הוֹלֵכַת לִימִינְכֶם לְהַתְּגַבֵּר בַּה עַל שׁוֹנְאִיכֶם, קִבְּלָה תִתְקַבֵּל תִּפְלַתְכֶם, בְּרִיתָא מוֹצִיאָה אֲתָכֶם וְאֵת בְּנִיכֶם מִן הַגְּלוּת וּמִשְׁעַבְדּוֹ וְדִין שֶׁל אוֹתוֹ הַמְּמַנָּה עַל הַגְּלוּת עַל בְּנִיכֶם. מִיד שְׁבִרְךָ אוֹתָם עֲלָה לְמִקְוָם.

לִית לַעֲוִיָּא פֻּלְא וְיָא דְבַעֲלָה, תְרוּעָ"ה דְּאִיהִי תְרוּעָ"ה עֲנִי"ן אֶלֶן, וְאִיהִי תְרוּעָה דִילִיָּה, וּבִגִּין דָּא (דף מז ע"א) אֲשֵׁרִי הָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה.

ב. אַחֵר קוּל עֲנוֹת אֲנָכִי שׁוּמַע (שמות לב יח). דָּא אִיהוּ פֻּלְא וְיָא דְאֲנָכִי שׁוּמַע, דְּאִיהִי צְוֹחַת בְּכָל יוֹמָא לְמַעַלָּה, הִיא וּבְנָהָא, וְקִרְאָן לִיה תְרִין זְמַנִּין עֶרֶב וּבֹקֶר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְכָל פֶּר נֶשׁ דְּאִית לִיה פֻּלְא וְיָא מְשַׁכְּנִיתָא, דְּאִיהִי עֲנִיָּא בְּגִלוּתָא, רַחֲמִיָּא מִן בַּעֲלָה, וְקִרְאָ לִיה בְּכָל יוֹמָא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, דִּיהָא נְחִית לְגַבֵּה, וְדָאִי עֲלִיה אֲתָמֵר קוּל פֻּלְא וְיָא אֲנָכִי שְׁמַע, קוּל פֻּלְא וְיָא דְהָאִי עֲנִיָּא אֲנָכִי שְׁמַע.

א. אַחַד בְּקִי"א וְדָא שְׁכִינְתָּא תַתָּא, וְחַד בְּקִשְׁתָּא דָּא בְרִית צַדִּיק, עֲלִיה אֲתָמֵר שׁוּפ"ר הוּל"ת ז"ר גְּדוּ"ל, גִּירִין דִּילָה אֵינִין צַדִּיקִים דִּישְׂרָאֵל דְּקִבְּלוּ בְרִית, דְּבִזְכוּתִיה נִפְקִין מִגְּלוּתָא, וְרִזָּא דְמִלָּה (בראשית מז כג) הָא לָהֶם זֶרַע, דְּאֵינִין י"ן וְדָא זֶרַק"א.

ו. פֻּלְאֵין וְאֲמוּרָאֵין דְּלַעֲיִלָּא וּבְרִיכוֹ לִיה, וְאֲמַרוּ מְטָרָה (ג"א ח) תֵּהָא אֲגִינַת עֲלִף מִתְּיָאִים בְּגִלוּתָא, עֲלִף אֲתָמֵר (תהלים צא ה) לָא תִירָא מִחַד לִילָה מִחֵץ יַעֲוֹף יוֹמָם, וְקִשְׁתָּא וְחֵא דִסָּרָא דְקִדּוּשָׁה יִגֵּן עֲלִף, וְתַחַת כְּנַפְיוֹ תַתָּא לַעֲלָה וְסַחְרָה אֲמַתּוֹ, וְזֶה שְׁכִינָה תַתְּמוּנָה, וְסַחְרָה זֶה שְׁכִינָה עֲלִיוֹנָה, אֲמַתּוֹ זֶה הָעֲמוּד הָאֲמַצְעִי.

א. הוּא וְאֲמַר: תְּנָאִים תְּנָאִים, מְשֻׁנָּה תַהֲיָה בְּעוֹרְתְכֶם וְלֹא תִשְׁתַּנוּ מִרְחֻמִּים לְדִין, הִתְלַכְה הוֹלֵכַת לִימִינָא דְלִכּוֹן, לְאַתְגַּבְרָא בַּה עַל שׁוֹנְאִיכֶם, קִבְּלָה תִתְקַבֵּל צְלוּתְכֶן, בְּרִיתָא אֲפִיקַת לִכּוֹן וּלְבִנְיָכֶם מִגְּלוּתָא, וּמִשְׁעַבְדּוֹ וְדִינָא דְהִהוּא דְמִמָּלְא עַל גְּלוּתָא עַל בְּנִיכֶם, מִיד דְּבִרְיָךְ לֹן סָלִיק לְאַתְרִיהָ.

רפי שמעון בקדמיתא תח ואמר, פא
פא אסתמר לה, דהא קיבל א לגבך, ודא
שכינתא, ובה אזדריקו תלת אבנין, דאינון
תלת יין דמוחא עלאין, דאינון יי,י,
ואתפלילו בחכמה בתבונה ובדעת.

אליה רבי שים בלע מ, דהא קשתא
לגבך דאיהו אות הברית, אסתמר
מגירין דיליה, דאינון תלת וי,י, דסלקין
ח"י בחושפון, ודא ח"י עלמין.

פא תנינא ואמר ליה, הא תניא דמסייע
לך, ברומחא דאיהו פלילא מארבע
רשיין, ודא ו' דאיהו עמודא דאמצעיתא,
כליל שית תיבין דיחודא, ורמ"ח תיבין
דאתמר ביה (במדבר כד כא) ושים בלע מ.

הא קרני פלה לגבך, דאין תרין נביאי
קש, עליהו אתמר (תהלים קלב יז) אצמיח
קרן לדוד, ומצמיח קרן ישועה מ, רא
דשכינתא אתקרי קרני פרה, מ, רא
דשור (דברים לג יז) וקרני ראם קרניו, ואינון
משיח ראשון ושני י, ו', בית ראשון
ושני ה"ה.

נח לא וירא מאשא סומקא
ואצבעת בה, ואתקריאת סומקא
פרה אדמה תמימה (במדבר ז ב), אדומה ודאי
מ, רא דגבורה, תמימה מ, רא דההוא
דאתמר ביה (בראשית יז א) התהלך לפני והיה
תמים, אשר אין בה מום מ, רא דיעקב
דלית ביה סולת, דאתמר ביה (שם כה כז) ויעקב
איש תם, יעקב דלעילא, ובדיקניה יעקב
דלתתא, אשר לא עלה עליה על (במדבר ז ב)
משעבודא דגלותא, בגין דאיהו שכינתא
עלאה אתקריאת, ולא עוד אלא דאיהו
אתקריאת שבת, דאיהו אסור במלאכה,

רפי שמעון בראשונה, תח
ואמר: תנא תנא, השמר לך, הרי
לע לגבך, וזו השכינה, ובה
נזרקו שלש אבנים, שהם שלש
ות של המח העליונות, שהן
י,י,י, ונכללו בחכמה בתבונה
ובדעת.

אליה רבי: שים בלע מ, שהרי
שבת לגבך, שהיא אות
הברית, השמר מהחצים שלו,
שהם שלש ו' ו' ו', שעולים
שמונה עשרה בחשבון, וזה ח"י
העולמים.

התנא השני ואמר לו: הרי
תנא שמסיע לך, ברמח, שהוא
כלול מארבע רשיות, וזה ו'
שהוא העמוד האמצעי כולל שש
תבות היחוד, ומאתים ארבעים
ושמונה תבות שנאמר בו ושים
בלע מ.

ב' קרני פלה אצמיח, שהם שני
נביאי אמת, עליהם נאמר אצמיח
קרן לדוד, ומצמיח קרן ישועה.
מצד של השכינה נקרא קרני
פרה, מצד של השור וקרני ראם
קרניו, והם משיח ראשון ושני ו'
ו', בית ראשון ושני ה"ה.

נח לא וירא מאשא סומקא
אדמה ונצבעת בה, ונקראת אדם
רה אדמה תמימה, אדמה ודאי
מצד הגבורה, תמימה מהצד של
אותו שנאמר בו התהלך לפני
והיה תמים, אשר אין בה מום
מצד של יעקב שאין בו סולת,
שנאמר בו יעקב איש תם, יעקב
שלמעלה, ובדמותו יעקב
שלמטה. אשר לא עלה עליה על,
משעבוד הגלות, בגלל שהיא
נקראת שכינה העליונה, ולא
עוד, אלא שהיא נקראת שבת,
שהיא אסורה במלאכה, משום
שנקראת חרות.

בגין דאתקריאת חרות.

נח לא וירא מאשא סומקא
(קהלת ז כג) אמרתי אחכמה
והיא רחוקה ממני, בגין דהא אדומה
דאיהו מ, הרת את הטמא ומ, מאה את הטמא
דאתעל ק בה, ורזא דמלה מי יתן הטמא
לא אחד (איוב יד ד), מ, הרת את הטמא מ, רא
דימינא, דכהנא מ, רא דימינא אתקרי איש
הור, בגין דלפ, רא (נ"א מ, רא) דימינא איהו
מיא דאורייתא, אף על גב דיהא מא אתדפי
בה, ומ, מאת את הטמא דא גבורה, דלפ, רא
סמא"ל דנפל מ, דושתייה, ומה דהוה הור
סאיב ליה, בגין דשלפ, (דף מח ע"ו) על חיילין
דמסאבו, וכהנא דאיהו הור פד הוה משתדל
לקרבא ליה לעזאזל, הוה מ, הר לישראל מפל
חובין דלהון, כמה דאת אמר (ויקרא ז ל) כי ביום
בה יכיר עליכם ל, הר אתכם וכו', ואיהו
דהות הור הוה מת, מא בההוא עזאזל, והכי
למי נדה הוה כהנא מ, הר לה, ואיהו הוה
מסתאב עד עדן רמשא דהוה מתדפי.

ועוד מ, הרת את הטמא, פד נולד משה
אתמר ביה (ויקרא כ ב) ותרא
אותו כי ויב הוא, דחמאת עמיה שכינתא,
ומיד דנגעה (א) ביה בת רעה אתדפיאת
ואתסיאת מ, רעתא דילה, ומשה אתדפקת ביה
צרעת, כמה דאת אמר (שם ד) ובה ידו מצורעת
כשלג, דבההוא זמנא דנגעה ביה בת רעה,
פרכת שכינתא מליה, ובגין דא כד בעא
לאתקרבא לגבה ב, נה, אמרה ליה אל תקרב
הלום של נעל, מעל רגלי (שם ג ה) עד
דית, ש, מההוא גופא דנגעת ביה בת רעה,
תמן אחזי ליה, דגופא דבר נש בהאי עלמא,
איהו צרעת ממשכא דחויא.

בת, דאת ש, מליה, והדר לגתא דעדן,
אתלבש בגופא קדישא דיליה, ודא

נח לא וירא מאשא סומקא
אחכמה והיא רחוקה ממני,
בשביל דהא אדמה, שהיא
מ, הרת את הטמא ומ, מאה את
הטהור שהתעל ק בה, וסוד הדבר
מי יתן הור הטמא לא אחד,
מ, הרת את הטמא מן הצד של
הימין, שהפכה מצד הימין נקרא
איש הור, משום שלצד
הימין היא מים של התורה, אף
על גב שיהיה מא, הר בה,
ומ, מאת את הטמא דא גבורה,
שלצד סמא"ל שנפל מ, דשתו,
ומה שהיה הור, מא אותו
משום ששול, על חילות
הטמא, והפכה שהוא הור,
כשהיה מתעל ק לקרבו לעזאזל,
היה מ, הר את ישראל מפל
חוביהם, כמו שנאמר פי ביום
בה יכיר עליכם ל, הר אתכם
וכו', והוא, שהיה הור, היה
מת, מא באותו עזאזל, וכך למי
נדה היה הפכה מ, הר אותה,
והוא היה מ, מא עד עת ערב
שהיה הור.

ועוד מ, הרת את הטמא, כשנולד
משה נאמר בו (ויקרא כ ב), ותרא
אותו כי ויב הוא, שראתה עמו
שכינה, ומיד שנגעה (שם א) בו,
והיה ויב, אה מצרעתה,
ובמשה נדפקה צרעת, כמו
שנאמר והנה ידו מצרעת כשלג.
שכאנתו זמן שנגעה בו בת
רעה, ויחיה ממנו השכינה,
ומשום זה, כשרצה להתקרב
אליה ב, נה, אמרה לו אל תקרב
הלום של נעל, מעל רגלי, עד
שית, ש, מאותו הגוף שנגעה בו
בת רעה, שם הראה לו שגוף
האדם בעולם ה, הוא צרעת
מערור הנפש.

אחכמה ומינה רחוקה ממני,
על, החלפש בגוף קדוש לו, והוא
והנה שבה ככשור, וכך משה

וְעוֹד קִרְנֵי כְּרָה אֵלַיִן תִּלְמִידֵי חֲכָמִים
 דְּמִתּוּכְחִין דָּא עִם דָּא בְּאוֹרֵייתָא,
 וּמִתְנַגְחִין בְּשׁוּרִים דָּא עִם דָּא, בְּגִין דְּאוֹרֵייתָא
 דְּעַל הָאֵלֹהִים מִן רָא דְגִבּוּרָה דְּאַתְקִירִי
 אֱלֹהִים, וּבֵיהּ תַּחַת אוֹרֵייתָא בְּרֵאשִׁית בְּרֵא
 אֱלֹהִים, בְּגִין דָּא תִּלְמִידֵי חֲכָמִים אֵינּוּן
 מִתְנַגְחִין בְּאוֹרֵייתָא בְּשׁוּרִים דָּא עִם דָּא, וּבְגִין
 דָּא יְהוָה כְּגִבּוּר יֵצֵא (ישעיה מב יג) מִן רָא
 דְּגִבּוּרָה, יֵרִיעַ בְּתוֹרָעָה, יִצְרִית בְּשֻׁבְרִים, עַל אוֹרֵי

אתה פון, דכל מאן דלא אתעק באורייתא חליש נשמתייה רוחיה ונפשיה עילא ותתא, ויותרת הכבד איהו זונה, שיוירין איהו לכל אלהים אחרים מתתקפא, ואמאי אתקריאת יותרת הכבד, אלא בתר דעביד נאופא עם פלהו, יהיבת שיוירין לבעלה, ועלה אתמר (שם ד כו) כי בעד אשה זונה עד פכר לחם, דאיהי אתחממת מכבד, (חול (דף מ"ט ע"ב)) איהו שחוק הפסיל, ועליה אתמר אם ראית רשע שהשעה משחקת לו אל תתגרה בו, בגין דאיהו שאול תחתית, דאתמר ביה צדיק מלא בולע, אבל צדיק גמור אינו בולע, כבד פועס ועליל.

יב מבין, לב יודע, לב רואה, לב איהו שכנינתא, דלא לא אלא דמא צח, דאיהי קרבנא דצלותא נקיה בלא חובין ובלא סולת, וקריבת לגבי בעלה שופרא דכלא. אב יותרת הכבד לא יהיבת לבעלה אלא שיוירין ופסולת, ומאי ניהו בעלה (חל) (א"א) אל אחר, ומאלין שיוירין דנ"ל מלה אתעביד דם חול חשוף ואוכמא, הוא נחש רמאי דפתי לחוה דאיהי לבא, וגרם לה מותא. והא תרי בתי לבא אינון למאן תי מ"יהו, אלא ההוא דשמאלא דאתמר בה (קהלת י ב) לב פסיל לשמאלו, ועליה אתמר (שם ז כו) ומוצא אני מר ממות את האשה, לב חכם לימינו דא אשת חיל ערת בעלה, עליה אתמר (משלי יח כב) מצא אשה מצא טוב, דאיהי יצר הטוב מ"ל ליה דבר נש, עליה אתמר (יחזקאל מד ל) להניח ברכה אל ביתו, ברכת יהו"ה היא תעשיר, ועליה אתמר (קהלת י) ראה חיים עם אשה אשר אהבת.

עוסק בתורה מחליש נשמתו, רוחו ונפשו מעלה ומטה, ויותרת הכבד היא זונה, שיוירין היא, לכל אלהים אחרים מתתקפא, ומה נקראת יותרת הכבד? אלא אחר שעושה נאוף עם כלם, נותנת שיוירין לבעלה, ועליה נאמר כי בעד אשה זונה עד פכר לחם, שהיא מתחממת מכבד, חול הוא שחוק הפסיל, ועליו נאמר אם ראית רשע שהשעה משחקת לו, אל תתגרה בו, משום שהוא שאול תחתית, שנאמר בו צדיק ממנו בולע, אבל צדיק גמור אינו בולע, הכבד פועס והורג.

יב מבין, לב יודע, לב רואה, לב איהו חלב הוא שכניה, שלא נלח אלא דם צח, שהיא קרבן של תפלה נקיה בלי ח"אים ובלי פסולת, ומקריבה לבעלה את היפה שבכל.

אב יותרת הכבד לא נותנת לבעלה אלא שיוירין ופסולת, ומי הוא בעלה? (חל) (א"א) אל אחר, ומה שיוירין הללו שכל ממנה, נעשה דם חול חשוף ושחר, הוא הנחש הרמאי שלמה את חוה, שהיא חלב, וגרם לה מות. וי שני בתי חלב הם, את מי מהם הוא פתה? אלא אותו של שמאל, שנאמר בו לב כסיל לשמאלו, ועליו נאמר ומוצא אני מר ממות את האשה. לב חכם לימינו, זו אשת חיל ערת בעלה, עליה נאמר מצא אשה מצא טוב, שהיא יצר הטוב מ"ל של אדם, עליה נאמר להניח ברכה אל ביתו, ברכת יהו"ה היא תעשיר, עליה נאמר ראה חיים עם אשה אשר אהבת.

היא בדיוקן השכינה התחתונה

איהי בדיוקנא דשכינתא תתאה פלילא מעשר, ואיהי נר מצוה, ורוחא

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחוויה, שנקרבתי לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבינה. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוחה. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינותינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לכל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. פמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (מקבלה מהאריז"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתיך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרוזים ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויזכרנו בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו כרצונו וכרצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוזנו במהרה בימינו. ויקוים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויאר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

כלולה מעשר, והיא נר מצוה, והרוח שנושבת בה תפארת ישראל, היא בכנפי ראה, וזהו ותורה אור, שמאירה בה, זו השכינה העליונה נשמת חיים, שיורדת מן המזל להאיר אותם בלב.

מה זה נ"ר? נ"פש רוח. שהנפש היא פתילה, (על שם שהיא שתפה בגוף) והרוח זה היות. הנשמה, נר יהו"ה נשמת אדם. (אדם שהוא אור נר, מאירה בו תורה שבכתב, והנשמה שהיא נר, מאירה בה מצוה, ובזמן שאין מאירים בה אור נר, נאמר בנשמה אל תראני שאני שחררת, ונאמר באדם אלביש שמים קדרות). ומה זה נ"ר? נפש רוח, נ' נפש, ר' רוח, כנגד גלושלת הקשרים הללו הם שלשה גוונים, אש שחורה, לבנה ותכלת. מי ששומר את נר יהו"ה נשמת אדם בתורה, במצוות עשה ולא תעשה, לא שולטת עליו אש הגיהנם, וזהו כבד ומרה וטחול. הכבד אש אדמה, המרה אש ירקה, טחול אש שחורה, יותרת הכבד הפלל של כלם, תכלת חשוכה.

ותכלת של ציצית - מצוה, ותכלת, אין בצד האחר, משום שהיא דומה לפסא הנכבד, צבעי הנר הם לבושים לנר יהו"ה נשמת אדם. צבע שחר, שהוא טחול, כשמתלבשת שם הנפש בחטאים, היא אומרת אל תראני שאני שחררת, שחררת בקדרות של בני, בדיק שללם, בעני שללם. קדרות וליצנות ועניית יוצאים מטחול, כשנשמה אסורה בה בגלות, וזהו ושפחה פי תירש גברתה, ובאותו זמן טחול שחוק, ולעתיד שיבא המלך המשיח לטל נקמה מהטחול, שהיא שפחה, יושב בשמים ישחק, הוא ישחק באבדן שללם, כמו שנאמר ובאבד רשעים רנה.

דנשיב בה תפארת ישראל איהי בכנפי ריאה, ודא איהו ותורה אור, דנהיר בה דא שכניתא עלאה נשמת חיים, דנחתא מן מוחא לאנהרא לון בלבא.

מא' נ"ר נפשא רוחא, דנפשא איהי פתילה (נ"א על שם דאיהי שותפא דגופא), רוחא דא זיתא, נשמתא נר יהו"ה נשמת אדם (משלי ב כז). (אדם דאיהי אור נר, נהיר ביה אורייתא דככתב, ונשמתא דאיהי נר נהיר בה מצוה, ובזמנא דלא נהירין בה אור ונר אחמר בנשמתא אל תראוני שאני שחררת (שיר א ו), ואחמר באדם (ישעיה נג) אלביש שמים קדרות), ומאי נ"ר נפשא רוחא, נ' נפשא ר' רוחא, לקבל תלת קטרין אלין, אינון תלת גוונים, אשא אוכמא חוורא ותכלתא, מאן דנטיר נר יהו"ה נשמת אדם באורייתא, בפקודין דעשה ולא תעשה, לא שליט עליה נורא דגיהנם, ודא איהו כבד ומרה וטחול, כבד אשא סומקא, מרה אשא יורקא, טחול אשא אוכמא, יותרת הכבד כללא דכלהו, תכלת חשוף.

ותכלת דציצית מצוה, ותכלת לית בסטרא אחרא, בגין דאיהו דומה לכרסיא יקירא, גוונין דשרגא אינון לבושין לנר יהו"ה נשמת אדם, גוון אוכם דאיהו טחול, כד מתלבשת תמן נפשא בחובין, איהי אומרת (שיר א ו) אל תראוני שאני שחררת, שחררת בקדרותא דבני, בדוחקא דלהון בעניותא דלהון, קדרותא וליצנותא ועניותא מטחול נפקא, כד נשמתא אסירא בה בגלותא, ודא איהו (משלי ל כג) ושפחה פי תירש גברתה, ובההוא זמנא טחול שחוק, ולזמנא דייתי מלכא משיחא לנטלא נוקמא מטחול דאיהי שפחה, (תהלים ב ד) יושב בשמים ישחק, ישחק איהו באבודא דלהון, כמה דאת אמר (משלי יא ו) ובאבד רשעים רנה.

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוחח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נכשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (תפלה מהאריז"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתיך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו כרצונו וכרצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בתחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוזנו במהרה בימינו. ויקוים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

ה' איהו הנ"ר, איהו הנ"ר יוצא מעדן, ומאניה מצות עשה ומצות לא תעשה, כחשבונו נה"ר, נו"ן ה"א רי"ש, ואיהי הנר המאיר לאדם, ועל דא באבד רשעים רנ"ה, ובאותו זמן הסחול ש"ח חק נאבד, ואז יתקיים אז ימלא שחוק ינו ולשוננו רנה ודאי, ואז לא יכבה בליה גרה, בגלל שטעמה כי טוב סחורה, ובאותו זמן מתקנת ירושלים שהיא הלב, הלב הוא לה"ב המזבח, יכב"ה בחשבון ה"ב, לה"ב הב"ל, לא יכבה בגלות שהוא לילה, ונבנית על ידי הקדוש ברוך הוא, כמו שנאמר בונה ירושלים יהו"ה. (מי שומר נר יחיה נשמת אדם במצות ע"ה ולא תע"ה, לא שולח עליו אש הגיהנם, שהוא סדר מרה חסול).

ה' איהו הנ"ר, איהו הנ"ר יוצא מעדן, ומאניה מצות עשה ומצות לא תעשה, כחשבונו נה"ר, נו"ן ה"א רי"ש, ואיהי הנר המאיר לאדם, ועל דא באבד רשעים רנ"ה, ובאותו זמן הסחול ש"ח חק נאבד, ואז יתקיים אז ימלא שחוק ינו ולשוננו רנה ודאי, ואז לא יכבה בליה גרה, בגלל שטעמה כי טוב סחורה, ובאותו זמן מתקנת ירושלים שהיא הלב, הלב הוא לה"ב המזבח, יכב"ה בחשבון ה"ב, לה"ב הב"ל, לא יכבה בגלות שהוא לילה, ונבנית על ידי הקדוש ברוך הוא, כמו שנאמר בונה ירושלים יהו"ה. (מי שומר נר יחיה נשמת אדם במצות ע"ה ולא תע"ה, לא שולח עליו אש הגיהנם, שהוא סדר מרה חסול).

ה' איהו הנ"ר, איהו הנ"ר יוצא מעדן, ומאניה מצות עשה ומצות לא תעשה, כחשבונו נה"ר, נו"ן ה"א רי"ש, ואיהי הנר המאיר לאדם, ועל דא באבד רשעים רנ"ה, ובאותו זמן הסחול ש"ח חק נאבד, ואז יתקיים אז ימלא שחוק ינו ולשוננו רנה ודאי, ואז לא יכבה בליה גרה, בגלל שטעמה כי טוב סחורה, ובאותו זמן מתקנת ירושלים שהיא הלב, הלב הוא לה"ב המזבח, יכב"ה בחשבון ה"ב, לה"ב הב"ל, לא יכבה בגלות שהוא לילה, ונבנית על ידי הקדוש ברוך הוא, כמו שנאמר בונה ירושלים יהו"ה. (מי שומר נר יחיה נשמת אדם במצות ע"ה ולא תע"ה, לא שולח עליו אש הגיהנם, שהוא סדר מרה חסול).

ה' איהו הנ"ר, איהו הנ"ר יוצא מעדן, ומאניה מצות עשה ומצות לא תעשה, כחשבונו נה"ר, נו"ן ה"א רי"ש, ואיהי הנר המאיר לאדם, ועל דא באבד רשעים רנ"ה, ובאותו זמן הסחול ש"ח חק נאבד, ואז יתקיים אז ימלא שחוק ינו ולשוננו רנה ודאי, ואז לא יכבה בליה גרה, בגלל שטעמה כי טוב סחורה, ובאותו זמן מתקנת ירושלים שהיא הלב, הלב הוא לה"ב המזבח, יכב"ה בחשבון ה"ב, לה"ב הב"ל, לא יכבה בגלות שהוא לילה, ונבנית על ידי הקדוש ברוך הוא, כמו שנאמר בונה ירושלים יהו"ה. (מי שומר נר יחיה נשמת אדם במצות ע"ה ולא תע"ה, לא שולח עליו אש הגיהנם, שהוא סדר מרה חסול).

ה' איהו הנ"ר, איהו הנ"ר יוצא מעדן, ומאניה מצות עשה ומצות לא תעשה, כחשבונו נה"ר, נו"ן ה"א רי"ש, ואיהי הנר המאיר לאדם, ועל דא באבד רשעים רנ"ה, ובאותו זמן הסחול ש"ח חק נאבד, ואז יתקיים אז ימלא שחוק ינו ולשוננו רנה ודאי, ואז לא יכבה בליה גרה, בגלל שטעמה כי טוב סחורה, ובאותו זמן מתקנת ירושלים שהיא הלב, הלב הוא לה"ב המזבח, יכב"ה בחשבון ה"ב, לה"ב הב"ל, לא יכבה בגלות שהוא לילה, ונבנית על ידי הקדוש ברוך הוא, כמו שנאמר בונה ירושלים יהו"ה. (מי שומר נר יחיה נשמת אדם במצות ע"ה ולא תע"ה, לא שולח עליו אש הגיהנם, שהוא סדר מרה חסול).

ה' איהו הנ"ר, איהו הנ"ר יוצא מעדן, ומאניה מצות עשה ומצות לא תעשה, כחשבונו נה"ר, נו"ן ה"א רי"ש, ואיהי הנר המאיר לאדם, ועל דא באבד רשעים רנ"ה, ובאותו זמן הסחול ש"ח חק נאבד, ואז יתקיים אז ימלא שחוק ינו ולשוננו רנה ודאי, ואז לא יכבה בליה גרה, בגלל שטעמה כי טוב סחורה, ובאותו זמן מתקנת ירושלים שהיא הלב, הלב הוא לה"ב המזבח, יכב"ה בחשבון ה"ב, לה"ב הב"ל, לא יכבה בגלות שהוא לילה, ונבנית על ידי הקדוש ברוך הוא, כמו שנאמר בונה ירושלים יהו"ה. (מי שומר נר יחיה נשמת אדם במצות ע"ה ולא תע"ה, לא שולח עליו אש הגיהנם, שהוא סדר מרה חסול).

דִּסְנֵת־רִיִן הִחֲזִא בַּמִּלֵּחַ ^{עיה ל} אֲשֶׁר צִלַּח חֹכִי לוֹ, לִי בְּחֹשֶׁבֶן עֹלָה שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ, וְהֵם שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ בָּא יִשְׂרָאֵל, וְשֹׁלֶשִׁים וְשֵׁשׁ מִחֶם לֶאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְזֶה חֶלֶק לְבָנָם. וְיָמִי חֶלֶק לָבָם? חֲאֹר וְחֵל שֶׁהֵם עָרֵב רַב, וְסוּד דִּדְכֹר - וְיָהִי מְבַדִּיל בֵּין מִים לְמִים, שְׁעֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר אֲךָ בְּיָם הָרֵאשֹׁן תִּשְׁבִּיתוּ שָׂאֵר מִבְּתִיכֶם, אֲךָ חֶלֶק, וְשִׁבְעָה שְׁמֵחֻו בִּיד, שֶׁהֵם אֲרֻבָּעָה עֶשֶׂר יָמִי פֶסַח, לָקִים כִּימֵי צֶאֱתָ מֵאֶם מְצִרִים אֲרָאָנוּ נִפְלְאוֹת, ^{וְזֶה שְׁבָעָה יָמֵי תַחַח שֶׁל הַגִּלּוֹת הָרֵאשֹׁנוֹת שְׁבָעָה יָמֵי תַחַח שֶׁל גִּלּוֹת הָאֶהְרֹנוֹת} זֶהוּ שִׁכְתוֹב חָג שְׁבַעַת יָמִים מִצֹּת יֶאֱכֹל.

וְהָיָה זֶה, אֹרֹר לְאַרְבָּעָה עֶשֶׂר בּוֹדֵקִין אֶת הַחֵלֶם לְאוֹר הַנֵּר, וְזֶה אֹרֹר הַנֵּר שֶׁהִיא תוֹרָה וּמִצְוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם כִּי נֵר מִצְוָה וְתוֹרָה אֹרֹר, נֵר בָּלָב, וְאוֹר כְּעִינִים, שֶׁהוּא אֹרֹר הַנֵּר, כִּינָה וְאֶהְכָּה בִּיד, נִעְבְּרִים הַחֲשֵׁכָה וְהַקְדֵּרוֹת מֵהֶם, וּמִשּׁוֹם זֶה כִּי יוֹם נָקַם בְּלִבִּי. ^{בְּלִבִּי, זֶה שְׁלֹשִׁים וְשָׁנִים אֱלֹהִים שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, וְעֶשֶׂר אֲמִירוֹת שֶׁהֵן י' מִן לִבִּי, וְהֵלֶכ זֶה הוּא הֵלֶכ שְׁבוּ מֵאִיר אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְתָרָא אוֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא, וְכֹו עֲתִיד לְהַתְּגַלּוֹת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה בַּתּוֹרָה בְּגִלּוֹת הָאֶהְרֹנוֹת כְּמוֹ שֶׁבִּנְאֻלָּה הָרֵאשֹׁנָה, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְיָרָא מִלֶּאֱךָ יְהוָה אֱלֹו בְּלִבָּת אֵשׁ, בְּרָאשֹׁנָה בְּלִבָּת אֵשׁ שֶׁל נְבוּאָה, וּבְגִלּוֹת הָאֶהְרֹנוֹת בְּלִבָּת אֵשׁ שֶׁל הַתּוֹרָה. ^{בִּית מִן בְּרָאשִׁית, שֶׁהִיא כְּלוּלָה מִעֶשֶׂר אֲמִירוֹת וּשְׁלֹשִׁים וְשָׁנִים אֱלֹהִים שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, הַבֵּת הַכְּלוּלָה מִעֶשֶׂר}}

^{בִּית מִן בְּרָאשִׁית, בְּאִיחֵי כְּלִילָא מִעֶשֶׂר אֲמִידִן וּל"ב אֱלֹהִים דְּעֻבְדֵּי דְּבְרָאשִׁית, בֵּת כְּלִילָא מִעֶשֶׂר אֲמִידִן אִיחֵי בֵּת עֵצִן אוּכְמָא,}

דְּאֶתְמַר בֵּיה שְׁתַּדְּתֵי אֲנִלְוֵאָה, וּבִיתְגַּמְחִיר אֹרֹר, ^{חֲדָא הוּא דְּכְתִיב ^{בבלי} לִי ^{בבלי} וְתַדְּיָה אֹרֹר, ל"ב אֱלֹהִים בֵּיה גַּמְחִיר מַצּוֹה, דְּאֶתְמַר בֵּיה ^{סב} כ ^{סב} נֵר יְהוָה וְנִשְׁמַת אָדָם וְכוּ' ^א אֵן חֲרָ וְהוּא תִיקוּנָם וְהָרַחֵם}

^{בְּבִיתְגַּמְחִיר אֲנִינוּ כְּסוּי דֵם חֵיה וְעוֹף, דְּמִכְסִי עֲלִייהוּ בְּרַחֲמִינוּ, וְכֹד מִכְסִי עֲלִייהוּ בְּרַחֲמִינוּ דְּאֶתְגַּבְּהָ, מִי טוֹפְנָא לֹא שְׁלֵטָא עֲלִייהוּ, מִם רַבִּים דְּמִי טוֹפְנָא לֹא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת־הָאֶתְגַּבְּה דִּישְׂרָאֵל בְּאֶבְרוֹהוֹן דְּבִשְׁמִיזָא, בַּהּ הוּא זְמַנָּא פֶרְסִיָּא יְהִא עַל אֲרַבַּע חִילוֹן, וְדָא אִיחֵי שׁוֹפֵר הוּל"ךְ דְּבִי"ע מְרֻבַּע, דְּרַב"א בְּשִׁית חֲבָנִין, בְּאִינוֹן שֵׁשׁ מַעְלוֹת לְכֶסֶּא ^{מלכים א י} הָא אִיחֵי מַלְפָּא עַל פֶּרְסִיָּא. ^{בבלי} תַּחַח זְמַנָּא וְעֵשָׂה לִי מִטְעָמִים כְּאִשְׁרֵי אֶהְכֵּמִי ^{בראיתא} כֹּו ^{בבלי} מַפְקֵדִין דְּעֵשָׂה דְּאֶתְנַחֲיָכוּ מֵאֶתְגַּבְּהָ, וְלֹא מַפְקֵדִין דְּלֹא תַעֲשֶׂה, דְּהוּא אֲקָרִיב לִיה מִמֶּנָּא דְּעֵשׂוֹ, לְקַטְרָגָא כְּהוֹן לִישְׂרָאֵל, חֲבָנִינִייהו אֶתְמַר ^{מלכים א} וְאֵת עֵשׂוֹ שִׁנְאֵתִי.}

^{בבלי} אִיחֵי דְּרַב"א תְּרִי טַעַמִי, דְּכַסְטָרָא דְּפִקְדֵינִין דְּלֹא תַעֲשֶׂה מִמֶּנָּא דְּעֵשׂוֹ אִיחֵי דְּבִי"ע עַל יִשְׂרָאֵל, וְאִיחֵי דְּרַב"א עֲלִייהוּ, וְאִי חִימָא דְּשְׁלֵטָא עַל שְׁעִינְפָּא דְּאִיחֵי עֲמָהוֹן בְּגִלְוִנְתָּא, הָא אֲמַר קָרָא ^{עיה} מִכ ^{בבלי} אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי וְכַבֻּדִי לְאַחֵר לֹא אֶתָּן וְתַחֲלָתִי לְפִשְׁלִילִים, וְכַבֻּדִי שְׁעִינְפָּא עֲלֵאָה, לְאַחֵר לֹא אֶתָּן אֶל אַחֵר, וְתַחֲלָתִי לְפִשְׁלִילִים דָּא שְׁעִינְפָּא תַתָּא, חֲבָנִין דָּא בְּשִׁית וְנִמִּין דְּשְׁלֵטָא סָם בְּמֹות, אֶל אַחֵר, אֶתְמַר בְּשְׁעִינְפָּא ^{תחזקאל} מו ^{בבלי} וְהִיהָ סְגוּר שֵׁשֶׁת יָמִי הַמַּעֲשֶׂה, בְּשַׁבַּת וּבְרֵאשִׁי חֲדָשִׁים דְּלֹא שְׁלִטִין מִמֶּנָּן בְּעֵשִׂין, אֶתְמַר כְּהוֹן ^{ג"א} בַּהּ וּבִיּוֹם הַשַּׁבָּת וּפְתַח וּבִיּוֹם תַּחֲדָּ שְׁלֹפְתָהּ.

אֲמִירוֹת, הִיא בֵּת עֵצִן שְׁחוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאָה, וְכֹו מֵאִיר אֹרֹר. זֶהוּ שְׁכָתוֹב וְתוֹרָה אֹרֹר, שְׁלֹשִׁים וְשָׁנִים אֱלֹהִים, כֹּו מֵאִירָה מַצּוֹה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ נֵר יְהוָה נִשְׁמַת אָדָם. ^{בבלי} הַשְׁכִּינָה הֵם כְּסוּי דֵם חֵיהָ וְעַד, שְׁמִכְסָה עֲלִיהֶם בְּאֶהְכָּה, וְכַשְׁמִכְסָה עֲלִיהֶם בְּאֶהְכָּה שֶׁל אֶהְכָּה, מִי הַמְּבּוּל לֹא שׁוֹלְטִים עֲלִיהֶם, מִים רַבִּים שֶׁל מִי הַמְּבּוּל לֹא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת־הָאֶהְכָּה שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְאֶבְיָהֶם שְׁבַשְׁמִים. בְּאוֹתוֹ זְמַן הַכֶּסֶּא יְהִיהָ עַל אֲרַבַּע חִיּוֹת, וְזֶהוּ שׁוֹפֵר הוּל"ךְ רַבִּי"ע מְרַבַּע, דְּרַב"א כִּשֵּׁשׁ דְּרָגוֹת, שֶׁהֵן שֵׁשׁ מַעְלוֹת לְכֶסֶּא, הָרִי הוּא מִלֶּךְ עַל הַכֶּסֶּא.

^{בבלי} זְמַן - וְעֵשָׂה לִי מִטְעָמִים כְּאִשְׁרֵי אֶהְכֵּתִי, מִמִּצְוֹת עֵשָׂה שֶׁנֶּחְנוּ מֵאֶהְכָּה, וְלֹא מִמִּצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, שֶׁהוּא הַקָּרִיב לוֹ הַמִּמְנָה שֶׁל עֵשׂוֹ לְקַטְרֵג עַל יִשְׂרָאֵל, שְׁבַשְׁבִּילִם נֶאֱמַר וְאֵת עֵשׂוֹ שִׁנְאֵתִי.

^{בבלי} הוּ דְּרַב"א תְּרִי טַעַמִי, שְׁמַצֵּד שֶׁל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, הַמִּמְנָה שֶׁל עֵשׂוֹ הוּא רֹכֵב עַל יִשְׂרָאֵל, וְהִיא דְּרַב"א עֲלִיהֶם, וְאֵם תֵּאֲמַר שֶׁהִיא שׁוֹלְטַת עַל הַשְׁכִּינָה, שֶׁהִיא עִמָּהֶם בְּגִלּוֹת, הָרִי אֲמַר הַכְּתוּב אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי וְכַבֻּדִי לְאַחֵר לֹא אֶתָּן וְתַחֲלָתִי לִסִּילִים. וְכַבֻּדִי - שְׁכִינָה עֲלִיוֹנָה, לְאַחֵר לֹא אֶתָּן - אֶל אַחֵר, וְתַחֲלָתִי לִסִּילִים - זֹו שְׁכִינָה תַחְתּוֹנָה, וּמִשּׁוֹם זֶה בְּשַׁשֵּׁה יָמִים שְׁשׁוֹלֵט סָם הַמֹּות, אֶל אַחֵר, נֶאֱמַר בְּשְׁכִינָה יְהִיהָ סְגוּר שֵׁשֶׁת יָמִי הַמַּעֲשֶׂה, בְּשַׁבַּת וּבְרֵאשִׁי חֲדָשִׁים שְׁלֹשִׁים וְשָׁנִים אֱלֹהִים, נֶאֱמַר בָּהֶם וּבִיּוֹם הַשַּׁבָּת וּפְתַח וּבִיּוֹם תַּחֲדָּ שְׁלֹפְתָהּ.

וּבִיּוֹם הַחֲדָשׁ וּפְתַח.

דבי"ע איהו כגונא דא כ, ולזמין כגונא דא בת מלך פנימה סגורא בסימא, ונאחי סגורא קודשא לעולם לא אסתכלת בה תמה בנשא, גיחנם סם תמות נוקבא בנשא, כל שכן אל אחר, דנבי אוקמוהו קדמאין, לעולם לא חזא תמה פנימא דסגורא, חזמא דתמה גפלא (נפקא) למזרח, סגורא חזרת אנפחא מיניה כגונא דא חבין דא אמת בלעם הדשע לא חביט און פילעק ולא דעה לעמל פושאל בברכר כג סג לעמל ואון סמא"ל חנחש. חזמא דדחמין לה לא ספלא בה, אתכסא חביל וכל, ואימתי ביחא שניעאה, חזא הוא דכתיב תהלים פאג תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו, מאי בכסה ביחא דאתכסיא ביה סגורא, בההוא זמנא דאתכסיא מניה, איחא אמרת לוישראל דיתקנון צלותין במאמלין טבין, מפקדין דעשה, דצלותא שקלא פל פקדין, (דף נא ע"ו) בההוא זמנא ינא קודשא בריה הוא לוישראל, ועשת לי מטעמים בראית ברענא דשניענא, פא שרא חביל מפקדין דעשה, ותקינת שניענא עם ושראל מאמלין דצלותין דאינון קחמין, חבמא דאחי תקינת מנא למלא, נחית לון עיטא לאחצא בשופר, דכית עמיד קודשא בריה הוא לאכנשא ביה לוישראל מן גלמא מארבע סטרין, חזא הוא דכתיב תקע בשופר גדול לחירותינו ונא נס לקבץ גלויותינו, ונאיהו חשיב דאיהו ינא דחנא דיליה וברח (א"א ובר"ה).

ההוא זמנא קודשא בריה הוא מאריך עלייהו דחילא, ולכסוף אפסיק לון וחריב לון מעלמא, דא איהו מארי"ך טבח"א סוף פסוק.

רכי"ע הוא כמו זח, כ, ולפעמים כמו זח בת מלך נמה, סגורא בכיתה, והיא הלכנה הקדושה לא מסתכלת בה החמה הרעה לעולם, גיחנם סם תמות, נקבה רעה, כל שכן אל אחר, שפך רשוהו הראשונים, לעולם לא ראתה חמה את גימא הלכנה, שבזמן חמה יוצאת (ידנא) מזרח, הלכנה מחזירה ניה ממנו כמו זח, ומשום זה אמר בלעם הרשע לא הביט און בעקב ולא ראה עמל בישראל, עמל ואון סמא"ל ונחש.

שדחקים אותה להסתכל בה, נכסית מכל וכל, ואימתי? בחדש השביעי. זהו שכתוב תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו. מה זה בכסה? בחדש שבו מתכסה הלכנה. באותו זמן שמתכסית ממנו, היא אומרת לישראל שיתקנו תפלות, במאכלים טובים, ממצוות עשה, שתפלה שקולה ככל המצוות. באותו זמן יאמר הקדוש ברוך הוא לישראל, ועשה לי מטעמים ברצון השכינה, פאשר אהבתי ממצוות עשה, ומתקינה השכינה עם ישראל מאכלים של תפלות, שהן קרבנות, ובזמן שמתקינה מזון למלך, נותנת להם עצה להתעורר בשופר, שבו עתיד הקדוש ברוך הוא לכנס בו את ישראל מן הגלות מארבעה צדדים. זהו שכתוב תקע בשופר גדול לחירותנו ונא נס לקבץ גלויותינו, והוא חושב שהוא יום הדיו שלו ובורח.

אותו זמן הקדוש ברוך הוא מאריך לרשעים, ובסוף מפסיק אותם ומחריב אותם מן העולם, וזהו מארי"ך טבח"א סוף פסוק.

שופ"ר הולך דבי"ע חב"א תרי טעמ"י, בההוא זמנא דתמחון חילא מעלמא, סלקא צלותא כגונא מארבע מנין, דאינון שיר פשוט דא י, שיר פפול דא י"ה, שיר משולש דא י"ו, שיר מרובע דא י"ז, ששם של יהו"ה עולה התפלה שהיא השכינה, התורה כגון, השכינה כגון, ישראל עולים מתוך הגלות כגון, זהו שכתוב אז שיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהו"ה.

את השירה הזאת ליהו"ה. דאחי שניענא, סלקא לגביה דמלא בעשהי כרונות ובעשהי מלכיות ובעשהי שופרות, דאינון י"י, ובעשהי בתות דמלאכים לתערוץ לגביהו, וסלקא לון לגבי עשר סטרין, וננאין סלקין מנייהו מחמשים מסטרא דבי"ע בארבע חזון, ונאין חיות קטנות עם גדולות אינון תמנא, ונאין יאהדונה"י, ועליהו אתמר אז ושיר משה, כד יהא קודשא בריה הוא בשניענא בתון תמנא, דאינון חון דאשא עתים חשות עתים ממללות, וכלהו מחאן בגדפייהו כגונא, וננא כהון (לקא) בארבע אנפין, לכל סטרא מחמעיין, חזא הוא דכתיב יחזקאל אג וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת מהם, לכל חיה שמונה הם בין גנים לכנפים, כנגד השמונה שבהם שבח משה א"י.

בגלל זה תקן כלי בשמונה נימים, ושבח את הקדוש ברוך הוא בשמונה. זהו שכתוב למנצח על השמינית, ושמונה אותיות, לכל אחת שמונה, עולות כלן לשבעים וששים, יאהדונה"י שמונה, ותליות מהן ששים וארבע, שמונה לכל אחת, עולות כלן לשבעים וששים, זהו סוד של חשמל.

בגלל זה תקן כלי בשמונה נימים, ושבח את הקדוש ברוך הוא בשמונה. זהו שכתוב למנצח על השמינית, ושמונה אותיות, לכל אחת שמונה, עולות כלן לשבעים וששים, יאהדונה"י שמונה, ותליות מהן ששים וארבע, שמונה לכל אחת, עולות כלן לשבעים וששים, זהו סוד של חשמל.

שופ"ר הולך דבי"ע דרג"א תרי טעמ"י, באותו זמן שיימחו הרשעים מן העולם, עולה תפלה כגון בארבעה מינים, שהם שיר שוט, וזה י, שיר פפול וזה י"ה, שיר משולש וזה י"ו, שיר מרובע וזה יהו"ה. בשם של יהו"ה עולה התפלה שהיא השכינה, התורה כגון, השכינה כגון, ישראל עולים מתוך הגלות כגון, זהו שכתוב אז שיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהו"ה.

ה שהיא שכינה, עולה למלך בעשרה זכרונות ובשש מלכיות ובשש שופרות, שהם י"י, ועשר כתות של מלאכים יתעוררו אליהם, ומעלה אותם מהם ספירות, והנגונים עולים מהם מרבעים מצד של רכי"ע בארבע חיות, ואותן חיות קטנות עם גדולות הן שמונה, והן יאהדונה"י, ועליהן נאמר אז ושיר משה. כשיהיה הקדוש ברוך הוא עם שכינתו בשמונה חיות, שהן חיות אש, עתים חשות עתים ממללות, וכלם מפות בכנפיהן כגון, והנגון (עולה) בהם בארבעה נים, לכל צד מרבעים. זהו שכתוב וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת מהם, לכל חיה שמונה הם בין גנים לכנפים, כנגד השמונה שבהם שבח משה א"י.

בגלל זה תקן כלי בשמונה נימים, ושבח את הקדוש ברוך הוא בשמונה. זהו שכתוב למנצח על השמינית, ושמונה אותיות, לכל אחת שמונה, עולות כלן לשבעים וששים, יאהדונה"י שמונה, ותליות מהן ששים וארבע, שמונה לכל אחת, עולות כלן לשבעים וששים, זהו סוד של חשמל.

וְחֻבִּין דְּעֶרְקִין, חָדָא הוּא דְּכַתִּיב □ ייקרא טז
 בַּחֲשָׁא תַשְׁעִיז עֲלֵיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָם אֶל אֶרֶץ
 גִּזְרָה, עֲוֹנוֹתָם כֻּסִּים, דִּהֵוּא אִישׁ כֻּסִּים, אֶל אֶרֶץ
 גִּזְרָה, אֶתוּ דְּגִזְרָת עֲרִין.

מִן הַחֲבָא דִּילִיָּה, עֲלֵה אֶתְמַר □ ברא ית כז
 וְעַל חֲרָב תַּחֲיָה, וּמָנָא לֶן חֲמִידָה
 אִתְּחִי חֲבָא דְּמִלָּאךְ תַּמּוּת, דְּכַתִּיב □ לִי ה
 וְאֶתְחִימָה מִלָּה כְּלֵמָה חֲדָה כְּחֶרֶב פִּיּוֹת,
 אִתְּחִי חֲמִים לְכַבֵּד, וְסִים תַּמּוּת לְעִבָּא, מִלִּית אִתְּחִי
 גִּילָסָם, וְאִיתְּחִי תַרְי פִּיּוֹת דְּאֶמְרִין הֵב הֵב,
 חָדָא הוּא דְּכַתִּיב □ לֵאמֹר לְעֹלְמָא שְׁתִּיל בְּנוֹת
 הֵב הֵב, שְׁתִּיל בְּנוֹת דְּאֶמְרִין הֵב חֻבִּין לְגִילָסָם.
 עֶרְקִין אִינוּן כְּכָדָא, לְקַבֵּל שְׁכַעִין
 מִמֶּנּוּ, כְּכָד וִיוֹתֶרֶת ע"ב, יוֹתֶרֶת דִּילִיָּה
 אִתְּחִי נִחְשׁ אֶשֶׁת זַנָּבִים, בְּגִין דְּשִׁפְטִין דִּילִיָּה
 (ג"א דִּילָה) נִטְשָׁא טָחוּל דְּאִתְּחִי חֲשֵׁךְ, וְעֲלֵה
 אֶתְמַר □ ברא ית א וְלִחְשֵׁךְ לֵקֵדָה שְׁלֵמָה,
 דְּשִׁלְטִנְתָּה בְּגִלְגֻלָּה דְּאִתְּחִי חֲשֵׁךְ, וּבְגִלְגֻלָּה
 שְׁעִתָּא קִימָא לִיה, דְּאִתְּחִי לִי לִי לִי אִתְּחִי דְּעֶרֶב
 רֵב, וְאִתְּחִי שְׁחוֹק הַכְּסִיל □ (א"א הַמְּחֹל), וְחֲבִיבָה
 אֶתְמַר □ איוב ז וְעַל עֵצִים וְעַל עֵצִים וְעַל עֵצִים
 לֹא יַעֲלֶה.

אִתְּחִי צְדִיק מִמֶּנּוּ בּוֹלַע, דְּדִשְׁע וְדָא
 דְּאִתְּחִי כְּסִיל עֲלִית אֶתְמַר □ חֲבִיקוּ א לֵג לִמָּה
 תַּבִּיט בְּזָבִים תַּחֲרִישׁ בְּכִלְעֵי אִשְׁעֵי צְדִיק מִמֶּנּוּ,
 וְאִתְּחִי מִמֶּנּוּ מִמֶּנּוּ מִמֶּנּוּ, צְדִיק מִמֶּנּוּ בּוֹלַע
 אֶתְל צְדִיק גְּמֹר אִינוּ בּוֹלַע, וְחֲבִיבָה אֶתְמַר
 □ ש"א וְדָרִיד שְׁאוּל יַעֲלֶה, וְוִי לְעִשְׁתָּא כֹד
 בְּלַע לֵה טָחוּל, וְוִי לְעִשְׁתָּא כֹד אֶתְבְּלַעו בְּעֶרֶב
 רֵב, דְּעִלִּיָּהוּ אֶתְמַר □ ברא ית מא כח וְלֹא נֹדַע בִּי
 בָּאוּ אֶל קִרְבָּה, וּמִרְאִיָּהוּ רַע כְּאִשְׁר בְּתַחֲלָה.
 דְּלִלְגֻלָּה פִּל מִמֶּנּוּ דְּאֶמְרִין דְּעִלְמָא
 וְעֶרֶב רֵב, אֶתְמַר בְּהוּן □ אִיכָה א □ חִיו צִרְיָה לְחָאשׁ אוֹיְבֵיהּ שְׁלו,

תֵּן עֲלֵיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָם אֶל
 אֶרֶץ גִּזְרָה, עֲוֹנוֹתָם, שְׁל אוֹתוֹ
 אִישׁ כֻּסִּים, אֶל אֶרֶץ גִּזְרָה, מְקוֹם
 גִּזְרָת הַמַּלְאָכִים.
 תַּחֲיָה חֲרָב, עֲלֵה נְאֻמָּר וְעַל
 חֲרָב תַּחֲיָה, וּמִנִּין לְנֻ שְׁמָרָה
 הִיא חֲרָב שֶׁל מִלָּאךְ תַּמּוּת?
 שְׁכַעִיב וְאֶתְחִימָה מִלָּה כְּלֵמָה
 חֲדָה כְּחֶרֶב פִּיּוֹת, הִיא חֲמִים
 לְכַבֵּד, וְסִים תַּמּוּת לְכַבֵּד. הַמְּחֹל
 הִיא גִיָּהנָם, וְשֶׁל לֵה שְׁתִּי פִיּוֹת
 שְׁאוּמִרִים הֵב הֵב, וְהוּ שְׁכַעִיב
 לְעֹלְמָא שְׁתִּי בְּנוֹת הֵב הֵב, שְׁתִּי
 בְּנוֹת שְׁאוּמִרוֹת הֵב רִשְׁעִים
 לְגִיָּהנָם.

עֶרְקִים הֵם כְּכָד, כְּנָגֵד
 שְׁכַעִים מִמֶּנּוּ, כְּכָד וִיוֹתֶרֶת ע"ב,
 יוֹתֶרֶת שְׁלו הִיא נִחְשׁ אֶשֶׁת
 זַנָּבִים, מִשּׁוֹם שְׁאֵת הַשְּׁיּוּרִים
 שְׁלו (שְׁחָה) נִטְל טָחוּל שְׁהוּא
 חֲשֵׁךְ, וְעֲלֵה נְאֻמָּר וְלִחְשֵׁךְ קִרָּא
 לִלָּה, שְׁשִׁלְטֻנָּה בְּגִלְגֻלָּה שְׁהוּא
 הַלְלִיָּה, וּבְגִלְגֻלָּה עֹמֶדֶת לוֹ
 הַשְּׁעָה, שְׁהִיא לִילִיָּת, אִמָּם שֶׁל
 עֶרֶב רֵב, וְהִיא שְׁחוֹק הַכְּסִיל
 (תַּחֲחֹל), וּבְגִלְגֻלָּה נְאֻמָּר כֹּל עֵץ
 וְיֶלֶךְ כֵּן יוֹרֵד שְׁאוּל לֹא יַעֲלֶה.
 צְדִיק מִמֶּנּוּ בּוֹלַע, שְׁרִשְׁע
 וְדָא שְׁהוּא כְּסִיל, עֲלֵיו נְאֻמָּר
 לְמָה תַּבִּיט בּוֹגְדִים תַּחֲרִישׁ בְּכִלְעֵי
 רִשְׁעֵי צְדִיק מִמֶּנּוּ, וּפְרָשׁוּהוּ בְּעֲלֵי
 הַמִּשְׁנָה, צְדִיק מִמֶּנּוּ בּוֹלַע, אֶבֶל
 צְדִיק גְּמֹר אִינוּ בּוֹלַע, וּבְגִלְגֻלָּה
 נְאֻמָּר מוֹרִיד שְׁאוּל וְעַל. אוֹ
 לְנִשְׁמָה כְּשִׁבּוּלַע אוֹתָהּ הַטָּחוּל,
 אוֹ לִישְׁרָאֵל כְּשִׁנְכִּלְעוּ בְּעֶרֶב רֵב,
 שְׁעֲלִיָּהם נְאֻמָּר וְלֹא נֹדַע כִּי בָּאוּ
 אֶל קִרְבָּה וּמִרְאִיָּהוּ רַע כְּאִשְׁר
 בְּתַחֲלָה.

הַגְּלוּת, כָּל הַמִּמְנִים שֶׁל
 אֲמוֹת הָעוֹלָם וְעֶרֶב רֵב, נְאֻמָּר
 בָּהֶם חִיו צִרְיָה לְרָאשׁ אוֹיְבֵיהּ

צִרְיָה וְדָא אִינוּן עֶרֶב רֵב, עֲלִיָּהוּ אֶתְמַר □ עִיָּה
 א שְׁרִיף סִבְרִים וְחֲבִרִים לְגִבִּים פִּלּו, אוֹהֵב
 שְׁחָד וְגוֹמֵר, אוֹיְבֵיהּ שְׁלֹ אֶלִין עֲשִׂינִי עֲשִׂינִי
 וְשִׁכְעִין מִמֶּנּוּ, דְּאִינוּן פִּלְהוּ בְּשִׁלְיָה בְּעוֹתִיָּדָא,
 וְיִשְׂרָאֵל בְּדִחְקָא מְעוֹתִיָּדָא, חֲבִיבִין דָּא וְוִי
 לְעִלְמָא כֹד אֶתְבְּלַעוּ בְּעֶרֶב רֵב וְנִשְׁא, וְנִמָּן
 גְּרָם דְּאֶתְבְּלַעוּ בְּמַעֲיָהוּ וְלֹא נֹדַע בִּי בָּאוּ אֶל
 קִרְבָּה, בְּגִין דְּעוֹבְדִיָּהוּן פִּלְשִׁין בִּידִיָּהוּן, חָדָא
 הוּא דְּכַתִּיב □ תהלים קל וְיִתְעַרְבוּ בְּנִינִים וְיִלְמְדוּ
 מִעֲשֵׂיהֶם, כְּגִלְגֻלָּה דָּא וְשִׁמְתָּא אִתְּחִי כְּנִסְתָּ
 וְיִשְׂרָאֵל, כֹּד (דף נ ע"ה) אִתְּחִי שְׁכַעִיב בְּפִקְדִין
 דְּעִשְׂהָ אֶתְמַר בֵּה □ ירמיה פל דְּלִפְנֵי רַעֲשֵׁי וּמוֹם
 אִין בְּרָה, בְּהֵוּא וְנִמָּא שְׁרִיָּא שֵׁם יְהו"ה עֲלֵה,
 וְאֶתְמַר בֵּה □ דברים כח וְדָא פִל עֲמִיל חֲאֶרֶן בִּי
 שֵׁם יְהו"ה וְקִרָּא עֲלֵי וְיִרְאוּ מִמֶּנּוּ, וּמִמֶּנּוּ
 כְּכָד וְעֶרְקִין דִּילִיָּה וּמִמֶּנּוּ דְּטָחוּל וְעֶרֶב רֵב וְנִשְׁא
 בִּישְׁא דִּילִיָּה, מִתְכַּפִּין תַּחוּת לְעִבָּא דְּתַמֶּן
 וְשִׁמְתָּא.

וְשִׁמְתָּא אִתְּחִי מִתְכַּפֵּא □ (א"א
 גִּמָּא) כְּחֻבִּין, אוֹ גִּרְע מִנִּיהָ לְאֶפִּילוֹ
 פִּקְדוֹתָא חָדָא מִאִינוּן פִּקְדִין, כְּמָה דְּאִוְקִמְנָה
 מִאִרִי מִתְנִיחִין עֲבִידָה מְכַפָּה מְצוּהָ, בְּהֵוּא
 אֶתְר (ג"א אֶבֶר) דְּשְׁרִיָּא עֲבִידָה וְאֶסְתִּלֵּק מְצוּהָ
 מִנִּיהָ, הֵוּא אֶבֶר אִתְּחִי פִּגְוִם, וְאִתְּחִי מוֹם
 דְּוִשְׁמְתָּא, בְּגִינִיָּה לֹא שְׁרִיָּא קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא
 עַל וְשִׁמְתָּא, חָדָא הוּא דְּכַתִּיב □ ויקרא כא יח פִּל
 אֶשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרֶב, וְשִׁמְתָּא דְּאִיתְּחִי מוֹם
 בְּחֹד מִרְמָ"ח פִּקְדִין חֲשֵׁה לֹא אֶתְקִרִיבֵת
 בְּגִינִיָּה לְגִבִּי קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא.

וְשִׁמְתָּא מִסְטִרָא דְּשִׁבְעִנְתָּא לִית בֵּה מוֹם,
 חָדָא הוּא דְּכַתִּיב □ ירמיה פל דְּלִפְנֵי רַעֲשֵׁי
 וּמוֹם אִין בְּרָה, אִם יִצְחָרְדֵּעַ בְּעִי לְקִרְבָּא לֵהוּוּא
 אֶתְר, כִּין דְּשִׁבְעִנְתָּא שְׁרִיָּא תַמֶּן דְּאִתְּחִי וְשִׁמְתָּא, אֶתְמַר בֵּה □ כמדבר א נא וְחִבֵּר

שְׁלו, צִרְיָה וְדָא הֵם עֶרֶב רֵב,
 עֲלֵיהֶם נְאֻמָּר שְׁרִיף סוֹרֵרִם וְחֲבִרִי
 גִבִּים, כָּלוּ אוֹהֵב שְׁחָד וְגוֹמֵר.
 אוֹיְבֵיהּ שְׁלו, אִלוּ עֲשׂוּ וְיִשְׁמְעֵאל
 וְשִׁכְעִים מִמֶּנּוּ, שְׁהֵם כָּלִם
 בְּשִׁלְיָה וּבְעִשְׂרָה, וְיִשְׂרָאֵל בְּדִחְקָא
 בְּעִנִּיָּהוּ, וּמִשּׁוֹם זֶה אוֹי לְעוֹלָם
 כְּשִׁנְכִּלְעוּ בְּעֶרֶב רֵב, וְיִמִּי גְרָם
 שְׁנִכְלְעוּ בְּמַעֲיָהם וְלֹא נֹדַע כִּי
 בָּאוּ אֶל קִרְבָּה? מִשּׁוֹם
 שְׁמַעֲשִׂיהֶם הָרָעִים בִּידֵיהֶם, זֶהוּ
 שְׁכַעִיב וְיִתְעַרְבוּ בְּגוֹיִם וְיִלְמְדוּ
 מִעֲשֵׂיהֶם, כְּמֹו כֵן הַנִּשְׁמָה, הִיא
 כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל, כְּשִׁהִיא שְׁלִמָה
 בְּמַצּוֹת עֲשֵׂה, נְאֻמָּר בֵּה כֹף יָפָה
 רִעִיָּתִי וּמוֹם אִין בְּרָה. בָּאוֹתוֹ זְמַן
 שׁוּרָה שֵׁם יְהו"ה עֲלֵה, וְנִמָּר
 בֵּה וְרָאוּ כָל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם
 יְהו"ה נְקָרָא עֲלֵה וְיִרְאוּ מִמֶּנּוּ,
 וְהַמִּמְנִים שֶׁל הַכְּכָד וְהַעֲוֹרִיקִים
 שְׁלו וְהַמִּמְנִים שֶׁל הַטָּחוּל
 וְהַעֲרִבִים הָרַע שְׁלו, נְכַנְעִים תַּחַת
 הֵלֶב שְׁשֵׁם הַנִּשְׁמָה.

הַנִּשְׁמָה מִטְנַפֵּת □ (א"א)
 בְּחֻטָּאִים אוֹ חֲסֵר מִמֶּנּוּ אֶפִּילוֹ
 מְצוּהָ אַחַת מֵאוֹתָן מְצוּת, כְּמֹו
 שְׁבָאָרִיהָ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה עֲבָרָה
 מְכַפָּה מְצוּהָ, בָּאוֹתוֹ מְקוֹם (אִיבֵר)
 שְׁשׁוּרָה עֲבָרָה וְהַסְתִּלְקָה מְצוּהָ
 מִמֶּנּוּ, אוֹתוֹ אִיבֵר הוּא פִּגְוִם,
 וְהוּא מוֹם הַנִּשְׁמָה, בְּגִלְגֻלָּה לֹא
 שׁוּרָה הַקְדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא עַל
 הַנִּשְׁמָה. זֶהוּ שְׁכַעִיב כָּל אֶשֶׁר בּוֹ
 מוֹם לֹא יִקְרֶב, נִשְׁמָה שִׁישׁ בֵּה
 מוֹם בְּאֶחָד מִמִּ"ח מְצוּת שְׁלֵה,
 לֹא נִקְרַבֵת בְּגִלְגֻלָּה אֶל הַקְדוּשׁ
 בְּרִיךְ הוּא.

וְהַנִּשְׁמָה מִצֵּד הַשְּׁכִינָה אִין
 בֵּה מוֹם. זֶהוּ שְׁכַעִיב כֹּף יָפָה
 רִעִיָּתִי וּמוֹם אִין בְּרָה. אִם יִצְרֵר הָרַע
 רוֹצֵה לְקִרֵב לָאוֹתוֹ מְקוֹם, כִּין
 שְׁשִׁכִינָה שׁוּרָה שֵׁם, שְׁהִיא

אֶתְמַר בֵּה □ כמדבר א נא וְחִבֵּר

הקרב למת, בגין בעלה אתמר □ עיה מב □ אצי יהו"ה הוא שמי וכבודי לאחז לא אתן, דהיינו אל אחר אל זה, דשמתא איהי פקריה, ואיהי תושבחתיה, דבה משפח בר נש לקודשא בריך הוא בצלותא פכל למא בכמה תושבחת ותדאן, הבין דא אצי יהו"ה הוא שמי וכבודי לאחז לא אתן ותחלתי לפסילים, אלין שבועין ממנן, ולא נהיב לון קודשא בריך הוא רשו לשלשה עלה, דאינון ערקין פכבד דאיהו אל אחר, טחול לחש יותרת הפכד אשת זנבים, בתר דעבדות זינפא (נ"א נאופא) עם אלהים אחרים, ופליגת דמא חלה דאיהי תמצית חלה לכל ערקין, שפתיא קריבת לגבי טחול דאיהו בעלה פסיל, דלא נטיל טחול אלא תמצית (נ"א שמריה) דמא, ולא נהיב לית מדמא אחרא, הבין דא אתקריאת יותרת הפכד, בגין דלא נהיב ליה אלא שפירין, ובכבד איהו קטונא דחאה, דפליק לגבז אלא נפא מניה, ואי לא נהיב ביה פנפי חאה, תוה אוקיד אלא (והוה אוקיד כל ופא נורא דלכא), תדא דפנתא לוחתן, לקבל חלם טמא, ונעלית אתמח אפילו גחש פרוף על עקבו לא יפטיק, אבל עקרב פוסק, שרת איהו מיד קטונא דחאה, בגין דמדי איהי שריפת כל גופא.

דא תמיעה שפירם ותחננה אינון תבירו דלהון, ונעליה אתמר □ תהלים פט □ אשרי העם יודעי תחננה יהו"ה באות פני יהלכון, מא פני אלין תמיעה שפירם ותחננה, דאינון תמיעה חורו דאנפין, שפירם סומקו דאנפין, תחננה יתקא דאנפין, נבד ופקין ושרא אל מן גלותא, בזמא דמתהפפין אנפין דושרא ליתקא כפנתא עובדא.

ירקת גנים, ובה יוצאים ישראל מן הגלות בזמן שמתהפכים יישראל לירק כאשר מעבדת.

הנשמה, נאמר בה והוה הקרב יומת, משום שעליה נאמר אני יהו"ה הוא שמי וכבודי לאחז לא אתן, דהיינו אל אחר אל זה, שהנשמה היא כבודו והיא תושבחתו, שבה משפח האדם את הקדוש ברוך הוא בתפלה בכל יום בכמה תשבחות והודאות, ומשום זה אני יהו"ה הוא שמי וכבודי לאחז לא אתן ותהלתי פסילים, אלה שבועים הממנים שלא נתן להם הקדוש ברוך הוא רשות לשלט עליה, שהם עורקי הפכד שהוא אל אחר, טחול - נחש, יותרת הפכד - אשת זנבים, אחר שעשתה זה (נאוף) עם אלהים אחרים, וחלקה את הדם שלה, שהוא התמצית שלה, לכל העורקים, מקריבה את השירי לטחול שהוא בעלה הפסיל, שהטחול אינו נוטל אלא את תמצית (שמרים) הדם, ולא נותן לו מדם אחר, ומשום זה נקראת יותרת הפכד, משום שלא נותנת לו אלא שפירם, והפכד הוא קטרוג של הראה, שעולה ללב אש ממנו, ואם לא שושבים בו פנפי ראה, היה שורץ את הלב (והוה דורף את כל הנה האש של תבא). הדקים שסביב הפנתא לוחתן, כנגד חלב טמא, ועליו נאמר אפלו נחש פרוף על עקבו לא יפטיק, אבל עקרב □ וסוק, שר הוא מרה, הקטרוג של הראה, משום שמרה היא שרפת כל הגוף.

ל זה תמיעה שפירם ותחננה יהו"ה באות פני יהלכון, מא פני אלין תמיעה שפירם ותחננה, דאינון תמיעה חורו דאנפין, שפירם סומקו דאנפין, תחננה יתקא דאנפין, נבד ופקין ושרא אל מן גלותא, בזמא דמתהפפין אנפין דושרא ליתקא כפנתא עובדא.

תלת בגינין תדא שרגא דאיהי נר יהו"ה בשמתאדם □ ליכב □ מאנאדם יו"ד ה"א וא"ו ה"א, תלת בגינין דשרגא, ותלת בגינין אלין אינון לבושין לתלת אגוזן, דאינון חור סומק פרוק, גוון אובכמא איהי קדונתא דלהון, ונעליה אתמר □ עיה נא אלביש שמם קדוות, ובהון מתלבשין הו"ה, תכלת לבושא דאת י דאיהו תכלית דכלא, נח איהו י, שלחנא דפליק מניה וי, ונענעא יליה חמא ונפא דא ה"ה.

והנענוע שלו כאן וכאן זה ה"ה. האחר יש נר חשוף של גיהנם, ויש לו שלשה גוונים, גוון אדם זה כבד, עשו הוא אדם, מרה גוון ירק, טחול גוון שחר, ועליה נאמר ותכחין עיניו מראות, וסימנ בגוים הללו, שקערוות ירקקות או אדמדמות ומראיהן שפל מן הקיר. שפל הוא גוון שחר, שנאמר בו ושפלה אינה מן העור והיא כהה, והיא השפלות של הנשמה בפה, נ"ה, אשור נשמה ורוח ונפש מתגלים בכבד מרה וטחול, כל אותם איברי הגוף, שהם העם הקדוש, כלם דחוקים במרירות, משום שהנשמה המקום שלה במוח, יונה קדושה, נשמה, נשר, שפינה הזו מתרנסת בכמה תפלות ועבודות. הספינה של הינה קרקפת, וכמה ממנים יש בספינה הזו שמנהיגים אותה, והם אוננים עינים חטם ופה, שבעה ממנים הם, ועולים לשבעים לשון שהיו בספינה של יונה.

ה היא תפלה, שכינה תחתונה, הנשר שמתרנס בה זו שכינה עליונה. אם ישראל לא משתדלים בתפלות ובקשות ועבודות, של הנשר שהוא ראה, מיד ויהו"ה הטיל רוח גדולה אל

אֱלֹהֵי׃ בְּאֵיחֵי שְׁכִינְתָּא עֲלֵאָה, דְּאֵיחֵי תְּיוּבְתָּא חִילָף, וְתוּבְתָּא לְמַאדָּךְ בְּאֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶסְתַּכֵּל דְּשִׁפְחָת בּוֹשָׁא שְׁלֵטָא עַלְךָ בְּאֵיחֵי עֲטָה סְרַחְמָה, וְעֵלְהָ אֶתְמַר אִיּוֹב א הַנֶּאמָר יְהו"ה אֵל תִּשְׁמָן מֵאֵין תְּבֵא, דְּכַל חֲבִיתִין אֵינוּן מֵאֵתְרִין דְּעֲטָה סְרַחְמָה דְּכִנְיָהּ אֶתְמַר לְגַבֵּי חֲלִיבָא מֵאֵין בָּאת מִעֲטָה סְרַחְמָה, וְיַחְתְּרוּ חֲלָאנְשִׁים לְחֹשִׁיב אֵל תִּתְּשָׁה יוֹנָה א 800 בְּתוּיֹבְתָּא, וְלֹא כֹחֲלוֹ בִּי חָס, בְּאֵיהּ גִּזְרַת דְּנִמָּא, הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר עֲלֵיהֶם.

הַחֲוָיָה זְמַנָּא וַיִּמָּן יְהו"ה דְּגִדּוֹל לְכַלּוֹעַ אֶת יוֹנָה 800 ב א דֹּא גְחֻנְתָּא קְבֵלְתָּהּ, בְּאֶתְמַר בִּיהּ וַיִּנְחֵה יָרֵד אֵל יִרְכַּתִּי הַסְפִּינָה, וְזִהוּ אֲנִכִּי אֲרֵר עֲלֵי מְצִרִימָה, כְּמוֹ שְׂבָאוּהָ, בְּכָל מְקוֹם שְׁגָלוֹ יִשְׂרָאֵל - שְׂכִינָה עִמָּהֶם, קִלְקְלוּ יִשְׂרָאֵל מַעֲשִׂיהֶם, בְּאוֹתוֹ וַיִּמָּן נֶאמַר בְּהֶם וַיִּקָּם מִלֹּךְ חֹדֶשׁ עַל מְצָרִים, וְזִה פְרַעַה, שְׁעָלִיו נֶאמָן וַיִּמָּן יְהו"ה דְּגִדּוֹל לְכַלּוֹעַ אֶת יוֹנָה, שְׂרָצָה לְכַטֵּל אֶת יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם, זִהוּ שְׂכַתוֹב כֹּל הֵבֶן הַיְלוּד הַיְאֹרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ, כְּנִגְדּוֹ וַיִּמָּן יְהו"ה דְּגִדּוֹל לְכַלּוֹעַ אֶת יוֹנָה, לְהַרְגוֹ. לֹא כְתוּב לְכַלּוֹעַ יוֹנָה, אֲלֵא לְכַלּוֹעַ אֶת יוֹנָה. אֶת, בְּאֶרְבּוֹת אֶת הָרוּעָה הַנֶּאֱמָן שְׁעִתִּידָה לְהַנְתֵּן תּוֹרָה עַל יָדוֹ, שְׁהִיא מְאֹלָּה עַד תִּיּוֹ, כֹּל הַגְּלוּגוּלִים הָלָלוּ הִיו עַל יָדוֹ, וְזִהוּ דְּגִדּוֹל, שְׁנֶאמַר בּוֹ הַתַּנִּין הַגְּדוֹל, הוּא דְּגַ מְצָרִים, וּבֵת זִגּוֹ דְּגָהּ, וַיִּתְּלַל יוֹנָה אֵל יְהו"ה אֱלֹהֵיּוֹ מִמְעֵי הַדָּגָהּ. מִי הֵם מְעֵי הַדָּגָהּ? אֵלֵּוּ הַמְצָרִים.

וַיִּמָּן יְהו"ה דְּגִדּוֹל, וַיִּנְחֵה יָרֵד אֵל יִרְכַּתִּי הַסְפִּינָה, וְזִהוּ אֲנִכִּי אֲרֵר עֲלֵי מְצִרִימָה, כְּמוֹ שְׂבָאוּהָ, בְּכָל מְקוֹם שְׁגָלוֹ יִשְׂרָאֵל מַעֲשִׂיהֶם, בְּאוֹתוֹ וַיִּמָּן נֶאמַר בְּהֶם וַיִּקָּם מִלֹּךְ חֹדֶשׁ עַל מְצָרִים, וְזִה פְרַעַה, שְׁעָלִיו נֶאמָן וַיִּמָּן יְהו"ה דְּגִדּוֹל לְכַלּוֹעַ אֶת יוֹנָה, לְהַרְגוֹ. לֹא כְתוּב לְכַלּוֹעַ יוֹנָה, אֲלֵא לְכַלּוֹעַ אֶת יוֹנָה. אֶת, בְּאֶרְבּוֹת אֶת הָרוּעָה הַנֶּאֱמָן שְׁעִתִּידָה לְהַנְתֵּן תּוֹרָה עַל יָדוֹ, שְׁהִיא מְאֹלָּה עַד תִּיּוֹ, כֹּל הַגְּלוּגוּלִים הָלָלוּ הִיו עַל יָדוֹ, וְזִהוּ דְּגִדּוֹל, שְׁנֶאמַר בּוֹ הַתַּנִּין הַגְּדוֹל, הוּא דְּגַ מְצָרִים, וּבֵת זִגּוֹ דְּגָהּ, וַיִּתְּלַל יוֹנָה אֵל יְהו"ה אֱלֹהֵיּוֹ מִמְעֵי הַדָּגָהּ. מִי הֵם מְעֵי הַדָּגָהּ? אֵלֵּוּ הַמְצָרִים.

דֹּא מֵא"ל, דְּגָהּ דֹּא נַח"שׁ לִילִי"ת בְּחֻגִּיהּ מִהֶהוּא רַב הַחֻבֵּל מִחֻל דְּאֵיהּ עֶרֶב רַב, בְּאֶתְמַר

בִּיהּ 800 מוֹת יֵב לֵא וְגַם עֶרֶב רַב וְכו', וְטָחוּל אֵיהּ שְׂחוֹק הַכִּסִּיל, עֲלִיָּה אֶתְמַר קִהְלַת ז 800 בִּי הַכַּעַס בְּחִיק בְּכַסְיִים לְנוּחַ, לְכַלּוֹעַ אֶת לִנְחֵי דֹא נַפְשָׁא, מִסְטָרֹא דִילִיהּ 800 מוֹת ו 800 לֹא שְׁמַעוּ אֵל מֹשֶׁה מִקְצֵר רוּחַ, וּמַעֲבֹדָה קִשָּׁה מִסְטָרֹא דְּכַכַּד, בְּאֶתְמַר בִּיהּ 800 ז 800 פְּכַד לֵב פְּרַעַה, תַּכְכַּד הָעֲבֹדָה, 800 ה 800 מִסְטָרֹא דְּמִרָה 800 א וְחִמְדִּירוּ אֶת חֵייהֶם.

גְּדוֹל אֵיהּ עֶרֶב רַב, בְּאֵינוּן (נ"א דְּאֵיהּ) רַב הַחֻבֵּל, מֵאֵין חֻבֵּל אֲלֵא רַב מַלְּל מִלְּאֲכֵי תַּעֲלָהּ, אֵיהּ חֻבֵּל, וְאֵיחֵי תַּעֲלָהּ, עֶרֶב רַב בְּוִין דְּעִילִית חֲזִיבָא, דְּכִהּוֹן מֵאֲבִי יִשְׂרָאֵל חֲחִבִּילוֹ אֶת בְּשַׁרְיָהּ בָּאת בְּרִית, אֵינוּן רַב עֲלִיָּהּ בְּגֻלְתָּא, וְאֵינוּן דְּגָהּ לִישְׂרָאֵל, חֲבִיין דֹּא אֲמַרו 800 בְּמִדְבָּר יֵא 800 זְכַרְנוּ אֶת הַדָּגָהּ וְכו'.

דְּנַפְקֵי יִשְׂרָאֵל מִמְּצָרִים מְטִיל מְנִיָּהּ סְנַיִין, וּבְגֻלְתָּא סְתִירָהּ עֲתִיד הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַטֵּל לֹון, וְדֹא אֵיהּ 800 מוֹת וְהַדָּגָהּ אֲשֶׁר בִּיאֹר מִתָּהּ, וַיִּכְאֵשׁ הַיְאֹר דֹּא אֹרִינְתָא, בְּאֶתְמַת בִּיהּ 800 לִי ו 800 וְתוֹרָה אֹר, סְרַחַת לְגַבֵּייהּ, וְאֶתְמַר בּוֹשְׂרָאֵל 800 מוֹת א 800 כֹּל הֵבֶן הַיְלוּד הַיְאֹרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ, כְּנִגְדּוֹ וַיִּמָּן יְהו"ה דְּגִדּוֹל לְכַלּוֹעַ אֶת יוֹנָה, לְהַרְגוֹ. לֹא כְתוּב לְכַלּוֹעַ יוֹנָה, אֲלֵא לְכַלּוֹעַ אֶת יוֹנָה. אֶת, בְּאֶרְבּוֹת אֶת הָרוּעָה הַנֶּאֱמָן שְׁעִתִּידָה לְהַנְתֵּן תּוֹרָה עַל יָדוֹ, שְׁהִיא מְאֹלָּה עַד תִּיּוֹ, כֹּל הַגְּלוּגוּלִים הָלָלוּ הִיו עַל יָדוֹ, וְזִהוּ דְּגִדּוֹל, שְׁנֶאמַר בּוֹ הַתַּנִּין הַגְּדוֹל, הוּא דְּגַ מְצָרִים, וּבֵת זִגּוֹ דְּגָהּ, וַיִּתְּלַל יוֹנָה אֵל יְהו"ה אֱלֹהֵיּוֹ מִמְעֵי הַדָּגָהּ. מִי הֵם מְעֵי הַדָּגָהּ? אֵלֵּוּ הַמְצָרִים.

וַיִּמָּן יְהו"ה דְּגִדּוֹל, וַיִּנְחֵה יָרֵד אֵל יִרְכַּתִּי הַסְפִּינָה, וְזִהוּ אֲנִכִּי אֲרֵר עֲלֵי מְצִרִימָה, כְּמוֹ שְׂבָאוּהָ, בְּכָל מְקוֹם שְׁגָלוֹ יִשְׂרָאֵל מַעֲשִׂיהֶם, בְּאוֹתוֹ וַיִּמָּן נֶאמַר בְּהֶם וַיִּקָּם מִלֹּךְ חֹדֶשׁ עַל מְצָרִים, וְזִה פְרַעַה, שְׁעָלִיו נֶאמָן וַיִּמָּן יְהו"ה דְּגִדּוֹל לְכַלּוֹעַ אֶת יוֹנָה, לְהַרְגוֹ. לֹא כְתוּב לְכַלּוֹעַ יוֹנָה, אֲלֵא לְכַלּוֹעַ אֶת יוֹנָה. אֶת, בְּאֶרְבּוֹת אֶת הָרוּעָה הַנֶּאֱמָן שְׁעִתִּידָה לְהַנְתֵּן תּוֹרָה עַל יָדוֹ, שְׁהִיא מְאֹלָּה עַד תִּיּוֹ, כֹּל הַגְּלוּגוּלִים הָלָלוּ הִיו עַל יָדוֹ, וְזִהוּ דְּגִדּוֹל, שְׁנֶאמַר בּוֹ הַתַּנִּין הַגְּדוֹל, הוּא דְּגַ מְצָרִים, וּבֵת זִגּוֹ דְּגָהּ, וַיִּתְּלַל יוֹנָה אֵל יְהו"ה אֱלֹהֵיּוֹ מִמְעֵי הַדָּגָהּ. מִי הֵם מְעֵי הַדָּגָהּ? אֵלֵּוּ הַמְצָרִים.

בִּיהּ 800 מוֹת יֵב לֵא וְגַם עֶרֶב רַב וְכו', וְטָחוּל אֵיהּ שְׂחוֹק הַכִּסִּיל, עֲלִיָּה אֶתְמַר קִהְלַת ז 800 בִּי הַכַּעַס בְּחִיק בְּכַסְיִים לְנוּחַ, לְכַלּוֹעַ אֶת לִנְחֵי דֹא נַפְשָׁא, מִסְטָרֹא דִילִיהּ 800 מוֹת ו 800 לֹא שְׁמַעוּ אֵל מֹשֶׁה מִקְצֵר רוּחַ, וּמַעֲבֹדָה קִשָּׁה מִסְטָרֹא דְּכַכַּד, בְּאֶתְמַר בִּיהּ 800 ז 800 פְּכַד לֵב פְּרַעַה, תַּכְכַּד הָעֲבֹדָה, 800 ה 800 מִסְטָרֹא דְּמִרָה 800 א וְחִמְדִּירוּ אֶת חֵייהֶם.

גְּדוֹל אֵיהּ עֶרֶב רַב, בְּאֵינוּן (נ"א דְּאֵיהּ) רַב הַחֻבֵּל, מֵאֵין חֻבֵּל אֲלֵא רַב מַלְּל מִלְּאֲכֵי תַּעֲלָהּ, אֵיהּ חֻבֵּל, וְאֵיחֵי תַּעֲלָהּ, עֶרֶב רַב בְּוִין דְּעִילִית חֲזִיבָא, דְּכִהּוֹן מֵאֲבִי יִשְׂרָאֵל חֲחִבִּילוֹ אֶת בְּשַׁרְיָהּ בָּאת בְּרִית, אֵינוּן רַב עֲלִיָּהּ בְּגֻלְתָּא, וְאֵינוּן דְּגָהּ לִישְׂרָאֵל, חֲבִיין דֹּא אֲמַרו 800 בְּמִדְבָּר יֵא 800 זְכַרְנוּ אֶת הַדָּגָהּ וְכו'.

דְּנַפְקֵי יִשְׂרָאֵל מִמְּצָרִים מְטִיל מְנִיָּהּ סְנַיִין, וּבְגֻלְתָּא סְתִירָהּ עֲתִיד הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַטֵּל לֹון, וְדֹא אֵיהּ 800 מוֹת וְהַדָּגָהּ אֲשֶׁר בִּיאֹר מִתָּהּ, וַיִּכְאֵשׁ הַיְאֹר דֹּא אֹרִינְתָא, בְּאֶתְמַת בִּיהּ 800 לִי ו 800 וְתוֹרָה אֹר, סְרַחַת לְגַבֵּייהּ, וְאֶתְמַר בּוֹשְׂרָאֵל 800 מוֹת א 800 כֹּל הֵבֶן הַיְלוּד הַיְאֹרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ, כְּנִגְדּוֹ וַיִּמָּן יְהו"ה דְּגִדּוֹל לְכַלּוֹעַ אֶת יוֹנָה, לְהַרְגוֹ. לֹא כְתוּב לְכַלּוֹעַ יוֹנָה, אֲלֵא לְכַלּוֹעַ אֶת יוֹנָה. אֶת, בְּאֶרְבּוֹת אֶת הָרוּעָה הַנֶּאֱמָן שְׁעִתִּידָה לְהַנְתֵּן תּוֹרָה עַל יָדוֹ, שְׁהִיא מְאֹלָּה עַד תִּיּוֹ, כֹּל הַגְּלוּגוּלִים הָלָלוּ הִיו עַל יָדוֹ, וְזִהוּ דְּגִדּוֹל, שְׁנֶאמַר בּוֹ הַתַּנִּין הַגְּדוֹל, הוּא דְּגַ מְצָרִים, וּבֵת זִגּוֹ דְּגָהּ, וַיִּתְּלַל יוֹנָה אֵל יְהו"ה אֱלֹהֵיּוֹ מִמְעֵי הַדָּגָהּ. מִי הֵם מְעֵי הַדָּגָהּ? אֵלֵּוּ הַמְצָרִים.

וַיִּמָּן יְהו"ה דְּגִדּוֹל, וַיִּנְחֵה יָרֵד אֵל יִרְכַּתִּי הַסְפִּינָה, וְזִהוּ אֲנִכִּי אֲרֵר עֲלֵי מְצִרִימָה, כְּמוֹ שְׂבָאוּהָ, בְּכָל מְקוֹם שְׁגָלוֹ יִשְׂרָאֵל מַעֲשִׂיהֶם, בְּאוֹתוֹ וַיִּמָּן נֶאמַר בְּהֶם וַיִּקָּם מִלֹּךְ חֹדֶשׁ עַל מְצָרִים, וְזִה פְרַעַה, שְׁעָלִיו נֶאמָן וַיִּמָּן יְהו"ה דְּגִדּוֹל לְכַלּוֹעַ אֶת יוֹנָה, לְהַרְגוֹ. לֹא כְתוּב לְכַלּוֹעַ יוֹנָה, אֲלֵא לְכַלּוֹעַ אֶת יוֹנָה. אֶת, בְּאֶרְבּוֹת אֶת הָרוּעָה הַנֶּאֱמָן שְׁעִתִּידָה לְהַנְתֵּן תּוֹרָה עַל יָדוֹ, שְׁהִיא מְאֹלָּה עַד תִּיּוֹ, כֹּל הַגְּלוּגוּלִים הָלָלוּ הִיו עַל יָדוֹ, וְזִהוּ דְּגִדּוֹל, שְׁנֶאמַר בּוֹ הַתַּנִּין הַגְּדוֹל, הוּא דְּגַ מְצָרִים, וּבֵת זִגּוֹ דְּגָהּ, וַיִּתְּלַל יוֹנָה אֵל יְהו"ה אֱלֹהֵיּוֹ מִמְעֵי הַדָּגָהּ. מִי הֵם מְעֵי הַדָּגָהּ? אֵלֵּוּ הַמְצָרִים.

וְנוֹקְמָא דִילִית לַבּוֹן, דְּכַפֵּי דְּגַ נוֹקְמָא דְּגָהּ, דֹּא הוּא 800 בְּיִתְפַּלֵּל וְנִמָּה

שְׂחוֹק הַכִּסִּיל, עָלִיו נֶאמַר כִּי הַכַּעַס בְּחִיק כְּסִילִים לְנוּחַ. לְכַלּוֹעַ אֶת יוֹנָה, זֹו הַנֶּפֶשׁ, מִהַצֵּד שְׁלוּ - וְלֹא שְׁמַעוּ אֵל מֹשֶׁה מִקְצֵר רוּחַ, וּמַעֲבֹדָה קִשָּׁה - מִצֵּד הַכְּבֹד, שְׁנֶאמַר בּוֹ כְּבֹד לֵב רַעַה, תַּכְכַּד הָעֲבֹדָה. מִצֵּד שְׁל הַמְרָה - וַיִּמְרְרוּ אֶת חֵייהֶם.

גְּדוֹל הוּא עֶרֶב רַב, שְׁהֶם (שְׁהוּא) רַב הַחֻבֵּל, מִי חֻבֵּל? אֲלֵא גְדוֹל מְכַל מְלֹאכֵי חֲבֵלָה, הוּא חֻבֵּל וְהִיא חֲבֵלָה, עֶרֶב רַב הֵם בְּנֵי לִילִי"ת הַרְשָׁעָה, שְׂבָהֶם חֲטָאוּ יִשְׂרָאֵל וְחִבְלוּ אֶת בְּשָׂרָם בְּאוֹת הַבְּרִית, הֵם גְּדוּלִים עֲלֵיהֶם בְּגֻלוֹת, וְהֵם דְּגָהּ לִישְׂרָאֵל, וּמַשּׁוּם זֶה אֲמַרוּ דְּכַרְנוּ אֶת הַדָּגָהּ וְכו'.

שְׁיָצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים, הָרַג מִהֶם רַבִּים, וּבְגֻלוֹת הָאֲחֵרוֹנָה עֲתִיד הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַרְג אוֹתָם, וְזִהוּ וְהַדָּגָהּ אֲשֶׁר בִּיאֹר מִתָּהּ, וַיִּכְאֵשׁ הַיְאֹר, זֹו הַתּוֹרָה, שְׁנֶאמַר בָּהּ וְתוֹרָה אֹר, סְרַחַת אֲלֵיהֶם, וְנֶאמַר בִּישְׂרָאֵל כֹּל הֵבֶן הַיְלוּד הַיְאֹרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ. אֹר הוּא ר"ו. הַיְאֹרָה, בֵּת זִיגּוֹ שְׁל אוֹתוֹ הָאֹר, שְׁנֶאמַר בּוֹ וְלִכֵּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִיָּה אֹר בְּמוֹשְׁבָתָם, כְּמוֹ כֵּן בְּגֻלוֹת הָאֲחֵרוֹנָה (הַיְאֹרָה) הַיְדָּהּ בּוֹ הִיָּה ר"ו, שְׁהוּא אֹר הַגְּאֻלָּה הָאֲחֵרוֹנָה, לְקָם כִּימִי צֹאֵם מְצָרִים אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת, וְזִהוּ כֹל הֵבֶן הַיְלוּד הַיְאֹרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ, וְכֹל הַבֵּת תַּחֲוִין, אֲלֵה שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בְּתוֹרָה שְׂבַעֲלָה. אַחֵר, וַיִּמָּן יְהו"ה דְּגִדּוֹל לְכַלּוֹעַ אֶת יוֹנָה, זֹו עֲנִיּוֹת שְׁהִיא עֲצִב, וְהַנֶּקֶבָה שְׁלוּ עֲצִבוֹן. הַזְכֵּר דְּגַ, הַנֶּקֶבָה דְּגָהּ, זִהוּ וַיִּתְּלַל לֵל יוֹנָה אֵל יְהו"ה אֱלֹהֵיּוֹ מִמְעֵי הַדָּגָהּ.

וְנוֹקְמָא דִילִית לַבּוֹן, דְּכַפֵּי דְּגַ נוֹקְמָא דְּגָהּ, דֹּא הוּא 800 בְּיִתְפַּלֵּל וְנִמָּה

אל יהו"ה אלהינו ממעי הבה, מפני
העונות המטות למעו' ופשוט, בההוא זמנא
ויאמר יהו"ה לדג וקא את נח וגומר
בדחמא דלגה דלהון דדחמא דלגה
עונותא מדחמא דפיקין מן גלגל, חזא הוא
דכתיב מואל ב' כב כח ואת עם עני תושיע, דא
נפוצה דנח דנחמא דפיקין ישראל מן
גלגל דלגה (א"א בדחמא) העונותא, ופיקין
ופיקין, (דף נ"ד ע"א) בגין חזקין ח"י עלמין איהו
עני דאתקשר פלמא, דאיהו פסח, כגונא
דושראל דאתמר בהון יחזקאל טו ואת ערום
וערלה, והאי נחמא איהי נחמא דתיבת נח.

אחר יונה ב יא ויאמר יהו"ה לדג וקא
את הנחמא אל תפשה, קס טפא מפתר
טפא פתח ויאמר, ובהון פזרע גד הוא במדבר
יא מאי פזרע גד, אלא גד איהו ימנא
ושמאלא, גמול ללויים פזרע גד דא נחמא
י ודאי, טפה חזקתא, דכיה אשתלים גד
ואתעביד גיד, ועל דא האי זרעא דאיהי יו"ד
דאיהי טפה קדושה, אתמר יונה ב יא וקא את
נחמא אל תפשה דאיהי נחמא, נחמא דחיות
יפשה ה' אתקריאת ארץ, לצפא זרעין
ואיבין, חזא הוא דכתיב כראית א וקרא
אלהים לפשה ארץ, ולמקנה הפסם קרא
ימים, דא מקנה ישראל מושיעו בעת
צרה ירמיה יד ג.

מנביעו מההוא זרע באתמשך
ממנחא עלאה, והאי (נ"א וההיא) טפה
איהי י' זערא, כח ופקת א מן מנחא דאיהי
חכמה, כל ספירה נוטלת חלקתא, עד
באתפליגת לתשע נקדיין, וכח פטיל כל חד
דחלקיה אשתארת עשרא מפלהו טפין,
תנשילת בהיא פשה דאיהי עשירית האמה סלת, ובגונה מעשרין.

מרעב העני שמגיע למעי ישראל.
באותו זמן ויאמר יהו"ה לדג
וקא את יונה וגומר, בדחמא דלגה
הדאגה שלהם שדאגים מן
העניות, מהדחמא דצאו מן הגלות,
זהו שכתוב ואת עם עני תושיע,
זו הנבואה של יונה שהתנבא
שיצאו ישראל מן הגלות בדאגה
(פירק) של עני, ובקמין יצאו,
משום שצדיק ח"י העולמים הוא
עני שנקשר בקמין, שהוא פסח,
כמו שישאל שנאמר בהם ואת
ערום וערלה, והיונה הזו היא
היונה של תבת נח.

אחר, ויאמר יהו"ה לדג
וקא את יונה אל היבשה, קס
זמן מאחר הצל, תח ואמר
והמן פזרע גד הוא, מה זה פזרע
גד? אלא גד הוא ימין ושמאל,
גמול ללויים, פזרע גד זה יונה,
י ודאי, טפה לבנה, שבו נשתלם
גד ונעשה גיד, ועל כן הזרע הזה
שהוא יו"ד, שהיא טפה קדושה,
נאמר וקא את יונה אל היבשה,
שהיא נקבה, וממה שהיתה
יבשה ה', נקראת ארץ, להוציא
זרעים ופרות. זהו שכתוב וקרא
אלהים ליבשה ארץ ולמקנה
המים קרא ימים, זה מקנה
ישראל מושיעו בעת צרה.

המעין מאותו הזרע
שנמשך מהמן העליון, והטפה
(ההיא) הזו היא י' קטנה, פשוטא
א מן המן שהיא חכמה, כל
ספירה נוטלת חלקה, עד
שחלקת לתשע נקדות, וכשכל
אחד נוטל חלקו, נשארת עשירית
מכל הטלות, שנוטלת אותה
היבשה שהיא עשירית האמה
סלת, ובשכילה מערים.

תפלה קדם למוד הזהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי
אלהינו ואלהי אבותינו, בקנה ובהשתחויה, שנקרבתנו לתורתך ולעבודתך
עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר
עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול,
ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבינה. ובכן
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך,
ותקשיב אזניה לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו
זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל
בחנותינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה
בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו
לכל נפש בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. פמאמר נעים
זמירות ישראל "גל עיני ואפטיה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון
לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (מקבל מהאריז"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שכתוב "ואשים
דברי פסיה ובצל ידי פסיתיך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרוימם
ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופורפירא עלאה ולארמון שעל
מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שכתוב "והיה אור
הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות
הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויוחסין בנו עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום
שנברא עד סופו כרצונו וכרצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על
ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוזנו במהרה בימינו.
ויקיים בנו מקרא שכתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויאר עלינו אור ה', ביום
ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

לַהֲתַפְלֵל (להכלל) בְּשִׁכְיָנָה צְרִיכִים לֵתֵת לַה דּוֹרוֹן, זְהוּ שְׁכָתוּב וְלֹא יֵרָאֶה אֶת פְּנֵי יְהוָה רִיקָם, וְצָרִיף לְשִׁמְחָה בַּהּ. זְהוּ שְׁכָתוּב וְשִׁמְחָת בְּחֶגֶךָ, שֶׁהִיא נִקְרָאת שְׁמֵחַת הַקְדוּשָׁא בְּרוּךְ הוּא, וְכִי שֶׁהוּלֵךְ לִרְאוֹת אוֹתָהּ, צָרִיף לְשַׁמֵּר אֶת עֲצָמוֹ מֵעֲצָב, שֶׁהִיא לֵילִית חֲשׂוּכָה, עֲצָבוֹן, שְׁאוּל, טְחוּל, שֶׁהִיא מוּם, וְעֲלֶיהָ נֶאֱמָר כָּל אֲשֶׁר בּוֹ מוּם לֹא יִקְרַב.

אִישׁ כְּמִתְנַת יְדוֹ, זֶה שְׁכִינָה הַעֲלִינָה, שְׁעֲלֶיהָ נֶאֱמָר מִתֵּן בְּסִתֵּר יִכְפֶּה אָף, מִשּׁוּם שֶׁהִיא נִסְתָּרָת, עוֹלָם הַבָּא קוֹרְאִים לַה מִתְנָה, וְעֲלֶיהָ נֶאֱמָר יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמִתְנַת חֲלָקוֹ, מִשּׁוּם שֶׁמִּתַּת אֱלֹהִיִּים הִיא, כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ, זֶה שְׁכִינָה תַּחְתּוֹנָה, אַחַת מִצַּד יְמִין - בְּרַכָּה, וְאַחַת מִצַּד שְׂמָאל - מִתְנָה.

וְעוֹד, שְׁכִינָה הִיא חֲשׁוֹבֹן תְּקוּפוֹת וּמִזְלֹת וּמוֹלָדוֹת וְעִבּוּרִים, אַרְבַּע תְּקוּפוֹת שֶׁנִּקְרְאוּ אַרְבַּע תְּקוּפוֹת, וְלִכְל תְּקוּפָה שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים, וּבֵהֶם שְׁנַיִם עָשָׂר מִזְלֹת, וְהֵם כְּנֶגֶד שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל, וְהַכֹּל נִקְשֵׁר בְּשֵׁם הַזֶּה אֲדִנִּי, הַשְׁכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה הִיא חֲזָקָה בְּאַרְבַּע תְּקוּפוֹת, שֶׁהֵם מִצַּד הַשְּׂמָאל, חֲזַק תְּקִיף, וְהֵם אֶל־ף דַּל־ת נוי"ן יו"ד, וְכָל שְׁנַיִם עָשָׂר הַמִּזְלֹת קָשִׁים מִצַּד הַדִּין, וּמִשּׁוּם שֶׁהַמִּזְוֵן בָּא מֵהֶם, אִמְרוּ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה קָשִׁים מִזְנוּתֵי שֶׁל אָדָם כְּקָרִיעַת יָם סוּף, שֶׁנִּקְרַע בָּהֶם לְשְׁנַיִם עָשָׂר קָרָעִים.

וְאוֹתָן אַרְבַּע תְּקוּפוֹת, שְׁתֵּי זְרוּעוֹת וְשְׁתֵּי שׁוֹקִים, שְׁנַיִם עָשָׂר מִזְלֹת, שְׁנַיִם עָשָׂר פְּרָקִים שְׁנֵי בָּהֶם, וּכְנֶגֶד שְׁנַיִם עָשָׂר חֳדָשֵׁי הַשָּׁנָה, וְהֵם ו' סוּד הָעִבּוּר, וְזֶה

פְּרָקִין דְּאִית בְּהוֹן, וְלִקְבִלֵיהּ תְּרִין עָשָׂר יְרַחֵי שְׁתָּא, וְאִינּוֹן ו' ו' רָצָא

לַאֲתַפְלֵל) בְּשִׁכְיָנָתָא, צְרִיכִין לְמִיָּהֵב לַה דּוֹרוֹנָא, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (דְּבָרִים טו טז) וְלֹא יֵרָאֶה אֶת פְּנֵי יְהוָה רִיקָם, וְצָרִיף לְמַחְדֵּי בַּהּ, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (שם) וְשִׁמְחָת בְּחֶגֶךָ, דְּאִיְהִי חֲדוּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַקְרִיאַת, וּמֵאֵן דְּאִזִּיל לְמַחְמֵי לַה צָרִיף לְנִטְרָא גְרַמְיָה מַעֲצִיבו, דְּאִיְהִי לִילִיִּית חֲשׁוּכָא עֲצָבוֹן שְׁאוּל טְחוּל, דְּאִיְהִי מוּם, וְעֲלִיהּ אֲתַמַּר (ויקרא כא יח) כָּל אֲשֶׁר בּוֹ מוּם לֹא יִקְרַב.

אִישׁ כְּמִתְנַת יְדוֹ דָּא שְׁכִינָתָא עֲלָאָה, דַּעֲלָה אֲתַמַּר (משלי כא יד) מִתֵּן בְּסִתֵּר יִכְפֶּה אָף, בְּגִין דְּאִיְהִי סְתִימָא, עוֹלָם הַבָּא קְרִינֵן לַה מִתְנָה, וְעֲלָה אֲתַמַּר יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמִתְנַת חֲלָקוֹ, בְּגִין דְּמִתַּת אֱלֹהִיִּים הִיא, כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ דָּא שְׁכִינָתָא תַּתָּאָה, חֲד מִסְטָרָא דִּימִינָא בְּרַכָּה, וְחֲד מִסְטָרָא דְשְׂמָאלָא מִתְנָה.

וְעוֹד שְׁכִינָתָא אִיְהִי חֲשׁוֹבֹן תְּקוּפוֹת וּמִזְלֹת וּמוֹלָדוֹת וְעִבּוּרִין, אַרְבַּע תְּקוּפוֹת דְּאֲתַקְרִיאוּ אַרְבַּע תְּקוּפוֹת, וְלִכְל תְּקוּפָה תֵּלַת יְרַחִין, וּבְהוֹן תְּרִין עָשָׂר מִזְלֹת, וְאִינּוֹן לְקַבֵּל תְּרִין עָשָׂר שְׁבָטִין דִּי־יִשְׂרָאֵל, וְכָלֹא אֲתַקְשֵׁר בַּהִיא שְׂמָא אֲדִנִּי, אִיְהִי שְׁכִינָתָא תַּתָּאָה, תְּקִיפָא בְּאַרְבַּע תְּקוּפוֹין, דְּאִינּוֹן מִסְטָרָא דְשְׂמָאלָא חֲזַק תְּקִיף, וְאִינּוֹן אֶל־ף דַּל־ת נוי"ן יו"ד, וְכָלֹהוּ תְּרִין עָשָׂר מִזְלֹת קָשִׁין מִסְטָרָא דִּדִּין, וּבְגִין דְּמִזְנוּנָא קָא אֲתִיָּא מִנִּיְהוּ, אִמְרוּ מְאִירֵי מִתְנִיתִין קָשִׁין מִזְנוּתֵי שֶׁל אָדָם כְּקָרִיעַת יָם סוּף, דְּאֲתַקְרַע בְּהוֹן לְתִרִין עָשָׂר קָרָעִין.

וְאִינּוֹן אַרְבַּע תְּקוּפוֹת תְּרִין דְּרוּעִין וְתִרִין שׁוֹקִין, תְּרִין עָשָׂר מִזְלֹת תְּרִין עָשָׂר

תַּפְּלָה קָדָם לְמוֹד הַזֹּהָר הַקְדוּשׁ

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, אֲב הַרְחֵמִים וְהַסְּלִיחוֹת. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִדָּה וּבִהַשְׁתַּחֲוָיָה, שֶׁנִּקְרַבְתָּנוּ לְתוֹרַתְךָ וְלַעֲבוּדָתְךָ עֲבוּדַת הַקְדָּשׁ, וְנִתַּת לָנוּ חֵלֶק בְּסוּדוֹת תּוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה. מַה אָנוּ, מַה חַיֵּינוּ, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל בָּזֶה. עַל כֵּן אֲנַחְנוּ מְפִילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, שֶׁתִּמְחוּל, וְתִסְלַח, לְכָל חַטָּאוֹתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ, וְאֵל יִהְיֶה עוֹנוֹתֵינוּ מְבַדִּילִים בֵּינֵינוּ לְבִינֶיךָ. וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכַוֵּן לְבָבֵינוּ לִירְאָתְךָ וְאֶהְבָּתְךָ, וְתִקְשִׁיב אָזְנוֹךָ לְדַבְּרֵינוּ אֵלָּה, וְתַפְתַּח לְבָבֵינוּ הָעָרֵל בְּסוּדוֹת תּוֹרַתְךָ, וְיִהְיֶה לְמוֹדֵנוּ זֶה נַחַת רוּחַ לְפָנֵי כֹסֵא כְבוֹדְךָ פְּרִיחַ נִיחוּחַ. וְתֵאצִּיל עֲלֵינוּ אוֹר מְקוֹר נְשָׁמָתֵנוּ בְּכָל בְּחִינָתֵינוּ, וְשִׁיתְנוּצְצוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְדוּשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם גְּלִית דְּבָרֶיךָ אֵלָּה בְּעוֹלָם. וְזִכּוֹתָם, וְזִכּוֹת אֲבוֹתָם, וְזִכּוֹת תּוֹרָתָם, וְתַמְיִמוֹתָם, וְקִדְשָׁתָם, יַעֲמוּד לָנוּ לְבַל נִכְשַׁל בְּדַבָּרִים אֵלּוּ. וּבְזִכּוֹתָם תֵּאִיר עֵינֵינוּ בְּמַה שְּׂאֵנוּ לּוֹמְדִים. כְּמֵאמַר נָעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל "גַּל עֵינֵי וְאִבְיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ". יִהְיֶה לְרָצוֹן אִמְרוּ כִּי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי גּוֹאֲלֵי. כִּי יי יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּי דַעַת וְתְבוּנָה: (תַּפְּלָה מִהָאֲרִיז"ל)

תַּפְּלָה לְאַחַר קְרִיאַת הַזֹּהָר

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבֹתֵי שִׁיתְקִים בָּנוּ עֲתָה מִקְרָא שְׁכָתוּב "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצִל יָדֶי פְּסִיתִיךָ לְנִטֵּעַ שְׁמִים וְלִיסַד אֶרֶץ", לְהַעֲלוֹת לְרוּמָם וּלְתַקֵּן הַרִיסוֹת וְחִרְבוֹת הַשְׁכִּינָה הַקְדוּשָׁה לְקַשׁוּט וּפּוּרְפִּירָא עֲלָאָה וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל מְכוּנֵנוּ יֵשֵׁב לְהַחֲזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנָה וְקִים בָּנוּ מִהֲרָה מִקְרָא שְׁכָתוּב "וְהִיָּה אוֹר הַלְבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה וְאוֹר הַחֲמָה יְהִיָּה שְׁבַעֲתִים כְּאוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים". וְזִכּוֹת הַרְשָׁב יי הַקְדוּשׁ וּבְנוּ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתָם בֵּן עֲזַרְיָה, יַעֲמוּד לָנוּ לְתַקֵּן הָעוֹלָם מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא עַד סוּפוֹ כְּרָצוֹנוֹ וְכְרָצוֹן יִרְאִיו. וּבְזִכּוֹת הַיּוֹתָנוּ עֲסוּקִים בְּחֲכָמָה הַזֹּאת, עַל יְדֵה תַּתְקַרֵּב הַגְּאוּלָּה, וְיִשְׁוּעָתָהּ מִהֲרָה תַּצְמִיחַ, לְעֲלוּי שְׁכִינַת עוֹזָנוּ בְּמִהֲרָה בִּימֵינוּ. וְיִקּוּיִם בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוּב "וְיֹאמְרוּ אֱלֹקִים יְהִי אוֹר", וְיִאֲרַח עֲלֵינוּ אוֹר ה', בְּיוֹם הַחַוָּא יְהִיָּה ה' אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד, אֲמֹן נִצַּח סֵלָה וְעַד.

(נִסַּח הַתַּפְּלָה מִתּוֹךְ לְשׁוֹנוֹ הַקְדוּשׁ שֶׁל רַבִּי חַיִּים וִיטָאֵל זִיע"א)

וְעוֹד, שְׂכִינָה הִיא בּוֹדֶקֶת סִמְנֵי
חַיָּה אוֹ עוֹף מִבְּנֵי אָדָם שְׂדוּמִים
מִזֶּה, שֶׁהֵם סוֹבְלִים מְכֹת, כְּמוֹ

בדוק כמו זה, דאינון סבלין מכתשין, כמה דאוקמוהו פי עליך הורגנו כל היום (תהלים מד כג), ובכל יומא לא מניחין צלותין, ובדיק לון קודשא בריך הוא בפני מכתשין, ואמרין זה לזה בצלותין, קודשא בריך הוא פריך לן מדינא דבעירן וחיון דארעא, ואעיל לן למהוי לן חולקא במלאכא, דאינון חות הקדש, דקראן זה לזה ואמרין קדוש קדוש קדוש, דא איהו (ויקרא כג) דאתקדש שמיא דקודשא בריך הוא על ידיה, ויהא ליה חולקא ביה.

ועוד ושחטתם בזה דא אלף דל"ת נו"ן יו"ד, דביה דין קודשא בריך הוא כל נזיקין, ועל כל אלין דקטלין חד לחבריה, ועל כל אלין דגזלין יהו"ה איהו דין, דאתלבש בתהו ובהו וחשך ותהום, ודן בהון ארבע מיתות בית דין, והא אוקמוהו פלהו באתוון, י גחלת, ו' שלהובא, ה"ה גוונין ונהורין דנורא דא איהו שרפה, (דברים ד כד) כי יהו"ה אלהי"ך אש אוכלה הוא, סקילה בתלת אבנין י י י, ואינון יהו"ה כ"ו, וד' אתוון י י י, הרג בחרפא, י רישא דחרפא, ו' גופא דחרפא, ה"ה תריין פפאות דיליה, חנק ו' (ויקרא כג) אתעביד חוט פגוונא דא נבא ועלה י דעזקא בחוטא למהוי בריך לה על צוואר, ורזא דמלה (במדבר כג) אבינו מת ב' דבר, מק"ך והול"ך אינון ה"ה, חד מקף ליה וחד הולף, עד דחנקין ליה, ובגין דא אמר קודשא בריך הוא, ראו עתה פי אני הוא, אני אמית ואמיה, מחצתי ואני ארפא ואין מדי מצייל (דברים לב לט).

צ, גבוה חמשים א' דא ה' דסליקת ב' לחמשין, זרקא קו דחניקת בתלת אתוון, דשכינתא תתאה איהי דין ארבע מיתות בית דין, איהי חניקת ל' ב' א,

והרג לון, בשרפה וסקילה, ובגין דא ראו עתה פי אני אני הוא, הדא הוא דכתיב (ויקרא כו כח) ויסרתי אתכם אף אני וגומר, וכמה דבשמיא קטיל למאן דאעבר על כריתות ומיתות בית דין דאורייתא, הכי מסי ומחיה בשמיא למאן דמב' לון.

ועוד מצות גזלת העני בבתיכם דא שכינתא, דמאן דגזיל צלותא דאיהי צדקה לצדיק ח"י עלמין, כליל ח"י ברכאן, פאלו גזיל ליה ח"י דיליה דאיהו שכינתא, דאתמר בה (קהלת ט ט) ראה ח"י עם אשה אשר אהבת, וכן מאן דגרע מענג שבת, פאלו גזיל ליה שכינתיה דאיהי שבת בת יחידה, ודא גרם דאתגזילת מניה בגלותא, הדא הוא דכתיב (ישעיה נ א) ובפשעיהם שלחה א'כם, ותיובתא מאי ניהו והשיב (דף ע"ג) את הגזלה אשר גזל (ויקרא כ כג), דייחזיר שכינתא לאתרה, או את העשק אשר עשק (שם) דא קודשא בריך הוא דאתפרש מניה, דשכינתא אתקריאת מצות עשה מסטרא דימינא, ומצות לא תעשה מסטרא דשמאלא, ותורה אתקריאת מסטרא ד' ודא דאמצעיתא, וכל מאן דגזיל או עשק באורייתא, ובמצות עשה ולא תעשה, פאלו גזל שכינתא מדוועזי דקודשא בריך הוא.

נן מסטרא דיסוד ח"י עלמין, אתקריאת מצות ברית מילה, מאן דגזל בבית ואפיק זרעא מניה לרשו נוכראה, פאלו אפיק מרשות ח' חיד לרשות הרבים, וגרם למהוי שכינתא נפקא מאתרה דאיהי א' ישראל רשות ח' חיד, וגלה אותה בין אומין דעלמא דאינון רשות הרבים, הדא הוא דכתיב (ישעיה נא) ובפשעיהם שלחה א'כם, ובגין דא לא ת' את שם יהו"ה אלהי"ך לשוא (שמות כ

ששכינה התחתונה היא דנה ארבע מיתות בית דין, היא חונקת את הרשעים והורגת אותם בשרפה ובסקילה, ומשום זה ראו עתה פי אני אני הוא, זהו שכתוב ויסרתי אתכם אף אני וגומר, וכמו שבשמו הורג את מי שעובר על כריתות ומיתות בית דין של התורה, כך מרפא ומחיה בשמו את מי שמק'ם אותם. ועוד, מצות גזלת העני בבתיכם זו שכינה, שמי שגזל תפלה, שהיא צדקה לצדיק ח"י העולמים, כולל שמונה עשרה ברכות, פאלו גזל לו את החיים ש' שהיא שכינה, שנאמר בה ראה חיים עם אשה אשר אהבת, וכן מי שגורע מענג שבת פאלו גזל לו את שכינתו, שהיא שבת בת יחידה, וזה גורם שנגזלת ממנו בגלות. והו שכתוב ובפשעיהם ח' חתא אמכם, ותשובה מה היא והשיב את הגזלה אשר גזל, שייחזיר השכינה למקומה, או את העשק אשר עשק, זה הקדוש בריך הוא שנפרד ממנה, ששכינה נקראת מצות עשה מצד הימין, ומצות לא תעשה מצד השמאל, והתורה נקראת מצד העמוד האמצעי, וכל מי שגזל או עושק בתורה, ובמצות עשה ולא תעשה, פאלו גזל שכינה מדוועזי דקודש בריך הוא.

נן מצד של יסוד ח"י העולמים נקראת מצות ברית מילה, מי שגזל בבית ומוציא זרע ממנו לרשות זרה, פאלו הוציא מרשות היחיד לרשות הרבים, וגרם שתהיה שכינה יוצאת ממקומה, שהיא א' ישראל, רשות היחיד, והגלה אותה בין אומות העולם, שהם רשות הרבים. זהו שכתוב ובפשעיהם ח' חתא אמכם, ומשום

מֵאֵן שֵׁם יְהוָה דָּא שְׂכִינְתָּא, לְשׂוּא דָּא
עֲבוּדָה זָרָה דְּגִלְתָּ תִּן.

וְעוֹד אִיהִי תְּשׁוּבָה יוֹם הַכַּפּוּרִים, כְּלִילָא
מַעֲשֵׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה דְּאִינוּן י"ה, יוֹם
הַכַּפּוּרִים דָּא ה' כְּלִילָא מִחֲמַשׁ צְלוֹתִין, עֲשֵׂרֵת
יְמֵי תְּשׁוּבָה דָּא י', לְקַבֵּל שְׁבִים דָּא ו"ה, כֹּל
מֵאֵן דְּחִזֵּר בְּתִיבְתָּא כְּאֵלו חִזֵּר ו"ה עִם י"ה,
וְעִקְרָא לְסַלְקָא כְּלָא בְּמַחֲשָׁבָה דְּאִיהִי יו"ד
ה"א וּא"ו ה"א.

תִּן סמא"ל דְּאִיהוּ יִצְרֵהָ, וְכָל מֵאֵן
דִּיתְגַּבֵּר עַל יִצְרֵיהָ כְּאֵלו הוּהָ מִתְגַּבֵּר
גְּבוּרָה עַל סמא"ל בְּדִינָא לְגַבֵּי בְנוֹי, וּבְגִין דָּא
אִמְרוּ מֵאִירֵי מִתְנִיתִין, אִיזְהוּ גְבוּר הַפּוֹכֵשׁ אֵת
יִצְרוֹ, מֵאִי הַפּוֹכֵשׁ, כְּמָה דָּאֵת אִמְר (בראשית א
כח) וְכִבְשׁוּהָ, דִּיהָא כְּבוֹשָׁה תַּחַת יְדֵיהָ, כְּכִלְכָּא
דְּאִיהוּ כְּבוֹשׁ וְקִשּׁוּר תַּחַת יְדֵי דְּבֵר נֶשׁ.

בְּרֵנֶשׁ לְקַבֵּל עָלֶיהָ חֲמֵשׁ עֲנוּיִין, בְּגִין
עֲנוּי דְּגֵרִים לֵה' זְעִירָא דְּגִלְתָּ בְּגִלְתָּא,
וְאִתְקְרִיאַת עֲנָה סוּעָרָה לֹא נִוְחָמָה, וְאִבָּא
וְאִבָּא אִינוּן נִחְתִּי בִימִינָא וּשְׂמֵאלָא, לְקַבֵּלָא
בְּהוּן ו"ה, דְּאִינוּן תּוֹרָה וּמִצְוָה, וְרִזָּא דְּמִלָּה
וְשִׁב וּרְפָא לוֹ (ישעיה ו ט'). וְדָא אִיהוּ שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל
עַד יְהוָה אֱלֹהֵי"ךָ (הושע יד ב).

וְעוֹד מִצְוֹת פְּרִיָּה וּרְבִיָּה דָּא שְׂכִינְתָּא, לֹא תְּהוּ
כְּרָאָה לְשִׁבְתָּ יִצְרָה (ישעיה מה יח), כֹּל
תְּלִמִיד חָכֵם דְּמִנֵּע מִינָה עוֹנֵת קְרִיאַת שְׁמַע
כְּאֵלו מִנֵּע מִינָה בְּרַכָּאָן מְלַעֲיָלָא.

שִׁית סִטְרִין אִינוּן דְּכִלְיָלָן בָּאֵת ו',
דְּאִיהוּ (בראשית א יא) עַל פְּרִי עוֹשָׂה פְּרִי,
מֵאֵן פְּרִי דִילִיָּה י', דָּאֵת ו' אִיהוּ עֲנַפָּא דְּאִילָנָא,
דְּאִתְפָּרֵשׁ לְשִׁית עֲנַפִּין, וּמִשִּׁית לְעַנְפִין דְּלִית
לוֹן חוֹשְׁבֹן, י' אִיהִי אִיבָּא עַל כֹּל עֲנַפָּא וְעֲנַפָּא
דְּאִיהוּ ו'.

זֶה לֹא תִשָּׂא אֵת שֵׁם יְהוָה
אֱלֹהֵי"ךָ לְשׂוּא. מֵה זֶה שֵׁם
יְהוָה"ךָ זֶה שְׂכִינָה, לְשׂוּא - זֶה
עֲבוּדָה זָרָה שְׂגִלְתָּה לְשֵׁם.
וְעוֹד, הִיא תְּשׁוּבָה יוֹם הַכַּפּוּרִים,
כְּלִילָא מַעֲשֵׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה שְׁתֵּן
י"ה, יוֹם הַכַּפּוּרִים זֶה ה' כְּלִילָא
מִחֲמַשׁ תִּפְלוֹת, עֲשֵׂרֵת יְמֵי
תְּשׁוּבָה זֶה י', לְקַבֵּל שְׁבִים זֶה
ו"ה. כֹּל מִי שְׁחִזֵּר בְּתְּשׁוּבָה
כְּאֵלו חִזֵּר ו"ה עִם י"ה, וְהִעֲקֹר
לְהַעֲלוֹת הַכֹּל בְּמַחֲשָׁבָה שְׁהִיא
יִו"ד ה"א וּא"ו ה"א.

תִּן שֵׁם סמא"ל, שְׁהוּא יִצְרֵהָ
הָרַע, וְכָל מִי שִׁיתְגַּבֵּר עַל יִצְרוֹ
כְּאֵלו הִיא מִתְגַּבֵּר בְּגְבוּרָה עַל
סמא"ל בְּדִין לְגַבֵּי בְנוֹי, וּמִשּׁוּם
זֶה אִמְרוּ בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה, אִיזְהוּ
גְבוּר הַפּוֹכֵשׁ אֵת יִצְרוֹ. מֵה זֶה
הַפּוֹכֵשׁ כְּמוֹ שְׂנֵאמֹר וְכִבְשָׁהָ,
שִׁתְּהִיָּה כְּבוֹשָׁה תַּחַת יְדֵי כְּכִלְכָּא
שְׁהוּא כְּבוֹשׁ וְקִשּׁוּר תַּחַת יְדֵי
הָאָדָם.

אָדָם לְקַבֵּל עָלָיו חֲמֵשׁ
עֲנוּיִים, בְּשִׁבְלֵי הַעֲנוּי שְׁגֵרָם לֵה'
הַקִּטְנָה שְׂגִלְתָּה בְּגִלְתָּה, וְנִקְרֵאת
עֲנִיָּה סוּעָרָה לֹא נִוְחָמָה, וְהָאֵב
וְהָאֵם הֵם יוֹרְדִים בְּיָמִין וּשְׂמֵאל
לְקַבֵּל בְּהֵם ו"ה, שְׁהֵם תּוֹרָה
וּמִצְוָה, וְסוּד הַדְּבָר - וְשִׁב וּרְפָא
לוֹ, וְזֶה הוּא שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד
יְהוָה אֱלֹהֵי"ךָ.

וְעוֹד, מִצְוֹת פְּרִיָּה וּרְבִיָּה זֶה
שְׂכִינָה, לֹא תְּהוּ כְּרָאָה לְשִׁבְתָּ
יִצְרָה, כֹּל תְּלִמִיד חָכֵם שְׂמוּנֵע
מִמֶּנָּה עוֹנֵת קְרִיאַת שְׁמַע, כְּאֵלו
מוֹנֵע מִמֶּנָּה בְּרִכּוֹת מְלַמְעָלָה.
שְׁתֵּן צִדִּים הֵם שְׂפִלּוּלִים בָּאוֹת
ו', שְׁהוּא עַל פְּרִי עוֹשָׂה פְּרִי, מֵהוּ
הַפְּרִי שְׁתֵּן י', שְׁאוֹת ו' הִיא עֲנָף
שֶׁל הָאֵילָן, שְׁנִפְרָד לְשִׁשָּׁה
עֲנָפִים, וּמִשּׁוּם לְעַנְפִים שְׁאִין לָהֶם
חֲשׁוּבֹן, י' הִיא פְּרִי עַל כֹּל עֲנָף
וְעֲנָף שְׁהוּא ו'.

זֶקֶן וְאִמָּה רַבִּי רַבִּי חִזֵּר בְּךָ,
הָאֵילָן הוּא ו', וְהַפְּרִי שְׁתֵּן י', כֹּף
הוּא וְדָאִי. אֲבָל עֲנַפִּיו לְמַעַלָּה
הוּא ה' עֲלִיזָה, וְשִׁרְשׁוֹ ה'
הַתְּחִתּוֹנָה, וּמִי שְׂמִפְרִיד הָעֲנָף
מִמֶּנּוּ, זֶהוּ מְקַצֵּץ בְּנִטְיָעוֹת, וְכֹף
הוּא נְקַצֵּץ מִהַעֲוֹלָם הַזֶּה וּמִן
הָעוֹלָם הַבָּא.

וְעוֹד מִצְוָה לְהַתְּעַסֵּק בַּתּוֹרָה יוֹמָם
וְלַיְלָה, זֶהוּ שְׂכִתּוּב וְהִגִּית בּוֹ
יוֹמָם וְלַיְלָה, וְכִי יָכוֹל אָדָם
לְהַתְּעַסֵּק בַּתּוֹרָה בְּכָל הַיָּמִים
וְלֵילוֹת כֹּל יְמִיו, וְהָרִי הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לֹא בָא בְּטְרוּנְיָא עִם
בְּרִיתָהּ אֲלָא כֹּל מִי שְׁקוּרָא
קְרִיאַת שְׁמַע בְּכָל יוֹם עֵרֵב וּבִקְרָה,
כְּאֵלו מְקַיֵּם בּוֹ וְהִגִּית בּוֹ יוֹמָם
וְלַיְלָה, כֹּל הַמִּצְוֹת יֵשׁ מֵהֶם
שְׁתִּלּוּיּוֹת בְּפִרְי הָאֵילָן, מֵהֶם
בְּעֲנַפִּים, מֵהֶם בְּשִׁרְשֵׁים, מֵהֶם
בְּאֵילָן, וּמִשּׁוּם זֶה נִקְרֵאת הַתּוֹרָה
עַל חַיִּים, וְכָל מִי שְׂאוּכָל מִמֶּנּוּ,
וְאֲכָל רַחֵי לְעֵלָם.

וְיֵשׁ אֵילָן לְכָלֵּה שְׁעֲנַפִּיו וְשִׁרְשׁוֹ
וְהַגּוֹף וְהַפְּרִי שְׁתֵּן, סֵם סֵם
הַמּוֹת, וְזֶה סמא"ל. מִי שְׁעוֹבֵר
עַל הַתּוֹרָה, נִשְׁקָה מֵאוֹתוֹ אֵילָן
וּמִתְפָּרֵס מִמֶּנּוּ, וְעֲלִיו נֶאֱמַר כִּי
בְיוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת,
וּמִצֵּד שְׁתֵּן חַיִּי צַעֵר.

וְעוֹד, שְׂכִינָה הִיא מִצְוֹת הַעֲמֻדָּת
מְלָךְ, זֶהוּ שְׂכִתּוּב שׁוּם תְּשִׁים
עֲלִיד מְלָךְ, וְכִבְיָכוּל, כֹּל זְמַן
שְׁאִין שְׂכִינָה בְּמִקּוּמָה אֵין מְלָךְ,
וּמִשּׁוּם שְׂשְׂכִינָה הִיא מְלָכוֹת עַל
אָדָם, נֶאֱמַר בּוֹ שׁוּם תְּשִׁים עֲלִיד
מְלָךְ, לְהִיּוֹת יִשְׂרָאֵל בְּתִפְלִס בְּנֵי
מְלָכִים. שְׁאִין מְלָךְ בְּלִי מְלָכוֹת,
שְׂבִגְלוֹת שְׂפַחָה תִירֵשׁ גְּבוּרָתָהּ,
וּבְזִמְנִין שְׂבָא הַמִּשְׁתִּיחַ נֶאֱמַר
וּמְלָכוּתָהּ יִתֵּן הַמְּלָךְ לְרַעוּתָהּ
וְלִבְנֵיהָ מִמֶּנָּה, הִיא מְלָכוּתוֹ, הִיא

סְבָא וְאִמְר רַבִּי רַבִּי חִזֵּר בְּךָ, אִילָנָא הוּא
ו', אִיבָּא דִילִיָּה י' הִכִּי הוּא וְדָאִי, אֲבָל
עֲנַפּוֹי לְעִילָא אִיהוּ ה' עֲלָאָה וְשִׁרְשׁוֹ ה'
תְּתַאָּה, וּמֵאֵן דְּאִפְרִישׁ עֲנַפָּא מִינָהּ דָּא אִיהוּ
מְקַצֵּץ בְּנִטְיָעוֹת, וְהִכִּי אִתְקַצֵּץ אִיהוּ מְעַלְמָא
דִּין וּמְעַלְמָא דְּאִתִּי.

וְעוֹד מִצְוָה לְאִתְּעַסֵּקָא בְּאוֹרֵייתָא יוֹמָם
וְלַיְלָה, הָדָא הוּא דְּכִתִּיב (יהושע א ח) וְהִגִּית
בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה, וְכִי יָכִיל בְּרֵנֶשׁ לְאִתְּעַסֵּקָא
בְּאוֹרֵייתָא בְּכָל יוֹמֵי וְלַיְלֵי כֹל יוֹמוֹי, וְהָא
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לִית בָּא בְּטְרוּנְיָא עִם
בְּרִיתוֹתָיו, אֲלָא כֹּל מֵאֵן דְּקִרָא קְרִיאַת שְׁמַע
בְּכָל יוֹם עֵרֵב וּבִקְרָה, כְּאֵלו מְקַיֵּם בּוֹ וְהִגִּית
בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה, כֹּל פְּקוּדִין אֵית מְנִיָּהוּ דְּתִלְיִין
בְּפִרְי אִילָנָא, מְנִיָּיהוּ בְּעֲנַפִּין, מְנִיָּהוּ בְּשִׁרְשֵׁין,
מְנִיָּהוּ בְּאִילָנָא, וּבְגִין דָּא אִתְקְרִיאַת אוֹרֵייתָא
עַל חַיִּים, וְכָל מֵאֵן דְּאֲכָל מִינָהּ וְאֲכָל רַחֵי
לְעוֹלָם.

וְאוֹת אִילָנָא לְתַתָּא, דְּעֲנַפּוֹי וְשִׁרְשׁוֹי וּגּוּפָא
וְאִיבָּא דִילִיָּה, כְּלָהוּ סֵם תִּפְלוֹת וְדָא
סמא"ל, מֵאֵן דְּאִעֲבֵר עַל אוֹרֵייתָא, אִתְשַׁקְיָא
מִהֵהוּא אִילָנָא וְאִתְפָּרֵס מִינָהּ, וְעֲלִיָּה
אִתְמַר (בראשית ב יז) כִּי בְיוֹם אֲכַלְךָ מִלְּכָנוּ מוֹת
תָּמוּת, וּמִסְטָרָא דִילִיָּה תִי צַעֵר.

וְעוֹד שְׂכִינְתָּא אִיהִי מִצְוֹת הַעֲמֻדָּת מְלָכָא,
הָדָא הוּא דְּכִתִּיב (דברים יז טו) שׁוּם תְּשִׁים
עֲלִיד מְלָךְ, וְכִבְיָכוּל כֹּל זְמַנָּא דְּלִית שְׂכִינְתָּא
בְּאַתְרָהּ לִית מְלָכָא, וּבְגִין דְּשְׂכִינְתָּא אִיהִי
מְלָכוֹת עַל בְּרֵנֶשׁ, אִתְמַר בֵּיה שׁוּם תְּשִׁים
עֲלִיד מְלָךְ, לְמַהוּי יִשְׂרָאֵל בֵּיה כְּלָהוּ בְּנֵי
מְלָכִים. (דף ט ע"ב) דְּלִית מְלָךְ בְּלֹא מְלָכוֹת,
דְּבְּגִלּוּתָא שְׂפַחָה תִירֵשׁ גְּבוּרָתָהּ, וּבְזִמְנָא דִּיתִי
מְשִׁיחָא אִתְמַר (אסתר א יט) וּמְלָכוּתָהּ יִתֵּן לְרַעוּתָהּ וְלִבְנֵיהָ מִמֶּנָּה, אִיהִי

מְשִׁיחָא אִתְמַר (אסתר א יט) וּמְלָכוּתָהּ יִתֵּן לְרַעוּתָהּ וְלִבְנֵיהָ מִמֶּנָּה, אִיהִי

מְלֹכֹתֶיהָ, אִיהִי כְרֹסִייהָ, אִיהִי עֶטְרַת דִּילֶיהָ,
לְמַלְכָּא דְּאִית לִיהָ מָאנָא דִּיקָר וְאִיהִי מַחְבֵּבָא
לְגַבִּיָּה, לְזִמְנִין שְׂוִי לִיהָ עֶטְרָה עַל רִישָׁיהָ דָּא
תְּפִלִּין דְּרִישָׁא, לְזִמְנִין קָשִׁיר לִיהָ בְּאַצְבָּעָא
וְדָא תְּפִלִּין דִּיד, לְזִמְנִין שְׂוִי לִיהָ תְּחוּתֶיהָ
וְאִתְקַרִי כְרֹסָא דִּילֶיהָ, לְזִמְנִין עֲבִיד מִינָּה
לְבוּשָׁא.

נ עַן דַּאִיְהִי מְרַחֵקָא מִן מְלָכָא, אַתְּמַר בְּמִלְכָּא
 (ישעיה נג) אַלְפִּישׁ שָׁמַיִם קְדֻרוֹת, וּשְׂכִינְתָּא
 אֲמַרְתָּ אֵל תְּרַאוּנִי שְׂאֵנִי שְׁחַרְחַרְתָּ (שיר א ו), וּבְנִי
 נָשָׂא דַּאִינוּן שְׂטִיין מִסְתַּפְּלִין בְּלִבּוּשָׁא,
 וְאַחֲרֵינִן הָכִי מִסְתַּפְּלִין בְּגּוּפָא, וּבְגִלּוּתָא
 כְּלָהוֹן שְׂטִיין, אֲבָל פִּקְחָא חֲפִימָא אִסְתַּפֵּל
 מְלָגָא, וְכֵד יְתִי פּוֹרְקָנָא אַתְּפִשֵׁט מְלִבּוּשֵׁין
 דְּקִדּוּתָא, וְזִרִיק לֶזֶן עַל אוּמִין דְּעִלְמָא, הָדָא
 הוּא דְכֶתִיב (שמות י כב) וַיְהִי חֹשֶׁךְ אֶפְלָה וְגוֹמֵר,
 וְלִכְל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִיָּה אוּר בְּמוֹשְׁכוֹתֵם.

וְאֵל זִמְנָא דְאַתְלִפֵּשׁ בְּאַלִין לְבוּשִׁין, אֲתִמֵּר בֵּיה (דְּבִרִים ל ב) וְאַמֵּר אֲסִתִּירָה פְּנֵי מַהֶם, לְבִתֵּר דְּאַתְפִּשֵׁט מִנִּייהוּ וְיִרְאוּ הָעָם אֶת יְהוָה (שְׁמוֹת יד א), וְכָל יְנוּקִין אֲחִזִּין לֵיה בְּאַצְפֵּעַ, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (שֵׁם טו) זֶה אֵלֵי וְאַנְוָהוּ, וּבִגְלוּתָא יֵשֶׁת חֲשָׁךְ סִתְרוּ (תְּהִלִּים יח יב), וּבִגִּין דָּא אֲמַר זִנְאָל (דְּנִיאל ב) יָדַע מָה בַּחֲשׂוּכָא וְנִהוּרָא עַל יְהִי שְׂרִיָּה, וּבִהִיּוּא זִמְנָא דְּאִיּוּ בַּחֲשׂוּכָא מִתְלַפֵּשׁ בְּתוּהוּ וּבְהוּ וּבַחֲשָׁךְ וְתִהוּם, כְּכִיכּוֹל אֲתוּון אִינוּן בְּפִרּוּדָא וְלֹא מִתְיַחֲדִין תְּחִין, וּלְבִתֵּר דְּנַפִּיק מִנִּייהוּ, וְהִיּה יְהוָה לְמַלְךְ עַל כָּל הָאָרָם (יִצְחָק ה) הִיּוּא יְהִי יְהוָה אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד (זְכוּרִיָּה ט ז).

וְאֵל זִמְנָא כָּל חִיוֹן יִתְעָרוּן בְּנִגּוּנָא, וְכַנְפֵיהֶם פְּרִידוֹת מְלַמְעֵלָה לְקַבְלָא לֵיה בַּחֲדוּהָ, וְכִלְהוֹן יְהוֹן רְצִין וְשִׁבִין בְּנִגּוּנָא,

כִּסְאוֹ, הִיא עֲטֶרֶתוֹ. מִשָּׁל מִלְּךָ
שֵׁשׁ לוֹ כָּלִי יָקָר וְהָאֵל חָבִיב אֵלָיו,
לַפְעָמִים שֵׁם אוֹתוֹ עֲטָרָה עַל
רִאשׁוֹ, זֶה תַּפְּחִין שֶׁל רֹאשׁ,
לַפְעָמִים קוֹשֶׁר אוֹתוֹ בְּאַצְבָּע, וְזֶה
תַּפְּחִין שֶׁל יָד, לַפְעָמִים שֵׁם אוֹתוֹ
תַּחְתִּיו וְנִקְרָא כִּסְאוֹ, לַפְעָמִים
עוֹשֶׂה מִמֶּנּוּ לְבוּשׁ.

וְעַתָּה שְׁהִי מִצְחָקת מִן הַמֶּלֶךְ,
נֹאמֵר בְּמֶלֶךְ אֲבִישׁ שָׁמַיִם
קִדְרוֹת, וְהַשְׁכִּינָה אוֹמֶרֶת אֶל
תַּלְמִידָיו שְׁאֵין שִׁחְרָחֶרֶת, וְכֵּן אָדָם
שֶׁהֵם שׁוֹטִים מִסְתַּכְּלִים בְּבוֹשׁ,
וְאַחֲרֵים כֵּךְ מִסְתַּכְּלִים בְּגוּף,
וּבְגָלוֹת וְעַל שׁוֹטִים, אֲבָל הַפֶּקֶח
הַחֹכֵם מִסְתַּכֵּל פָּנִימָה, וְלִשְׁתֵּבֵא
עָלָה, מִתְפַּשֵּׁט מִבוֹשֵׁי הַקִּדְרוֹת
וְדוֹרֵק אוֹתָם עַל אֲמוֹת הָעוֹלָם,
זֶהוּ שִׁפְתוֹתָיו יְהִי חֶשֶׁל אֶפְלָה
וְגוֹמֵר, וְלִכְל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִיא אוֹר
בְּמוֹשְׁבָתָם.

שְׁהִתְלַבֵּשׁ זָמַן שְׁאֹתוֹ
בְּבוּשִׁים בָּלוּ, נֹאמַר בּוֹ וַיֹּאמֶר
אֶסְתִּירָה פָנֵי מֵהֶם. אַחֵר
שֶׁהִתְפַּשֵּׁט מֵהֶם, וַיִּרְאוּ הָעַם אֶת
יְהוָה, וְכָל הַתַּיִמְנִיקוֹת רָאוּ אוֹתוֹ
בְּאֶצְבַּע, זֶהוּ שְׁפָתוֹב זֶה אֵלֵי
וְאִנְהוּ, וּבִגְלוֹת יֵשֶׁת חֹשֶׁךְ סִתְרוֹ,
וּמִשֹּׁרִים זֶה אָמַר דְּנִיאל, יוֹדַע מֶה
בְּחֹשֶׁךְ וְהָאוֹר עֲמוֹ שׁוֹרָה. וּבָאוּתוֹ
זָמַן שֶׁהָיָא בְּחֻשְׁכָּה, מִתְלַבֵּשׁ
בְּתוֹרוֹ וּבְהוֹ וּבְחֹשֶׁךְ וּתְהוֹם,
כְּתִכּוֹל הָאוֹתִיּוֹת הֵן בְּפִירוֹ וְלֹא
מִתְיָהוּדוֹת שָׁם, וְאַחֵר שִׁיזָּא
מֵהֶם, וְהִיָּה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל
הָאֲרָצוֹת בְּיוֹם הַהוּא לִיהִי יְהוָה
אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד.

אֹתוֹ זֶמֶן כָּל הַחַיִּים יִתְעוֹרְרוּ
בְּנִגּוֹן, וְכִנְפֵיהֶן פְּרוּדוֹת מִלְמַעְלָה
לִקְבֹּלוֹ בְּשִׂמְחָה, וְהָיָה רָצִים
וְשֹׂכֵם בְּנִגּוֹן וּשְׁלִיחוֹת אֵלָיו, זֶהוּ
שִׁכְתוּב וְהַחַיִּים רְצוּא וְשׁוּב

וּשְׁלִיחוֹתָא לְגַבִּיָּה, הֵדֵא

הוא דְּכָתִיב (יחזקאל א יד) וְהָיָה רָצוֹן וְשׁוֹב
כְּמֵרָאָה הַבּוֹק, לֵב רָא לְיִשְׂרָאֵל, וּבִהְיוֹא
זְמַנָּא הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הָאָדָם תַּנְיָנִים וְכָל
תְּהוֹמוֹת וּגְוִמֵּר (תהלים קמח ז), כְּלָהוּ לְעֵילָא
וּלְתַתָּא מַה דְּאַתְבָּרֵי עַד יְתוֹשׁ זַעֲיָרָא, כְּלָהוּ
מִשְׁבַּחֵין לֵיהּ, כִּי מְלָאָה הָאָדָם דַּעַה אֶת יְהוָה
כָּיִים לָם מְכַסִּים (ישעיה יא ט), בִּהְיוֹא זְמַנָּא
יְחַלִּים קָרָא, (צפניה ג ט) פִּי אֶז אֶהְפֹּךְ אֶל עַיִם
שְׁפָה בְרוּרָה לְקֵרָא כְּלָם בְּשֵׁם יְהוָה וּגְוִמֵּר.

וְאֵל זִמְנָא אֲתַפְּנִי בֵּיתָא דְשְׁכִינְתָּא דְאֵיהִי
בֵּית הַבְּחִירָה עַל יְדֵא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, דְאֲתַמַּר בֵּהּ (זכריה ט) וְאֲנִי אֵהְיֶה לָּהּ נֶאֱמַר
יְהוָה חֹמַת אֶשׁ סָבִיב, וְאֲנִי אֲבִנָּה אֵינוֹן אֲבָנִין
טְבִין דְאֲתַפְּנִי מִנֶּה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית
ל א) וְאֲבִנָּה גַם אֲנָכִי מִן הָאֵל, נְטִיעִין קְדִישִׁין,
הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה ס כא) נִצֵּר מִן עַי מַעֲשֵׂה
יְדֵי לְהַתְפָּאֵר, וּבְנִינָא דְבִי מְקַדְשָׁא תְהֵא בְנוּיָהּ
מִפְסָפָא וְדִהֲבָא וְאֲבָנִין יְקִירִין, וְתֵהּא מְרַקְמָא
מִכָּל צִוְרָא דְעוֹבְדָא דְפְרָאשִׁית, וְעֵלָּה נִהְרָא
יְרוּשָׁלַם דְלַעֲלֵלָא, לַעֲלֵלָא מְרַקְמָא מִכָּל מִינֵי
גְּוֹנִין דְנִהוּרָא, וְרִזָּא דְמִלָּה יְרוּשָׁלַם הַבְנוּיָהּ
פְּעִיר שְׁחַפְרָה לָּהּ יַחְדָּיו (תהלים קכב ג), דְאִנְהֵרָא
עַל גְּבוּיָהּ.

וַאֲזַמְנָא אֲחֻלָּיִם בְּיִשְׂרָאֵל (ישעיה ס כ) לֹא
יָבֹא עוֹד שְׁמִשָּׁךְ, וִירְחֹךְ לֹא יֵאָסֵף
וְגוֹמֵר, וְאַתְעֵר שִׁיר הַשִּׁירִים בְּעִלְמָא, וְאֲדִלִּיק
נְהוֹרָא עַל זִיתָא וְשֶׁרָגָא, דִּישְׂרָאֵל אֵינוֹן
פְּתִילָה, אֲוִרִיתָא מְשַׁחָא, שְׂכִינְתָא שֶׁרָגָא, הָדָא
הוּא דְכְּתִיב (איוב כט ג) בָּהִלּוּ גֵרֹו עָלַי רֹאשִׁי,
בָּהִהוּא זְמַנָּא אֲתָמֵר בְּשְׂכִינְתָּא, וְחִלְצָה
נַעֲלוֹ (דברים כח ט), נַעֲלוֹ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
לְאִיִּם בִּיהַ שֶׁל נַעֲלָה (שמות ג ה), וְאַתִּיחֵד

בְּשִׁכְנִיתִיָּהּ, דָּאתְקָרִיאת חֲלִיצָה, וְאִיהוּ חֵלֶף הַפָּנִי

כְּמֵרָא הַבֶּזֶק, לְבַשֵּׁר לְיִשְׂרָאֵל,
וּבִאוּתוֹ זְמַן הַלְלוֹ אֶת יְהוָה מִן
הָאֲחֵי תַנְיִינִים וְכָל תַּהֲמוֹת וְגוֹמֵר,
[א] לְמַעַל וְלִמְלָחָה, מִה שֶׁנִּבְרָא
עַד הַתְּיוֹשׁ הַקָּטָן [ב] מִשְׁבָּחִים
אוֹתוֹ, כִּי מֵלֶאֱחָ הָאֲחֵי [ג] דִּיעָה אֶת
יְהוָה כְּמִים לַיִם מְכַסִּים. בְּאוֹתוֹ
זְמַן יִתְקַים הַכְּתוּב, כִּי אֶזְ אֶהְפֹּךְ
אֶל עַמִּים שָׂפָה בְּרוּרָה לְקִרְאָתָם [ד]
בְּשֵׁם יְהוָה וְגוֹמֵר.

אֹתוֹ זֶמֶן בִּנְהָה בֵּית הַשְּׁכִינָה, שֶׁהִיא בֵּית הַבְּחִירָה, עַל יֵד הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁנֹאמַר בָּהּ וְאֵנִי אֵתִיהָ. הַנֶּאֱמַר יְהו"ה חֹמַת אֵשׁ סָבִיב, וְאֵנִי אֲבִנָּה אוֹתָן אֲבָנִים טוֹבוֹת שֶׁבִּנְהָה מִמֶּנָּה. זֶהוּ שֶׁתּוֹכּוּב וְאֲבִנָּה גַם אֲנִי מִמֶּנָּה, נְטִיעוֹת קֹדְשׁוֹת, זֶהוּ שֶׁתּוֹכּוּב נֶצֶר מִצֵּי מַצֶּשֶׁה יָדִי לַהֲתַפָּאֵר. וּבִנְיָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ יִהְיֶה בְּנוֹי מִסָּפָה וְזֹהֵב וְאֲבָנִים יְקָרוֹת, וְתֵהִי מְדֻקָּמַת מִכָּל צִיּוֹר שֶׁל מַצֶּשֶׁה בְּרֹאשִׁית מִכָּל מְעֵלָה וְלִמְעֵלָה יְרוּשָׁלַיִם מִכָּל מְעֵלָה, לְמַעַל מְדֻקָּמַת מִכָּל מִינֵי גִּזְמוֹת שֶׁל אֹר, וְסוּד הַדָּבָר - יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׂחִבְרָה. □ הַיְחָדוּ, לְהֵאִיר עַל גִּבּוֹ.

אתוֹתוֹ זְמַן יִתְקַים בִּישְׂרָאֵל לֹא
 יָבֹא עוֹד שִׁמְשׁוֹךְ וִירְחֹף לֹא יֵאָסֵף
 וַיִּגְמֹר, וּמִתְעוֹרֵר שִׁיר הַשִּׁירִים
 בְּעוֹלָם, וּמְדַלִּיק אוֹר עַל זֵית וְנֵר,
 שִׁישְׂרָאֵל הֵם פְּתִילָה, הַתּוֹרָה
 שָׁמַיִם, וְהַשְׂכִּינָה נֵר, זֶהוּ שְׁכָתוֹב
 בְּהָא נֵר עָלֵי רֹאשִׁי. בְּאוֹתוֹ זְמַן
 נֵאֱמָר בִּשְׂכִינָה וּחִלְצָה נִעְלוּ
 שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְקַיֵּם בּוֹ
 שֶׁל נִעְלֶיךָ, וּמִתְיַחַד עִם הַשְׂכִּינָה
 שֶׁל, שְׁנִקְרָאת חִלְצָה, וְהוּא
 חֵלֶם הַנֶּעֱלֶה, וְלֹא צָרִיכִים
 לְהִתְחַבֵּר בְּרוּךְ יְבוֹם לְעוֹלָם,
 שְׁנֵאֱמָר בְּה זֹאת לְפָנִים בִּישְׂרָאֵל
 וַיִּגְמֹר, שֶׁלֹּךְ אִישׁ נִעְלוּ וְנִתְּן

עַל, וְלֹא צָרִיכִין לְאַתְחָבְרָא

בִּאֲרַח יְבוּם לְעוֹלָם, דְּאִתְמַר בִּיה (רות ד ו) וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל וְגוֹמֵר, שְׁלֹף אִישׁ נָעָלוּ וְנָתַן לְרַעְיָהּ, מֵאִי נָעָלוּ דָא כְּנוּיָא, הֵהוּא דְאִתְמַר בִּיה (שיר ד יב) גֵּן נָעוּל, אִתְפַּתַּח הֵהוּא נָעוּל מִפְתָּחָא, בְּגִין דְּלִפְתַּח תְּאֵת אֶת רֹבֵא (בראשית ד ז), אִתְעֵבֵר הֵהוּא תְּאֵת וְאִתְפַּתַּח תְּרַעָא, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (תהלים קיח כ) זֶה הַשֹּׁעַר לַיהוָה, וַיַּחְזֹן תְּאֵת שְׂכִינְתָּא, דְּאִתְמַר בִּיה וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל.

אֲחֵר וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל עַל הַגְּאוּלָּה וְעַל הַתְּמוּרָה, עַל הַגְּאוּלָּה דָא שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה ה' עֲלָאָה, וְעַל הַתְּמוּרָה דָא שְׂכִינְתָּא (ע"פ 00) תַּתָּאָה, דְּאִיהִי תְּמוּרָה בִּיהוּא דְאִתְמַר בִּיה אֶל תְּמִירְנִי בּוֹ, וְאִינוּן ה"ה, וְזֹאת דָא בֵּין וּבֵת, יִשְׂרָאֵל דָא אָב, וּבְגִין דָּא לְתַתָּא אִיהוּ תְּמוּרוֹת אֲתוּן יְהו"ה בְּאֲדֻנִי, אָבֵל לְעֵלְמָא דְאִתִּי לִית תְּמוּרָה, כְּמָה דְאִוְקְמוּהוּ מְאִרִי מְתַנִּיתִין לֹא כְּשֹׁאֲנִי נִכְתָּב אֲנִי נִקְרָא, כְּעוֹלָם הִזֵּה נִכְתָּב בִּיהו"ה וְנִקְרָא בְּאֲדֻנִי, וּכְעוֹלָם הִבָּא נִכְתָּב בִּיהו"ה וְנִקְרָא בִּיהו"ה.

וְעוֹד שְׁלֹף אִישׁ נָעָלוּ, דָּא גּוּפָא דְאִיהִי אִתְתָּא פְּלִי דִילִיָּה, וְדָא מִטְטְרוּן, וְנָתַן לְרַעְיָהּ, דְּלִזְמַנִּין אֲשַׁתְּכַח בִּיה עֲוָדָא דְאִמְצַעִיתָא, וְלִזְמַנִּין צְדִיק, וְלִזְמַנִּין שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה אִיהִי תְּעוּדָה בִּיה, וְלִזְמַנִּין שְׂכִינְתָּא תַּתָּאָה הִיא תְּמוּרָה בִּיה, וְדָא אִיהוּ גֵּן נָעוּל, וּבִיה מַעֲיָן חֲתוּם, דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא, י' פְּלִילָא מַעֲשֵׁר סְפִירָן, י' מִן מִיטְטְרוּן.

סְפִירָן פּוֹעֲלִים בִּיה בְּהִיא עֵלְמָא שְׁפִלָּה, וּבִיה יְבוּם וַחֲלִיצָה וְגַט פֿוֹרִין, וְכָל אֲתוּן בִּיה אִינוּן תְּמוּרוֹת, כְּגוֹן מִצַּפֿ, וְאִיהוּ נָעִילַת חֲגִין וְזִמְנִין וְיוֹמִין טָבִין, נָעִילַת דִּלַת כְּפִנִי לוֹוִין, בְּאִוּם הַכְּפוּרִים דְּאִיהִי עֵלְמָא דְאִתִּי, לֹא אִתְקַרִי יְהו"ה בְּאֲדֻנִי

לְרַעְיָהּ. מָה זֶה נָעָלוּ, זֶה כְּנוּיָא אֹתוֹ שְׁנָאֵמֵר בּוֹ גֵּן נָעָלוּ, נִפְתַּח אֹתוֹ נָעוּל הַמִּפְתָּח, מִשּׁוּם שֶׁפִּתַּח תְּאֵת אֶת רֹבֵא, נָעֵבֵר אֹתוֹ תְּאֵת וְנִפְתַּח הַשֹּׁעַר, זֶהוּ שְׁכִינְתּוֹ זֶה הַשֹּׁעַר לַיהוָה, וְיִרְאוּ שֵׁם שְׂכִינָה, שְׁנָאֵמֵר בִּיה וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל.

אֲחֵר, וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל, עַל הַגְּאוּלָּה וְעַל הַתְּמוּרָה. עַל הַגְּאוּלָּה - זֶה שְׂכִינָה הָעֲלִיוֹנָה, ה' הָעֲלִיוֹנָה, וְעַל הַתְּמוּרָה - זֶה שְׂכִינָה הַתְּחִתּוֹנָה, שֶׁהִיא תְּמוּרָה בְּאֹתוֹ שְׁנָאֵמֵר בּוֹ אֶל תְּמִירְנִי בּוֹ, וְהֵם ה"ה, וְזֹאת זֶה בֵּין וּבֵת, יִשְׂרָאֵל זֶה אָב, וּמִשּׁוּם זֶה לִפְנֵי הוּא תְּמוּרוֹת הָאוֹתִיּוֹת יְהו"ה בְּאֲדֻנִי, אָבֵל לְעוֹלָם הִבָּא אִין תְּמוּרָה, כְּמֹ שְׁבִאֲרוּהוּ בְּעֵלִי הַמִּשְׁנָה, לֹא כְּשֹׁאֲנִי נִכְתָּב אֲנִי נִקְרָא, כְּעוֹלָם הִזֵּה נִכְתָּב בִּיהו"ה וְנִקְרָא בְּאֲדֻנִי, וּכְעוֹלָם הִבָּא נִכְתָּב בִּיהו"ה וְנִקְרָא בִּיהו"ה. וְעוֹד שְׁלֹף אִישׁ נָעָלוּ, זֶהוּ הַגּוּף, שֶׁהִיא אֲשֶׁה, הַפְּלִי שְׁוֹ, וְזֶה מִטְטְרוּן, וְנָתַן לְרַעְיָהּ, עֲפֻעָמִים נִמְצָא בּוֹ הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, וְלִפְעָמִים צְדִיק, וְלִפְעָמִים הַשְׂכִּינָה הָעֲלִיוֹנָה הִיא תְּעוּדָה בּוֹ, וְלִפְעָמִים הַשְׂכִּינָה הַתְּחִתּוֹנָה הִיא תְּמוּרָה בּוֹ, וְזֶהוּ גֵּן נָעוּל, וּבּוֹ מַעֲיָן חֲתוּם, שֶׁהִיא שְׂכִינָה, י' פְּלִילָא מַעֲשֵׁר סְפִירוֹת, י' מִן מִיטְטְרוּן.

הַסְפִּירוֹת פּוֹעֲלוֹת בְּעוֹלָם הַשְּׁפִלָּה הִזֵּה, וּבּוֹ יְבוּם וַחֲלִיצָה וְגַט פֿוֹרִין, וְכָל הָאוֹתִיּוֹת בּוֹ, הֵן תְּמוּרוֹת, כְּמֹ מִצַּפֿ, וְהוּא נָעִילַת חֲגִין וְזִמְנִים וְיוֹמִים טוֹבִים, נָעִילַת דִּלַת כְּפִנִי לוֹוִים, כְּיוֹם הַכְּפוּרִים שֶׁהוּא הָעוֹלָם הִבָּא, לֹא נִקְרָא יְהו"ה בְּאֲדֻנִי שֶׁהוּא דִין,

לֹא אִתְקַרִי יְהו"ה בְּאֲדֻנִי

דְּאִיהִי דִין, וְאִיהוּ נָעָלוּ, נָעִילַת דִּלַת, וְאִינוּ נָעָלוּ הַדִּלַת, אֲלֹא אִיהִי פְתִיחָא לְקַבֵּל שְׂבִים, וּבְגִין דָּא יוֹם הַכְּפוּרִים אֲסוּר בְּנָעִילַת הַסַּנְדֵּל, דִּלִּית יְחוּדָא בִּיה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתָּא, דְּלִזְמַנִּין אִיהִי שְׂכִינְתָּא, וְאִסְתַּלַּק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלִזְמַנִּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאִסְתַּלַּק שְׂכִינְתָּא.

אֲחֵר דָּא עוֹנֵת תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים בְּשִׁבְתָּא, דְּבִיוְמִין דְּחוּל דְּשִׁלִּט מִטְטְרוּן (יחזקאל מד ב) יְהִיָּה סָגוּר שִׁשֶּׁת יָמִי תִּפְתַּח, בִּיה אִיהִי סָגִירָא תְּרַעָא, וּבְיוֹם הַשְּׁבִת יִפְתַּח, יִפְתַּח תְּרַעָא, וְתַפִּיק מִינָהּ שְׂכִינְתָּא לְאִתִּיחַדָּא עִם בְּעֵלָהּ, וּבִיהוּא זְמַנָּא אִתְקַרִיָּאָה כּוּס מְלֵא, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (דברים לג כג) וּמְלֵא בְּרַפְתִּי יְהו"ה יָם וְדָרוֹם יִרְשָׁה, דְּבִיוְמִין דְּחוּל אִתְקַרִיָּאָה יִבְשָׁה בְּמִטְטְרוּן, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (בראשית א ט) וַאֲמַר אֱלֹהִים יְקוֹן תְּאֵת יָם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה בְּשִׁבְתָּא.

נָא דְאִתְמַלִּיאָת אִתְמַר עֲלָה (תהלים קטז ג) כּוּס יִשׁוּעוֹת אֶאֱאָ וּבִשֵּׁם יְהו"ה אִקְרָא, כּוּסִים אִיהִי אֱלֹהִים בְּחֻשְׁבָּן, דְּסִלִּיק לְחֻשְׁבָּן כְּנוּיָא, בְּמֵאִי אִתְמַלִּיאָת בָּאת י', וְאִתְעֵבִידַת כּוּסִי רוּיָהּ, וּבְגִין דָּא כּוּס צְרִיךְ עֲשָׂרָה דְּבָרִים וְכו'.

רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמֵר, אִם תַּחֲנֶה עָלִי מַחֲנֶה לֹא יִירָא לְבִי, אִם תִּקּוּם עָלִי מְלַחְמָה בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ (תהלים כז ג), בְּזֹאת בּוֹדָאִי אֲנָא בְּעִינָא לְאִתְתַּקְפָּא, בְּהֵאִי קָרָא דְדוֹד, כּוּם דּוֹד הָא זֹאת דִּילֵךְ לִגְבֵּן, אֲהֵרִן כְּהֵנָּא כּוּם מִשְׁנַתְךָ הָא זֹאת דִּילֵךְ לִגְבֵּן, דְּאִתְמַר בִּיה (ויקרא טו ג) בְּזֹאת יָבֵא אֲהֵרִן אֶל הַקֹּדֶשׁ, כּוּם רַעֲיָא מְהִימְנָא לְאִגְנָא עַל זֹאת דִּילֵךְ, דְּאִתְמַר בִּיה (דברים ד

מד) וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה, דְּהָא בְּהָא מְאִרִי מְגִיחִי קִרְבָּא קָא אִתִּין

וְהוּא נָעָלוּ, נָעִילַת דִּלַת, וְאִינוּ נָעָלוּ הַדִּלַת, אֲלֹא הִיא פְתִיחָה לְקַבֵּל שְׂבִים, וּמִשּׁוּם זֶה יוֹם הַכְּפוּרִים אֲסוּר בְּנָעִילַת הַסַּנְדֵּל, שְׁאִין בּוֹ יְחוּדָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְהַשְׂכִּינָה, עֲפֻעָמִים הִיא הַשְׂכִּינָה וּמִסְפָּק הַקֹּדֶשׁ בְּרִיךְ הוּא, וְלִפְעָמִים הַקֹּדֶשׁ בְּרִיךְ הוּא, וּמִסְפָּקָת שְׂכִינָה.

זֶה עוֹנֵת תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים בְּשִׁבְתָּא, שְׂבִימִי חָל כְּשִׁשׁוּלֵט מִטְטְרוּן, נְאֻמֵּר יְהִיָּה סָגוּר שִׁשֶּׁת יָמִי הַמַּעֲשָׂה, בּוֹ הִיא סוּגֶרֶת הַשֹּׁעַר, וּבְיוֹם הַשְּׁבִת יִפְתַּח, יִפְתַּח הַשֹּׁעַר וְתִצָּא מִמֶּנּוּ הַשְׂכִּינָה לְהִתְיַחַד עִם בְּעֵלָהּ, וּבְאֹתוֹ זְמַן נִקְרָאת כּוּס מְלֵא. זֶהוּ שְׁכִינְתּוֹ וּמְלֵא בְּרַפְתִּי יְהו"ה יָם וְדָרוֹם יִרְשָׁה, שְׂבִימוֹת הַחֵל נִקְרָאת יִבְשָׁה בְּמִטְטְרוּן. זֶהוּ שְׁכִינְתּוֹ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְקוֹן הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיִּבְשָׁה.

שְׁנַתְמָאָה, נְאֻמֵּר עָלֶיהָ כּוּס יִשׁוּעוֹת אֲשֶׁא וּבִשֵּׁם יְהו"ה אִקְרָא, כּוּסִים הִיא אֱלֹהִים בְּחֻשְׁבָּן, שְׁעוּלָה לְחֻשְׁבָּן כְּנוּיָא, כְּמָה מִתְמַלֵּא אִתְּ בְּאוֹת י', וְנָעִשִׂית כּוּס רוּיָהּ, וּמִשּׁוּם זֶה כּוּס צְרִיךְ עֲשָׂרָה דְּבָרִים וְכו'.

רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמֵר, אִם תַּחֲנֶה עָלִי מַחֲנֶה לֹא יִירָא לְבִי, אִם תִּקּוּם עָלִי מְלַחְמָה בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ, בְּזֹאת וְדָאִי אֲנִי רוֹצֵה לְהִתְחַזֵּק, בְּפִסְטוֹק הִזֵּה שֶׁל דּוֹד, כּוּם דּוֹד, הִרִי זֹאת שְׁוֹף אֲצִלְנוּ. אֲהֵרִן הַכֹּהֵן, כּוּם מִשְׁנַתְךָ, הִרִי זֹאת שְׁוֹף אֲצִלְנוּ, שְׁנָאֵמֵר בִּיה בְּזֹאת יָבֵא אֲהֵרִן אֶל הַקֹּדֶשׁ, כּוּם הַרוּעָה הַנֶּאֱמָן לְהִגֵּן עַל זֹאת שְׁוֹף, שְׁנָאֵמֵר בִּיה וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה, שְׁהִרִי כְּמָה עוֹרְכִי

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה, דְּהָא בְּהָא מְאִרִי מְגִיחִי קִרְבָּא קָא אִתִּין

[illegible]

אין יכיל לאגחא קרבא באתר דאנתת ☐ ז, באב

יִיכֹוֹל לַעֲרֹךְ קָרֵב בַּמָּקוֹם שֶׁאַתָּה

☐ אן יכיל לאגחא קרבא באתר דאנתת ☐ נ, פאכנא זעירא זוריקת אזדעזענ:

רְקִיעֵינָם עַד אֵין סוֹף, וּמִלֵּאכֵין עַד אֵין תַּכְלִית,
 וְכָל מְאָרֵי מְתִיבְתָּא כְּלָהּ אֲזַדְעִזְעוּ וְנִפְּלוּ
 בְּנִפְּלִית אֲפִים, מִלְּקוּמִיהוּ קְדָמְהָא, וְאִמְרוּ וְכִי
 כְּאִבְנָא זַעֲרָא הָאֵי, כָּל שְׂכָן מֵאן יִגְבִּיהַ עֲדָךְ
 בְּסִיפָא, דְּאִתְּמַר בֵּהּ (תהלים קמט ו) רִמְמוֹת אֲ"ל
 בְּגִרוֹנָם וְחִרְבַּת פְּלִפְלִיּוֹת בִּידָם, דְּאִיהִי קְרִיאַת
 שְׁמַע, חֲרִבָּא דִּילָךְ דְּאֵנִת תְּקִינַת לָךְ 𐤀𐤏𐤁𐤏
 𐤁𐤁𐤁𐤁 קְטִילַת 𐤌𐤁𐤁𐤁 צְרִי, הֵדָּא הוּא
 דְּכִתְיִב (שמות ב יב) 𐤁𐤏𐤁 כֹּה וְכֹה וְגוֹמְרֵי 𐤁𐤏𐤁 אֵת
 תֵּי 𐤌𐤁𐤁𐤁 צְרִי, כִּ"ה וְכִ"ה סִלְקִין לְחַמְשִׁין אֲתוּן,
 דְּמִיחָדִין בְּהוּן לְקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא פְּעָמִים,
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד,
 דְּאִית בְּהוּן כִּ"ה אֲתוּן תְּרִין זְמָנִין, וְסִלְקִין
 לְחַמְשִׁין תְּרַעֲזִין דְּבִינָה, דְּאִיהִי ח' תְּמִינָא
 מַעֲשֵׂה סְפִירָן מִתְתַּאֵה וְלַעֲיֵל.

[illegible]

רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח וְאָמַר, זֶרֶק"א מִק"ף
שׁוּפ"ר הוּל"ךְ סְגוּלַת"א, קָם וּנְטִיל תֵּלַת
אֲבָנִין דַּאיִנּוּן י"י', וּבִבְנָא עֲלֵהּ דַּאִיְהִי

[illegible]

אָוֹ לִיה מְאָרִי מִתְנִיתִין, רַבִּי רַבִּי כָּהֵ
תְּקִיפִין אַבְנִין דְּזִרְיָקָתָא, דְּאִזְדַּעְזְעוּ בְּהוּן
שְׂמָא וְאַרְעָא, וְחִיּוּן וּבְעִירָן וְעוֹפִין כְּלָהּ
בְּרָחוּ, וּמְנַהוּן נָפְלוּ לְאַרְעָא, וְכֹחִיא יִקְרָא
וּמְלָאכִין וְאוֹפְנִים כְּלָהּ אִזְדַּעְזְעוּ מֵאַבְנִין
דִּילָךְ, וְאַלִין אִינוּן אֲרִבְעָה טוּרֵי אַבָּן, דְּכָלְהוּ
חֲד.

אִיהוּ מָאן דְּאִפִּיק אַבְנִין אֶלִּין שְׁלַמִּין אָאָאָ
 בְּצִלוֹתֶיהָ, בְּאַרְבַּע צִלוֹתִין עִם צִלוֹתָא
 דְּמוֹסָף, דְּעִלֵּיהּוּ אֲתָמֵר (דברים כו) אַבְנִים
 שְׁלָמוֹת תִּבְנֶה, וְאִית אַבֵּן דְּאוֹרִיִּיתָא, דְּאֲתָמֵר
 בָּהּ (בראשית כח כב) וְהָאֵבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמַתִּי
 מִצֵּבָה יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִים, דְּאִיהִי מִסְטָרָא
 דְּעִלָּא דְּאֲמַצְעִיתָא, דְּאֲתָמֵר בֵּיהּ (דברים ד
 מד) וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מִשָּׁה, דְּאִיהוּ ל וְקִנָּא
 דִּילֵיהּ.

וְאֵין אֲבִינִין כְּלָהּ חָדָה, מַלְכוּת קְדִישָׁא אִיהִי
מִסְטָרָא דְשִׁמְאָלָא, אֲתָמַר בִּהּ (שם כה א) א

[illegible]

אִלּוּ לוֹ בַּעֲלֵי הַמְּשָׁנָה רִבִּי רַבִּי,
כְּמָה חֲזָקוֹת הָאֲבָבִים שֶׁזֶרְקָתָ,
שֶׁהִזְדַּעְעוּ בָהֶן שָׁמַיִם וָאָרֶץ, וְכָל
הַחַיּוֹת וְהַבְּהֵמֹת וְהַעֻפּוֹת בָּרָחוּ,
וּמֵהֶם נָפְלוּ לָאָרֶץ, וְהַכֶּסֶף הַנִּכְבֵּד
וּמֵלֶאכִים וְאוֹפִנִים פָּסָם הִזְדַּעְעוּ
מֵהָאֲבָבִים שֶׁיָּדָהּ, וְאִי הֵם אֲרֻבָּה
טוֹרֵי אֲבוֹן, שֶׁעָם אֲחֵד.

אִשְׁרֵי מִי שֶׁמוֹצִיא אֶת הָאֲבָנִים
שֶׁלְמֹת הַלֵּל בַּתְּפִלָּה, בְּאַרְבַּע
תְּפִלוֹת עִם תְּפִלַּת מוֹסֵף, שְׁעִלְיָהוּ
נֹאמַר אֲבָנִים שֶׁלְמֹת תְּבַנֶּה, וְיֵשׁ
אֲבָן שֶׁל הַתּוֹרָה, שְׁנֹאמַר בֶּה
וְהָאֲבָן הַזֹּאת אֲשֶׁר שְׁמִי מִצְבָּה
יְהִי בֵּית אֱלֹהֵינוּ, שֶׁהִיא מִצְד
הַעֲמֹד הָאֲמִצְעִי, שְׁנֹאמַר בּוֹ
וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מִשָּׁה,
שֶׁהוּא הַדְּמוּת שֶׁל

הַמַּלְכוּת הַקְּדוּשָׁה הִיא מִצַּד אַחַת.

אֲבֵן שְׁלֵמָה וְצִדֵּק יִהְיֶה לָּךְ,

וְהָאֵי אֵיהִי (דניאל ב' לה) אֲבָנָא דִּי מַחַת לְצַלְמָא דְהוֹת לְטוֹר רַב וּמִלְאֵת כָּל אַרְעָא, מְאִי וּמִלְאֵת כָּל אַרְעָא, אֱלָא בְּגִינָה אֲתַמֵּר (ישעיה ו') מְלָא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְעַלָּה אֲתַמֵּר (זכריה ג' ט) עַל אֲבָן אַחַת שְׂבַעָה עֵינִים, דְּאִינוּן שְׂבַעָה רוּעִין קְדִישִׁין, וְאִינוּן שְׂבַע דְּכוּרִין וְשְׂבַע נֹקְבִין, כְּלָהוּ כְּלִילָן בְּהָ וְרָזָא דְּמִלָּה שְׂבַעָה וְשְׂבַעָה מוּצָקוֹת.

וְאִי אֲבָן אֵיהִי חֲמִשָּׁה אַבְנִין דְּשׁוּי דוֹד בְּקִירְטָא וְאַתְעֵבִידוּ כְּלָהוּ חַד, הִדָּא הוּא דְכֶתִיב (שמואל א' ו') לִקַּח דוֹד חֲמִשָּׁה חִלּוּקֵי אַבְנִים מִן הַנַּחֲל, וְאִינוּן גְּדוּלָּה גְבוּרָה תְּפָאֲרַת נִצָּח הוֹד, דְּבַהוּן שְׂבַח דוֹד לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאָמַר אֱלֹהֵי אֱמִי לֵךְ יְהוָה הַגְּדוּלָּה וְהַגְּבוּרָה וְגוֹמֵר, וְאַלִּין חֲמִשָּׁה חִלּוּקֵי אַבְנִים נְטִיל לֹון מִן הַנַּחֲל דְּאִיהוּ יְסוּד חַ"י עֲלֵמִין, וְכַד שׁוּי לֹון בְּקִירְטָא דְּאֵיהִי מְלָכוֹת קְדִישָׁא, אֲתַעֲבִידוּ בְּהָ חַד, וְטַבַּע בְּמַצָּחָא דְּפִלְשֶׁתָּא וְקָטִיל לִיה. וְאִינוּן חֲמֵשׁ אַבְנִין דְּאִינוּן שְׂמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה, וְכַד שׁוּי לֹון בְּקִירְטָא דְּאֵיהִי שְׂפָה דְּפוּמָא צְרִיף לְמַעַבְד לֹון בְּהָ כְּלָהוּ אַחַד, דְּבִזְמָנָא דִּנְצָח בְּהָ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כָּל אוֹמִין דְּעֲלָמָא יִתְקַיִם בְּהוּן כִּי אֲזִי אֶהְיֶה אֵל עַלְמֵי שְׂפָה בְּרוּרָה לְקִרָא כָּלָם בְּשֵׁם יְהוָה לְעַבְדוֹ שְׂכָם אַחַד (צפניה ג' ט), וְהָא שְׂפָה וְדָאִי דָּא שְׂכִינָה, דְּהִכִּי סְלִיקַת בְּחוּשְׁבֵּן שְׂפָה, בְּגִין הִכִּי כָּל אוֹמִין דְּעֲלָמָא עֲתִידִין לְאַשְׁתַּעֲבְדָּא תַּחוּת יְדֵהָ, וְלֹאֲמַלְכָּא לָהּ עֲלִייהוּ בְּיוֹמִין דְּמִלְכָּא מְשִׁיחָא, לְקַיִם מַה דְּאֲתַמֵּר בְּהָ (תהלים קג' ט) וּמְלָכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה.

וְאֵיהוּ מִזֵּן דְּנִסְתִּיר הָאִי אֲמוּנָה בְּלָבִיָּה וּבְפוּמִיָּה דְּוִדָּאִי אֵיהִי אֲמוּנָה דִּישְׂרָאֵל,

הַשְׂמָאל, נֹאמַר בְּהָ אֲבָן שְׂמָלָה וְצִדְקָ יְהִיָּהּ, וְהָאֲבָן הַזֶּה הִיא שְׂהַכְתָּה אֶת הַצֶּלֶם, שְׂהִיתָה לְהַר גְּדוֹל וּמִלְאָה כָּל הָאָרֶץ בְּשִׂבְלָהָ וּמִלְאָה כָּל הָאָרֶץ בְּשִׂבְלָהָ נֹאמַר מְלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְעַלָּה נֹאמַר עַל אֲבָן אַחַת שְׂבַעָה עֵינִים, שְׂהֵם שְׂבַעָה רוּעִים קְדוּשִׁים, וְהֵם שְׂבַעָה זְכוּרִים וְשְׂבַע נְקֻבוֹת, וְהֵם כְּלָלִים בְּהָ, וְסוּד הַדְּבַר - שְׂבַעָה וְשְׂבַעָה מוּצָקוֹת.

וְאֵין הַזֶּה הִיא חֲמֵשׁ אַבְנִים שְׂשֵׁם דוֹד בְּקִלְעָה וְנַעֲשִׂיָּהּ אַחַת. זֶהוּ שְׂכֵתוֹב וְיִקַּח דוֹד חֲמִשָּׁה חִלּוּקֵי אַבְנִים מִן הַנַּחֲל, וְהוּא הוֹד, וְגִבּוּרָה, תְּפָאֲרַת, נִצָּח, הוֹד, שְׂבַח דְּדוֹד אֶת הַקְּדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאָמַר לֵךְ יְהוָה הַגְּדוּלָּה וְהַגְּבוּרָה וְגוֹמֵר, וְאֵין הָאֲבָנִים, נְטִיל אוֹתָם מִן הַנַּחֲל שְׂהוּא יְסוּד חַ"י הַעוֹלָמִים, וְכַשְׂשֵׁם אוֹתָם בְּקִלְעָה, שְׂהִיא הַמְּלָכוֹת הַקְּדוּשָׁה, נַעֲשִׂי בְּהָ אַחַת, וְהַטְבִּיעַ בְּמַצָּח הַפְּלִשְׁתִּי וְהִירָג אוֹתוֹ.

וְחֲמֵשׁ הָאֲבָנִים שְׂהֵם שְׂמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה, וְכַשְׂשֵׁם אוֹתָם בְּקִלְעָה, שְׂהִיא הַשְׂפָּה שֶׁל הַפֶּה, צְרִיף לְעִשּׂוֹת אוֹתָם בְּהָ אַחַד, שְׂבִזְמָן שְׂיִנְצָח הַקְּדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶת כָּל אֲמוֹת הָעוֹלָם, יִתְקַיִם בְּהֵם כִּי אֲזִי אֶהְיֶה אֵל עַמִּים שְׂפָה בְּרוּרָה לְקִרָא אֶת שְׂכֵם יְהוָה לְעַבְדוֹ שְׂכֵם אַחַד, וְהַשְׂפָּה הַזֶּה וְדָא זֶה שְׂכִינָה, שְׂכָף עוֹלָה בְּחֻשְׁבוֹן שְׂפָה, מְשֻׁם כָּף כָּל אֲמוֹת הָעוֹלָם עֲתִידוֹת לְהַשְׁתַּעֲבְדָּא תַּחַת יְדֵיהָ וְלְהַמְלִיכָה עֲלֵיהֶם בְּיָמֵי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, לְקַיִם מַה שְׂנֹאֲמַר וּמְלָכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה.

וְאֵין מִי שְׂשׁוּמַר הָאֲמוּנָה הַזֶּה בְּלָבוֹ וּבְפִי, שְׂוִדָּאִי הִיא אֲמוּנַת יִשְׂרָאֵל, וְהִיא הַיְחוד שֶׁל הַקְּדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכֵה מִיְחָדִים יִשְׂרָאֵל

אֶת הַקְּדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּעֻמִּים כָּל יוֹם, וְאַשְׁרֵי הוּא מִי שְׂהוּא בְּאִמְנָה אִתּוֹ בְּגִלּוּת, שְׂאָ פוּחַד מַעֲלִינִים וְתַחְתּוֹנִים, שְׂבַגְלָלָה נֹאמַר לְאָדָם וְיִצְחָהוּ בְּגִין עֲדָן לְעַבְדָּה וּלְשִׁמְרָה, לְעַבְדָּה בְּמַצּוֹת עֲשֵׂה, וּלְשִׁמְרָה בְּמַצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, מְשֻׁם שְׂהִיא חֲמִשִּׁים וּשְׁלֹשָׁה סְדָרִים שֶׁל הַתּוֹרָה, וְהִיא הַעֲדָן שֶׁל הַתּוֹרָה. מַה זֶה הַתּוֹרָה? הַעֲמוּד הָאֲמִצְעִי, הִיא הֵגֶן שֶׁל וְעֲדָן שֶׁל.

וְרַבִּי, קוּם סוֹכֵב אֶת הַקֶּלַע הַזֶּה, וְהִקְף וְסוֹכֵב אוֹתוֹ בְּשִׁפָּה שְׂכָף, עִם הָאֲבָן הַזֶּה שְׂכִלּוּלָה מְכַל אַבְנֵי הַבִּנְיָן שֶׁל הַתּוֹרָה, הִיא אֲבָן יְקָרָה מְכַלְלָת וְהִיא רַת בָּאוֹת בְּרִית, וּבָאוֹת שְׂבַח, וּבָאוֹת יָמִים טוֹבִים, וּבָאוֹת תְּפִלָּין, וְהַחוּט שֶׁל בְּרִיךְ הוּא בְּאִצְעָה, וְזֶה כְּרִיכַת הַרְצוּעָה שֶׁל תְּפִלָּה שֶׁל יָד, שְׂכָה הִיא הָרָאשׁוֹנִים כּוֹרְכִים אֶת שְׂמַע עִם וְאַהֲבָה בְּאַהֲבָה שֶׁל אֶהְיָה, שְׂהִינוּ וְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, כְּדִי שְׂתַּהֲיָה אֶהְיָה עַל בְּעִלָּה, וְלֹא מְפַסְיָקִים, וְאַחַר שְׂבָא יַעֲקֹב, שְׂהוּא כּוֹלֵל שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, הַתִּיר אוֹתָהּ הַכְּרִיכָה שְׂכָה, וְאָמַר בְּרִיךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וְשְׂהִיא רוּצָה לְהִיּוֹת הִיא סְגוּלַת מְלָכִים, בָּאוֹתוֹ זְמַן נֹאמַר שׁוֹפָר הוֹלֵךְ סְגוּלַת אֱלֹהִים וְאֶלֶּא לְשׁוֹת כְּתָר עַל יִשְׂרָאֵל, שְׂהוּא הַעֲמוּד הָאֲמִצְעִי, שְׂהוּא סִפֵּר תּוֹרָה הַכּוֹלֵל חֲמִשָּׁתִּים מֵשִׁי תּוֹרָה, וְנַעֲשִׂית כְּתָר עַל רֹאשׁוֹ כָּל אוֹת וְאוֹת שְׂכָף מְאֹר הָאוֹתִיּוֹת הַיְדוּעוֹת שֶׁל סִפֵּר תּוֹרָה, כְּמוֹ זֶה שֶׁ עַתָּה זֶה גִּלְגָּל, כָּל הַתְּקִינִים הֵם אַחַת וְעֶשְׂרִים, כְּנֶגֶד עֶשְׂרִים

וְאֵיהִי יְחִידָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכֵה מִיְחָדִין יִשְׂרָאֵל לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תְּרִין זְמַנִּין כָּל יוֹמָא, וְזִכָּאָה אֵיהוּ מִזֵּן דְּאֵיהִי בְּאִמְנָה אִתּוֹ בְּגִלּוּתָא, דְּלֹא דְחִיל מַעֲלָאִין וְתַתְּאִין, דְּבְּגִינָה אֲתַמֵּר לְאָדָם (בראשית ב' טו) וְיִצְחָהוּ בְּגִין עֲדָן לְעַבְדָּה וּלְשִׁמְרָה, לְעַבְדָּה בְּפִקּוּדִין דְּעֲשֵׂה, וּלְשִׁמְרָה בְּפִקּוּדִין דְּלֹא תַעֲשֵׂה, בְּגִין דְּאֵיהִי גִ"ן סְדָרִים דְּאוֹרִייתָא, וְאֵיהִי עֲדוּנָא דְּאוֹרִייתָא, מְאִי אוֹרִייתָא עֲדוּנָא דְּאֵיהִי גִן דִּילִיָּה, וְעֲדָן דִּילִיָּה.

וְרַבִּי קוּם אֲסַחֵר לְהָאִי קִירְטָא, וְאַקְף וְאַסְחֵר לָהּ בְּשִׁפָּה דִּילָף, בְּהָאִי אֲבָנָא דְּאֵיהִי כְּלִילָא אֲמִי (לְמַלְכֵּי) מְכַל אַבְנִין דְּבְּנִינָא דְּאוֹרִייתָא, וְהִיא אֵיהִי אֲבָן יְקָרָה (דף ע"ב) מוֹכְלָלָת וּמַעוּטֶרֶת בָּאוֹת בְּרִית, וּבָאוֹת דְּשִׁבְתָּ, וּבָאוֹת דִּימִין טְבִין, וּבָאוֹת תְּפִלִּין, וְחוּט דִּילָה כְּרִיכָה בְּאִצְעָה, וְדָא כְּרִיכָה דְּרַצוּעָה דְּתַפְלָה דִּיד, דְּכֵה הוּא קְדָמָאִין כּוֹרְכִין אֶת שְׂמַע עִם וְאַהֲבָה בְּרַחֲמֵי דְּאַהֲבָה, דְּהִינּוּ וְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, בְּגִין דְּתַהֲא רַחֲמֵי לְגַבִּי בְּעִלָּה, וְלֹא מְפַסְיָקִין, וּלְבַתֵּר דְּאַתָּא יַעֲקֹב דְּאֵיהוּ כְּלִיל תְּלַת אַבְהָן, הַתִּיר הַהוּא כְּרִיכָה דִּילָה, וְאָמַר בְּרִיךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וְאֵיהִי בְּעִי לְמַהוּי אֵיהִי סְגוּלַת מְלָכִים, בְּהַהוּא זְמַנָּא אֲתַמֵּר שׁוֹפָר הוֹלֵךְ סְגוּלַת אֱלֹהִים, וְאֶלֶּא לְשׁוֹת כְּתָר עַל יִשְׂרָאֵל דְּאֵיהוּ עֲדוּנָא דְּאֲמִצְעִיתָא, דְּאֵיהוּ סִפֵּר תּוֹרָה כְּלִיל חֲמִשָּׁה חוּמֵשֵׁי תּוֹרָה, וְאַתְעֵבִידָת תְּגָא עַל רִישִׁיָּה, כָּל אֶת וְאֶת דִּילִיָּה, מְאִלִּין אֲתוּוֹן יְדִיעָא דְּסִפֵּר תּוֹרָה, כְּגוּוֹנָא דָּא עַתָּה זֶה גִלְגָּל, כְּלָהוּ זְיִינִין אִינוּן חַד וְעֶשְׂרִין, לְקַבֵּל חַד וְעֶשְׂרִין אַזְכָּרוֹת דְּתַפְלִין דְּרִישָׁא, וּלְקַבֵּלִיָּהוּ חַד וְעֶשְׂרִין אַזְכָּרוֹת דְּתַפְלִין

דיד, דסלקין פלהו ארבעין ותירין, לקבל שמא דמ"ב, תגא איהי י' על רישא דז', גופא דיליה ו', וספר תורה ע' ודא דאמצעיטא כליל שית ספירן מחסד עד יסוד, מלכות י' זעירא, בה אתעבידת שביעי יום שבת, ואיהי אות תפלין, אות שבת, אות ברית, ואיהו פתר פהונה וכתר מלכות, מסטרא דימינא דאתיהיבת אורייתא אתקריאת פתר תורה וימינא איהו פהנא, מסטריה איהו פתר פהונה, וע' ודא דאמצעיטא איהו מלך, ומסטרא דגבורה בית דין הגדול, נפיק מת' אשא ואוקיד ליה, וכד פהנא נפיק בשלם מהיכלא, בההוא זמנא יתעורון לבנים בנגונא אן חר' וא' תקונא ר' חר'.

ועוד אית תקונא חמשאה בצלותא, צלותא איהי בקרפנא, כמה דאוקמוהו קדמאין תפלות פנגד תמידין תקנום, תא חזי קרפנין אינון מארבע מינין, דאינון לקבל אריה שור נשר אדם, דאינון מצויירים בכחם יא, אית קרפנא דהו' מקריבין ישראל, וכהנא הוה קריב קרפנא דלהון.

נא קדמאה, קרפנא דהוה קריב לימינא, דא צלותא דשחרית, ואם הו' זכין הוה נחית וקנא דארי"ה והוה מקבל קרפנא, ודא מיכא"ל דדרגיה חס"ד, איהו הוה מקבל צלותא דשחרית, ואם לא זכו מה פתיב בקרפנא (שמות כב ל) לפלב תשליכון אותו, דחשיב ליה פטריפה, ובגין דא הוה נחית וקנא דכלב לקבל ההוא דורונא, וקרפנא, ודא איהו פלב דאמר דוד עליו השלום (תהלים כב כב), הצילה מחרב נפשי מ'ד פלב יחידתי, וכל מלאכי חבלה דאינון פלבים צועקים צועקים במשמרת השניה של לילה, הם צווחים ונובחים ואומרים הב הב, משום שהם מצד

ואחת אזכרות של תפ' ין של ראש, וכנגדן עשרים ואחת אזכרות של תפ' ין של יד, שפ'ן עולות ארבעים ושתים, כנגד השם של מ"ב, פתר היא י' על ראש הו', הגוף ע' ו', וספר תורה העמוד האמצעי, כולל שש ספירות מחסד עד יסוד, מלכות י' זעירא, בזה נעשית שביעי יום שבת, והיא אות תפ' ין, אות שבת, אות ברית, והוא פתר פהנה וכתר מלכות. מצד הימין שנתנה תורה נקראת פתר תורה, וימין הוא הכהן, מצדו הוא פתר פהנה, והעמוד האמצעי הוא מלך, ומצד הגבורה בית דין הגדול, יוצאת משם אש ושוּרפת אותו, וכשהכהן יוצא בשלום מן ההיכל, באותו זמן יתעוררו הלויים בנגון.

ועוד, יש תקון חמישי בתפ'ה, התפ'ה היא כקרפן, כמו שבארוהו הראשונים, תפ'ות כנגד תמידים תקנום. בא וראה, הקרפנות הם מארבע מינים, שהם כנגד אריה שור נשר אדם, שהם מצויירים בפסא. יש קרפן שהיו מקריבים ישראל, והכהן היה מקריב את הקרפן ע'הם. וקנא דארישון - הקרפן שהיה מקריב לימין, זו תפ'ת השחרית, ואם היו זוכים, היה יורד דיוקן של ארי"ה והיה מקבל את הקרפן, וזה מיכא"ל שדרגתו חסד, הוא היה מקבל תפ'ת שחרית, ואם לא זכו, מה פתיב בקרפן לקבל תשליכון אותו, שחושב אותו פטריפה, ובשביל זה היה יורד דמות פלב לקבל אותו דורון והקרפן, וזהו הפלב שאמר דוד, עליו השלום, הצילה מחרב נפשי מיד פלב יחידתי, וכל מלאכי חבלה שהם פלבים, מצד

במשמרת תניינא דליליא, אינון צווחין ונבחיין ואמרין הב הב, בגין דאינון מסטרא דגיהנם סם ת'ות, דאתמר ביה (משלי ל טו) לעלוקה שתי בנות הב הב.

נא תניינא לקבל שו"ר, דאתמר ביה (ויקרא כב כז) שור או כשב או עז וגומר, ולקבליה צלותא דמנחה, דאמר דוד עליה (תהלים קד יד) מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבודת האדם, מאי עשב, ע"ב ל', ואנון ע"ב שמהן, דאינון לבושין לע"ב שמהן עלאין, פגוונא דעשב דאיהו לבושא דת'ה, ובגין דא להוציא לחם מן הא' , והיינו לחם אפירים אכל איש (שם עח כ), ודא נהמא דאורייתא.

כל קרפנין שחיטתן בצפון, בגין דמצפון תפתח הרעה (ירמיה א יד) לא יאמר ה' אלהי לא האמת ואתם לא תאמרו לא (משלי כה כא) א' צווחים ונבחים ואתם לא תאמרו לא (משלי כה כא) דאושיד דמא, מלחך ההוא דמא דבעירן ובגין דא לא צריך לכסאה לה מניה, לקיימא ביה אם רעב שונאך האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים. ואחר שהוא נטל את הדם, מקריבים את הקרפן למעלה, שנאמר בו את קרפני לחמי לאשי, וכנגד השור הוא חמור נוער. אם זכו, הרי השו"ר מקבל את הקרפן, ואם לא, הרי חמור נוער, ומשום זה נאמר לא תחלוש בשור ובחמור יחדו. יחדו פלומר, אל תגרם שיאכל החמור את קרפן השור.

נא תליתאה דערבית, קרפנא דעופין, דאתמר בהון (ויקרא ה ז) שתי תורים או שני בני יונה וגומר, שאם זכו, הנש"ר של יעקב יורד

הגיהנם, סם המות, שנאמר בה לעלוקה שתי בנות הב הב. השני - פנגד שו"ר, שנאמר בו שור או כשב או עז וגומר, וכנגדו תפ'ת מנחה, שאמר עליה דוד, מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבודת האדם. מה זה עשב ע"ב ש', והם שבעים ושנים שמות שהם לבושים לשבעים ושנים שמות עליונים, כמו העשב שהוא לבוש לת'ה, ומשום זה, להוציא לחם מן הא', והינו לחם אפירים אכל איש, וזהו לחם ש' של התורה.

כל הקרפנות שחיטתן בצפון, משום שמצפון תפתח הרעה, ואתם לא תאמרו לא האמת ואתם לא תאמרו לא (משלי כה כא) דאושיד דמא, מלחך ההוא דמא דבעירן ובגין דא לא צריך לכסאה לה מניה, לקיימא ביה אם רעב שונאך האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים. ואחר שהוא נטל את הדם, מקריבים את הקרפן למעלה, שנאמר בו את קרפני לחמי לאשי, וכנגד השור הוא חמור נוער. אם זכו, הרי השו"ר מקבל את הקרפן, ואם לא, הרי חמור נוער, ומשום זה נאמר לא תחלוש בשור ובחמור יחדו. יחדו פלומר, אל תגרם שיאכל החמור את קרפן השור.

נא תליתאה דערבית, קרפנא דעופין, דאתמר בהון (ויקרא ה ז) שתי תורים או שני בני יונה וגומר, שאם זכו, הנש"ר של יעקב יורד

נא תליתאה דערבית, קרפנא דעופין, דאתמר בהון (ויקרא ה ז) שתי תורים או שני בני יונה וגומר, דאי זכו נש"ר א דיעקב נחית

לְקַבֵּל לֹחַ, וְאִם לֹא, הַנֶּשֶׁר שֶׁל צַדִּיק מֵאֵהָ לְיוֹנָה, וְכִפִּי הַקֶּרֶן כִּף יִתְגַּדֵּל אוֹ יִתְקַטֵּן. וְהוּא הָרִבְעִי - אָדָם, זֶהוּ שֶׁמִּקְבֵּל קֶרֶן שֶׁל אֱדֹם, שֶׁהוּא מִחֻשְׁבָּה שֶׁמִּקְרִיב וּמֵיחֵד הַפֶּל, וְעַלֵּיו נֶאֱמַר אָדָם כִּי יִקְרִיב מִפֶּם וְגוֹמֵר, זֶהוּ שֶׁמִּקְרִיב קֶרֶן לַיהוָה, וְזוֹ הַתּוֹרָה, וּמִשּׁוּם זֶה תִּקְנוּ בַתְּפִלָּה לְשִׁמְעַת סֵפֶר תּוֹרָה, לְהִיטֵת בּוֹ קֶרֶן שֶׁלֹּם בְּאָדָם, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם, וּמִשּׁוּם זֶה, מְסִיר אֲזָנוֹ מִשְׁמַע תּוֹרָה גַּם תִּפְלְתוּ תוֹעֵבָה. וְהַקֶּרְנוֹת הָלְלוּ רַבּוּתָם בְּגוֹפוֹ שֶׁל הָאָדָם, מִ"ח וְל"ב וְרֵאשִׁי, הֵם אַרְבֵּי שְׁוֹר נֶשֶׁר, הַיְרִיבִים שֶׁהֵם כָּלֵב חֲמוּר גִּבִּי טַחוּל מֶרֶ"ה וְכַבֵּד, שֶׁהֵם מִשְׁחִית אִי"ף וְחִמָּה. מִחֻשְׁבָּה זֶה אָדָם. יֵשׁ מִחֻשְׁבָּה טוֹבָה שֶׁל חַיִּית טוֹבוֹת, וְיֵשׁ מִחֻשְׁבָּה רָעָה שֶׁל חַיִּית רָעוֹת, וּמִחֻשְׁבָּה טוֹבָה הִיא אָדָם טוֹב, וּמִחֻשְׁבָּה רָעָה זֶה אָדָם רָע, בְּלִיעַל, אָדָם לְהִקְלֵ דָמָה.

וְהַמִּלֵּךְ הוּא הָאֲרִי"ה שְׁוֹרֵד לֶאֱכֹל קֶרְנוֹת, וְעַלֵּיו נֶאֱמַר וּפְגִי אֲרִיָּה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם. וְכֵן לְשִׁמְאֵל, וְעַלֵּיו נֶאֱמַר וּפְגִי שְׁוֹר מִהִשְׁמָאל לְאַרְבַּעַתָּם. וְרֵאשִׁי זֶה נֶשֶׁר, שֵׁשׁ לֵה כְּנָפִים שְׁפוּרָחַת בָּהֶן, וְעַלֵּיהָ נֶאֱמַר וּפְגִי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּם. הַמִּחֻשְׁבָּה שֶׁהוּא אָדָם וְכַבֵּד עַל הַפֶּל, וְהֵם הַמִּרְכָּבָה שֶׁ, כְּסוּסִים לִבְנֵי הָאָדָם. וְכֵן הַמֶּלֶךְ - עֲצֻמוֹת בְּקֶרֶן, וְתִקְרְבוּ עֲצֻמוֹת עֲצֵם אֶל עֲצָמוֹ. חַיִּלוֹת הָרָאָה וְכַבֵּד - עוֹרְקִים, קֶשֶׁר וְחִבּוּר, וְהַתְנוּעָה שֶׁהֵם הַרוּחַ שֶׁל כְּנָפֵי רָאָה, וְהוּא רוּחַ אֱלֹהִים מִרְחַפֵּת עַל פְּנֵי הַמַּיִם.

וְכֵן הַמֶּלֶךְ הוּא הָאֲרִי"ה שְׁוֹרֵד לֶאֱכֹל קֶרְנוֹת, וְעַלֵּיו נֶאֱמַר וּפְגִי אֲרִיָּה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם. וְכֵן לְשִׁמְאֵל, וְעַלֵּיו נֶאֱמַר וּפְגִי שְׁוֹר מִהִשְׁמָאל לְאַרְבַּעַתָּם. וְרֵאשִׁי זֶה נֶשֶׁר, שֵׁשׁ לֵה כְּנָפִים שְׁפוּרָחַת בָּהֶן, וְעַלֵּיהָ נֶאֱמַר וּפְגִי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּם. הַמִּחֻשְׁבָּה שֶׁהוּא אָדָם וְכַבֵּד עַל הַפֶּל, וְהֵם הַמִּרְכָּבָה שֶׁ, כְּסוּסִים לִבְנֵי הָאָדָם. וְכֵן הַמֶּלֶךְ - עֲצֻמוֹת בְּקֶרֶן, וְתִקְרְבוּ עֲצֻמוֹת עֲצֵם אֶל עֲצָמוֹ. חַיִּלוֹת הָרָאָה וְכַבֵּד - עוֹרְקִים, קֶשֶׁר וְחִבּוּר, וְהַתְנוּעָה שֶׁהֵם הַרוּחַ שֶׁל כְּנָפֵי רָאָה, וְהוּא רוּחַ אֱלֹהִים מִרְחַפֵּת עַל פְּנֵי הַמַּיִם.

וְכֵן הַמֶּלֶךְ הוּא הָאֲרִי"ה שְׁוֹרֵד לֶאֱכֹל קֶרְנוֹת, וְעַלֵּיו נֶאֱמַר וּפְגִי אֲרִיָּה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם. וְכֵן לְשִׁמְאֵל, וְעַלֵּיו נֶאֱמַר וּפְגִי שְׁוֹר מִהִשְׁמָאל לְאַרְבַּעַתָּם. וְרֵאשִׁי זֶה נֶשֶׁר, שֵׁשׁ לֵה כְּנָפִים שְׁפוּרָחַת בָּהֶן, וְעַלֵּיהָ נֶאֱמַר וּפְגִי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּם. הַמִּחֻשְׁבָּה שֶׁהוּא אָדָם וְכַבֵּד עַל הַפֶּל, וְהֵם הַמִּרְכָּבָה שֶׁ, כְּסוּסִים לִבְנֵי הָאָדָם. וְכֵן הַמֶּלֶךְ - עֲצֻמוֹת בְּקֶרֶן, וְתִקְרְבוּ עֲצֻמוֹת עֲצֵם אֶל עֲצָמוֹ. חַיִּלוֹת הָרָאָה וְכַבֵּד - עוֹרְקִים, קֶשֶׁר וְחִבּוּר, וְהַתְנוּעָה שֶׁהֵם הַרוּחַ שֶׁל כְּנָפֵי רָאָה, וְהוּא רוּחַ אֱלֹהִים מִרְחַפֵּת עַל פְּנֵי הַמַּיִם.

וְכֵן הַמֶּלֶךְ הוּא הָאֲרִי"ה שְׁוֹרֵד לֶאֱכֹל קֶרְנוֹת, וְעַלֵּיו נֶאֱמַר וּפְגִי אֲרִיָּה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם. וְכֵן לְשִׁמְאֵל, וְעַלֵּיו נֶאֱמַר וּפְגִי שְׁוֹר מִהִשְׁמָאל לְאַרְבַּעַתָּם. וְרֵאשִׁי זֶה נֶשֶׁר, שֵׁשׁ לֵה כְּנָפִים שְׁפוּרָחַת בָּהֶן, וְעַלֵּיהָ נֶאֱמַר וּפְגִי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּם. הַמִּחֻשְׁבָּה שֶׁהוּא אָדָם וְכַבֵּד עַל הַפֶּל, וְהֵם הַמִּרְכָּבָה שֶׁ, כְּסוּסִים לִבְנֵי הָאָדָם. וְכֵן הַמֶּלֶךְ - עֲצֻמוֹת בְּקֶרֶן, וְתִקְרְבוּ עֲצֻמוֹת עֲצֵם אֶל עֲצָמוֹ. חַיִּלוֹת הָרָאָה וְכַבֵּד - עוֹרְקִים, קֶשֶׁר וְחִבּוּר, וְהַתְנוּעָה שֶׁהֵם הַרוּחַ שֶׁל כְּנָפֵי רָאָה, וְהוּא רוּחַ אֱלֹהִים מִרְחַפֵּת עַל פְּנֵי הַמַּיִם.

וְכֵן הַמֶּלֶךְ הוּא הָאֲרִי"ה שְׁוֹרֵד לֶאֱכֹל קֶרְנוֹת, וְעַלֵּיו נֶאֱמַר וּפְגִי אֲרִיָּה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם. וְכֵן לְשִׁמְאֵל, וְעַלֵּיו נֶאֱמַר וּפְגִי שְׁוֹר מִהִשְׁמָאל לְאַרְבַּעַתָּם. וְרֵאשִׁי זֶה נֶשֶׁר, שֵׁשׁ לֵה כְּנָפִים שְׁפוּרָחַת בָּהֶן, וְעַלֵּיהָ נֶאֱמַר וּפְגִי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּם. הַמִּחֻשְׁבָּה שֶׁהוּא אָדָם וְכַבֵּד עַל הַפֶּל, וְהֵם הַמִּרְכָּבָה שֶׁ, כְּסוּסִים לִבְנֵי הָאָדָם. וְכֵן הַמֶּלֶךְ - עֲצֻמוֹת בְּקֶרֶן, וְתִקְרְבוּ עֲצֻמוֹת עֲצֵם אֶל עֲצָמוֹ. חַיִּלוֹת הָרָאָה וְכַבֵּד - עוֹרְקִים, קֶשֶׁר וְחִבּוּר, וְהַתְנוּעָה שֶׁהֵם הַרוּחַ שֶׁל כְּנָפֵי רָאָה, וְהוּא רוּחַ אֱלֹהִים מִרְחַפֵּת עַל פְּנֵי הַמַּיִם.

וְכֵן הַמֶּלֶךְ הוּא הָאֲרִי"ה שְׁוֹרֵד לֶאֱכֹל קֶרְנוֹת, וְעַלֵּיו נֶאֱמַר וּפְגִי אֲרִיָּה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם. וְכֵן לְשִׁמְאֵל, וְעַלֵּיו נֶאֱמַר וּפְגִי שְׁוֹר מִהִשְׁמָאל לְאַרְבַּעַתָּם. וְרֵאשִׁי זֶה נֶשֶׁר, שֵׁשׁ לֵה כְּנָפִים שְׁפוּרָחַת בָּהֶן, וְעַלֵּיהָ נֶאֱמַר וּפְגִי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּם. הַמִּחֻשְׁבָּה שֶׁהוּא אָדָם וְכַבֵּד עַל הַפֶּל, וְהֵם הַמִּרְכָּבָה שֶׁ, כְּסוּסִים לִבְנֵי הָאָדָם. וְכֵן הַמֶּלֶךְ - עֲצֻמוֹת בְּקֶרֶן, וְתִקְרְבוּ עֲצֻמוֹת עֲצֵם אֶל עֲצָמוֹ. חַיִּלוֹת הָרָאָה וְכַבֵּד - עוֹרְקִים, קֶשֶׁר וְחִבּוּר, וְהַתְנוּעָה שֶׁהֵם הַרוּחַ שֶׁל כְּנָפֵי רָאָה, וְהוּא רוּחַ אֱלֹהִים מִרְחַפֵּת עַל פְּנֵי הַמַּיִם.

וְכֵן הַמֶּלֶךְ הוּא הָאֲרִי"ה שְׁוֹרֵד לֶאֱכֹל קֶרְנוֹת, וְעַלֵּיו נֶאֱמַר וּפְגִי אֲרִיָּה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם. וְכֵן לְשִׁמְאֵל, וְעַלֵּיו נֶאֱמַר וּפְגִי שְׁוֹר מִהִשְׁמָאל לְאַרְבַּעַתָּם. וְרֵאשִׁי זֶה נֶשֶׁר, שֵׁשׁ לֵה כְּנָפִים שְׁפוּרָחַת בָּהֶן, וְעַלֵּיהָ נֶאֱמַר וּפְגִי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּם. הַמִּחֻשְׁבָּה שֶׁהוּא אָדָם וְכַבֵּד עַל הַפֶּל, וְהֵם הַמִּרְכָּבָה שֶׁ, כְּסוּסִים לִבְנֵי הָאָדָם. וְכֵן הַמֶּלֶךְ - עֲצֻמוֹת בְּקֶרֶן, וְתִקְרְבוּ עֲצֻמוֹת עֲצֵם אֶל עֲצָמוֹ. חַיִּלוֹת הָרָאָה וְכַבֵּד - עוֹרְקִים, קֶשֶׁר וְחִבּוּר, וְהַתְנוּעָה שֶׁהֵם הַרוּחַ שֶׁל כְּנָפֵי רָאָה, וְהוּא רוּחַ אֱלֹהִים מִרְחַפֵּת עַל פְּנֵי הַמַּיִם.

וְכֵן הַמֶּלֶךְ הוּא הָאֲרִי"ה שְׁוֹרֵד לֶאֱכֹל קֶרְנוֹת, וְעַלֵּיו נֶאֱמַר וּפְגִי אֲרִיָּה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם. וְכֵן לְשִׁמְאֵל, וְעַלֵּיו נֶאֱמַר וּפְגִי שְׁוֹר מִהִשְׁמָאל לְאַרְבַּעַתָּם. וְרֵאשִׁי זֶה נֶשֶׁר, שֵׁשׁ לֵה כְּנָפִים שְׁפוּרָחַת בָּהֶן, וְעַלֵּיהָ נֶאֱמַר וּפְגִי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּם. הַמִּחֻשְׁבָּה שֶׁהוּא אָדָם וְכַבֵּד עַל הַפֶּל, וְהֵם הַמִּרְכָּבָה שֶׁ, כְּסוּסִים לִבְנֵי הָאָדָם. וְכֵן הַמֶּלֶךְ - עֲצֻמוֹת בְּקֶרֶן, וְתִקְרְבוּ עֲצֻמוֹת עֲצֵם אֶל עֲצָמוֹ. חַיִּלוֹת הָרָאָה וְכַבֵּד - עוֹרְקִים, קֶשֶׁר וְחִבּוּר, וְהַתְנוּעָה שֶׁהֵם הַרוּחַ שֶׁל כְּנָפֵי רָאָה, וְהוּא רוּחַ אֱלֹהִים מִרְחַפֵּת עַל פְּנֵי הַמַּיִם.

עַל פְּנֵי הַמַּיִם (בראשית א ב) (נ"א דאיהו מוחא), בְּגִין דְּרִיאָה (נ"א דרישא) פְּלִילָא מִתְרוּיָהוּ, בְּגוּנָא דְּעוּפָא מִמֵּיָא וְאַרְעָא, וְאִינוּן כְּלִילָן מִתְרוּיָהוּ. עַל מוּחָא שְׂרִיא בְּרָכָה, עַל לְבָא שְׂרִיא קְדוּשָׁה, עַל רִיאָה שְׂרִיא יְחִיד, מִחֻשְׁבָּה כְּלִילָא מְכֻלָּהוּ, וְאִינוּן יְבֻרְכָךְ יְהוָה יֵאָר יְהוָה יֵשָׁא יְהוָה (במדבר כד ו), יְבֻרְכָךְ בְּמוּחָא, יֵאָר בְּלְבָא דְּתַמָּן נְהוּרָא דְּעֵינִין, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ הַלֵּב רוּאָה, יֵשָׁא בְּרִיאָה דְּאִיהוּ שְׁלוֹם, הִדָּא הוּא דְּכָתִיב וַיֵּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם. וְאִינוּן שְׁמִיעָה רֵאשִׁי רִיחָא, שְׁמִיעָה בְּמוּחָ, וְאִיהוּ בְּהַפּוּכָא חוּ"ם, דְּשְׂרִיא בְּלַחוּתָא וּקְרִירוּתָא דְּמוּחָא לְחִמָּמָא לִיָּה, מְסֻטָּרָא דְּגִבּוּרָה, וְאִיהוּ אֲרִיָּה מְסֻטָּרָא דְּגוּפָא, שׁוֹר מְסֻטָּרָא דְּנֶפֶשׁ, דְּאִינוּן אֶשׁ וּמַיִם, אֶשׁ שְׁכֵלִית מִיָּם יְסוּדִית, רֵאשִׁי בְּלָבָא, דְּאִיהוּ אֶשׁ, רֵאשִׁי אֲרִיָּה, מִיָּם שְׁכֵלִית לְקֶרֶן אֶשׁ יְסוּדִי דְּלְבָא, דְּלָא יוֹקִיד כָּל גּוּפָא.

רִיחָא בְּרִיאָה דְּנִפִּיק לְחוּטְמָא, עַלֵּיהָ אֲתַמֵּר (בראשית ב ז) וַיִּפַּח בְּאַפִּיו נִשְׁמַת חַיִּים, וְרִיאָה אִיהִי מְסֻטָּרָא דְּמוּחָא קְרִירָא, וּמְסֻטָּרָא דְּלְבָא יְבִישָׁה, וְאִיהוּ חֲצִיו מִיָּם יְסוּדִית, וְחֲצִיו יְבִישָׁה יְסוּדִית, בְּגִין דָּא שְׂרִיא עַלָּה רוּחָא שְׁכֵלִית, דְּאִיהוּ חָם וְלַח, חָם לְחִמָּמָא קְרִירוּתָא, לַח לְרִטְבָּא יְבִישׁוּתָא, דָּא שְׁכֵלִי וְדָא יְסוּדִי.

דְּבוּר דָּא אָדָם, דְּכִלִּיל מְכֻלָּהוּ, וּמֵאֵן אֲפִיק לִיָּה מִחֻשְׁבָּה, וּבְגִין אֵלֶיךָ שְׁכֵלִים הוּוּ נְחֻתִין בְּקֶרֶן לְקֶרֶב קֶרְבָּנָא וּלְיִחְדָּא כְּלָא, וְאֵלֶיךָ אִינוּן בְּתַחֲיִית הַמַּיִם, דְּכֻהּוֹן יְהֵא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְקַרֵּב עֲצָם אֶל עֲצָמוֹ, וּגִידִין וְעֶרְקִין כְּלַחוּן לְחִבְרָא דָּא בְּדָא, וּיְקַבְּלוּן אֵלֶיךָ בְּאֵלֶיךָ.

דְּבוּר דָּא אָדָם, דְּכִלִּיל מְכֻלָּהוּ, וּמֵאֵן אֲפִיק לִיָּה מִחֻשְׁבָּה, וּבְגִין אֵלֶיךָ שְׁכֵלִים הוּוּ נְחֻתִין בְּקֶרֶן לְקֶרֶב קֶרְבָּנָא וּלְיִחְדָּא כְּלָא, וְאֵלֶיךָ אִינוּן בְּתַחֲיִית הַמַּיִם, דְּכֻהּוֹן יְהֵא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְקַרֵּב עֲצָם אֶל עֲצָמוֹ, וּגִידִין וְעֶרְקִין כְּלַחוּן לְחִבְרָא דָּא בְּדָא, וּיְקַבְּלוּן אֵלֶיךָ בְּאֵלֶיךָ.

(שהוא המוח), מִשּׁוּם שְׂרִיאָה (שהיא) כְּלִילָה מְשֻׁנֶּה, כְּמוֹ שְׁוֹף מַמִּים וְאַרְץ, וְהֵם כְּלִילִים מְשֻׁנֶּה.

עַל הַמֶּלֶךְ שׁוּרָה בְּרָכָה, עַל הַלֵּב שׁוּרָה קְדוּשָׁה, עַל הָרָאָה שׁוּרָה הַיְחָד, וְהַמִּחֻשְׁבָּה כְּלִילָה מְכֻלָּה, וְהֵם: יְבֻרְכָךְ יְהוָה, יֵאָר יְהוָה, יֵשָׁא יְהוָה. יְבֻרְכָךְ בְּמוּחָ, יֵאָר בְּלָב, שֵׁם אוֹר הַעֵינַים, כְּמוֹ שְׁבָאוּהָ הַלֵּב רוּאָה, יֵשָׁא בְּרָאָה, שֶׁהוּא שְׁלוֹם, זֶהוּ שְׁכָנוֹת וַיֵּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם.

וְהֵם שְׁמִיעָה רֵאשִׁי רִיחָא. שְׁמִיעָה בְּמוּחָ, וְהוּא בְּהַפּוּךְ חוּ"ם, שְׁשׁוּרָה בְּלַחוּת וּקְרִירוּת שֶׁל הַמֶּלֶךְ לְחִמָּם אוֹתוֹ, מִצַּד הַגְּבוּרָה, וְהוּא אֲרִיָּה מִצַּד הַגּוֹף, שׁוֹר מִצַּד הַנֶּפֶשׁ, שֶׁהֵם אֶשׁ וּמַיִם, אֶשׁ שְׁכֵלִית מִיָּם יְסוּדִית, רֵאשִׁי בְּלָבָא, שֶׁהוּא אֶשׁ, רֵאשִׁי אֲרִיָּה, מִיָּם שְׁכֵלִית לְקֶרֶן אֶשׁ יְסוּדִי שֶׁל הַלֵּב, שְׁלֵא יִשְׂרָף אֶת כָּל הַגּוֹף.

רִיחָא בְּרָאָה, שְׁוִינָה לְחֻטָּם, עַלֵּיו נֶאֱמַר וַיִּפַּח בְּאַפִּיו נִשְׁמַת חַיִּים, וְרִיאָה הִיא מִצַּד הַמֶּלֶךְ קְרִירָה, וּמִצַּד הַלֵּב יְבִישָׁה, וְהוּא חֲצִיו מִיָּם יְסוּדִית וְחֲצִיו יְבִישָׁה יְסוּדִית, בְּגִלָּל זֶה שׁוּרָה עַלֵּיהָ רוּחַ שְׁכֵלִית, שֶׁהוּא חָם וְלַח. חָם לְחִמָּם אֶת הַקְּרִירוּת, לַח לְרִטְבִּי אֶת הַיְבִישׁ, זֶה שְׁכֵלִי וְזֶה יְסוּדִי.

דְּבוּר זֶה אָדָם, שְׁכֵלִיל מְכֻלָּה, מִי מוֹצִיא אוֹתוֹ? מִחֻשְׁבָּה, וּמִשּׁוּם אֵלֶיךָ הַשְׁכֵּלִים הִיוּ יוֹרְדִים בְּקֶרֶן לְהַקְרִיב קֶרֶן וּלְיִחְדָּה הַפֶּל, וְאֵלֶּה הֵם בְּתַחֲיִית הַמַּיִם, שְׁבָהֶם יְהִי הַקְּדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא מְקַרֵּב עֲצָם אֶל עֲצָמוֹ, וּגִידִים וְעוֹרְקִים, כָּלֵם לְחִבְרָא זֶה עַם זֶה, וּיְקַבְּלוּ אֵלֶיךָ בְּאֵלֶיךָ.

וּמְשַׁלְבִים אֱלֹהִים בָּאֱלֹהִים, זֶהוּ שְׂכָתוֹב
מִקְבִּילַת הַלְלָאתָ וְגוֹמֵר. בְּאוֹתוֹ
זְמַן הָיָה שְׂמִיחָה וְנִגּוּן בְּקִרְוֵב
שְׁלֵהֶם.

(דף סג ע"ב)

בְּרֹא ב בְּרֹא אֱלֹהִים, בְּרֹאשִׁית
אֶחָד הוּא שֶׁלֹּא הִתְגַּלָּה, וּבְרֹא
שְׁנַיִם, שְׁנַיִם הֵם, וְהֵם ב וְהֵם
שְׁנֵי עוֹלָמוֹת נִסְרִים, וּבִמְה בְּרֹא
אוֹתָם? בְּנִכָּה נִסְרֵת אַחַת
שֶׁנִּקְרָאת רֹאשִׁית, וְעֲלֶיהָ נֶאֱמַר
כֻּלָּם בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ, וּשְׁנֵי
עוֹלָמוֹת נִסְרִים לֹא הָיוּ מִתְגַּלִּים,
עַד שֶׁעָשָׂה לָהֶם שְׁנֵי לְבוּשִׁים,
וַיִּמְהָם? אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ.
אֵת הַשָּׁמַיִם, לְבוּשׁ לְעוֹלָם
הָעֵלּוּי, שֶׁנִּבְרָא בְּנִכָּה הָעֵלּוּיָה,
וְאֵת הָאָרֶץ, לְבוּשׁ לְעוֹלָם
ב ת ן, שֶׁנִּבְרָא בְּאֵלֵהֶם,
שֶׁהָיָה הָאֵם הָעֵלּוּיָה.

י ראשית אתקרי ואיהו אבא דכלא, ה
אלהי"ם ואיהי אמא דכלא אם כל חי,
וחכמה דאיהו אבא לא אשתמודע אלא בבינה
דאיהי אלהי"ם, ותמן י"ה אבא ואימא בחדא,
תרין עלמין סתימין, ו"ה אינון תרין בנין,
ואינון עלמא דין ועלמא דאתי, ו עלמא דאתי
דאיהו עלמא אריכא, ה עלמא דין דלאו איהו
אריך.

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים
 שְׁנֵי הִכְלוֹת לֵשׁ אֹתוֹת
 שֶׁהֵן י"ה, וְעָלְיוֹ נֶאֱמַר אֱלֹהִים
 הִבִּיחַ רַב וְהוּא יָדַע אֶת מְקוֹמוֹ
 וּמִי הֵם הִכְלוֹת הַלֵּל? אֶלָּא
 אֶחָד הוּא אֱהִי"ה, וְהַשְּׁנֵי אֲדָנִי,
 וְשִׁנְיָהֶם הֵם כְּפוּיִים לֵשׁ אֹתוֹת
 י"ה, אֵב וְאֵם, וְכָךְ עוֹלָה חֲשׁוֹן
 אֱהִי"ה אֲדָנִי (מַתְּנֵי טו)
 לְחֲשׁוֹן כְּפוּי, וְכֵן גְּנוּזִים אֲבָב
 וְהָאֵם, וְהוּא הַגָּסֶרֶת לַיהוּדָה
 אֶלְהִינֵנוּ, י"ה, וְאֵלֶּי הֵם סוֹתִירִים

(דברים כט כה) י"ה,

רְבוֹן הָעוֹלָמִים וְאֱדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, אֵב הָרַחֲמִים וְהַסְלִיחוֹת. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִדָּה וּבְהַשְׁתַּחֲוִיָּה, שֶׁקִּרְבָּתֵנוּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ
עֲבוֹרַת הַקֹּדֶשׁ, וְנִתַּת לָנוּ חֵלֶק בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה. מָה אָנוּ, מָה חַיֵּינוּ, אֲשֶׁר
עֲשִׂית עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל כָּזֶה. עַל כֵּן אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, שֶׁתִּמְחֹל,
וְתִסְלַח, לְכָל חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ, וְאַל יִהְיוּ עוֹנוֹתֵינוּ מִבְּדִילִים בֵּינֵנוּ לְבֵינֶיךָ. וּבְכֵן
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכוּנֵן לְבָבֵנוּ לִירְאָתְךָ וְאֶהְבֶּתְךָ,
וְתִקְשִׁיב אָזְנוֹךָ לְדְבָרֵינוּ אֵלֶּה, וְתִפְתַּח לְבָבֵנוּ הָעָרֵל בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ, וְיִהְיֶה לְמוֹדֵנוּ
זֶה נַחַת רוּחַ לְפָנֶי כֶּסֶף כְּבוֹדָךָ כְּרִיחַ נִיחּוּחַ. וְתֵאָצִּיל עָלֵינוּ אוֹר מְקוֹר נְשָׁמָתֵנוּ בְּכָל
בְּחִינָתֵנוּ, וְשִׁיתְנוּצֵצוּ נִיצוֹצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם גָּלִית דְּבָרֶיךָ אֵלֶּה
בְּעוֹלָם. וּזְכוּתָם, וּזְכוּת אֲבוֹתָם, וּזְכוּת תּוֹרָתָם, וְתִמְיּוּמָתָם, וְקִדְשָׁתָם, יַעֲמֹד לָנוּ
לְבַל נִשְׁלַל בְּדִבְרִים אֵלֶּה. וּבְזְכוּתָם תֵּאִיר עֵינֵינוּ בְּמָה שָׁאֲנוּ לִוְמָדִים. כְּמֵאֹמֶר נַעִים
זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל "גַּל עֵינֵי וְאִבְיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ". יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן
לְפִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגּוֹאֲלִי. כִּי יי יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּי דַעַת וְתִבְנוּנָה: (קִבְּלָה מֵהָרָצוֹן) (ל)

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבֹתֵי שְׂיִתְקִים בְּנוֹ עֵתָּה מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְאֲשִׁים
דְּבָרֵי בְּפִיהּ וּבְצֶל יָדֵי בְּסִיתִיהּ לְנִטַע שְׁמִים וְלִיסַד אֲרִיז", לְהַעֲלוֹת לְרוֹמָם
וּלְתַקֵּן הַרְסוֹת וְחִרְבוֹת הַשְּׂכִינָה הַקְדוּשָׁה לְקִשּׁוּט וּפּוֹרְפִירָא עֲלָאָה וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל
מְכוֹנוֹ יֵשֵׁב לְהַחְזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנָהּ וְקִים בְּנוֹ מְהֵרָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְהִיא אוֹר
הַלְבָּנָה כְּאוֹר הַחֲמָה וְאוֹר הַחֲמָה יְהִיהַ שְׁבַעֲתִים כְּאוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים". וְזִכּוֹת
הַרְשֵׁב"י הַקְדוֹשׁ וּבְנוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתָם בֶּן עֲזִיחֵי, יַעֲמוּד לָנוּ לְתַקֵּן הָעוֹלָם מִיּוֹם
שֶׁנִּבְרָא עַד סוֹפוֹ פְּרָצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יִרְאִיו. וּבִזְכוֹת הַיּוֹתָנוּ עֲסוֹקִים בַּחֲכָמָה הַזֹּאת, עַל
יְדֵהּ תִּתְקַרֵּב הַגָּאוּלָּה, וְיִשְׁוּעָתָהּ מְהֵרָה תַּצְמִיחַ, לְעֵלּוֹי שְׂכִינַת עוֹזְנוֹ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.
וּיְקוִים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר", וַיֵּרָא עֲלֵינוּ אוֹר ה', בְּיוֹם
הַהוּא יְהִיהַ ה' אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד, אֲמֵן נֹצֵחַ סִלָּה וְעַד.

(נסח התפלה מתוך: לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זי"ע"א)

וגגזים, והם סתרי תורה ממש, ומשום שהם סתרים, צריך שלא לגלותם, וזהו סוד העירות, שנאמר בהם ערות אביך וערות אמוך לא תגלה, לא תגלה ודאי מהפסוי שלהם.

קם זקן, פתח ואמר: רבי רבי, רד לכאן, שאתה המנורה הקדושה, שהרי השכינה הקדושה ממתינה לך ולחברך, בשבועה עליכם, אל תתעכבו שם לרדת לכאן אתם, וכך אמרתי לכל אותם ראשי הישיבה העליונה והתחתונה, שכלם יהיו יורדים עמכם, וכן אני השפיעתי לאותם מלאכים וחילות קדושים שממנים לשמר אתכם, ולא לכבדי עשיתי ולא לכבוד אבי ואמי, אלא לכבוד השכינה.

מיד קול התעורר בענפי האילנות של גן העדן, עליונים ירדו, (ומלאכים) (תחתונים) התכנסו לרדת עם ראשי הישיבה העליונה והתחתונה הללו, שהרי רשות נתנה לכם מלמעלה. מיד כלם התפשטו מדיוקניהם, והתלבשו באוירים של העולם הזה, שהוא כנוי וסתירה לאותיות הקדושות.

בין כך הרי אליהו הקדים לתקן להם את מושבם, פתח ואמר: רבי רבי, מנורה הקדושה, שפיד מדבר גדולות בתורה, ממנו מודעזעים עליונים ותחתונים, ופיד נאמר והר סיני עשן כלו וכו', משום שהאות י' שורה במחך, ה' בלבך, שהיא בינה, ובה חלב מבין, ו' בפיד, וממנו וכל העם ראים את הקולות, שהוא באותם הכלים שיוצאים מפיד, שעליהם נאמר קול יהוה חוצב להבות אש.

דנפקין מפומך, דעליהו אתמר (תהלים כט ז) קול יהוה חוצב להבות אש.

ודא אינון סתירין וגניזין, ואינון סתרי דאורייתא ממש, ובגין דאינון סתירין, צריך דלא לגלגא לון, ודא איהו רזא דעריין, דאתמר בהון (ויקרא יח ז) ערות אביך וערות אמוך לא תגלה, לא תגלה ודאי מן פסויא דלהון.

קם סבא פתח ואמר, רבי רבי נחית הכא, דאת בוצינא קדישא, דהא שכינתא קדישא קא נטירת לך ולחברך, באומא עלייכו לא תתעכבון התם לנחתא הכא אתון, והכי אומינא לכל אינון מארי מתיבתא עלאה ותתא, דיהון פלהון נחתין עמכון, וכן אנא אומינא לאינון מלאכין וחיילין קדישין די ממנן לנטרא לכו, ולא ליקרא דידי עבידנא ולא ליקרא דאבא ואמא, אלא ליקרא דשכינתא.

מיד קלא אתער בענפי אלנין דגנתא דעדן, עלאין נחתו, (מלאכין) (ג"א תהאין) אתפנשו לנחתא, באלין מארי מתיבתא עלאה ותתא, דהא רשותא אתייהיב לכו מלעילא, מיד פלהו אתפשטו מדיוקניהון, ואתלבשו באוירין דהאי עלמא דאיהו פנוי וסתירה לאתוון קדישין.

אדהכי הא אליהו קא אקדים לתקנא לון מותביהו, פתח ואמר רבי רבי בוצינא קדישא, דפומא דילך איהו ממיל רברבן באורייתא, מניה מזדעזעין עלאין ותתאין, ופומא דילך אתמר בה (שמות יט יח) והר סיני עשן כלו וכו', בגין דאת י' שריא במוחא דילך, ה' בלבך דאיהי בינה, ובה לב מבין, ו' בפומא דילך, ומניה וכל העם רואים את הקולות (שם כ יח), דאיהו באינון הכלים

דנפקין מפומך, דעליהו אתמר (תהלים כט ז) קול יהוה חוצב להבות אש.

תפלה קדם למוד האהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שנקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבינה. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אוניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוחה. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נכשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (תפלה מהאריז"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו יושב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו כרצונו וכרצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידי התקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוזנו במהרה בימינו. ויקוים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארע עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

שִׁיר עֲזָאן אֵינוֹן בִּקְנָה, דְּבִחוֹן סִלִּיק ו',
וְאֵינוֹן ו' דְּרִגִּין לְכִרְסִיָּא, ה' בִּלְבָא אִיהִי
הַב"ל ה' ל"ב, דְּוִדָּאֵי אִיהִי ה' בִּלְבָא, ו'
(קול) בְּקוֹל דְּנִפִּיק מִנִּיהּ, וְהָאֵי אִיהוּ קוֹל דְּנִפִּיק
מִהַבֵּל.

וְתִרִין בְּתִין אֵית בִּלְבָא, חַד אִפִּיק הַבֵּל, וְחַד
אִפִּיק הַבֵּל וְאֵינוֹן ה' עֲלָאָה ה' תַּתָּאָה,
בְּתִיר בְּתִי לְבָא, דָּאנוֹן לְקַבֵּל בֵּית ראשון וְשֵׁנִי,
ו' קוֹל דְּנִפִּיק מִתְרוּיָהוּ, י' דְּבוּר דְּשִׁירָא
בְּפוּמָא, וְעֲלִיָּה אֲתָמֵר (תהלים לג ו') בְּדָבָר יְהו"ה
שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ, וְאִיהוּ דְּבוּר חַד דְּכִלְיֵל עֲשֵׁר
אֲמִירָן, וְרָזָא דְּמִלָּה אַחַת דְּבָר אֱלֹהִים שְׁתִּים
זו שְׁמַעְתִּי (שם סב יב), לְאַחֲזָאָה בְּהַ דְּעֲשֵׁר דְּבוּרָן
בְּדְבוּר חַד אֲתָמֵרוּ, שְׁתִּים זו אֵלִין אֲנָכִי וְלֹא
יְהִי לָךְ, וְאִיהוּ אַחַד חַד בִּינִיָּהוּ, וְדָא אִיהוּ
דְּאֲמִירָן דְּבִתְרוּיָהוּ (דף טו ע"א) תִּלְיִין פְּקוּדִין
דְּעֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
מִתְרוּיָהוּ מְלִיל לְמִיָּהּ יִקְרָא לְאוּרִיָּתָא, דְּהָא
אִיהוּ בְּדְבוּרָא חַד אֲמֵר כְּלָא, וְלִמָּה אֲמֵר שְׁתִּים
זו שְׁמַעְתִּי, ז"ו אַח"ד, הוּי בְּחוּשְׁבֵּן, דְּתִירִי
תוֹרוֹת הוּו, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חַד בִּינִיָּהוּ
וְשְׁמִיָּה חַד, וּמִתְרִין דְּבוּרִין נָפֵק קָלָא וְאַתְּפִלָּג
לְשַׁבְּעִין קָלִין, לְקַבֵּל שְׁבַעֲיָן אֲנִפִּין, וְקָטֵל בְּהוֹן
שְׁבַעֲיָן אוּמִין עַל דְּלֹא קִבְּלוּ אוּרִיָּתָא, וּבִתְרִין
דְּבוּרִין קָטִיל לְתִרִין אוּמִין, דְּאֵינוֹן עֲשׂו
וְשְׁמַעְעָל דְּלֹא בָּעוּ לְקַבְּלָא אוּרִיָּתָא.

דְּהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חַד אִיהוּ, וְאִיהוּ לֹא
הוּו מְלִיל בְּאֵלִין קָלִין וְדְבוּרִין דְּאֲנָכִי,
אֵלָא לְאַחֲזָאָה דְּשְׁמִיָּה וּקְרִיָּה הוּו בְּאוּרִיָּתָא,
וּבִגִּין דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְלִיל מִיָּנָה (נ"א
בְּרִנָּא), בִּגִּין דִּיתַעֲזַעוֹן כָּל אוּמִין דְּעֲלֵמָא
מֵאֵלִין דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּהַ, וּבִגִּין דָּא אֲמֵר קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא לְמַשָּׁה (שמות ג טו) זֶה שְׁמִי לְעֵלָם וְזֶה

שֵׁשׁ טַבְּעוֹת הֵן בִּקְנָה, שְׁבִהָן
עוֹלָה ו', וְהֵן ו' דְּרִגָּוֹת לְפָסָא, ה'
בִּלְבָּא הִיא הַב"ל, ה' ל"ב, שְׁוִדָּאֵי
ה' הִיא בִּלְבָּא, ו' (הקול), בְּקוֹל
שְׁוִדָּא מִמֶּנּוּ, וְהָאֵי הִקוֹל שְׁוִדָּא
מִהַבֵּל.

וְשְׁנֵי בְּתִים יֵשׁ בִּלְבָּא, אַחַד מוֹצִיא
הַבֵּל, וְאַחַד מוֹצִיא הַבֵּל, וְהֵם ה'
עֲלִיוֹנָה וְה' תַּתְּחוֹנָה, בְּשְׁנֵי בְּתִי
הַלֵּב, שְׁהֵם כְּנָגֵד בֵּית ראשון
וְשְׁנֵי, ו' הִקוֹל שְׁוִדָּא מִשְׁנִיָּהֶם,
י' הַדְּבוּר שְׁשׁוּרָה בִּפְהַ, וְעֲלִיו
נֶאֱמַר בְּדָבָר יְהו"ה שְׁמַיִם נַעֲשׂוּ,
וְהוּא דְּבוּר אַחַד שְׁכּוֹלֵל עֲשֵׁר
אֲמִירוֹת, וְסוּד הַדְּבָר - אַחַת דְּבָר
אֱלֹהִים שְׁתִּים זו שְׁמַעְתִּי,
לְהִרְאוֹת בְּהַ עֲשֵׁרֶת הַדְּבָרוֹת
נֶאֱמָרוּ בְּדְבוּר אַחַד, שְׁתִּים זו, אֵלו
אֲנָכִי וְלֹא יְהִי לָךְ, וְהוּא אַחַד,
אַחַד בִּינִיָּהֶם, וְהוּו שְׁאֲמִירָנוּ
שְׁבַשְׁנִיָּהֶם תְּלוּיּוֹת מִצְּוֹת עֲשֵׂה
וְלֹא תַעֲשֵׂה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
מִשְׁנִיָּהֶם דְּבָר לְתַת כְּבוֹד לְתוֹרָה,
שְׁהִי הוּא בְּדְבוּר אַחַד אֲמֵר הַבֵּל,
וְלִמָּה אֲמֵר שְׁתִּים זו שְׁמַעְתִּי? ז"ו
אַח"ד בְּחֻשְׁבוֹן, שְׁשִׁתִּי תוֹרוֹת
הִי, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אַחַד
בִּינִיָּהֶם וְשְׁמוּ אַחַד, וּמִשְׁנֵי
דְּבוּרִים יֵצֵא הִקוֹל וְנִחְלַק
לְשַׁבְּעִים קוֹלוֹת, כְּנָגֵד שְׁבַעֲיָם
פְּנִים, וְהֵרָג בְּהֵם שְׁבַעֲיָם אֲמוֹת
עַל שֶׁלֹּא קִבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה, וּבְשְׁנֵי
דְּבוּרִים הֵרָג שְׁתֵּי אֲמוֹת, שְׁהֵן
עֲשׂו וְשְׁמַעְעָל, שֶׁלֹּא רָצוּ לְקַבֵּל
אֶת הַתּוֹרָה.

שְׁהִי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא
אַחַד, וְהוּא לֹא הִיָּה מְדַבֵּר בְּאֵלו
הַקּוֹלוֹת וְהַדְּבוּרִים שֶׁל אֲנָכִי, אֵלָא
לְהִרְאוֹת שְׁשְׁמוּ וּכְבוֹדוֹ הִיָּו
בְּתוֹרָה, וּמִשּׁוֹם זֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא דְּבָר מִמֶּנָּה (בְּרִין), כְּדִי
שִׁידְעֻעֻזוֹ כָּל אֲמוֹת הָעוֹלָם
מֵאוֹתָם שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בְּהַ, וּמִשּׁוֹם
זֶה אֲמֵר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַשָּׁה

זֶה שְׁמִי לְעֵלָם זֶה זְכִיר לְדוֹר דוֹר.
שְׁמִי עִם י"ה - שְׁס"ה מִצְּוֹת שֶׁל
לֹא תַעֲשֶׂה, זְכִיר עִם ו"ה - רמ"ח
מִצְּוֹת עֲשֵׂה, לְהִרְאוֹת שְׁהַתּוֹרָה
נִבְרָאָה בְּשֵׁם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
וְעַל שְׁמוֹ נִקְרָאָת. זֶהוּ שְׁכָתוֹב כָּל
הַנִּקְרָא בְּשְׁמִי וְכו', וְכֵה שׁוּרָה
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמִמֶּנָּה דְּבָר
בְּסִינִי.

וְיֵשׁ תּוֹרָה עֲלִיוֹנָה שֶׁלֹּא נִקְרָאָת
בְּהַ בְּרִיָּאָה אֵלָא הָאֲצִילוֹת שֶׁלוּ,
וְהִיא וְהוּא - הַכֵּל אַחַד, וְכָל אָדָם
שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בְּתוֹרָה, שְׁמוֹ שֶׁל
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֵׁם, כָּל שֶׁכֵּן
וְכָל שֶׁכֵּן בְּמִנְיָה הַקְדוּשָׁה,
וְהַמִּנְיָה הַקְדוּשָׁה וְדָא פִּיךְ הוּא
סִינִי, שְׁכַעַת הַהִבְלִים שְׁוִדָּאִים
מִפִּיךְ, הַשְׁכִּינָה שׁוּרָה עֲלֵיהֶם,
שְׁהִיא בְּת שְׁבַע, שְׁהֵם שְׁבַעַה
שְׁמוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ, שְׁהוּא
הַשֵּׁם שֶׁל אֲרַבְעִים וּשְׁתִּים
אוֹתִיּוֹת.

וּמִמֶּנּוּ עוֹלָה קוֹל שְׁהוּא הָעֵמוּד
הָאֲמַעְצִי, וּמִתַּעֲלָה לְשַׁבְּעִים
קוֹלוֹת, שְׁהִיא וְדָאֵי עוֹלָה בּו
לְשַׁבְּעִי, שְׁהִיא ה' הַעֲלִיוֹנָה, אוּר
וְ, אוּרִי שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׁהוּא
מַחֲפִים, מִצַּד שֶׁל הַחֲכֻמָּה שְׁהִיא
י', וְכֵה עוֹלָה ו' לְעֲשֵׂר ו' פְּעֻמִּים,
וְכ' הַהִי"ן הֵם, ה' הַבֵּל מִבְּפָנִים,
ה' הַבֵּל מִבְּחוּץ, וּשְׁנֵיָּהֶם הֵם בִּלְבָּב
וּבִפְהַ, הֵם עֲשֵׁרֶת הַדְּבָרוֹת שֶׁל
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבְהֵם הַלֵּב
וְהַפֶּה שְׁוִים, וּמִי שְׁמַתַּעֲסֵק
בְּתוֹרָה, אִזְ צָרִיךְ שִׁיְהִיָּה הַפֶּה
וְהַלֵּב שְׁוִים, וְלֹא לַחֲנֹם פִּרְשׁוּהוּ
בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, כָּל מִי שְׁאִין תּוֹכּו
כְּבוֹרוֹ אֵל יִכְנֹס לְבֵית הַמְּדֻרָשׁ.

שְׁנֵי הַהִי"ן וְדָאֵי הֵם שְׁנֵי דְּבוּרִים,
שְׁנֶאֱמַר בְּהֵם שְׁתִּים זו שְׁמַעְתִּי,
ו' הִקוֹל שְׁוִדָּא מִמֶּה, וְעֲלִיו נֶאֱמַר
קוֹל דְּבָרִים אֲתָם שְׁמַעִים, וְהַקּוֹל
הַזֶּה יוֹצֵא מִשְׁנֵי דְּבוּרִים שְׁהוּא
ה"ה, שְׁכּוֹלִילִים עֲשָׂרָה דְּבָרוֹת, ה'

זְכִיר לְדוֹר דוֹר, שְׁמִי עִם י"ה שְׁס"ה פְּקוּדִין
דְּלֹא תַעֲשֶׂה, זְכִיר עִם ו"ה רמ"ח פְּקוּדִין
דְּעֲשֵׂה, לְאַחֲזָאָה דְּאוּרִיָּתָא בְּשְׁמָא דְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא אֲתַבְּרִיאָת, וְעַל שְׁמִיָּה אֲתַקְרִיאָת,
הַדָּא הוּא דְּכָתִיב (ישעיהו מג ז) כָּל הַנִּקְרָא בְּשְׁמִי
וְכו', וְכֵה שְׁרִיָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמִיָּנָה
מְלִיל בְּסִינִי.

וְאִית אוּרִיָּתָא עֲלָאָה דְּלֹא אֲתַקְרִי בְּהַ בְּרִיָּאָה
אֵלָא אֲצִילוֹתָא דִּילִיָּה, וְהִיא וְהוּא כְּלָא
חַד, וְכָל בַּר נִשׁ דְּאֲשַׁתְּדֵּל בְּאוּרִיָּתָא שְׁמִיָּה
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תִּמְן, כָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן
בְּבוֹצִינָא קְדִישָׁא, וּבוֹצִינָא קְדִישָׁא וְדָא פִּימָךְ
אִיהִי סִינִי, שְׁבַע הַבְּלִים דְּנִפְקִין מִפוּמָךְ
שְׁכִינְתָּא שְׁרִיא עֲלִיָּהוּ, דְּאִיהִי בְּת שְׁבַע,
דְּאֵינוֹן שְׁבַע שְׁמֵהֶן דְּשְׁמָא מְפָרֵשׁ, דְּאִיהוּ שְׁמָא
דְּאַרְבַּעֲיָן וְתִרִין אֲתוּוֹן.

וּמִנִּיָּה סִלִּיק קוֹל דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאֲמַעְצִיָּתָא,
וְאֲסַתְּלַק לְשַׁבְּעִין קָלִין, דְּאִיהִי וְדָאֵי
בִּיָּה סִלְקָא לְשַׁבְּעִי, דְּאִיהִי ה' עֲלָאָה, אוּרִיא
דְּכִיא, אוּרִיא דְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל דְּאִיהִי מַחֲפִים,
מִסְּטָרָא דְּחֲכֻמָּה דְּאִיהִי י', וְכֵה סִלִּיק ו' לְעֲשֵׂר
ו' זְמַנִּין, וְכ' הַהִי"ן אֵינוֹן ה' הַבֵּל מְלָגָאוּ ה'
הַבֵּל מְלָכֵר, וְתִרְוִיָּהוּ אֵינוֹן בִּלְבָּא וּבְפוּמָא,
אֵינוֹן עֲשֵׁר דְּבוּרִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְהוֹן
אֵינוֹן לְבָא וּפוּמָא שְׁוִין, וּמָאן דְּאַתַּעֲסֵק
בְּאוּרִיָּתָא כְּדִין צָרִיךְ דִּיהָא פּוּמָא וְלְבָא שְׁוִין,
וְלֹאוּ לְמַגְנָא אוּקְמוּהוּ מְאִירִי מִתְּנִיתִין, כָּל מִי
שְׁאִין תּוֹכּוּ כְּבוֹרוֹ אֵל יִכְנֹס לְבֵית הַמְּדֻרָשׁ.

הַרְיָן הַהִי"ן וְדָאֵי אֵינוֹן תִּרִין דְּבוּרִין, דְּאַתְּמֵר
בְּהוֹן (תהלים סב יב) שְׁתִּים זו שְׁמַעְתִּי, ו'
קָלָא דְּנִפִּיק מִנִּיָּהוּ, וְעֲלִיָּה אֲתָמֵר (דברים ד
יב) קוֹל דְּבָרִים אֲתָם שְׁמַעִים, וְהִיא קוֹל נִפִּיק
מִתְרִין דְּבוּרִין דְּאִיהוּ ה"ה, דְּכִלְיֵל עֲשֵׁר דְּבוּרִין,

וְאֵלֶּיךָ דָּבַר עִמָּם מִשְׁמִים
וְאֶרֶץ, זֶהוּ שֶׁכְּתוּב מִן הַשְּׁמִים
הַשְּׁמִיעַךְ אֶת קוֹלוֹ לִיסָּה וְעַל
הָאֶרֶץ הָרָאךְ אֶת אִשׁוֹ הַדֹּלָה
וְכוּ'. בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁאָמְרוּ יִשְׂרָאֵל
נִנְעֶשֶׂה וְנִשְׁמָע, מִיָּד יִשְׁמָחוּ
הַשְּׁמִים וְהַגֹּל הָאֶרֶץ, אַחֵר כִּךְ
הָיָה מְדַבֵּר עִמָּהֶם מֵאַרְבָּעָה
צָדִידִים, וְהָיוּ מִסְתַּפְּלִים אֶל
הַמִּזְרָח וְהָיוּ שׁוֹמְעִים אֶת הַקּוֹל,
וְלִמְעַרְב וְדָרוֹם וְצָפוֹן הָיוּ
שׁוֹמְעִים אֶת הַקּוֹל, לְהִרְאוֹת
שֶׁמֶכַל מְקוֹם דָּבַר עִמָּם, וְלֹא הָיָה
מְקוֹם לִמְעָלָה וְיִסָּה שֶׁלֹּא דָּבַר
הוּא סְבִיל עֲלֵאִין וְתַתַּאִין,

וְשֵׁנִיתָּ אֵיחִי צִיּוּרָא דְעֵלְאִין וְתַתְּאִין, כָּל דְּיוֹקְנִין דְּסַפִּירִין וְכָל שְׂמֵחַן

דלהון בה אינו מצויירם, ובה אינו גליפין נשמתין ומלאכין וחיוון קדישין, ובה גליפין מה דאמר בהון (יחזקאל א י) ודמות פניהם פני אדם וכו'.

רבי שמעון ואמר, סבא סבא, והא שכנתא איהי יחודא דקודשא בריך הוא, איך גליפין בה דיוקנני דלתתא דלאו אינון מציאותה, אמר ליה רבי, למלאכא דאיהו יתיב בהיכליה, וכמה בני נשא עאלין למחזייה, מנהון מסתפלין בלבושוי, ומנהון בגופוי, ומנהון מסתפלין בעובדוי, ובודאי בעובדוי אשתמודע מאי ניהו מלאכא, דלבושין איהו משתני בהון לכמה שנויין, ולבושין דאיהו לבוש בצפרא לא לביש פרמשא, ולבושין דלביש יומא חדא לא לביש יומא תנינא, והכי בכל יומא וירחא ושתא ושבתא וימין טבין אשתני בלבושין.

וונא דא שכנתא פמה לבושין אית לה, דמנהון ברא קודשא בריך הוא פרסיין (ג"א א' א' א'), ומלאכין וחיוון ושרפים, ושמאי וארעא, וכל מה דברא בהון, וכל בריין דברא מאלין לבושין דילה, רשים לון פלהו וגלל לון בלבושהא, בגין לאסתפלא מינה בכל בריין לרחמא עליהו, ורזא דמלה וראיתיה לזפור ברית עולם (בראשית ט טז), וראיתיה באלין לבושין דאינון נהירין בכל (בבלי זמנין דישוראל נהירין לון בעובדין טבין, ובגינייהו קודשא בריך הוא רחים עליהו).

ואי עבדין עובדין בישין, איהי אתלבשת לבושין אחרנין אוכמין, דבהון רשימין כל אינון מארי דדינין דאתקריאו לילות, למידן בהו לעלמא, ובההוא זמנא איהי אמרת (שיר א ו) אל תראוני שאני שחרחרת, ובגין דא אלין מסטרא דלבושין

ובה חקוקות נשמות ומלאכים וחיות קדושות, ובה חקוקים מה שנאמר בהם ודמות פניהם פני אדם וכו'.

רבי שמעון ואמר, זקן זקן, והרי השכינה היא היחוד של הקדוש ברוך הוא, איך חקוקים בה דמיות שלמה שאינם מציאותה? אמר ליה רבי, למלאכא שיושב בהיכלו, וכמה אנשים נכנסים לראותו, מהם מסתפלים בלבושו, ומהם בגופו, ומהם מסתפלים במעשיו, ובודאי שבמעשיו נודע מי הוא המלאך, שבלבושים הוא משתנה בהם לכמה שנויים, ובלבושים שהוא לבוש בפקר לא לובש בערב, והלבושים שלובש יום אחד לא לובש יום שני, וכך בכל יום וחדש ושנה ושבת וימים טובים משתנה בלבושים.

כן השכינה יש לה כמה לבושים, שמהם ברא הקדוש ברוך הוא כסאות ושרפים, ומלאכים וחיות ושרפים, ושמאים וארץ, וכל מה שברא בהם, וכל הבריות שברא מהלבושים הללו שלה, רשם את כלם וחקקם בלבושיה, כדי להסתפל מנה בכל הבריות לרחם עליהם, וסוד הדבר - וראיתיה לזכר ברית עולם, וראיתיה בלבושים הללו שהם מאירים בכל (הפסוק), לפעמים שישוראל מאירים להם במעשים טובים, ובגללם הקדוש ברוך הוא מרחם עליהם.

עושים מעשים רעים, היא מתלבשת לבושים אחרים שחורים, שבהם רשומים כל אותם פעלי הדינים שנקראים לילות, לדון בהם את העולם, ובאותו זמן היא אומרת, אל

אל תראוני שאני שחרחרת, ובגין דא אלין מסטרא דלבושין

אינון גליפין בה, עלאין דאינון מלכין ושלטין על תתאין, ומלאכין (ג"א א' א') אתקריאו מסטרא דמלכות, ומסטרא דגופא אתקרי חסד דרועא ימינא, גבורה דרועא שמאלא, גופא עמודא דאמצעינא, נצח והוד תרין שוקין, צדיק אות ברית, והא אוקמוה.

ואיהי ציורא דמלהו, ומלאגאו מינה דאיהו תקונא דגופא נהיר קודשא בריך הוא דאיהו יהו"ה, פנשמתא בגופא, לגו מפלא ההוא דאחיד פלא וקשיר פלא, דלא אתרמיז בשום רמיו, וכלא אתרמיז בשכינתא, דאתלבישת בלבושין דבהון מצויירין כל בריין, איהי אתקריאת בכל שמהן, ואיהי דמות ארבע חיוון בלבושהא, דבכל חד וחד רשים ארבע אתוון, ודמות אדם להנה, דא רשימו (דף סו ע"ד) דעשר אתוון, דאינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דסליק לחושפן אדם, דמות אדם ודאי דא שכנתא דאיהי דיוקניה (ג"א א' א') וקנא דא' ועלה אתמר (במדבר יב ח) ותמונת יהו"ה יביט, והאי מסטרא דלבושא, אבל מסטרא דגופא איהי יחודא דעמודא דאמצעינא, איהו (ג"א א' א') חותמא מסטרא דגופא, ובגין דאיהו חותמא, אמרת שכנתא לגבי יהו"ה דאיהו מלאגאו, (שיר ח ו) שימני כחותם על לבך, דא' על גב דאנת תסתלק מני בגלותא, חותמא דילך אשתאר עמי, ולא אתעדי מני לעלם.

רבי שמעון ואמר, סבא סבא, אימא לך קרא דאוליפנא פגוונא דא שימני כחותם על לבך, שימני חותם לא פתיב אלא כחותם, אמרת שכנתא רבון עלמין, שימני כחותם, כההיא רשימו דחותמא דילך, דא' על גב דחותמא אשתאר ביך, רשימו דיליה בפתקא

תראני שאני שחרחרת, ומשום זה, אלו מצד הלבושים הם חקוקים בה, העליונים שהם מלכים ושלטים על התחתונים, והמלאכים (הפסוק) נקראו מצד המלכות, ומצד א' נקרא חסד ורוע ימין, בורה ורוע שמאל, א' העמוד האמצעי, נצח והוד שתי שוקים, הצדיק אות ברית, והרי פרשוה.

והוא הציור של כלם, ולפנים ממנה, שהוא תקון א', מאיר הקדוש ברוך הוא שהוא יהו"ה, כמו נשמה בגוף, לפנים מהכל, אותו שאוחז הכל וקושר הכל, שלא נרמז בשום רמז, והכל נרמז בשכינה, שמתלבשת בלבושים שבהם מצירים כל הבריות, היא נקראת בכל השמות, והיא דמות ארבע החיות בלבושיה, שכל אחד ואחד רשום ארבע אותיות, דמות אדם להנה, זה הרשם של עשר אותיות שהן יו"ד ה"א וא"ו ה"א, שעולה לחשבון אדם, דמות אדם ודאי זו שכניה, שהיא דמותו (הפסוק) ועליה נאמר ותמונת יהו"ה יביט, וזה מצד הלבוש, אבל מצד א' היא היחוד של העמוד האמצעי, הוא (הפסוק) חותם מצד א', ומשום שהוא חותם, אומרת השכינה ליהו"ה, שהוא מבפנים, שימני כחותם על לבך, שא' על א' ב שאתה תסתלק ממני לילות, חותמך נשאר עמי ולא יסור ממני לעולם.

רבי שמעון ואמר, זקן זקן, אמר לך פסוק שלמדתי כמו זה, שימני כחותם על לבך. שימני חותם לא כתוב, אלא כחותם. אמרה השכינה, רבון העולמים, שימני כחותם, כאותו רשם של חותמך, שא' על א' ב שהחותם נשאר ביך, הרשם שלו הוא

אִיהוּ, וּמִהֵהוּא רְשִׁימוּ מְזַדְעָזְעִין עֲלָאִין וְתַתָּאִין, כְּגוֹנוֹנָא דְמִלְכָּא דְאִיהוּ בְּשָׂרָא וּדְמָא, מְאִי דְרִישָׁא בְּפִתְקָא, רְשִׁימוּ דִילִיָּה דְחוּתְמָא בִּידִיהּ הוּא, וְאַל עַל גַּב דְחוּתְמָא בִּידִיהּ אֲשַׁתָּא, הָכִי דְחִילִין מְרִשִּׁימוּ דְחוּתְמָא, כְּאֵלוּ הָהּ מִלְכָּא, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה אִי הָהּ חוּתְמָא.

יְמִנִי כְחוּתְמָא עַל לִבִּי, וְכִי מֵאֵן חֲמָא (נ"א) חוּתְמָא עַל לִבָּא, אֲלֵא אֵלִין תְּפִלִּין, דְאִינוּן רְצוּעִין דְלֵהוּן תְּלִיין עַל לִבָּא, וְאֵלִין תְּפִלִּין דְרִישָׁא, וְתִפְלָה דִיד דְאִיהוּ בְּשִׁמְלָא לִקְבֵּל לִבָּא, וְדָא אִיהוּ כְחוּתְמָא עַל לִבִּי, וּכְחוּתְמָא עַל זְרוּעָה, תִּפְלָה דִיד, דְאִינוּן רְשִׁימוּ דְשִׁמְא קְדִישָׁא, דְאִיהוּ י' קֶדֶשׁ לִי כָּל בְּכוֹר, ה' וְהִיָּה כִי יִבְיָאֵךְ, ו' שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, ה' וְהִיָּה אִם שְׁמוּעָה, וּמִהֵהוּא רְשִׁימוּ מְזַדְעָזְעִין אוּמִין דְעִלְמָא, הָדָא הוּא דְכֶתִיב (דְּבָרִים כ"ז) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהוָה נִקְרָא עֲלֶיךָ וַיִּרְאוּ מִמֶּנִּי, וְהָכִי אוּקְמוּהוּ שֵׁם יְהוָה אֵלִין תְּפִלִּין דְרִישָׁא.

יְמִנִי כְחוּתְמָא דָּא אוֹת בְּרִית מִלְּהָ, וְאוֹת דִּימִין טָבִין, דְאִיהוּ רְשִׁימוּ דְשִׁמְא קְדִישָׁא, כְּגוֹנוֹנָא דָּא (שֵׁם ל' יב), מִי יַעֲלֶה לִנְוִי ה' שְׁמִימָה, רִישִׁי אֲתוּוֹן (נ"א) מִלְּהָ, וְסוּפִי אֲתוּוֹן יְהוָה, מֵאֵן דְנָטִיר הָאִי רְשִׁימוּ, כְּאֵלוּ נָטִיר שְׁמָא קְדִישָׁא, וּמֵאֵן דְמִשְׁקֵר בְּהָאִי רְשִׁימוּ, כְּאֵלוּ מִשְׁקֵר בְּשִׁמְא קְדִישָׁא, דְהָאִי אֲתִקְרִי חוּתְמָא דְגוּשְׁפִּנְקָא דְמִלְכָּא.

כִּי נֶשׁ דְנָטִיר הָאִי רְשִׁימוּ לְתַתָּא, דְאִיהוּ אוֹת בְּרִית, אוֹת שְׁבֶת, אוֹת תְּפִלִּין, אוֹת דִּימִין טָבִין, אִיהוּ רִשִׁים וְחֻקִּים לְעִילָא, וְנִהִיר לְעִילָא, וּמִנִּיהּ מְזַדְעָזְעִין עֲלָאִין וְתַתָּאִין, כְּמָה דָּאֵת אָמֵר (שֵׁם כ"ח) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם

כְּפִתְקָה, וּמֵאֵתוּ הָרִשָּׁם מְזַדְעָזְעִים עֲלִינוּנִים וְתַחֲתוּנִים כְּמוֹ שְׁמִלְךָ שְׁהוּא בְּשֵׁר דְרִם, מֵה שְׁרִישָׁם בְּפִתְקָה, הָרִשָּׁם שְׁלוֹ שֶׁל הַחוּתָם בִּידוֹ הוּא, וְאַל עַל שֶׁהַחוּתָם נִשְׁאָר בִּידוֹ, כִּי פוֹחֲדִים מִרִשָּׁם הַחוּתָם כְּאֵלוּ הִיָּה מִלְּךָ, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה אִם הִיָּה חוּתָם.

יְמִנִי כְחוּתְמָא עַל לִבִּי, וְכִי מִי רָאָה (כ"ח) חוּתָם עַל הַלֵּב? אֲלֵא אֵלוּ תְּפִלִּין, שְׁאוּתָם רְצוּעוֹת שְׁלֵחַן תְּלוּיוֹת עַל הַלֵּב, וְאֵלוּ תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ, וְתִפְלָה שֶׁל יָד שְׁהִיא בְּשִׁמְלָא, כְּנֶגֶד הַלֵּב, וְהִי כְחוּתָם עַל לִבִּי, וְכְחוּתָם עַל זְרוּעָה - תִּפְלָה שֶׁל יָד, שְׁהִם הָרִשָּׁם שֶׁל הָשֵׁם הַקְּדוֹשׁ, שְׁהוּא י' קֶדֶשׁ לִי כָּל בְּכוֹר, ה' וְהִיָּה כִי יִבְיָאֵךְ, ו' שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, ה' וְהִיָּה אִם שְׁמַע, וּמֵאֵתוּ הָרִשָּׁם מְזַדְעָזְעִים אֲמוֹת הָעוֹלָם. זֶהוּ שְׁכָתוֹב וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהוָה נִקְרָא עֲלֶיךָ וַיִּרְאוּ מִמֶּנִּי, וְכֵן פִּרְשִׁינֵהוּ, שֵׁם יְהוָה - אֵלוּ תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ.

יְמִנִי כְחוּתְמָא, זֶה אוֹת בְּרִית מִלְּהָ, וְאוֹת שֶׁל יָמִים טוֹבִים, שְׁהוּא הָרִשָּׁם שֶׁל הָשֵׁם הַקְּדוֹשׁ כְּמוֹ זֶה, מִי יַעֲלֶה לִנְוִי ה' שְׁמִימָה, רֹאשִׁי הָאוֹתִיּוֹת (כ"ח) - מִלְּהָ, וְסוּפִי הָאוֹתִיּוֹת - יְהוָה. מִי שְׁשׁוּמֵר אֶת הָרִשָּׁם הִיָּה כְּאֵלוּ שְׁמֵר אֶת הָשֵׁם הַקְּדוֹשׁ, וּמִי שְׁמִשְׁקֵר בְּרִישָׁם הִיָּה כְּאֵלוּ מִשְׁקֵר בְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ, שְׁהֵא נִקְרָא חוּתָם שֶׁל הַיִּשְׁפָּנָה שֶׁל הַמֶּלֶךְ.

שְׁמֵר אָדָם שְׁשׁוּמֵר אֶת הָרִשָּׁם הִיָּה לִפְנֵי, שְׁהוּא אוֹת הַבְּרִית, אוֹת שְׁבֶת, אוֹת תְּפִלִּין, אוֹת שֶׁל יָמִים טוֹבִים, הוּא רִשׁוֹם וְחֻקִּים לְמַעֲלָה, וּמֵאִיר לְמַעֲלָה, וּמִמֶּנּוּ מְזַדְעָזְעִים עֲלִינוּנִים וְתַחֲתוּנִים, כְּמוֹ שְׁנֹאמֵר וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ

כִּי שֵׁם יְהוָה נִקְרָא עֲלֶיךָ, שֵׁם יְהוָה וְדָא, זֶהוּ אוֹתוֹ הָרִשָּׁם שֶׁל בְּרִית מִלְּהָ, וְאוֹת תְּפִלִּין, וְאוֹת שֶׁל שְׁבֶת וְיָמִים טוֹבִים, וּמִי שְׁמִשְׁקֵר בּוֹ לִפְנֵי, נַעֲבֹרָת חֻקִּיקָתוֹ מִלְּמַעֲלָה, וּבְאוֹתוֹ זְמַן שׁוֹלְטִים עֲלָיו כָּל הַמְּקַטְרָגִים הָעֲלִינוּנִים וְהַתַּחֲתוּנִים.

יְמִנִי כְחוּתָם, זֶה הַנְּשִׁמָּה, שְׁהָרִשָּׁם שְׁלֵה חֻקִּים לְמַעֲלָה, כְּמוֹ שְׁבִאֲרוּהוּ בִּנְעֻקָּב, דִּיּוֹקְנוֹ שֶׁל יַעֲקֹב חֻקִּיקָה בְּכֶסֶף הַכְּבוֹד, שְׁכָל הַנְּשִׁמוֹת שֶׁל זְרוּרוֹת מִשָּׁם, חֻקִּיקָתָם חֻקִּיקָה לְמַעֲלָה, וְהָרִשָּׁם שְׁלֵהם לִפְנֵי, וְאוֹתָהּ חֻקִּיקָה שְׁלִמְעֵלָה הִיא חוּתָם, וְהָרִשָּׁם שְׁלֵהם הוּא הָרִשָּׁם שֶׁל חוּתָם, וּמִיד דְשְׁהָרִשָּׁם שֶׁל חֻקִּיקָה שֶׁל הַנְּשִׁמָּה הִיא לְמַעֲלָה, וְהָרִשָּׁם שְׁלֵהם לִפְנֵי, נֹאמֵר בְּהַ וְהִנֵּה מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים עֲלִים וִירְדִים בּוֹ, עוֹלִים לְמַעֲלָה וּמִסְתַּכְלִים בְּרִישָׁם שֶׁל הַנְּשִׁמָּה שְׁמֵאִירָה בְּאוֹתָהּ חֻקִּיקָה וּמִזְדְּעָזְעִים מִמֶּנּוּ, וִירְדִים לִפְנֵי וּמִסְתַּכְלִים בְּרִישָׁם שֶׁל אוֹתוֹ דְמוּת שֶׁל מַלְּאָכָה, וְרֹאִים שֶׁלָּא הַשְׁתַּנָּה מִהִדְיוֹקֵן שֶׁל לְמַעֲלָה וּפּוֹחֲדִים מִמֶּנּוּ.

יְמִנִי כְחוּתָם, זֶה תְּפִלָּה, שְׁבֶת חֻקִּים וְרִשׁוֹם ח"י הָעוֹלָמִים בְּשִׁמּוּנָה עֲשֶׂרָה הַבְּרִכוֹת שֶׁל תְּפִלָּה, וְהוּא הָרִשָּׁם שֶׁל חוּתָם בְּפִתְקָה, שְׁהִיא תְּתוּרָה, חֻקִּיקָת הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל חוּתָם, זֶהוּ צְדִיק ח"י הָעוֹלָמִים. חוּתָם זֶה הַעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, שְׁהִיא קְרִיאַת שְׁמַע. וְהִנֵּה מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים עֲלִים, בְּזִמְנָן שְׁהוּא זֻקָּה בְּשֵׁם, עוֹלִים עֲמוֹ, בְּזִמְנָן שְׁהוּא מְנַמֵּךְ וְכוּרַע בְּכֻרַף, וִירְדִים עֲמוֹ, וְדָא הוּא וְהִנֵּה מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים עֲלִים וִירְדִים בּוֹ. מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים עֲלִים, בְּזִמְנָן שְׁהוּא עוֹמֵד בְּדִין, כָּלם עוֹמְדִים וּמְלַמְדִים עֲלֵיו זְכוּת. וִירְדִים,

יְהוָה נִקְרָא עֲלֶיךָ שֵׁם יְהוָה וְדָא, דָּא הֵהוּא רְשִׁימוּ דְאוֹת בְּרִית מִלְּהָ, וְאוֹת תְּפִלִּין, וְאוֹת דְשְׁבֶת וְיָמִין טָבִין, וּמֵאֵן דְמִשְׁקֵר לְתַתָּא בִּיהּ, אֲתַעֲבֵר גְּלִיפּוֹ דִילִיָּה מִלְּעִילָא, בְּהֵהוּא זְמַנָּא שְׁלִטִין עֲלִיהּ כָּל מְקַטְרָגִין עֲלָאִין וְתַתָּאִין.

יְמִנִי כְחוּתָם דָּא נְשִׁמְתָא, דְאִיהוּ רְשִׁימוּ דִילָה גְלִיפָא לְעִילָא, כְּמָה דְאוּקְמוּהוּ בִּנְעֻקָּב, דִּיּוֹקְנוֹ שֶׁל יַעֲקֹב חֻקִּיקָה בְּכֶסֶף הַכְּבוֹד, דְּכָל נְשִׁמְתִין דְאִינוּן גְּזִירִין מִתְּמִין, גְּלִיפּוֹ דְלֵהוּן אִיהוּ חֻקִּים לְעִילָא, וְרְשִׁימוּ דְלֵהוּן לְתַתָּא, וְהֵהוּא גְלִיפּוֹ דְלְעִילָא אִיהוּ חוּתָם, וְרְשִׁימוּ דְלְתַתָּא רְשִׁימוּ דְחוּתָם, וּמִיד דְרְשִׁימוּ דְגְלִיפּוֹ דְנְשִׁמְתָא אִיהוּ לְעִילָא, וְרְשִׁימוּ דִילָה לְתַתָּא, אֲתַמֵּר בְּהַ (בְּרֵאשִׁית כ"ח) וְהִנֵּה מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים עוֹלִים וִירְדִים בּוֹ, סִלְקִין לְעִילָא וּמִסְתַּכְלִין בְּדִיּוֹקְנָא דְנְשִׁמְתָא דְנִהֲרָא בְּהֵהוּא גְלִיפּוֹ וּמִזְדְּעָזְעִין מִנִּיהּ, נִחְתִּין לְתַתָּא וּמִסְתַּכְלִין בְּרְשִׁימוֹ דְהֵהוּא דִיּוֹקְנָא דְלְתַתָּא, וְחֻזָּאן דְלֵא אֲשַׁתֵּנִי מִדִּיּוֹקְנָא דְלְעִילָא וְדְחִלִין מִנִּיהּ.

יְמִנִי כְחוּתָם דָּא צְלוֹתָא, דְבָהּ אִיהוּ חֻקִּיק וְרִישִׁים ח"י עֲלָמִין, בְּתַמְנִי סְרִי בְּרַכָּאן דְצְלוֹתָא, וְדָא אִיהוּ רְשִׁימוּ דְחוּתְמָא בְּפִתְקָא, דְאִיהִי אוֹרִייתָא, גְּלִיפּוֹ דְאֲתוּוֹן דְחוּתְמָא דָּא צְדִיק ח"י עֲלָמִין, חוּתְמָא דָּא עֲמוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא, דְאִיהִי קְרִיאַת שְׁמַע, וְהִנֵּה מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים עוֹלִים, בְּזִמְנָא דְאִיהוּ זֻקָּה בְּשֵׁם סִלְקִין עֲמִיהּ. (ד' ט"ז ע"א) בְּזִמְנָא דְאִיהוּ מְאִיר וְכוּרַע בְּכֻרַף נִחְתִּין עֲמִיהּ, וְדָא אִיהוּ וְהִנֵּה מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים עֲלִים וִירְדִים בּוֹ, מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים עֲלִים, בְּזִמְנָא דְאִיהוּ קָאִים בְּדִינָא קִימִין פְּלֵהוּ וּמוֹלִיפִין עֲלֵיהּ זְכוּת, וִירְדִים בְּזִמְנָא דְנִצְחִין לִיהּ בְּדִינָא וְנִחִית לְתַתָּא פְּלֵהוּ

נחתין עמיה, כמה דאוקמוהו בייעקב (בראשית כו)
(ד) אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלה גם
עלה.

ימני כחותם דא נשמתא דאיהי חקוקה
בכורסייא, בזמנא דאיהי אתערא
לתתא בצלותא, פרסייא אתער לעילא, כחותם
דא רוח, דאיהו ציורא (ח) (נ"א) חקיקא
במלאכיא, בזמנא דאיהי אתערא לתתא
בצלותא, מלאכיא אתערון עמיה לעילא, על
זרועה דא נפשא, דאיהי חקיקא בארבע סטרין
דעלמא, בזמנא דאתערא איהי בצלותא
לתתא, ארבע סטרין דעלמא מתערין עמה.

נשמה איהי חותמא, רוחא ציורא דאתון
דאנון חקוקין בחותמא, נפשא רשימו
דאתון בחותמא, דאינון רשימין בצירין דבר
נש, פרשימו דחותמא בפתקא, ובההוא
רשומא דנפשא אשתמודע פרצופא בגופא
דבר נש, מאן אתר איהו, ובגין דא אוקמוהו,
בהאי חותמא כמה רשימין אית ביה, ארבע,
רשימו דאריה תמן, רשימו דשור תמן, רשימו
דנשר תמן, רשימו דדמות אדם תמן, ומאן
איהו דרשים לון בחותמא, יהו"ה אמת,
דבהאי ארבע רשימין אינון כל ברין דעלמא.

אומין דעלמא דשקרו ביה, לאו אינון
רשימין ביה, אלא בחותמא דשקרא,
ואיהו נחש דמליל שקרא על קודשא ברין
הוא, ובגיניה אתמר בארמיתא, שקרא לית
לה רגליו, וכך חויה לית ליה רגליו, על גחנה
תלה, ועתידי קודשא ברין הוא למחאה שקרא
מעלמא, כמה דאת אמר (ישעיה כה ח) ומחה
יהו"ה אלהי"ם דמעה מעל כל פנים וכו',
דודאי האי חויה איהו מלאך המות דקטיל
מלאך המות שהורג את בני האדם וגורם לדמעה, שהוא

בזמן שמנצחים אותו בדין ויונה
למלה, כלם יורדים עמו, כמו
שבארוהו בייעקב, אנכי ארד עמך
מצרימה ואנכי אעלה גם עלה.
ימני כחותם, זו הנשמה, שהיא
חקוקה בפסא. בזמן שהיא
מתעוררת למלה בתפלה, הפסא
מתעורר למעלה. כחותם, זו רוח,
שהיא ציור ס"י ס"ו ס"ח ס"ט
במלאכים. בזמן שהיא מתעוררת
למלה בתפלה, המלאכים
מתעוררים עמה למעלה. על
זרועה, זו הנפש, שהיא חקוקה
בארבעת הצדדים של העולם,
בזמן שהיא מתעוררת בתפלה
למלה, ארבעת הצדדים של
העולם מתעוררים עמה.

הנשמה היא חותם, רוח - ציור
של האותיות שחקוקות בחותם,
הנפש - הרשם של האותיות
בחותם, שהם רשומים בציורים
של בן האדם כמו רשם של חותם
בפתק, ובאותו רשום של הנפש
נודע הפרצוף בגוף האדם מאיהו
מקום הוא, ומשום זה פרשוהו
שבחותם הזה כמה רשומים יש
בו? ארבעה. רשם של אריה שם,
רשם של שור שם, רשם של נשר
שם, ורשם של דמות אדם שם.
ומיהו שרשם אותם בחותם?
יהו"ה אמת, שבארבעה הללו
רשומים הם, כל בריות העולם.
אמת העולם ששקרו בו,
אינם רשומים בו, אלא בחותם
של שקר, והוא הנחש שדבר שקר
על הקדוש ברין הוא, ובגללו
נאמר בדרך משל, לשקר אין
רגלים, וכן נחש אין רגלים, על
חנה תלה, ועתידי הקדוש ברין
הוא למחות השקר מן העולם,
כמו שנאמר ומחה יהו"ה
אלהי"ם דמעה מעל כל פנים
וכו', שנודאי הנחש הזה הוא
אל אחר, וכמה הורג? בסם המות

לבני נשא, וגרים דמעה, דאיהו אל אחר,
ובמאי קטיל בסם המות דיליה, דאיהי גיהנם,
ודא איהו סמא"ל.

אין פרצופין דחויין, אתגלייא איהו
לבני נשא בארמיתא לפתאה לון,
ורזא דמלה (תהלים קכז א) אם יהו"ה לא יבנה בית
שוא עמלו בוניו בו, ולית לון קיומא, אבל
ציורין דחיון אינון רשימין בשמא דקודשא
ברין הוא, בהאי רשימו דמזוזה, דאיהו ד"י
מלכר יהו"ה מלגאו, והאי איהו רשימו דברית
מילה, ד"י מלכר יהו"ה מלגאו, ד"י הא
אוקמוהא תלת אבהן, דאינון תרין דרועין
וגופא, אליון אינון תלת ענפין ת, ד שכינתא,
י צדיק אות ברית מילה, ועל האי ד"י
אתמר (שמות ו ג) וארא אל אברהם אל יצחק ואל
יעקב בא"ל שד"י, בהאי ד"י, דאיהו מלכר
במזוזה, אבל ושמי יהו"ה דאיהו מלגאו
במזוזה, דאיהי תרעא דקודשא ברין הוא,
דאתמר ביה (תהלים קיח כ) זה השער
ליהו"ה, (שמות ו ג) לא נודעתי להם, (דברים ו ח).

תת תת על מזוזות ביתך ובשעריך, אליון
תרין סמכי קשוט, זו מות מן ביתא
דאיהי שכינתא, ולא אתקריב לגבה, הדא הוא
דכתיב (במדבר א יח) וחסר הקרב יומת, ואתון
דמזוזות אינון ממש ז"י מו"ת, ובגין דא מאן
דנטיר ברית מילה דאיהו חותמא דיליה, זו
מות מניה, דאיהו שטן, יצר הרע, רע, טמא,
צפוני, מלאך המות, ולא יתקריב לגביה, ולא
ימות על ידיה.

ומאן דמשקר בברית מילה, הוא משקר
בחותמא דמלפא, דאיהו רשים ביה
ד"י מלכר יהו"ה מלגאו, מנא לן מהאי
קרא משמע (דברים ל יב) מ"י יעל"ה לנ"ו השמימ"ה, רישי תיבות מיל"ה,

שלו, שהוא גיהנם, וזהו סמא"ל.
והנחשים הללו הוא
מלה לאנשים בדרך שקר
לפתותם, וסוד הדבר - אם יהו"ה
לא יבנה בית שוא עמלו בוניו
בו, ואין להם קיום, אבל ציורי
החיות הם רשומים בשמו של
הקדוש ברין הוא, ברשם הזה
של המזוזה, שהוא שד"י מבחוץ
יהו"ה מבפנים, וזהו הרשם של
ברית מילה, שד"י מבחוץ יהו"ה
מבפנים. שד"י הרי פרשוהו ש
שלשת האבות, שהם שמי
ורועות וגל, אלו הם שלשת
ענפי הש"י שכינה, י צדיק, אות
ברית מילה, ועל השד"י הזה
נאמר וארא אל אברהם אל יצחק
ואל יעקב בא"ל שד"י, בשד"י
הזה, שהוא מחוץ למזוזה, אבל
ושמי יהו"ה, שהוא בפנים
המזוזה, שהיא השער של הקדוש
ברין הוא, שנאמר ביה זה השער
ליהו"ה, לא נודעתי להם.

תת תת על מזוזות ביתך
ובשעריך, אלו שני עמודי אמת,
זו מות מן הבית, שהיא השכינה,
ולא מתקרב אליה. זהו שכתוב
וזהו הקרב יומת, והאותיות של
מזוזות הן ממש ז"י מו"ת,
ובשביל זה, מי ששומר ברית
מילה, שהוא החותם שלו, זו מות
ממנו, שהוא חסד, יצר הרע,
רע, טמא, צפוני, מלאך המות,
שלא יתקרב אליו ולא ימות על
ידו.

ומי שמשקר בברית מילה, הוא
משקר בחותם המלך, שהוא
רשום בו, שד"י מבחוץ יהו"ה
מבפנים. מנין לנו? מהכתוב הזה
משמע, מ"י יעל"ה לנ"ו
השמימ"ה - ראשי תבות מיל"ה,
סופי תבות יהו"ה, ובדאי מי

שֶׁמֶשְׁשָׁר בְּבֵרִית מִלָּה, מִסְתַּלֵּק מִמֶּנּוּ יְהוָה וְשׁוֹד״, וְשׁוֹדֵה עָלָיו שֶׁטֶן שֶׁהוּא אֵל אַחֵר, הַנָּחֵשׁ שׁוֹדֵה בְּמָקוֹם שֶׁל יְהוָה מִבְּפָנִים, וְסֵם הַמָּוֶת שׁוֹדֵה בְּמָקוֹם שֶׁל שׁוֹד״ מִבְּחוּץ, וְזֶהוּ שֶׁאִמְרַת הַכְּתוּב אֵת מִקְדָּשׁ יְהוָה טֵמָא וְכו׳, אִם לֹא שֶׁב בַּתְּשׁוּבָה וְסוּבֵל כְּמָה יִסְוִרִים לְהַעֲבִיר אוֹתוֹ הַנָּחֵשׁ מִשָּׁם וְאֵת סֵם הַמָּוֶת שְׁלוֹ, שֶׁהִיא צִרְעַת מִמְאָרֶת, עִם כְּמָה מִחֲלוֹת וּמִכּוֹת, עַד שֶׁלֹּא נִשְׁאָר בּוֹ בֶּשֶׁר שֶׁהוּא עֶפֶר, וְסוּד הַדְּבָר - וְעֶפֶר אַחֵר יִקָּח וְטַח אֶת הַבֵּית, מִשּׁוֹם שֶׁנָּחֵשׁ עֶפֶר לַחֲמוֹ, עַד שֶׁיִּתְּפָרֵס מֵאוֹתוֹ בֶּשֶׁר לֹא יִזוּז מִמֶּנּוּ, וְעֵנִי חֲשׁוֹב כִּמֹּת. מָה בְּמִיתָה פְּנִי מִשְׁתַּנּוֹת, וְהִרִי פִרְשׁוֹהוּ כִּרְם זֶלַת לִבְנֵי אָדָם, מָה זֶה כִּרְם זֶלַת? אֵלֶּא מִי שֶׁצִּירֵף לְבָרִיּוֹת פְּנִי מִשְׁתַּנּוֹת כְּכֹרוֹם, וְכִמָּה נְשִׁיכוֹת שֶׁל יִסְוִרִים נוֹשֵׁף אוֹתוֹ הַנָּחֵשׁ הַהוּא.

□ א עוֹד, אֵלֶּא שְׁעֵנִי חֲשׁוֹב כְּמִצְרַע, מָה מִצְרַע וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פְּרוּעַ וְכו׳, כִּךְ עֵנִי מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבּוֹ, כִּךְ עֵנִי עָרוֹם וְיִשְׂרָאֵל לִישְׁרָאֵל הִיא לִישְׁרָאֵל בְּמָקוֹם צִרְעַת, וְאַרְבָּעָה דְיוֹקְנָאוֹת הֵם □□□□ כְּאַרְבַּעַת צִבְעֵי הַצִּרְעַת, וְהֵם נִגַּע לְבָן אֲדָמָה יִרְקַק בְּהֶרֶת שְׁחוּרָה, הִרִי אֲרַבְּעָה, וְלִכְלֵם יֵשׁ מְקוֹמוֹת יְדוּעִים □□□□, וּמֵהֶם בָּאִים לִבְנֵי אָדָם כְּמָה מִחֲלוֹת. לְבָן וְאַדְמָדָם - חֲלָב טֵמָא וְכִבְד, יִרְקַק - מָרָה, בְּהֶרֶת שְׁחוּרָה - טַחּוּל, וּמֵהֶם נִבְעִים אֲרַבָּעָה מִינֵי מִחֲלוֹת, וְהֵן מָרָה לִבְנָה, מָרָה אֲדָמָה, מָרָה יִרְקָה, מָרָה שְׁחוּרָה.

□ א שֶׁב בַּתְּשׁוּבָה, יוֹרֵד עָלָיו סֵם חַיִּים שֶׁהִיא שְׁכִינָה, וְנֶאֱמַר בָּהּ

סוֹפֵי תִיבוֹת יְהוָה, וּבּוֹדָאֵי מָאן דְּמִשְׁקָר בְּבֵרִית מִלָּה, אֶסְתַּלֵּק מִנֶּה יְהוָה □ ד״י, וְשִׁרְיָא עָלֶיהָ שֶׁטֶן דְּאִיהוּ אֵל אַחֵר, חוּיָא שִׁרְיָא בְּאַתֵּר דִּיהוָה מְלַגָּאו, וְסֵם מוֹת שִׁרְיָא בְּאַתֵּר חֲדָ״י מְלַבֵּר, וְדָא אִיהוּ דְּאִמְרַת קָרָא (בְּמִדְבָר יט כ) אֵת מִקְדָּשׁ יְהוָה טֵמָא וְכו׳, אִם לֹא תֵב בְּתִיּוֹבְתָא, וְסָבִיל כְּמָה יִסְוִרִין (דף עב ע״ו) לְאַעֲבֵרָא הֵהוּא חוּיָא מִתְּמָן, וְלִסֵּם הַמָּוֶת דִּילִיָּה, דְּאִיהִי צִרְעַת מִמְאָרֶת, בְּכְמָה מְרַעִין וּמִכְתָּשִׁין, עַד דְּלֹא אֲשַׁתָּאֵר בֵּיהּ בִּשְׂרָא דְּאִיהִי עֶפְרָא, וְרִזָּא דְּמִלָּה (ויקרא יד מב) וְעֶפֶר אַחֵר יִקָּח וְטַח אֶת הַבֵּית, בְּגִין דְּנָחֵשׁ עֶפֶר לַחֲמוֹ, עַד דִּיתְּפָרֵס מֵהֵהוּא בִּשְׂרָא לֹא יִזוּז מִנֶּה, וְעֵנִי חֲשׁוֹב כִּמֹּת, מָה מִיתָה אֲנָפוּי מִשְׁתַּנּוֹת, כְּגִוּוֹנָא דָא עֵנִי אֲנָפוּי מִשְׁתַּנּוֹת, וְהָא אוּקְמוּהוּ (תהלים יב ט) בְּרֹאם לִוֹת לִבְנֵי אָדָם, מָאִי כְּרֹאם לִוֹת, אֵלֶּא מָאן דְּאַצְטְרִיף לְבָרִיּוֹתָא אֲנָפוּי מִשְׁתַּנּוֹת כְּכֹרוֹם, וְכְמָה נְשׁוּכִין דִּיסְוִרִין נָשִׁיף לִיָּה הֵהוּא חוּיָא.

□ א עוֹד אֵלֶּא דְּעֵנִי חֲשׁוֹב כְּמִצְרַע, מָה מִצְרַע (ויקרא יג מה) וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פְּרוּעַ וְכו׳, כִּךְ עֵנִי, מָה מִצְרַע מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבּוֹ, כִּךְ עֵנִי עָרוֹם וְיִשְׂרָאֵל לִישְׁרָאֵל הִיא לִישְׁרָאֵל בְּמָקוֹם צִרְעַת, וְאַרְבָּעָה דְיוֹקְנֵין אֵינֻן □□□□, כְּאַרְבַּע גִּוּוֹנִין דְּצִרְעַת, וְאֵינֻן נִגַּע לְבָן אֲדָמָה יִרְקַק בְּהֶרֶת שְׁחוּרָה, הָא אֲרַבָּע, וְנִלְהוּ אֵית לֹוֹן אֲתֵרִין יְדִיעָאן בְּגוּפָא, וּמִנְהוֹן אֲתֵרִין לִבְנֵי נָשָׂא כְּמָה מְרַעִין, לְבָן וְאַדְמָדָם חֲלָב טֵמָא וְכִבְד, יִרְקַק מָרָה, בְּהֶרֶת שְׁחוּרָה טַחּוּל, וּמִנְהוֹן נִבְעִין אֲרַבָּע מִינֵי מְרַעִין, וְאֵינֻן מָרָה חוּרָא, מָרָה סוּמְקָא, מָרָה יִרְקָא, מָרָה אוּפְקָא.

□ א תֵּב בְּתִיּוֹבְתָא, נַחֲתִית עָלֶיהָ סֵם חַיִּים דְּאִיהִי שְׁכִינָתָא, וְאַתְמַר בָּהּ (ישעיה

□ א וְשֶׁב וְרָפָא לוֹ מֵאֲלִין מִינֵי מְרַעִין, וּמִחֲחִיָּה לִיָּה מִמִּיתָה דְּעֵנִיּוֹתָא, כְּמָה דָּאֵת אִמְרַת (יחזקאל יא לב) וְהָשִׁיבוּ וְחִיו, דִּישְׂרָאֵל בְּזִמְנָא דְּאֵינֻן עֲנִיִּים קְרוּיִים מֵתִים, וּבְגִינִיָּהוּ אֲתֵמַר שׁוּבוּ וְחִיו, וְלִית עֲנִיּוֹתָא פְּעִיּוֹתָא דְּאוּרִיּוֹתָא, דְּמָאן דְּלֹא אֵית בֵּיהּ אוּרִיּוֹתָא אֲתֵקְרִי מֵת, אֲסוּוֹתָא דִּילִיָּה מָאִי הוּא לְהֵהוּא עֲלֵמָא, אוּרִיּוֹתָא, דְּאַתְמַר בֵּיהּ (משלי ג יח) עֵץ חַיִּים הִיא וְגוֹמֵר, וְאִיהִי אֲסוּוֹתָא לְכָל מְרַעִין, כְּמָה דָּאֵת אִמְרַת (שם ח) רְפָאוֹת תִּהְיֶה לְשִׁרְךָ וְכו׳.

□ א יִמְנֵי כַחוּתָם (שיר ח ח), מָאִי חוּתָם בְּהֵאִי אֲתֵר, דָּא אוֹת שֶׁבֶת וְיוֹם טוֹב, דְּאִיהוּ שְׁקִיל לְבָרִית מִלָּה, כְּגִוּוֹנָא דָא שְׁבִי״ת, □□□ לְקַבֵּל שִׁי״ן דְּשֵׁם □ ד״י, כְּלִילָא מִתַּלַּת חִיוּן עֲלֵאִין, מִתַּלַּת אֲבָהֵן, ב״ דָּא ד׳, דְּאִיהִי רְבִיעֵאָה לְאַבְהֵן, וְרִבְעֵאָה לְתַלַּת חִיוּן, וְאִיהִי דְמוּת אָדָם, וְלֹאוּ אָדָם, הִדָּא הוּא דְכִתִּיב (יחזקאל א כ) וְדְמוּת פְּנִיָּהֶם פְּנֵי אָדָם, אֵלֶּא מָאִי אָדָם יו״ד ה״א וּא״ו ה״א, שֶׁבֶת בֵּיהּ □ ד״י, יְהוָה הוּא רְשׁוֹת הִיחִיד רַחְבּוֹ אֲרַבָּעָה וְגִבְהוֹ עֲשָׂרָה יו״ד ה״א וּא״ו ה״א, י״ ת □ ד״י לְקַבֵּל אוֹת דְּשֶׁבֶת וְיוֹמִין טְבִין, י״ בֵּיהּ אֲתֵרְמִיזוּ עֶשֶׂר סְפִירִין. הָאִי רְשִׁימוּ אִיהוּ לְבָרָא דְּמִלְכָּא, אֲבָל לְעִבְדָּא דְּמִלְכָּא רְשִׁימוּ דִּילִיָּה □ ד״י, מִסְטָרָא דֵההוּא דְּאַתְמַר בֵּיהּ (ישעיה מג ז) כָּל הַנִּקְרָא בִּשְׁמִי וְכו׳, וּמָאִי נִהוּ מִטְטְרוּ״ן, דְּסִלִּיק לְחִשְׁבֹן □ ד״י, וְאִיהוּ אָדָם זְעִירָא בְּדִיוֹקְנָא דְּלְעִילָא, וְדָא אִיהוּ אִם פְּפָנִים אִם כְּעִבְדִּים וְכו׳.

מָאן דְּאִיהוּ רְשִׁימוּ דְּאַרְיָה בְּחוּתְמָא דִּילִיָּה אִיהוּ חוּרָא בְּאַנְפוּי, מָאן דְּאִיהוּ בְּחוּתְמָא דְּשׁוּר אִיהוּ סוּמְקָא בְּאַנְפוּי, מָאן דְּאִיהוּ בְּחוּתְמָא דְּנִשָּׁר אִיהוּ יִרְקָא בְּאַנְפוּי, מָאן דְּאִיהוּ בְּחוּתְמָא דְּדְמוּת אָדָם

וְשֶׁב וְרָפָא לוֹ, מָאֵלּוּ מִינֵי הַמַּחֲלוֹת, וּמִחֲחִיָּה אוֹתוֹ מִמִּיתָה שֶׁל עֲנִיּוֹת, כְּמֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְהָשִׁיבוּ וְחִיו, שְׁבִזְמָן שִׁישְׂרָאֵל עֲנִיִּים הֵם קְרוּיִים מֵתִים, וּבִשְׁבִילֵם נֶאֱמַר שׁוּבוּ וְחִיו, וְאֵין עֲנִיּוֹת פְּעִיּוֹת הַתּוֹרָה, שְׁמִי שָׂאִין בּוֹ תּוֹרָה נִקְרָא מֵת, מִהִי רְפּוּאָתוֹ לְאוֹתוֹ הַעוֹלָם? הַתּוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ עֵץ חַיִּים הִיא וְגוֹמֵר, וְהִיא רְפּוּאָה לְכָל הַמַּחֲלוֹת, כְּמֹ שֶׁנֶּאֱמַר רְפָאוֹת תִּהְיֶה לְשִׁרְךָ וְכו׳.

□ א יִמְנֵי כַחוּתָם, מָה הַחוּתָם בְּמָקוֹם הַזֶּה? זֶה אוֹת שֶׁבֶת וְיוֹם טוֹב, שֶׁהוּא שְׁקוּל לְבָרִית מִלָּה, כְּמֹ בֵּן שְׁבִי״ת, שׁ׳ כְּנֶגֶד שִׁי״ן שֶׁל שֵׁם שׁוֹד״, כְּלוּל מִשְׁלֹשׁ חִיוֹת עֲלִיוֹנוֹת, מִשְׁלֹשָׁה אֲבוֹת, ב״ זֶה ד׳ שֶׁהִיא רְבִיעִית לְאַבּוֹת וְרִבְעִית לְשֹׁלֵשׁ חִיוֹת, וְהִיא דְמוּת אָדָם, וְזֶה שְׁכִתּוֹב וְדְמוּת פְּנִיָּהֶם פְּנֵי אָדָם, אֵלֶּא מָה זֶה אָדָם? יו״ד ה״א וּא״ו ה״א. שֶׁבֶת בּוֹ שׁוֹד״, יְהוָה הוּא רְשׁוֹת הִיחִיד, רַחְבּוֹ אֲרַבָּעָה וְגִבְהוֹ עֲשָׂרָה יו״ד ה״א וּא״ו ה״א, י״ שֶׁבֶת שֶׁל שׁוֹד״ כְּנֶגֶד אוֹת שֶׁל שֶׁבֶת וְיוֹמִים טוֹבִים, י״ נִרְמְזוּ בּוֹ עֶשֶׂר סְפִירוֹת.

□ א הִנֵּה הוּא לְבָן הַמֶּלֶךְ, אֲבָל לְעִבְדֵי הַמֶּלֶךְ הִרְשֵׁם שֶׁל שׁוֹד״, מִהֲצַד שֶׁל אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ כָּל הַנִּקְרָא בִּשְׁמִי וְכו׳, וּמִי הוּא? מִטְטְרוּ״ן, שְׁעוּלָה לְחִשְׁבּוֹן שׁוֹד״, וְהוּא אָדָם קֶטַן בְּדְמוּת שֶׁל מַעֲלָה, וְזֶהוּ אִם פְּפָנִים אִם כְּעִבְדִּים וְכו׳.

מִי שֶׁרְשֵׁם שֶׁל אֲרִיָּה בְּחוּתְמוֹ, הוּא לְבָן בְּפָנָיו. מִי שֶׁהוּא בְּחוּתָם שֶׁל שׁוּר, הוּא אָדָם בְּפָנָיו. מִי שֶׁהוּא בְּחוּתָם שֶׁל נִשָּׁר, הוּא יִרְקָא

אִיהוּ אוֹפֶם בְּאַנְפוֹי, כְּגוֹנָא דְאוּרִייתָא
דְּאַתְמָר (שיר א ה) שְׁחוּרָה אֲנִי וְנִאֻהָ.

יִמְנֵי כְחוֹתֶם, דָּא אוּרִייתָא, דְּאַתְמָר
בְּה (מלאכי ב ו) תּוֹרַת אֱמֶת הִיטָה בְּפִיהוּ,
וְאִיהִי כְלִילָא מַעֲשֵׂר אֲמִירָן דְּאִנּוּן י', וּמַעֲשֵׂר
דְּבָרָן דְּאִנּוּן ה"ה, וּמֵאִי תוֹרָה ו' כְּלִיל שִׁית
יִמִּי בְּרֵאשִׁית, עַל לִבָּךְ דָּא ל"ב אֱלֹהִיִּם
בְּחוּשְׁבָן ל"ב, דְּתַלְיִין מִן ו', דְּאִיהוּ ו' זְמַנִּין
טוֹב, וּבְה אֲשֶׁתָּלִים (נ"א) שְׁמָא דְאַרְבַּעִין
וְתַרְיִן אֲתוּוֹן, דְּבִהוּן אֲתַבְּרִיאוּ שְׁמִיא וְאַרְעָא
וְכָל מַה דְּאִית בְּהוּן, וְדָא אִיהוּ רִזָּא פִי יוֹם
נָקֵם בְּלִבִּי (ישעיה סג ד), לִבִּי סָלִיק מ"ב, וְחַפְלָיו
ע"ב שְׁמֵהּ דְּשִׁמְא מְפָרֵשׁ, וְעֵלְיָה אֲתַמָּר לְלִבִּי
גְלִיתִי, וְלֹאֲבָרִי דְּאִנּוּן רַמ"ח פְּקוּדֵין דְּאוּרִייתָא
לֹא גְלִיתִי, וּבִהֲאִי וְחַפְלָיו (נ"א) דְּאִי וְחַפְלָיו
יִי (דף ע"א) קָרַן וְחַפְלָיו (נ"א) ה' דְּהַשְׁשִׁי
אִיהוּ מַלְכוּת שְׁבִיעָאָה, וְאִיהִי אֲתַקְרִיאַת ע"ב,
וּבְה רְכִיב ו' לְמַפְרָק לְיִשְׂרָאֵל, הָדָא הוּא
דְּכֹתִיב (ישעיה יט א) הִנֵּה יְהוָה רוֹכֵב עַל ע"ב
קַל, בְּגִין דְּאִיהִי כְּלָלָא דְּתַלַּת אֲבָהֵן, דְּתַלְיִין
מִנְהוּן ע"ב שְׁמֵהּ, וְאֲתַכְּלִילֵן בְּה, וְלִקְבֹּל תַּלַּת
אֲבָהֵן אֲתַמָּר בְּחַפְלָיו תַּלַּת זְמַנִּין שְׁבִיעִי, וְדָא
אִיהִי רִזָּא דְּשִׁבְ"ת, ב"ת, דְּאִנּוּן וִיסַע וִיבָא
וַיֵּט דְּאֲתַכְּלִילֵן בְּב"ת, בְּהִיא זְמַנָּא חֲלָה זְכוּת
אֲבָהֵן, דְּמִיּוּמָא דְּאֲתַחֲרִיב בִּי מִקְדָּשָׁא עֲלֵמָא
אֲתַקְרִי תְּהוּ וּבְהוּ, מִתְּמָן וְאֵילָף אֲתַקְרִיִּים
קָרָא (תהלים פט ג) אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֹסֵד יִבְנֶה, חֹסֵד
סָלִיק לְחוּשְׁבָן ע"ב שְׁמֵהּ.

וְאִי רִזָּא דְּאֲתַקְשֵׁר שְׁבִיעִי בְּיוּמָא קֳדָמָאָה,
וּמֵאֵן שְׁבִיעִי דָּא צְדִיק אוֹת דְּשִׁבְתָּ וַיּוּמִין
טְבִין, וְרִזָּא דְּמִלָּה חֵי יְהוָה שְׁכָבִי עַד

בְּפִנּוּי. מִי שְׁהוּא כְחוֹתֶם שֶׁל
דְּמוּת אָדָם, הוּא שְׁחָר בְּפִנּוּי, כְּמוֹ
שֶׁהַתּוֹרָה שְׁנֵאמַר בָּהּ שְׁחוּרָה אֲנִי
וְנִאֻהָ.

יִמְנֵי כְחוֹתֶם, זוֹ הַתּוֹרָה, שְׁנֵאמַר
בָּהּ תּוֹרַת אֱמֶת הִיטָה בְּפִיהוּ,
וְהִיא כְלוּלָה מַעֲשֵׂר אֲמִירֹת שֶׁהֵם
י', וּמַעֲשֵׂרָה דְּבִרּוֹת שֶׁהֵם ה"ה,
וּמַה זֶה תּוֹרָה? ו' הַכּוּלָל שֶׁשֶּׁת
יִמִּי בְּרֵאשִׁית, עַל לִבָּךְ - זֶה
שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם אֱלֹהִיִּם בְּחֻשְׁבוֹן
ל"ב, שְׁתַּלּוּמִּים מו', שְׁהוּא ו'
פְּעֻמִּים טוֹב, וּבְה נִשְׁתַּלֵּם (נ"א) הֵשֵׁם
שֶׁל אַרְבַּעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת
שֶׁבָּהֶם נִבְרְאוּ שְׁמַיִם וָאָרֶץ וְכָל
מַה שֶׁיֵּשֶׁ בָּהֶם, וְזֶהוּ הַסּוּד שֶׁל פִּי
יוֹם נָקֵם בְּלִבִּי, לִבִּי עוֹלָה
אַרְבַּעִים וּשְׁתַּיִם. וְיִכְלוּ, שְׁבַעִים
וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת שֶׁל הֵשֵׁם הַמְּפָרֵשׁ,
וְעֵלְיוֹ נֵאמַר לְלִבִּי גְלִיתִי,
וְלֹאֲבָרִי, שֶׁהֵם מֵאֲתַם אַרְבַּעִים
וּשְׁמוֹנֶה מֵצוֹת הַתּוֹרָה, לֹא
גְלִיתִי, וּבְיִכְלוּ הֵזָה, (נ"א) הַשְׁשִׁי
שֶׁל הַשְּׁשִׁי הִיא הַמַּלְכוּת
הַשְּׁבִיעִית, וְהִיא נִקְרֵאת ע"ב,
וּבְה רוֹכֵב ו' לְגַלֵּל אֶת יִשְׂרָאֵל.
זֶהוּ שְׁכָתוֹב הִנֵּה יְהוָה רוֹכֵב עַל
ע"ב קַל, מִשּׁוֹם שֶׁהִיא הַכְּלָל שֶׁל
שְׁלֹשַׁת הָאֲבוֹת שְׁתַּלּוּמִּים מֵהֵם
שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת וְנִכְלָלִים
בָּהּ, וְכַנֵּגֵד שְׁלֹשַׁת הָאֲבוֹת נֵאמַר
בְּיִכְלוּ שְׁלֹשׁ פְּעֻמִּים שְׁבִיעִי, וְזֶהוּ
הַסּוּד שֶׁל שְׁבְ"ת, ב"ת ש', שֶׁהֵם
וִיסַע וִיבָא וַיֵּט שְׁנִכְלָלִים בְּב"ת,
בְּאוֹתוֹ זְמַן חֲלָה זְכוּת אֲבוֹת,
שְׁמַיִם שְׁנַחֲרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,
הָעוֹלָם נִקְרָא תְּהוּ וּבְהוּ, מִשּׁוֹם
וְאֵילָף הַתְּקִים הַכְּתוּב אֲמַרְתִּי
עוֹלָם חֹסֵד יִבְנֶה, חֹסֵד עוֹלָה
לְחֻשְׁבוֹן שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת.
וְזֶה הַסּוּד שֶׁנִּקְשֵׁר הַשְּׁבִיעִי בְּיוֹם

הָרֵאשׁוֹן, וּמִי הַשְּׁבִיעִי? זֶה צְדִיק הָאוֹת שֶׁל שְׁבַת וַיִּמֵּם טוֹבִים, וְסוּד הַדְּבָר - חֵי יְהוָה שְׁכָבִי
עַד הַבֶּקֶר, וְזֶה הַבֶּקֶר שֶׁל אֲבָרָהָם, אוֹתוֹ שְׁנֵאמַר בּוֹ וַיִּשְׁפֹּם אֲבָרָהָם בְּבֶקֶר, וְהוּא הַחֹסֵד שֶׁלּוֹ,

הַבֶּקֶר (ורו ג יג), וְדָא בֶּקֶר דְּאַבְרָהָם, הִהוּא
דְּאַתְמָר בִּיה (בראשית יט כז) וַיִּשְׁכֶּם אֲבָרָהָם בְּבֶקֶר,
וְאִיהוּ חֹסֵד דִּילִיָּה, בְּגִין דְּבִהֲאִי חֹסֵד אֲתַתְקֵן
כְּרִסְיָא דְּאִיהִי נְפִילָה, הָדָא הוּא דְּכֹתִיב (ישעיה
טז ה) וְהוֹכֵן בְּחֹסֵד כְּסָא, וּבִיה תְּקוּם, וְרִזָּא דְּמִלָּה
וּבְחֹסֵד עוֹלָם רַחֲמַתִּיךְ (שם נד ח), וְכָל סְפִירָן
מִתְקַשְׁרִין בִּימִינָא, בְּגִין דְּעֵלְיָה אֲתַמָּר (דברים לג
ב) מִימִינוֹ אֲשֶׁר דָּת לָמוֹ, מִימִינָא אֲתִיְהִיב
אוּרִייתָא, בְּגִין דָּא מוֹלִיף לִימִין מִשָּׁה זְרוּעַ
תְּפֹאֲרָתוֹ, וּבּוֹקֵעַ מַיִם (ישעיה סג יב) דְּאוּרִייתָא
מִתְמָן, מַה' דְּאַבְרָהָם, לְמַסְוִי לִיָּה בְּה שֵׁם
עוֹלָם, וּבְה אֲשֶׁתָּלִים ה' דְּמִשָּׁה, דְּאִיהִי
בְּמִשְׁפּוּנָא לְגַבִּיָּה דְּאַבְרָהָם בְּמִשָּׁה, דְּאִיִּתִּי
אוּרִייתָא, עַד דִּיפְרוֹק לְבָנוֹי, וְרִזָּא דְּמִלָּה כִּימִי
צֵאתִךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנּוּ נִפְלָאוֹת (מִכָּה ז טו).

וְכָא דְּפּוֹרְקָנָא בְּהֲאִי חוֹתְמָא אִיהוּ, דְּעֵלְיָה
אֲתַמָּר (ישעיה נה יב) כִּי בְּשִׁמְחָה תִּצְאוּ
וּבְשָׁלוֹם תּוֹכְלוּן, בְּשִׁמְחָה סָלִיק לְחוּשְׁבָן אֲדָ"ן
דְּאִיהוּ אֲדָנִי, אֲרוֹן הַבְּרִית אֲדוֹן כָּל הָאֶרֶץ
אֲתַקְרִי, בְּרַמָּתָא, דְּאִיהוּ תַּלַּת מֵאָה, וְאִינּוּן
תַּלַּת אֲבָהֵן דְּאֲתַחֲבָרוּ בָּהּ, וְאֲתוּוֹן בְּשִׁמְחָה
אִיהִי מַחְשְׁבָ"ה, תַּלַּת אֲבָהֵן בְּחֻמָּה ה"ן,
וְאִיהִי שְׁכִינְתָּא דְּלִית לָהּ יְחוּדָא אֱלָא בְּמִינָהּ,
כְּמָה דְּאֲתוּוֹתָא דְּה"ן, וְאֲתַעֲבִידוּ עֲשָׂרָה
וְאֲתַעֲבִידוּ מֵאָה, כְּמָה דְּשְׁכִינְתָּא כְּלִילָא פְּלָהוּ
עֲשָׂרָה וְחַפְלָיו מֵאָה, וְהִינּוּ דְּכֹתִיב (דברים יד)
לִיְהוָה אֱלֹהֵינוּ הַשְּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְהַיָּם וְהַכָּתוּב וְרִזָּא
דְּמִלָּה הֵן אֲדָנִי.

וְעֵשְׂרִי תוֹכְלוּן (ישעיה נה יב), תַּלַּת אֲבָהֵן,
וְ"ו תַּרְיִן מְשִׁיחִין, מ' ל"ב
דּוּבְשָׁלוֹם סָלִיק ע"ב, וְדָא אִיהוּ
דְּאַתְמָר (בראשית כח כא) וְשָׁכַתִּי בְּשָׁלוֹם אֶל בֵּית
אֲבִי, שְׁמָחָה אִיהוּ דְּאַתְמָר בִּיה (קהלת ט ו) לָךְ אֶכּוֹל בְּשִׁמְחָה לַחֲמֶךְ וּשְׂתַה

מִשּׁוֹם שְׁבַחֲסָד הֵזָה נִתְקַן הַכְּסָא,
שֶׁהִיא נְפִילָה, זֶהוּ שְׁכָתוֹב וְהוֹכֵן
בְּחֹסֵד כְּסָא, וּבּוֹ תְּקוּם, וְסוּד
הַדְּבָר - וּבְחֹסֵד עוֹלָם רַחֲמַתִּיךְ,
וְכָל הַסְּפִירוֹת נִקְשְׁרוֹת בְּיָמִין,
מִשּׁוֹם שֶׁעֲלִיו נֵאמַר מִימִינוֹ אֲשֶׁר
דָּת לָמוֹ, מִיָּמִין נִתְּנָה תּוֹרָה, בְּגִלָּל
זֶה מוֹלִיף לִימִין מִשָּׁה זְרוּעַ
תְּפֹאֲרָתוֹ, וּבּוֹקֵעַ הַמַּיִם שֶׁל
הַתּוֹרָה מִשּׁוֹם מַה' שֶׁל אֲבָרָהָם,
לִהְיוֹת לוֹ בָּהּ שֵׁם עוֹלָם, וּבְה
הַשְּׁתַּלְמָה ה' שֶׁל מִשָּׁה, שֶׁהִיא
כְּמִשְׁכּוֹן לְגַבִּי אֲבָרָהָם בְּמִשָּׁה,
שֶׁהִבִּיא אֶת הַתּוֹרָה, עַד שֶׁיִּפְדָּה
אֶת בְּנֵי, וְסוּד הַדְּבָר - כִּימִי
צֵאתִךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנּוּ
נִפְלָאוֹת.

וְכָא אֱלָה הוּא כְחוֹתֶם הֵזָה,
שֶׁעֲלִיו נֵאמַר כִּי בְּשִׁמְחָה תִּצְאוּ
וּבְשָׁלוֹם תּוֹכְלוּן, בְּשִׁמְחָה עוֹלָה
לְחֻשְׁבוֹן אֲדָ"ן שֶׁהִיא אֲדָנִי, אֲרוֹן
הַבְּרִית, אֲדוֹן כָּל הָאֶרֶץ נִקְרָא,
פְּרָט לָאוֹת ש' שֶׁהוּא שְׁלֹשׁ מֵאוֹת,
וְהֵם שְׁלֹשַׁת הָאֲבוֹת שֶׁהִתְחַבְּרוּ
עִמָּה, וְאוֹתִיּוֹת בְּשִׁמְחָה הֵן
מַחְשְׁבָ"ה, ש' שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת,
בְּחֻמָּה ה"ן, וְהִיא הַשְּׁכִינָה שְׁאִין
לָהּ יְחוּדָא אֱלָא בְּמִינָהּ, כְּמוֹ
שְׁאוֹתִיּוֹת ה"ן, וְנַעֲשֹׂו עֲשָׂרָה
וְנַעֲשֹׂו מֵאָה, כְּמוֹ שֶׁהַשְּׁכִינָה
כְּלוּלָה כָּל הָעֲשָׂרָה וְכָל הַמֵּאָה,
וְהִינוּ מַה שְׁכָתוֹב הֵן לִיְהוָה
אֱלֹהֵינוּ הַשְּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְהַיָּם וְהַכָּתוּב וְרִזָּא
וְסוּד הַדְּבָר - הֵן אֲדָנִי.

וְעֵשְׂרִי תוֹכְלוּן, ש' שְׁלֹשַׁת
הָאֲבוֹת, וְ"ו שְׁנֵי מְשִׁיחִים, מ' ל"ב
שֶׁל וּבְשָׁלוֹם עוֹלָם לֵעָב, וְזֶהוּ
שְׁנֵאמַר וְשָׁכַתִּי בְּשָׁלוֹם אֶל בֵּית
אֲבִי, שְׁמָחָה הִיא, שְׁנֵאמַר בָּהּ לָךְ
אֶכּוֹל בְּשִׁמְחָה לַחֲמֶךְ וּשְׂתַה כְּלָב
טוֹב יִינֶךְ, זֶה יֵינִי הַמְּשִׁמָּר בְּעִנְיָו,
וְעֵלְיוֹ נֵאמַר סוּד יְהוָה לִירְאִי.

לָךְ אֶכּוֹל בְּשִׁמְחָה לַחֲמֶךְ וּשְׂתַה

כלב טוב יינך, דא יין המשומר בענביו, ועליה אתמר (תהלים כה יד) סוד יהו"ה ליראיו, יין טוב דא צדיק, דאתמר ביה (ישעיה נז א) ודיק אבד, ומאי אבד אבד ההוא נביעו, ואשתאר נחיר ויבש בבית ראשון ושני.

סבא ואמר אדנ"י במחשבה סלקא, ולא בששבן, ועליה אתמר (זכריה ב ה"ס כל פשר מפני יהו"ה פי געור ממעון קדשו, יתער ביה כמה דאתער משנתיה וחזר לשנתיה, עד דיתער יהו"ה דאיהו רחמי, לקיימא ביה וברחמים גדולים אקבצך (ישעיה נד ז), גדולים אתקריאת מסטרא דה"א ל הגדול דאיהו חסד, ושכינתא ביה סלקא לאתקרי גדולה, וביה ודאי רזא דפורקנא, פגוונא דא יו"ד ה"א וא"ו ה"א יהו"ה, וא"ו ביה רזא דפורקנא, דאיהו רשים בשמא דע"ב, דאינון וה"ו אנ"י וה"ו רישי תיבין וא"ו, תלת עשר מכילן דרחמי דאורייתא, דאתיהיבת מימינא.

אשתאר יו"ד ה"א ה"א דסליק לשבן ל"ב, ואיהו ב' מן בראשית ל' לעיני כל ישראל, ועוד איהו ל"ב אלהי"ם דעובדא דבראשית, דעליה אתמר (ישעיהו סג ד) כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה, ושמא דע"ב איהו ויפל"ו,

ביה אשתלים רזא דפורקנא, ועליה אתמר לל"ב גליתי דאיהו חושבן ויפל"ו, וביה אתקיים קרא (תהלים פט ג) אמרתי עולם חסד יבנה, וכמה דנפקו ממצרים פרזא דע"ב שמהן, כך יפקון בהון כד יפרקון בבתייתא, בההוא זמנא חסד יהו"ה מלאה הארץ (שם לג ה), ועליה אתמר (ישעיהו נד ח) וחסדי מאתך לא ימוש, ובחסד עולם רחמתיך, ובגין דא שבח דוד לקודשא בריך הוא בגלותא דאיהי שאל בהאי חסד, כמה דאת אמר (תהלים פו יג) כי חסדך גדול עלי ותל"ת נפשי משאל תחתיה.

יין טוב זה צדיק, שנאמר בו הצדיק אבד, ומה זה אבד? אבד אותו המעין, ונשארו נחיר ויבש, בבית ראשון ושני. הדין ואמ"ל אדנ"י עולה במחשבה ולא בחשבון, ועליו נאמר ה"ס כל פשר מפני יהו"ה כי געור ממעון קדשו, יתעורר בו כמו שהתעורר משנתו, וחזר לשנתו עד שיתעורר יהו"ה שהוא רחמים, לקים בו וברחמים דולים אקבצך, דולים נקראת מצד של הא"ל דול שהוא חסד, והשכינה עולה בו להקרא גדולה, ובו ודאי סוד לאלה, כמו דל יו"ד ה"א וא"ו ה"א יהו"ה, וא"ו בו סוד לאלה, שהוא רשום בשם של ע"ב, שהם וה"ו אנ"י וה"ו, ראשי תבות וא"ו, שלש עשרה מדות של רחמים של התורה, שנתנה מיימין.

נשאר יו"ד ה"א ה"א שעולה לחשבון שלשים ושפים, והוא ב' מן בראשית, ל' לעיני כל ישראל. ועוד, היא שלשים ושנים אלהי"ם של מעשה בראשית, שעליו נאמר כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה, והשם של ע"ב הוא ויפל"ו, בו נשלם סוד לאלה, ועליו נאמר לל"ב גליתי, שהוא חשבון ויפל"ו, ובו התקיים הכתוב אמרתי עולם חסד יבנה, וכמו שיצאו ממצרים בסוד של שבעים ושנים שמות, כך יצאו בהם כשאלו באחרונה, באותו זמן חסד יהו"ה מלאה הארץ, ועליו נאמר וחסדי מאתך לא ימוש, ובחסד עולם רחמתיך, ומשום זה שבח דוד את הקדוש ברוך הוא לאלות, שהיא שאל, בחסד הזה, כמו שנאמר כי חסדך דול עלי והצלת נפשי משאל תחתיה.

יין טוב זה צדיק, שנאמר בו הצדיק אבד, ומה זה אבד? אבד אותו המעין, ונשארו נחיר ויבש, בבית ראשון ושני. הדין ואמ"ל אדנ"י עולה במחשבה ולא בחשבון, ועליו נאמר ה"ס כל פשר מפני יהו"ה כי געור ממעון קדשו, יתעורר בו כמו שהתעורר משנתו, וחזר לשנתו עד שיתעורר יהו"ה שהוא רחמים, לקים בו וברחמים דולים אקבצך, דולים נקראת מצד של הא"ל דול שהוא חסד, והשכינה עולה בו להקרא גדולה, ובו ודאי סוד לאלה, כמו דל יו"ד ה"א וא"ו ה"א יהו"ה, וא"ו בו סוד לאלה, שהוא רשום בשם של ע"ב, שהם וה"ו אנ"י וה"ו, ראשי תבות וא"ו, שלש עשרה מדות של רחמים של התורה, שנתנה מיימין.

ואי אומין (דף ע"ח) דעלמא דחקין להו לישראל יותר מדאי, קודשא בריך הוא חס על ד' מן חסד דאיהי דל"ת בגלותא, ואתקיים קרא ביה (ישעיה סו ז) בטרם תחיל ילדה, ושבעין תיבין דמזמור יענף יהו"ה ביום צרה (תהלים כ ב) אינון לקבל שבעים שרים, דאינון צירים וחבלים דשכינתא עלאה ותתאה, דאתוון ב' ביה אתקריאן פלטרין גדולים, הדא הוא דכתיב (תהלים קיא ב) גדלים מעשי יהו"ה, וקודשא בריך הוא ביה אתקרי גדול, כמה דאת אמר (שם קמז ה) גדול אדונינו ורב כח, וביה סלקין ישראל לגדולה.

ושכינתא ביה אתמר (שמות לג כא) הנה מקום אתי, בההוא זמנא אתקיים ביה קרא (תהלים לד ד) גדלו ליהו"ה אתי, ובה (נ"א) אתמר בקודשא בריך הוא בההוא זמנא פי גדול אתה וגומר (שם פו י), וביה עושה גדולות עד אין חקר (איוב ט"ו), ודא איהו חס"ד, ביה ויפל"ו, ה' בששי (נ"א ויפל"ו ג' ג' ג'), בגין דביה ה' דאברהם אזיל ו' לגבה, מיד יתער י"ה לקרבא, הדא הוא דכתיב (שמות יז טז) כי יד על כס י"ה, וששי איהו אל שתינתא, שביעי יסוד, ביה אתפלילו ואתייחדו שית ספירן, הדא הוא דכתיב (בראשית ב א) ויפל"ו השמים והארץ, דא קודשא בריך הוא ושכינתא, דאינון ו"ה, יום הששי בגין דעליה אתמר ו"ה א"ל פי כל בשמים ובארץ, ותרגומו דאחיד בשמיא ובארעא, ודא איהו כ"ל, ועליה אתמר (בראשית ב א) וכל צבאם, מאי צבאם תרי סמכי קשוט.

ואתקריאו תלת אבהן שביעיות, כמה דאת אמר (שם) ויכל אלהי"ם ביום השביעי, וישבות ביום השביעי, ויברך אותו מסטרא דברכה, ויקדש

ואמנות העולם דוחקים את ישראל יותר מדאי, הקדוש ברוך הוא חס על ד' מן חסד, שהיא דל"ת לאות, ומתקיים בו הכתוב בטרם תחיל ילדה, ושבעים תבות של המזמור יענף יהו"ה ביום צרה, הם פגוד שבעים שרים, שהם הצירים והחבלים של השכינה העליונה והתחתונה, שאותיות ב' נקראים בו פלטרין דולים, זהו שכתוב דלים מעשי יהו"ה, והקדוש ברוך הוא נקרא בו דול, כמו שנאמר דול אדונינו ורב כח, ובו עולים ישראל לגדולה.

וישכינתא ביה אתמר (שמות לג כא) הנה מקום אתי. באותו זמן התקיים ביה הכתוב דלו ליהו"ה אתי, ובה (נ"א) בקדוש ברוך הוא באותו זמן פי גדול אתה וגומר, ובו עושה גדולות עד אין חקר, והוה חס"ד, בו ויכלו, ה' בששי (נ"א ויפל"ו ג' ג' ג'), משום שבו ה' של אברהם הולך אליה ו', מיד יתעורר י"ה לקרב. זהו שכתוב כי יד על כס י"ה, וששי הוא האל הששי, שביעי יסוד, בו נכללו והתייחדו שש ספירות. זהו שכתוב ויכלו השמים והארץ, זה הקדוש ברוך הוא והשכינה שהם ו"ה, יום הששי, משום שעליו נאמר כי כל בשמים ובארץ, ותל"ו ומו שאוחז בשמים ובארץ, והוה כ"ל, ועליו נאמר וכל צבאם, מה זה צבאם? שני עמודי אמת.

נקראו שלשת האבות שביעיות, כמו שנאמר ויכל אלהי"ם ביום השביעי, וישבות ביום השביעי, ויברך אלהי"ם את יום השביעי. ויברך אותו מצד

ואתקריאו תלת אבהן שביעיות, כמה דאת אמר (שם) ויכל אלהי"ם ביום השביעי, וישבות ביום השביעי, ויברך אותו מסטרא דברכה, ויקדש

קַבִּיָּה, דְּאֵינוֹן גִּרְמִין לְבַר

נש מיתה בחייהו, וגרמין לון למחטי, ובגין דא עתיד קודשא בריך הוא לנטלא נוקמא מנייהו, ולאעברא לון מן עלמא, דסמאל ונוקבא דיליה איהי מיתה, דאיהי ליליית מלאך המות יצר הרע, דנוקבא איהי עם דכורא, ודכורא עם נוקבא, והאי מנלן, קרא אוכח דכתיב (בראשית יז) בעל בון תאכלנה, אדם חאב בנוקבא אתיהיב ליה יצר הרע נוקבא, חנה חבת בדכורא אתיהיב ליה יצר הרע מדכורא, ועלה אתמר (שם טז) בעצב תלדי בנים, ודא איהו פי ענה כמות אהבה וכו' (שיר ח י).

פי ענה כמות אהבה, אם ישראל יתערוץ לה להאי אהבה קדם זמנא, צריכין לאתערא לה פדקא יאות, ואי לאו לא יתערוץ לה, הדא הוא דכתיב (שיר השירים ג ה) השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות תדה וגומר, דאומא איהי דלא שריא על פרסיא עד דנטיל נוקמא מעמלק, דחלל תרין אתוון דאינון י"ה, דנפיק מן מיל"ה מ"ל י"ה, ובגין דא (שמות יז טז) כי יד על פס י"ה ודא א.

מטא זמנא לנקמא מניה, ושלחובין דאשא נפקין מהאי י"ה, פמה דאת אמר (שיר ח י) רשפיה רשפי אש שלהבתי"ה, ואינון שלחובין דאיש ואשה, דתמן א"ש א"ש, ותמן י"ה, איש פמה דאת אמר (שמות טז א) יהו"ה איש מלחמה, דנטיל נוקמין מפרעה ומעמיה, אשה דא שכנתא דאתמר פה (משלי יח כב) מצא אשה מצא טוב וגומר.

דאר אחר שימני כחותם, פ"ח ת"ם, פ"ח דא שכנתא עלאה, פ"ח מ"ה מן חכמה, ועלה אתמר (במדבר יד יז) ועתה יגדל נא כח אדנ"י, ת"ם דא ישראל

שהם ורמים לאדם מיתה בחטאיהם וגורמים לו לחטא, ומשום זה עתיד הקדוש ברוך הוא לנטל מהם נקמה ולהעבירם מן העולם, שסמאל ונוקבא היא מיתה, שהיא ליליית, מלאך המות, יצר הרע, שנוקבא היא עם הזכר, וזכר עם הנקבה, וזה מנין לנו? הפתוב מוכיח, שפתוב בעצבון תאכלנה. אדם חטא עם נקבה, נמן לו יצר הרע נקבה, חנה חטאה עם זכר, נמן לה יצר הרע מזכר, ועליה נאמר בעצב תלדי בנים, וזהו כי ענה כמות אהבה וכו'.

פי ענה כמות אהבה, אם ישראל יעירו את האהבה הזו קדם הזמן, צריכים להעירא פראוי, ואם לא, אל יעוררו אותה. זהו שכתוב השפעת אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות תדה וגומר, ששבויה היא שלא שורה על הכסא עד שנוטל נקמה מעמלק, שחלל שתי אותיות שהן י"ה, שצא מן מילה מ"ל י"ה, ומשום זה כי יד על פס י"ה, וזו א.

שפ"ח הזמן לנקם ממנו, ושלחבות אש יוצאות מ"ה הזו, כמו שנאמר רשפיה רשפי אש שלהבתי"ה, והן השלחבות של איש ואשה, ששם א"ש א"ש, ושם י"ה. איש כמו שנאמר יהו"ה איש מלחמה, שנוטל נקמות מפרעה ומעמו, אשה זו שכנה, שנאמר בה מצא אשה מצא טוב וגומר.

דאר אחר שימני כחותם, פ"ח ת"ם, פ"ח זו השכינה העליונה, פ"ח מ"ה מן חכמה, ועליה נאמר ועתה יגדל נא כח אדנ"י, ת"ם זה ישראל שלמעלה, שעל שמו

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שנקרבנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבינה. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינותינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לכל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. פמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (מקלה מהארז"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרוזים ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקנים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשפ"י הקדוש ובנו רפי אלעזר, ויזתם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו כרצונו וכרצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוזנו במהרה בימינו. ויקוים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארז עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

וּגְנִיזִים, וְהֵם סְתֵרֵי תוֹרָה מִמֶּשׁ, וּמִשּׁוּם שֶׁהֵם סְתֵרִים, צָרִיךְ שְׁלֹא לְגַלּוֹתָם, וְזֶהוּ סוּד הָעֵרִוּוֹת, שֶׁנֶּאֱמָר בָּהֶם עֲרוּת אַבִּיךָ וְעֲרוּת אִמְךָ לֹא תִגְלֶה, לֹא תִגְלֶה וְדַאי מִהִכְסוּי שֶׁלָּהֶם.

קָם זָקֵן, פִּתַּח וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, רַד לְכָאן, שְׂאֵתָה הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהָרִי הִשְׁכִּינָה הַקְּדוּשָׁה מִמִּתִּינָה לָךְ וּלְחִבְרִיךָ, בְּשִׁבְעָה עֲלֵיכֶם, אֵל תִּתְעַכְּבוּ שֵׁם לְרֹדֶת לְכָאן אֲתֶם, וְכָךְ אִמְרָתִי לְכָל אוֹתָם רִאשֵׁי הַיְשִׁיבָה הָעֲלִיזָה וְהַתְּחוּנָה, שֶׁכֵּלֶם יִהְיוּ יוֹרְדִים עִמָּכֶם, וְכֵן אֲנִי הַשְׁפַּעְתִּי לְאוֹתָם מִלְּאֲכִים וּחִלּוֹת קְדוּשִׁים שֶׁמִּמֶּנִּים לְשֹׁמְרֵי אֲתֶכֶם, וְלֹא לְכַבֹּדִי עֲשִׂיתִי וְלֹא לְכַבֹּד אָבִי וְאֲמִי, אֲלֹא לְכַבֹּד הַשְׁכִּינָה.

מִיד קוֹל הַתְּעוֹרֵר בַּעֲנֵפֵי הָאֵלִינוֹת שֶׁל גֵּן הָעֵדֶן, עֲלִיזִים יֵרְדוּ, (וּמִלְּאֲכִים) (תְּחוּנוֹתִים) הַתְּכַסּוֹ לְרֹדֶת עִם רִאשֵׁי הַיְשִׁיבָה הָעֲלִיזָה וְהַתְּחוּנָה הַלָּלוּ, שֶׁהָרִי רְשׁוֹת נִתְּנָה לָכֶם מִלְּמַעְלָה. מִיד כֵּלֶם הַתְּפַשְׁטוּ מִדִּיקוּקְנִיָּהֶם, וְהַתְּלַבְּשׁוּ בְּאִוִּירִים שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהוּא כְּנוּי וְסִתִּירָה לְאוֹתִיּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת.

בֵּין כֹּךְ תִּרִי אֵלֵיהֶם הַקָּדִים לְתַקֵּן לָהֶם אֶת מוֹשְׁכֶם, פִּתַּח וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, מְנוּרָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁפִּיד מְדַבֵּר גְּדוּלוֹת בַּתּוֹרָה, מִמֶּנּוּ מְדַעְזָעִים עֲלִיזִים וְתְחוּנוֹתִים, וּבְפִיד נֶאֱמָר וְהִרְסִינִי עֲשֵׂן כָּלוּ וְכו', מִשּׁוּם שֶׁהָאוֹת י' שׁוֹרָה בְּמַחְדָּ, ה' בְּלִבָּךְ, שֶׁהִיא בִּינָה, וְכֵה הֵלֵב מִבִּין, ו' בְּפִיד, וּמִמֶּנּוּ וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֶת, שֶׁהוּא בְּאוֹתָם הַכֵּלִים שִׁיּוּצָאִים מִפִּיד, שֶׁעֲלֵיהֶם נֶאֱמָר קוֹל יְהוָה חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ.

דִּנְפָקִין מִפּוֹמָךְ, דַּעֲלִיָּהוּ אֲתִמָּר (תְּהִלִּים כט ז) קוֹל יְהוָה חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ.

וְדֹא אֵינּוֹן סְתִירִין וְגִנְיָזִין, וְאֵינּוֹן סְתִירִי דְּאוֹרֵייתָא מִמֶּשׁ, וּבִגִּין דְּאֵינּוֹן סְתִירִין, צָרִיךְ דְּלֹא לְגַלְּאָה לּוֹן, וְדֹא אִיהוּ רִזָּא דְּעֵרִיין, דְּאֲתִמָּר בַּהוֹן (וִיקָרָא יח ז) עֲרוּת אַבִּיךָ וְעֲרוּת אִמְךָ לֹא תִגְלֶה, לֹא תִגְלֶה וְדַאי מִן פִּסּוּיָא דְּלַהוֹן.

קָם סָבָא פִּתַּח וְאָמַר, רַבִּי רַבִּי נְחִית הַכָּא, דְּאֲתָ בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, דְּהָא שְׁכִינְתָא קְדִישָׁא קָא נְטִירַת לָךְ וּלְחִבְרָךְ, בְּאוֹמָאָה עֲלֵיכֶם לֹא תִתְעַכְּבוּן הָתָם לְנִחְתָא הַכָּא אֲתוֹן, וְהִכִּי אוֹמִינָא לְכָל אֵינּוֹן מְאִרִי מְתִיבְתָא עֲלֵאָה וְתַתָּאָה, דִּיהוֹן פְּלַהוֹן נְחִתִין עִמָּכוֹן, וְכֵן אֲנָא אוֹמִינָא לְאֵינּוֹן מִלְּאֲכִין וּחִיילִין קְדִישִׁין דִּי מִמֶּנּוּ לְנִטְרָא לְכוּ, וְלֹא לִיקָרָא דִּידִי עֲבִידְנָא וְלֹא לִיקָרָא דְּאָבָא וְאֲמָא, אֲלֹא לִיקָרָא דְּשְׁכִינְתָּא.

מִיד קָלָא אֲתַעֵר בַּעֲנֵפֵי אֲלִינִין דִּגְנִתָּא דַּעֲדוֹן, עֲלֵאִין נְחִתוֹ, (מִלְּאֲכִין) (ג"א תְּהֵאִין) אֲתַפְּנִשׁוּ לְנִחְתָּא, בְּאֲלִין מְאִרִי מְתִיבְתָּא עֲלֵאָה וְתַתָּאָה, דְּהָא רְשׁוּתָא אֲתִיָּהִיב לְכוּ מִלְּעִילָא, מִיד פְּלַהוּ אֲתַפְּשְׁטוּ מִדִּיקוּקְנִיָּהוֹן, וְאֲתַלְבְּשׁוּ בְּאִוִּירִין דְּהָאִי עֲלֵמָא דְּאִיהוּ פְּנוּי וְסִתִּירָה לְאֲתוֹן קְדִישִׁין.

אֲדַהְבִּי הָא אֵלֵיהֶם קָא אֶקְדִּים לְתַקְנָא לּוֹן מוֹתְבִיָּהוּ, פִּתַּח וְאָמַר רַבִּי רַבִּי בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, דְּפּוּמָא דִּילָךְ אִיהוּ מִמִּלָּל רַבְּרָבִן בְּאוֹרֵייתָא, מִנִּיָּה מְדַעְזָעִין עֲלֵאִין וְתַתָּאִין, וּפּוּמָא דִּילָךְ אֲתִמָּר בַּה (שְׁמוֹת יט יח) וְהִרְסִינִי עֲשֵׂן כָּלוּ וְכו', בִּגִּין דָּאֵת י' שְׁרִיָּא בְּמוֹחָא דִּילָךְ, ה' בְּלִבָּךְ דְּאִיָּהִי בִּינָה, וְכֵה לֵב מִבִּין, ו' בְּפּוּמָא דִּילָךְ, וּמִנִּיָּה וְכָל הָעָם רוֹאִים אֶת הַקּוֹלֶת (שֵׁם כ יח), דְּאִיהוּ בְּאֵינּוֹן הַכֵּלִים

דִּנְפָקִין מִפּוֹמָךְ, דַּעֲלִיָּהוּ אֲתִמָּר (תְּהִלִּים כט ז) קוֹל יְהוָה חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ.

תְּפִלָּה קִדְם לְמוֹד הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, אֲב הַרְחֵמִים וְהַסְּלִיחוֹת. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִדָּה וּבִהַשְׁתַּחֲוִיָּה, שֶׁקִּרְבָּתָנוּ לְתוֹרָתָךְ וְלַעֲבוּדָתָךְ עֲבוּדַת הַקְּדוֹשׁ, וְנִתַּת לָנוּ חֵלֶק בְּסוּדוֹת תּוֹרָתָךְ הַקְּדוּשָׁה. מַה אָנוּ, מַה חַיֵּינוּ, אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל כֵּזֶה. עַל כֵּן אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תְּחֻנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, שֶׁתִּמְחֹל, וְתִסְלַח, לְכָל חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ, וְאֵל יִהְיוּ עוֹנוֹתֵינוּ מִבְּדִילִים בִּינֵינוּ לְבִינֶיךָ. וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכַוֵּן לְבָבֵינוּ לִירְאָתָךְ וְאֶהְבְּתָךְ, וְתִקְשִׁיב אוֹזְנֶיךָ לְדַבְּרֵינוּ אֵלָּה, וְתַפְתַּח לְבָבֵינוּ הָעָרֵל בְּסוּדוֹת תּוֹרָתָךְ, וְיִהְיֶה לְמוֹדֵנוּ זֶה נֶחֱת רֹחַ לְפָנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ פָּרִיחַ נִיחוּחַ. וְתִאֲצִיל עֲלֵינוּ אוֹר מְקוֹר נְשָׁמָתָנוּ בְּכָל בְּחִינָתֵינוּ, וְשִׁיתְנוּצְצוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם גְּלִית דְּבָרֶיךָ אֵלָּה בַּעוֹלָם. וְזִכּוֹתָם, וְזִכּוֹת אֲבוֹתָם, וְזִכּוֹת תּוֹרָתָם, וְתִמְיִמוֹתָם, וְקִדְשָׁתָם, יַעֲמוּד לָנוּ לְבַל נִכָּשֵׁל בְּדָבָרִים אֲלוֹ. וּבְזִכּוֹתָם תִּאִיר עֵינֵינוּ בְּמַה שָּׁאֲנוּ לּוֹמְדִים. כַּמֵּאֲמָר נָעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל "גַּל עֵינֵי וְאִפְסִיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתָךְ". יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגוֹאֲלִי. כִּי יי יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּי דַעַת וְתְבוּנָה: (סְפָרָה מִהָאֲרִיז"ל)

תְּפִלָּה לְאַחַר קְרִיאַת הַזוֹהַר

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבֹתֵי שְׂיִתְקִים בְּנו עֵתָה מְקָרָא שְׁפָתוֹב "וְאֲשִׁים דְּבָרִי בְּפִיךָ וּבְצִל יָדֵי פְסִיתֶיךָ לְנִטְע שְׁמַיִם וְלִיסַד אָרֶץ", לְהַעֲלוֹת לְרוֹמָם וּלְתַקֵּן הַרִיסוֹת וְחֻרְבוֹת הַשְׁכִּינָה הַקְּדוּשָׁה לְקִשּׁוּט וּפּוּרְפִירָא עֲלֵאָה וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל מְכוּנֹו יֵשֵׁב לְהַחֲזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנֶיהָ וְקִים בְּנו מְהֵרָה מְקָרָא שְׁפָתוֹב "וְיִהְיֶה אוֹר הַלְבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה וְאוֹר הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבַעֲתִים כְּאוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים". וְזִכּוֹת הַרְשָׁב"י הַקְּדוֹשׁ וּבְנו רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתָם בֵּן עֲזַרְיָה, יַעֲמוּד לָנוּ לְתַקֵּן הָעוֹלָם מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא עַד סוּפּוּ כְּרָצוֹנוּ וְכְרָצוֹן יִרְאִיו. וּבְזִכּוֹת הַיּוֹתָנוּ עֲסוּקִים בְּחֲכָמָה הַזֹּאת, עַל יְדֵה תִתְקַרֵּב הַגְּאוּלָּה, וְיִשְׁוּעָתָה מְהֵרָה תִצְמִיחַ, לְעֵלּוּי שְׁכִינַת עוֹזָנוּ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ. וְיִקּוּיִם בְּנו מְקָרָא שְׁפָתוֹב "וְיִאֲמֹר אֱלֹקִים יְהִי אוֹר", וְיִאֲרַח עֲלֵינוּ אוֹר ה', בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד, אֲמֹן נִצַּח סֵלָה וְעַד.

(נִסַּח הַתְּפִלָּה מִתּוֹךְ לְשׁוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבִּי חַיִּים וִיטָאֵל זִיע"א)

ב עֲזָקָאן אֵינוֹן בִּקְנָה, דְּבִהוֹן סְלִיק ו', וְאֵינוֹן ו' דְּבִיָּין לְכִרְסִיָּא, ה' בִּלְבָא אֵיהִי הִב"ל ה' ל"ב, דְּוֹדָאֵי אֵיהִי ה' בִּלְבָא, ו' בְּקוֹל דְּנִפְיָא מְנִיָּה, וְהָאֵי אֵיהִי קוֹל דְּנִפְיָא מְהִבֵּל.

ג בְּתִין אֵית בִּלְבָא, חַד אִפִּיק הִבֵּל, וְחַד אִפִּיק הִבֵּל וְאֵינוֹן ה' עֲלָאָה ה' תַּתָּאָה, בְּתִי בְּתִי לָבָא, דָּאנוֹן לְכַבֵּל בֵּית ראשון וְשֵׁנִי, ו' קוֹל דְּנִפְיָא מִתְרוּיָּהוּ, י' דְּבוּר דְּשִׁרְיָא בְּפּוּמָא, וְעֲלִיָּה אֲתָמֵר (תהלים לג ו) בְּדָבָר יְהו"ה שְׁמִים נַעֲלוּ, וְאֵיהִי דְבוּר חַד דְּכִלְיָל עֲרֵאמִירָן, וְרָזָא דְמִלָּה אַחַת דְּבַר אֱלֹהִים שְׁתִּים זֶה שְׁמַעְתִּי (שם סב יב), לְאַחֲזָאָה בְּה' דַּעֲרֵר דְּבוּר בְּדְבוּר חַד אֲתָמֵרוֹ, שְׁתִּים זֶה אֵלִין אֲנָכִי וְלֹא יִהְיֶה לָךְ, וְאֵיהִי אַחַד חַד בִּינִיָּהוּ, וְדָא אֵיהִי דְאֲמֵרָן דְּבִתְרוּיָּהוּ (דף טו ע"א) תְּלִיין פְּקוּדִין דַּעֲרָה וְלֹא תַעֲרָה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִתְרוּיָּהוּ מְלִיל לְמִיָּהּ יִקְרָא לְאוּרִיָּתָא, דְּהָא אֵיהִי בְּדְבוּרָא חַד אֲמַר פְּלָא, וְלִמָּה אֲמַר שְׁתִּים זֶה שְׁמַעְתִּי, ז"ו אַחֲד, הוּא בְּחוּשְׁבֵּן, דְּתִירֵי תוֹרוֹת הוּא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חַד בִּינִיָּהוּ וְשְׁמִיָּה חַד, וּמִתְרִין דְּבוּרִין נֶפֶק קָלָא וְאַתְּפִלָּג לְשַׁבְעִין קָלִין, לְכַבֵּל שְׁבַעֲיָן אֲנָפִין, וְקָטֵל בְּהוֹן שְׁבַעֲיָן אוּמִין עַל דְּלֹא קִבִּילוּ אוּרִיָּתָא, וּבִתְרִין דְּבוּרִין קָטִיל לְתִרִין אוּמִין, דְּאֵינוֹן עֲרֵא וְשְׁמַעְאֵל דְּלֹא בָּעוּ לְקַבְּלָא אוּרִיָּתָא.

ד הָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חַד אֵיהִי, וְאֵיהִי לֹא הוּא מְמַלֵּל בְּאֵלִין קָלִין וְדְבוּרִין דְּאֲנָכִי, אֲלֵא לְאַחֲזָאָה דְשְׁמִיָּה וּקְרִיָּה הוּא בְּאוּרִיָּתָא, וּבִגִּין דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְלִיל מִיָּנָה (נ"א יא) בְּגִין דִּיתַעֲזֵעוֹן כָּל אוּמִין דַּעֲלָמָא מְאֵלִין דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּה', וּבִגִּין דָּא אֲמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַשָּׁה (שמות ג טו) זֶה מִי לַעֲלֵם וְזֶה

טַבְּעוֹת הֵן בִּקְנָה, שְׁבִיָּה עוֹלָה ו', וְהֵן ו' דְּרָגוֹת לְפָסָא, ה' בִּלְבָּא הִיא הִב"ל, ה' ל"ב, שְׁוֹדָאֵי ה' הִיא בִּלְבָּא, ו' בְּקוֹל שְׁוִיצָא מִמֶּנּוּ, וְהוּא קוֹל שְׁוִיצָא מְהִבֵּל.

ה בְּתִים יֵשׁ בִּלְבָּא, אַחַד מוֹצִיא הִבֵּל, וְאַחַד מוֹצִיא הִבֵּל, וְהֵם ה' עֲלִינוּנָה וְה' תַּחְתּוֹנָה, בְּשִׁנֵּי בְּתִי הִלֵּב, שְׁהֵם כְּנָגֵד בֵּית ראשון וְשֵׁנִי, ו' קוֹל שְׁוִיצָא מִשְׁנִיָּהֶם, י' הַדְּבוּר שְׁשׁוּרָה בִּפְהָ, וְעֲלִיו נֶאֱמַר בְּדָבָר יְהו"ה שְׁמִים נַעֲשׂוּ, וְהוּא דְבוּר אַחַד שְׁכּוּל עֶשֶׂר אֲמִירוֹת, וְסוּד הַדְּבָר אַחַת דְּבַר אֱלֹהִים שְׁתִּים זֶה שְׁמַעְתִּי, לְהִרְאוֹת בְּה' עֲשֵׁשֶׁרֶת הַדְּבָרוֹת נֶאֱמָרוּ בְּדְבוּר אַחַד, שְׁתִּים זֶה, אֵלֹא אֲנָכִי וְלֹא יִהְיֶה לָךְ, וְהוּא אַחַד אַחַד בִּינִיָּהֶם, וְהוּא שְׁאֲמֵרָנוּ שְׁבַעֲנִיָּהֶם תְּלוּיֹת מְצוּת עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁנִּיָּה דְבוּר לַתַּת כְּבוֹד לַתּוֹרָה, שְׁהִי הוּא בְּדְבוּר אַחַד אֲמַר הִכֵּל, וְלִמָּה אֲמַר שְׁתִּים זֶה שְׁמַעְתִּי ז"ו אַחֲד בְּחֻשְׁבּוֹן, שְׁשֵׁנִי תוֹרוֹת הִי, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אַחַד בִּינִיָּהֶם וְשְׁמוֹ אַחַד, וּמִשְׁנֵי דְבוּרִים יֵצֵא הַקּוֹל וְנִחַלֵּק לְשַׁבְעִים קוֹלוֹת, כְּנָגֵד שְׁבַעֲסִים פָּנִים, וְהֵרָג בָּהֶם שְׁבַעֲסִים אֲמוֹת עַל שֶׁלֹּא קִבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה, וּבְשִׁנֵּי דְבוּרִים הֵרָג שְׁתֵּי אֲמוֹת, שְׁהֵן עֲשׂוּ וְשְׁמַעְאֵל, שֶׁלֹּא רָצוּ לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה.

ו הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא אַחַד, וְהוּא לֹא הִיָּה מְדַבֵּר בְּאֵלֹו הַקּוֹלוֹת וְהַדְּבוּרִים שֶׁל אֲנָכִי, אֲלֵא לְהִרְאוֹת שְׁשֵׁמוֹ וּכְבוֹדוֹ הִיָּה בְּתוֹרָה, וּמִשּׁוֹם זֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא דְבַר מְנַהֵג (ע"ה), כְּדִי שִׁיְדַעְעוּ כָּל אֲמוֹת הָעוֹלָם מְאוּתָם שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בְּה', וּמִשּׁוֹם זֶה אֲמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַשָּׁה

זְכָרִי לְדוֹר דוֹר, שְׁמִי עִם י"ה שְׁס"ה פְּקוּדִין דְּלֹא תַעֲרָה, זְכָרִי עִם ו"ה רַמ"ח פְּקוּדִין דַּעֲרָה, לְאַחֲזָאָה דְאוּרִיָּתָא בְּשִׁמָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַבְּרִיאַת, וְעַל שְׁמִיָּה אֲתַקְרִיאַת, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיהו מג ז) כָּל הַנִּקְרָא בְּשִׁמִּי וְכו', וְכֵּה שְׁרִיָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמִיָּנָה מְלִיל בְּסִינִי.

א אוּרִיָּתָא עֲלָאָה דְלֹא אֲתַקְרִי בְּה' בְּרִיָּאָה אֲלֵא אֲצִילוֹתָא דִּילִיָּה, וְהִיא וְהוּא כָּלָא חַד, וְכָל בַּר נִשׁ דְּאַשְׁתַּדֵּל בְּאוּרִיָּתָא שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תַמָּן, כָּל שְׁפָן וְכָל שְׁפָן בְּבוֹצִינָא קְדִישָׁא, וּבוֹצִינָא קְדִישָׁא וְדָא פִימָךְ אֵיהִי סִינִי, שְׁבַע הִבְלִים דְּנִפְקִין מִפּוּמָךְ שְׁכִינְתָּא שְׁרִיא עֲלִיָּהוּ, דְאֵיהִי בַת שְׁבַע, דְּאֵינוֹן שְׁבַע שְׁמֵהֶן דְשִׁמָּא מְפָרֵשׁ, דְאֵיהִי שְׁמָא דְאַרְבַּעֲיָן וְתֵרִין אֲתוּוֹן.

ב סְלִיק קוֹל דְאֵיהִי עֲמוּדָא דְאַמְצִיעִיתָא, וְאַסְתַּלֵּק לְשַׁבְעִין קָלִין, דְאֵיהִי וְדָאִי בִּיה סְלִקָא לְשַׁבַּע, דְאֵיהִי ה' עֲלָאָה, אוּרִיא דְכִיא, אוּרִיא דָאֵל וְרָאֵל דְאֵיהִי מַחֲכִים, מִסְטָרָא דְחֻכְמָה דְאֵיהִי י', וְכֵּה סְלִיק ו' לַעֲרֵר ו' זְמִינִין, וְכֵּה הִיָּיִן אֵינוֹן ה' הִבֵּל מְלָגָאוּ ה' הִבֵּל מְלָבָר, וְתִרְוִיָּהוּ אֵינוֹן בִּלְבָא וּבְפּוּמָא, אֵינוֹן עֲרֵר דְּבוּרִין דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְהוֹן אֵינוֹן לָבָא וּפּוּמָא שְׁוִין, וּמָאן דְאַתַּעֲסַק בְּאוּרִיָּתָא כְּדִין צְרִיךְ דִּיהָא פּוּמָא וְלָבָא שְׁוִין, וְלֹא לְמַנָּא אוּקְמוּהוּ מְאִירִי מִתְנִיתִין, כָּל מִי שְׁאִין תּוֹכוֹ כְּבוֹרֵי אֵל יִפְנֵס לְבֵית הַמְּדֻרָשׁ.

ג הִיָּיִן וְדָאִי אֵינוֹן תֵּרִין דְבוּרִין, דְאַתְמָר בְּהוֹן (תהלים סב יב) שְׁתִּים זֶה שְׁמַעְתִּי, ו' קָלָא דְנִפְיָא מְנִיָּהוּ, וְעֲלִיָּה אֲתָמֵר (דברים ד יב) קוֹל דְּבָרִים אֲתָם שְׁמַעִים, וְהָאֵי קוֹל נִפְיָא מִתְרִין דְבוּרִין דְאֵיהִי ה"ה, דְכִלְיָל עֲרֵר דְבוּרִין, ה"ה, שְׁכּוּלִים עֲשָׂרָה דְבוּרוֹת, ה'

זֶה שְׁמִי לַעֲלֵם זֶה זְכָרִי לְדוֹר דוֹר. שְׁמִי עִם י"ת שְׁס"ה מְצוּת שֶׁל לֹא תַעֲשֶׂה, זְכָרִי עִם ו"ח רַמ"ח מְצוּת עֲשֵׂה, לְהִרְאוֹת שְׁהַתּוֹרָה נִבְרָאָה בְּשֵׁם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְעַל שְׁמוֹ נִקְרָאָת. זֶהוּ שְׁכָתוֹב כָּל הַנִּקְרָא בְּשִׁמִּי וְכו', וְכֵּה שׁוּרָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמִמֶּנָּה דְבוּר בְּסִינִי.

ד תּוֹרָה עֲלִינוּנָה שְׁלֹא נִקְרָאָת בְּה' בְּרִיָּאָה אֲלֵא הָאֲצִילוֹת שְׁלֹו, וְהִיא וְהוּא הִבֵּל אַחַד, וְכָל אָדָם שְׁמַשְׁתַּדֵּל בְּתוֹרָה, שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֵׁם, כָּל שְׁפָן וְכָל שְׁפָן בְּמִנְיָה הַקְדוּשָׁה, וְהַמְנוּרָה הַקְדוּשָׁה וְדָא פִיךְ הוּא סִינִי, שְׁכַעַת הַהִבְלִים שְׁוִיצָאִים מִפִּיךְ, הַשְׁכִּינָה שׁוּרָה עֲלֵיהֶם, שְׁהִיא בַת שְׁבַע, שְׁהֵם שְׁבַעֲהָ שְׁמוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ, שְׁהוּא הַשֵּׁם שֶׁל אַרְבַּעֲסִים וּשְׁתִּים אוֹתִיּוֹת.

ה עוֹלָה קוֹל שְׁהוּא הַעֲמוּד הָאֲמַצְעִי, וּמִתַּעֲלָה לְשַׁבְעִים קוֹלוֹת, שְׁהִיא וְדָאִי עוֹלָה בּוֹ לְשַׁבַּע, שְׁהִיא ה' הַעֲלִינוּנָה, אוּרִי וְכו', אוּרִי שֶׁל אֵל יִשְׂרָאֵל שְׁהוּא מַחֲכִים, לֵד שֶׁל הַחֻכְמָה שְׁהִיא י', וְכֵּה עוֹלָה ו' לַעֲשׂוֹר ו' פְּעֻמִּים, וְכֵּה הִיָּיִן הֵם, ה' הִבֵּל מִפְּנִיָּם, ה' הִבֵּל מִבְּחִיָּה, וְשְׁנִיָּהֶם הֵם בִּלְבָב וּבִפְהָ, הֵם עֲשֵׁרֶת הַדְּבָרוֹת שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵּהם הִלֵּב וְהִפָּה שְׁוִים, וּמִי שְׁמַתַּעֲסַק בְּתוֹרָה, אִזּוּ צְרִיךְ שִׁיְהִיָּה הִפָּה וְהִלֵּב שְׁוִים, וְלֹא לְחַנֵּם פְּרֻשׁוֹהוּ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, כָּל מִי שְׁאִין תּוֹכוֹ כְּבוֹרֵי אֵל יִפְנֵס לְבֵית הַמְּדֻרָשׁ.

ו הִיָּיִן וְדָאִי הֵם שְׁנֵי דְבוּרִים, שְׁנֶאֱמַר בָּהֶם שְׁתִּים זֶה שְׁמַעְתִּי, ו' הַקּוֹל שְׁוִיצָא מִמָּה, וְעֲלִיו נֶאֱמַר קוֹל דְּבָרִים אֲתָם שְׁמַעִים, וְהַקּוֹל הָזֶה יוֹצֵא מִשְׁנֵי דְבוּרִים שְׁהוּא ה"ה, שְׁכּוּלִים עֲשָׂרָה דְבוּרוֹת, ה'

בַּיּוֹם דָּכַד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בַּעַד לְמַלְלָא
בְּמֵלָאכְיָא נַחַת שְׁמִיָּה עֲלֵייהוּ, פְּגוּנָא
דָּא יְהוּ"ה, י' בַּחֲזִיהַ חֲדָא דְּאִיהִי אֲרִי"ה, וּבִיהַ
אֲתָמֵר (עמוס ג ח) אֲרִיָּה שְׂאֵג מִי לֹא יִירָא, וּבָאֵן
אֲתֵר י' בְּרִישָׁא ה' עַל־דְּפּוֹי ו' בְּפּוֹמִיָּה ה'
בְּזַנְבִּיהַ, וּבְגִינָה אֲתָמֵר חוֹי זַנְבַּ לְאֲרִיּוֹת (ד טו טז
ע"ס) וְכו', וְדָא הוּא וּפְנֵי אֲרִיָּה אֵל הַיְמִין
לְאַרְפַּעְתָּם (יחזקאל א י'), וּלְכַתֵּר הוּא נַחֲתִית בַּחֲזִיהַ
דְּשְׁמָה שׁוּר, פְּגוּנָא דָּא הוּא"י, ה' בְּרִישִׁיָּה
ו' בְּפּוֹמִי ה' בְּגַדְפּוֹי י' בְּזַנְבִּיהַ, וְדָא אִיהוּ

יִיזְקֵנוּ דְּסַפִּירָז וְכָל שְׁמָהז

דְּלֶהוֹן בָּהּ אֵינוֹן מְצוּיִירִים, וּבָהּ אֵינוֹן לִיפִין נִשְׁמָתִין וּמִלֶּאכֶין וְחִיוּוֹן קְדִישִׁין, וּבָהּ לִיפִין מַה דְּאֶתְמַר בְּהוֹן (יחזקאל א י) וּדְמוּת פְּנִיָּהּ פְּנִי אָדָם וכו'.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, סָבָא סָבָא, וְהָא שְׂכִינְתָּא אִיהִי יְחִידָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אִיף לִיפִין בָּהּ דִּיוֹקְנִין דְּלִתְתָּא דְלֹאוּ אֵינוֹן מְצִיאֹתָהּ, אָמַר לִיה רַבִּי, לְמִלְכָּא דְאִיהוּ יְתִיב בְּהִיכְלִיָּה, וְכַמָּה בְּנֵי נִשָּׂא עָאֲלִין לְמַחְזִיָּה, מְנַהוֹן מְסַתְפְּלִין בְּלִבּוּשׁוֹ, וּמְנַהוֹן בְּגוּפּוֹ, וּמְנַהוֹן מְסַתְפְּלִין בְּעוֹבְדוֹ, וּבּוֹדָאֵי בְּעוֹבְדוֹ אֲשֶׁתְּמוּדַע מֵאִי נִיהוּ מְלָכָא, דְּלִבּוּשִׁין אִיהוּ מִשְׁתַּנִּי בְּהוֹן לְכַמָּה שְׁנוּיִין, וּלְבּוּשִׁין דְּאִיהוּ לְבוּשׁ בְּצַפְרָא לֹא לְבִישׁ בְּרַמְשָׁא, וּלְבּוּשִׁין דְּלְבִישׁ יוֹמָא חֲדָא לֹא לְבִישׁ יוֹמָא תְּנִינָא, וְהַכִּי בְּכָל יוֹמָא וִירְחָא וְשַׁתָּא וְשַׁבְתָּא וַיִּמֵּן טְבִין אֲשֶׁתַּנִּי בְּלִבּוּשִׁין.

א דַּא שְׂכִינְתָּא פְּמָה לְבוּשִׁין אִית לָהּ, דְּמְנַהוֹן בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּרִסְיִין (ג"א כח א) וּמִלֶּאכֶין וְחִיוּוֹן רַפִּים, וְשִׁמְיָא וְאַרְעָא, וְכָל מַה דְּבָרָא בְּהוֹן, וְכָל בְּרִיין דְּבָרָא מֵאֲלִין לְבוּשִׁין דִּילָּהּ, רְשִׁים לוֹן פְּלָהוּ וּגְלָל לוֹן בְּלִבּוּשָׁהּ, בְּגִין לְאַסְתְּפֵלָא מִינָּה בְּכָל בְּרִיין לְרַחֲמָא עֲלֵיהּ, וְרָזָא דְמִלָּה וִרְאִיתִיהּ לְזַכּוֹר בְּרִית עוֹלָם (בראשית ט טז), וִרְאִיתִיהּ בְּאֲלִין לְבוּשִׁין דְּאֵינוֹן נְהִירִין בְּכָל (לויין) זְמַנִּין דְּנִרְאֵל נְהִירִין לוֹן בְּעוֹבְדִין טְבִין, וּבְגִינִיָּהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רַחֲמִים עֲלֵיהּ.

אִי עֲבָדִין עוֹבְדִין בִּישִׁין, אִיהִי אֲתִלְבָּשֶׁת לְבוּשִׁין אַחֲרִינִין אוֹכְמִין, דְּבְּהוֹן רְשִׁימִין כָּל אֵינוֹן מֵאִירִי דְּדִינִין דְּאֶתְקִרְיָאוּ לִילּוּת, לְמִידָן בְּהוּ לְעֵלְמָא, וּבְהִהוּא זְמַנָּא אִיהִי אֲמַרַת (שיר א ו) אֵל תִּרְאוּנִי שְׂאֲנִי שְׁחִרְחִירַת, וּבְגִין דַּא אֲלִין מְסַטְרָא דְלִבּוּשִׁין

וּבָהּ חֲקוּקוֹת נְשָׁמוֹת וּמִלֶּאכֶים וְחִיוּת קְדוּשׁוֹת, וּבָהּ חֲקוּקִים מַה שְׁנַאֲמַר בְּהֵם וּדְמוּת פְּנִיָּהּ פְּנִי אָדָם וכו'.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: זָקֵן זָקֵן, וְהָרִי הַשְּׂכִינָה הִיא הַיְּחִיד שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִיף חֲקוּקִים בָּהּ דְּמִיּוֹת שְׁלֵמָה שְׂאִינִם מְצִיאֹתָם. אָמַר לוֹ: רַבִּי, לְמִלָּךְ שׁוֹשֵׁב בְּהִיכְלוֹ, וְכַמָּה אֲנָשִׁים נִכְנָסִים לְרֹאשׁוֹ, מֵהֶם מְסַתְפְּלִים בְּלִבּוּשׁוֹ, וּמֵהֶם בְּגוּפּוֹ, וּמֵהֶם מְסַתְפְּלִים בְּמַעֲשָׂיו, וּבּוֹדָאֵי שְׂבִמְעָשִׂיו נוֹדַע מִי הוּא הַמֶּלֶךְ, שֶׁבְּלִבּוּשֵׁים הוּא מִשְׁתַּנֵּה בְּהֵם לְכַמָּה שְׁנוּיִים, וּבְלִבּוּשֵׁים שְׂהוּא לְבוּשׁ בְּפָקֵר לֹא לְבוּשׁ בְּעֶרֶב, וְהַלְבוּשִׁים שְׁלּוּבֶשׁ יוֹם אֶחָד לֹא לְבוּשׁ יוֹם שֵׁנִי, וְכָף בְּכָל יוֹם וְחֹדֶשׁ וְשָׁנָה וְשַׁבָּת וְיָמִים טוֹבִים מִשְׁתַּנֵּה בְּלִבּוּשֵׁים.

ב כֵּן הַשְּׂכִינָה יֵשׁ לָהּ כַּמָּה לְבוּשִׁים, שֶׁמֶּהֶם בְּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּסֻאוֹת (אסא) וּמִלֶּאכֶים וְחִיוּת וְשִׁרְפִים, וְשִׁמִּים וְאֵל, וְכָל מַה שְּׂבָרָא בְּהֵם, וְכָל הַבְּרִיּוֹת שְׂבָרָא מִהַלְבוּשֵׁים הַלְלוּ שְׁלָהּ, רְשִׁם אֵת כָּלָם וְחִקְקִים בְּלִבּוּשִׁיהּ, כְּדִי לְהַסְתַּפֵּל מִמֶּנָּה בְּכָל הַבְּרִיּוֹת לְרַחֵם עֲלֵיהֶם, וְסוּד הַדְּבָר וִרְאִיתִיהּ לְזַכּוֹר בְּרִית עוֹלָם, וִרְאִיתִיהּ בְּלִבּוּשֵׁים הַלְלוּ שְׁהֶם מֵאִירִים בְּכָל (אסא), לְפַעֲמִים שִׁישְׂרָאֵל מֵאִירִים לָהֶם בְּמַעֲשֵׁים טוֹבִים, וּבְגִלְלֵם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרַחֵם עֲלֵיהֶם.

אם עוֹשִׂים מַעֲשִׂים רָעִים, הִיא מִתְלַבֶּשֶׁת לְבוּשִׁים אַחֲרִים שְׁחֹרִים, שֶׁבְּהֶם רְשׁוּמִים כָּל אוֹתָם בְּעֲלֵי הַדִּינִים שְׁנִקְרְאִים לִילּוּת, לְדוֹן בְּהֵם אֵת הָעוֹלָם, וּבְאֹתוֹ זְמַן הִיא אוֹמַרַת, אֵל

תִּרְאוּנִי שְׂאֲנִי שְׁחִרְחִירַת, וּמִשׁוּם זֶה, אֵלּוּ מִדְּהַלְבוּשִׁים הֶם חֲקוּקִים בָּהּ, הַעֲלִיּוֹנִים שְׁהֶם מְלָכִים וְשְׁלִיטִים עַל הַתַּחְתּוֹנִים, וְהַמְּלָאכִים (אסא) נִקְרְאוּ מִדְּהַלְבוּשִׁים, וְהַמְּלָכּוֹת, וּמִדְּהַלְבוּשִׁים נִקְרְאוּ חֲסֵד זָרוּעַ יִמִּין, גְּבוּרָה זָרוּעַ שְׂמָאל, הַגִּבּוֹר הַעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, נִצַּח וְהוֹד שְׁתֵּי שׁוֹקִים, וְדִיק אוֹת בְּרִית, וְהָרִי פְּרִשׁוּהּ.

הוּא הַיְּיָד שֶׁל כָּלָם, וּלְפָנִים מְנַה, שְׂהוּא תִקּוֹן הַגִּבּוֹר מֵאִיר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂהוּא יְהו"ה, כְּמוֹ נִשְׁמָה בְּגַב, לְפָנִים מִהַכֵּל, אוֹתוֹ שְׂאוּחֻז הַכֵּל וְקוּשֵׁר הַכֵּל, שְׂלֹא נִרְמָז בְּשׁוּם רִמְזוֹ, וְהַכֵּל נִרְמָז בְּשְׂכִינָהּ, שְׂמִתְלַבֶּשֶׁת בְּלִבּוּשִׁים שְׂבָהֶם מְצִירִים כָּל הַבְּרִיּוֹת, הִיא נִקְרְאָת בְּכָל הַשְּׁמוֹת, וְהִיא דְמוּת אֲרַבַּע הַחִיּוֹת בְּלִבּוּשִׁיהּ, שְׂבָכָל אֶחָד וְאֶחָד רְשׁוּם אֲרַבַּע אוֹתִיּוֹת, עֶשֶׂר אוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, שְׂעוּלָה לְחֻשְׁבוֹן אָדָם, דְּמוּת אָדָם וְדֹאֵי זוֹ שְׂכִינָהּ, שְׂהִיא דְמוּתוֹ (מסכת סוטה אסא), וְעֲלִיָּה נִאֲמַר וְתַמּוּנַת יְהו"ה יְבִיט, וְזֶה מִדְּהַלְבוּשׁ, אָכֵל מִדְּהַלְבוּשׁ הִיחִיד שֶׁל הַעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, הוּא (אסא) חוֹתֵם מִדְּהַלְבוּשׁ, וּמִשׁוּם שְׂהוּא חוֹתֵם, אוֹמַרַת הַשְּׂכִינָה לְיְהו"ה, שְׂהוּא מִבְּפָנִים, שִׁימְנו כְּחוֹתֵם עַל לִבֶּךָ, שְׂאֵל עַל גִּב שְׂאֵתָה תִסְתַּקֵּל מִמֶּנִּי בְּגִלוּת, חוֹתְמָךְ נִשְׂאָר עֲמִי וְלֹא יִסּוֹר מִמֶּנִּי לְעוֹלָם.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: זָקֵן זָקֵן, אִמַּר לָךְ פְּסִיק שְׁלִמְדִּיתִי כְּמוֹ זֶה, שִׁימְנִי כְּחוֹתֵם עַל לִבֶּךָ. שִׁימְנִי חוֹתֵם לֹא כְּתוֹב, אֲלֵא כְּחוֹתֵם. אָמַרְהָ הַשְּׂכִינָה, רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, שִׁימְנִי כְּחוֹתֵם, כְּאוֹתוֹ רְשִׁם שֶׁל חוֹתְמָךְ, שְׂאֵל עַל גִּב שְׂהַחֲתוּם נִשְׂאָר בִּידֶךָ, הָרְשִׁם שְׁלוֹ הוּא

אֵינוֹן לִיפִין בָּהּ, עֲלֵאִין דְּאֵינוֹן מְלָכִין וְשְׁלִטִין עַל תַּתְּאִין, וּמִלֶּאכֶין (ג"א מלכין) אֶתְקִרְיָאוּ מְסַטְרָא דְּמְלָכוֹת, וּמְסַטְרָא דְּגּוּפָא אֶתְקִרְיָ חֲסֵד דְּרוּעָא יְמִינָא, בּוֹרָה דְּרוּעָא מֵאֲלָא, וּפָא עֲמוּדָא דְּאֲמָצְעִיתָא, נִצַּח וְהוֹד תְּרִין שׁוֹקִין, צְדִיק אוֹת בְּרִית, וְהָא אוֹקְמוּהּ.

אִיהִי צִיּוּרָא דְּכִלְהוּ, וּמִלְגָּאוּ מִינָּה דְאִיהוּ תִקּוּנָא דְּגּוּפָא נְהִיר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהוּ יְהו"ה, פְּנִשְׁמָתָא בְּגוּפָא, לְגוֹ מְכַלָּא הֵהוּא דְאֶחָד כְּלָא וְקִשְׁרִי כְּלָא, דְּלֹא אֲתִרְמִיז בְּשׁוּם רְמִיזוֹ, וְכִלָּא אֲתִרְמִיז בְּשְׂכִינְתָּא, דְּאֲתִלְבִּישֶׁת בְּלִבּוּשִׁין דְּבְּהוֹן מְצוּיִירִין כָּל בְּרִיין, אִיהִי אֶתְקִרְיָאֵת בְּכָל שְׂמָהָן, וְאִיהִי דְמוּת אֲרַבַּע חִיוּוֹן בְּלִבּוּשָׁהּ, דְּבְּכָל חַד וְחַד רְשִׁים אֲרַבַּע אֲתוּוֹן, וּדְמוּת אָדָם לְהִנָּה, דַּא רְשִׁימוֹ (דף טו ע"ב) דַּעֲרֵר אֲתוּוֹן, דְּאֵינוֹן יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, דְּסִלִּיק לְחוּשְׁפָן אָדָם, דְּמוּת אָדָם וְדֹאֵי דַּא שְׂכִינְתָּא דְאִיהִי דִּיוֹקְנָהּ (ג"א אסא) וְעֲלָה אֲתִמַּר (במדבר יב ח) וְתַמּוּנַת יְהו"ה יְבִיט, וְהִיא מְסַטְרָא דְּלִבּוּשָׁא, אָכֵל מְסַטְרָא דְּגּוּפָא אִיהִי יְחִידָא דְּעֲמוּדָא דְּאֲמָצְעִיתָא, אִיהוּ (ג"א אסא) חוֹתְמָא מְסַטְרָא דְּגּוּפָא, וּבְגִין דְּאִיהוּ חוֹתְמָא, אֲמַרַת שְׂכִינְתָּא לְגַבִּי יְהו"ה דְּאִיהוּ מְלָגָאוּ, (שיר ח ו) יְמִנִי כְּחוֹתֵם עַל לִבֶּךָ, דַּעֲרֵר עַל־ב דְּאֵנֶת תִּסְתַּקֵּל מִנִּי בְּגִלוּתָא, חוֹתְמָא דִּילָךְ אֲשֶׁתָּאֵר עֲמִי, וְלֹא אֲתַעֲדִי מִנִּי לְעוֹלָם.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, סָבָא סָבָא, אִימָא לָךְ קִרָּא דְּאוּלִּיפְנָא פְּגוּוּנָא דַּא יְמִנִי כְּחוֹתֵם עַל לִבֶּךָ, יְמִנִי חוֹתֵם לֹא כְּתוֹב אֲלֵא כְּחוֹתֵם, אֲמַרַת שְׂכִינְתָּא רַבּוֹן עֲלַמִּין, יְמִנִי כְּחוֹתֵם, כְּהִיָּא רְשִׁימוֹ דְּחוֹתְמָא דִּילָךְ, דַּעֲרֵר עַל־ב דְּחוֹתְמָא אֲשֶׁתָּאֵר בִּידֶךָ, רְשִׁימוֹ דִּילִיָּה בְּפִתְקָא

איהו, ומההוא רשימו מזדעזעין עלאין ותתאין, בגוונא דמלפא דאיהו ב. רא ודמא, מאי דרשים בפתקא, רשימו דיליה דחותמא בידיה הוא, וא. על ב. דחותמא בידיה אשתאר, הכי דחילין מרשימו דחותמא, פאלו הוה מלפא, על אחת כמה וכמה אי הוה חותמא.

ימי כחותם על לפך, וכי מאן חמא (נ"א) חותמא על לבא, אלא אלין תפלין, דאינון רצועין דלהון תליין על לבא, ואלין תפלין דרישא, ותפלה דיד דאיהו ב. מאלא זבל לבא, ודא איהו כחותם על לפך, ופחותם על זרועך, תפלה דיד, דאינון רשימו דשמא קדישא, דאיהו י' קדש לי כל בכור, ה' והיה פי יביאך, ו' שמע ב. ראל, ה' והיה אם שמוע, ומההוא רשימו מזדעזעין אומין דעלמא, הדא הוא דכתיב (דברים כח י) וראו כל עמי הא. פי שם יהו"ה נקרא עליך ויראו ממך, והכי אוקמוהו שם יהו"ה אלין תפלין דרישא.

ימי כחותם דא אות ברית מילה, ואות דימין טבין, דאיהו רשימו דשמא קדישא, בגוונא דא (שם ל יב), מי יעלה לינו ה. מימה, רישי אתון (נ"א ח. י) מילה, וסופי אתון יהו"ה, מאן דנטיר האי רשימו, פאלו נטיר שמא קדישא, ומאן דמשקר בהאי רשימו, פאלו משקר בשמא קדישא, דהאי אתקרי חותמא דגושפנקא דמלפא.

ב. בר נש דנטיר האי רשימו לתתא, דאיהו אות ברית, אות שבת, אות תפלין, אות דימין טבין, איהו רשים וחקיק ליעילא, ונהיר ליעילא, ומניה מזדעזעין עלאין ותתאין, כמה דאת אמר (שם כח י) וראו כל עמי הא. פי שם

בפתקה, ומאותו הרשם מזדעזעים עליונים ותחתונים כמו שפלה שהוא בשך דרם, מה שרשם בפתק, הרשם שלו של החותם בידו הוא, וא. על גב שהחותם נשאר בידו, כך פוחדים מרשם החותם פאלו היה מלך, על אחת כמה וכמה אם היה חותם.

ימי כחותם על לפך, וכי מי ראה (ספ.) חותם על הלב. אלא אלו תפלין, שאותם רצועות שלהן תלויות על הלב, ואלו תפלין של ראש, ותפלה של יד שהיא בשמאל, כנגד הלב, והוה כחותם על לפך, וכחותם על זרועך. תפלה של יד, שהם הרשם של השם הקדוש, שהוא י' קדש לי כל בכור, ה' והיה פי יביאך, ו' שמע ישראל, ה' והיה אם שמוע, ומאותו הרשם מזדעזעים אמות העולם. זהו שכתוב וראו כל עמי הא. פי שם יהו"ה נקרא עליך ויראו ממך, וכן פרישוהו, שם יהו"ה אלו תפלין של ראש.

ימי כחותם, זו אות ברית מילה, ואות של ימים טובים, שהוא הרשם של השם הקדוש כמו זה, מי יעלה לינו השמימה, ראשי האותיות (ספ.) מילה, וסופי האותיות יהו"ה. מי ששומר את הרשם הזה פאלו שמר את השם הקדוש, ומי שמשקר ברשם הזה פאלו משקר בשם הקדוש, שה נקרא חותם של הגושפנקא של המלך.

אדם ששומר את הרשם הזה ל. שהוא אות הברית, אות שבת, אות תפלין, אות של ימים טובים, הוא רשום וחקיק למעלה, ומאיר למעלה, וממנו מזדעזעים עליונים ותחתונים כמו שנאמר וראו כל עמי הא.

יהו"ה נקרא עליך שם יהו"ה ודאי, דא ההוא רשימו דאות ברית מילה, ואות תפלין, ואות דשבת וימין טבין, ומאן דמשקר לתתא ביה, אתעבה. ליפו דיליה מלעילא, בההוא זמנא שלטין עליה כל מקטרגין עלאין ותתאין.

ימי כחותם דא נשמתא, דאיהו רשימו דילת. ליפא לעילא, כמה דאוקמוהו בייעקב, דיוקנו של יעקב חקוקה בכסא הכבוד, דכל נשמתי דאינון. זירין מתמן. ליפו דלהון איהו חקוק לעילא, ורשימו דלהון לתתא, וההוא גליפו דלעילא איהו חותם, ורשימו דלתתא רשימו דחותם, ומיד דרשימו דגליפו דנשמתא איהו לעילא, ורשימו דילה לתתא, אתמר בה (בראשית כח יב) והנה מלאכי אלהי"ם עולים וירדים בו, סלקין לעילא ומסתפלין בדיוקנא דנשמתא דנהרא בההוא גליפו ומזדעזעין מניה, נחתין לתתא ומסתפלין ברשימו דההוא דיוקנא דלתתא, וחזאן דלא אשתני מדיוקנא דלעילא ודחלין מניה.

ימי כחותם דא צלותא, דבה איהו חקיק ורשים ח"י עלמין, בתמני סרי ברכאן דצלותא, ודא איהו רשימו דחותמא בפתקא, דאיהי אורייתא, גליפו דאתון דחותמא דא צדיק ח"י עלמין, חותמא דא עמודא דאמצעייתא, דאיהי קריאת שמע, והנה מלאכי אלהי"ם עולים, בזמנא דאיהו זוק. בשם סלקין עמיה. (דף ע"א) בזמנא דאיהו מאיך וכורע בברוך נחתין עמיה, ודאי איהו והנה מלאכי אלהי"ם עולים וירדים בו, מלאכי אלהי"ם עולים, בזמנא דאיהו קאים בדינא קיימין פלהו ומוליפין עליה זכות, וירדים בזמנא דנצחין ליה בדינא ונחית לתתא, פלהו

פי שם יהו"ה נקרא עליך, שם יהו"ה ודאי, זהו אותו הרשם של ברית מילה, ואות התפלין, ואות של שבת וימים טובים, ומי שמשקר בו ל. ה, נעכרת חקיקתו מלמעלה, ובאותו זמן שולטים עליו כל המקטרגים העליונים והתחתונים.

ימי כחותם, זו הנשמה, שהרשם שלה חקוק למעלה, כמו שבארוהו בייעקב, דיוקנו של יעקב חקוקה בכסא הכבוד, שכל הנשמות שגזורות משם, חקיקתם חקוקה למעלה, והרשם שלהם ל. ה, ואותה חקיקה שלמעלה היא החותם, והרשם של. ה הוא הרשם של החותם, ומיד שהרשם של החקיקה של הנשמה היא למעלה, והרשם שלה ל. ה, נאמר בה והנה מלאכי אלהי"ם עולים וירדים בו, עולים למעלה ומסתכלים ברשם של הנשמה שמאירה באותה החקיקה ומזדעזעים ממנה, וירדים ל. ה ומסתכלים ברשם של אותו דמות של. ה, ורואים שלא השתנה מהדיוקן של למעלה ופוחדים ממנו.

ימי כחותם, זו התפלה, שבה חקיק ורשים ח"י העולמים בשמונה עשרה הברכות של התפלה, והוה הרשם של החותם בפתקה, שהיא התורה, חקיקת האותיות של החותם, זהו צדיק ח"י העולמים. חותם זה העמוד האמצעי, שהיא קריאת שמע. והנה מלאכי אלהי"ם עולים, בזמן שהוא זוק. בשם, עולים עמו, בזמן שהוא מנמיך וכורע בברוך, וירדים עמו, ודאי הוא והנה מלאכי אלהי"ם עולים וירדים בו. מלאכי אלהי"ם עולים, בזמן שהוא עומד בדין, כלם עומדים ומלמדים עליו זכות. וירדים,

נַחֲתִין עֲמִיָּה, כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ בַּעֲקֵב (בראשית כו ד) אֲנֹכִי אֶרֶד עִמָּךְ מִצְרִימָה וְאֲנֹכִי אֶעֱלֶךְ גַּם עֲלֶיהָ.

יִמְיָ כַּחוֹתָם דָּא נִשְׁמַתָּא דְּאִיהִי חֲקוּקָה בְּכוֹרְסִיָּא, בְּזִמְנָא דְּאִיהִי אֲתַעְרָא לְתַתָּא בְּצִלוֹתָא, פְּרִסִּיָּא אֲתַעְרָא לְעִילָא, כַּחוֹתָם דָּא רוּחַ, דְּאִיהוּ צִיּוּרָא (נ"א) חֲקִיקָא בְּמִלָּאכְיָא, בְּזִמְנָא דְּאִיהִי אֲתַעְרָא לְתַתָּא בְּצִלוֹתָא, מִלָּאכְיָא אֲתַעְרוּן עֲמִיָּה לְעִילָא, עַל זְרוּעָךְ דָּא נִפְשָׁא, דְּאִיהִי חֲקִיקָא בְּאַרְבַּע סְטִרִין דְּעִלְמָא, בְּזִמְנָא דְּאֲתַעְרָא אִיהִי בְּצִלוֹתָא לְתַתָּא, אַרְבַּע סְטִרִין דְּעִלְמָא מִתַּעְרִין עִמָּה.

מָה אִיהִי חוֹתְמָא, רוּחָא צִיּוּרָא דְּאֲתוּן דְּאֲנוּן חֲקוּקִין בְּחוֹתְמָא, נִפְשָׁא רְשִׁימוּ דְּאֲתוּן בְּחוֹתְמָא, דְּאֲנוּן רְשִׁימִין בְּצִיּוּרִין דְּבַר נֶשׁ, פְּרִשְׁמוּ דְּחוֹתְמָא בְּפִתְקָא, וּבִהֲהוּא רְשומָא דְּנִפְשָׁא אֲשֶׁתְּמוּדַע פְּרִצוּפָא בְּגוּפָא דְּבַר נֶשׁ, מֵאֵן אֲתֵר אִיהוּ, וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהוּ, בְּהֵאִי חוֹתְמָא כְּמָה רְשִׁימִין אֵית בִּיה, אַרְבַּע, רְשִׁימוּ דְּאַרְיָה תַּמָּן, רְשִׁימוּ דְּשׁוּר תַּמָּן, רְשִׁימוּ דְּנֶשֶׁר תַּמָּן, רְשִׁימוּ דְּדַמּוּת אָדָם תַּמָּן, וּמֵאֵן אִיהוּ דְּרִשִׁים לֹון בְּחוֹתְמָא, יְהוּ"ה אֲמַת, דְּבִהֵא אַרְבַּע רְשִׁימִין אֲנוּן כָּל בְּרִין דְּעִלְמָא.

אֲנוּמִין דְּעִלְמָא דְּשִׁקְרוּ בִּיה, לֹאוּ אֲנוּן רְשִׁימִין בִּיה, אֲלֹא בְּחוֹתְמָא דְּשִׁקְרָא, וְאִיהוּ נֶחֱשׁ דְּמִלִּיל שְׁקָרָא עַל קוּדְשָׁא בְּרִין הוּא, וּבְגִינִיָּה אֲתַמַּר בְּאַרְח מִתְּלָא, שְׁקָרָא לִית לָהּ רִגְלִין, וְכַף חוּיָא לִית לִיה רִגְלִין, עַל חֲנֻף תַּלְף, וְעֵתִיד קוּדְשָׁא בְּרִין הוּא לְמַחָא שְׁקָרָא מַעֲלָמָא, כְּמָה דָּאֵת אֲמַר (ישעיה כה ח) וּמַחָה יְהוּ"ה אֱלֹהִי"ם דְּמַעָּה מַעַל כָּל פְּנִים וְכוּ', דוּדַאי הֵאִי חוּיָא אִיהוּ מִלְּאָךְ הַמּוֹת דְּקִטִּיל מִלְּאָךְ הַמּוֹת שְׁהוּרָג אֵת בְּנֵי הָאָדָם וְגוֹרֵם לְדַמְעָה, שְׁהוּא אֵל אַחֵר, וּכְמָה הוּרָג בְּסָם הַמּוֹת

בְּזִמְן שְׁמַן חִים אוֹתוֹ בְּדִין יוֹרְדִּי לְפָנֶיהָ, כָּלִם יוֹרְדִים עִמּוֹ, כְּמוֹ שְׂבָאָרוֹהוּ בַּעֲקֵב, אֲנֹכִי אֶרֶד עִמָּךְ מִצְרִימָה וְאֲנֹכִי אֶעֱלֶךְ גַּם עֲלֶיהָ. יִמְיָ כַּחוֹתָם, זוֹ הַנִּשְׁמָה, שְׁהִיא חֲקוּקָה בְּכַסָּא. בְּזִמְן שְׁהִיא מִתַּעְרֶרֶת לְפָנֶיהָ בְּפִתְקָה, הַכַּסָּא מִתַּעְרֶר לְמַעְלָה. כַּחוֹתָם, זוֹ רוּחַ, שְׁהִיא צִיּוּר (ס"ו) חֲקִיקָא בְּמִלָּאכִים. בְּזִמְן שְׁהִיא מִתַּעְרֶרֶת לְפָנֶיהָ בְּפִתְקָה, הַמִּלָּאכִים מִתַּעְרֶרִים עִמָּה לְמַעְלָה. עַל זְרוּעָךְ, זוֹ הַנֶּפֶשׁ, שְׁהִיא חֲקוּקָה בְּאַרְבַּעַת הַדָּדִים שֶׁל הָעוֹלָם, בְּזִמְן שְׁהִיא מִתַּעְרֶרֶת בְּפִתְקָה לְפָנֶיהָ, אַרְבַּעַת הַדָּדִים שֶׁל הָעוֹלָם מִתַּעְרֶרִים עִמָּה.

מָה הִיא חוֹתָם, רוּחַ צִיּוּר שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת שֶׁחֲקוּקוֹת בְּחוֹתָם, הַנֶּפֶשׁ הַרְשָׁם שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת בְּחוֹתָם, שְׁהֵם רְשומִים בַּיּוֹרִים שֶׁל בֶּן הָאָדָם כְּמוֹ רֶשֶׁם שֶׁל חוֹתָם בְּפִתְקוֹ, וּבִאֲוֹתוֹ רְשומִים שֶׁל הַנֶּפֶשׁ נוֹדַע הַפְּרִצָּה בְּגַל הָאָדָם מֵאִתּוֹ מְקוֹם הוּא, וּמִשּׁוּם זֶה פְּרִשְׁוֹהוּ שֶׁבְּחוֹתָם הָיָה כְּמָה רְשומִים יֵשׁ בָּן אַרְבַּעַת. רֶשֶׁם שֶׁל אֲרִיָּה שֵׁם, רֶשֶׁם שֶׁל שׁוּר שֵׁם, רֶשֶׁם שֶׁל נֶשֶׁר שֵׁם, וְרֶשֶׁם שֶׁל דַּמּוּת אָדָם שֵׁם. וּמִיָּהוּ שְׁרוּשָׁם אוֹתָם בְּחוֹתָם יְהוּ"ה אֲמַת, שְׂבָאָרְבַּעַת הִלְלוּ רְשומִים הֵם, כָּל בְּרִיּוֹת הָעוֹלָם. אֲנוּם אֲמוֹת הָעוֹלָם שֶׁשִּׁקְרוּ בּוֹ, אֵינֶם רְשומִים בּוֹ, אֲלֹא בְּחוֹתָם שֶׁל שְׁקֵר, וְהוּא הַנֶּחֱשׁ שְׂדֵבֵר שְׁקֵר עַל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבְגִלְלוּ נֶאֱמַר בְּדֶרֶךְ מִשָּׁל, לְשִׁקְרָא אֵין רִגְלִים, וְכֵן לִנְחֹשׁ אֵין רִגְלִים, עַל חֲנֻף תַּלְף, וְעֵתִיד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַחּוֹת הַשְׁקֵר מִן הָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר וּמַחָה יְהוּ"ה אֱלֹהִי"ם דְּמַעָּה מַעַל כָּל פְּנִים וְכוּ', שְׁוֹדַאי הַנֶּחֱשׁ הָיָה הוּא אֵל אַחֵר, וּכְמָה הוּרָג בְּסָם הַמּוֹת

שְׁלֹו, שְׁהוּא גִיְהֵנִם, וְזֵהוּ סַמָּא"ל. יִמְיָ הַנִּחְשִׁים הִלְלוּ הוּא מִתְּגַלָּה לְאַנְשִׁים בְּדֶרֶךְ שְׁקֵר לְפִתְחוֹתָם, וְסוּד הַדְּבָרִים אִם יְהוּ"ה לֹא יִכְנֶה בֵּית שְׁוֹא עֲמִלוּ בּוֹנֵי בּוֹ, וְאֵין לָהֶם קִיּוּם, אֲבָל צִיּוּרֵי הַחַיּוֹת הֵם רְשומִים בְּשִׁמּוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּרֶשֶׁם הָיָה שֶׁל הַמְּזוּזָה, שְׁהוּא שְׁד"י מִבְּחֹן יְהוּ"ה מִבְּפָנִים, וְזֵהוּ הַרְשָׁם שֶׁל בְּרִית מִלָּה, שְׁד"י מִבְּחֹן יְהוּ"ה מִבְּפָנִים. שְׁד"י הָרִי פְּרִשְׁוֹהוּ שֶׁ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, שְׁהֵם שְׁמֵי זְרוּעוֹת וְגַלְגַּל, אֵלוּ הֵם שְׁלֹשֶׁת עֲנָפֵי הַשָּׁרֵד שְׁכִינָה, י צְדִיק, אוֹת בְּרִית מִלָּה, וְעַל הַשְׁד"י הָיָה נֶאֱמַר וְאֶרָא אֵל אֲבוֹהֶם אֵל יִצְחָק וְאֵל יַעֲקֹב בְּאֵל שְׁד"י, בְּשְׁד"י הָיָה, שְׁהוּא מִבְּחֹן לְמַזּוּזָה, אֲבָל וְשְׁמֵי יְהוּ"ה, שְׁהוּא בְּפָנִים הַמְּזוּזָה, שְׁהִיא הַשְּׁעָר שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁנֶאֱמַר בַּה זֶה הַשְּׁעָר לִיהוּ"ה, לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם.

בְּחִיָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ, אֵלוּ שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֲמַת, זֹו מוֹת מִן הַבֵּית, שְׁהִיא הַשְּׁכִינָה, וְלֹא מִתְּקַרֵּב אֵלֶיהָ. זֵהוּ שְׁכִינָה וְהָיָה יוֹמָת, וְהָאוֹתִיּוֹת שֶׁל מְזוּזוֹת הֵן מִשְׁשׁ ז"ז מוֹ"ת, וּבְשִׁבִּיל זֵה, מִי שְׁשׁוּמֵר בְּרִית מִלָּה, שְׁהוּא הַחוֹתָם שְׁלֹו, זֹו מוֹת מִמֶּנּוּ, שְׁהוּא תַּטֹּן, יֵצֵר הָרַע, רַע, טְמָא, צְפוּנִי, מִלְּאָךְ הַמּוֹת, שְׁלֹא יִתְקַרֵּב אֵלֶי וְלֹא יָמוּת עַל יָדוֹ.

כִּי שְׁמִשְׁקֵר בְּבְרִית מִלָּה, הוּא מִשְׁקֵר בְּחוֹתָם הַמְּלָךְ, שְׁהוּא רְשומִים בּוֹ, שְׁד"י מִבְּחֹן יְהוּ"ה מִבְּפָנִים. מִנִּין לִבְּחִיָּה מִהַכְּתוּב הָיָה מִשְׁמַע, מִי יַעֲלֶה לְנִי הַשְּׁמִימִ"ת רֹאשֵׁי תְבוֹת מִלָּה, סוֹפֵי תְבוֹת יְהוּ"ה, וּבְדוּדַאי מִי

לְבַנֵּי נֶשָׁא, וְגִרִים דְּמַעָּה, דְּאִיהוּ אֵל אַחֵר, וּבְמֵאִי קִטִּיל בְּסָם הַמּוֹת דִּילִיָּה, דְּאִיהִי גִיְהֵנִם, וְדָא אִיהוּ סַמָּא"ל.

אֲנוּן פְּרִצוּפִין דְּחוּוִיין, אֲנוּ לִיָּא אִיהוּ לְבַנֵּי נֶשָׁא בְּאַרְח שְׁקָרָא לְפִתְקָה לֹון,

וְרָזָא דְּמִלָּה (תהלים קכז א) אִם יְהוּ"ה לֹא יִכְנֶה בֵּית שְׁוֹא עֲמִלוּ בּוֹנֵי בּוֹ, וְלִית לֹון קִיּוּמָא, אֲבָל צִיּוּרִין דְּחִיּוֹן אֲנוּן רְשִׁימִין בְּשִׁמָּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִין הוּא, בְּהֵאִי רְשִׁימוּ דְּמַזּוּזָה, דְּאִיהוּ דְּרִי מְלַכְר יְהוּ"ה מְלַגָּאוּ, וְהֵאִי אִיהוּ רְשִׁימוּ דְּבְרִית מִלָּה, דְּרִי מְלַכְר יְהוּ"ה מְלַגָּאוּ, דְּרִי הֵא אוּקְמוּהָא תַּלְת אֲבָהָן, דְּאֲנוּן תְּרִין דְּרוּעִין וְגוּפָא, אֲלִין אֲנוּן תַּלְת עֲנָפִין תַּלְת, ד שְׁכִינָתָא, י צְדִיק אוֹת בְּרִית מִלָּה, וְעַל הֵאִי דְּרִי

אֲתַמַּר (שמות ו ג) וְאֶרָא אֵל אֲבִרָהִם אֵל יִצְחָק וְאֵל יַעֲקֹב בְּאֵל שְׁד"י, בְּהֵאִי דְּרִי, דְּאִיהוּ מְלַכְר בְּמַזּוּזָה, אֲבָל וְשְׁמֵי יְהוּ"ה דְּאִיהוּ מְלַגָּאוּ בְּמַזּוּזָה, דְּאִיהִי תְרַעָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִין הוּא, דְּאֲתַמַּר בַּה (תהלים קיח כ) זֵה תַּעֲר לִיהוּ"ה, (שמות ו ג) לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם, (דברים ו ח).

בְּחִיָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ, אֲלִין תְּרִין סְמִכֵי קְשׁוּט, זֹו מוֹת מִן בֵּיתָא דְּאִיהִי שְׁכִינָתָא, וְלֹא אֲתַקְרִיב לְגַבִּיהָ, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (במדבר א יח) וְהָיָה הַקָּרֵב יוֹמָת, וְאֲתוּן דְּמַזּוּזוֹת אֲנוּן מִשְׁשׁ ז"ז מוֹ"ת, וּבְגִין דָּא מֵאֵן דְּנָטִיר בְּרִית מִלָּה דְּאִיהוּ חוֹתְמָא דִּילִיָּה, זֹו מוֹת מִנִּיָּה, דְּאִיהוּ טֹן, יֵצֵר הָרַע, רַע, טְמָא, צְפוּנִי, מִלְּאָךְ הַמּוֹת, וְלֹא יִתְקַרֵּב לְגַבִּיהָ, וְלֹא יָמוּת עַל יָדִיהָ.

כֵּאֵן דְּמִשְׁקֵר בְּבְרִית מִלָּה, הוּא מִשְׁקֵר בְּחוֹתְמָא דְּמִלְּפָא, דְּאִיהוּ רְשִׁים בִּיה דְּרִי מְלַכְר יְהוּ"ה מְלַגָּאוּ, מִנָּא לֵן מֵהֵאִי קִרָא מִשְׁמַע (דברים ל יב) מִי יַעֲלֶה לְנִי תַּלְת מִיָּמִ"ה, רִישֵׁי תִיבוֹת מִלָּה, קִרָא מִשְׁמַע

סופי תיבות יהו"ה, ובוֹדאי מאן דַּמְשַׁקְר
בְּבְרִית מִלָּה, אֶסְתַּלַּק מִנִּיה יהו"ה וְדַי,
וְשָׂרִי עָלֶיהָ טָן דַּאִיהוּ אֶל אַחַר, חוּיָא שְׂרִיָא
בְּאַתֵּר דִּיהו"ה מִלְגָּאו, וְסַם מוֹת שְׂרִיָא בְּאַתֵּר
חַדְדִי מְלַבֵּר, וְדַא אִיהוּ דַאמֵר קִרָא (במדבר יט
כ) אֶת מִקְדָּשׁ יְהו"ה טָמֵא וְכו', אִם לֹא תֵב
בְּתוֹיבְתָא, וְסָבִיל כְּמָה יִסּוּרִין (דף ע"ב
ע"ג) לֹא עֲבָרָא הֵהוּא חוּיָא מִתְמָן, וְלִסָּם הַמוֹת
דִּילִיָה, דַּאִיהִי צִרְעַת מִמָּאֲרַת, בְּכֻמָּה מַרְעִין
וּמִכְתָּשִׁין, עַד דִּלֹּא אֶשְׁתָּאֵר בִּיה בִּלְרָא דַאִיהִי
עֲפָרָא, וְרִזָּא דְמִלָּה (ויקרא יד מב) וְעֶפֶר אַחֵר יִקַּח
וְטַח אֶת הַבֵּית, בְּגִין דְּנַחֲשׁ עֶפֶר לַחֲמוֹ, עַד
דִּיתְפָּרְנַס מֵהֵהוּא בִּלְרָא לֹא יִזּוּ מִנִּיה, וְעֻנִי
חֲשׁוֹב כְּמַת, מַה מִּיתָה אֲנָפוּי מִשְׁתַּנְיִין, כְּגֻוֹנָא
דַּא עֻנִי אֲנָפוּי מִשְׁתַּנְיִין, וְהָא אוּקְמוּהוּ (תהלים יב
ט) כֶּרֶם זֵלֹת לִבְנֵי אָדָם, מַאי כֶּרֶם זֵלֹת, אֶלֹא
מָאן דַּאצְטִירֵךְ לְבִרְיִיתָא אֲנָפוּי מִשְׁתַּנְיִין
כֶּרֶם, וְכֻמָּה וְכִין דִּיסּוּרִין נָשִׁיף לִיה הֵהוּא
חוּיָא.

□□□ א עוד אֶלֹא דַעֲנִי חֲשִׁיב כְּמַצּוֹרַע, מַה
מַצּוֹרַע (ויקרא יג מה) וְרַאשׁוּ יִהְיֶה פְרוּעַ וְכו',
כִּף עֻנִי, מַה מַצּוֹרַע מַחֲלָן לְמַחֲנָה מוֹשְׁבּו, כִּף
עֻנִי עָרוֹם וְיָתֵן, וְעֻנִיּוֹתָא אִיהִי לֵן בִּלְרָא בְּאַתֵּר
דְּצִרְעַתָא, וְאַרְבַּע דִּיוֹקְנִין אֵינֻן □□□ א
□□□ כְּאַרְבַּע וְיֻנִּין דְּצִרְעַת, וְאֵינֻן נִגַּע לְבָן
אַדְמָדִם יִרְקַק בְּהֵרַת שְׁחוּרָה, הָא אַרְבַּע,
וְכֻלְהוּ אֵית לֹון אַתְרִין יִדְעָאן בְּגוּפָא, וּמִנְהוֹן
אַתְיִין לְבָנִי נָשָׂא כְּמָה מַרְעִין, לְבָן וְאַדְמָדִם
חֲלָב טָמֵא וְכַבֵּד, יִרְקַק מָרָה, בְּהֵרַת שְׁחוּרָה
טָחוּל, וּמִנְהוֹן נִבְעִין אַרְבַּע מִינֵי מַרְעִין, וְאֵינֻן
מָרָה חוּרָא, מָרָה סוּמְקָא, מָרָה יִרוּקָא, מָרָה
אוּפְקָא.

שְׁמִשְׁקָר בְּבְרִית מִלָּה, מִסְתַּלַּק
מִמֶּנּוּ יְהו"ה וְשִׁדְ"י, וְשׁוֹרָה עָלָיו
שְׁטָן שְׁהוּא אֶל אַחַר, הִנָּחֵשׁ שׁוֹרָה
בְּמָקוֹם שֶׁל יְהו"ה מִבְּפָנִים, וְסַם
הַמוֹת שׁוֹרָה בְּמָקוֹם שֶׁל שִׁדְ"י
מִבְּחֻלָּה, וְהוּוּ שְׁאָמֵר הַכְּתוּב אֶת
מִקְדָּשׁ יְהו"ה טָמֵא וְכו', אִם לֹא
שֵׁב בְּתִשְׁבּוּכָה וְסוּבֵל כְּמָה יִסּוּרִים
לְהַעֲבִיר אוֹתוֹ הִנָּחֵשׁ מִשָּׁם וְאֵת
סַם הַמוֹת שֶׁלּוֹ, שְׁהִיא צִרְעַת
מִמָּאֲרַת, עִם כְּמָה מִחֲלוֹת וּמִכּוֹת,
עַד שֶׁלֹּא נִשְׁאָר בּוֹ בִּשְׁרָה שְׁהוּא
עֶפֶר, וְסוּד הַדְּבָר □□□ וְעֶפֶר אַחֵר
יִקַּח וְטַח אֶת הַבֵּית, מִשּׁוּם שֶׁנַּחֲשׁ
עֶפֶר לַחֲמוֹ, עַד שִׁיתְפָּרְנַס מֵאוֹתוֹ
בִּשְׁרָה לֹא יִזּוּ מִמֶּנּוּ, וְעֻנִי חֲשׁוֹב
כְּמַת. מַה בְּמִיתָה פְּנִי מִשְׁתַּנּוּת,
כְּמוֹ זֶה הָעֻנִי פְּנִי מִשְׁתַּנּוּת. וְהָרִי
פִּרְשׁוּהוּ כֶּרֶם זֵלֹת לִבְנֵי אָדָם, מַה
זֶה כֶּרֶם זֵלֹת □□□ אֶלֹא מִי שֶׁיִּרְדֹּף
לְבִירְיוֹת פְּנִי מִשְׁתַּנּוּת כֶּכְרוּם,
וְכֻמָּה נִשְׁכוֹת שֶׁל יִסּוּרִים נוֹשֵׁף
אוֹתוֹ הִנָּחֵשׁ הֵהוּא.
□□□ א עוד, אֶלֹא שְׁעֻנִי חֲשׁוֹב
כְּמַצּוֹרַע, מַה מַצּוֹרַע וְרַאשׁוּ יִהְיֶה
פְרוּעַ וְכו', כִּף עֻנִי מַה מַצּוֹרַע
מַחֲלָן לְמַחֲנָה מוֹשְׁבּו, כִּף עֻנִי
עָרוֹם וְיָתֵן. וְעֻנִיּוֹתָא לִישְׁרָאֵל הִיא
לִישְׁרָאֵל בְּמָקוֹם צִרְעַת, וְאַרְבַּעַה
דִּיוֹקְנָאוֹת הֵם □□□ כְּאַרְבַּעַת
צִבְעֵי בִלְרַעַת, וְהֵם נִגַּע לְבָן
אַדְמָדִם יִרְקַק בְּהֵרַת שְׁחוּרָה,
הָרִי אַרְבַּעַה, וְלִכְלָם יֵשׁ מְקוֹמוֹת
יִדְעִים בְּפָנֵי, וּמֵהֶם בָּאִים לְבָנִי
אַדָם כְּמָה מִחֲלוֹת. לְבָן וְאַדְמָדִם
□□□ חֲלָב טָמֵא וְכַבֵּד, יִרְקַק מָרָה,
בְּהֵרַת שְׁחוּרָה □□□ טָחוּל, וּמֵהֶם
נוֹבְעִים אַרְבַּעַה מִינֵי מִחֲלוֹת, וְהֵן
מָרָה לְבָנָה, מָרָה אֲדָמָה, מָרָה
יִרְקָה, מָרָה שְׁחוּרָה.
□□□ אִם שֵׁב בְּתִשְׁבּוּכָה, יוֹרֵד עָלָיו סַם
חַיִּים שְׁהִיא שְׁכִינָה, וְנִאָמַר בָּהּ

□□□ אִם תֵּב בְּתוֹיבְתָא, נַחֲתִית עָלֶיהָ סַם חַיִּים דַּאִיהִי שְׁכִינָתָא, וְאַתְמֵר בָּהּ (ישעיה

יֵשֵׁב וְרָפָא לוֹ, מָאלוּ מִינֵי
הַמְּחֻלוֹת, וּמַחֲזִיָה אוֹתוֹ מִמִּיתָה
שֶׁל עֻנִיּוֹת, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר וְהִשְׁכִּיבו
וְחִיו, שְׁבֻזְמָן שִׁישְׁרָאֵל עֻנִיִּים הֵם
קְרוּיִים מִתִּים, וּבְשִׁבְלָם נֵאמַר
שׁוּבוּ וְחִיו, וְאֵין עֻנִיּוֹת כְּעֻנִיּוֹת
הַתּוֹרָה, שְׁמִי שְׁאֵין בּוֹ תּוֹרָה נִקְרָא
מַת, מַהִי רְפוּאָתוֹ לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם
הַתּוֹרָה, שְׁנֵאמַר בָּהּ □□□ חַיִּים הִיא
וְגוֹמַר, וְהִיא רְפוּאָה לְכָל
הַמְּחֻלוֹת, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר רְפָאוֹת
תַּהִי לְשִׁרְךָ וְכו'.

□□□ יִמְיִי כַחוּתָם, מַה חַחוּתָם
בְּמָקוֹם הַזֶּה □□□ זֶה אוֹת שַׁבַּת יוֹם
טוֹב, שְׁהוּא שְׁקוּל לְבְרִית מִלָּה,
כְּמוֹ כֵּן שְׁכַּ"ת, שִׁי כְּנֶגֶד שִׁי"ן שֶׁל
שֵׁם שִׁדְ"י, כְּלוּל מִשְׁלֹשׁ חִיּוֹת
עֲלִיוֹנוֹת, מִשְׁלֹשָׁה אֲבוֹת, ב' זֶה
ד' שְׁהִיא רְבִיעִית לְאַבּוֹת וּרְבִיעִית
לְשֹׁלֶשׁ חִיּוֹת, וְהִיא דְמוּת אָדָם,
וְלֹא אָדָם. וְזֶה שְׁכַתוֹב וְדְמוּת
פְּנִיָהם פְּנֵי אָדָם, אֶלֹא מַה זֶה
אָדָם □□□ יוֹד ה"א וְא"ו ה"א. שַׁבַּת
בּוֹ שִׁדְ"י, יְהו"ה הוּא רְשׁוּת
הַיְחִיד, רַחְבּוֹ אַרְבַּעַה וּגְבָהוּ
עֶשְׂרֵה יוֹד ה"א וְא"ו ה"א, י'
שֶׁל שִׁדְ"י כְּנֶגֶד אוֹת שֶׁל שַׁבַּת
וְיָמִים טוֹבִים, י' נִרְמְזוּ בּוֹ עֶשֶׂר
סְפִירוֹת.

□□□ הָיָה הוּא לְבָן הַמֶּלֶךְ, אֶבֶל
לְעֵבֶד שֶׁל הַמֶּלֶךְ הִרְשֵׁם שֶׁלּוֹ
שִׁדְ"י, מִלְּד שֶׁל אוֹתוֹ שְׁנֵאמַר
בּוֹ כָּל הַנִּקְרָא בְּשִׁמִּי וְכו', וּמִי
הוּא □□□ מִטְטְרוּ"ן, שְׁעוּלָה לַחֲשׁוֹן
שִׁדְ"י, וְהוּא אָדָם קֶטַן בְּדְמוּת שֶׁל
מַעֲלָה, וְהוּוּ אִם כְּכֻנִּים אִם
כְּעֵבֶדִים וְכו'.

מִי שֶׁרִשְׁם שֶׁל אֲרִיָה בַחוּתָמוּ,
הוּא לְבָן בְּפָנָיו. מִי שְׁהוּא בַחוּתָם
שֶׁל שׁוֹר, הוּא אָדָם בְּפָנָיו. מִי
שְׁהוּא בַחוּתָם שֶׁל נֶשֶׁר, הוּא יִרְק
בַחוּתָמָא דְנֶשֶׁר אִיהוּ יִרוּקָא בְּאַנְפוּי, מָאן דַּאִיהוּ בַחוּתָמָא דְדְמוּת אָדָם

יֵשֵׁב וְרָפָא לוֹ מֵאֲלִין מִינֵי מַרְעִין, וּמַחֲזִיָה
לִיה מִמִּיתָה דְּעֻנִיּוֹתָא, כְּמָה דַּאֲתָא אִמֵּר (יחזקאל
יא לב) וְהִשְׁכִּיבו וְחִיו, דִּלְרָאֵל בְּזֻמָּנָא דַּאֵינֻן
עֻנִיִּים קְרוּיִים מִתִּים, וּבְגִינִיָּהוּ אֶתְמַר שׁוּבוּ
וְחִיו, וְלִית עֻנִיּוֹתָא כְּעֻנִיּוֹתָא דְאוּרִיָּיתָא, דְמָאן
דִּלֹּא אֵית בִּיה אוּרִיָּיתָא אֶתְקַרִי מַת, אֶסּוּתָא
דִּילִיָה מַאי הוּא לְהֵהוּא עֲלֵמָא, אוּרִיָּיתָא,
דַּאֲתַמֵּר בִּיה (משלי ג יח) עֵץ חַיִּים הִיא וְגוֹמַר,
וְאִיהִי אֶסּוּתָא לְכָל מַרְעִין, כְּמָה דַּאֲתָא אִמֵּר (שם
ח) רְפָאוֹת תַּהִי לְשִׁרְךָ וְכו'.

□□□ יִמְיִי כַחוּתָם (שיר ח ח), מַאי חוּתָם בְּהֵאֵי אַתֵּר,
דַּא אוֹת שַׁבַּת יוֹם טוֹב, דַּאִיהוּ שְׁקוּל
לְבְרִית מִלָּה, כְּגֻוֹנָא דַּא שְׁכַּ"ת, □□□ לְמַבְל
שִׁי"ן דְּשֵׁם □□□ דַּי, כְּלִילָא מִתְלַת חִיוּן עֲלֵאִין,
מִתְלַת אֲבָהֵן, ב' דַּא ד', דַּאִיהִי רְבִיעִיָּה
לְאַבְהֵן, וּרְבִיעִיָּה לְתִלַּת חִיוּן, וְאִיהִי דְמוּת
אָדָם, וְלֹאוּ אָדָם, הִדָּא הוּא דְכַתִּיב (יחזקאל א
י) וְדְמוּת פְּנִיָהם פְּנֵי אָדָם, אֶלֹא מַאי אָדָם יוֹד
ה"א וְא"ו ה"א, שַׁבַּת בִּיה □□□ דַּי, יְהו"ה הוּא
רְשׁוּת הַיְחִיד רַחְבּוֹ אַרְבַּעַה וּגְבָהוּ □□□ רַה יוֹד
ה"א וְא"ו ה"א, י' תַּלְדִּי לְמַבְל אוֹת דְּשַׁבַּת
וְיֻמִּין טְבִין, י' בִּיה אֶתְרִמִּיזוּ □□□ סְפִירִין.

הָאֵי רְשִׁימוּ אִיהוּ לְבָרָא דְמִלְכָּא, אֶבֶל לְעֵבֶדָא
דְּמִלְכָּא רְשִׁימוּ דִּילִיָה □□□ דַּי, מִסְטְרָא
דֵּההוּא דַּאֲתַמֵּר בִּיה (ישעיה מג ז) כָּל הַנִּקְרָא בְּשִׁמִּי
וְכו', וּמַאי נִיהוּ מִטְטְרוּ"ן, דְּסִלִּיק לַחֲשׁוֹן
□□□ דַּי, וְאִיהוּ אָדָם זַעִירָא בְּדִיוֹקְנָא דְלַעֲלִילָא,
וְדַא אִיהוּ אִם כְּפָנִים אִם כְּעֵבֶדִים וְכו'.

מָאן דַּאִיהוּ רְשִׁימוּ דְאַרְיָה בַחוּתָמָא דִּילִיָה
אִיהוּ חוּרָא בְּאַנְפוּי, מָאן דַּאִיהוּ בַחוּתָמָא
דְשׁוֹר אִיהוּ סוּמְקָא בְּאַנְפוּי, מָאן דַּאִיהוּ
בַחוּתָמָא דְנֶשֶׁר אִיהוּ יִרוּקָא בְּאַנְפוּי, מָאן דַּאִיהוּ בַחוּתָמָא דְדְמוּת אָדָם

אִיהוּ אוֹפֶם בְּאַנְפוֹי, כְּגוֹנוֹא דְּאוֹרִייתָא
דְּאַתְמָר (שיר א ה) שְׁחוּרָה אֲנִי וְנֹאחָה.

יְיָ כְּחוֹתָם, דָּא אוֹרִייתָא, דְּאַתְמָר
בְּה (מלאכי ב ו) תּוֹרַת אֱמֶת הִיטָה בְּפִיהוּ,
וְאִיהִי כְּלִילָא מַעַר אֲמִירָן דְּאִנּוּן י', וּמַעַר
דְּבָרָן דְּאִנּוּן ה"ה, וּמֵאִי תוֹרָה ו' כְּלִיל שִׁית
יְמֵי בְּרֵאשִׁית, עַל לִבָּךְ דָּא ל"ב אֱלֹהִיִּם
בְּחוּשְׁבָן ל"ב, דְּתַלְיִין מִן ו', דְּאִיהוּ ו' זְמַנִּין
טוֹב, וּבְה אֲשַׁתְּלִים (נ"א) שְׁמָא דְּאַרְבַּעִין
וְתַרְיִן אֲתוּוֹן, דְּבִהוּן אֲתַבְּרִיאוּ שְׁמִיא וְאַרְעָא
וְכָל מָה דְּאִית בְּהוּן, וְדָא אִיהוּ רִזָּא כִּי יוֹם
נָקָם בְּלַבִּי (ישעיה סג ד), לִבִּי סָלִיק מ"ב, וְיַכְלִי
ע"ב שְׁמֵהּ דְּשְׁמָא מְפָרֵשׁ, וְעַלִּיהּ אֲתַמָּר לְלַבִּי
גְּלִיתִי, וְלֹאֲבָרִי דְּאִנּוּן רַמ"ח פְּקוּדֵין דְּאוֹרִייתָא
לֹא גְּלִיתִי, וּבִהֲאִי וְיַכְלִי (א) אֲבִי
י' (דף ע"א) וְיַכְלִי וְיַכְלִי (א) ה' דְּתַלְיִין
אִיהוּ מַלְכוּת שְׂבִיעָא, וְאִיהִי אֲתַקְרִיאַת ע"ב,
וּבְה רִכִּיב ו' לְמַפְרָק לְרֹאֵל, הָדָא הוּא
דְּכַתִּיב (ישעיה יט א) הִנֵּה יְהוָה רוֹכֵב עַל ע"ב
קַל, בְּגִין דְּאִיהִי כְּלָלָא דְּתַלַּת אַבְהֵן, דְּתַלְיִין
מִנְהוּן ע"ב שְׁמֵהּ, וְאֲתַכְּלִילֵן בְּה, וְלִמְכַּל תַּלַּת
אַבְהֵן אֲתַמָּר בּוֹיַכְלוּ תַּלַּת זְמַנִּין שְׂבִיעִי, וְדָא
אִיהִי רִזָּא דְּשַׁבָּת, ב"ת, דְּאִנּוּן וִיסַע וִיבָא
וַיֵּט דְּאֲתַכְּלִילֵן בְּב"ת, בְּהִיא זְמַנָּא חֲלָה זְכוּת
אַבְהֵן, דְּמִיּוּמָא דְּאֲתַחְרִיב בִּי מְקַדְּשָׁא עַלְמָא
אֲתַקְרִי תְּהוּ וּבְהוּ, מִתְּמָן וְאֵילָף אֲתַקְרִיִּים
קָרָא (תהלים פט ג) אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֹסֵד יִבְנֶה, חֹסֵד
סָלִיק לְחוּשְׁבָן ע"ב שְׁמֵהּ.

דָּא רִזָּא דְּאַתְמָר שְׂבִיעִי בְּיוּמָא קֳדָמָא,
וּמֵאֵן שְׂבִיעִי דָּא צְדִיק אוֹת דְּשַׁבָּת וַיּוֹמִין
טְבִין, וְרִזָּא דְּמַלְה חֵי יְהוָה שְׂכָבִי עַד

כְּפִנּוֹ. מִי שֶׁהוּא כְּחוֹתָם שֶׁל
דְּמוּת אָדָם, הוּא שְׁחוּר בְּכִנּוֹי, כְּמוֹ
שֶׁהַתּוֹרָה שְׁנֵאמַר בָּהּ שְׁחוּרָה אֲנִי
וְנֹאחָה.

יְיָ כְּחוֹתָם, זוֹ הַתּוֹרָה, שְׁנֵאמַר
בְּה תּוֹרַת אֱמֶת הִיטָה בְּפִיהוּ,
וְהִיא כְּלוּלָה מֵעֶשֶׂר אֲמִירוֹת שֶׁהֵם
י', וּמַעֲשֶׂה דְּבִרוֹת שֶׁהֵם ה"ה,
וּמָה זֶה תוֹרָה ו' הַכּוּלָל שֶׁשֶּׁת
יְמֵי בְּרֵאשִׁית, עַל לִבָּךְ זֶה
שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם אֱלֹהִיִּם בְּחֻשְׁבוֹן
ל"ב, שְׁתַּלְוִיִּים מו', שֶׁהוּא ו'
פְּעָמִים טוֹב, וּבְה נִשְׁתַּלְּם (ס) הֵשֶׁם
שֶׁל אַרְבַּעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת
שֶׁבֶהֱם נִבְרְאוּ שְׁמַיִם וָאָרֶץ וְכָל
מָה שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם, וְזֶהוּ הַסּוּד שֶׁל כִּי
יוֹם נָקָם בְּלַבִּי, לִבִּי עוֹלָה
אַרְבַּעִים וּשְׁתַּיִם. וְיַכְלִי, שְׂבַעִים
וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת שֶׁל הֵשֶׁם הַמְּפָרֵשׁ,
וְעַלִּיו נֵאמַר לְלַבִּי גְּלִיתִי,
וְלֹאֲבָרִי, שֶׁהֵם מֵאִתָּם אַרְבַּעִים
וּשְׁמוֹנֶה מֵצוֹת הַתּוֹרָה, לֹא
גְּלִיתִי, וּבּוֹיַכְלוּ הֵנָּה, (ס) וְיַכְלִי
שֶׁל הַשָּׁשִׁי הִיא הַמַּלְכוּת
הַשְּׂבִיעִית, וְהִיא נִקְרֵאת ע"ב,
וּבְה רוֹכֵב ו' לְגַלֵּל אֶת יִשְׂרָאֵל.
זֶהוּ שְׂכַתוֹב הֵנָּה יְהוָה רוֹכֵב עַל
ע"ב קַל, מִשּׁוֹם שֶׁהִיא הַכְּלָל שֶׁל
שְׁלֹשַׁת הָאֲבוֹת שְׁתַּלְוִיִּים מֵהֶם
שְׂבַעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת וְנִכְלָלִים
בְּה, וּכְנֻגַּד שְׁלֹשַׁת הָאֲבוֹת נֵאמַר
בּוֹיַכְלוּ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים שְׂבִיעִי, וְזֶהוּ
הַסּוּד שֶׁל שְׂבָת, ב"ת ש', שֶׁהֵם
וִיסַע וִיבָא וַיֵּט שְׁנִכְלָלִים בְּב"ת,
בְּאוֹתוֹ זְמַן חֲלָה זְכוּת אֲבוֹת,
שְׁמַיִם שְׁנַחֲרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,
הָעוֹלָם נִקְרָא תְּהוּ וּבְהוּ, מִשּׁוֹם
וְאֵילָף הַתְּקִים הַכְּתוּב אֲמַרְתִּי
עוֹלָם חֹסֵד יִבְנֶה, חֹסֵד עוֹלָה
לְחֻשְׁבוֹן שְׂבַעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת.

זֶה הַסּוּד שֶׁנִּקְשֶׁר הַשְּׂבִיעִי בְּיוֹם
הַשְּׂבִיעִי זֶה צְדִיק הָאוֹת שֶׁל שְׂבַת וַיְמִים טוֹבִים, וְסוּד הַדְּבָר חֵי יְהוָה שְׂכָבִי
עַד הַבֹּקֶר, וְזֶה הַבֹּקֶר שֶׁל אַבְרָהָם, אוֹתוֹ שְׁנֵאמַר בּוֹ וַיִּשְׁפֹּם
אַבְרָהָם בְּבֹקֶר, וְהוּא הַחֹסֵד שֶׁלּוֹ,

מִשּׁוֹם שֶׁבְּחֹסֵד הֵנָּה נִתְקַן הַכְּסָא,
שֶׁהִיא נְפִילָה, זֶהוּ שְׂכַתוֹב וְהוֹכֵן
בְּחֹסֵד כְּסָא, וּבּוֹ תְּקוּם, וְסוּד
הַדְּבָר וּבְחֹסֵד עוֹלָם רַחֲמִיתִךְ,
וְכָל הַסְּפִירוֹת נִקְשְׁרוֹת בְּיָמִין,
מִשּׁוֹם שֶׁעַלִּיו נֵאמַר מִימִינוֹ אֵשׁ
דֵּת לְמוֹ, מִיָּמִין נִתְּנָה תּוֹרָה, בְּגִלְל
זֶה מוֹלִיךְ לִימִין מִשָּׁה זְרוּעַ
תְּפֹאֲרָתוֹ, וּבּוֹקֵעַ הַמַּיִם שֶׁל
הַתּוֹרָה מִשָּׁם, מָה שֶׁל אַבְרָהָם,
לִהְיוֹת לוֹ בְּה שֵׁם עוֹלָם, וּבְה
הַשְׁתַּלְּמָה ה' שֶׁל מִשָּׁה, שֶׁהִיא
בְּמִשְׁכּוֹן לְגַבִּי אַבְרָהָם בְּמִשָּׁה,
שֶׁהִבִּיא אֶת הַתּוֹרָה, עַד שֶׁיַּפְדָּה
אֶת בְּנִי, וְסוּד הַדְּבָר כִּימִי
צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ
נִפְלְאוֹת.

דְּהַגְּאָלָה הוּא כְּחוֹתָם הֵנָּה,
שֶׁעַלִּיו נֵאמַר כִּי בְּשִׁמְחָה תִּצְאוּ
וּבְשִׁלּוֹם תּוֹכְלוּן, בְּשִׁמְחָה עוֹלָה
לְחֻשְׁבוֹן אֲדִין שֶׁהִיא אֲדִין, אֲרוֹן
הַבְּרִית, אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ נִקְרָא,
פָּרַט לְאוֹת ש' שֶׁהוּא שְׁלֹשׁ מֵאוֹת,
וְהֵם שְׁלֹשַׁת הָאֲבוֹת שֶׁהַתְּחַבְּרוּ
עִמָּה, וְאוֹתִיּוֹת בְּשִׁמְחָה הֵן
מִחְשְׁבָ"ה, ש' שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת,
בְּחֻמָּה ה' ה'ן, וְהִיא הַשְּׂכִינָה שְׁאִין
לָהּ יַחֲוֹד אֱלֹא בְּמִינָה, כְּמוֹ
שְׁאוֹתִיּוֹת ה'ן, וְנַעֲשׂוּ עֲשָׂרָה
וְנַעֲשׂוּ מֵאָה, כְּמוֹ שֶׁהַשְּׂכִינָה
כְּלוּלָה כָּל הָעֲשָׂרָה וְכָל הַמֵּאָה,
וְהִינוּ מֵה שְׂכַתוֹב הֵן לִיהוָה
אֱלֹהֵינוּ הַשְּׁמַיִם וְשְׁמֵי הַשְּׁמַיִם,
וְסוּד הַדְּבָר הֵן אֲדִין.

וְנִכְלָלוּן, ש' שְׁלֹשַׁת
הָאֲבוֹת, ו'ו' שְׁנֵי מִשְׁיָחִים, מ' ל"ב
שֶׁל וּבְשִׁלּוֹם עוֹלָם ל"ב, וְזֶהוּ
שְׁנֵאמַר וּשְׂבַתִּי בְּשִׁלּוֹם אֶל בֵּית
אֲבִי, שְׂמִיחָה הִיא, שְׁנֵאמַר בְּה לָךְ
אֶכֶל בְּשִׁמְחָה לְחֻמָּךְ וּשְׂתַה כִּלְב
טוֹב יִינֶךָ, זֶה יֵינן הַמִּשְׁמַר בְּעִנְיָו,
וְעַלִּיו נֵאמַר סוּד יְהוָה לִירְאִי.

לָךְ אֶכֶל (קהלת ט ו) מְחָה לְחֻמָּךְ וּשְׂתַה

הַבֹּקֶר (ורו ג יג), וְדָא בֹקֶר דְּאַבְרָהָם, הֵהוּא
דְּאַתְמָר בִּיה (בראשית יט כז) וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בְּבֹקֶר,
וְאִיהוּ חֹסֵד דִּילִיָּה, בְּגִין דְּבִהֲאִי חֹסֵד אֲתַתְקַן
כְּרִסְיָא דְּאִיהִי נְפִילָה, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב (ישעיה
טז ה) וְהוֹכֵן בְּחֹסֵד כְּסָא, וּבִיה תְּקוּם, וְרִזָּא דְּמַלְה
וּבְחֹסֵד עוֹלָם רַחֲמִיתִךְ (שם נד ח), וְכָל סְפִירָן
מִתְּקַן רִין בְּיָמִינוֹא, בְּגִין דְּעַלִּיהּ אֲתַמָּר (דברים לג
כ) מִימִינוֹ אֵשׁ דֵּת לְמוֹ, מִימִינוֹא אֲתִיְהִיב
אוֹרִייתָא, בְּגִין דָּא מוֹלִיךְ לִימִין מִשָּׁה זְרוּעַ
תְּפֹאֲרָתוֹ, וּבּוֹקֵעַ מַיִם (ישעיהו סג יב) דְּאוֹרִייתָא
מִתְּמָן, מָה דְּאַבְרָהָם, לְמַסְוִי לִיָּה בְּה שֵׁם
עוֹלָם, וּבְה אֲשַׁתְּלִים ה' דְּמִשָּׁה, דְּאִיהִי
בְּמִשְׁכּוֹנָא לְגַבִּיהּ דְּאַבְרָהָם בְּמִשָּׁה, דְּאִייתִי
אוֹרִייתָא, עַד דִּיפְרוּק לְבָנוֹי, וְרִזָּא דְּמַלְה כִּימִי
צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת (מִיכָה ז טו).

א דְּפּוֹרְקָנָא בְּהֲאִי חוֹתְמָא אִיהוּ, דְּעַלִּיהּ
אֲתַמָּר (ישעיהו נה יב) כִּי מְחָה תִּצְאוּ
וּבְשִׁלּוֹם תּוֹכְלוּן, מְחָה סָלִיק לְחוּשְׁבָן אֲדִין
דְּאִיהוּ אֲדִין, אֲרוֹן הַבְּרִית אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ
אֲתַקְרִי, בְּר מֵאֵת, דְּאִיהוּ תַּלַּת מֵאָה, וְאִנּוּן
תַּלַּת אַבְהֵן דְּאֲתַחְבְּרוּ בְּה, וְאֲתוּוֹן מְחָה
אִיהִי מִחְשְׁבָ"ה, תַּלַּת אַבְהֵן בְּחֻמָּה ה'ן,
וְאִיהִי שְׂכִינָתָא דְּלִית לָהּ יַחֲוֹדָא אֱלֹא בְּמִינָה,
כְּמָה דְּאֲתוּוֹתָא דְּה'ן, וְאֲתַעֲבִידוּ עַרְה
וְאֲתַעֲבִידוּ מֵאָה, כְּמָה דְּשְׂכִינָתָא כְּלִילָא כְּלָהוּ
עַרְה וְכָלְהוּ מֵאָה, וְהֵינּוּ דְּכַתִּיב (דברים יד)
לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ תִּתְּמִים וְשְׁמִי תִּתְּמִים, וְרִזָּא
דְּמַלְה הֵן אֲדִין.

וְנִכְלָלוּן (ישעיהו נה יב), תַּלַּת אַבְהֵן,
ו'ו' תְּרִין מִשְׁיָחִין, מ' ל"ב
דּוּבְשִׁלּוֹם סָלִיק ע"ב, וְדָא אִיהוּ
דְּאַתְמָר (בראשית כח כא) וּשְׂבַתִּי בְּשִׁלּוֹם אֶל בֵּית
אֲבִי, מְחָה אִיהוּ דְּאַתְמָר בִּיה (קהלת ט ו) לָךְ אֶכֶל

כָּלֵךְ טוֹב יִינָךְ, דָּא יִיז הַמְשׁוּמֵר בַּעֲנָבִיו, וְעַלִּיהּ אֲתָמֵר (תהלים כה יד) סוּד יְהו"ה לִירֵאָיו, יִיז טוֹב דָּא צָדִיק, דְּאֲתָמֵר בִּיהּ (ישעיה נז א) וְיָדִיק אָבֵד, וּמָאִי אָבֵד אָבֵד הֵהוּא נִבְיָעוּ, וְאֲשֵׁתָאֵר נִסְרֵב וִיבֵשׁ בְּבֵית רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי.

קָם סָבֵא וְאָמַר אֲדָנִי בְּמַחֲשָׁבָה סֻלָּא, וְלֹא בַחֲשָׁבִין, וְעַלִּיהּ אֲתָמֵר (זכריה ב יז) ה"ס כָּל פֶּֿר מִפְּנֵי יְהו"ה כִּי נַעֲוֹר מִמַּעוֹן קָדְשׁוֹ, יִתְעַר בִּיהּ כְּמָה דְּאֲתָעַר מִנְתִּיהּ וְחָזַר לְשִׁנְתִּיהּ, עַד דִּיתְעַר יְהו"ה דְּאִיהוּ רַחֲמִי, לְקִימָא בִּיהּ וּבְרַחֲמִים דְּוֹלִים אַקְבָּצָךְ (ישעיה נד ז) דְּוֹלִים אֲתַקְרִיאַת מִסְטָרָא דְהָא"ל פֶּֿר דְּוֹל דְּאִיהוּ חֶסֶד, וּשְׁכִינְתָא בִּיהּ סֻלָּא לְאֲתַקְרִי גְדוּלָּה, וּבִיהּ וְדָאִי רָזָא דְּפּוֹרְקָנָא, פְּגוּוֹנָא דָּא יו"ד ה"א וְא"ו ה"א יְהו"ה, וְא"ו בִּיהּ רָזָא דְּפּוֹרְקָנָא, דְּאִיהוּ רָשִׁים בְּשֵׁמָא דַּע"ב, דְּאִינוּן וְה"ו אֲנִי וְה"ו רִישִׁי תִיבִין וְא"ו, תֵּלֶת עָר מְכִילָן דִּרְחֲמִי דְאִוְרִייתָא, דְּאִתִּיהִיבַת מִימִינָא.

א□□□ יו"ד ה"א ה"א דְּסֻלִּיק לַחֲשָׁבִין ל"ב, וְאִיהוּ ב' מִן בְּרֵאשִׁית ל' לַעֲיָנִי כָּל פֶּֿר רָאֵל, וְעוֹד אִיהוּ ל"ב אֱלֹהִי"ם דַּעֲבֻדָּא דְּבְרֵאשִׁית, דַּעֲלִיהּ אֲתָמֵר (ישעיהו סג ד) כִּי יוֹם נָקַם בְּלִבִּי וּשְׁנַת אֲוִלִי בָּאָה, וּשְׁמָא דַּע"ב אִיהוּ וִיכְל"ו,

בִּיהּ אֲשֵׁתִלִּים רָזָא דְּפּוֹרְקָנָא, וְעַלִּיהּ אֲתָמֵר לְלִבִּי גִלְתִּי דְּאִיהוּ חוּשְׁבִין וִיכְל"ו, וּבִיהּ אֲתַקִּיִּים קָרָא (תהלים פט ג) אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה, וּכְמָה דְּנַפְקוּ מִמְצָרִים בְּרָזָא דַּע"ב שְׁמֵהּ, כִּךְ יִפְקוּן בְּהוֹן כִּד יִפְרָקוּן בְּבִתְרִייתָא, בְּהֵהוּא זְמַנָּא חֶסֶד יְהו"ה מְלָאָה הָאָרֶץ (שם לג ח), וְעַלִּיהּ אֲתָמֵר (ישעיהו נד ח) וְחֶסֶדִי מֵאֲתָף לֹא יִמּוּשׁ, וּבְחֶסֶד עוֹלָם רַחֲמִיתִךְ, וּבְגִין דָּא שְׁבַח דּוֹד לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִלּוּתָא דְּאִיהִי שְׁאוּל בְּהָאִי חֶסֶד, כְּמָה דְּאֲתָא אֲמֵר (תהלים פו יג) כִּי חֶסֶדְךָ דּוֹל עָלַי וְהָלַת נַפְשִׁי מִלְּאֹל תַּחְתִּיתָהּ.

א□□□ אֲמֹת הַעוֹלָם דּוֹחִקִּים אֵת יִשְׂרָאֵל יוֹתֵר מִדָּאִי, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָס עַל ד' מִן חֶסֶד, שְׁהִיא דְּלִ"ת בְּגִלּוּת, וּמַחֲסִים בּוֹ הַכְּתוּב בְּטָרִם תַּחֲזִיל יְלָדָה, וְשִׁבְעִים תְּבוֹת שֶׁל הַמְזֻמּוֹר יַעֲנֵךְ יְהו"ה בְּיוֹם צָרָה, הֵם פְּגָדָה שְׁבַעִים שָׁרִים, שְׁהֵם וְיָרִים וְהַחֲכָלִים שֶׁל הַשְׁכִּינָה הַעֲלִינָה וְהַתַּחֲנוּנָה, שְׁאוֹתִיזוֹת ב' נִקְרָאִים בּוֹ פְּלִטְרִין גְּדוּלִּים, זֶהוּ שְׁכָנֹב גְּדוּלִּים מַעֲשֵׂי יְהו"ה, וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִקְרָא בּוֹ גְּדוּל, כְּמֹה שֶׁנֶּאֱמַר גְּדוּל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ, וּבּוֹ עוֹלִים יִשְׂרָאֵל לְגִדְלָה.

□□□□ בְּנֵה נֶאֱמַר הִנֵּה מְקוֹם אֲתִי. בְּאוֹתוֹ זְמַן הַתְּקִיִּים בְּהַ כְּתוּב גִּדְּלוֹ לִיהו"ה אֲתִי, וְכֵה (כז) נֶאֱמַר בַּקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאוֹתוֹ זְמַן כִּי גְדוּל אֲתָהּ וְגוֹמֵר, וּבּוֹ עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר, וְזֶהוּ חֶסֶד, בּוֹ וִיכְלוּ, ה' בְּשִׁשִּׁי (ובו וִיכְלוּ בַּהֲשִׁשִּׁי), מְשׁוּם שֶׁבּוֹ ה' שֶׁל אֲבֵרָהם הוֹלֵךְ אֲלֵיהֶם ו', מִיד יִתְעוֹרֵר י"ה לְקָרֵב. זֶהוּ שְׁכָנֹב כִּי יָד עַל כֶּס י"ה, וְשִׁשִּׁי הוּא הָאָלֶף הַשְּׁשִׁי, שְׁבִיעִי יוֹד, בּוֹ נִכְלָלוּ וְהִתְיַחֲדוּ שֵׁשׁ סְפִירוֹת. זֶהוּ שְׁכָנֹב וִיכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, זֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַשְׁכִּינָה שְׁהֵם ו"ה, יוֹם הַשְּׁשִׁי, מְשׁוּם שֶׁעָלִיו נֶאֱמַר כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, וְתַרְגוּמוֹ שְׁאוּחַז בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, וְזֶהוּ כ"ל, וְעָלִיו נֶאֱמַר וְכָל צָבָאָם, מַה זֶה צָבָאָם? שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֲמֵת. וּבּוֹ נִקְרָאוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת שְׁבִיעִיּוֹת, כְּמֹה שֶׁנֶּאֱמַר וִיכָל אֱלֹהִי"ם בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיִּשְׁבּוּת וַיִּשְׁבּוּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיִּכְרֹךְ אֱלֹהִי"ם אֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי. וַיִּכְרֹךְ אוֹתוֹ מִצַּד

א□□□ אֲתַקְרִיאֵהוּ תֵּלֶת אֲבָהִן שְׁבִיעִיּוֹת, כְּמָה דְּאֲתָא אֲמֵר (שם) וִיכָל אֱלֹהִי"ם בְּיוֹם תְּבִיעִי, וַיִּשְׁבּוּת בְּיוֹם תְּבִיעִי, וַיִּכְרֹךְ אֱלֹהִי"ם אֵת יוֹם תְּבִיעִי, וַיִּכְרֹךְ אוֹתוֹ מִסְטָרָא דְּבִרְכָּה, וַיִּקְדֵּשׁ

א□□□ אֲוִמִּין (דף ע"ב) דַּעֲלָמָא דְּחִקִּין לְהוֹ לִנְרָאֵל יוֹתֵר מִדָּאִי, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חָס עַל ד' מִן חֶסֶד דְּאִיהִי דְּלִ"ת בְּגִלּוּתָא, וְאֲתַקִּיִּים קָרָא בִּיהּ (ישעיה סו ז) בְּטָרִם תַּחֲזִיל יְלָדָה, וְשִׁבְעִין תִּיבִין דְּמְזֻמּוֹר יַעֲנֵךְ יְהו"ה בְּיוֹם צָרָה (תהלים כ ב) אִינוּן לְקַבֵּל שְׁבַעִים רִים, דְּאִינוּן צִירִים וּחֲכָלִים דְּשְׁכִינְתָא עַלְאָה וְתַתְאָה, דְּאֲתוּן ב' בִּיהּ אֲתַקְרִיאֵן פְּלִטְרִין דְּוֹלִים, הָדָא הוּא דְּכִתִּיב (תהלים קיא ב) דְּלִים מַעֲי יְהו"ה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיהּ אֲתַקְרִי דּוֹל, כְּמָה דְּאֲתָא אֲמֵר (שם קמז ה) דּוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ, וּבִיהּ סֻלִּיק וְרָאֵל לְגִדְלָה.

□□□□ בְּנֵה אֲתָמֵר (שמות לג כא) הִנֵּה מְקוֹם אֲתִי, בְּהֵהוּא זְמַנָּא אֲתַקִּיִּים בְּהַ קָרָא (תהלים לד ד) דְּלוֹ לִיהו"ה אֲתִי, וְכֵה (נ"א) אֲתָמֵר בַּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהֵהוּא זְמַנָּא כִּי גְדוּל אֲתָהּ וְגוֹמֵר (שם פו י), וּבִיהּ עוֹלָה גְדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר (איוב ט"ז), וְדָא אִיהוּ חֶסֶד, בִּיהּ וִיכְלוּ, ה' פֶּֿר י (נ"א וִיכְלוּ וִיכְלוּ וִיכְלוּ) בְּגִין דְּבִיהּ ה' דְּאֲבֵרָהם אֲזִיל ו' לְגַבְהּ, מִיד יִתְעַר י"ה לְקָרֵב, הָדָא הוּא דְּכִתִּיב (שמות יז טז) כִּי יָד עַל כֶּס י"ה, וְשִׁשִּׁי אִיהוּ אָל שְׁתִּיתָא, שְׁבִיעִי יוֹד, בִּיהּ אֲתַפְּלִילוּ וְאֲתִיחַדוּ שִׁית סְפִירָן, הָדָא הוּא דְּכִתִּיב (בראשית כ א) וִיכָלוּ תַּמִּים וְהָאָרֶץ, דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתָא, דְּאִינוּן ו"ה, יוֹם תְּבִיעִי בְּגִין דַּעֲלִיהּ אֲתָמֵר א□□□ כִּי כָל פֶּֿר מִים וּבָאָרֶץ, וְתַרְגוּמוֹ דְּאֲחִיד בְּשָׁמִיא וּבָאָרֶעָ, וְדָא אִיהוּ כ"ל, וְעַלִּיהּ אֲתָמֵר (בראשית כ א) וְכָל צָבָאָם, מָאִי צָבָאָם תְּרִי סְמִכִי קָשׁוּט.

□□□□ אֲתַקְרִיאֵהוּ תֵּלֶת אֲבָהִן שְׁבִיעִיּוֹת, כְּמָה דְּאֲתָא אֲמֵר (שם) וִיכָל אֱלֹהִי"ם בְּיוֹם תְּבִיעִי, וַיִּשְׁבּוּת בְּיוֹם תְּבִיעִי, וַיִּכְרֹךְ אֱלֹהִי"ם אֵת יוֹם תְּבִיעִי, וַיִּכְרֹךְ אוֹתוֹ מִסְטָרָא דְּבִרְכָּה, וַיִּקְדֵּשׁ

פ, דמקנא קודשא פריה הוא על סמא"ל ועל נוקביה, דאינון גרמין לבר

נש מיתה בחייהו, וגרמין לון למחטי, ובגין דא עתיד קודשא בריך הוא לנטלא נוקמא מנייהו, ולאעברא לון מן עלמא, דסמאל ונוקבא דיליה איהי מיתה, דאיהי ליליית מלאך המות יצר הרע, דנוקבא איהי עם דכורא, ודכורא עם נוקבא, והאי מנלן, קרא אוכח דכתיב ברא יתג בע בון תאכלנה, אדם חאב בנוקבא אתיהיב ליה יצר הרע נוקבא, חנה חבת בדכורא אתיהיב לה יצר הרע מדכורא, ועלה אתמר ב בעצב תלדי בנים, ודא איהו פי עזה כמות אהבה וכו'.

פי עזה כמות אהבה, אם ישראל יתערוץ לה להאי אהבה קדם זמנא, צריכין לאתערא לה פדקא יאות, ואי לאו לא יתערוץ לה, הדא הוא דכתיב יד ית ירים ג השפעתתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות תדה וגומר, דאומא איהי דלא שריא על פרסייא עד דנטיל נוקמא מעמלק, דחלל תרין אתוון דאינון ייה, דנפיק מן מיל"ה מ"ל ייה, ובגין דא מות יתג כי יד על פס ייה ודא א.

מטא זמנא לנקמא מניה, ושלחובין דאשא נפקין מהאי ייה, פמה דאת אמר יתג רשפיה רשפי אש שלהבתייה, ואינון שלחובין דאיש ואשה, דתמן א"ש א"ש, ותמן ייה, איש פמה דאת אמר מות יתג יהו"ה איש מלחמה, דנטיל נוקמין מפרעה ומעמיה, אשה דא שכינתא דאתמר בה לי יתג מצא אשה מצא טוב וגומר.

אחר שימני כחותם, פ"ח ת"ם, פ"ח דא שכינתא עלאה, פ"ח מ"ה מן חכמה, ועלה אתמר במדבר יד ועתה יגדל נא כח אדניי, ת"ם דא ישראל

שהם גורמים לאדם מיתה בתיאיהם וגורמים לו לחלא, ומשום זה עתיד הקדוש ברוך הוא לנטל מהם נקמה ולהעבירם מן העולם, שסמאל ונוקבא היא מיתה, שהיא ליליית, מלאך המות, יצר הרע, שנוקבא היא עם הזכר, וזכר עם הנקבה, וזה מנין לנו? הפתוב מוכיח, שפתוב בעצבון תאכלנה, אדם תג עם נקבה, נתן לו יצר הרע נקבה, חנה תג אה עם זכר, נתן לה יצר הרע מזכר, ועליה נאמר בעצב תלדי בנים, וזהו כי עזה כמות אהבה וכו'.

פי עזה כמות אהבה, אם ישראל יעירו את האהבה הזו קדם הזמן, צריכים להעיר פראוי, ואם לא, אל יעוררו אותה. זהו שכתוב השפעתתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות תדה וגומר, ששבועה היא שלא שורה על הלא עד שנטל נקמה מעמלק, שחלל שתי אותיות שהן ייה, שיצא מן מילה מ"ל ייה, ומשום זה כי יד על פס ייה, וזו א.

הזמן לנקם ממנו, ושלחבות אש יוצאות מ"ה הזו, כמו שנאמר רשפיה רשפי אש שלהבתייה, והן השלחבות של איש ואשה, ששם א"ש א"ש, ושם ייה. איש כמו שנאמר יהו"ה איש מלחמה, שנטל נקמות מפרעה ומעמו, אשה זו שכינה, שנאמר בה מצא אשה מצא טוב וגומר.

אחר שימני כחותם, פ"ח ת"ם, פ"ח זו השכינה העליונה, פ"ח מ"ה מן חכמה, ועליה נאמר ועתה יגדל נא כח אדניי, ת"ם זה ישראל שלמעלה, שעל שמו

קדיש דרבנן - נסח ספרד

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמי וחיי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומו הוא ברחמי עושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא. לעלא מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן: על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון דעסקין באורייתא קדשתא. די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר, יהא לנא ולהון ולכון חנא וחסדא ורחמי מן קדם מארי שמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא, חיים ושבע וישועה ונחמה ושיזבא ורפואה וגאלה וסליחה וכפרה, ורוח והצללה לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומו הוא ברחמי עושה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן: (ע"מ)